

वीर सेवा मन्दिर
दिल्ली

१२-२४

क्रम संख्या

काल नं०

स्थान

श्री
प्रकरणमाला.

ठ कर्मग्रन्थ टबार्थ सहित.

चतुर्विध श्री संघने पठन पाठनार्थे

छपावी प्रसिद्ध करनार

शा. रवचंद जयचंदे स्थापन करेली

श्री जैन विद्याशाला

तरफथी ऊवेरी ठोटालाल लल्लुजाई,

मोशीवामानी पोल-अमदावाद.

सर्व हक प्रसिद्ध कर्ताने स्वाधीन छे.

चोथी आवृत्ति

अमदावाद:

निर्मल प्रिंटिंग प्रेसमां लल्लुभाइ ईश्वरदास त्रिवेदीए छाप्युं.

संवत १९६४.

सने १९०८.

किम्मत एक रुपियो.

पुस्तकनो नंबर.-

लेनारनुं नाम.

प्रस्तावना.

“ प्रकरणमाला ” ग्रन्थमी त्रण आवृत्तियो खपी जवाथां तेमां सुधारो वधारो करी आ चोथी आवृत्ति बहार पारुवामां आवी ठे. गुजराती ज्ञाषामां संस्कृत लिपिथी टबार्थ सहित ठ कर्मग्रन्थो तथा मिथ्यात्वकुलक, तथा आत्मकुलक तथा समवसरण प्रकरणनो उमेरो थवाथी प्रथमना करतां पुस्तकनुं कद बमणुं थयुं ठे. सघलो स्वधर्मावलंबी वर्ग तेनो संपूर्ण लाज्ज बूटथी लइ शके माटे तेनी किम्मत जुज मात्र एकज रुपियो राखवामां आवी ठे; रोयल आठ पेजी चोपन पंचावन फोर्मनुं पुस्तक मात्र जुज किम्मतथी मलशे. सघलां स्त्री, पुरुषोने धर्म संबंधी ज्ञान थाय, वाचननी अजिरुचि वधे अने जैनमतनुं रहस्य तेमना जाणवामां तथा समजवामां आववाथी धर्मनो फेलावो विशेष थाय; ए निर्विवाद ठे, ज्ञाननो अज्ञाव होय त्यां सुधी संपूर्ण कर्म निर्झरा थइ शके नहि. कर्म निर्झरा थवाथीज जीवने सिद्ध पद प्राप्त थाय ठे. कर्मनुं स्वरूप यथार्थ लाध्युं होय तोज कीतराग प्रणित धमनुं पवित्र रहस्य खरूं समजाय ठे. सदरहु ग्रन्थमां श माएला छविश विषयो धर्मजिज्ञासुने केटला उपयोगी ठे ते वां च्याथी सहज अनुज्ञवाशे. सूक्ष्म तथा स्थूल बुद्धिना सर्व मनुष्योने धर्म जिज्ञासा सखीं ठे. संस्कृत किंवा मागधी नहि जाणनार वर्गने स्वज्ञाषामां समजवाने आ विषेष सरल रस्तो ठे. बालक, स्त्रीयो तथा थोळुं जणोला पुरुषोने पहेलां टुंको पदार्थ—टबार्थ समजवानी आवश्यकता ठे. टुंको अर्थ समजायाथी आगल टीकानो विस्तारवालो अर्थ समजवानी तथा धारण करवानी शक्ति

४

तेमनामां वधे ठे. ञविष्यमां बुद्धिने केलवी तेने उत्तरोत्तर उच्च
संस्कार अवाप्ती यथार्थं ज्ञान संपादन थाय ठे. सर्वने यथार्थ
ज्ञान उत्पन्न आय ए विद्या शालानो उद्देश ठे; ते शिक्ष थवो स
घला जैन बन्धुनना हाथमां ठे—‘शुनं ञवतु,’

अमदावाद—मोसीवामानी पोल.

विषयानुक्रमणिका.

सं. अं.	विषय.	पृष्ठाङ्क.	सं. अं.	विषय.	पृष्ठाङ्क.
१	जीवविचार सूत्रार्थ	१	१५	शीलकुलक	१५८
२	नवतत्त्व (जीवतत्त्व)	१३	१६	तपकुलक	१६३
	अजीवतत्त्व	१४	१७	ज्ञावकुलक	१६९
	पुन्यतत्त्व	१६	१८	उपदेशरत्नकोश	१७४
	पापतत्त्व	१७	१९	शाश्वताजिननामादि	
	आश्रवतत्त्व	२१		संख्यास्तवन	१८०
	संवरतत्त्व	२३	२०	त्रीलोकचैत्यबिंबसख्या	१८८
	नीर्जरातत्त्व	२५		अधोलोकमांजिनचुवनबिं.सं.,,	
	बन्धतत्त्व	२७		उर्ध्वलोकमांजिनचुवन बिं. सं.,,	
	मोक्षतत्त्व	२८		तीर्थालोकमां चैत्य बिं, सं.१८९	
३	चौविस मंरुक	३३		त्रीजगसंख्या	१९०
४	संघयणीप्रकरण	४४	२१	शत्रुंजयलघुकल्प	१९१
५	चैत्यवन्दन ज्ञाप्य	५१	२२	रत्नाकरपचीसी	१९७
६	गुरुवन्दन विधि ज्ञाप्य	६७	२३	मिथ्यात्वकुलक	२०७
७	प्रत्याख्यान ज्ञाप्य	७७	२४	आत्मकुलक	२१४
८	इन्दीयशतक	९०	२५	समवसरण प्रकरण	२२७
९	वैराग्यशतकसूत्रशब्दार्थ	११४	२६	ठकर्मग्रन्थ(कर्मग्रन्थपेलो)	२३७
१०	अज्ञव्य कुलक	१३९		कर्मग्रन्थ बीजो	२६५
११	पुण्यकुलक	१४१		कर्मग्रन्थ त्रीजो	२८५
१२	पुन्यपापकुलक	१४४		कर्मग्रन्थ चोथो	३०३
१३	गौतमकुलक	१४८		कर्मग्रन्थ पांचमो	३४५
१४	दानकुलक	१५३		कर्मग्रन्थ षष्ठो	३९८

श्री अमदावाद जैन विद्याशालामां वेचातां पुस्तकोनुं सूचिपत्र.

३-०-०	श्राद्धविधि (धावकनी समाचारी)	शास्त्री
१-२-०	सुलसाचरित्र (बांधेली चोपडी)	”
१-०-०	सुलसा चरित्र (छुटापाना)	”
२-०-०	भरतेश्वरवृत्ति	गुजराती
०-८-०	समकित कौमुदी	”
०-२-०	संबोध सत्तरी	”
१-४-०	पर्यूपण महात्म्य बालावबोध	शास्त्री
३-०-०	संज्ञायमाला	”
१-०-०	प्रकरणमाला छ कर्मग्रन्थ साथे	
०-६-०	सिंदुरप्रकरण	”
०-४-०	देवसीराइप्रतिक्रमण	”
२-८-०	ऋषिमंडल पूर्वाद्ध	”

आ नीचेना पुस्तकोनी किंमत मूल कींमत करतां घटाडेली छे तथा तेहवे पछी घटाडेली कींमत प्रमाणे वेचाशे.

मूल किंमत. घटाडेली कींमत.

१-८-०	१-०-०	देवसीराइ प्रतिक्रमण अर्थ विनानी	गुजराती.
१-८-०	१-४-०	पंडित वीरविजयजी कृत पूजा संग्रह	शास्त्री
१-४-०	१-०-०	जयानंद केवलीनो रास	गुजराती
१-८-०	१-४-०	पूजासंग्रह पद्मविजयजीकृत तथा रुपविजयजीकृत	शास्त्री
१-०-०	०-१२-०	स्नात्र पंचाशिका	गुजराती
१-४-०	१-०-०	देववंदनमाला	शास्त्री
०-१२-०	०-८-०	शत्रुंजयतीर्थ महात्म्य सार	गुजराती
२-०-०	१-१०-०	पंचप्रतिक्रमण तथा नवस्मरण अर्थ सहित	शास्त्री
२-८-०		सीलोपदेशमाला.	

०-८-० प्रकरणमाला छ कर्मग्रन्थ मोहोटी संघयणी क्षेत्र समास वीगेरे मूल. नीचेनुं पुस्तक विद्याशाला तरफथी छपाय छे.

ऋषिमंडलवृत्ति भाषांतर.

आ पुस्तको शीवाय मुंभइवाला भिमसी माणेके छपावेलं सर्वे पुस्तको तथा तीर्थना नकशा मुंभइनी कींमत प्रमाणे विद्याशालामांथी वेचातां मले छे.

श्री जैनविद्याशाला.

मुं. डोशीवाडानी पोल—अमदावाद.

॥ श्री प्रकरणमाला ॥

॥ सूत्र अर्थ सहीत ॥

॥ अथ जीवविचार सूत्र अर्थ ॥

त्रण ज्ञुवनमां दीवा समान श्री वीरजिनने ।

नमिने कहुं तुं अजाणने जाणचाने अर्थे ॥

ज्ञुवणपईवं वीरं । नमिऊण जणामि अबुहबोहत्तं ॥

जीवनं स्वरूप कांडंक । जेम कहुं ठे पूर्वना आचार्योये तेम ॥१॥

जीवसरूवं किंचिवि । जह जणिअं पुषसूरिहिं ॥ १ ॥

जीवे ते जीव मुक्तीना ने संसारी ए बे जेद ठे । तस हावता चा

लता थावर थीर ए बे जेद संसारीना ॥

जीवा मुत्ता संसा-रिणो य तस थावर य संसारी ॥

थावरना ५ जेद प्रथ्वी १ पाणी २ अग्नी ३ वायरो ४ वनस्पती ५ ।

ए पांच जेद थावरना जाणवा ॥ २ ॥

पुढवि १ जल २ जलण ३ वाऊ ४ वाणस्सई ५ थावरानेया ॥३॥

फटिक मणि रत्न परवालां । दिंगलोक इरुताल मणसील पारो ॥

फलिह मणि रयण विहुमाहिंगुलहरियालमणसिल्लरसिंदा ।

सोना आदि धातु खमी । रमची अरणोटो पाषाण पारेवो ते

कुणो पाषाण ॥ ३ ॥

कणगाइ धाऊ सेढी । वत्री अरणोहय पळेवा ॥ ३ ॥

अवरख वख रंगवा योग्य तथा तेजंतुरी खारी माटी ।

एम माटी पण्थरनी जात्यो अनेक ठे ॥

अप्रय तूरी ऊसं । मदी पाहाण जाईउ णेगा ॥

सुरमो कातो रातो आदि सिंधव साजी समुद्र लवणादी । एम प्र
श्वोकायना जेद ए आदे देइने ॥ ४ ॥

सोवीरंजण लोणाइ । पुढाव जेयाइ ईचाई ॥ ४ ॥

जुमी ते कूप आदिनां आकाश ते मेघनां पाणी । नसनां हिमनां
करानां लिखि घासनां धूअरनां ॥

जोमं तरिक्क मुदगं । नसा हिम करग हरितणू महिया ॥

होय श्रीज्या घी जेवां वैमान आघार जल आदि देइने ।

जेद अनेक अष्कायना ॥ ५ ॥

हुंति घणोदहि माई । जेया णेगाउ आउस्स ॥ ५ ॥

निर्धूम अंगारानो जालानो जरसारुधनो । उडकापातनो वज्जनो
कणीयानो बीजली आदेनो ए ॥

इंगाल जल्ल मुम्मुर । उक्का सणि कणग विज्जु माईया ॥

अधिकाय जीवना जेद । जाणवा नीपुणपणानी बुद्धीए करीने ॥ ६ ॥

अगणिजियाणं जेया । नायवा निठणबुद्धीए ॥ ६ ॥

उच्चट्ट वा उंचो वायरो उकली पने ते वायरो । मंमलवायरो
इंठोलीयो महावात थोमो थोमो वात ते वात गुंज्य वातं ॥

उप्रामग उक्कलिआ । मंमलि मह सुद्ध गुंजवायाय ॥

घनवात श्रीज्या घी समान तनवात ताव्या घी समान ए आदी ।

जेद निश्चे वायुकायना ॥ ७ ॥

घण तणु वाया ईया । जेया खलु वानुकायस्स ॥ ७ ॥

हवे वनस्पतीना बे जेद साधारण ? प्रत्येक ? । वनस्पतीना जीव
बे प्रकारे सूत्रे कहा ठे ॥

साधारण ? पत्तेआ ? । वणसईजीवा उहा सुए जणिया ॥

जेमने अनंता जीवने शरीर । एक होय साधारण तेने कहीये ॥७॥

जेसि मांताण तणू । एगा साधारणा तेऊ ॥ ७ ॥

सूरणादी कंद उमता सणगा नवा फालनी कुंपलो पत्र । पंचवरणी
फुलण सेवाल बीलाहीना टोप ॥

कंदा अंकुर किसलय । पणगा सेवाल जूमिफोमा य ॥

आडु कचुरो लीळी हलदर गाजर मोथ । बाथलो थेग वा हरीयां
मुल पलंकानी ज्ञाजी ॥ ए ॥

अध्वतिय गऊरमोन्न वडुला थेग पल्लंका ॥ ए ॥

कुशां फल वली सर्व नथी बंधाणां काष्ट जेहमां लेवां । न देखाय
नस जेहनी रक्षा पीलु वा सिणादीकनां पादुकां ॥

कोमल फलं च सबं । गूढ सिराईं सिणाईं पताईं ॥

थुहर कुअरनां पाठां गुगली ब्रह्म । मलोवेली ए आदे ठेयां उगे वृक्ष ते
थोहरि कुआरि गुग्गलि । गलोइ पमुह्य य त्रिन्नरुहा ॥१०
इत्यादीक अनेक वंसकारेलां प्रमुख । होय जेद अनंतकायना ॥

इच्छाणो अणगे । हवंति ज्ञेया अणंतकायाणां ॥

तेमने समस्त जाणवाने अर्थे । लक्षण वा चीन्ह ए सुत्रे कहांठे ॥११॥

तेसिं परिजाणणत्वं । लक्षणमेयं सुए जणिअं ॥११॥

गुप्त नसा सांध्यो गांठयो वा कातली वा पर्व । समजाणे वृक्षी
मांहीनां वृक्ष ठेयां उगे वृक्ष गुरुची आदे ॥

गूढ सिर संधि पधं । सम जंग महीरुहं च त्रिन्नरुहं ॥

ते सधलां साधारण घणाने जोग योग्य शरीर । तेथी जे उखटां ते
वली प्रत्येक एकने जोग योग्य ॥ १२ ॥

साधारणां शरीरं । तद्विवरीयं च पत्तेयं ॥ १२ ॥

एक शरीरमा एकज । जीव जे ठे च समुच्चय तेज प्रत्येक बनस्पती ॥

एग सररीरे एगो । जीवो जेसि च तेय पत्तेया ॥

फलनो १ फुलनो २ ढालिनो ३ लाकमानो ४ । मूलनो ५ पान
मानो ६ बीजनो ७ ए ॥ १३ ॥

फल १ फूल २ ठल्लि ३ कठा ४ मुलग ५ पत्ताणि ६ बीयाणि ७ १ ३
प्रत्येक ब्रह्मने मूकीने । पांचनेदे प्रथ्वी आदे समस्त लोके ॥

पत्तेय तरु मुत्तं । पंचवि पुढवाइणो सयललोए ॥

सुद्धम होय मीश्वे तेनुं । अंतरमुहूर्त आयु चर्मचक्षुथी अदृश्ये ॥ १४ ॥

सुहमा हवंति नियमा । अंतमुहुत्ताञ्च अदिस्सा ॥ १४ ॥

शंख १ दह्या व्रतादी कोमा कोमीन २ पेटमां पदे ते जीव । जलो
आपना आय ते अलसीयां लघु शंखला वा लाल मूके ते ॥

संस्क १ कवचय २ गंमौल ३ जलोय चंदणाग अलसलहगाई ॥

मेर काष्ठना कीमा पेटना करमीया पाणीना पुरा । ए बेरिंडीय
चूमेला वा कोइवाकार आदी ॥ १५ ॥

मेहर किमि पूयरगा । बेइंदिय माइवाहाई ॥ १५ ॥

कानखजुरा मांकण जूआ धूलमां रहे ठे ते । कीमीयो उधेही
माटिनां शिखर करे ते । मंकोमा ॥

गोमी मंकण जूआ । पिपीलि उद्वेहिआय मंकोमा ॥

एलो धीमेलो । सवा पांपणमां पदे ते गींगोमा जातीयो ॥ १६ ॥

इस्त्रिय घयमल्लीन । सावय गोमीन जाईन ॥ १६ ॥

गदहीयां वा उर्तीगा घुणादीक वा विष्टाना काला कीमा । ठांणना
कीमा धानमां पदे ते कीमा ॥

गह्वहय चोरकीमा । गोमयकीमा य धन्नकीमा य ॥

कुंथुआ जुठ वस्त्रादिकनी वा गाय कहेठे गामरी वा लट कातरी ।

ए तेरिंडी जेद लालवरणी ममोला इंड गोप ते आदे ॥ १७ ॥

कुंथु गोवाल्लिय इन्द्रिया । तेन्द्रिय इंदगोवाइ ॥ १७ ॥

हवे चउरिंडीना जेद कहेठे बींठी । ठींकण वा बगाइ जमरा
जमरी वरण जेदे तीरु ॥

चउरिंदियाय विहु । ठिंकण जमरा य जमरिआतिमा ॥
मांखीयो मांस म सा वा महर । कंसारी करोलीया खरुमांकनी ॥ १८ ॥

मन्त्रिय मंसा मसगा । कंसारी कविल मोलाय ॥ १८ ॥
हवे पंचिंडीयना जेद चारठे ते । नारकी १ तीर्थच २ मनुष्य ३ देवता ४ ॥

पंचिंदियाय चउहा । नारय १ तिरीय २ मणुस्स ३ देवाय ॥ ४ ॥
नारकी सातवीधे ठे ते । जाणवा रत्नप्रजादिक प्रध्वी जेदेकरीने ॥ १९ ॥

नेरइया सत्तविहा । नायवा, पुढविजेणां ॥ १९ ॥
जलचारी १ थलचारी आकाशचारी ३ । ए त्रण जेदे पंचेडी तीर्थच ॥

जलयर १ थलयर २ खयरा ३ तिविहा पंचिंदिया तिरिस्काय ॥
हवे जलचर सुसमार पाना जेवा मत्स काचवो । तंतु मगरमह

ए जलचारी जीव ॥ २० ॥

सुसमार मह कहुप । गाहा मगरा य जलचारी ॥ २० ॥

हवे थलचर चोपद १ पेटे चाले ते सर्प २ । जुजाए चाले ते नोल ३ ते
थलचारी त्रीवीधे ॥

चनुपय उरपरिसप्पा । भुयपरिसप्पा य थलयरा तिविहा ॥

गाय आदे १ साप आदे २ नोलीआ आदे ३ । जाणवा जेम कहा
तेम संक्षेप थकी ॥ २१ ॥

गो सप्प नउल पमुहा । बोधवा ते समासेणं ॥ २१ ॥

हवे आकाशचारी ते रोमजपंखी हंसादिक । चांमनानी पांखोवाला
वागोलादि ते बेतो प्रसीद्ध ठे नीश्वे ॥

खयरा रोमयपस्की । चम्मयपस्की अ पायमा चव ॥

मनुषलोकनी वा अढीक्षीपनी बाहीर । पांखो संकोची रहे ते तथा
पांखो वीस्तारी रहे ते ॥ ११ ॥

नरलोगाउ बाहिं । समग्गपस्की विअप्रयपस्की ॥ १२ ॥

सघला जलचर थलचर आकाशचर । माटी प्रमुखे उपजे ते १
माताना गर्जे उपजे ते १ बे प्रकारे होय ॥

सबे जल थल खयरा । समुत्तिमा गप्पया उहा हुंति ॥
असी मसी कसी १५ कर्मयुक्त प्रथवीना ३० अकर्म प्रथवीना ।
५६ अंतरक्षीपना ए एकसो एक थानकना मनुष्य ॥१३॥

कम्मा कम्मग महीआ । अंतरदीवा मणुस्सा य ॥१३॥
दस जेदना जूवनपती होय असुरकुमारादि । आठ जेदनावाणव्यंतर
होय पिशाचादि ॥

दसहा जुवणाहिवई । अठविहा वाणमंतरा हुंति ॥
ज्योतिषिय पांचजेदना चंद्र सूर्यादि होय । बे जेदना वैमानिक देव
कल्प कल्पतित ॥ १४ ॥

जोइसिया पंचविहा । उविहा विमाणिया देवा ॥ १४ ॥
हवे सिद्ध जगवान् आठ कर्म रहीत तेमना पन्नर जेद । तीर्थसिद्ध
अतीर्थसिद्धादी जेदे करीने ॥

सिद्धा पन्नरस जेआ । तिहातिहाइ सिद्धजेएणं ॥
ए पूर्वे कह्याते संक्षेपे करीने । जीवना विकल्प वा जेद समस्तकह्या ॥

एए संखेवेणं । जीवविगप्पा समस्काया ॥ १५ ॥

एते पूर्वोक्त जीवोने जे जे द्वार ठे तेते कहेठे । शरीर आउखुं तथा
स्थीती सकायमां रहेवानी ॥

एएसिं जीवाणं । सरीर १ माउं १ ठिई सकायंमि ॥३॥
प्राण जीवाज्योनी तेनुं प्रमाणजेने जेम ठे तेमहुं (शांतिस्वरि) कहीश

पाणाधजोणिपमाणां॥जेसिंजंअण्णितंअण्णिमो ॥ १६ ॥

एक अंगुलने असंख्यातमे जागे । शरीर एकेंडि सर्व सुद्धम
तथा बादर जीवोने होय ॥

अंगुलअसंखजागो । सरीरमेगिंदियाण सधेसिं ॥

जोजन एकहजारअधीक । एटलुंवीशेष ठे प्रत्येकवनस्पतीनुं॥१७॥

जोयणसहस्समहियं । नवरं पत्तेयरुक्काणां ॥ १७ ॥

बारजोजन त्रणज गाठनुं। एक जोजननुं समुच्चय एअनुक्रमेजाणवुं

बारस जोयण तिन्ने-वगानुआइं जोअणां चअणाकमसो ॥

बेरिंडी ते शंखादिकनुं तेरिंडी ते कानखजुरादिकनुं । चौरिंडी ते
जमरादिकनुं देहनुं उंचपणुं ॥ १८ ॥

बेइंदिय तेइंदिय । चउरिंदिय देह उच्चतं ॥ १८ ॥

जवधारणी धनुष पांचसैनुं प्रमाणानारकी जीव सातमीप्रध्वीआदेनुं॥

घणु सयपंच पमाणा । नेरइया सत्तमाइ पुढवीए ॥

ते थकी अरुधां अरुधां धनुषनुं । जाणजो जावत् रत्नप्रजा सुधी
प्रथम नरके धनुष ७॥ अंगुल ६ ॥ १९ ॥

ततो अद्ध धूणा । नेअ्रा रयाणप्पहा जाव ॥ १९ ॥

जोजन एकहजारनुं मान । मडनुं उरपरिसर्पनुंते पण गर्जजनुं होय॥

जोयण सहस्स माणा । मड्ढा उरगा य गप्पया हुंति ॥

धनुष बेथी नव सुधी पक्की जीवोनुं गर्जजनुं । जुजाये चालनारनुं
बे गाठथी नव गाठनुं शरीर गर्जजनुं ॥२०॥

धाणुह पहुतं पक्की । जुयचारी गाठय पहुतं ॥ २० ॥

आकाशचारीनुं बे धनुषथी नव धनुषनुं शरीर समुर्भिमनुं । साप
उरपरिनुं तथा जुजाचारीनुं बे जोजनथी नव जोजननुं समुर्भिमनुं ॥

खयरा धाणुह पहुतं । उरगा जुअगा य जोयणपहुतं ॥

बे गान्धी नव गान् शरीर मान । समुत्थिम चोपदने कहुं ठे ॥३१॥

गान्धय पढतं मित्ता । समुत्थिमा चनुप्पया ज्ञणिया ॥३१॥

ठ नीश्वे गान्नुं शरीर । चोपद गर्ज्जने जाणवुं (देवकुरु
आदेना गजादिकनुं) ॥

ठञ्चेव गान्धाइं चनुप्पया गप्पया मुणोयथा ॥

गान्ध त्रण वली मनुषने शरीर गर्ज्जने ए पण देवकुरु आदेनानुं ।
ए उत्कृष्ट शरीरनुं मान कहुं ॥ ३२ ॥

कोसतिगं च माणुस्सा । उक्कोस सररीर माणेणं ॥३२॥

चुवनपती व्यंतर ज्योतषी बीजा २ देवलोक सुधी देवनुं ।

हाथ सात होय देहनुं उंचपणुं ॥

ईसाणं तु सुराणं । रयणीउ सत्तण हुंति उच्चतं ॥

तीजुं ३ चोथुं ४ पांचमुं ५ ठुं ६ । नवप्रैवेक ने अनुत्तर सुधी एके
सातमुं ७ आठमुं ८ एनव १० माथी । क हाथ घटारुवुं ए सर्व उच्छेद
११ बारमा १२ सुधी चारेनुं । अंगुले जाणवुं ॥ ३३ ॥

डुग ६ डुग ५ डुग ४ चररो ३ गोविज्ज २ गेसु १ इक्किपरिहाणि ॥ ३३ ॥

हवे आयुद्वार २ वावीस हजार । सात हजार अप्कायनुं त्रण ह
प्रथवीकायनुं । जार वाउकायनुं ।

वावीसा पुढवीए । सत्तय आउस्स तिन्नि वाउस्स ॥

वर्ष हजार दसनुं वनस्पतीनुं वर्ष गणनुं ते तरुगणनुं ने अग्नीनुं त्रण
पद हजारपद सघले जोरुज्यो । अहोरात्रीनुं ए बादरनुं ॥ ३४ ॥

वास सहस्सा दस तरु । गणाण तेऊ तिरत्ताउ ॥ ३४ ॥

वर्ष बारनुं आयु ।

बेरिंङीनुं तेरिंङीनुं वली ॥

वासाणी बारसाऊ । बेइंङियाणं तेइंङियाणं तु ॥

चौरिंङीनुं वली ठ महीनानुं ए सर्वनुं उत्कृष्टुं

उगणपचास दिवसनुं ।

अउणा पत्र दिणाइं । चउरिंदिणंतु ठ म्मासा ॥३५॥

इवे देवताने नारकीने आयुष्य उक्कष्टो वा मोटी सागरोपम
वा स्थीती । तेवीसनी ॥

सुर नेरइयाण ठिइ । उक्कोसा सागराण तित्तीसं ॥

चोपद तिर्यंच मनुष ए बे जुग त्रणज पढ्योपम आयुष्य होय
लीअने आश्रीने । पढ्योपमकूवाने दृष्टांते ॥३६॥

चउपय तिरिय मणुस्सा । तिन्निय पळिउवमा हुंति ॥३६॥

जलचरजीवनरपरिसर्पनुज उक्कष्टुं आयुष्य होय पूर्वकोरु वर्षनुं
परि सपेने । पूर्व ते ७०५६००० क्रोरु वर्षनुं ॥

जलयर उर नुअगाणं । परमानु हुंति पुवकोमीउ ॥

रोमज तथा चर्मज पकीउनुं असंख्यातमो जग पढ्योपमनो
वली कहुं ठे । ॥ ३७ ॥

पस्कीणं पुण जणिउ । असंखज्जागो अ पळियस्स ३७

वली समुठ्ठिम चउद कुठीत स्थान

सघला सुहम साधारण अने । कना मनुष एटलां ॥

सवे सुहमा साहारणा य समुठ्ठिमा मणुस्सा य ॥

उतुकुष्ट तथा ऊघन्यपणे । अंतरमुहूत नोश्चे जीवे ठे ॥ ३८॥

उक्कोस जहन्नेणं । अंतमुहुत्तं चिय जियंति ॥३८॥

एमदेहनी अवगाहनानुं प्रमाण । एज रीते संखेपथी समस्त कहुं ॥

उगाहणानुं पमाणं । एवं संखेवनुं समस्कायं ॥

जे वली इहां वीशेषपणे वीशेष जगवती सूत्रादीकथी जाण
इठो तो ते । ज्यो ॥ ३९ ॥

जे पुण इठ विसेमा । विसेस सुत्तानुं ते नेया ॥३९॥

हवे कायस्थीती ३ द्वार एकें असंख्याती उत्सर्पिणी काल पो
डी सर्वे । तानी कायमां ॥

एगिंदियाय सवे । असंख उत्सर्पिणी सकायंमि॥
उपजे तेमज मरे पण एटलुं । अनंत काय वा साधारणतो अनंतो
विशेष के । काल ॥ ४० ॥

उववज्जंति मरंति य । अणंत काया अणंतानु ॥४०॥

संख्यातो काल आप आपणा सात वा आठ नव पंचेंडी तीर्थच
आयुथी वीगलेंडिने विषे तथा मनुष गर्जजपजाप्ता जीवा॥

संस्क्रिज्जसमा विगला । सत्तठन्नवानु पाणिंदिति रिमणुआ
नारकी देवता एबेने तो पोतानी

उपजे पोतानी कायमां । कायमां उपजवुं नीश्वे नथी ॥४१॥

उववज्जंति सकाए । नारयदेवा य नो चेव ॥४१॥

हवे प्राणद्वार ४ दस जेदे जीवो । पांचइंदि ५ सासोसास ? आयु १ मन ?
ने प्राण होय ते ॥ वचन ? काय ? एत्रण बलरूप दशप्राण

दसहा जिआण पाणा । इंदिय ऊसास आउ बलरूवा ॥

हवे तेहमां एकेंडिने वीषे विगलेंडिने वीषे ७१ सात ३ आठ ४
चार प्राण । ॥ ४२ ॥

एगिंदिएसु चउरो विगलेसु ठ सत्त अठेव ॥४२॥

असंती मन विनाना संती मन नव प्राण दस प्राण अनुक्रमे
सहीत ए बे पंचिंडियने विषे । जाणवा ॥

असन्निसन्नि पंचिदि-एसु नव दस कमेण विन्नेआ

ते प्राण साथे जुदापणुं थाय ते जीवोने कहीये मरण प्रत्ये पाम्या ४३

तेहिं सह विप्पनगो । जीवाणं न्नए मरणं ॥४३॥

ए पूर्वे कहुं ते रीते अपार चार गतीरूप समुद् महा दुःख

एहवो ।

एवं अणोरपारे ।

पाम्यो अनंतीवार साथी
ते कहेठे ।

पत्तो अणंतखुत्तो ।

इवे ८४ लाख योनी द्वार ५
तेमज चोरासी लाखनी ।

तह चउरासी लखा ।

प्रथ्वी ७ पाणी ७ अग्नी ७ वा
यु ७ ए च्यार कायने ।

पुढवाइणां चउहं ।

दसलाख १० प्रत्येक वनस्पती
कायमां ।

इस पत्तेयतरूणां ।

बें० ९ तें० ९ चौ० ९ तेमने
प्रत्येके ९ बेवे लाख ।

विगल्लिंदियाण दोदो । चउरो पंचिंदितिरियाणं ॥ ४६ ॥

चार चार लाख नारकी ४ देवताने ४ मनुषने तो चउद लाख
तथा । १४ लाख होय ॥

चउरो चउरो नारय । सुराणमाणुआणचउदसहवन्ति ॥

ए सर्वेनो सरवालो मेलवीये चोरासी लाख जोनी थाय । जोनी
त्यारे । शब्द उपजवानुं गंम ॥ ७७ ॥

संपिंमिआण सवे । चुलसी लखाणं जोणीणं ॥ ४७ ॥

हवे सिद्ध जगवानने तो नथी आयु । नथी कर्म । नथी प्रा

जयंकर ते ॥

संसारे सायरंमि त्रीमंमि ॥

जीव जे तेणे अण पाम्यो धर्म
ते थकी ॥ ४४ ॥

जीवेहिं अपत्तधम्महिं ॥ ४४ ॥

गणतीए उपजवानां गंम होय
जीवोनां ॥

संखा जोणीण होईजीवाणं ॥

प्रत्येके ९ सात सातज लाखपद
जोमवुं ॥ ४५ ॥

पत्तेअं सत्त सत्तेव ॥ ४५ ॥

चउदलाख १४ होय साधारण व
नस्पतीने ॥

चउदस लखाहवन्ति इयरेसु ॥

चारलाख ४ पंचेंडी तीर्यचने ॥ ४६ ॥

नयी देह ।

ए । नथी योनी ॥

सिद्धाणं नञ्चि देहो । नञ्चाण कम्मं न पाण जोणीठ ॥

आद ठे अंत नथी ए ज्ञांगे तेमनी थीती तीर्थकरना आगममां कहीठे
साइ अणंता तेसिं । ठिई जिणंदागमे ज्ञणिया ॥४८॥

कालथी आद्य रहीतपणे जोनी ग्रहण करी बीहांमणी आ
मरणे करी । संसारमां ॥

काले अण्णाइनिहणे । जोणीगहणंमि ज्ञीसणे इठ ॥

जन्म्या वली जन्मसे घणो काल जीव ! कीया ? जिमवचन अण
कोण । पांमता ॥ ४९ ॥

ज्मियाज्मिहंति चिरं । जीवा जिणवयणमल्लहंता ४९

ते कारण माटे हवणां पांमी मनुषपणुं तेमां दुर्वज्ज यथार्थ
ने । शुं ? अज्ञा तत्त्वने वीषे ॥

ता संपई संपत्ते ।

माणुअत्ते दुद्धहे य सम्मत्ते ॥

आचाररूप लक्ष्मी सहित

करो हे ज्ञव्य जीवो ! नद्यम धर्म

ज्ञांतिसूरि उत्तम कहेठे ॥

ने वीषे ॥ ५० ॥

सिरि संतिसूरिसिठे ।

करेह जो उज्जमं घम्मे ॥५०॥

ए पूर्वे कह्यो ते जीवनो जे
वीञ्चार ।

अल्पमात्र रुचीवंतने वा मतिवंत
ने जाणवाने हेते ॥

एसो जीववियारो ।

संखेवरुईण जाणणाहेऊ ॥

संखेपमात्र वा अल्पमात्र अधर्यौ । महागंज्जीरसुत्ररूप समुद्रशकी ५१

संखित्तो उद्धरिठ ।

रूदान सुय समुदान ॥ ५१ ॥

॥ इति श्री जीवविचार सूत्र टवार्थ संपूर्णम् ॥

॥ हवे श्रीजिनागमे नवतत्व स्वरूप ठे ते संक्षेपमात्र लखीए ठीए ॥

॥ अथ नवतत्व लिख्यते ॥

अशुभफलदाइ कर्म? कर्म आवे ते ?
प्राणधारी चेतन? जड अचेतन? कर्म रोके ते? प्राचीनकर्म अतीश
शुभफलदाइ कर्म? । यपणे नाश करे ते? ॥

जीवा? जीवा? पुण्ड्र? । पावा? सव? संवरोय? निऊरणा? ॥

कर्म बांधे ते ? कर्मथी मुकावे

ते ? तेमज ।

नवतत्व होय जाणवा ॥ १ ॥

बंधो? मुक्को एय तहा । नवतत्ता हुंति नायवा ॥ १ ॥

? जीवना? ४ चउद ? अजीधना ४ पापना ७ शब्द्यासी होय ५ आश्र
? ४ चउद ३ पुन्यना ४ श्वेतालीस । वना ४ श्वेतालीस ॥

चउदस चउदसबाया—लीसा बासीय हुंति बायाला ॥

६ संवरना ५ सत्तावन ७ बंधना ४ चार एमोहना एनव ए
७ नीर्जरात्तपना ? २ बार । जेद अनुक्रमे नवेना २७६ थया ॥ २ ॥

सत्तावन्नं बारस । चउ नव जेअ्रा कमेणेसिं ॥ २ ॥

इहां जिनशासने एक प्रकारे चार प्रकारे पांच प्रकारे ७ प्रका
बे प्रकारे त्रण प्रकारे । रे जीव कहा ठे ॥

एगविह डुविह तिविहा । चउविहा पंच ठविहा जीवा ॥

ज्ञानादि चेतना सहीत ते ? ए त्रण वेदवाला ३ चारगतीना ४ पां
क जेदे त्रस थावरए बे जेदे । च इंडीना ५ ठ कायना ६ ॥ ३ ॥

चेअरण तस ईयरोहिं । वेअर गई करण काएहि ॥ ३ ॥

हवे जीवना? ४ जेदे ते एकंडी संनीयो? असंनीयो? पंचेडी स
सुहम ? ने बादर? । हीत बेरंडी? तेईड? चोरेडी ? ॥

एगिंदिअ सुहुमिअरा । सन्निअरपणिं दिअ्रायस बितिचऊ ॥

ए सात७ अपर्याप्ता तथा
७पर्याप्ता मलीने ।

अनुक्रमे चतुद जीवनां ठेकाणां
वा जेद ॥ ४ ॥

अपङ्गता पङ्गता । कमेण चतुदस जिअ ठाणा ॥४॥

हवे जीवनुं लक्षण कहेठे ज्ञान
दर्शन नीश्वे ।

चारीत्र वली तप तेमज ॥

नाणां१ च दंसणां२ चेव ।

चरित्तं३ च तवो४ तहा ॥

वीर्यउपयोग एठ सहीत माटेचेतना ए जीवनुं लक्षण वा० चेतना५

वीरिअं६ उवनुगो६ अ एअं जीवस्स लस्काणां ॥ ५ ॥

हवे पर्याप्ती वा शक्ती आहार?
सरीर? इंडी१ ।

पर्याप्ती सासोसास? ज्ञाणा ?
मन एवं ठ ॥

आहार१सरीर२इंदिअ३। पङ्गती आणापाणा४ज्ञास५मणे६

चार पांच पांच ठ कोने ते
कहेठे ।

एकंडीने चार वीगलेंडीने पांच
असंनीने पांच संनीने ठ ॥६॥

चतुपंच पंच ठप्पय ।

इग विगला सन्निसन्निणां ॥६॥

हवे दस प्राण कीया ते पांच
इंद्री ५ त्रण बल ३ मनबल व
चनबल कायबल ।

सासोसास? आयु? ए दस प्रां
ण ।तेमां चार४ ठ६ सात७ आ
ठ७ ॥

पाणिदिअ तिबलुसा ।

सातदसपाणचतुठसगअठ ॥

एकंडीने४ बेरंडीने६ तेरंडीने७
चोरंडीने७ ।

असंनीयाने९ संनीयाने १० नव
दस अनुक्रमे ॥ ७ ॥

इग उति चउरिंदिणां । असन्नि सन्निणा नवदस य ॥७॥

ए प्रथम जीवतत्व? उत्तर जेद १४ थया ।

इति जीवतत्व ॥ १ ॥

ते त्रणाना प्रत्येके त्रण त्रण

हवे अजीवतत्वना १४जेद धर्मास्तीका । जेद तेमज एक कालनो

य अधर्मास्तीकाय आकाशास्तीकाय । समयादीक ॥

धम्मा३धम्मा३गासा३। तिअ त्तिअत्तेअतहेवअधाय१॥

ते त्रण कीया खंध ते आखो देश ते द्वीप्रदे शादी

बुद्धीथी कळपवो ते प्रदेश परमाणुते एकप्रदेश निर्विज्जाग बुटो

निर्विज्जाग जेगो रहे ते ॥ ए अजीवना चउद जेद ॥४८॥

खंधा देस पएसा ॥ परमाणु अजीव चउदसहा ॥५॥

धर्मास्तीकाय अधर्मास्तीकाय आकाशास्तीकाय काल ए पांच
पुज्जलास्तीकाय । होय अजीवइय ।

धम्मा धम्मा पुग्गल । नहकालो पंच हुंतिअजीवा॥

चालताने साज देवानो स्वज्जा थीर संगण स्वज्जाव अधर्मास्ती
व धर्मास्तीकायनो । कायनो ॥ ए ॥

चलणसहावो धम्मो । थीरसंठाणो अहम्मो अ॥ए॥

अवकाश आपवानो स्वज्जा कोने पुज्जल जीव बंनेने हवे पुज्जल
व आकाशास्तीकायनो । चार जेदे ठे ते कहेठे ॥

अवगाहो आगासं । पुग्गलजीवाण पुग्गला चउहा ॥

खंध? देश? प्रदेश ए त्रण परमाणु सर्वथा नाहानो नीश्चे जा
तथा । एवा ए चार जेद ॥ १० ॥

खंधा देस पएसा । परमाणु १ चेव नायवा ॥ १० ॥

हवे कालजेद समयआवली रात ने दिवस पन्नर अहोरात्रीते पक्क
बेघनी । बे पक्के मास बारमासे वर्ष ॥

समया वल्लि मुहुत्ता । दीहा पक्काय मास वरीसाय ॥

कह्योठे पढ्योपम काल साग दस दस कोमाकोमी सागरे उत्तर
रोपम काल । पिणी अवसरपिणी काल ॥ ११ ॥

जणीउपल्लिआसागर । उसप्पिणी सप्पिणी कालो११

हवे पुञ्जलनुं लक्षण कहेठे शब्द प्रजा चंडकांतादीनी बांयमो
अंधकार उद्योत रत्नादिकनो । ताप सूर्यादीकनो ॥

सदं धयार ऊज्जोय । पजा ढाया तवेइया ॥

वर्ण कृष्णादि गंध सुरजिआदि ए पुञ्जलनुं नीश्वे लक्षण जाणवुं
रस तीखादि फरस शीतादी । ॥ १२ ॥

वन्न गंध रस फास । पुग्गलाणां तुं लस्काणं ॥ १२ ॥

हवे मुहुत्तमान एकक्रोम समसठलाख । सित्योतेर हजार ॥

एगाकोमी सतसठी लस्का । सत्तहत्तरी सहस्साय ॥

एटली आवलीकाले एक मुहु

वसेंने सोल अधीक १६७७७१६ । त्तकाल ॥ १३ ॥

दोअसया सोल हिआ । आवलिआ एग मुहुत्तमि १३ ।

अथवा बीजी रीते मुहुत्तमान त्रण तीहुतर ए समग्र सासो
हजार सातसेंने । सासे ३७७३ ॥

तिन्निसहस्सा सतयसयाणि । तेहुत्तरं च ऊस्सासा ॥

एम एकमुहुत्तकालकह्यो । केणे? समस्त वा सघला केवलज्ञानीयोए? ४

एस मुहुत्तो जणीउ । सबेहिं अणंतनाणीहिं ॥ १४ ॥

ए केहेवे करी अजीवतत्व २ जेद १४चउद उत्तर ॥

॥ इति श्री अजीवतत्व ॥ १ ॥

हवे पुन्यतत्त्वना जेदधसाता १ उंच । देवगती ? अनुपूर्वी? पंचेडी जा
गोत्र? मनुषगती? अनुपूर्वि? ए डुग । ति? पांच सरीर ५ ॥

सा १ उच्चगोत्र १ मणुडुग १ सुरडुग १ पंचिदिजाइ १ पणदेहा ५

पहेलां उदारीक वैक्रीय आहा प्रथम संघयण? प्रथम

रक ए त्रण सरीरनां ३ उपांग । संस्थान? ॥ १५ ॥

आइ ति तणुणुवंगा ३ । आइम संघयण? संठाणा? १५

वर्षचोक शुभ्रः अगुरुलघुः पराधातः सासोसासः आतापः
हलवुं नही जारे नही ते । उद्योतः ॥

वन्नचउक्काः अगुरुलघुः । परधाः उसासः आयः वुजोअं ॥
वृषज्जहंस गज जेवी चाढ्यः निर्माणः देवतानुं मनुषनुं तीर्थचनुं ?
ते शरिरनो सुघाटः त्रसनो दसकोः ० । आयु तीर्थकरनांमः ए४१ । ६ ।

सुज्जखगइः निमिणाः तस सुरः नरः तिरिः आठ तिष्ठय
हवे त्रस दसक नाम [दसः ० । प्रत्येक ? थीरः शुभ्रः [रं ॥ १६
त्रसः बादर ? पर्याप्त ? । वली शुभ्रग ? वली ॥

तस बायर पज्जतं । पत्तेअ थिरं सुज्जं च सुज्जगंच ॥
सुस्वरः आदेयः जसः कीर्ति एवं । त्रस आदेनो दसको एम होय ? ३
सुसरा इज्ज जसं । तसाइ दसगं इमं होइ ॥ १७ ॥

एवं पुन्यतत्त्वना जेद वेतालीस ॥ ३ ॥

॥ इति पुन्यतत्त्व ॥ ३ ॥

हवे पापतत्त्वना जेद ० १ ज्ञानाव नवप्रकृति एबीजादर्शनावर्णिकर्मनी
लिंपांच ॥ अंतरायपांच ॥ एदसा नीचगोत्रः असातावेदनी ? मिथ्यात्व ?

नाणं तराय दसगं । नव बीए नी असाय मिष्ठितं ॥

आवरनोदसकोः ० नरकगती ? कषायपचीस २ ॥ तीर्थचगती ? अनु
अनुपूर्वि ? आयु ? ए त्रीक । पूर्वि ? ए डुग ॥ १८ ॥

थावर दस नरयतिगं । कसाय पाणवीस तिरियडुगं १८

हवे बीजाकर्मनी एचक्षुएदे । कांन नाक रसनाने फर्सवमे करीने अव
खे ते ? चक्षु वीना देखे ते ? धीदर्शने देखे ते ? केवलदर्शने देखे ते ? वली

चक्षु दिठि अचक्षु । सेसिंदिअ उहि केवलोहिं च ॥

दर्शन ते इहां सामान्य अव । ते चार गुणाने रो केते तेज व्यारजे
बोध । दे आवर्ण ॥ १९ ॥

दंसण मिह सामन्नं । तस्सावरणं तयं चउहा ॥१९॥
 पांचजेदे नीझ । सुखेजागेते नीद्रा ? । नीझनीझ ते डुखे जागे ते ? ॥
 सुह पम्बोहा निहा । निहा निहाय डुस्क पम्बोहा ॥

प्रचलाप्रचला ते चालता उंघे ते घो
 प्रचला ते उज्जाबेठा उंघे ते ? । मानी पेरे ? ॥ १० ॥

पयला छि उव विठस्स । पयल पयलानु चंकमउ ॥१०॥

दिवशे चिंतव्यां कार्यनी करणी थीणंदी नामे नीझ तेनुं अर्धचक्री
 करे उंघमां रात्रे । वासुदेव तेथी अर्ध बलदेव समबल

दिणचिंतिअनुकरणी । थीणही अद्दचक्कि अद्दबला ॥

ए रीते तिर्यकरदेवं कहुं ठे उमीदारं तुदय दर्शनावर्णी कर्म ते
 स्युं ते कहेठे । नी नव प्रकृति ॥ ११ ॥

एवं जिणेहिं जणियं । वितिसमं दंसणावरणं ॥१२॥

हवे थावरनो दसको थावर ?

सूद्धम ? अपर्याप्त ? । साधारण ? अथिर ? अशुज ? डुजग ? ॥

थावर सुहुम अपज्जं साहारण अथिर असुजडुजगाणी

डुस्वर ? अनादेय ? अजस ? । ए थावरनो दसको वीवर्यो जेमठे तेम ११

डुसर णाडुज्ज जसं । थावर दसगं विवज्जुं ॥१२॥

हवे कषाय १५ थीती जीवतां सुधी अ एक पक्क संजलनी स्युं फ

नंतानुबंधिनी एक वर्ष अप्रत्याख्या ल गती नरक ? तिर्यच १

नीनी च्यार मास प्रत्याख्यानीनी । नर ३ देवतानी ४ ।

जावजीव वरिस चउमास । पक्कग निरय तिरियनरअमरा

स्युं रोके समकित ? अनुव्रत १ यथाख्यातचारीत्र ४ ए च्यार

सर्वविरती ३ । गुणने रोके ॥ १३ ॥

सम्माणु सबविरइ । अहस्काय चरित्तघायकरा ॥१३॥

संजलनो जलनी?प्रत्याख्यानीनो

रजनी अप्रत्याख्यानीनो प्रथ्वी रेखा सरीखो चार जेदे क्रोध
नी? अनंतानुबंधिनो पर्वतनी । होय ॥

जल रेणु पूढवी पवय । राईसरिसोचेंउच्चिहो कोहो ॥
तरणानी सखी वा नेत्रनी वेल पथरना थांजलानी उपमा तुळ्य?
नी? लाकनाना? हारुकाना?। मान चार जेदे ॥ २४ ॥

तिण सखया कठ ठीअ । सेलहंजोवमो माणो ॥२४॥
हवे माया वांक वांसनी गढ्य बोकनानुं सिंध?नीवर वांसना मु
त्रपन्न मुत्रधारे पंढली । ल समान? ॥

माया वल्लेही गोमुक्ति । मिठ सिंग घण वंसिमूल समा॥
हवे लोन्न रंग हलदर?गारा नगरनाकर्दमना कर्मजना रंग जेवो
नी मली? तेना । ए सोल कषाय ॥ २५ ॥

लोहो हलीह खंजण । कढम किमि राग सारिन्नो॥२५॥
हवे जे कर्मनो उदय होय जी हासी? रति? अरति? शोग?जय?
वने । डुगंठा? ॥

जस्सुदया होइ जिण । हास रइ अरईसोग जय कुन्हा
ते ठ नीमीत्तथी थाय वा अ
थवा स्वजावे थाय अन्यथा ते । ते इहां हास्यादीक मोहनीय ॥२६॥

स निमित्त मन्नहा वा । तं इह हासाई मोहणिअं॥२६॥
अजिलाष जे कर्मने वसे करीने होय
पुरुषनो स्त्रिनो ते बेनो पण । ते अनुक्रमे ॥

पुरिसिन्ही तडुन्नयंपइ । अहिलासो जवसा हवइ सोज॥
स्त्रि? पुरुष? नपुंसक? वेद वीषय बकरीनी लींकीनो ताप तरणा
नो उदय जाणवो । नो ताप नगरनो दाह ते समान॥२७॥

थी नर नपुं वे उदत्त । फुंफुम तण नगर दाह समो२७॥

एकंडी? बेरंडी? तेरंडी? गर्दज नंट जेवी चाल? उपघात?
चोरंडी? एजाती चोक । होय पापथी ॥ २८ ॥

इग बि ति चउ जाइउ । कुस्कगइ उवघाय हुंतिपावस्स॥

अमनोइ वरुण? गंध? रस? नही पेहेलुं संघयणए तथा संस्थानए
फर्स? ए च्यार । बाकी दसे होय ॥ २८ ॥

अपसत्त वन्नचक । अपढम संघयण संठाणा ॥२८॥

हवे संघयण कहेठे । संघयण ते

सुं । हामकांनो समुह । ते उ प्रकारे वज्ररुषज्जनाराच? ॥

संघयण मठिनिचउ । तं ठघा वज्जरिसहनारायं ॥

तेमज रुषज्जनाराच? । नारच? अर्धनाराच? ॥ २९ ॥

तह रिसहनारायं । नारायं अर्धनाराय ॥ २९ ॥

कीलीकापठेवतुइइहा । रीषज्जते पाटो कीलीका वा खीलीते वज्जनी ॥

कीलिअ ठेवठं इह । रिसहो पटोअ कीलिआ वज्जं ॥

बे बाजु मांहोमांही बंध ते ते नाराच ए प्रकारे उदारीक स
मर्कट बंध । रीरे होय तिरि नरने ॥ ३० ॥

उज्जउ मक्कम बंधो । नारायं इम मुरालंगे ॥३०॥

हवे संस्थान नाम समचोरस?

निग्रोध? । सादी? वामण? कुज? हुंरकद ॥

समचउरंस? निग्गोह? साइ? वामण? य? खुज्ज? हुंमेअ? ६ ॥

ए जीवना सरीरने उ जेदे सर्वथा जला लक्षण सहीत प्रथम
आकार । जाणवुं ॥

जीवाण ठ संठाणा । सब्ब सुलस्कणं पढमं ॥३१॥

नाज्जी उपरनो जाग सुलक्षण त्रीजुं मुख पीठपेट रदय तेने वर्जिने

ते बीजुं ।

बाकी जलां ॥

नाहिनवरि बीजुं । तइअं महो पिठिनअरनरवळं ॥

माथुं कोट हाथ पग ए अंग । सुलक्षण ते चोथुं वली तेथी ॥३१॥

सीर गीव पाणी पाए । सुलक्षणां तं चउठं तु ॥३२॥

बीपरीत वानलदुते पांचमुं अंग । सर्वप्रकारे अशोजन होय ठुं ॥

विवरीयं पंचमंगं । सवन्न अलक्षणां जवे ठठं ॥

ए रीते सरीरना आकारनी वि श्री जिनेंइ प्रधान वीतराग प्रचुये
धी कही । ॥ ३३ ॥

संठाण विहा जणिआ । जिणंदवरवीयरगेहिं ॥३३॥

ए कहेवें करी पापतत्व ४ जेद ८९ कहा ॥

॥ इति पापतत्व ॥ ४ ॥

—(०)—

इवे आश्रव जेद ४९ इंडीए जोग ३ पांच व्यार पांच त्रण अनु
कषाय ४ अव्रत ५ । क्रमे जेद ॥

इदिअ कसायअवय । जोगा पंच चउ पंच तिन्नि कमा ॥

पापकीरीया १५ पचीस । एम समस्त कही अनुक्रमे करीने ॥३४॥

किरियाउ पाणवीसं । इमान तानु अणुकमसो ॥३४॥

इवे कीरीयानां नाम कायाएअ परउपर द्वेष करे ते ? पाउसीअ

कार्य करे ते कायकी ? खरुग आ की स्वपरने परीताप उपजावे ते

द्ये शस्त्रापी ते अहिगर्णकी ? । परितापकी कीरीया ? ॥ [या

काइअ ? अहिगरणिआ १ पाउसिआ ३ पारितावण ४ किरि

जीवहींसा करे ते प्राणाति धनधान्यादी परिग्रह घरनीर्वाद्धी

पातकी ? आरंजकी ते घर अधिक इहे वा मेलवे ते परिग्रहकी ?

घरांणा कृषि आदे करेते ? । कपटकरी ठगे ते मायावत्तीयकी ? ॥३५॥

पाणाइवाया५रंजिअ६। परिगहिया७मायवत्तीय८।३५
 मिथ्यात्वदर्शन प्रत्ययकी कांइ व्रत नीयम न धरे ते अपञ्चखाण
 ते खोटाने खरू खराने की? कांइ वस्तु माठा कामरागथी जुए
 खोटु माने जिनवचनथी ते हृष्टीरागकी? फर्ष प्रत्ययकी ते कांइ व
 बीपरीत ते? । स्तु माठा कामरागे फर्से ते॥

मिच्छादंसण वत्तीए। अपञ्चखाणीय१०दिठी११पुठीय१२
 परवखाणेराजी धाय ते सामंतोपनिअ
 मातुंर्चीतवे मनमां स्वपरने की ? यंत्रादीके करि आपे करे ते नेस
 दुःखदाइ ते पाफुचियकी? ङिकी? पोताने हाथे दुष्ट कृत्य करे ते
 आप रिही अश्वादि देखी। स्वहठीकी ॥ ३६ ॥

पाडुच्चिय१३सामंतो। वणीअ१४नेसन्ति१५साहन्ती१६।३६
 मंगावे कांइ पर पासे ते आणव शुन्यचीत्ते लेवा मुकवादि करें तेअ
 णीकी? वीदारबुं वा ज्ञागबुं फल णाजोगकी? आलोक परलोक धर्म
 आदे ते वीदारणकी ? । वीरुद्धकरे ते अणवकंखप्रत्ययकी?

आणवणि१७वियारणीया१८। अणजोगा१९अणवकंख
 त्रिकणे मनोज्ञथी रा [पञ्चइआ२०॥

पोताना कार्य उपरांत घटादि क । गे रचीने करते पीऊकी? द्वेषे को
 रावे वा माठा योगे लागे ते अना इने माठे ज्ञावे खीजवुंतदोषकी?
 पयोगकी? घणा मली करे ते वा हवे गुणठाणे ?३ मे केवलीने सु
 करावाथी सर्व कर्म बंधाय ते स ध रीते चालतां पण काययोगथी
 मुदाणकी? । लागे ते इरियावहीकी? ॥१७॥

अन्नापयोग२१समुदाणय२२। पिऊ२३दोस२४रियावहि
 ए प्रकारे पाप आवे ते आश्रवतत्व ॥ ५ ॥ उ०४३[आ२५॥३७॥

इति आश्रवतत्व ॥ ५ ॥

हवे संवर जेद ५७ समिति ५ सुनीनो धर्म १० ज्ञावना १ श्चारीत्र ५
गुप्ती ३ परीसह ११। तेना जेद ॥

समई गुप्ति परीसहा । जइधम्मो ज्ञावणा चरित्ताणि ॥

पांच जेदे करी सत्तावन सर्वना
पांच त्रण बावीस दस बार । थया समिती आदेना ॥ ३७ ॥
पाण ती डुवीस दस बार । पंच जेएहिं सगवन्ना ॥ ३७ ॥

हवे सुमति पांच चालवानी? बोलवा मलमुत्र पठवणनी? सुमति
नी? गवेषणानी? लेवामुकवानी? । ते तेने वीषे जली मती ॥
इरिआ? ज्ञासे ५ सणा ३ दाणे ४ । उच्चारे ५ सामई सुअ ॥
मन गोपवुं? वचन गोपवुं? काया गोपववी? तीमज ए त्र
माठा कांमथी । ए गुप्ती ॥ ३८ ॥

माणगुप्ती? वयगुप्ती ५ । कायगुप्ती ३ तहेवय ॥ ३८ ॥
हवे परीसह २ श्चुख सहे? तरस नांस सहे? वस्त्र जुने नुठे सहे? अ
सहे? सीत सहे? उष्ण सहे? । सातासहे? स्त्रीनेरागेलेवायनही ?
खुहा? पिवासा ५ सि ३ नएहं ४ । दंसा ५ चेला ६ रई ७ च्छिनु ७ ॥
चालवाथी? समवीषम जग्याये डुर्वाक्य सहे? मारपरीसहे? मा
वेसवाथीसज्यापरीसह सहे? । गवानो परीसह ॥ ४० ॥

चरिआएनिसी हिया १० अकोस १ ५ वह १ ३ जायणा १ ४
अणपामे? रोगआ[सिद्या १ १ । देह वस्त्र मेले? बहु माने (॥ ४० ॥
वे? नाज प्रमुख फर्स सहे? । लेवाय नही? सर्व प्रकारे सहे ॥
अलाज १ ५ रोग १ ६ तणुफासा १ ७ मल १ ७ सकार १ ८ परिसहा
बिद्याबुद्धी? अज्ञान? नपसर्गे ए प्रकारे बावीस जेदे त्रीवीध्ये
धर्मे अरुग? अज्ञावंत । चले नही सर्व सहे ॥ ४१ ॥

पन्ना ५ ० अत्राणा ५ १ सम्मत्तं ५ ५ । इअ बावीस परिसहा ॥ ४१ ॥

हवे जतीधर्म दशज्ञेदे ते क नीलोत्तता? इहारोध? आश्रव त्या
मा? सरलता? नमृता? । गपणुं? जाणवुं ॥

खंति? अऊवपुमद्वव? । मुती४तव५संजमेअ६बोधवे॥

सत्यवादी? पवीत्र वा निरतिचार? ब्रह्मचर्य? ए दस जेदेजतीनो
परीग्रह ममता रहीत? वली । धर्म जाणवो ॥ ४१ ॥

सच्चं७सोयं८अकिंच-णं९एच। बंजं१०च जईधम्मो॥४२॥

हवे ज्ञावना बार प्रथम संसारी च्यारगती योनी८४लापतेनांडुखचिं
संबंध अनीत्य ठे? कोइ कोइ तवन? जीव एकलो आव्यो एकलो
ने शरण नथी? । जासे? कोइ कोइनुं संबंधी नथी? ॥

पढम माणिच्च? मसरणं १ । संसारो३एगयाइ४अन्नत्तं ॥५॥

शरीर अशुचीमय ठे? कर्म आवे ते तेमज प्राचीन कर्म खपावे
आश्रव कर्म रोके ते संवर? । ते? नवमी ॥ ४३ ॥

असुइत्तं६आसव७सं-वरोअ८। तह निऊराएनवमी॥४३॥

ठ इव्ये पुरीत लोक स्वरूप चिं दुर्लेज धर्म साधक अरिहंत क
तन? समकीत ज्ञावना? । थीत ए ज्ञावना? ॥

लोगसहावो?०बोही?१ । दुद्धहा धम्मस्ससाहगाअरिहा

ए आदी ज्ञावनानु प्रत्येके तिं ज्ञाववी जीवे यथार्थ उद्यमे
तवन करी । करीने ॥ ४४ ॥

एयानु ज्ञावणानु । ज्ञावेअव्वा पयत्तेणं ॥४४॥

हवे चारीत्र पांच समज्ञावे सर्व सावद्य, ठेदोपस्थापन होय बीजुंचा
त्यागरूप सामायकचारीत्र? इहांप्रथम रीत्रतेवमी दिहादेवारूप?

सामाइअच्च पढमं ? । ठेनुवठावणं ज्ञवे बीअं ॥५॥

परीहारवीशुधी तप विशेष सुद्धम संपराय तेम दसमे गुणग
चारीत्र नवजणे होय? । ऐश वली ॥ ४५ ॥

परिहारविसुद्धीयं३ । सुहुमं तह संपरायं च४ ॥४५॥

तेवार पढी यथाख्यात चारीत्र ? । वीख्यात ठे सर्व जीवलोक मध्ये
तत्तो अहखायं५ । खायं सव्वमी जीवलोगंमि ॥

जे आदरी पाली जला हीतका पोहोचे अजर अमर स्थानक जे
रक । मोक्षस्थानके ॥ ४६ ॥

जं चरिणुण सुविहिआ । वच्चंति अयरामरंठाणं ॥४६॥

ए रीते संवरतत्व ठुं ॥ ६ ॥ जेद ५७

इवि संवरतत्व ॥ ६ ॥

—(०)—

हवे नीर्जरा जेद? नही असन वा अजीग्रहे वा?४ निमादिसंज्ञारे
आहार? नपोदरी एक कवलादीनि? व्रतिसंखेप? रसवीगेनुं तजवुं?
अणसण? मुणोइरिया? । वित्तिसंखेवणां? रसञ्चानु४॥

लोचादीके करीने? अंगोपांग सं ए ठ बाऊतपना जेद होय
कोचवे करी? । लोक प्रसीद ते बाऊ ॥४७॥

कायकिलेसो५संली-णाय ६ । बद्यो तवो होई ॥४७॥

पाप लागुंते गुरु पासे कही प्रायठि आचार्यादीकनी सेवादिक? तेम
तले? गुणी वनेरानो वीनय करे? । ज पांचजेदे जणवादी सजाय ?

पायठित्तं? विणुण ५ । वेयावच्चं३ तहेव सज्जानु४ ॥

पदस्थादी चार जेदे धर्मशुक्लध्या ए ठ जेदे अच्यंतर तप होय अं
न करे? काउसग्ग पण करे? । तरंग मोक्ष हेतु माटे ॥ ४८ ॥

जाणं५ नस्सग्गोविअद । अप्रितरनु तवो होई ॥४८॥

जे दुषण लागे ते दंज रहीत नजयते आलोषण पणिकषण एवे
गुरु आगे केहेवुं॥?॥ पणिकम करि गुरु आगे मिथ्या दुकत देवो
णु करवुं वा पाप दुषण न ल ॥३॥ अकल्प ज्ञात प्राणीनो त्याग

गावुं ॥ २ ॥

करवो ॥४॥ काउसग्ग करवो क्राय
व्यापार त्याग लक्षण ॥ ५ ॥

आलोयण १ पम्किमणो १ जय ३ विवेग ४ मुसग्गो ५ ॥

गुरुदत्त वीगयत्यागघी जाव ठमासी तण परांचीते जे गह्वबाहीर लीं
नुं करवुं ॥६॥ कांडक व्रत पर्जायनुं यथा गवाहीर यावत् योग काल
योग ठेदवुं ॥७॥ सर्वथा व्रत पर्जायनुं ठे क्षेत्र बाहीर सिद्धसेनदिवा
दवुं ॥८॥ सर्व व्रत पर्यायनुं ठेदवुं ने व करनी परे ते निश्चे ॥१०॥
ली यथायोग तपनुं देवुं ॥ ९ ॥ ॥ ४ए ॥

तव ६ ज्ञेय ७ मूल ८ अणवठयाय ९ पारंचिय चेव १० ॥४ए॥
सेवनादी जक्ति? रदयप्रेम? उपजाववुं वा बोलवुं? अवर्णवादनुं
गुणस्तुतीनुं ॥ गोपववुं? ॥

जत्ती १ बहुमाणो १ वन्न । जणणं ज्ञासण ३ मवन्न वायस्स ४ ॥
तेत्रीस आसातना वा अवज्ञा वीनय ए पांच जेदे संक्षेपमात्र
नो परीहार वा त्याग? ए प्रकारे कह्यो ॥ ५० ॥

आसायण परिहाणो ५ । विणुण संखेवण एसो ॥५०॥
आचार्यनी पंचाचार पाले ते? ठठ अठमादी तपसी? नवदिही
उषाध्याय सुत्र जणावनारनी? ते शीष्य? रोगी? साधु तेमनी? ।
आयरिय १ उवज्झाय १ तव ३ स्सिसेहे ४ गिलाण ५ साहुसु ६
समानधर्मी? चतुर्वीधसंघ? एक साधुनो । एम वैयावच होय दस
परीवार १ घणा मुनीनो परीवार? तेमनी । प्रकारे ॥ ५१ ॥

समाणुन्न १ संघ ८ कुल ९ गण १० । वेयावच्चं हवई दसहा ५ १
ध्यानजे एकाप्रताचार जेदे नीश्चे । आर्त्त १ रूड ३ तेमज धर्मध्यान ३ वली
द्याणं च ऊव्विहं खलु । अत्तं १ रूडं १ तहेव धम्मं च ३ ॥
शुक्लध्यान ४ वली ते चार चार जेदे नीश्चे जाणवा एटले चा

पण प्रत्येके प्रत्येके । रेना ?६ जेद ठे ॥ ५१ ॥

सुकंध पुण पत्तेयं । चउव्विहं चेव नायध्वं ॥५२॥
 बार जेदे तप ते नीर्जरातत्व । इवे बंधतत्वना जेदधबंधते कर्म
 एप्रकारेनीर्जरातत्व॥७॥जेद११ नुं बांधवुं चार जेदे ते कहेठे ॥
 बारसविहं तवो नि-ऊराय। बंधोय चउविगप्पो य ॥

प्रकृतीबंध?धीतीबंध?अनुज्ञागबंध?प्रदेशबंध?एजेदेकरीजाणवा५१
 पयइ? ठीईपुआणुजाग३। पएसधजेएहिं नायवा ॥५३॥

प्रकृती ते स्वज्ञाव कहो जे धीती ते कालमान अथवा
 म सुंठ तीखी लींब कटुक । कालहरण समयादि जेदे॥

पयई सहाव वुत्ता । षिइ कालोवहारणं ॥
 अनुभाग ते रसबंध जाणवो प्रदेश ते कर्मनां दलीयानो संच
 एक द्वि गुणादि । य वा मेलववुं ॥ ५४ ॥

आणुजागो रसो नेउ । पएसो दलसंचउ ॥ ५४ ॥

इवे प्रकृति मुलउ उत्तर १५७ इहां वेदनी?मोदनी?आयु?नाम?
 ज्ञानावर्णि? दर्शनावर्णि? । गोत्र?कर्म ॥

इह नाण?दंसणापुवरणा। वेअ३मोहा४ऊ५नाम६गोयाणि
 आयुधनाम?०३ गोत्रअंतरा

अंतरायकर्म?ए मुल आठ वली यकर्मनीए एवंउत्तर जेदे आ
 उत्तर ज्ञा० ५ दणएवे० १ मो० १७ ठेनी १५७ ॥ ५५ ॥

विग्घंउचपण नव डुअ अठवीसं। चउतिसयडुपण जेय॥
 इवे मुलकर्मनीस्थीती ज्ञाना वेदनीकर्म? नीश्वे वली अंतराय
 वर्णि? दर्शनावर्णिकर्म? । कर्म? ॥

नाणे?दंसणापु वरणे। वेयणीए ३ चेव अंतराएअ ४॥
 ए चारे घातीकर्मनी त्रीस सागरोपमनी थीती उत्कृष्टी ठे

कोमा कोरु ।

॥ ५६ ॥

तीसं कोमाकोमी ।

अयराणं षिड् ऊक्रोसा ॥५६॥

सितेर कोमा कोरु सागरो
पनी थीती ।

मोहनी कर्मनी ठे वीस कोमाकोरुनी
नाम गोत्रनी ठे ॥

सित्तरी कोमा कोमी ।
तेत्रीस सागरोपमनी थीती ।

मोहणीए१वीस नाम२गोएसु३ ॥
आयुर्कर्मनी ठे एरीते स्थीतीबंध उत्
कृष्टो कष्टो ॥ ५७ ॥

तितीस अयराइं

आउ४ षिड् बंधमुक्रोसा ॥५७॥

हवे बार मुहूर्त्त वा चोवीस
घनीनो ऊघन्य वा थोमो ।

वेदनीकर्मनो । आठ मुहूर्त्तनो नाम
कर्म गोत्र कर्मनो ॥

बारस मुहुत्त जहन्ना ।

वेअणिए अठ नाम गोएसु ॥

बीजा पांच कर्मनो ऊचन्य स्थि
तो बंध अंतर मुहूर्त्तनो ठे ।

एरीते घाती अघातीनी बंध स्थि
तीनुं प्रमाण कहुं ॥ ५८ ॥

सेसा णंतमुहुत्तं ।

एयं बंधठिड् माणं ॥ ५८ ॥

इति बंधतत्व ॥ ८ ॥ उत्तर जेद ४

इति बंधतत्व ॥ ८ ॥

इवे मोहतत्व नव जेदे कहेठे जीवइयनुं प्रमाण१ वली क्षेत्रनुं
उता पदनी परूपणा१ । मान१ फरसना१ ॥

संतं पय परूपणाया१ । दव्व पमाणं२च स्फित्त३ फुसणाय४॥
कालमान१ सिद्धनो अंतर१ रहे जावमान१ थोमा घणानुं मान १
वानो जाग१ । नीश्वे एवं नव ॥ ५९ ॥

कालोय५अंतरं६जागो७ । जावे८अप्पाबहुएचेव ॥५९॥

उतापणे ठे नीर्मल मोहपद वर्ततुं ठे आकास फुलवत् नथो अ

५९

ते जगतमां ॥

वृत्तं

संतं सुद पयत्ता ।

विद्यंतं खकुसुमं न असंतं ॥

मोक्ष इति पद तेद्वतणी ।

परूपणा गति मार्गणादीके करीने
कही ठे ॥ ६० ॥

मुस्कृति पयं तस्सु ।

परूपणा मग्गणाईहिं ॥ ६० ॥

गति व्यारथ इंड़ी पांचए काय जोग त्रण३ वेद त्रण३ कषाय च्या
ठह । रथ ज्ञान आठए ॥

गइ१ इंदिअएकाए३ ।

जोएधवेएकसाय६नाणेसु॥७॥

संजम सात७ दर्शन चारथ लेस्या जव्यबे३ सम्यक्त ठह संनि बे२
ठह । आहारि बे२ ए मार्गणा कही ६१

संजम७दंसणाएलेसा १० । जव११सम्मे१२सन्नि१३आहारे

हवे केटली मार्गणाए सिद्धि । मनुष्य जव्यत्व१ संनि१ यथाख्या
गति१ पंचेंद्री जाति१ त्रसकाय१ । त चारीत्र१ ॥

नरगइ१ पाणिंदि३तस३ ।

जवधसन्नि५अहस्काय ६ ॥

हायक सम्यक्त मोक्ष पामे ?
अणहारी मार्गणा१ ।

केवलदर्शन ? केवलज्ञान ? ए दशे
मोक्ष पामे । नहि बाकी मार्गणाए
मोक्षद्वार ? ॥ ६३ ॥

खइयसम्मत्ते७मुखोणहार७केवलदंसणाएनाणे१०नसेसेसु

हवे इव्यप्रमाणमां सिद्ध

जीवइव्य होय अनंत संख्याये

जगवान् तेमना ।

द्वार२ ॥

दधपमाणे सिद्धाणां ।

जीवदवाणि हुंति गांताणि ॥

चनुदराजलोकना असंख्यात
मा ।

जाग एकमां एक सिद्धठे वा सर्व
सिद्ध ठे द्वार३ ॥ ६३ ॥

लोगस्स असंखिक्के ।

जागे एकोय सवेसिं ॥ ६३ ॥

सिद्धनी स्पर्शना अधीकीठे द्वार४ एक सिद्ध आश्री सादिअनंत ठे स
इवे कालद्वार कहेठे । व आश्री अनादिअनंत ठे द्वार५॥

फुसणा अहिया कालो । इग सिद्ध पडुच्च साइउणांतो॥

तीहांथी पन्वाना अजावथी । सीद्धेने अंतर नथी द्वार६ ॥६४॥

पमिवाया जावानु । सिद्धाणां अंतरं नञ्चि ॥ ६४ ॥

सर्व संसारी जीवोने अनंतमे । जागे सिद्ध ठे द्वार७ ते सिद्ध तेम
ने दर्शन ज्ञान ॥

सव्वजीयाणमणांते । जागे ते तेसिं दंसणां नाणां ॥

क्वायकजावे ठे परिणामीकजावे वली होय जीवत्वपणुं॥द्वार८॥

इवे सिद्धना १५ जेद ॥ ६५ ॥

खइएजावेपरिणा-मिणय पुण होइ जीवतं ॥ ६५ ॥

जिनसिद्ध अरिहा? सामान्य के घरवासे सिद्धाते १ तापसादीक
वली?तीर्थ थाप्या पढी सिद्धाते? लिंगे ते? जिनलिंगे? स्त्री? नर
तीर्थ थाप्या विना सिद्धा ते? । पुरुष? क्रतनपुंसक? ॥

जिण?अजिणपुत्तिञ्जाइ गिहि५अन्न६सल्लिंग४थी८नर९

[तिहुं४ । प्रतीबोधे सिद्धाते? [नपुंसा१०॥

बाऊ प्रत्यय देखीने सिद्धा ते? एक समे एक सिद्धा ते? एक स
पोतानी मेळे सिद्धा ते? । मये अनेक सिद्धा ते? ॥ ६६ ॥

पत्तेय?सयंबुद्धा?१। बुद्धबोहि?३क?४णिक्काय?५॥ ६६ ॥

इवे अट्टपा बहुत्व द्वार ९ च्चि सिद्ध पुरुष सिद्ध अनुक्रमे संख्या
घोना नपुंसक सिद्धथया। त गुणा द्वार ९ ॥

थोवा नपुंससिद्धा । थी नर सिद्धा कमेण संखगुणा॥

एम मोक्तत्व नदद्वारे ए कहुंते । एम नवेतत्व लेषमात्र कहां॥६७॥

इय मुस्कततमेयं । नवतत्ता लेसउ जणिआ ॥ ६७ ॥

जीवादी नवपदार्थप्रत्ये । जे जीवजाणतेहने होयसम्यक्तदर्शन गुण
जीवाइ नव पयहे । जो जाणइ तस्स होइ सम्मत्तं॥

अथवा उपयोगपणे सह नवतत्व प्रत्ये अजाणताने षण
हे तो तेहने होय । सम्यक्त ॥ ६८ ॥

जावेण सहहंतो । अयाणमाणोवि सम्मत्तं ॥६८॥

सघला श्री जिनेश्वरनां कहेलां । जे वचन ते नही वीपरीत होय ॥

सवाइं जिणेसर जा-सिआइं वयणाइं न अन्नहा हुंति॥

एहवी बुद्धि जे जीवना मनमां । सम्यक्त निश्चल ते जीवने जाणवुंइए

इअबुद्धि जस्स माणे । सम्मत्तं निच्चलं तस्स ॥ ६९ ॥

हवे सम्यक्तनो महिमा कहेवे फरस्युंहोय जे जीवे सम्यक्त प्रत्ये॥

अंतरमुहूर्त काल मात्र पण ।

अंतोमुहुत्तं मित्तंपि । फासियं हुज्ज जेहिं सम्मत्तं ॥

ते जीवने अर्द्ध पुज्जल मांदि फरवुं होय नीश्वे संसारमां पण
काल प्रमाण । उपरांत नही ७० ॥

तेसिं अबहु पुग्गल । परियटो चव संसारो ॥ ७० ॥

हवे पुज्जल परावर्त्त ८ प्रकारे कहे जावथी? च्यारे जेद वे प्रकारे
वे ड्यथी? खेत्रथी? कालथी? । बादर ४ सुद्धम ४ ए ८ ॥

दवे? स्किते? काले? । जावेअचउहउह बायरोसुहुमो४॥

होय अनंती उत्सर्पिणी अव परीमाण पुज्जल परावर्त्त एकनो
सर्पिणी । कालमान ॥ ७१ ॥

होइ अणंतुस्सप्पिणि । परिमाणोपुग्गलपरटो ॥ ७१ ॥

उदारीकादीकसातेनी वर्गणा । एकजीवमुके फरसीनेसर्वप्रमाणुप्रत्ये

उरलाइ सत्तगेणं । एग जिउ मुअइ फुसिअ सबअणु॥

जेटले काले ते थुल ड्यथी पुज्जल ड्यथी मुद्धम सात वर्गणा

परावर्त्त काल आय ।

अनुक्रमे फरसे. ॥ ७२ ॥

जितिअकालिसथुलो । इवे सुहुमो सग न्नयरा ॥ ७२ ॥

लोकाकाशना सर्व प्रवेश नत्स समय अणुजाग बंधनां सर्वस्था
र्षिणीना सर्व । नक ॥

ल्लोग पएसो सप्पिणि । समया अणुजागबंध ठाणेय ॥

जेम तेम अने अनुक्रमे मरणे फरस्या ते क्षेत्रादी शूल अने सुद्धम
करीने । पुज्जलपरावर्त्तन आय ॥ ७३ ॥

जह तह कम मरणेणं । पुठा खिताइ थुल्लि यरा ॥ ७३ ॥

नत्सर्षिणी अनंति मली एक पुज्जल परावर्त्तनकाल जाणवो ॥

उसप्पिणी अणंता । पुग्गलपरिदुत्त मुणेयवो ॥

तेवां अनंता पुज्जलपरावर्त्त गतका तेथी आवतो काल अनंत गुणा
ले कख्या तेवो अनंतोकाल गयो । पुज्जल परावर्त्त काल ठे ॥ ७४ ॥

तेणंता तीअद्दा । अणागयद्दा अणंतगुणा ॥ ७४ ॥

हवे ष द्वय दश द्वारे कहेठे प सप्रदेशी? एक? क्षेत्र? सकीय
रीणामी? जीव? मुर्ती? । पणुं? ।

परिणामि? जीव? मुत्तं? । सपएसो ४ एग ५ खित्त ६ किरिअय
नीत्य? कारण? कर्त्ता? । सर्वगत इति वीज्यार अमीलपणे

अप्रवेशपणे रह्याठे ॥ ७५ ॥

णिच्चंकारण एकत्ता? ७। सव्वग दमिदिरहि अपवेसे ७५

ए प्रकारे मोहत्त्व नवमुंए ए प्रकारे नवत्त्व प्रकरण समाप्त
उत्तर जेदए ॥ थयुं उत्तर जेद सर्व ७६ ॥

इति मोहत्त्व ॥ ७६ ॥

इति नवत्त्व समाप्तं ॥ ७६ ॥

इवे चोबीस पाठे करी मंरुकप्रकरण वा विचार षट्त्रोसीका प्रारंज ॥

॥ अथ चनुवीस मंरुक ॥

नमस्कार करीने ऋयज्ञादिक तेमने कह्यो जे सिद्धांत तेनो विचा
चोबीस तीर्थकर प्रत्ये । र तेनो लेषमात्र तेनुं देखारुवुं ते ॥

नमिनुं चनुवीस जिणो । तस्मुत्तवियारलेसदेसणु ॥

शुभमंरुकपदे करीने तेज नीश्वे । स्तवीस सुणजो हे ज्ञव्य जीवो ?

दंरुगपएहिं ते चिअ । थोसामि सुणोह जोजवा ॥१॥

इवे मंरुकसंख्या कहेबे सात नर प्रथवीकायादी पांचनांएबेरंडी
कनुं ? असुर देवादीक दसनां ? ० । आदी त्रणनां ३नीश्वे वा समुञ्जे ॥

नेरइआ असुराई । पुठवाई बैदियादउ चेव ॥

गर्जज तीर्थच पंचेडी ? मनुष ? व्यंतर देव सोल ? ज्योतिषिदेवपां
ए बेनां । च ? वैमानीकदेव बे ? एत्रणनां ॥१॥

गप्रय तिरिय मणुस्सा । विंतर जोइसिय वेमाणी ॥२॥

संखेपमात्र सरलपणे आ प्र अथ द्वारसंग्रह सरीर ५ सरीरमाप ३
करण कहीसुं । हारुबंधनी रचना ते संघयण ६ ॥

संखित्तयरीउ इमा सरीर ? मोगाहणाय २ संघयणा ३

संज्ञास्थान ते ४ ॥ १० आकती ६ लेस्या ६ इंडी ५ बे जेदे समुद्धा
कषाय ४ । त ७ ॥ ३ ॥

सन्ना ४ संठाण ५ कसा य ३ । लेस ७ इंदिय ८ डु ए समुग्घाया १ ० ३

इष्टी ३ दर्शन ४ ज्ञान ५ ए ज्ञान अ । जोग १ ५ नपयोग १ २ एकसमे

धीकारे अज्ञान पण ३ ग्रहांठे । नगजुं ? एकसमे मरुं ? धीतीते आयु ३

दिठि १ १ दंसण १ २ नाणे । जोगु १ ४ वजगो १ ५ वनाय १ ६ चवण १ ७

पर्जासी ते शक्ती ६ के । संज्ञा ३ गती ते जवांतरे गमन १ [ठि १ ७]

टली दीशीनो आहार ले १ । आगती जवांतरथी आवुं ? वेद ३ ।

पङ्कति किमाहारे । सन्नि गर्ई आगई वेये ॥ ४ ॥

ए द्वार चौबीसनी गाथा बे मंरुक मंरुक प्रत्ये द्वार २४ केहेवां॥

द्वार संग्रह गाथा ॥ २ ॥

द्वार १ चार शरीर गर्जज तीर्यच मनुषने पांचे बाकी ११ मंरुके
वानुकायने होय । त्रण सरीर द्वार १ ॥

चतुगप्रतिरिय वाऊसु । मणुआणं पंचसेस तिसरीरा । द्वार १

द्वार २ थावर चारने ऊघन्य अंगुलने असंख्यातमे
उत्कृष्ट ए बे अवगाहना । जागे होय सरीरनी ॥ ५ ॥

थावर चतुगे डहन । अंगुल असंख जाग तणू ॥ ५ ॥

बाकी वीस मंरुके ऊघम्य स्वजावीक अंगुलनो असंख्यातमो
वा सर्वधी लघु सरीर । अस वा जाग ।

सधेसिंपि जहन्ना । साहाविय अंगुलस्स असंखं सो ॥

इवे उत्कृष्टधी तो पांचसे ध नारकीने इवे सात हाथनुं
नुष सरीर उधे । देवतानां तेर मंरुके ॥ ६ ॥

उक्कोस पणसय धणू । नेरइया सत्तहत्त सुरा ॥ ६ ॥

गर्जज तीर्यचने एक हजार जो वनस्पतीने ऊऊरुं जोजन एक
जननुं मञ्जादिकनुं । हजारनुं होय ॥

गप्र तिरिसहस्स जोअण वणस्सईअ हिय जोअणसहस्सं

मनुषने तेरंडी कानखजुरादि बेरंडीने सरीर जोजन
क ए बेने त्रण गाउननुं । बारनुं शंखादिकनुं ॥ ७ ॥

नर तेइंदि ति गाऊ । बेदिअ जोयण बार ॥ ७ ॥

जोजनएकनुं चोरंडीने सरीर जमरादिकनुं । देहउंचत्वपणे सुत्रेकहुंठे

जोयण मेगं चन्निदि । देहमुच्चत्तणेण सुए जणियं ॥

वैक्रियदेहनं वली उत्तरवैकी अंगुलनो संख्यातमो जाग

य आश्री ।

प्रारंजतां ॥ ७ ॥

वेञ्जविय देहं पुण ।

अंगुल संखं सयारंजे ॥ ७ ॥

देवताने मनुषने अधीक ला
ख जोजन वैक्रीय ।

तिर्यचने नवसें जोजन वैक्रीय
देह मान ।

देव नर अहिअ लस्कं । तिरियाणं नवजोयण सयाइं ॥

बमणुं वली नारकीनुं स्वदेहथी । कहुंठे वैक्रीय सरीरनुं मान उक्कुणुं ॥

डुगुणं तु नारयाणं । जणियं वेञ्जविय सरिरं ॥ ८ ॥

वैक्रीयनी थीती अंतरमुहू
त्त नारकीने रहे ।

मुहूर्त चार तीर्यच मनुषने वीषे
रहे ॥

अंतमुहुत्तं निरये ।

मुहुत्त चतारी तीरीयमाणुएसु ॥

देवताने वीषे दीन पत्रर
वा अर्धमास रहे ।

उत्कृष्ट उत्तरवैक्रीय रहेवानो काल
मान ॥१० ॥ द्वार ३

देवेषु अर्धमासो ।

उक्तोस वेञ्जवणा कालो ॥१०॥

द्वार ३ थावर ५ देवता १३ ना
रकी १ ए उगणिस रुंरुक ।

संघयण वीना ठे वीगलेडी
ने ठेवतुं संघयण एक ठे ॥

थावर सुर नेरइअ । अस्संघयणाय विगल ठेवठा ॥

संघयण ठये गज्जर्ज । मनुषने तीर्यचने वीषे जाणवां ॥११॥ द्वार ३

संघयण ठगं गप्पय । नर तिरिएसु मुणेअव्वं ॥ ११ ॥

द्वार ४ सर्व चोवीसे रुंरुके चार
वा दस संज्ञा ठे । द्वार ४

द्वार ५ देवता १३ ने सर्व
ने समचोरस संस्थान ठे ॥

सव्वोसिं चउ दह वा सणा । द्वार ४ । सव्वेसुरा य चउरंसा ॥

मनुषने ? तिर्यचने ?
ठये संस्थान ठे ।

हुंरुक संस्थान विगलेडीने १ नारकी
ने १ ठे ॥ १२ ॥

नर तिरिय ठ संठाणा । हुंमा विगलिदि नेरइअ ॥१२॥

नांना प्रकारे? धज ते पता परपोटो?वनस्पति वायु अग्नीअ
का? सुझनेो समूह?। प्कायने ॥

नाणाविह धय सुई। बुब्बुय वण वाउ तेउ अपकाया॥
पृथ्वीकायने अर्द्धमसूर आकारे संस्थान कहुंठे?१॥चारप
तथा चंद्रमाने ।

पुढवि मसूरचंदा - कारा संठाणउ जणिआ ॥ १३ ॥

चारइसर्व चोवीसे मंरुके चा द्वार उ लेस्या बये गर्जज
रे कषाय ठे । द्वार ६ तिर्यच? मनुषेने? वीषे ठे॥

सधेविचउ कसाचा। द्वार ६। लेस ठगं गप्रतिरियमणुएसु॥

पेहेली३ नारकी? वीगलेडीने३ वैमानीकने?ठेहेली३ए
तेउकाय? वाउकाय?। सात मंरुके व्रण लेस्या ॥ १४ ॥

नारय तेऊ वाऊ। विगलावेमाणिय तिलेसा॥१४॥

ज्योतषीने एक तेजोलेस्याज ठे। बाकी मंरुक सर्व चउदेने होय
चार लेस्या ॥ द्वार उ

जोइसिय तेउ लेसा०। सेसासधेवि हुंति चऊ लेसा॥द्वार

द्वार० सर्व मंरुके इंद्रीद्वारतो द्वारए मनुषेने वीषे साते
सुगम ठे। द्वार० समुद्घात ठे ते कहेठे ॥ १५ ॥

इंदियदारं सुगमं॥ द्वार ८। मणुआणं सत्त समुग्घाया?५

वेदना? कषाय? मरण? समु वैक्रीय? तेजस? आहारक? स
द्घात । मुद्घात ॥

वेयण?कसायप्रमरणे?। वेउधियधतेयएय५आहारे ६॥

केवली? समुद्घात । सात ए समुद्घात होय संनीने॥१६॥

केवलिय७ समुग्घाए। सत्त इमे हुंति सत्रीणं॥१६॥

एकंडीने सामान्ये केवली तेजस? आहारक? ए व्रण समुद्

समुदघातः ।

घात वीना चार ठे ॥

एगिदियाण केवल्लि । तेया हारग विणात्त चत्तारि ॥

ते पुर्वोक्त त्रण तथा वैक्रीय ए वीगलेंडीने तथा असंनीने तेज नी
चार वर्जिने त्रण समुदघातठे । श्वे ने संनीने पुर्वे कह्याठे ॥१७॥

ते वेत्तद्विय वज्जा । विगल्ला सन्नीणा ते चेव ॥१७॥

पांच ठे गर्जज तिर्यच देवताने वी नारकी वायुने वीषे चार ठे त्र
षे केवली ? आहारक ? एवे वर्जिने । ए बाकी मंरुके ठे ॥ चार ए

पण गप्प तिरि सुरेसु । नारय वाज्जसु चत्तर तिय सेसे ॥

चार १० विगलेंडीने वे डष्टी ठे एक मिथ्या डष्टी ठे बाकी [द्वार ए
थावरने । मंरुके त्रण डष्टी ठे ॥१७॥ चार १०

विगले डु दीठी थावर । मिच्चत्ती सेस तिय दिठी ॥१७॥

द्वार ११ थावर पांच ५ बेरंडी १ तेरं चोरंडी ? ने वीषे ते वे च [द्वार १०

डी ? एसातने वीषे अचहु दर्शन ठे । हु अचहु आगमे कहुं ठे ॥

थावर वि तिसु अचक्कु चत्तरिंदिंसू तडुगं सूए जणियं ॥

मनुषने ? चहु अचक्षु अवधी बाकी पंनर मंरुकने वीषे प्रत्येके त्र
केवल ए थ्यार दर्शन ठे । ए त्रण कह्यां ठे ॥१७॥ चार ११

मणुआ चऊ दंसणियाण । सेसेसु तिगं तिगं जणियां १७॥

द्वार १२ अज्ञान ज्ञान प्रत्ये । देवता ? ३ मां तिर्यच १ मां नारकी (द्वार ११
के त्रण त्रण । १ मां होय थावर ५ पांच मां अज्ञान वे ठे ॥

अंणाण नाण तिअं । सुर तिरि निरे थिरे अन्नाण डुगं ॥

ज्ञान अज्ञान वे वे विगलेंद्री मनुषमां पाच ज्ञान त्रण अज्ञान
त्रण ३ मां ठे । ठे ॥१७॥ चार १२

नाणात्राण डु विगले । मणुए पणनाण तिअंणाणा १७॥

द्वार १३ अगाआर जोग देव तिर्यच ? ने वीषे तेर ठे ५ (द्वार १२

ता१३ने नारकी१ने ठे । वर योग मनुष१ने वीषे ठे ॥
 इकारस सुर निरए । तिरिएसु तेर पन्नर मणुएसु ॥
 विगलेडी३ने चार ठे पांच वा जोग व्रण शेष थावरधने होय
 युकाय१मां ठे । ॥११॥ द्वार १३
 विगले चउ पण वाए । जोग तिअं थावरे होई ॥१२॥
 हवे जोगनां नाम सत्य१असत्य१ मृषा ए चार मनने धव (द्वार१३
 मीश्र ते सत्यमृषा१असत्या१ । चनने वैक्रिय१ आहारक१ ॥
 सचे अर मीस असच्च । मोस मण वय वेउव्वि आहारे ॥
 उदारीक१ए व्रण मीश्र३सहीत ए कह्या ते जोग १५ उपदिश्या
 कार्मण१एसान जोग कायना । समयमां वा आगममां ॥१६॥
 उरलं मीसा कम्भण । इय जोगा देसिआ समए ॥१७॥
 द्वार१४ हवे उपयोग १२ व्रण चार दर्शन ए बार जीवनां लक्ष
 अज्ञान ज्ञान पांच । ए उपयोग नाम ॥
 ति अन्नाण नाण पण । चउ दंसण बार जिअ लखणु
 ए बार जे उपयोग । कह्या व्रण लोक दर्शी पर(वउगा ॥
 मात्मा तेमने ॥ १३ ॥
 इअ बारस उवउगा । जणिआ तिलुकदंसीहिं ॥१३॥
 हवे ते मंरुके कहेठे उपयो बार होय नव उपयोग नारकी१ ति
 ग मनुष१ने वीषे । र्यंच१ देवता१३मां ॥
 उवउगा मणुएसु । बारस नव निरय तिरिय देवेसु ॥
 वीगलेडीबेमां२पांच अने ठ उप चोरंडी१मां थावर ५पांचमां व्रण
 योग ठे । उपयोग ॥१४॥ द्वार १४
 विगले डुगे पण ठकं । चउरिंदिसु थावरे तिअगं ॥१४॥
 द्वार१५संख्याता असंख्या गर्जज तिर्यंच१मां वीगलेडी(द्वार१४

ता जीव एक समयमां । ३मां नारकी १मां देवता १ ३मां उपजे ।
संखमसंखा समए । गप्पय तिरि विगल नारय सुराय ॥
मनुष १मां तो नीश्वे संख्याता वनस्पती १मां अनंता बाकी थावरध
ज एक समयमां उपजे । मां असंख्याता ॥ १५ ॥

माणुआ नियमा संखा । वण णंताथावर असंखा ॥ १५ ॥

असन्नि मनुष आश्री तो द्वार १६ जेम उत्पती द्वारे संख्या कही
असंख्याता द्वार १५ । तेम चवन द्वार पण ॥ द्वार १६

असन्नि नर असंखा ॥ जह उववान्ततहेव चणोवि ॥ द्वार १६
(द्वार १५ हजार उत्कृष्ट प्रथ्वीकायादीध

द्वार १७ बावीस सात त्रण दस वर्षी चारनुं ॥ १६ ॥

बावीस सग ति दस वास । सहस्स उक्किठ पुढवाइ ॥ १६ ॥

त्रण दीवस अग्नी १नुं हवे त्रण नर १नुं तिर्यच १नुं वली देवता
पढ्योपम आयु । नारकीनुं सागर तेत्रीसनुं ॥

ति दिणग्गि ति पद्धाऊ । नर तिरि सुर निरय सागर
वितर १नुं पढ्योपमनुं ज्यो [तितीसा ॥

तीषी १नुं वर्ष लाख अधीक पढ्योपमनुं ॥ १७ ॥

वंतर पद्धं जोइस । वरिस लस्काहिअं पलिअं ॥ १७ ॥

हवे असुरकुमार १ने अधिक देसेउणा वे पढ्योपम नवनीका
सागरोपम एकनुं । यमां ॥

असुराण अहिय अयरं । देसूण डु पद्धयं नवनिकाए ॥

बारवर्ष उणणपचास दीवसनुं । उमासनुं उत्कृष्ट विगलेंडी ३ने आयु ॥

बारसवासुण पण दिणा । उम्मास उक्किठ विगलाऊ ॥ १८ ॥

हवे ऊघन्य प्रथ्वीकाय आ अंतरमुहूर्त ऊघन्य आउषानी
द्ये दस १० पदोने । स्थिती उ ॥

पुढवाई दस पयाणां। अंतमुहुतं जहन्न आउ ठिई ॥

दसहजार वर्षनी स्थितिवाला । जवनपती? नारकी? वीतर? बे २ए

दस सहस वरिस ठिईआ ॥ जवणाहिवनिरय वंतरया २ए

वैमानीक देवताने? ज्योतीषी पल्योपम एक ने तेनो आठमोजा
देवताने? ग आयु होय अनुक्रमे ॥ द्वार १७

वेमाणिअ जोइसिआ ॥ पद्ध तय ठंस आऊआ हुंति ॥

द्वार १७ देवता? ३ मनुष? तिर्यं ठए पर्जाप्ती होय वली पां [द्वार १७

च? नारकी? ए सोलंने वीषे । च ५ थावरमां चार पर्जाप्तीठे ॥ ३० ॥

सूर नर तिरि निरएसु । ठ पऊती थावरे चउगं ॥ ३० ॥

विगलेडी ३ने पांच पर्जाप्ती द्वार १ए ठए दीसानो आहार होय
ठे । द्वार १८ सर्व मंके पण ॥

विगले पंच पऊतीद्वार १८ ठ दिसि आहार होई सबेसि ॥

पांच सुद्धम थावर पदे द्वार २० अथ संज्ञा त्रण कहीस ॥ ३१ ॥

जजना जाणवो ॥ द्वार १ए

पणगाइपए जयणा ॥ द्वार १ए ॥ अह सनि तियं जणिस्सामि

चारे नोकायना देवता? ३ने नारकी? ने वीषे दीर्घकालकी वा
वीषे तीर्यच? ने वीषे । त्रीकालकी संज्ञा ठे ॥

चउविहसुरतिरिएसु । निरएसु य दीहकालगी सणा ॥

विगलेडी ३ने हेतुपदेसकी संज्ञाये करी रहीत थावर ५ सर्व वा
वा वर्तमानकालनी ठे । पांचे ठे ॥ ३२ ॥

विगले हेउवएसा । सन्नारहिआ थिरा सबे ॥ ३२ ॥

मनुषने दीर्घकालनी वा त्रीकाल इष्टीवादोपदेसिकी सम्यक्त स
नी संज्ञा ठे । हीते कोइने पण ॥ द्वार २०

माणुआण दीहकालिअ । दिठिवाउवएसिआकेवि ॥ द्वार

द्वारशः पर्जाप्ता पंचेडी तिर्यचने मनुष निश्चे। चार जेदे देवतामांजाय
पङ्क पाणतिरिमणुय च्चिय । चउ विह देवेसु गच्छंति ॥३३॥

संख्याता आयुवाला पर्याप्ता पंचेडी । तिर्यच मनुषमांतेमजपर्जाप्ता
संखान पङ्कत पाणिदि- तिरिय नरेसु तहेव पङ्कते ॥

प्रथ्वीकाय अष्काय प्रत्ये ए पांच रुंरुकमां नीश्चे देवतानुं
क वनस्पतीकाय । आववुं ठे ॥ ३४ ॥

जू दग पत्तेयवणे । एएसु च्चिय सुरागमाणं ॥ ३४ ॥

पर्याप्ता संख्याता आयुनागर्जज। तिर्यचमनुष एवे नरकसातेमांजाय
पङ्कत संख गप्प्रय- तिरिय नरा नरय सत्तगे जंति ॥

नारकीमांथी नीकड्या ए उपजे । नथी वाकी बावीस रुंरु
ज वे रुंरुकने वीपे कमां उपजवुं ॥ ३५ ॥

निर उवटा एएसु । उप्पङ्कति न सेसेसु ॥ ३५ ॥

प्रथ्वीकाय अष्काय वनस्पतीकाय । तेमां नारकी वर्जिने जीव ॥

पुढवी आऊ वणास्सइ । मथे नारय विवज्जिआ जीवा ॥

सर्व त्रेवीस रुंरुकना आ पोत पोतानां कर्मना प्रमाणना
वी उपजे । प्रजावे ॥ ३६ ॥

सव्वे उववज्जंति । निअप्रनिय कम्माणु माणेणं ॥३६॥

प्रथ्वीकायादी आवरएवीगल३ प्रथ्वीकाय अष्काय वनस्पतीकाय
तिरी? नर? ए दस पदमां । ए जाय ॥

पुढवाइ दस पएसु । पूढवी आऊ वणास्सइ जंति ॥

प्रथ्वीकायादी दसपद थकी तेउकाय वाउकायमां उत्पात वा
निकड्या । उपजे ॥ ३७ ॥

पुढवाइ दसपएहिय । तेऊ वाऊसु उववाऊ ॥ ३७ ॥

तेउकाय वाउकायमांथी प्रथ्वीकाय प्रमुखमां दोय पद नवमां

जबु ।

मनुष वर्जो ॥

तेज वाज गमाणं । पुढवी पमुहंमी होइ पय नवगे ॥
प्रष्ठीकायादी स्थानक दस ते वीगलेंडी थाय वीगलेंडीमांथी नि
मांथी निकळ्या । कली ते दसमां जाय ॥ ३८ ॥

पुढवाइं ठाण दसगा । विगलाइं तिअ तहिं जंति ॥ ३८ ॥
जबुंआवबुं गर्जज जे । तिर्यंचने चोवीसे मंरुके जीवस्थानकनेविषे ॥
गमणा गमाणं गप्रय-तिरिआणं सयल जीव ठाणेषु ॥
समस्त चोवीसे मंरुके जाय तेजकाय वाजकाय ए बेमांथी मनुष
मनुष हवे मनुष थाय वावी । न थाय ॥ ३९ ॥ द्वार ॥ ३१ ॥
स मंरुकमांथी निकल्या ।

सबुजु जंति मणुआ ॥ तेज वाजसु नो जंति ॥ ३९ ॥ द्वार ३१
द्वार ३१ अंतरद्वीपनां जुगलीयां । तेमने गमनहोय अगीयार मंरुके ॥
अंतरदीवा जुअला । तेसिं गर्इज हवंति इकारा ॥
दस जुवनपतीमां एक व्यंत आगती मनुष तिर्यंच मध्येथी ठे
रमां ए अगीयारमां । ॥ ४० ॥

दह जवणा इक वणे । आगइज मणुअ तिरिएसु ॥ ४० ॥
हवे असंनी तीर्यंचनी गती ते बावीस मंरुकमां ठे ज्योतिषि वैमा
जबुं । नीक ए बे वीना ।

असन्नि तिरिए गर्इज । बावीसा जोइस विमाण विणा ॥
आगती थावरपांचमां तथा वीगलेंडी पंचेंडितीर्यंचमनुषएदसमांठे ।
आगइज थावर पंच ॥ विगल ३ पंचिंदितिरिय १ नरा १ ४ १ ।
समुर्भीम मनुष । दस स्थानके जाय पांच थावर वीगलेंद्रीत्रणा ॥
समुच्चिम मणुआणं । दह गर्इज पंच ५ थावरा विगला ३ ॥
पंचेंद्रीतीर्यंच मनुष ए दस मं आगती तेजकाय वाजकायवीना

रुक्मामां ।

आठमांथी ॥ ४२ ॥ द्वार २२

पंचिंदियतिरियनरा । आगइउ तेउवाउ विणा ॥४२॥

द्वार२३ वेद त्रण तिर्येच । स्त्रीपुरुष ए बे वेद चारे (द्वार२२

मनुषमां होय ।

जेदे देवता१३मध्ये होय ॥

वेअतिअ तिरिनरेसु । इन्ही पुरिसो य चउविह सुरेसु ॥

पांचएआवर त्रणे३वीगलेडी नपुंसकवेद होय एकज ॥ ४३ ॥

नारकीमां ।

द्वार २३

थिर विगलनारएसु । नपुंस वेउ हवई एगो ॥४३॥द्वार २३

द्वार२४ अडपाबहुत पर्जास तेथी वैमानीक तेथी जुवनपती

मनुष तेथी बादर अग्रिकाय । तेथी नारकी तेथी व्यंतर ॥

पङ्कमणु बायरग्गी । वेमाणिअ जवण निरय वितरिआ

तेथी ज्योतिषि तेथी चौरंद्री ते । तेथी बेरंडी तेथी तेरंडी तेथी प्रथ्वी

थी पंचेडीतीर्थेच ।

काय तेथी अष्काय ॥ ४४ ॥

जोइस चउ पणतिरिआ । बेइदि तेइदि नू आऊ ॥४४

तेथी वायुकाय तेथी वनस्प अधीका अधीका अनुक्रमे ए होय ॥

तीकाय नीश्वे ।

वाऊ वणस्सइ घिय । अहिआ अहिआ कमेणिमेहुंति ॥

सर्वपण ए जाव । हे जिनेश्वर में अनंतीवार पाम्या ठे ॥४५॥

सबेवि इमे जावा ।

जिणा मए णंतसो पत्ता ॥४५॥

हे जिन आ जवमां तुमारी नरकादी रुंरुकपद त्रमण थकी तीवृ

थ्रीकरण शुइ जक्तीवंतने । त मन हेवो ॥

संप्रइ तुम्ह जत्तस्स । दंरुगपयजमणजग्गाहिययस्स ॥

ते रुंरु त्रण मन वचन कायरुंरु सीघकाले मुजनेआपो मोरुपद

एथी बीरम्ये सुखे पांमे हेवुं ते । ॥ ४६ ॥

दंम तिय विरय सुलहं । लहं मम दितु मुक्कपयं ॥४६॥
 ज्ञान आचार लक्ष्मीयुक्त जिनहं राज्ये चारीत्र लक्ष्मीवान्धवलचं
 स आचार्यने । इना शीष्य ॥

सिरिजिणहंसमुणिसर- रळे सिरिधवलचंदसीसेण ॥
 गजसारमुनी तेणे पदबंधे र ए ते श्री वीरप्रचुने विनती आत्म
 ची वा लखी । हेते ॥ ४७ ॥

गजसारेण लिहित्र्या । एसा विन्नति अप्पहित्र्या ॥४७॥
 ए प्रकारे श्री विचार ठत्रीसीका वा चोवीस मंमक समाप्तः॥१॥
 इतिश्री चतुविस मंमक समाप्ता ॥ ३ ॥

नमस्कार करीने जिनेश्वर स जगत् पुज्य जगत्गुरु श्री महा
 वंक्ष प्रत्ये । वीरस्वामी प्रत्ये ॥

नमिय जिणं सधुन्नं । जगपूज्ज जगगुरु माहावीरं ॥
 आ जंबुद्वीपमां जे शास्वता कहुं सुत्रशकी पोताने परने हेतुये
 पदार्थ ठे ते । ॥ १ ॥

जंबूद्वीवपयत्ते । वुहं सुत्ता सपरहेतं ॥ १ ॥
 खांमूआं?जोजन?क्षेत्रवा वर्षा पर्वत?कूट?वा शीखरतीर्थ?श्रेणयो?
 खंमू?जोयणपुवासा? । पवय?कूमाय?तिष्ठ?सेढी?उ?
 वीजयो? इह? नदीयो? ए दस समुदाये थाय संघयणी नामे
 पदे वा द्वारे । प्रकरण ॥ १ ॥

विजय?दह?एसल्लिलान?०। पिंमेसिं होइ संघयणी॥१॥
 द्वार?नेत्र?ए०सो?०० खांमूवा अरतक्षेत्रना?१?द?जोजन?कला प्र
 एटवे?ए०संख्यायेठे खांमूवां। माणे ज्ञागाकार करीयेएकलाखने
 नउअ सयं खंमूणं । अरह पमाणेण जाईए लखे ॥

अथवा एकसोनेनेनेने गुणो जरतक्षेत्रना प्रमाण साधेतो होय
५२६-६ । १९०गुणो । एकलाख ॥ ३ ॥

अथवा ननुअसय गुणां । जरहपमाणां हवई लस्कं॥३॥

अथ एक खांरुवानुं? जरतक्षेत्र बेश खांरुआनो हीमवंत पर्वत ने
त्र ५२६ जोजन दकला । हेमवंत क्षेत्र चारनुं४ ॥

अह विग खंमे जरहे । दो हिमवंते अ हेमवई चउरो॥

आठखंरुआं महाहीम सोल?६खांरुवानुं हरीवर्ष क्षेत्र ॥४॥
वंत पर्वतनां ।

अठ महाहिमवंते । सोलस खंमाइ हरिवासे ॥ ४ ॥

बत्रोस३२ खांरुवां वली नै ए मेलवतां त्रेंसठ६३ थयां बीजे
षध पर्वतनां । पासे पण त्रेंसठ६३ थाय ॥

बत्तिसं पुण निसहे । मिलिया तेसठि बीयपासेवि ॥

चोसठ६४खांरुवां महा ए त्रण रासि जेलवीये तो एकसो नेउ
विदेह क्षेत्रनां । १९० थाय ॥५॥ द्वार ?

चउसठिउ विदेहे । ति रासि पिंमेइ ननुअसयं॥५॥द्वार?

द्वार३जोजन एकनुं परीमा समचोरस इहां खांरुवां करवां
ण एहवां । ते करवानी रीती ॥

जोयण परिमाणाइं । समचउरंसाइ ईठु खंमाइं॥

लाखजोजननी परीधीना ते लाखना चोथे ज्ञागे गुणाकार
आंकने । कयें होय ते गणीतपद थाय॥६॥

लस्कस्सय परिहीए तप्पाय गुणेणयंहुंतेव ॥६॥

जंबूनुं वीषंज एकलाखनुं तेने तद्गुणा तेआंकनुंवर्गमुलकाढीये तो
करी तेने दसगुणा करे आंक आवे । गोलक्षेत्रनी परीधी होय॥

विस्कंज वग्ग दहगुण । करणी वहस्स परिरउ होइ ॥

पठे ते जंबूद्वीपनुं वीखंज ला परीधीना आंकने तो तेनुं गणीत
खनुं ठे माटे चोषेजागे गणवुं । पद वा क्षेत्रफल होय ॥ ७ ॥

विस्कंज पाय गुणिउ । परिरिउ तस्स गणियपयं ॥ ७ ॥

परीधीनो आंक कहेठे त्रण हजार बसेने सतावीस अधीक ॥
लाख सोल ।

परिही तिलस्क सोलस । सहस्स दोयसय सत्तवीसहिया ॥

कोस वा गाउ त्रण ने अठा धनुष एकसोने तथा तेरआंगल अ
वीस ।

ई आंगलने अधीक ३१६२७७यो०
३गा० १२०घ० १३ ॥आं०अ०॥०॥

कोस तिगं अठावीसं धाणु सय तेरंगुल छहियं ॥ ८ ॥

इवे क्षेत्रफलनो आंक क नेउकोरु ने उपनलाख सोने हजार
हेठे सातसें७००कोरु ने । गुणे लाख थाय ॥

सत्तेवयकोमिसया । नऊआ ठप्पन्न सय सहस्साई ॥

चोराणुं७४ वली हजार । मोढसो१५०वली समग्र साधीक ॥ ९ ॥

चऊणुं७४ च सहस्सा । सयंदिवहं च साहियं ॥ ९ ॥

एक१गाउ पन्नरसें१५०० । धनुष तेमज धनुष पन्नर१५सहीत ॥

गाउअमेग पन्नरस । धाणुसया तह धाणूणि पन्नरस्स ॥

साठ वली आंगुल जंबूद्वीपनुं गणीतपद जाणजो ॥ १० ॥

७२०५६९४१५० । १गा० १५१५घ० ६०आं० । द्वार २

सठिं च अंगुलाई । जंबूद्वीवस्स गणियपयं ॥ १० ॥ द्वार २

द्वार३इवे जंबूद्वीपमांजरत द्वार४इवे पर्वतसंख्या वैताढ्य चार४

आये सात क्षेत्र ठे द्वार ३ । वाटलाने चोत्रीस३४ लांबा ॥

जरहाई सत्तवासाद्वार३ । वियढ चनु४चजरतिस ३४वट्टियरे ॥

सोळ१६ तो वंखारा पर्वत ठे । वे चीत्र१वीचीत्र१वे जमग१समग१

सोलस श्वस्कार गिरि । दो चित्त विचित्त दोजमगा १ १ १

बसें १०० कंचनगोरी । चार ४ गजदंता पर्वत तेम सुमेरूपर्वत १ ॥

दोसय १०० कणाय गिरीणां । चउ ४ गजदंताय तह सुमेरूय १

ठ ६ क्षेत्रमर्यादा धारकपर्व एकेंजणा सीतर बसेंने थाय १६ ए

त ते सर्व जेगा गणातां । ॥ १२ ॥ द्वार ४

ठ धासहरा पिंमे । एगुण सत्तरि सयाडुन्नि ॥ १२ ॥ द्वार ४

द्वार ५ इवे सीखरसंख्या सो चार चार सीखर होय प्रत्येके ॥

ल वखारा पर्वतने वीषे ।

सोलस वस्कारेसु । चउ चउ कुमाय हुंति पत्तेयं ॥

सोमनस गंधमादन ए बे सात सात कुट ठे ने आठ आठ रूपी

गजदंता उपर । महाहिमवंत ए बे उपर ॥ १३ ॥

सोमणस गंधमायण । सत्त ठय रूपि महाहिमवे ॥ १३ ॥

चोत्रीस बैताढ्य पर्वतने वीषे । विद्युत्प्रजगजदंत नैषधनीलवंतने वीषे

चउतीस वियेहेसु । विद्युत्पह निसह निलवंतेसु ॥

तेमज मालवंतगजदंतो मेरू नव नव कुट प्रत्येके प्रत्येके ठे

पर्वत एटला उपर । ॥ १४ ॥

तह मालवंत सुरगिरि । नव नव कुमाइं पत्तेयं ॥ १४ ॥

हिमवंतगीरी सिखरीपर्वतने एम एकसठ पर्वतने वीषे जे कुट ठे

वीषे प्रत्येके अगीयार कुट । तेने ॥

हिम सिहरिसु इक्कारस । इय इगसठी गिरिसु कुमाणां ॥

एकठा मेलवतां सर्वसंख्या थाय । चारसेंनेसरसठ ४६७ कुटथाय १५

एगत्ते सवधणं । सयचउरो सत्तसठीय ॥ १५ ॥

चार सात आठ नव । अगीयार ११ कुटे करीने गुणवा पुर्वे प

र्वत ६१ कह्या ते जेम संख्या अनुक्रमे ॥

चउ४सत्त७अठ८नवगे॥ गारस कुमेहिं गुणहजह संखं॥
 एकसठ पर्वतनो मेल सोल । बे ए एकसठ पर्वतना कुट सनसठ
 बे बे नगणव्यालीस । सहित चारसैं ठे ॥ १६ ॥

सोलस१६डु२ डु२गुण डुवेय२सगसठसयचउरो ॥ १६॥

चोत्रीस वीजयने [यावं३ए । रूपनकुट चोत्रीस३४ ठे आठ८
 वीषे जे कुट ठे ते कहे ठे ॥ मेरूजपर आठ८ जंबु वृद्धे ठे ॥

चउतीसं विजएसु । उसुकुमा अठ मेरू जंबुम्मि ॥

आठ८कुट देवकुरूने वी हरीकुट हरीसकुट ए सहित साठ जूमी
 षे ठे ॥ कुट ठे ॥ १७ द्वार ५

अठय देवकुराइं । हरीकुम हरिस्सहे सठी॥१७॥द्वार५

द्वार ६ इवे तीर्थ कहेठे भाग तीर्थ बत्रीस वीजयमां ऐरवतमां
 ध वरदाम प्रजास ए नामे । जरतमां ॥

मागह वरदाम पजासं । तिष्ठ विजएसु३२ऐरवय१जरहे१
 एकनामे चोत्रीस ठे तेहने त्रण बे अधीक एकसो १०२तीर्थ जां
 गुण करता । एवा ॥१८॥ द्वार ६

चउतीसा तिहिंगुणिया । डुरूतर सयंतु तिष्ठाणं॥१८॥

द्वार ७ श्रेणयो कहेठे वीद्याधरनी श्रेणयो एकेकनी बे बे [द्वार ६
 अजीयोगोक देवनी ते पण । वैताढ्य वेताढ्य प्रते ठे ॥

विजाहर अज्जिजगीय । सेढीउ डुन्नि डुन्नि वेअहे ॥

ए चारगुणा चोत्रीसने करतां । उत्रीस३६ सो१०० सेढीउते१३६
 थई ॥१९॥ द्वार ७

इय चउगुण चउतीसा । उतीस सयंतु सेढीणो१ए॥द्वार७
 द्वार८विजयो कहेठे चक्रवर्ती वीजय१श्रादीपदे जरत ऐरवत इहां
 जे हेवने वीषे जीती राज करे ते होय ए चोत्रीस ॥ द्वार ८

चकी जेयवाइं । विजयाइं इह हुंति चवतीसा ॥ चार ८
 चार ए हवे इहसंख्या मोहो कुरुक्षेत्रने विषे दस द्रह ए बे मली
 टा इह ठ ठे पञ्चादि । सोल द्रह ठे ॥ १० ॥ चार ए

मह दह ठ प्पत्रमाईं । कुरुसुदसगंति सोलसगं ॥१०॥
 चार१० हवे नदीयो संख्या रक्तवती? ए चार नदीयो [चार ए
 गंगा? सिंधु? रक्ता? । प्रत्येके प्रत्येके ॥

गंगा सिंधु रक्ता । रक्तवई चउ नइउ पत्तेयं ॥

चउद हजारने परीवारे ठे ते समग्र मलेठे वा जायठे समुद्र
 ५६००० । मांही ॥ ११ ॥

चउदसहिं सहस्सेहिं । समगं वच्चंति जलहिमिं ॥११॥
 एमज अच्यंतर नदीयो चार वली प्रत्येके अठावीस हजार स
 हीमवंतादिकनी । हित एटले १११००० ॥

एवं अप्रंतरिया । चउरो पुण अठविस सहस्सेहिं ॥
 वली पण हरिवर्ष क्षेत्र र हजारे जाय चारे नदीयो २२४०००
 म्यक क्षेत्रनी ठप्पन्न ॥ ॥ २२ ॥

पुणारवि ठप्पन्नेहिं । सहस्सेहिं जंति चउ सल्लिला ॥१२॥
 देवकुरु उत्तरकुरु क्षेत्रमांदि हजार नदीयो तेमज विजय
 ठ नदीयोनो परिवार चोरासी । सोलने विषे ॥

कुरुमजे चउरासी । सहस्सा तहय विजय सोलसेसु ॥
 बत्रीस नदीयोने । चउदहजार प्रत्येके नदीयोनो परिवार १३
 बतीसाण नईणं । चउदस सहस्साइं पत्तेयं ॥ १३ ॥

ते चउद हजारथी गुणवी एटले चार अमत्रीस नदीयो विजय
 लाख अमतालीस हजार नदीयो । मांहेली ॥

चउदस सहस्सगुणिया । अमतीस नइउ विजय मज्जिआद्या

ए आन्त्रीस नदीयो ५३१००० तेमज सीता नदीमां एमज
 थी सितोदामां मले ठे । ५३१००० मीले ॥ २४ ॥
 सीनयाए निवमंति । तहय सीयाइ एमेव ॥१४॥
 सीता सीतोदा ए बे नदीयो बत्रीस हजार पांचलाख सहीत॥
 पण प्रत्येके ।

सीया सीनया विय । बत्तीस सहस्स पंचलस्केहिं
 ए सर्व मली चउद लाख ने । ठप्पन्न हजार मेलवतां थाय
 १४५६००० ॥ २५ ॥

सवे चउदस लस्का । ठप्पन्न सहस्स मेलविया ॥ १५॥
 ठ जोजन सहित एक गाउ गंगानो सिंधुनो विस्तार मुलमां
 एटवे सवा ठ जोजन ६ । ठे ॥

ठ जोयण स कोसे । गंगा सिंधूण विन्तरो मूले ॥
 तेथी दस गुणो विस्तार ठेह एम बे बे गुणो विजी नदीयो नो
 ने ठे ६२॥ जोजत । विस्तार ॥ २६ ॥ द्वार १०

दसगुणिउ पद्यंते० । इय डु डु गुणणेण सेसाणं ॥१६॥
 जोजन एकसो उंचपणे । सोनामय सीखरी लघु हिमवंत ए बे॥
 जोयण सय मुच्चिद्रा । कणायमया सिहरि चुद्ध्रहिमवंता॥
 रूपीपर्वत महा हिमवंत पर्व बसें जोजन उंचा रूपी रूपानो महा
 त ए बे । हिमवंत सोनानो ॥ २७ ॥

रूपि महा हिमवंता । डुसु उच्चा रूप कणाय मया ॥१७॥
 चारसें जोजनना । उंचपणे नैषध नीलवंत ए बे ॥
 चत्तारि जोयण सए० । उच्चिद्रो निसढ नीलवंतोय ॥
 नैषध तपाव्या सुवर्णमय ठे । लीलास्त्नवर्णो नीलवंत पर्वतठे ॥२०॥
 निसढो तवाणियमउ । वेरुद्धिउ नीलवंतोय ॥ १८॥

सर्वे एण शास्वता पर्वत । कालक्षेत्र वा अढीढीपमानामेरु विना
सध्वेवि पवयरा । समयखीतांमि मंदर विहुणा ॥
प्रध्वीतलमां उंमा । उंचपणाना चोथा ज्ञागमय ठे । २९ ।
धरणीतले मुवगाढा । उस्सेय चउनु ज्ञायंमि ॥ ३० ॥
प्रथम खान्वादीक गाथाये । दस द्वारे करी जंबुद्विपनी ॥
खंमाइ गाहाहिं । दसहिं दारोहिं जंबूद्विस्स ॥
संग्रहणी समाप्त थइ । आ संग्रहणीनी श्रिवाक्यनी महत्रिका
प्रतिबोधीत श्री हरी ज्ञइसूरिजीये रचना करी ॥
संघयणी सम्मत्ता । रइया हरिज्ञइसूरिहिं ॥ ३० ॥
ए प्रकारे श्री संग्रहणी नामे प्रकरण संपूर्ण ॥ ४ ॥
॥ इतिश्री संघयणी समाप्त ॥ ४ ॥

वांदीने वांदवा योग्य । सर्व अरिहंत प्रत्ये चैत्यवंदन आद्ये
जला विचार प्रते ॥
वंदित्तु वंदणिके । सध्वे चिइ वंदणाइं सुवियारं ॥
घणी वृत्ती घणी ज्ञाप्य घणी चुरणी । सिद्धंतसुत्रने अनुसारे कहीस ?
बहु वित्ती ज्ञास चुत्री । सुत्राणु सारेण वुञ्जामि ॥ १ ॥
अथ द्वार दस त्रीकनुं ? अज्ञीगम बेदीस्या रहेवानुं ? त्रण अवग्रह
वा पेसवानी विधी पांचनुं ? । नुं ? त्रण प्रकारे वांदवानुं ? ॥
दह तिग ? अहिगमपणगं ? । दुदिसि ? तिहुग्रहधतिहाउ ५
पंचांग नमवानुं ? ममस्कारनुं ? । अकर ? सोलसेंने सुरु [वंदणया
तालीसनुं ? ६४७ वर्ण ? ॥ २ ॥
पण्णिवायदनमुक्कारा ७ । वन्ना सोलसय सीयात्ता ८ ॥ ३ ॥

एकसो एकासी वली पद सतांणु संपदा वा वीसांमानुं? पांच ५
नुं ?७? पद ? । रुंनुं? ॥

इगसीइ सयंतु पयाए । सगननुई?७संपयाउ पणदंमा?१
बार अधिकारनुं? च्यार वांदवा सरण करवा जोग्यनुं चार निहे
जोग्यनुं? । पे जिननुं ॥३॥

बार अहिगार?१चउवंद सरणिऊ?४चउहिंऊिणा ?५
च्यार थोयोनुं? [णिऊ?३। बार हेतु वा कारणनुं? सोल[॥३॥
नीमीत आठनुं? । आगारनुं? ।

चउरोथुइ?६निमित्तठ?७बार हेऊय?८सोलआगारा ?९॥
ठगणीस दोष काउसग्गना तेनुं? । काउसग्गना प्रमाणनुं? स्तवननुं
वली? चैत्यवंदन सातनुं? ॥४॥

गुण वीस दोस उसग्ग?७। माण?१थुत्तंच?२सगवेला?३
दस आसातना वा अवज्ञा तजवानुं? सघला चैत्यवंदनादीक स्थानके
दस आसायण चाउ?४। सवे चिइ वंदणाइं ठाणाइं ॥

एचोवीसद्वारे करीने । बेइजारने होय चुउत्तर? उत्तरद्वार गाथा?४
चउवीस डुवारेहिं । डुसहस्सा हुंति चउ सयरा ॥ ५ ॥

द्वार? त्रण निसीही? त्रण प्रदक्षिणा? । त्रण निश्वे प्रणाम? ॥
तिन्नि निसीहि?तिन्निउ-पयाहिणा?तिन्निचेवय पणामा ?३
त्रिवीध्य पूजा? तेमज । अवस्था त्रण प्रकारे जाववी निश्वे?॥६॥

तिविहा पूआय? तहा । अवत्त तिअ जावणंचेव?॥६
त्रणदिसि जोवानीविरती वानीम?। पगजूमि पमार्जनवलीत्रणवार?
तिदिसि निरस्काण विरई?। पयजूमि पमऊणंचतिस्कुतो?७

वरण वा अकरादि आलंबन त्रीवीध वली प्रणिध्यान? एम त्री

त्रणः मुञ्ज त्रीकः बली । क दसा॥७॥ एहना उत्तर द्वार ३०
वन्नाइ तियंउमुद्दा-तियंचण। तिविहंच पण्णिहाणं १०॥७॥
प्रथम त्रीकः घरनो? देहरानो? व्यापार वा ते समंदी काम तज
इव्य जिनपूजानो जे? । वुं ते नीसीही त्रिक ॥

घरजिण्णहर जिण्णपूआ । वावार च्चानु निसीहि तिगं ॥
कीहां ते थानक देहराने मुल त्रीजी चैन्यवंदन ज्ञावपुजा करवाने
द्वार गर्त्तं घर ते गजारे । अवसरे ॥ ८ ॥

अग्गदारे मध्दे । तइया चिइ वंदणा समए ॥८॥
त्रीजुं त्रीक बे हाथ मस्तके लगा खमासमण देता पांचे अंग नमे
वे ते अर्ध अंग नमावे ते । ते त्रण प्रणाम ॥

अंजलिबद्धो अद्धो-णऊय पंचंगनु य तिपणामा ॥
सघले अथवा त्रणवार । मस्तकादी नमानवे प्रणामत्रीक बीजुंशण।
सध्वत्त वा तिवारं । सिराइ नमाणे पणाम तिअं ॥ ९ ॥
हवे पुजा त्रीक ३ अंगनी आगल जल चंदन फुलहारादी अकृतादी
मुकवानी ज्ञावनी ए जेदे । स्तवनादी पुजा त्रीक ॥

अंग ग्ग ज्ञाव ज्ञेया । पुप्फाहार थुइहिं पूय तिगं ॥
ते पंच प्रकारी अष्ट । प्रकारी सर्व प्रकारी अथवा पुजात्रीक ३।१०।
पंचो वयारा अठो । वयार सबो वयारा वा ॥ १० ॥

अवस्था त्रीक ४ ज्ञाववी अवस्था त्रीकते । पीरुस्थ पदस्थ रूपरहीतस्थ
ज्ञाविज्ज अवत्त तिअं । पिंरुत्त पयत्त रूव रहियत्तं ॥
ते केइ गहस्थ केवलीत्व सिद्धपणानी नीश्वे अवस्था त्रीकनो
पणानी । अर्थ ते ॥ ११ ॥

उत्तमत्त केवलीत्तं सिद्धत्तं चैव तस्स ठो ॥ ११ ॥

नवण करवाने स्थानके केवलज्ञानन। अष्ट प्रातीहार सहीत स्थानके

प्राय तीहांसुधी गहस्य अवस्था । केवली अवस्था ॥

न्हवणच्चगेहिं ठगमन्न-वन्न पमिहारगेहिं केवलित्रं ॥

पद्मासन वाकानसगेरहाथानके जिननीजाववी सिद्धअवस्थात्रीकध

पल्लित्रंकुस्स गेहिय । जिणस्स जाविज्ज सिद्धत्तं ॥१२॥

दिसित्रीकए नर्ध वा उंचुं अ त्रण दीसानणी जोवुं तजवुं गंरुवुं
धो वा नीचुं त्रीबुं वावांकुंए अथवा ॥

उद्धा हो तिरिआणां । तिदिसाण निरस्काणं चइज्जहवा ॥

पाठल जमणुं माबुं एत्रण दी एक श्रीजिनेश्वरनां मुख सनमुख
सी जोवुं तजे । आपे दृष्टी बे द्वार ए ॥ १३ ॥

पच्छिम दाहिण वामण । जिणमुह न्नन्न दिठ्ठिजुन ॥१३॥

वरणत्रीकध जे सूत्र बोले बीजुं जे सुत्र अर्थमां चीत राखे तीजुं
तेना अहरमां चीत राखे। आलंबन वली पमीमानुं ॥६॥

वन्नतिअ वन्नत्ता । लंबण मालंबणं तु पमिमाई ॥

हवे मुद्रात्रीकध जोग जिन ए मुद्रा जेदे करी मुद्रात्रीक ते
मुक्ताशुक्ती । केम ॥ १४ ॥

जोग जिण मुत्तासुत्ती । मुद्धा जेएण मुद्धतियं ॥ १४ ॥

माहोमांही एक एकने अंत कमलना मोरानी परे बे हाथे
रे आंगलीयो राखे । करीने ॥

अनुन्नंतरी अंगुली । कोसागारेहिं दोहिं हत्तेहिं ॥

पेट उपरेबे हाथनी कोणीउ तेहने प्रथम जोगमुद्रा एहवुं
थापीने । कहीये ॥ १५ ॥

पिटोवरि कुप्पर सं-ठिएहिं तह जोगमुद्धति १५ ॥

हवे जिनमुद्रा कहेठे चार आगल पग पोहोला तेथी कांड उ
आंगल । बी पाठलनी पांनीयो ॥

चत्तारि अंगुलाइं । पुरज ऊणाइं जह पञ्चिमउ॥
 पग राखी ते रीते कानसग करे ते । ए ते वली होय जिनमुद्रा ॥१६॥
 पायाणं उस्सग्गो । एसा पुण होइ जिणमुद्रा ॥१६॥
 हवे मुक्ता सुक्ती मुद्रा ते कहेउ जीहां वरोवर बे पण गर्जित कर्या
 मुक्ता सुक्ती मुद्रा ते । हाथ ॥
 मुत्तासुत्ती मुद्रा । जठ समा दोवि गप्रिया हठा॥
 ते वली जाल स्थलने विषे । अनामे कोइ आचार्य न लगामवा
 कहे ठे ॥ १७ ॥
 ते पुण निलामदेसे । लग्गा अन्ने अलग्गति ॥ १७ ॥
 हवे जोगमुद्रा पांच अंग शक्रस्तव वा नमुहुणं आये स्तुतीये
 नमाववां ते खमासमण । होय जोगमुद्रा ॥
 पंचंगो पणिवान् थयपाढो होइ जोगमुद्राए ॥
 वंदण ते अरिहंतचेइआणं प्रणीध्यान त्रीक मुक्ता सुक्ती मुद्राये
 आये ते जिनमुद्राए । कहे ॥ १८ ॥
 वंदण जिणमुद्राए । पणिहाण मुत्तासुत्तीए ॥ १८ ॥
 हवे प्रणीध्यान त्रीक जावंती जावंतकेवीसाहु ए मुनी वंदण ज
 ये चैत्यवंदन । यवीयराय प्रार्थना सरूप अथवा॥
 पणिहाणतिगं चेइय । मुणि वंदण पञ्चणासरूवं वा ॥
 मन वचन काय ए जोग बाकी त्रीकोनो अर्थ तो प्रगट ठे इती
 त्रण एकाग्र ते । ॥ १९ ॥
 मण वय काएगत्तं । सेस तिअहो अ पयमुत्ति ॥ १९ ॥
 हवे अनीगम क्षरश्सचीत व अचित वस्तुनुं अणतजवुं ? मन
 स्तुनुं तजवुं वा मुकवुं ? । एकाग्र करवुं ? ॥
 सचित्तद्वमुप्रण ? । मचित्त मणुदयणं २ मणोगत्तं ३ ॥

एक सामी वा वस्त्र अखंरुनुं वेदाथ जोमी मस्तक नमाववुं जिन
उत्तरासण करवुं ? । दिवेथी ? ॥ १० ॥

इगसामि उत्तरासंगध। अंजली सिरसि जिणदिठं॥१०॥

एम पंच विध अज्ञोगम वा स अग्रवा मुके राजा होयतो राजनां
नमुख जवुं । चिन्ह ते ।

इअ पंचविहाजिगमो । अहवा मुच्चंति रायचिन्हाइं ॥

खरुग?ठत्र?पगनापगरखां?आदो। मुगट?चांमर?एपांचेमुकेद्वार१
खगं ठतं वाणह । मनुमं चमरेअ पंचमए ॥ ११ ॥

इवे दिसि द्वार ३ वांदे जि दिसि रहीने पुरुष ने माज्जी दिसि
नेश्वरने जमणी रहिने स्त्री ॥

वंदंति जिणे दाहिण । दिसिठिआ पुरिसवामदिसिनारि
इवे अवग्रह द्वारध नवदाथ उत्कृष्ट नव उपर साठ मांदि म
जघन्य साठ हाथ । ध्यम अवग्रह सेष ॥ ११ ॥

नवकर जहन्न सठि क-र जिठुं मझुग्गहो सेसो ॥१२॥
इवे नमस्कार द्वार५एक चैत्यवंदन मध्यम अरीदंत चेइआणं
नवकार वा नमवेजघन्य। चार शोय जुगल ॥

नमुक्कारेण जहन्ना । चिइवंदण मद्य दंरु थुइ जुयला ॥
पांचवार नमुथ्युणारुप रंरुके स्तवन जयवीयराये करी उत्कृष्टुं
थुइ आठे करी चैत्य वंदन ॥ १३ ॥

पण दंरु थुइ चउक्कग । थय पणिहाणेहिं उक्कोसा॥१३॥
अन्य वा बीजा आचार्य नमुहुणे करिने जघन्य चैत्यवं
एम कहे ठे एकज । दन ॥

अत्रे विंति इगेणं । सकुत्तएणं जहन्न वंदणाया ॥
ते बे त्रण नमुथ्युणे करी म उत्कृष्टुं चैत्यवंदन चार अथवा

ध्य चैत्यवन्दन ।

पांच नमुथ्युए करी ॥ ३४ ॥

त हुग तिगेण मद्या । उक्कोसा चउहिं पंचहिं वा ॥३४॥

इवे पंचांग प्रणाम द्वार६ पां बे ठीचण हाथ बे उत्तम अंग
च अंग नमाववां ते । मस्तक एक ॥

पंचंगो पणिवान । दो जाणु करडुगुत्तमंगं च ॥

इवे नमस्कार द्वार७जला मो एक बे प्रण जावत एकसो आठ
होटा अर्थेजेहना नवकार । ॥ ३५ ॥

सु महत्त नमुक्कारा । इग डुग तिग जाव अठसयं ॥३५॥

इवे अकर १६४७ नुं द्वार ७ नव नेउ सो ए एकसो नवाणुं १९९
अरुसठ६७ अठ्ठावीस१७ । वली बसेने सताणुं १९७ ।

अरुसठ्ठि १ अठ्ठावीसा २ । नव नऊअसंयं ३ च डुसय सग न
बसेने जगणत्रीस ११९ बसे । बसेने सोल ११६ एकसोने [ऊया४॥
ने साठ १६७ । अठ्ठाणुं १९७ एकसोने बावन १५१ २६ ॥

दो गुणतीस ५७ सठा ६ । डुसोल ७ अरु नउय सय ७ डुवन्न

ए अकरनां सुत्रांनां नाम नवकार इरियावही नमु (सयं ९ १६ ।
खमासमण । त्रुणं आदी पांच मंरुकमां ॥

इअ नवकार १ खमासमण २ । इरिय ३ सकत्तया ४ ४ दंमेसु ॥

अरिहंतचेइयाणंमां लोगसआ एम अनुक्रमे अकर सोलसे सुरु
वीमां नहि बिजीवार गणवा । तालीस ॥ ३७ ॥

पणिहाणोसुअ अडुरुत्त । वन्नासोलसय सीयाला ॥३७॥

इवे पद १७१ नुं द्वार ९ नव ९ तेंतालीस ४३ अठ्ठावीस १७ सोल १६
बत्रीस ३ १ तेतरीस ३३ । वीस १७ अनुक्रमे पद कोना ॥

नव १ बत्तीस १ तीतीसा ३ । तचत्त ४ अठ्ठावीस ५ सोल ६ वी

नवकार इरियावही नमुत्रुणं आ एकसोने एकासी (स ७ पया ॥

विने विवे ।

सर्व पद धाय पद द्वारण ॥१८॥

मंगल इरिया सक-ञ्चयाईसु इगसीइसयं तु पया ॥१८॥

इवे संपदाएणुं द्वार १० आठ ८ सोल १६ संपदा बीस १० संपदा ॥

आठ ८ नव १० आठ ८ अठ्ठावीस १८ । संपदा शब्दे बीसमानां स्थानक ॥

अठ्ठा १८ नव ३ षट् ४ अठ्ठा बीस ५ । सोलसय ६ बीस ७ बीसामा

अनुक्रमे नवकार इरियावहो । नमुहुणं आदिने विषे सतांणु संपदा १०

कमसो मंगल इरिया । सकञ्चयाईसु सगनऊई ॥१९॥

नवकारना अक्षर अरुसठ पद नव । नवकारने विषे आठ संपदातेमां ॥

वन्न ८ सट्टि नव पय । नवकारे अठ संपया तन्न ॥

सात संपदा तो पद तुल्य ठे । सत्तर अक्षरनी आठमी संपदा ठेला

बे पदनी ॥ ३० ॥

सग संपय पय तुह्ना । सतरस्कर अठमी डुपया ॥३०॥

इवे खमासमणना अक्षरो अठ्ठावीस तेमज इरियावहीमां ॥

पण्णियाय अस्कराई अठ्ठावीसं तहाय इरिआए ॥

एकसोनवांणुं अक्षर ठे । बत्रीस तो पद ठे संपदा आठ ठे ॥३१॥

नव ननुय मस्कर सयं । डुतीस पय संपया अठ ॥३१॥

संपदामां पद बे २ पदनी बे २ पदनी अगोयार ११ पदनी ८ पदनी ए

एक १ पदनी चार ४ पदनी एक १ प इरियावहिनी संपदानां पदा ॥

दनी पांच ५ पदनी ।

डुग १ दुग २ इग ३ चउ ४ इग ५ इगार ७ ग ८ इरिय संपयाइ

संपदा आदी पद इच्छामि २ इ (पण ६) जेमे जीवा? एगिंदिआ? (पया ॥

रिया? गमणागमण? पाणकमणे? अजिहया? तस्तनुतरी? ॥

इच्छा? इरिगम ३ पाणा ४ जेमे ५ एगेंदि ६ अजि ७ तस्स ८

संपदानांनाम अंगीकार संपदा? सामान्यहेतु? विशेषहेतु? (॥३२॥

नीमीत संपदा? ।

संग्रहहेतु? पाचमी ॥

अपुवगमो? निमित्तं? उहे३अरधहेऊ संगहे५पंच ॥

जीवसंपदा? वीराघना संपदा? प। ए जेद त्रण पाठलनी संपदा
मिकमण संपदा? । चुलिका जाणवी ॥ ३३ ॥

जीव६ विराहण७पमिकमण८। जेअकतित्रि चुलाए३३।
नमुहुणंनी संपदा प्रते पद बे२पदनी त्रण३नीचारधनीपांच५नी
पांच५नी पांच५नी बे२नी चारधनी ।

डु १ ति २ चउ ३ पण४ पण ५ पण ६ डु७ चउ८ ।
त्रण३पदनी नमुहुणंनी संपदामां पदसंख्या ॥

तिपय ९ सकळ संपयाइ पया ॥

संपदाना आदीपद नमुहुणं? आईग अजयपदयाणं५ धम्मदयाणं३अ
राणं२पुरिसुत्तमांणं३लोगुत्तमांणं४ प्पमिहय४ जिणाणं८ सबनुणं ९
नमु आईग पुरिसो लोग । अजय धम्मप्प जिणा सब
संपदानांनाम स्तोतव्य संपदा विशेष हेतु३ उपयोग (॥३४॥
सामान्य हेतु संपदा । हेतु४ तदहेतु उपयोग संपदा ५॥
थोअव संपया उह । इयर हेऊ वउग तद्रेऊ ॥

विशेष हेतु उपयोग६स्वरू हेतु संपदा नीज समतुड्य८फलदाय
प७ । क मोक्षसंपदाए ॥ ३५ ॥

सविसेसु वउग सरूव । हेऊ निय सम फलयमुक्के॥३५॥

नमुहुणंमां अकरादि संख्या नवएसंपदा ठे पद तेतरीस३३ ठे
बसेने सतांणु२ए७अकर ठे । नमुहुणंमां ॥

दोसग नऊआ बन्ना । नव संपय पय तित्तीस सकळए ॥

चैत्यस्तव अरिहंतचेइआ तेतालीस पद ठे अकर बसेने लुगणात्री
णंमां आठ संपदा ठे । स ठे ॥ ३६ ॥

चेइअ थपठ संपय। ति चत्तपय वन्न डुसय गुणतीसा३६
संपदामां पद बे२पद षडपदसातउपद षडपदचैत्यस्तवनी संपदामां
नवणपद त्रण३पद षडपद चार४पद। पद प्रथम कहेठे।

डु१ठ२सग३नव४तिअ५ षप्पय८चिअ संपयापया पढमा
अरिहंतचेइयाणं(ढइचऊ७) अन्नथउतसिएणं४सहुमेहिंअंग५एवमा
वंदणवत्तियाए२स.झए३। ५ एहिं६ जाव अरिहंताणं७ तावकअयं८

अरिहं वंदण सद्धा। अन्न सुहुम एव जा ताव ॥३७॥

संपदानांनाम अंगीकारसंप हेतु संपदा३ एकवचनांत आगार सं
दा१ निमित्त संपदा२। पदा४बहुवचनांत आगार संपदा ५ ॥

अपुवगमो निमित्तं। हेऊ इग बहुवयंत आगारा ॥

अग्नी स्पर्शनादीक बाह्यका काठस्तग मर्यादानी संपदा७ सरुप
रणागार संपदा६। संपदा८ ए अठ संपदा ॥ ३८ ॥

आगंतुग आगारा। उस्सग्गा विहि सरुवठ ॥३८॥

लोमस्स आदीने विषे सं जेटला पद ते समान अठावीस सोल
पदा तो। वीस अनुक्रमे।

नामथयाइसु संपया। पय समअरुवीससोल वीसकमा
एकवारना जणया अक्षर ग बसेंनेसोल एकसो अठाणुं अक्षरलोग
णातां अनुक्रमे बसें साठ। स्स पुस्करवरदी सि.झाणंबु.झाणंनां ३ए
अडुरुत्त वन्न डुसठ। डुसय सोल ठ नउअ सयं॥३९॥

बे जावंती जयवियरायना अनुक्रमे सर्वना गुरु अक्षर सात७ अ
अक्षर एकसो बावन। ए३ चोवीस२४ तेत्रीस३३।

पाणहाणडुवन्नसयं। कमेणसग१ति२चउवीस३तितीसा४

नुगणत्रीस२एअठावीस२८। चोत्रीस३४ एकत्रीस३१ बार१२ ए
सर्व आंक गुरु अक्षरना ॥ ४० ॥

गुणतीस५अठवीसा६।चउतीसि७गतीस८बार९गुरुवन्ना
इवे पांच रुंरुकनुं द्वार११ अरिहंतचैयाणं२लोगस्स३ पुस्करवदी४
पांच पाठ नमुहुणं१। सिद्धाणंबुद्धाणं५इहांपांच रुंरुकने विषे१२
पाणदंमा सकळय । चेइय नाम सुय सिद्धय इठ ॥
अधिकार ठे ते बे२एक१ बे२ बे२ ए अधिकार बार नमुहुणादिक
पांच५ । मां अनुक्रमे ॥ ४१ ॥

दो१इगपुदो३दो४पंचय५ । अहिगारा बारस कमेण४१
नमुहुणं१ जेअअइआ२ अरि सवलोए॥ पुस्करवरदि६ तमत्ति
हंतचैयाणं३ लोगस्स४ । मीर७ सिद्धाणं८ जोदेवाणए ॥
नमु जेइय अरिहं लोग । सव पुस्क तम सिद्ध जोदेवा ॥
उज्जित सेलसिहरे१० च वच्चगराणं१२ ए बारे अधीकारनां आ
त्तारिअठ११ वेआ । दी पद ठे ॥ ४२ ॥

उज्जि चत्ता वेया । वच्चग अहिगार पढमपया ॥४२॥
अधिकार अर्थ प्रथम अधि जावजिन प्रते बीजे अधिकारे द्रव्य
कारे वांडु छुं । जिन प्रते ।

पढमहिगारे १ वंदे । जावजिणे बीय एउ दव्व जिणे ॥
एक चैत्यनी थापना जिन प्रते त्री चोआ अधिकारमां नामजिन
जे अधिकारे वांदे । प्रते ॥ ४३ ॥

इगचेइय ठवण जिणे—तइअ चउठंमि नामजिणे ॥४३॥
पांचमे अधिकारे त्रण जुवनना । इवे ठे अधिकारे श्रीमंघ
थापनाजिन वली । रादी विहरमानजिन ॥

तिहुअण ठवणजिणे पुण। पंचमए विहरमाण जिणठठे ॥
सातमेअधिकारे श्रुतज्ञान प्रते । आठमेअधिकारे सर्वसिद्ध स्तुति४४
सत्तमए सुअनाणं । अठमएसव सिद्ध थुई ॥४४॥

इवे नवमे अधिकारे तिर्था नवमे दसमे श्री गिरनार वा रेव
द्विप श्री विरजिन स्तुता ताचल स्तुती ॥

तिष्ठाहिव वीर थुइ नवमे दसमेअ उऊयंत थुइ ॥

अष्टापदजिनी स्तुति अगिआ सम्यग्द्रष्टी देवनुं स्मरण ठेले वा
रमे । बारमे अधिकारे ॥ ४५ ॥

अघावयाइ इगदिसि । सुदिठिसुर समरणा चरिमे ॥४५॥

ए बार अधिकारमां नव अधिकार विस्तरानामे श्री हरिजइसुरिक
इहां चैत्यवंदननी व्रती ललित । त आदेना अनुसारथी ॥

नव अहिगाराइह ललिअ । विठरा वित्तिमाई अणुसारा
त्रणअधिकार श्रुतनी परंपराथी ॥ तेत्रणकीयावीजो दसमोइगीयारमो

तिन्नि सुअ परंपरया । बीउ दसमो इगार समो ॥४६॥

आवस्यकनी चुर्णिने विषे । जे कह्युं ठे सेष अधिकार पूर्वाचार्य
नि जेम इठा ॥

आवस्सय चुन्नीए । जं जणिअं सेसया जहिठाए ॥

ते कारण माटे उज्जितादिक पण । अधिकार श्रुतमय निश्वे जाणवा
तेणं उज्जिताइवि । अहिगारा सुअमया चेव ॥४७॥

बिजो अधिकार श्रुतस्तवादि । अर्थे करी वरणव्यो तेज आव
सक चुर्णिमां निश्वे ।

बीउ सुअइयाई । अउन वन्निउ तहिं चेव ॥

ते माटे नमुहुणंने अंते इव्य अरिइंत वांदवाने अवसरे प्रग
कह्यो ठे । टार्थ जाणवो ॥ ४८ ॥

सकइयं ते पठिउ । दवारिहवसरपयइठो ॥४८॥

असठ पुरुषे आचरू नहि बिजा गीतारथे अणवारीत एटला
पापसहित पापरहित । माटे मध्यस्थपणानी ॥

असढाइ न्नावळं । गीयन्न अवारियंति मळ्ळुढा ॥

आचरणा पण निश्वे आझा जा एहवा सास्त्रनां वचनथी न्ना
णवी इति । नर सह माने ठे ॥ ४९ ॥

आयरणा विहु आणांति । वयणु सु बहु मन्त्रंति ॥४९॥

इवे चार वांदवा योगनुं द्वार १३ सुत्र सिद्धांत ३ सिद्धजगवान् ४५६
चार वांदवा योग जिनेश्वर ? समरवायोगनुं द्वार १४ सासनाधीष्ट
मुनिराज २ । देवतादी समरवा वा संज्जारवा

चउ वंदणिकु जिणमुणि । सुय सिद्धा इह सुराइ सरणिकु
इवे चार जिननुं द्वार १५ चार इव्य ३ ज्ञावजिन ४ ए चारे जेदे
जिन नाम १ थापना २ । करिने ॥ ५० ॥

चउहजिणा नाम ठवण- दव्वज्जावजिणजेणं ॥५०॥

नामजिन ते श्री रूपज्जादी थापनाजिन ते वली श्री रूपज्जादी
जिननां नाम । जिननी प्रतिमाठ ॥

नाभजिणाजिणनामा । ठवणजिणा पुण जिणंदपदिमाठ

इव्यजिन ते जिननामबंधथी ज्ञावजिनतो समोसरणमां बीराजी
जिद ते इव्यजिन । देसना दीये तेवारे ॥ ५१ ॥

दव्वजिणा जिणजीवा । ज्ञावजिणा समवसरणठा ॥५१॥

चार थोयोनुं द्वार १६ आदख्या । बीजी सर्वतीर्थंकरनी स्तुति तीजी
जे जिनरूपज्जादीनी प्रथमथुइ । श्रुतज्ञाननी स्तुती ॥

अहिगय जिण पढमथुई । बीया सव्वाण तइय नाणस्सा ॥

वैयावच करता सासन उपयोग अर्थे चोथी थुई ॥५२॥

रक्क देव देवीयोनी ।

वेयावच्च गराणु । उवउगठं चउठ थुई ॥ ५२ ॥

आठ निमित्तनुं द्वार १७ पाप वंदणवत्तिआ आदे ठ निमित्त

खपावाने अर्थे इरियावहीयाः। वं१ पु१ स१ स१ बो१ नि१ ।
पावखवणाञ्च इरिया । वंदणवतियाइ ठ निमित्ता ॥
जिनप्रवचन अधिष्टायक देव कानुस्सग्ग१ एम निमित्त आठ चै
समरवा अर्थे । त्यवंदन विषे ॥ ५३ ॥

पवयणसुरसरणञ्च । नुस्सग्गो इय निमित्तठ ॥ ५३ ॥
बार हेतुनुं द्वार१ एचारहेतु तस्स प्रमुख सद्दाए इत्यादिक पांचप
नु०१ पाषडित्त१ वीसोही१ विसद्धि१ हेतु ॥

चउ तस्सउत्तरी करण— पमुह सद्दाइआय पण हेऊ ॥
वेयावच्चगराणं इत्यादिक । त्रण३ एम हेतु ए समग्र बार हेतुथया ५४।
वेयावच्चगरत्ताइ । तिन्निइअ हेऊ बारसगं ॥ ५४ ॥
सोल आगारमुं द्वार१ एअन्नञ्जा आगार एवमाइएहिं इत्यादी चा
दी बार१३ आगार कानुसगना । र ४ ते ॥

अन्नञ्जयाइ बारस । आगारा एवमाइया चउरो ॥
दिवादि अग्नीजयथी थापना वचे सर्पादीक जयथी पुंजी आघो
पंचंडीनी आमं चोरादिकजयथी । खसेतो कानुसग न ज्ञागे ५५ ॥
अगणि पाणिदि ठिंदण । बोहिखोत्ताइ म्को आ ॥ ५५ ॥
इवे कानुसगना दोषनुं द्वार१० मालदोष१ उघी१ नीलदोष१
घोटक१ वेलमी१ अंजदोष१ । ज्जीलमी१ खलीणदोष १ ॥

घोमग१ लय१ सुखंजाइ३ । मालु४ ष्ठी५ नियल्लइसवरि७ खल्लि
बधुदोष१ लांबु पेरणु पेरं ते१ ज्ञापणआंगली हलावे ते१ (ण७ ॥
स्तनदोष१ संजतीदोष१ । कागरुपरे आरुअवलु जुवे ते १
कोठनीपरे दीलसंकोच १ ॥ ५६ ॥

बहु९ लंबुतर१ पथण१ संज नमुहंगुल्लि१ इवायस१ ४ कवि
मायुं धुणावे ते१ मुकदो (ई१ श प्रेहदोष१ ए उगणी (द्वे१ ५ ॥ ५६ ॥

ष?मदीरा परे बरुबरु करे ते? । स दोष तजे काउस्तगे ॥
 सिरिकंप?६मूत्र?७वारू । पेहति?एचइऊदोस उस्सग्गो
 तेमांधी?७मो[णि?८ । न होय दोष साध्वीजीने ए त्रण सही
 ?१मो ?२ ए त्रण । त नवमो चार नहि श्रावीकाने ॥५७॥
 लंबुत्तर थाण संजई । न दोस समणीण सबहु सहीणं५७
 काउस्तगमां सासोसासनी पचीस सासोसासनुं बाकी काउ
 संख्या द्वार? इरियावही सगे श्राठ सासोसास ॥
 ना काउस्तगनुं प्रमाण ।
 इरि उस्सग्ग पमाणं । पाणवीसुस्सास अठ सेसेसु ॥
 हवे स्तवन द्वार२२गंजीर मोहोटे अर्थे युक्त होय स्तवना
 शब्दे मधुर मीठे शब्दे । जिनगुणनुं वरणव ॥ ५८ ॥
 गंजीर महर सहं । महत्तुत्तं हवई थुत्तं ॥५८॥
 सात चैत्यवंदन द्वार?३ प्रतीक्रम पाठले दीवसे?प्रतीक्रमण देवसी
 णराइ? ने देहरे?जमतो वा पच्च मां?संधारे सूतां?पाठली राते?॥
 खाण पारतां? ।
 पम्किमणो?चेइयपूजिमण?३। चरिम४पम्किमण?५सूयण?६
 चैत्यवंदन ए साते सुनीराजने। साते वेला एक दी (पम्बोहे?७
 वस रात्री मलीने करवां ॥५९॥
 चिइ वंदण इअ जइणो । सत्तु वेला अहोरत्ते ॥५९॥
 बेवार प्रतीक्रमण कारक ग्रह साते वेला एक पम्कीमणो पांच
 स्तने पण निश्चे । वेला तेथी बाकीनाने ॥
 पम्किमउ गिहिणो विहु । सगवेला पंचवेला इयरस्स ॥
 पूजादीकमां त्रणे संख्या वि होय त्रण वेला अघन्यपणे चैत्य
 षये प्रज्ञात मध्यान सांझे । वंदन ॥ ६० ॥

पूयासु तिसंध्यासु य । होइ तिवेला जहन्नेणं ॥ ६० ॥

दस आसातनानुं द्वार ३४ पांन खासनां आदे ? स्त्री विलास ?
सोपारो आदे ? पांणी पीतां ? सुइ रदेवुं ? थुकवुं ? ॥
जोजन करवे ? ।

तंबोल १ पाण २ ज्ञोयण ३ वाणह ४ मेहुण ५ सुवन्न ६ निठवाणं ७

मुतर वा लघुनीति ? विष्टा ए दसे आसातना तजे जिनेश्वर
वा वनीनीति ? जुवटुं ? । देवघरनी इद्यमां ॥ ६१ ॥

मुत्तु ८ च्चारं ९ जूयं १० । वळे जिणनाह जगइए ॥ ६१ ॥

इवे देव वांदवानी वीधी इरि अरिहंत चैयाणं थोय ? लोगस्स
यावही चैत्यवंदन नमुहुणं । सबलोय थोय २ पुस्करवरदी ॥

इरिनमुक्कार नमुहुण । रिहंत थुइ लोग सब थुइपुस्का ॥

थोय ३ सिद्धाणं बुद्धाणं वेया नमुहुणं जावंति स्तोत्र वा स्तवन
वच्च थोय ४ । जयवीयरा ० ॥ ६२ ॥

थुइ सिद्धा वेया थुइ नमुहु जावंति थय जयवी ॥ ६२ ॥

सर्व उपाधी घरमोशि वीसु ए रीते जे उत्तम प्राणी श्री जि
घ पणे । नदेव प्रते वांदे सदा ॥

सबो वाहि विसुद्धं । एवं जो वंदए सया देवे ॥

ते देवताना इंद्रनावंदने पूज ए रीते श्री परमात्माने वांदसे ते प्रा
वा योग्य थाय वा प्रकरण कर णी परमपद जे मोरूपद पामसे थो
ता श्री देवेंद्रसूरिजीये आप ना कालमां ॥ ६३ ॥

नुं नाम सूचव्युं ।

देविंदविंदमहियं । परमपयं पावई लहुसो ॥ ६३ ॥

॥ इति चैत्यवंदन नामे ज्ञाप्य प्रकरण समाप्तं ॥

॥ इति चैत्यवंदन ज्ञाप्य संपूर्णं ॥

इवे वीजी गुरु वंदन विधि ज्ञाप्य लिखिये गीए ॥

॥ अथ गुरुवंदन ज्ञाप्य लिख्यते ॥

गुरु वंदन मोहोदुं त्रण प्रकारे । ते फेटावंदन? शोचवंदन? द्वाद
साव्रत वंदन ?

गुरुवंदण मह तिविहं । ते फिटा ? शोच १ बारसावत्तं ३ ॥
मस्तक नमाम्वादीके करी प्र वली खमासमण बे देइ वांदे ते
थम वंदन । बीजुं वंदन ॥ १ ॥

सिर नमणाइसु पढमं । पुत्र खमासमण दुग बीयं ॥ १ ॥
जेम दूत राजा प्रते प्रथम । नमीने कार्यप्रते कहिने पढी राजाए ॥
जह दूत रायाणं । नमिऊं कऊं निवेइऊ पढ्हा ॥
रजा आप्ये पण वांदीने । स्वस्थानके जाय एमज इहां
खमासमण बीजुं ॥ २ ॥

विसङ्गीनवि वंदिय गच्छइ एमेव इत्त दुगं ॥ २ ॥
सम्यक्त आचारमुं मूल ते । विनय, ते गुणवंतनी सेवना ज्ञक्ती ॥
आयारस्सत मूलं । विण्णत सो गुणवत्तअ पम्बित्ति ॥
ते सेवा ज्ञक्ति वीचीये करी तेनी विधि इम द्वादसाव्रते
वंदवा थकी होय । करी ॥ ३ ॥

साय विही वंदणान् । विहि इमो बारसावत्ते ॥ ३ ॥
त्रीजुं तो गुरु वचन कहे तव ते त्रणमां इहां प्रथम फेटावंदन
ठंदे बे वार । तो समस्त संघने विषे ॥

तईअंतु ठंदण दुगे । तत्त मिहो आइमं सयलसंघे ॥
बीजुं शोचवंदन तो मुनीद आचार्यादी पदस्थने वली त्रीजुं
शन उपगरणवंतने होय । वंदन होय ॥ ४ ॥
बीयंतु दंसणीणय । पयठियाणं च तइयं तु ॥ ४ ॥

वंदनकर्म?चितीकर्म?कृतिकर्म?। पूजाकर्म?वली विनयकर्म?एपांचे
 वंदणा? चिई?किईकम्मं?। पूयाकम्मं४च विणायकम्मं५च
 करवुं वंदनकर्म कोने केने करवुं पण । केइ वखते केटलीवार वंद
 न कर्म करवुं ॥ ५ ॥

कायवं कस्सवि के-णावावि काहेव कइखुतो ॥५॥

केटलीवार मस्तक नमाववुं । केटला प्रकारनां आवस्यक करी
 विसेष शुद्ध थवुं ॥

कइजणायं कइसिरं । कइविहि आवस्सएहिं परिसुद्धं॥

केटला दोष विसेष मुकीने । वांदणा देवां ते सा कारणमाटेदेवांवाइ
 कई दोस विप्पमुद्धं । किइकम्मं कीस कीरई वा ॥६ ॥

वांदणाना पांच५नाम पांच५ वांदवा अयोग पांच५वांदवा योग पां
 नदाहरण । च५चार पासे वांदणा न देवराववां ॥

पणनाम?पणाहरणा? । अजुग्ग पण३जुग्ग पण४चउ
 चार४पासे वांदणा देवराववां चार४गामेनहि नी [अदाया ५॥

पांच५गामे वांदणानो निषेध । षेध आठठ कारण जाणवां॥७ ॥

चउ दाय पण निसेहा । चउ अणिसेहठकारणया॥७॥

वांदणामां आवस्यक२५मुहपती सरीरनी पफीलेहण प्रत्येके पची
 नी स २५ दोषण वत्रीस३२॥

आवस्सय?०मुहणंतय? । तणुपेह पणीस?२दोस ब

ठइगुण थाय गुरुनी थापना? बसेने ठवीस२२६ [तीसा?३॥
 वे २ अवग्रह । अहर तेमां जारे अहर पचीस ८

ठगुण?४गुरुठवण?५डु डु ठवीस स्कर?७गुरु पणवी

वांदणानां सूत्रपद अ [गह?६। ठइ गुरुनां वचन आ [सा १०।
 छचन५८ठइ थानक वांदणा । सातना तेतरीस३३टालवी ॥

पय अम्वन्न?उठवाणा १ ए। ठगुरु वयणा?०आसायण
तितीसं ११ ॥

बेश विधीए बावीस द्वारे करिने । चारसेने बाणु ठेकाणां थयांए
डुविही डुवीस?दारेहिं । चउसया बाणुई ठाणा ॥९॥
वांदणा पांच नाम द्वार ? कृतिकर्म? वीनयकर्म? पूजाकर्म? ।
वंदनकर्म? चितीकर्म? ।

वंदणायं?चिइकम्मं?किइकम्मं?विणायकम्मं?पूयकम्मं? ५

ए गुरुने वांदवानां पांच ना डव्य ते उपचारे ज्ञावते अंतरंगथी
म ते वली । ते बेनां उदाहरणनुं द्वार १ ॥१०॥

गुरुवंदण पणनामा । दवे ज्ञावे डुहाहरणा ॥१० ॥

एकतो सीतलाचार्यनो?लघु कृष्णसेवक बेनो?पालक कृष्णपु
शिष्यनो?वीरासालवीनो? । त्र संव कृष्णपुत्र ए बेनो ॥

सीयलय खुहुए वीर । कन्ह सेवग डु पालए संवे ॥

पांचे ए डष्टांत । कृतिकर्ममां डव्य ज्ञावने विषे ॥ ११ ॥

पंचे ए दिठता । किइकम्मे दवज्जावेहिं ॥ ११ ॥

वांदवा अवंदनीकनुं द्वार? कुसीलीयो?संसतो? यथाठंदो? ॥

पार्श्वस्थ ? अवसनो ? ।

पासन्नो? उसन्नो? । कुसील?संसत्तउ?अहाठंदो ५ ॥

ए पांचना प्रत्येके जेद बे २बे२ ए अवंदनीक श्री जिनेश्वरना
त्रण ३ बे २ अनेक प्रकारे । मतने विषये ॥ १२ ॥

डुग?डुग?तिग?डु?णोग अवंदणिजा जिणमयंमि?१५ ।

पांचवांदवा योगनुं द्वार?विहा? गठनि सारकारक?संजमे थोर क

पांच आचारवंत? उपाध्याय? । रे ते?तेमज गुणरत्ने अधीक? ॥

आयरिय? उवद्याए १ । पवत्ति?थेरे?तहेव रायणिए ५ ॥

तेमने वांदणां देवां कर्म र करवा ए पांच उत्तम गणवंत प्रते
हित थवा अर्थे । ॥ १३ ॥

किइकम्मं निऊरुता । कायव्व मिमेसि पंचएहं ॥१३॥
चार पासे वांदणा न देवरावे पर्याये मोटा ? तेमज समस्त
द्वार५माता१पीता१वन्नोत्ताइ ? । रत्नाधिक पासे ॥

माय१पिय१जिह्वाया३ । उमावि४तहेव सब्बरायणिए ५
वांदणा कर्म न देवराववां । चार वांदवा योगनुं द्वार६चार मुनी
आदे आदीपदथ्री साधुसाधवी श्राव
क श्राविकाए चार वांदे वली । १४।

किइकम्मं नकारिऊा । चउसमणाइ कुणांति पुणो ॥१४॥
वांदणां देतां पांच नीसेधनुं द्वार७ध नीडादिकहुते नहि कोइवार
र्मकथादिके व्याघ्रहुतेपराडमुखहुते । वांदीस कहे हुते ॥

वस्सित्त१ पराहुते१ । पमत्ते३ माकयाइ वंदिऊा ॥
आहार करते हुते निहार क एटलुं करता गुरुप्रते नहि वांदणा
रते हुते । देवां कारे वांदवानुं द्वार८ ॥ १५।

आहारं४ नीहारं५ । कुणमाणे काउ कामेय ॥ १५॥
प्रसन होय रुने आसने बेठा होय । क्रोधादिके रहित बेठा होय
पसंते१ आसण नेय१ । उवसते उवए ३ ॥

गुरुनी आणा मागीने बुधीमान तेवारे वांदणां कर्म प्रजुंजे
पंतीत । वा वांदे ॥ १६ ॥

अणुन्नवित्तु४ मेहावी५ । किइकम्मं पउंजइ ॥१६॥

वांदणा देवानां आठकारणनुं द्वार काउसग करते ? पोतानोअपराध
एपन्निकमणे१सजाय प्रठवण ? । खमावते१परुणा मुनीआवेदे ?
पन्निकमाणे१ सखाए१ । काउसग्गा३वराह४पाउणए ५ ॥

देवसीराइ अतीचार आलो प्रयांत अणसण वा संधारो करते ?
यण लेतां?पचखांणकरते? ए वांदणानां आठ कारण । १७ ।

आलोयण६ संवरणे७ । उत्तमठेय८ वंदणयं ॥ १७ ॥

पचीस आवस्यकनुं द्वार १० आव्रत बार११चारधवार मस्तक
वे वार नमवुं१२मस्तके हाथ नमारुवुं त्रण ३ गुत्ती ॥

जनमतां राखे तेम वस्त्रादी
उपगरण यथायोग राखे१ ।

दोवणय१महाजायं१ । आवत्ता बार१२ चउ सिरधतिगु

अवग्रहमां बेरवारपेसवुं ए ए पचीस आवस्यक वा अव (तं३
क ? वार नीकलवुं । स्य करवा वांदणा करता ॥ १८ ॥

डुपवेसि१ग निस्कमणां१। पणवीसा वस्सय किइकम्मे१८

वांदणाकर्म पण करतो हुतो। न होय वांदणां कर्मनीर्जरावानोत्तोगी
किइकम्मं पि कुणंतो। न होइ किइकम्मनिज्जरात्तागी॥

पूर्वोक्त पचीसमांधी हरेक साधु आदे ठाम विराधे तो नीर्ज
कोइ आवस्यकनुं । रा जणी न थाय ॥ १९ ॥

पणवीसा मन्नयरं । साहुठाणं विराहंतु ॥ १९ ॥

मुहपती पनीलेहण पचीसनुं द्वार । उद पनीलेहणमुहपती उंची
११नजरे मुहपती जोवी ते एक१। करी पखोना त्रणत्रणनेआंतरे।

दिइ पमिलेह एगा१। उ उद पस्कोम तिग तिगं तरिया ॥

अखोना प्रमार्जवुं प्रथम ज एम नव नव ए समग्र मली मुहप
मणे हाथे जाली नाबेहाथे। तीनी पनीलेषणा पचीस ॥ २० ॥

अस्कोम पमज्जाया । नव नव मुहपती पणवीसा॥२०॥

प्रदक्षिणाये करी त्रण त्रण । नात्ती३ जमणी ३ जुजाये मस्तके
कीदां ते कहे ठे । त्रण३मुखेत्रण३हीयाने विषे ३ ॥

पायाहणोणातिअइति वामे अर बाहु सीस मुह हियए॥
वे खन्ने उंची निची (अइ३। चारठपनीलेइण बे पगे ए देहनी
एक एक पिठे । पचीस २१ ॥

अंसु हाहो पिठे । चउठप्पय देह पणवीसा॥२१॥
आवस्यक पनीलेइणमां जे करे उद्यमे करी पूर्वे कह्याथी नहि
म जेम । हिण नहि अधिक ॥

आवस्सएसु जह जह । कुणइ पयत्तंअ हीण मइरित्तं ॥
त्रिविध मन वचन कायाये तेम तेम तेहने कर्मनी नीर्जरा
उपयोग सहित । सकाम आय ॥ २२ ॥

तिविह करणो वउत्तो । तह२से निज्जरा होइ ॥२३॥
वत्रीस दोषनुं द्वार१३ आइर वांदणां देतो नासे१समग्रने जेगा
रहीतवांदे ते१जात्यादी मदे१ वांदे१ तीरुनी परे ठेकमा देते१॥

दोस अणाठिअ१थद्धिय१। पवित्र३ परपिंमियंच४टोखग
रजोहरण वांको राखे१काचबा एकने वांदतो बीजाने वां (य५॥
नी परे रीगतो वांदे ते १ । दे१मनमां खेदातो वांदे ते१ ॥२३॥

अंकुस६कञ्ज रिंगिय७ । महुवत्तं७मणपउठं९ ॥ २३ ॥
बे हाथे पग बांधी वांदे ते१ मुने जजे वा आपे ते बुधीये वांदे१॥
वेइय बध १० जयत्तं ११ ।

जयथी वांदे१ गरवे वांदे१ मित्र जाणी वांदे१मुने वस्त्रादि कांड
देसे एम जाणि वांदे१ चोरनी परे वांदे१॥

जय११गारव १३ मित्त १४ कारणा १५ तिण्हं १६॥
आहारादी करतो वांदे १ क्रोधे वांदे१ तर्जना करतो वांदे १ ।
पमिणीय१७ रुठ १८ तज्जिय १९ ।
कपटे वांदे ते१अपमान करतो वांदे१विकथा करतोवांदे१निश्चय२४

सठ १० हिलीय ११ विपलित २२ चिययं ॥ १४ ॥

लाजथी अंधारे दीगे न दीगे वांदे? मस्तकने एक देसे वांदे? ।
दिठ मदिठं १३ सिंगं १४ ।

राजवेठ तुळ्य वांदे? वांधा वीना नही ठुटीये एम जाणि वांदे?
मस्तके हाथ न लगामतो लगामतो? ॥

कर २५ तंमोअण १६ अलिघणादिघं १७ ॥

अहरमात्रा उगे कहे? वांदी उतावलुं बोले? ।

ऊणं १८ उत्तर चलीय १९ ।

मुंगानी परे वांदे? उंचे स्वरे वांदे? रजोहरण जमामतोवांदे? ॥१५॥

मूअं ३० ढहर ३१ चूमलियंच ३२ ॥ १५ ॥

ए बत्रीस दोष टाळी वीशेष वंदनकर्म जे प्रयुंजे वा करे जला
पणे शुध अइने । गुरु प्रते ॥

बतीस दोस परिसुद्धं । किइकम्मं जो पनंजइ गुरूणं ॥

ते प्राणीपामे मोहनां सुख थोळा कालमां वीमानीकपणुं अथवा
प्रते । पामे ॥ २६ ॥

सो पावइ निव्वाणं । अचिरेण विमाण वासं वा ॥१६॥

ठ गुणनुं द्वार?४ इहां ठ वली उपचार मानादीकनो जंग१ गुरुनी
गुण वीनय? । पूजा होय३ ॥

इह च्च गुणाविणउ?। वयार माणाय जंग२ गुरूपूया३ ॥

तीर्थकरनी आझानो आराध श्रुत जे जिनवचन धर्मनी आराध
क होय४ । ना५ जली कीरीया पामे६ ॥१७॥

तिव्वयरायण आणा४ । सुअ धम्मा राहणा५ किरिया ६

गुरु थापना द्वार?५ गुरु जे थापीये अथवा गुरुने ठामे ॥१७॥

गुणे करी जुक्त वली गुरु । थापनाचार्यादीक ॥

गुरु गुणजुतं तु गुरु ठाविजा अहव तह अस्काइ ॥
अथवा ज्ञानादी जे ज्ञान दर्शन थापे साक्षात् गुरुने अज्ञावे ॥१७॥
चारीत्र ए त्रणनां उपगरण ।

अहवा नाणाइ तियं । ठविज्ज सकं गुरुअज्ञावे ॥१८॥
चंदनग कवना अथवा । काष्ठमंदादी पुस्तक गुरुमूर्ति चित्रकर्मते ॥
अस्के वरामए वा । कठे पूजेय चित्तकम्मयेय ॥

थापना बे जेदे सदूजाव ते वली गुरु थापना बे जेदे थोना काल
मूर्ति आदे असदूजाव ते नी पुस्तकादि? जावजीवनी मूर्तिआ
थापना पुस्तकादि । देश ॥ १९ ॥

सप्राव मसप्रावं । गुरु ठवणा इतरा वकहा ॥१९॥
साक्षात् गुरुने वीरहे गुरुनी थापना । जाणे जे गुरुजवेठा आदेसदीयेठे
गुरुविरहंमि ठवणा । गुरुवएसो व दंसणहंच ॥

जिनेश्वरने वीरहे । सेवना हे प्रभु तमे संसार दुखथी मुकाणा मु-
जिनेश्वरनीमूर्तिनी ॥ जनेमुकावानुं सुधनीमीत थया ते सफला ॥३०॥
जिणविरहंमि जिणबिंब । सेवणा मंतण सहलं ॥३०॥

अवग्रह द्वार? द्वार दिसाए साठा त्रण हाथ? तेर हाथ? नरे
गुरुनो अवग्रह वांदणामां । नर नरे नारी ॥

चउदिसि गुरुगहो इह । अहुठ? तेरस कर? सपरपस्के ॥
गुरुनी आज्ञा माग्या वीना पो न कळपे ते गुरुनी समीप जग्याये
ते सदैव वा नीत प्रते । पेशवाने ॥ ३१ ॥

अण्णुत्रायस्स सया । न कप्पए तह पविसेउ ॥ ३१॥
ठठाण अकरनुं द्वार? ७ पांचए चार? ए ठ ठांमे पद अनुक्रमे
त्रण? बार? १? २? त्रण? । जगणात्रीस जाणवां ॥

पण? तिग? बारस? ३? ४? चनरो? ठ ठाण पय? गुणती

नगणत्रीसरएत्रीजां आ(तिग ५। सर्व मली पद अठावन(सं॥
वसकोने वीषे । अयां ॥ ३३ ॥

गुणतीस सेस अवस्स-याइ सब पय अरुवन्ना ॥३२॥

वांदनारनुं ठ वचननुं द्वार? णइत्तामि नीसीदीयादीमां? २ समुचय
आदीमां? अणुजाणइ आदीमां३ । जत्तामां? जवणिजंचने०३॥

इत्ताय? अणुणावणा? । अवावाहं? च जत? जवणाय? ॥

अपराधनुं खमाववुं पण खामे वांदणां देनारनां ए ठ ठाम जाण
मी खमासमणो आदीमां? । वां ॥ ३३ ॥

अवराह खामणा वियद। वंदण दायस्स ठाणा ॥३३॥

गुरु वचन ठनुं द्वार? एठंदे तहती ए त्रीजुं? तुं पण व्रते ठे ए
ण? अणुजाणामी? । चोथुं? एवं गुरु वचन? ॥

ठंदेण? अणुजाणामि? । तहत्ति? तुंप्रं पि वट्टए? एवं? ॥

इं पण खांसु ठुं तुज प्रते? । वचन जाणवा वांदवा योग आ
चार्यादीकनां ॥ ३४ ॥

अहमवि खामेमि तुमं? वयणा? वंदण रिहस्स ॥३४॥

आसातना तेतरीसनुं द्वार २० ए व्रण? जातां उज्जारहेतां? बेस
आगल वेपासे पाठल नजीक। तां? ठंलीले प्रथम पाणी ले ते? ॥

पुरउ पक्का सन्ने। गंता? चिठ्ठेण दनिसीयणाय एमणे १०॥

गमणागमण पेहेला आलोवे? बोलाव्यो सांजलतां न बोले?

आलोयण ११ पफिसुणणे १२ ।

गुरु पेलां बोले ते? गुरु ठते बिजा पासे आलोवे ते? ॥ ३५ ॥

पुवाळवणे अ १३ आलोए १४ ॥ ३५ ॥

तेमज आहारादी बीजाने देखामे? बीजाने नीमंत्रे पढी गुरुने? ॥

तह उवदंस १५ निमंतण १६ ।

बीजाने आपे? मीगे पोते खाय? तेमज गुरु बोलावे वार लगावी बो
खघाय १७ यणे १८ तहा अ पनिसूणणे ॥ (ले १ ॥

गुरुने कठीण वचन बोले? संथारे बेगे उतर आपे? ।

खघत्तिय १० तन्नगए ११ ।

शुं कदोगे? । तमे करो? गुरुने दुंकारो करे? मातुं मन ठे जेनुं? । १६
किं १२ तुम १३ तजाय १४ नोसुमणे १५ ॥ ३६ ॥

तमने नधी सांजरतुं? । गुरुकथा वचे पोते कथा करे? ।

नो सरसि १६ कहं ठित्ता १७ ।

सजानो जंग करे? गुरु कद्या पढी पोते कहे ॥

परिसंजित्ता १८ अणुठियाइ कहे १९ ॥

गुरुने संथारे पग लगाने? ।

संथारपाय घट्टण ३० ।

गुरुने आसने बेसे? उंचे आसने बेसे? तुढ्य आसने बेसे? ॥ ३७ ॥

चिहु ३१ च ३२ समासणेआवि ३३ ॥ ३७ ॥

राइप्रतीक्रमण वीधी इरियावहि चैत्यवंदन मुहपती पनिलेहवी
कुसुमीण डुसुमीणनो कानसग। बे वांदणां राइअ आलोवुं ॥

इरिया कुसुमिणुस्सग्गे। चिअवंदण पुत्ति वंदणा लोअं ॥

बे वांदणां राइअ खामवुं बे पचखांण चार खमासमणां जगवन्
वांदणां आदी बे खमासमण सजाय ॥ ३८ ॥

वंदण खामण वंदण । संवर चउत्तोअ डु सप्राअ ॥ ३८ ॥

देवसी प्रतीक्रमण वीधी मुहपती पनिलेहवी बे वांदणा पच
इरियावही चैत्यवंदन । खाण बे वांदणा देवसीअ आलोवुं ॥

इरिया चिइवंदण । वंदण चरिम वंदणा लोयं ॥

बे वांदणा देवसीय खामुं चा देवसीअ प्रायश्चित्त चार लोगस्सनो

र जगवन् आदी । कानसग वे खमासमण सजाय ३ए
वंदण खामण चठोन्न । दिवसुसग्गो ३ सद्याउ ॥३९॥

ए रीते वांदणानी वीधी प्रते। जे प्रयुंजता चरणसीतरी करण
सीतरी संजुक्त जो ॥

एयं किइकम्म विहं । जंजुत्ता चरण करण माउत्ता ॥
साधु खपावे कर्म जे झा अनेक वा घणा जवनां संचेलां वा
नावरणादी प्रते । मेलवेलां अंत नही एवां ॥ ४० ॥

साहु खवंत कम्मं । अणोगजवसंचियमाणंतं ॥४०॥
प्रकरण करता कहेठे अट्टपमती कहुं होय वीपरीतपणे जे कांइ में ॥
वंत जोग जीवोने बोधना अर्थे ।

अप्पमइ जव बोहत्त । ज्ञासियं विवरिपंच जमह मए ॥
ते सोवजो गीतार्थ होय नथी जेहने अज्जीमान इठवाद मत्सर
ते केहवा । रहीते ॥ ४१ ॥

तं सोहंतु गीयत्ता । अणज्जिनिवेसि अमत्तरिणो ॥४१॥
एम जला गुरुने वांदवानी विधिजाष्य समाप्तं ॥

॥ इतिश्री गुरुवंदन विधि ज्ञाष्य संपूर्णं ॥

इवे पञ्चखाण वीधी ज्ञाख्य लिख्यते ।

॥ अथ प्रत्याख्यान ज्ञाष्य ॥

दस प्रत्याख्यान द्वार? चारवीधी आहार द्वार? बावीस आगार
द्वार? । द्वार? एकवारना कहा ॥

दस पञ्चस्काण? चठविहे? आहार ३ डुवीसिगार ४ अडुरुता
दस वीकृती द्वार? विस नीवीगय वे ज्ञांगा द्वार? उज्जेद सुधी द्वार?
द्वार? । पञ्चस्काण फलद्वार? ॥ ? ॥

दसविगई५तीसविगई—गय६ डुह जंगा७ठ सुद्वि८फलं ९।१।

प्रथम द्वार कारणे आगलश्री तप करे ते? आवते काले करे?

अणागय? मइकंतं ५।

एकनी श्रंत्य बीजानी आय? धारे दीन अवस्य करे? आगार रहीत? ॥

कोमिसहिअं३ निअंति४ अणगार ५॥

आगार सहीत? चारे आ। वस्तुनुं प्रमाण करीकरे ते? संकेत सुठसी

द्वार आदे पञ्चखाण? । आदे? कालमान पोरसी आदे? ॥१॥

सागार६निरवसेसं७ । परमाण८कमं सकेएअद्वा? १०॥१॥

काल पञ्चखाण दस जेदे नोकर बे पोर वा पुरीमठ? एकामणानुं? ए

सहीयं बेघनी? एक पोहोरनुं? । कलगणानुं पग न इलावे ते? ॥

नवकारसहिय? पोरसी५ । पुरिमठे३गासणे४गठाणेय ५॥

आंबीलनुं? उपवास वा अ दीवसचरीमनुं? सुठसही आदे अ

जकार्थ? । जीग्रह? वीगइनुं? ॥ ३ ॥

आयंबिल६अजतठे७। चरिमे८अजिगहेणविगई? १०।३

पञ्चखाण करण वीधी उग्गएसूरे पोरसहीअं पञ्चखाइ उग्गए सूरे

नमोकारसहिअं पञ्चखाइ? । चउविहंपिहारं? ॥

उग्गएसूरे नमो ? । पोरसि पञ्चस्क उग्गएसूरे ५ ॥

सूरे उग्गे पुरिमठं पञ्चखाइ सूरे उग्गे अप्रतठं पञ्चखाइ ए

चउविहंपिहारं? । रीते? ॥ ४ ॥

सूरे उग्गे पुरिमं ३ । अजतठं पञ्चस्का इति ४॥४॥

पञ्चखाण करावतां कहे गुरु करावनार पञ्चखाइ कहे इति एम

कहे सीस वा पञ्चखाण कर करनार पञ्चखामि कहे गुरु वोसी

नार वली । रे कहे सीस वोसरामि ॥

जणइ गुरु सीसो पुण । पञ्चस्कामिति एव वोसिरइ ॥

उपयोग इहां करनारनो नथी प्रमाण करावनारना अकर
प्रमाण जाणवो । नूळशी ॥ ५ ॥

उपनिगिञ्च पमाणं । न पमाणं वंजण ढलणा ॥५॥

काल पञ्चखाणमां प्रथमस्था बीजे स्थानके त्रण वीगय आदि प्रका
नके नवकारसहि आदे तेर र त्रीजे स्थाने त्रण प्रकार एकासणा
प्रकार । दी ॥

पढमे ठाणे तेरस । बीए तिन्निञ्च तिगाइ तइयंमि ॥

पाणस्स लेवेणवादि चोथा देसावगासादी पांचमा स्थानक
स्थानकने वीषे । मां ॥ ६ ॥

पाणस्स चउत्तांमि । देसावगासाइ पंचमए ॥६ ॥

इवे प्रथमस्थानकमां जेद? नमुक्कार पुरीमढ?अवढ?अंगुष्टसि आ
सहियं? पोरसहियं? साढपोरसहियं? दी आठ ८ ए तेर जेद ॥

नमु? पोरसि? सहाइ पुरि—म४ वढ्ठअंगुठ माइ अम
बीजे जेद?नीवीनुं?वीगीयनुं?आं बेसणुं?एकासणुं? ए [तेर ॥

बेलनुं? ए त्रण त्रीजामां जेद? । कलठाणुं ?ए त्रण ॥ ७ ॥

निवि?विगयं?बिलइ ३ ३?एगासणे?एगठाणाई ३ । ७ ।

उपवास वीधी [तिअप्रतिआ। तेर बोल पूर्वोक्त बीजे पाणहार
प्रथम स्थानकमां चोथ आदि । नमुक्कारसहियं त्रीजे पाणस ॥

पढमंमि चउत्ताई? । तेरस बीयंमि?तिइय पाणस्स ३ ॥

देसावगासीयं चरीमे ते दिवसचरिमादी डुविहार तिवीहार
चोथे स्थानके । चउवीहार जेम संजवे तेम जाणवुं ॥ ८ ॥

देसावगासं तुरिए । चरिमे जह संजवं नेयं ॥ ८ ४

तेमज मध्य पञ्चखाणमांतो नही वार वार सूरे उग्गए इत्यादीक
निवि विगइ आंबिल वीषये । वोसारे ए मध्य पञ्चखाणे ॥

तह मद्य पञ्चस्क्राणेषु । नपि हु सुरुग्गयाइ वोसिरइ ॥
करवानी वीधी ते माटे न कही ॥ जेम आवसीआए ए पाठ बीजा
वांदणामां न कहेवो ॥ ए ॥

करण विहीन न ज्ञाणइ । जहा वसियाइ बिय ठंदे ॥ ए ॥
तेम तीवीहार एकासणादी प कहीये पाणस्सना ठ आगार
चखाणमां सचीत त्यागीने । लेवेणवादी ॥

तह तिविह पञ्चस्क्राणे । ज्ञानंति अ पाणगठआगारा ॥
डुवीहार पञ्चखाण वीषये ज्ञोजी श्रावकने वीषे तेमज फासु
अचीत आहार । पाणी वावरनारने ते ठ आगार ॥ १० ॥

डुविहाहारे अचित्त । ज्ञोइणी तहय फासु जले ॥ १० ॥
एट्खा माटे जोग्य ठे उपवास नीवी प्रमुखने वीषे तथा सचीत प
आंबील कारक फासु जल पीये । रीहारी ने फासु नीश्वे जल वली
इत्तु चिअ खवण विल्ल । निवियाइमु फामुयं चिअ जलं तु
श्रावक पण पाणी पीये तेमज । पञ्चखाण करे तीवीध आहार ११
सडुवि पीअंति तहा । पञ्चस्कंतिअ तिविहाहारं ॥ ११ ॥
चउवीध आहारनुं वली नमु राते नीश्वे मुनिने वाकी पञ्चखाणे
कारसहीनुं । तीवीहार चउवीहार होय ।

चउहाहारं तु नमो । रत्तंपिमुणीण सेस तिह चउहा ॥
राते पोरसि पुरीमठ एकासणा श्रावकने डुवीहार तीवीहार चउ
दीक पञ्चखाणमां । वीहार ए त्रणे जेदे होय ॥ १२ ॥

निसि पोरसिपुरिमे गा-सणाइ सद्याण डुति चउहा १२
चार आहारनुं द्वार २ जुखन आहारने वीषेलवणादि अथवा ल
पसमावाने समरथ होय एका वणादि आवे दीये अथवा स्वाद प्र
की आहार । ते आपे ॥

खुहे पसमभवमेगागी । आहारिव एइ देइ वा सायं ॥

जुख्यो हुतो अथवा खेपवे वा जे कादव सरीखो ते सर्व आहार
नांखे कोठाने वीषे वा पेटमां कहीये ॥ १३ ॥

खुहिन व खिवइ कुठे । जं पंकुवमं तमाहारो ॥ १३ ॥

असनने वीषे मग आदे कठोलें स । मांता रोटली प्रमुख सुरणादि
र्व कुर बाजरादी सातवो वा चुणा जमीनकंद ॥

असणे मुग्गो अण स-तु मं पय स्कृरख्व कंदाइ ॥

हवे पाणिने वीषे कांजी वा आ कपासीआ वा काकनीनुं धोयण
ठण पाणी जवकेर धोयण जल । जल मदीराजल आदी शब्दथी
बीजां जल पण जाणवां ॥ १४ ॥

पाणे कंजिय जव कय-र ककमो दग सुराइ जलं ॥ १४ ॥

हवे खादीमने वीषे सेक्यां धान हवे स्वादीमने वीषे सुंठ जीरु
फल केलां आदि । अजंमादी ॥

खाइम जत्तो स फला-इ साइमे सुंठी जीर अजमाइ ॥

मध गोल तंबोल पांन सो हवे अणाहार वीषे मात्रुं लींकरा
पारी लवंग एलची आदे । प्रमुख ॥ १५ ॥

महु गुल तंबोलाइ । अणहारे मोअ निंबाई ॥ १५ ॥

हवे पञ्चखाणनां आगारनुं द्वार बेअ । सातउपुरीमठमां एकसणामां
गार नोकारसहिमां उद पोरसिमां । आठ उ आगार ॥

दो नवकार १७ पोरसि १८ सग पुरिमहेइ एगासणे अठ ४ ॥

सातउआगार एकलठांणामां आठउपांचउआगार चोथ उपवासा
आंबीलमां आगार । दिकमां उदआगार पाणसमां ॥ १६ ॥

सत्ते गठाणे ५ अंबिला अठ ६ पाण चउठउठ प्याणे ८ ॥ १६ ॥

चार आगार दीवसचरीममां चार पांच आगार वस्त्रादि लेवा उठे

आगारमुठसहीआदीअनीग्रहमां॥ तेमां नवअथवा आठ नीवीमां
चउ चरिमे चउ जिग्गहि । पण पावराणे नवठ निविए॥
आगार जे उखित्त वीवेगेणंने । मुकीने एकली ड्व्य वीगयनो
नीयम करे तो आठ ॥ १७ ॥

आगारु खित्त विवेग । मुत्तु दवविगइ नियमिठ ॥१७॥
नमुकारसीमां आण अन्नठ पोरसी साठपोरसीमां अन्नठणाजो
णा जोगेणं? सहसागारेणं? गेणं?सहसागारेणं? पन्नकालेणं?
ए बे नमुकारसीमां । दिसा मोहेणं? साहुवयणेणं? सबस
माहीवत्तियागारेणं ? ॥

अन्न सह डु नमुकारो अन्न सह पन्न दिसय साहु सब॥
पोरसीनाठ आगार साठपो। पुरीमठमांसात आगार ठ सहीतमह
रसीना पण एज । तरागारेणं?वध्योअवढमांपणएज ?८
पोरसि ठ सहपोरसि । पुरिमठे सत्त स महत्तरा ॥१८॥

एकासणा बेसणाना अन्नठ आनटण पसारेणं?गुरु अच्युठाणेणं?
णा? सहसा? सागारि आ पारिठावणीयागारेणं ? महत्तरागारे
गारेणं ? । णं ? सबसमाहि वत्तियागारेणं? ॥

अन्न?सहस्सा?गारिय?। आनंटण?गुरुअ?पारि?मह?७
एकासणे बियासणे आठ । सात आगार एकलठाणे [सब? ॥
आनंटणपसारेणं वीना ॥ १९ ॥

एग बिआसणि अठउ। सगइगठाणे आनंटण विणा?९
वीगी नीवीने वीषे अन्नठ? सहस्सा? लेवालेवेणं? गीइडं ?।
अन्न ? सह ? लेवा ? गिह ? ४ ।

उखित्त विवेगेणं?पमुच मखिएणं?पारि? महत्त?सबसमाही?१।
उखित्त ? पमुच्च ? पारि ? महत्त ? सब ए ॥

वीगीने वीषये नीवीने वीषये पमुच्चमखिएणं वीना आंबीलमां
ए नव आगार । आठ आगार ॥ १० ॥

विगइ निविगइ नव । पमुच्चविणु अंबिले अठ ॥ २० ॥

उपवासमां अन्नन्नणा० सह ए पांच उपवासमां उ आगार पा
स्ता० पारिठावणियागारेणं णसमां पाणस लेवेणवादीक ॥
महत्त० सवस० ।

अन्न१सह२पारि३मह४सव५ । पंचखवणे उ पाणलेवाइ ॥

चार आगार दिवस चरीममां अजीग्रहमां अन्नन्नणा० सहस्ता०
अंगुठसहि आदी । महत्तरा० सवसमाहि० ।

चउ चरिमं गुठाई । जिगाहिअन्न१सह२मह३सव४ ॥ ११ ॥

दुध वीगय मद्य वीगय मदीरा ए चार ढाली वीगय वली चार क
वीगय तेल वीगय । उण ने ढाली ते कहेठे ॥

दुध१महु२मऊ३तिस्त्रं४ । चउरो दव विगइ चउर पिंमदबा
धी वीगय । गुरु वीगय । दही । मांखण वीगय । पकवान वीगय
वीगय । मांस वीगय । ए बे कठण वीगय ॥ १२ ॥

घय१गुल्ल२दहियं३पिसियं४ । मक्खणा५पक्कन्न६दो पिंमा७
पोरसि पच्चखाण साढपोर बेसणानुं पच्चखाण नीवीनुं पच्च
सि पच्चखाण तुल्य अवढ । खाण एकासणा तुल्य पोरसी
पच्चखाण पुरिमढ तुल्य । आदी तुल्य आगार

पोरसि सह अवढं । दुजत निविगइ पोरिसाइ समा ॥

अंगुठसही पच्चखाण मुठसही सचीत इय नीमादी पच्चखाण
पच्चखाण गंठसही पच्चखाण । अजीग्रह पच्चखाण ॥ २३ ॥

अंगुठ मुठि गंठि । सचित दवाइ जिग्गहियं ॥ २३ ॥

आगारना अर्थ वीसर्याथी मु सहसात् अजाणे पोतानी मेले मु

खमां घाले ते अनाज्ञोग । खमां पाणी प्रमुख प्रवेस थायते ॥
 विस्सराण मणा जोगो १ । सहसागारो सयं मुहपवेसो १ ॥
 गुप्त जे दीवस मेध वादलादीक । दीगमुठ दीसीनी ज्ञांतीथी
 थी अपुरे पुरोकाल जाणी पारेतो । पोरसीपारे ते दिसिमोहा ॥१४॥
 पञ्चन्नकाल मेहाइ ३ । दिसिविवजासु दिसिमोहो ४ ॥१४॥
 साधुनुं वचन पोरसी ज्ञणा पोरसी थइ । जाणि पारे ते सरीर
 व्यानुं सांजली इम जाणे रुमुंस्वस्त होय ते सर्व समाधि तेथी
 जे । विपरीत असमाधिमां पारे ते ॥

साहु वयण उघामा । पोरसि तणु सुहया समाहित्ति ६ ॥
 संघादी गाढ कारणे पञ्चखाण ग्रहस्थ वांदवादीके आवे साधुआहा
 पारे तो न ज्ञागे ते महत्तरागारेणं । र अन्यत्र करवा उठेते सागारी १५
 संघाइकळ महत्तर ७ । गीयन्न वंदाइ सागारी ८ ॥१५॥
 हाथ पगादीनुं खेंचवुं पसा गुरु वमेरा प्राहुणा मुनि आवे
 रवुं अंग सरीरनुं । उजा थातां आगार ॥

आउंटण मंगाणं ९ । गुरु पाहुण साहु गुरु अपुठाणं १०
 परठववा योग आहार वधेलो मुनि जो वस्त्र लेवा उठे तो चोल
 वध वचने वावरे तो आगार । पटागार पञ्चखाण न ज्ञागे ॥१६॥
 पारिठावणविहिगहिण ११ । जइण पावराणि कमिपट्टो १२ ॥१६॥
 न लेवाने आहारे खरमेली लुहीने लेवाखेव आगार देनारने हाथे
 कम्ठी मोइ आदीके आपे तो । वीगय शाकमांदादि फरसे देते
 खरमिय लुहियमोवाइ । लेव १३ संसठ १४ मुच्च मंदाई ॥
 उपानी लेइ पीरु वीगयादि वीगये आंगली प्रमुख चोपनी
 उपरथी लेइने आपे ते कळपे । तेथी आहार दे ते लगारेक ॥
 उस्कितपिंरु विगइण १५ । मस्किपं अंगुलीहिंमणा १६ १७

हवे पाणसना आगार अर्थ ले बीजुं अलेपकृत आठण प्रमुख
 पकृत उंसामणादी पाणीथी ? नीतर्याथी आबुं नष्ण पाणी ३ ॥
 लेवामं आयामा १७ । इअर १८ सोवीरमत्त १९ उसिण
 तंडुलादी धोयण मोलाएलुं पीठानुं धोयणादी ५ बीजुं [जलं ॥
 दांणो ज्ञातादी सहित ४ । दाणादी वरजीत गलेलुं ६ ॥ २० ॥
 धोयणा २० बहुलससिहं २१ । उस्सेइमं इअरसिहविणा २२
 वीगयजेद अधीकार पांच चार ए ढए जहयवीगय ३ [॥ २० ॥
 चार चार बे बे प्रकारे । धादी उत्तरजेदे वीगय एकवीस ॥
 पाण १ चउ २ चउ ३ चउ ४ ५ ६ ७ जस्क ८ ९ १० विगई इग
 त्रण बे त्रण चार जेदे अजहय [वीहु । चारनां मधु आदे [वीसं ॥
 वीगय । वीगय जेद उत्तर बारा ॥ २१ ॥
 ति १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० ॥
 ति १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० ॥
 जहयवीगय नाम (अजस्का । गोल पकवान ए ढए जहयवीग
 दुध घृत दही तेल । य जाणवी ॥
 खीर १ घय २ दहिय ३ तिल ४ । गुल ५ पकत्रं ६ ठ जस्क विगई न
 दुध दही घी वीगय जेद गायनुं जैसनुं । पांच जेदे दुध हवे चार
 उंटनीनुं ठालीनुं गान्नीनुं । प्रकारे ॥
 गो १ महिसी २ उट्टि ३ अय ४ पाण ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० ॥
 घृत तथा दही (एलगाण ५ । तेलना चार जेद । तिलनुं सरसव
 उंटी वीना सेसनुं । नुं अलसीनुं लाटनुं ॥
 घय दहिया उट्टि विणा । तिल १ सरिसव २ अयसि लहति
 गोलना बे जेद ठाली गोल पकवानना बे जेद तेलनुं [लचउ ॥
 कठीण गोल ए बे घृतनुं तलेलुं ॥ ३१ ॥
 दव गुम पिंम गुमा हो । पकत्रं तिल घय तलिअं ॥ ३१ ॥

हवे नीवीआतां१पेमां दुधनां आटो घाली रांध्युं ते४खटाइ घा
पांच झाखादीकथी रांध्युं ते१घ ली रांधे५ वा वलो ए दुध वीगय
णा चोखाथी रांध्युं ते२ थोमा रहीत ॥

चोखाथी रांध्युं ते ३ ॥

पयसामी१खीर२पेया३ । वलेहि४दुधदि५दुधविगई गया
झाख सहीत बहु थोमा चोखा तेज चोखामो आटो खटास सही
सहीत । त ए पांचे रांध्यु दुध ॥ ३२ ॥

दस्क बहु अप्प तंडुल । तच्चुन्नंबिलसहिअदुधे ॥३१ ॥
हवेघृतनां नीवीआतां पांच दाङ्गेलुं१ दहीनी तरमां आटो नांखीकरे
निप्रंजण१ विसंदण २ । (ते२

नुषदी पकव्ये नपरनी तरी३धीनुं कीटुं४पाकुं घृत आंबलादीकथी५
पकोसहि तरिअ३ किदि ४ मकघयं ५ ॥

हवे दहीनां पांच ज्ञातसहीत दही ते १ सीखरण २ ।

दहिए करंब १ सिहरणि २ ।

लुणसहीत मण्युं दही३ वस्त्रे गलेलुं४घोलमां वनां घाले ते५॥३३॥

सलवण दहि ३ घोल ४ घोलवमा ५ ॥३३॥

हवे तेलनां पांच गोलादीकथी कुट्या तल१ दाङ्गेलुं तड्यापढी वध्युं
तिलकुटी १ निप्रंजण २ । (ते२॥

लाख प्रमुखथी पाक्युं तेल३ नुषधी पाक्या नपरनी तरी४तेलनी
पकतिल ३ पकोसहि तरिअ४तिलमली५॥ (मली॥५॥

हवे गोलनां पांच । साकर१ गोलनुं पाणी२ गुलपायो ३

सकर १ गुलवाणाय २ पाय३ ।

खाम ४ । अरुधो नकल्यो सेलमीनो रसए ए पांच गोलनां३४॥

खाम ४ अदकडिअ इस्करसो ५ ॥ ३४ ॥

एक तावनी पुराय एवमो पुम्लो । पुम्लो पुरीन प्रमुख त्रण घाण
तळ्या पढी बाजो तलाय ते ? । पढी चोथा घाणादीकनुं २ ॥

पूरिअ तव पूअ्रा बीअ्रा ? । पूअ्र तनेह तुरिअ्र घाणाईश ॥

गुलघाणी३जल लापसी वा वीगय स पांचमुं नीवीयातुं पोतुं
हीत ज्ञाजने पांणीथी पाकयोआहारध ॥ देइ करेलो पुम्लो ५। ३५

गुलहाणी३जललप्पसि-अध । पंचमो पूत्तिकयपुत्रध । ३५

उध दही ज्ञात उपर चार आंगु ढीलो गोल घृत तेल एक
ल सुधी नीवीआतुं ते पढी नही । आंगुल ज्ञात उपर सुधी ॥

उध दही चऊरंगुल । दवगुल घय तिल्ल एग जत्तु वरिं ॥

कठण गोल मांखण ए बे । लीलां पीलुं सलानां बीज जेवमो खंरु
वीगयमांथी । नीवीने पञ्चखाणे कळ्ये ते उपर नही ३६

पिंरुगुल मस्कणाणं । अदा मलयं च संसठं ॥ ३६ ॥

चोखादी ड्यथी हणाणी जे रहीत थाय वली ते माटे ते हणा
वीगय ते वीगयथी । णी वीगय ते ड्य कहीये ॥

दव हया विगई विगइ । गयं पुणो तेण तं हयं दवं ॥

उघरीत घृतादीक उष्ण उ उत्कष्ट द्रव्य कहेठे इम बीजा
ते तेज । आचार्य ॥ ३७ ॥

उधरिए तत्तं मिय । उक्किठ दव इमं चने ॥ ३७ ॥

तीलसांकली वरसोलादीक । तथा रायण आंबादी डाख प्र
मुख पांणी आदे ॥

तिलसंकुली वरसोलाई । रायणांबाइ दस्क्वाणाई ॥

मोलिया प्रमुखनां तेल एरं । सरस उत्तम द्रव्य कहीये तथा लेप
नी टोपरादीकनां । क्रत ॥ ३८ ॥

मोलिय तिल्लाईय । सरसुत्तम दव लेवकमा ॥ ३८ ॥

ए रीते वीगयगत ते रहीतनीवी । उत्तम जे ड्व्य ते नीवीगयमां
यातां करंवादी समृग्र ड्व्य ।

विगई गया संसठा । उत्तम दवाय निविगइयामि ॥
कारण श्रावे कल्पे पण कल्पे नही खावुं जे कहुंठे नीसी
कारण वीना । श्र ज्ञाखे ॥ ३९ ॥

कारण जायं मुत्तं । कप्पंति न भुत्तुं जं वुत्तं ॥३९॥
वीकतीथ्री माठी गतीनां वीगय सहीत जेवारे ज्ञोजन करे
डुख पामे माटे ज्ञय पामे । जे साधु तो ॥

विगइं विगई ज्ञीउ । विगइ गयं ज्ञोउ भुंजुए साहु ॥
वीगय ठे ते वीकतीकरण स वीगयथ्री माठी गतीपणाने बले
ज्ञाववंत ठे ते । करी पमारे ॥ ४० ॥

विगई विगयसहावा । विगइं विगई बला नेई ॥ ४० ॥
हवे अज्जह्य वीगयना ज्ञेद मध मध त्रण ज्ञेदे ठे हवे काष्टनी ?
कुतीनुं?मांखीनुं२ज्जमरीनुं ३ । पीठानी २ मदीरा वे ज्ञेदे ॥
कुतीय?मत्तिय२ज्ञामर३। महु तिहा कठ?पिठ२मऊडुहा
हवे जलचर ? थलचर २ आकाशच घृतनी परे मांखण चार
र३नुं मांस त्रण ज्ञेदे । ज्ञेदे अज्जह ॥ ४१ ॥

जल?थल२खग३मंस तिहा। घयव मरुक्का चउ अज्जक्का
हवे पञ्चखांणना ज्ञांगा४एमन?वचन२काय३ मनवचन४ (॥४१॥

माण १ वयण २ काय ३ मणवय ४ ।

मनकाय५वचनकाय६मनवचनकाय७त्रीकयोगी ए सात सात जे ॥

माण तणु ५ वयतणु ६ तिजोगिसगिसत्त ७ ॥

करण करावण अनुमोदने द्वीक अतीत अनागत व्रतमानकाले
त्रीक संज्योग सहीत । एकसो समतालीस ॥

कर?कारणमई३डुतिजुअ । तिकाल सियाल जंग स
ए जे ज्ञांगा कद्या जे का लेनार घणिए पोते मन व(॥४२॥
ल पोरसि आदेमां । चन कायाये करी पालवा ॥

एयं च उत काले । सयं च मणवयतणूहिं पालाणियं ॥
करनार जाण जाण कराव तेना ज्ञांगा चार थाय जाण जाण?
नार पासे पञ्चस्काण करे? । जाणअजाणअजाणजाणअजाण
अजाणअज्ञेमांप्रथमत्रणनी आज्ञावेअ

जाणग जाणग पासति-जंग चउगे तिसु अणुत्रा॥४३॥
पञ्चखाण पारतां बोल फरस्युं ? पाल्युं? सोध्युं ? ।

फासिअ? पालिअ? सोहिअ? ।

तस्युं? कीर्त्युं? आराध्युं? ए ष जेदे सुध जाणवुं ॥

तिरीअअ कीटिअअ आराहिअअ ष सुधं ॥

पञ्चखाण फरस्युं ते । वीधी सहीतं जेटला कालनुं लीधुं ते
काल अये पारे ते? ॥ ४४ ॥

पञ्चस्काणां फासिअ । विहिणो चिअ काल जंपतं ॥४४॥

पालीअं ते वारंवार करयुं पञ्च सोधीत ते गुरुने आपीने रहुं
खाण संजारे ते? । ते पोते वावरे वा जमे ३ ॥

पालिअपुण पुणसरिअं । सोहिअ गुरुदत्तसेस जोअणउ
तरीत ते करचा काल सुधी अ कीर्तीत ते जोजन करता अवसरे
अवा अधीक काले पारे ते ४ । पञ्चस्काण संजारे ते ५ ॥४५॥

तिरीअ समहियकाले । किटिअ जोअण समयसरणा
एणे प्रकारे आचर्युं । वा आदर्युं अथवा ष जेदे सुधी (॥४५॥

आराध्युं वली ते? ॥ जेम लीधुं तेम सदहणा ? ॥

इयपमिअरिअं आरा-हिअं तु अहवा षसुधिसदहणा ?

करवुं तेम ज्ञाने जाणे? गुरुनो । कष्टे पण ज्ञागे नही ते?संकादि
विनय करवो? गुरु ज्ञाखे तेम दोष रहीत ते ज्ञावसुधी?इति ॥
पाठ ज्ञणे मननां ? ।

जाणण१ विणयण२ ज्ञासण३ अणुपालण४ ज्ञावशुद्धति ६
पञ्चखाणनुं जे फल। आलोके परलोके थाय वे जेदे वली (॥४६॥

पञ्चस्काणस्स फलं । इह परलोएअ होइ डुविहं तु ॥
आलोके फल धमीलकुमारा दामनकादिकने परलोके फल थयुं
दिकने थयुं । ते कथा वसुदेव हिंसे ठे ॥ ४४ ॥

इहलोए धम्मिलाइ । दामन्नगमाइ परलोए ॥ ४७ ॥
षञ्चखाण एणीपरे सेवीने । ज्ञावे करी जेम श्री जिनेश्वरे दे
खान्युं तेम ।

पञ्चस्काणमिणां से-विऊण ज्ञावेण जिणवरु दिठं ॥
पाम्या अनंता जीव । सास्वत सुख बाधा जे पीडा तेणे
रहीत एवुं ॥ ४८ ॥

पत्ता अणंत जीवा । सासयसुखं अणाबाहं ॥४८॥
ए रीते श्री पञ्चस्काण नामे त्रीजी ज्ञाष्य समाप्त.

॥ इति श्रीपञ्चस्काणज्ञाष्यं समाप्तं ॥

इवे इंडियशतक टवार्थ कहे ठे ॥

॥ अथ इंडियशतक प्रारभ्यते ॥

तेज नीश्वे सूरु तेज नीश्वे । पंरित वा तत्त्वनो जाण तेदनेज
हुं प्रसंसु छुं नीत्य वा सदा ।

सुच्चिय सूरु सोचेव । पंरित तं पसंसिमो निच्चं ॥

इंडिरूपीया चोरोए सदा वा । नथी लुटयुं जे मनुष्यनुं चारीत्ररूप

नीरंतर । धन ते ॥ १ ॥
 इंद्रियचोरहिं सया । न लुट्टिअं जस्स चरणधणां ॥ १ ॥
 इंद्ररूपीया चंचल घोमा । दुर्गति पंथे दोमी रह्या ठे नीत्य वा
 अहनीस ॥
 इंद्रियचवलतुरंगे । दुग्गइ मग्गाणु धाविरं निच्चं ॥
 तेहने ज्ञावि वा बिचारी ज रोकं वीतरागनां वचनरूप रासदी
 वनुं वा संसारनुं सरूप । ये करीने ॥ २ ॥
 ज्ञाविअन्नवसरुवो । रुंजई जिणवयणारसीहिं ॥३॥
 इंद्ररूप धुतारा वा उगने मो तलना फोतरा मात्र पण वेइस
 होटा । नही वीस्तरवा ।
 इंद्रियधुत्ताणमहो । तिलतुसमित्तंपि देसु मा पसरं ॥
 ने जो पसरवा दीधा तो जीहां एक कृण ते पण वर्ष क्रोन स
 नोश्चे । मान दुःख थसे ॥ ३ ॥
 जई दिन्नो तो नीउ । जह खणो वरिसकोमिसमो ॥३॥
 नही ज्ञीती इंद्रियो जेणे ते काष्ठ वा लाकमानी परे घुणवा काष्ठ
 इनुं चारीत्र । ना कीनाये करयुं असार तेहवुं ठे ।
 अजि इंद्रिएहिं चरणं । कठं व घुणोहिं कीरई असारं ॥
 ते कारण माटे हे धर्मअर्थि । ज्ञीतवी इंद्रियो उद्यमे करीने ॥४॥
 साहासीकथी थीरणे ।
 तो धम्मज्जीहि दढं । जइअव्वं इंद्रिय जयंमि ॥ ४ ॥
 जेम मूरखपणे कोनीने अर्थे । क्रोन रत्न हारे वा उगाय कोई नरा ॥
 जह कागिणीइ हेउं । कोमिं रयणाण हारए कोई ॥
 तेम अल्प सुख प्रांतीथी विष जीव गमावे ठे मोकनां सुख
 यभां रक्त थया । प्रते ॥ ५ ॥

तह तुह्वविसयगिह्वा । जीवा हारंति सिद्धिसुहं ॥ ५ ॥

तीलमात्र प्रमाणे विषयनां । ते जोगव्याथी दुःख वली मेरुपर्वत
सुखने । ना शिखरथी पण मोहोटां अती ॥

तिलमित्तं विसयसुहं । दुहं च गिरि राय सिंग तुंगयरं ॥

ते जोगवतां क्रोडयो जवे प माटे हवे जेम जाणे तेम करजे
ए नही खुटे । ॥ ६ ॥

जवकोमिहि न निठई । जं जाणसु तं करिजासु ॥ ६ ॥

जोग जोगवतां मीठा पण कर्म कीपाकनां फल तुल्य खातां
उदध आवे कनवा । मीठां ए ॥

जुजंता महुरा विवाग विरसा किंपागतुह्वा इमे ।

खसनं खणवुं सदाय दुःख उपजाव आपे नीजमतीये मानेला
णहार ठे । सुखवादाने ॥ ७ ॥

कहुअ कंडुअ अणव दुस्कजाण्या दाविति बुद्धिसुहे ॥

मध्यान्हे रणमां मृग पाणीनी । सततं वा हमेस खोटा अत्रीप्राय
अंतीथी आतुर थयो थको । संधीपद

मद्यत्रे मयतिन्नअध सययं मिह्वाजिसंधिप्पया ।

जोगव्या थका आपे माठी जो । गहन दुःखे पार पामीये एहवा
तीमां जन्म । जोग मोहोटावैरी ॥ ८ ॥

जुता दिति कुजम्मजोणिगहणं जोगा महावैरिणो ॥ ८ ॥

समरथ थइये अग्नि वारवाने । पाणीये करीने बलतो पण निश्वे
सका अग्गी निवारणं । वारिणा जलिनवि हु ॥

सर्व समुडेनां पाणीये करी । कामरूप अग्नि दुःखे नीवारी स
ने पण । काये ॥ ९ ॥

सधोदहि जलेणावि । कामग्गी दुन्निवारण ॥ ९ ॥

विषनीपरे मुखे प्रथम मी पण परीणामे अतिसये दारुण एह
ठ अति । वा वीषय ॥

विसमिव मुहंमि महुरा। परिणाम निकाम दारूणा विसया
हे जीव अनंतोकाळ ते जोगव्या। आजपण मुकवा नथी सुं जुक्त १०

काल मणांतं जुता । अऊबि मुतुं न किं जुता १०॥

वीषयरस रूप मदीराये उन्मत जुक्त अजुक्त प्रते नथी जाणतो
थयो अको । रे जीव ॥

विसयरसासवमतो । जुताजुतं न याणई जीवो ॥

जुरीसदिनपणे करी पढी। पामे नरकनां दुःख मोहोटां जयंकरा ११

दुरइ कलुणं पढा । पतो नरयं महाघोरं ॥ ११ ॥

जेम लिंबना वृक्षे उपन्यो कीमो ते लिंबनो रस कटुके पण
जे । माने मीठो ।

जह निंबडुमुप्पन्नो । कीमो कडुअंपि मन्नए महुरं ॥

तेम मोहनां सुखथी उपरांठां संसारना जन्म जरा रोगादिक
वा उलटा । दुःखने सुख कहेठे ॥ १२ ॥

तह सिद्धिसुहपरुक्का । संसारडुहं सुहं विति ॥ १२ ॥

रे जीव ! अथीर घंचल वा चपल । कणमात्र सुखकारकएहवां पापने

अथिराण चंचलाण य । खणमित्त सुहंकराण पावाणं ॥

दुःखकारी गतीठनां कार । वीरम्य वा पाठो उसर एहवा जोगो
ण प्रत्येथी । थी ॥ १३ ॥

डुगइ निबंधणाणं । विरमसु एअ्राण जोगाणं ॥ १३ ॥

पांम्या वा जोगव्या आंख कां वैमानिक देवताने वीषे जुवनपती

न योगवीषय ते काम काया आदी देवने विषे तेमज मनुष्यने

मुख नासिकायोग ते जोग । विषे ॥

पत्ताय काम जोगा । सुरेसु असुरेसु तहय मणुएसु ॥
तोहे पण न थड जीव तुं जेम अग्नि सघलां लाकलां नांख
जने त्रप्ती वा संतोष । वाथी तेम ॥ १४ ॥

न य जीव तुद्य तित्ती । जल्लाणस्सव कठनियरेणा ॥ १४ ॥
जेम किंपाकवृक्षनां फल दर्शना मधुर रसे करी जला वरणे क
दिके ममोहर । री खातां वा जोगवतां थकां ॥

जहाय किंपाग फलामणोरमा । रसेणा वनेणय जुजमाणा
ते फल खुटामे जीवत प्रतें पेट एहवी उपमा काम गुणनी ठे
मां पचतां थकां । उदय आवे थके ॥ १५ ॥

तेखुहुएजीविअ पचमाणा । ए उवमाकामगुणा विवागे १५
सर्व गीत ते केवल वीलाप ठे । सर्व नाटक जीवने दुःखदाइ ठे ॥
सध्वं विलवियं गीअं । सध्वं नटं विमंबणा ॥

समस्त आज्जुषण वा घराणां सघलां काम ठे ते असातादाय
जाररूप ठे । क ठे ॥ १६ ॥

सध्वे आज्जराणा जारा । सध्वे कामा उहावहा ॥ १६ ॥

देवताना स्वामी मनुष्यना स्वा राज आदे उत्तम पुज्जलीक
मीत्वपणुं । जोगो पण ॥

देविंद चक्कवट्टि-त्तणाइं रज्जाइं उत्तमा जोगा ॥

पाम्यो जीव ते पण घणी तो पण नही हुं त्रप्ती पाम्यो ते
वार वा अनंतिवार । थी ॥ १७ ॥

पतो अण्णंतखुत्तो । न य हं तत्तिं गउ तेहि ॥ १७ ॥

आ चारगति संसार चक्र ब्रमणे । समस्त पुज्जल मे घणीवार ॥

संसार चक्कवाले । सध्वेविअ पुग्गला मए बहुसो ॥

आदाखा सरीरादिकपणे प्रणमा तोहे पण न पाम्यो ते जो

व्या ।

गव्याश्री त्रप्ती हं ॥ १८ ॥

आहारिञ्चाय परिणा-मिञ्चाय नय तेसु तित्तो हं ॥१८॥

लेवापणुं होय जोग विषय । पण अजोगी जीव न लेपाय सर्व कर्म ॥

उवलेवो होइ जोगेसु । अजोगी नो विलिप्पई ॥

जे जोगी नर ते फरे संसारना । जे अजोगी नर ते मुकाय सर्व
दुःखमां प्रकारनां कर्मधी ॥ १९ ॥

जोगी जमइ संसारे । अजोगी विप्पमुच्चई ॥१९॥

लीलो तथा सुको ए बे आपस एहवा गोला माटीमयना ॥
मां अथमाया ।

अद्धो सुको य दो ठुढा । गोलया मदिञ्चामया ॥

ते बे नांख्या वा पटक्या जीं । तेहमां जे लीलो इतो तेतो तीहां
त उपर । चोटी रह्यो ॥ २० ॥

दोवि आवमिञ्चा कूमे । जो अद्धो सो तह लग्गई २०

ए रीते चोटे वा वलगे माठी एहवा जे नर कामनी लालसा
मती वा बुझीना घणी । वा इहावाला ॥

एवं लग्गंति दुम्मेहा । जे नरा कामलालसा ॥

ने जे विरतीवंतो ते काम जोगमां नलागे । जेम सुका गोत्वानीपरे २१

विरत्तानु न लग्गंति । जहा सुकेअ गोलए ॥ २१ ॥

घास तथा काष्ठशी अग्नि न लवणसमुइ हजारो नदियोधी
त्रप्ती पामे । न त्रप्ती पामे ॥

तणकठेहि च अग्गी । लवणसमुदो नईसहस्सेहि ॥

तेम न आ जीवने सकीये । त्रप्ती करवाने काम जोगशी ॥२१॥

न इमो जीवो सका । तिप्पेणं काम जोगेहिं ॥ २२ ॥

जोगवीने पण जोगनां सु देवतानां मनुष्य जुमीचर तथा
ख प्रते । विद्याघरमां वली प्रमादे करी ॥

जुत्तुणवि जोगसुहं । सुरनरखयरेसु पुण पमाणं ॥
पीमाय नरकने वीपे महा उकलतुं महा उष्ण त्रांबु पीतां
बोहामणां । शकां ॥ २३ ॥

पिऊंइ निरासु जेरव । कलकलतउ तंबपाणाइं ॥१३॥
कोण तेहवो ठे के लोजे कोनुं न रमणीये जोलव्युं हृदय ते
करी न हणायो हवो ॥

कोलोजेण न निहउ कस्सन रमणीहिं जोलिअंहिअयं
कोने मरणे नथी ग्रहण करयो । कोण लीन नथयो वीपय शकी १४
को मच्चुणा न गहिउ । को गिघोनेव विसएहिं ॥१४॥
हवे विषयनां सुख केवां ठे अल्पका अति कामथी दुःख अ
ल सुख बहुकाल दुःख । कामनाथी सुख ॥

खणमित्त सुस्का बहुकालदुस्का । पगामदुस्काअनिकाम
संसारमां सुखथी मुकाववुंतेहथी खाण अनरथनी ठे [सुस्का ॥
वीपरीत थया । ए काम जोग

संसारसुक्कस्सविपक्कजूआ । खाणी अणत्तणनकामजो
समस्त ग्रहने उपजावणहा मोहोटा ग्रह सघला ड [गा ॥२५॥
र एहवो । खणने प्रगट करणहार एहवो ॥

सध्व गहाणं पन्नवो । महागहो सध्वदोस पायही ॥
कामरूपीउ ग्रह डुरात्मा वा जेणे करी व्याप्त थयुं ठे समस्त
मागे । जगत् ॥ २६ ॥

कामग्गहो डुरप्पा । जेणत्तिजुअं जगसध्वं ॥ २६ ॥
जेम खसवालो खसप्रते । खणतोथको दुःखने पण माने ठे सुखप्रते ॥
जह कहुत्तो कहुं । कंमुअमाणो डुहं मुणइ सुक्कं ॥

मोहे मुंजाया आतुर थका तेम काम जे दुःख तेहने सुख
जे मनुष्य । करी कहे ठे ॥ २७ ॥

मोहजरा माणुस्सा । तह कामडुहं सुहं बिति ॥२७॥
साल समान ए काम ठे बीष काम तेज सर्प जे उग्र विषवं
समान पण ए काम ठे । त तेहवी उपमाये ठे ॥

सद्धं कामा विसं कामा । कामा आसीविसोवमा ॥
ते कामनी प्रार्थना कर अणजोगवेपण अति कामवंढाथी
तां थकां । थाय दुर्गती ॥ २८ ॥

कामे पन्हे माणा । अकामा जंति दुग्गई ॥२८॥
बीषयनि वांढा जोतो वा अ पदे संसाररूप समुड घोर वा
पेहा राखतो जे जीव ते । बीडामणामां ॥

विसए अवइस्कंता । पमंति संसारसायरे घारे ॥
ने जे जीव विषय थकी नीर तरे वा पार पामे संसाररूप कं
पेह वा अणवंढक ते । तार थकी ॥ २९ ॥

विसएसु निराविस्का । तरंति संसारकंतारे ॥२९॥
ढलाया वा ठगाया बीषय ने जेणे बीषयनी अपेहा न करी ते
नी अपेक्षावंत । गया अविघ्नपणे ॥

ठलिआ अवइस्कंता । निरावइखा गया अविग्धेणं ॥
ते कारण माटे प्रवचन वा कामथी नीरापकूपणे थवुं कामवां
सीखंतनो एज सारके । ढा न करवी ॥ ३० ॥

तम्मा पवयण सारे । निरावइस्केण होअबं ॥३०॥
बीषयनी अपेहा राखेतो जी बीषयनी अपेहा न राखेतो तरे
व पदे संसार समुडमां । दुस्तर जव उग्र समुड ॥

विसयाविस्को निवइइ । नरविस्को तरइ उत्तरजवोहं ॥

जेम देवीना द्वीपमां गएला ए ज्ञाइ वेनुं द्रष्टांत वीचारवुं॥३१॥
जिनरक्षीत तथा जिनपाल ।

देषीदीवसमागय-ज्ञाउअङ्कुअलेण दिठंतो ॥ ३१ ॥

जे अति आकरां दुःख । जे वली सुख उत्तम वा श्रेष्ठ त्रणलोकमां
जं अइ तिस्कं दुस्कं । जंच सुहं उत्तमं तिलोअंमि॥
ते जाणजे हे ज्ञव्य वीषयनी । वही ते दुःख हेतु ने खय ते सुख
हेतु सर्व ॥ ३२ ॥

तं जाणसु विसयाणं । बुद्धिस्वयहेउअं सव्वं ॥ ३२ ॥

इंद्रियोना वीषयमां जे आ पने ठे संसाररूप समुद्धमां जीव
सक्त वा लीन ठे ते । वा प्राणी ॥

इंदिअविसयपसत्ता । पमंति संसारसायरे जीवा ॥

जेम पंखीनी ठेदाइ पांखो तेम मनुष पण जला शील आचार
ने हेगे पने । गुणरूप पांख रहीत ॥ ३३ ॥

पस्किव्व चिन्नपस्का । सुसीलगुणपेहुणविहूणा ॥३३॥

न जाणे जेम चाटतो अको । मोहोदुं हारुकुं जेम सुनक वा कुतरो
न लहइजहा लिहंतो । मुहद्विअं अठिअं जहासुणउं॥

पोताना सोसे तालुअानी रसी विशेष चाटतो अको मानेठे सु
प्रते । ख प्रते ॥ ३४ ॥

सोसइ तालुअरसिअं । विलिहंतो मन्नए सुस्कं ॥ ३४ ॥

स्त्रीनी कायानो सेवनार न पामे कांइ पण सुख तेम पुरुष तो
वा जोगवनार । पण ॥

महिलाणकायसेवी । न लइइ किंचिवि सुहं तहा पुरिसो॥

ते मानेठे रांक वा बापनो । आपणी कायाने परिश्रम वा खेद
करी सुख प्रते ॥ ३५ ॥

सो मन्नए वराठ । सयकायपरिस्समं सुखं ॥ ३५ ॥

अतिसय सम्यग् प्रकारे कीडांइ केलीमां वा क्रीणामां नथी
जोतां थकां । जेम सार ॥

सुठुवि मग्गिज्जंतो । कठुवि कयलीइ नत्ति जह सारो ॥

इंद्राना वीषयमां तेम । नथी सुख जलुं पण वा अतिस
यपणे जोजे तुं ॥ ३६ ॥

इंदियविसएसु तथा । नत्ति सुहं सुठुवि गविठं ॥ ३६ ॥

स्त्रीना शृंगाररूपीया त विलासरूप वेला वा वेहेवानी ताण
रंग वा कल्लोल । जोवनरूप जले ॥

सिंगारतरंगाए । विलासवेलाइ जुवणजलाए ॥

कीया कीया जगमां पुरुष नारीरूप नदीमां न मुबे एटले
जे एहवी । काकोक्कीये मुबेज ॥ ३७ ॥

के के जयंमि पुरिसा । नारिर्नईए न बुद्धंति ॥ ३७ ॥

शोकरूपतो नदी डुरीत वा कपटनी कुंती वा ज्ञाजम एहवी
पापरूप गुफा ॥ स्त्री कलेसनी करणहारी ।

सोअ सरी डुरिअदरी । कवमकुमी महिलिआ किलेस

वैररूप अग्नि प्रसट करवा दुःखनीखाण सुखनीप्रती [करी] ॥
नेअरणीना काए समाना पक्की वा उपरांठी ॥ ३८ ॥

वइर विरोयण अरणी । दुखखाणी सुखपडिवस्का ३८ ॥

अजाएयुं मननुं जे पराक्रम वा साथे साचो कुण जे उत्तम ना
सामर्थ्य । सी पार पामे ॥

अमुणीअ मण परिकम्मो । सम्मं कोनाम नासिउंतरइ ॥

कंदर्प वा मन्मथनां बाणनुं इष्टी क्कोजे मृगाक्की वा मृगलो
प्रसर तेहनो समोह एहवी । चनानां ॥ ३९ ॥

वम्मह सर पसरो हे । दिठि ढोहे मयन्नीणं ॥ ३९ ॥
परीदरवा तज ते कारण माटे तेहनो । इष्टी जेम द्रष्टीवीष सर्प तेम ॥
सर्पणी समान ।

परिहरसु तज तासिं । दिठिंदिठी विसस्सवअहिस्सजं
हे आत्मा ताहरा चारीत्र गुणरूप
रमणी वा स्त्रीतेहनांनयणवाण । जे प्राण तेहने नास पमारसे ४०
रमणानयणवाणा । चरित्तपाणे विणासंति ॥४०॥

सिद्धांतरूप जे समुद्र तेहनो पार विशेषे इंडिन ऊतिलो पण
गामी होय तो पण । सूरु होय तो पण ॥

सिद्धंत जलहि पारं—गनुवि विजइंदिनुवि सूरुवि ॥
मन श्रीर होय तो पण एहवा जुवती वा स्त्रीरूपिणी पीसाचणी
नर पण बलाय । क्षुइ वा माठीथी ॥ ४१ ॥

दढचित्तोवि ठलिऊइ । जुवइपिसाईहि खुम्माहिं ॥ ४१ ॥
मीण मांखण वीइवे वा जेम ते मीण मांखण जाय अग्नि
ढोलां आय । ना समीपमां ॥

मयण नवणीयविल्लज । जह जायइ जलण संनिहाणांमि ॥
तेम स्त्रीनां समीष जवाथी । ढीलुं आय मन मुनिनुं पण तो
वीजानुं शुं कहेवुं ॥ ४२ ॥

तह रमणिसंनिहाणे । विद्वइ मणो मुणीणंपि ॥ ४२ ॥
नीची गती ठे जेहनी पाणी सही जोवा योग्य मंथरगतिये
त ठे । सहीत एहवी ॥

नीअंगमाहिं सुपजहराहिं । उप्पिच्च मंथर गर्इहिं ॥
स्त्री अने नीम्नगा वा नदि परवत मोहोटा पण जेदे वा ज्ञांगी
तेहनी परे । नांखे ॥ ४३ ॥

महिलाहिं निम्मगाहिव । मिरिवरगुरुआवि जिज्जंति ४३
 वीषयरूप जल ठे जेहमां वीलास वा जोग हावजाव रूप
 मुजावुं ते रूपकलण । जलचर तेणे आकीरण जरेखुं ॥
 विसय जलं मोहकलं । विलासविल्लोअ जलयराइत्रं ॥
 मद वा अहंकाररूप मगरएहवा । तरीया समुद्रप्रते धीर पुरुषो ४४
 मय मयरं उत्तिन्न । तारुन्न महन्न बंदीरा ॥ ४४ ॥
 यद्यपी वा जो पण घंरवास वली तपे करी डुरबल थयुं ठे अंग
 नो सर्व तज्यो ठे संग जेणे । तथापी संसारमां पढे ॥
 जइवि परिचत्त संगो । तव तणुअंगो तहावि परिवमइ ॥
 स्याथी स्त्रीना संसर्ग वा कोनीपरे पढे जेम उपकोशाने भुव
 मेलाप परीचयथी । ने सिंहगुफावासी साधुनी परे ॥४५॥
 महिला संसर्गीए । कोसा जवणूसियमुणिवा ॥ ४५ ॥
 समस्तग्रंथी मुक्योठे जेणे । सीतलजुत थयोठे जे प्रसांतमनठे जेहनं
 सव्वगंथविमुक्को । सीईभुउ पसंतचित्तो अ ॥
 एहवो जे पामे मुक्तीनां सुख ए न पामे चक्रवृतीपणुं पामे
 हवा नीलोत्तीपणाना गुणने । थके पण ॥ ४६ ॥
 जं पावइ मुत्तिसुहं । न चक्रवटीवि तं लहइ ॥ ४६ ॥
 श्लेष्म वा बलखामां पढेली जेम न उधरी सके मांखी पण
 जे आपणा सरीरने पण मुकावाने ॥
 खेलंमि पमिअमप्यं । जह न तरइ मन्निआविमोएनं ॥
 तेम वीषयरूप श्लेष्ममां न मुकावी सके आपणा आत्माने
 पढ्या जे मांखी जेवा । कामे अंध नर ॥ ४७ ॥
 तह पिसयखेलपमिअं । न तरइअप्यंपि कामंधो ॥४७॥
 जे लहे वा पामे वीतराग जे सुख ते तेज जाणे नीश्वे न जाणे

केवली ।

ते सुख बीजो कोइ ॥

जं लहइ वीअराउ । सुखंतंमुणईसुच्चिअ न अन्नो ॥

जेम न प्रताशुकर वा जुंरसुर । जाणे देवलोकनां सुख प्रते ॥४८॥

नहि गता सूअरउ । जाणइ सुरलोइअं सुखं ॥ ४८॥

जे आजपण जीवने । वीषयने वीषे दुखनाआश्रमने वीषे प्रतीबंध

जं अऊवि जीवाणं । विसएसु उहासू वेसू पमिबंधो ॥

ते न जाणे गुरुआइने पण । अकंपनीक वा नही उलंघवा यो

ग्य ठे मोहोटो मोइ ॥ ४९ ॥

तं नऊइ गुरुआणवि । अलंघणीऊो महामोहो ॥४९॥

जे कामे करी आंधला रमे वीषयने वीषे ते जीव संका

जीव ठे ।

रहीतपणे ॥

जे कामंधा जीवा । रमंति विसएसु ते विगयसंका ॥

जे वली जिनवचने राता वा ते जीव बीहीकण थइ तेइथी

लीन ठे ।

वीरमे वा पाठा इठे ठे ॥५०॥

जे पुण जिणवयणरया । ते नीरू तेसु विरमंति ॥५०॥

असुची मूत्र विष्टाना प्रवाहरूपी वमनपीत्त नसो मेऊानुं फोफसं ॥

असुइ मुत्त मल पवाहरूपयं वंत पित्त वस मऊ फोफसं

मेदा मांस घणा हामनो करं चांबनीये करी ते सर्व प्रठादीत वा

मीन ।

ठांकेलुं एहवुं स्त्रीनुं अंग ॥ ५१ ॥

मेअ मंस बहुहृ करंमयं चम्ममि तं पत्ताइयं जुवइ अं

मांसे मूत्रे वोष्टाए करी मीथ्री नाकनो मेल श्लेष्म [गयं ॥५१॥

त वली ।

आदे असुची ऊरतुं ॥

मंसं इमं मुत्तपुरीसमीसं । सिंघाण खेलाइअ निद्यरंतं ॥

एहवुं ए अनीत्य क्रमीयानुं घर ए । पासला समान नरने कीया

नरने जे बुझीहीन तेहने ५२

एअं अणिच्चं किमिअण वासं। पासं नराणं मइ बाहिरा
पासले करीने पांजरे करीने । बंधायठे चोपद तथा पंखी॥ (णं५२
पासेण पंजरेण य । बयांति चउपयाय पस्कीइ ॥

एम स्त्रीरूप पांजराए करीने। बंधाया पुरुष कलेसने पामे वा सहे५३
इअ जुवईपंजरेण । बद्धा पुरिसा किलिस्संति ॥ ५३ ॥
अहो लोको मोहरूपीउ मोहो जे कारण माटे हमारा जेहवा
टो मल्ल ठे । पण नीश्वे ॥

अहो मोहो महामल्लो । जेणं अम्मारिसावि हु ॥
जाणता बुजता पण अनी तोडे पण वीरमता नथी एक कण
त्य संसारीक संबंध । वा दश पल कालमात्र नीश्वे ॥ ५४ ॥

जाणंतावि अणिच्चत्तं । विरमंति न खणंपि हु ॥ ५४ ॥
जुवती वा स्त्री संघाथे संसर्ग जाणे संसर्ग करेठे समस्त दुःखनी
वा भेलाप करतो थको । साथे ॥

जुवईहिं सह कुणंता । संसर्गि कुणइ सयलउस्केहिं॥
नथी उंदरनेसंसर्ग वा भेलाप करवो। आय सुख संघाथेबीलाहानी५५

नहिमूसगाण संगो । होइ सुहो सह बिलामेहिं ॥५५॥
वासुदेव महादेव ब्रह्मा । चंड सूर्य स्वामी कार्तिकादिक पण जे देवा॥
हरिहरचनराणण-चंदसूरखंदाइणोवि जे देवा ॥

स्त्रीनुं दास वा चाकरपणुं । करे ते माटे धीक्कार धोक्कार वीषयनी
त्रस्ताने ॥ ५६ ॥

नारीण किंकरत्तं । कुणंति धिद्धी विसयतिणा ॥ ५६॥
सीत वा ताठय उस्न वा ताप स्त्रीने वीषये आसक्त थया थका
ते सहन करेठे मूर्ख नर अवीवेकवंत ।

सियंच नृणांच सहंतिमूढा। इन्हीसु सत्ता अविवेअप्रवंता॥

जे इलाची नामे सेठपुत्रनी जीवीत वली नास पामे रावण
परे तजीने स्वजाती प्रते । प्रतीवासुदेववत् ॥ ५७ ॥

इलाइपुतंब चयति जाई । जीअं च नासंति अ रावणुव
बोली न सके जीवनां । घणां वा जलां डुकर एहवा (॥५७॥

पापकारी चरीत्र प्रते ।

वुत्तूणवि जीवाणं । सुडुकराइंति पावचरियाइं ॥

एक ज्ञीले समस्या करीपूठयुं हे प्रज्नु। ते वचन सांजलीवैरागेचारीत्र
जे ते तेहनो उत्तर दिधो ते सातेज । लीधुं ते मुनिने नमो ॥५८॥

जयवं जासा सासा । पद्याए सोइ णामो ते ॥ ५८ ॥

जलना बीडुवत् चपल एहवुं अश्रीर वा चपल एहवी लक्ष्मी
जीवीतव्य अल्पकाल रहे । वीनासी सरिर ठे ।

जललवतरलं जीअं । अथिरा लक्ष्मीवि जंगुरो देहो ॥

ते तुड वा थोना सुख ब्रमे कारण वा हेतु ठे दुःख लखो
वा तुड कामजोग सेवेठे ते । गमेना ॥ ५९ ॥

तुडाय काम जोगा । निबंधणां डुस्कलस्काणं ॥५९॥

हाथी जेम पंकील वा कीचरुवा देखतो अको अल वा कीनारानी
ला जलमां खुंची रहेलो ते । जूमी पण न आवी सके कीनारे॥

नागो जहा पंकजलावसत्रो । डुठुंथलं नाजिसमेइ तीरं॥

एम जीव कामगुणमां ग्रध वा जला धर्म मारगे नथी रक्त
लीन थया ते । वा लीन अता हवा ॥ ६० ॥

एवं जीअ्रा कामगुणेषु गिद्धा। सुधम्ममगे न रया हवंती

जेम वीष्टाना पुंज वा क्रमी वा कीमो सुख प्र [॥६०॥

ढगलामां खुच्यो जे । ते माने सदाकाल ।

जह विठपुंजखुतो । किमी सुहं मन्नए सयाकालं ॥
तेम वीषयरूप असुचीमां जीव ते पण जाणे सुख सुखं ॥६१॥
रक्त वा लीन जे ।

तह विसया सुइ रतो । जीवोवि मुणइ सुहं मूढो ॥६१॥
जेम समुइ जले करी न पुरा तेम नीश्वे दुःखे करी पुराय
य वा दोहीलो पुराय आ जीव ।

मथरहरोव जलेहिं । तहवि हु दुप्पूरु इमे आया ॥
वीषयरूप आंमीस वा मांस जवो जव थाये नही त्रपती ॥६२॥
मां ग्रध थयो थको ।

विसयामिसंमि गिद्धो । जवे जवे वच्चइ न ततिं ॥६२॥
वीषयने वीषये आर्तवंत जे उन्नटरूप आदेमां वीवीध वा ना
जीव ते । ना प्रकारमां ॥

विसयविसटा जीवा । उप्परुवाइएसु विविहेसु ॥
जवसत्त सहश्र दुर्लजं । नथी जाणता गया पण आपणा जन्मइ
जवसयसहस्स दुलहं । न मुणंति गयंपिनिअजम्मं ॥६३॥
चेष्टा करे वा रहे वीषयथी पर सुकी लाजने पण केटलाएक
वस थएला संका रहीत ॥

चिठंति विसयविसा । मुत्तु लज्जंपि केवि गयसंका ॥
नथी गणता केटलाएक म विषयरूप अंकूश साढ्या जीव वा
रण प्रते । प्राणी ॥ ६४ ॥

न गणंति केवि मरणं । विसयंकुससद्धिपा जीवा ६४ ॥
विषयरूप विष थकी जीव । श्री वीतराग कथीत धर्म प्रते हारी
ने खेदनी वात के नरके ॥

विसयविसेणं जीवा । जिणधम्मं हारिणण हानरयं ॥

जायठे जेम चीत्रमुनिये घणु वारथो ज्ञाइ ब्रह्मदत्त चक्रवर्त्तनृप ६५
वच्चंति जहा चित्तय । निवारिउ बंजदत्तनिवो ॥ ६५ ॥
धीक्कार धीक्कार हो तेहवा जे जिनेश्वरनां वचनरूप अमृत पण
नरोने । मुकीने ॥

धीढी ताणनराणं । जे जिणवयणा मयंपि मुत्तूणं ॥
चारगतीमां ब्रमणरूप वीटं पीएठे वीषयरूप मदिरा आकरी
बणानुं कारण ॥ ६६ ॥

चउगइ विमंबण करं । पियंति विसयासवं घोरं ॥ ६६ ॥
मरणांत कष्ट आवे थके पण मान वा अहंकार धारी जे पुरुष
दीन वचन । न बोले ॥

मरणेवि दीणवयणं । माणधरा जे नरा न जंपंति ॥
ते नर पण नीश्वे करे वा बो स्याथी स्त्रीना स्नेहरूप ग्रह थकी
ले ललीत वा दीनवचन । धेहेला नर ते ॥ ६७ ॥

तेवि हु कुणांति लल्लिं । बाल्नाणं नेहगहगहिल्ला ॥ ६७ ॥
शक्र वा इंड पण नही सा माहात्म्य वा महीमा आरुंवर
मर्थ थाय । वीस्तस्थो जेहनो ॥

सक्कोवि नेव संकइ । माहप्पममुप्परंजएजेसिं ॥
तेहवा पण नरने नारी वा स्त्रीये । कराव्युं आपणुं दासपणुं ॥ ६८ ॥
तेवि नरा नारीहिं । कराविआ निययदासत्तं ॥ ६८ ॥

जादवनो पुत्र मोहोटा आ नेमनाथ प्रत्तुनो ज्ञाइ वली व्रतधा
त्मानो धणी । री वली ते जवमां मोहगामी ॥

जन्तंदणो महप्पा । जिणजाया वयधरो चरमदेहो ॥
एहवो रहनेमी गफामां रहे राजिमती संघाथे वा ठपर वीषयबु
लो तेणे राजमती साधवीने दि करी ॥ ६९ ॥

रहनेमी रायमई । रायमई कासिहि विसया ॥ ६९ ॥
मदनरूप पवने करीने जो पण ते मेरुपरवत जेइवा अचल
हवा !
पुरुष चळ्या ॥

मयण पवणेण जइ ता—रिसाविसुरसेलनिचला चळीया
तो पाका पांदना जेवा प्राणीजनी। बीजा जीवोनी शी वातकहेवी ७०

ता पक्षपत्त सत्ताणं । इअर सत्ताण कावता ॥ ७० ॥

जीते सुखे करीने नीश्वे । सिंह हाथी सर्प आदे मोहोटा ॥

जिप्पंति सुहेणं चित्र । हरिकरि सप्पाइणो महाकूरा ॥

पण एक नीश्वे दुःखे जी एक कंदर्प ते केइवो ठे करनार ठे
तवा योग ठे । मोक्षसुखथी वीपरीत ॥ ७१ ॥

इकुच्चिय दुजेठ । कामो कयसिवसुहविरामो ॥ ७१ ॥

वीखमी वा वांकी ठे विषयनी अनादीकालनी जवजावना
तरस । जीवने ॥

विसमा विसयपिवासा । अणाइ जवजावणाइ जीवाणं ॥

अति दुर्जय ठे इंडियो । तेमज चपल एइवुं चीत्त मन ॥ ७२ ॥

अइ दुजेअणि इंदि—अणि तह चंचलं चित्तं ॥ ७२ ॥

मागे मल उपजे अरती उपजे रोग थाय दाघज्वरादिक घणां
असुख वा नही सुख उपजे । प्रकारनां दुःख थाय ॥

कलमलअरइअसुखा । वाही दाहाइ विविहडुस्काइ ॥

जावत् मरण पण नीश्वे था संपजे वा थाय कोने जे प्राणीने
य बीजोगे आदे । कामे तपाव्गा ठे तेइने ॥ ७३ ॥

मरणपि हु विरहाइसु । संपजइ कामतविअणां ॥ ७३ ॥

पांच इंद्रिना विषय प्रसंगने अर्थे ।

पांचिंदिय विसय पसंगरेसि ।

मन वचन काया ए त्रण नही संवरीस्यतो ॥

माण वयाण काय नविसंवरेसि ॥

ते वाहे ठे काती वा ठरी गलानी जग्याये ।

तं वाहिसि कत्तिअ गलपएसि ।

जो आठ कर्म नही नीजरे वा नही घटारु तो ॥ ७४ ॥

जं अठकम्म नवि निज्जरेसि ॥ ७४ ॥

स्युं हे जीव तुं अंध ठे ? स्युं अथवा तें धंतुरो खाधेल ठे

किं तुमंधोसि किंवासि धत्तुरिनु ।

अथवा स्युं संनीपाते करी वेंटाएलो ठे ? ॥

अहव किं संनिवाएण आउरिनु ॥

तुं अमृत समान धर्म जेते विषनीपरे अवगणे ठे ।

अमयसम धम्म जं विसव अवमन्नसे ।

वीषयरूप वीष वीषम वा आकरुं ते अमृतपरे बहु मानेठे ॥७५॥

विषय विस विसम अमियंव बहु मन्नसे ॥ ७५ ॥

तेहज तहारुं ज्ञान वीज्ञान गुणनो आमंवर ।

तुज्जि तुह नाण विन्नाण गुणमंवरु ॥

अग्निनी जालाने वीषे परुतो जेह जीव नीरत्तर ॥

जलणजालासु निवमंतु जीयनिप्ररो ॥

प्रकृती वीपरीत कामने वीषे जे राचे ठे ।

पयइ वामेसुं कामेसुं जं रज्जसे ।

जेणे करी वली वली पण नरकनां दुःखनीअग्निनी जालमां पचीस

जेहि पुण पुणवि नरयानले पच्चसे ॥७६॥ [॥७६॥

वालीने बावनाचंदन राखने अर्थे ।

दहइ गोसीस सिरिस्कंम बारकए ॥

बोकमो लेवाने अर्थे ऐरावण हाथी वेचे ।

ठगल गहणठमेरावाणं विक्रए ॥

इगीत दाइ कल्पव्रह्म तोमीने एरंमो ते वावे ।

कल्पतरु तोमि एरंम सो वावए ।

जुज वा श्रोमा वीषयने अर्थे मनुषपणुं हारे ठे ॥ ७७ ॥

जुजि विसएहिं मणुअत्तणं हारए ॥ ७७ ॥

असास्वतुं जीवीतव्य जाणी । मोहमार्ग जाणता थका ॥

अधुवं जीवअं मच्चा । सिद्धिमग्गंविआणिआ ॥

नीवरतज्यो वा पाठा नसरज्यो जोगथी । आयु श्रोमुंआपणुं ॥७८॥

विणिअट्टिऊ जोगेसु । आनं परमि अप्पणो ॥७८ ॥

मोहमार्गमां रखाठे तोहे पण । जेम दुर्जय ठे जीवने पांच वीषय ॥

शिवमग्गसंठिआणवि । जह दुळेआ जिआणपण विसया ॥

ते बीजुं कांइ पण जगतमां । दुर्जय नथी समस्त एट्ठे सर्व

जगतमां वीषय समान ॥ ७९ ॥

तह अत्रं किंपि जए । दुळेअं नत्ति सयल्लेवि ॥७९ ॥

सवीटक उन्नटरूप जेह । दीगथी मोह पाभे जेह मन स्त्रीनुं ॥

सविमं उप्रम रूवा । दिठा मोहेइ जा माणं इत्ती ॥

हे आत्महीत चिंतवनार नर । अती दूर परीहरे वा अती

वेगलो रेहेजे ॥ ८० ॥

आयहिअं चिंतता । दूरयरेणं परिहरंति ॥ ८० ॥

सत्य श्रुत पण शील । विज्ञान तथा तप पण वैराग्य ए ॥

सच्चं सुअंपि सीलं । विव्वाणं तह तवंपि वेरग्गं ॥

जाय क्कणमां सर्व । वीषयरूप वीषे करीने साधुनुं पण ॥८१॥

वच्चइ खणेण सच्चं । विषयविसेण जईणंपि ॥८१॥

अरे जीव ! मती विकल्पित । आंख मेंची उघामे एटलाकाल स
बंधी सुखलालसाए केम हे मूर्खा ॥

रेजीव मइ विगप्पिय । निमेस सुह लालसो कहं मुढा ॥

सास्वतां सुख एह समान हारीश चंडमाना सहोदर जेहवो
बीजुं सुख नथी ते । नीरमल जस ॥ ८२ ॥

सासयसुहमसमतमं । हारिसि ससिसोअरं च जसं ८२ ॥

बल्यो विषयरूप अग्नि जीहां चारीत्रनुं सार बाले सघलुं पण
तेहथी । वा तथा

पङ्कलिन विषयअग्गी । चरित्तारंमहिज्ज कसिणांपि ॥

समकितने पण वीराधे वा ज्ञांगे खंमे अनंत संसार वधारदापणुंकरे

सम्मत्तंपि विराहिअ । अण्णत संसारअं कुजा ॥ ८३ ॥

बीहांमणा जव कंतार वा वीषम वा आकरो जीवने वीषयनी
वनने बीषे । त्रसना ॥

जीसणजवकंतारे । विसमा जीवाण विषयतिण्यन ॥

जे त्रसनाये नम्या चउद । पूरवी सरीखा ते पण रूले वा
रूले नीश्चे नीगोदमां ॥ ८४ ॥

जीए नमिया चउदस । पुवीविरुलंति हु निगोए ॥ ८४ ॥

खेदे वीषम अतो खेदे अतो वीषय जीवने जेहथी प्रतीबंध अइने
वीषम एहवा ॥

हा विसमा हा विसमा । विसयाजीवाण जेहि पम्वद्धा ॥

जायठे जवरूप समुडमां अनंतां दुःख पामे एटले दुःखनो
ते समुड केहवो ठे । पार नही ॥ ८५ ॥

हिंमंति जवसमुदे । अण्णंतडुस्काइं पावंता ॥ ८५ ॥

हे जीव ! नही आदरीस इंड वीषय जीवने वीजलीना तेज

जाल समान चपल एहवा । समान ॥

माइंदजाल चवला । विसया जीवाण विऊते असमा ॥

ह्रीण वा अढपकालमां दिठेला ते कारण माटे ते वीषयथ्री स्यो
श्रोता कालमां नास पामे ठे । नीश्वे प्रतीबंध करे ठे ॥ ८६ ॥

खणादिठा खणानठा । ता तेसं को हु पम्बिधो ॥ ८६ ॥

शत्रु वीष पीसाच । वैताल हुतजुग वा अग्नि पण बलेलो ॥

सतू विसं पिसाउ । वेआलो हुअवहो व पऊलिउ ॥

ते शत्रु आदे न करी सके ते जे कोपेलो । करे राग आदे देहनेविषे ८७

तं न कुणइ जं कुविआ । कुणांतिरागाइणो देहे ॥ ८७ ॥

जे जीव रागादिकने वस वस थया ते जीव समस्त दुःख ला
थया तो । खने समीपे ने ॥

जो रागाईण वसे । वसंमि सो सयल दुःखलखाणं ॥

जे जीवने वस रागादि थया तेह जीवने वस थाय सघलां सुख ८८

जस्स वसे रागाई । तस्स वसे सयल सुखाई ॥ ८८ ॥

नीःकेवल दुःख निर्मित वा परयां संसाररूप समुड्मां जीव ॥
नीपजावीने ।

केवल दुह निम्मविण । पम्बिउ संसारसायरे जीवो ॥

जे अनुजवे वा जोगवे कले ते दुःखनुं कर्म आश्रवज हेतु
स । वा कारण सर्व जाणवुं ॥ ८९ ॥

जं आणुहवईकिलेसं । तं आस्सव हेतुअं सर्वं ॥ ८९ ॥

अहो आ संसारमांडी वीधी स्त्रीरूपे करीने मांडी ठे जाल वा
ये वा कर्मे वा वीधात्राये फंद ॥

ही संसारे विहिणा । महिलारूपेण मंतीअं जालं ॥

बंधाय ठे जीहां वा जेह मनुष्य तीर्थच वैमानीक देव जुवन

मां मूर्ख ।

वासी देव ॥ ९० ॥

बध्ति जन्न मुढा । मणुआ तिरिआसुराअसुरा ॥ ९० ॥

वीषम विषयरूप सर्प । जेणे मस्यो वा करडयो एहवा जीव
ज्वरूप वनमां ॥

विसमा विषयजुअंग्गा । जेहिं मसिया जिआ ज्ववणांमि
क्लेश पामे दुःखरूप अग्निये चोरासीलाख जीवाजोनीने विषे
करी । ॥ ९१ ॥

कीसंति डुहग्गीहिं । चुलसीई जोणिलस्केसु ॥ ९१ ॥

संसार मारग वा पंथ तेरूप तेहमां वीषयरूप माठे पवने लु
ग्रीस्म वा उस्नरुतु । क्या जे जीव तेथी ॥

संसार चार गिम्हे । विसय कु वाएण लुक्किआ जीवा
हीतकारी कार्य तथा अहीत अनुजवे वा जोगवे अनंता दुःख
कारी कार्य नही जाणता । प्रते ॥ ९२ ॥

हिय महिअं अ मुणांता । अणुहवंतिअणांतडुस्काइं ॥ ९२ ॥

हा हा इती खेदे के दुःखे अंते विषयरूप घोमा वीपरीत वा
पामवा योग्य एहवा डुष्ट । उलटा सीक्कीत लोकमां ॥

हा हा डुरंत डुठा । विसय तुरंगा कुसिखिआ लोए ॥
जयंकर ज्वरूप अटवीमां । पामे वा नाखे जीवो जे मूढ वा
जोला लोकने ॥ ९३ ॥

जीसणज्वामविए । पामंति जिआण मुद्राणं ॥ ९३ ॥

विषयरूप पीवासा वा तरसा रक्त वा लीन थया स्त्रीने वीषये
ये तपाव्या ते । कर्दमवाला सरोवरमां ॥

विषय पिवासा तता । रता नारीसु पंकिळ सरंमि ॥

दुःखीया दीन खीन थइने । रूढे वा रज्जवे एहवा जीव संसार

रूप वनमां ॥ ए४ ॥

डुहिया दीणा खीणा । रूढंति जीवा नववणं मि॥ए४॥
गुणकारी ठे अतीहिं वा घणुं । धृति वा संतोसरूप रजु वा दोरमे
बांधे ते हे जीव ।

गुणकारिआंधणिअं । धिइ रजु निअंतिआइं तुह जीवा
आपणी इंडियो प्रते । जेम बलवंत नीजंत्रा वा बांधेला घोमानी परे
नियआइं इंदिआइं । वल्लि निअत्ता तुरंगुव ॥ ए५ ॥
मनजोग वचनजोग कायजोग नले प्रकारे बांध्या अका पण गुण
प्रते । करता अझे ॥

माण वयण काय जोगा । सुनिअत्तावि गुणकरा हुंति ॥
ते जो नही बांध्या होय तो फ मदोन्मत्त हाथीनीपरे शीलवन
री ज्ञांगे वा खंमे । प्रते ॥ ए६ ॥

अनिअत्ता पुण नजंति । मत्त करिणुव सीलवणं ॥ ए६ ॥
जेम जेम दोष वीरमीस वा जेम जेम वीसयथ्री अइस वैराग्य
तजीस ने । वंत ॥

जह जह दोसा विरमइ । जह जह विसएहिं होइ वेरगं ॥
तेम तेम नीश्वे जाणजे । दुकमुं आय तेहने मोहपद ॥ ए७ ॥
तह तहवि न्नायवं । आसन्नं सेअ परमपयं ॥ ए७ ॥
डुःकर तेणे करीने । जेणे करीने समर्थे करी ज्योवन वर्तते थके ॥
डुकर मेएहिं कयं । जेहिं समत्तेहिं जुवणत्तेहिं ॥

जाग्युं वा नसाम्युं इंडिन धृती वा संतोसरूप प्राकार वा को
रूपीयुं सैन्य जेणे । टे वलगे थके ॥ ए८ ॥

नगं इंदिअसिन्नं । धिइपायारं विलगोहि ॥ ए८ ॥

ते पुरुषने धन्य तथा ते ने दास बुं हुं ते संजमधर जीवो

पुरुषने नमो ।

नो ॥

ते धन्ना ताण नमो । दासोहं ताण संजमधराणं ॥

अर्धीं आंखे वा वक्र दृष्टीये जे पुरुषनां नथी हृदयमां खटकती
जोनारी एहवी जे स्त्री । ॥ एए ॥

अधृच्छि पिच्छरीउ । जाण न हिअए खमुक्कंति ॥ एए ॥

किं वा स्युं घणुं केहेवे जो हे जीव तुं सास्वतां सुख रोग रद्दी
वा जदी इहे ठे । त प्रते ॥

किं बहुणा जइ वंठसि । जीव तुमं सासयं सुहं अरुअं ॥

तो पी पूर्वे कह्या जे आ वी ने संवेग वा संसार दुःखनी खाण
षय तेथी वीसुख थइ । ठे ते रूप रसायण नीत्य ॥ १०० ॥

ता पि अमु विसयविमुहो । संवेग रसायणं निच्चं ॥ १०० ॥

एम समाप्त थयुं इंडियशतक टवार्थ जाणवुं ॥

॥ इति इंडियशतक संपूर्णम् ॥

इवे वैराग्य नामा शतक टवार्थ कहेठे ते जाणवो ॥

अथ वैराग्यशतक सूत्रशब्दार्थ प्रारंभ ॥

चारगतिमां संचरवुं ते हे जीव ! नथी सातासुख केवल व्या
रूप संसार असारमां । धी देहसबंधि वेदना मन समंधि पी
मा प्रचूर वा घणी ठे ॥

संसारंमि असारे । नत्ति सुहं वाहिवेयणापनरे ॥

एम जाणतो थको पण केम नथी करतो श्री जिनेश्वरे उपदे
आ जीव । शो धर्म ॥ १ ॥

जाणंतो इह जीवो । न कुणइ जिणदेसिअं धम्मं ॥ १ ॥

आज दिवसे आवते दिवसे आव मूढनर चिंतवे ठे धन्यादिकनी

ते वर्षे आवता वर्षने आवते वर्षे प्राप्ति ॥

अङ्गं कल्लं परं परारि । पुरिसा चिंतंति अहसंपत्तिं ॥

पण हाथमां आवेलुं झरतुं जे गलतुं जे आपणुं आयु ते नथी
जल तेम । जोता ॥ २ ॥

अंजलिगयं व तोयं । गलंतमानु न पिहंति ॥ २ ॥ ॥

हे आत्मा जे धर्मकार्य आव ते धर्मकार्य आज निशे कर शीघ्र प
ते दिवसे करवुं धारे ठे । णे ॥

जं कल्ले कायवं । तं अङ्गं चिअ करेह तुरमाणा ॥

स्या माटे जे घणां विघ्न नीशे न सांऊनो वा पाठलना दिवसे
एक मुहूर्त्त वा बे घनीमां । करवानो वीलंब करीस ॥ ३ ॥

बहुविधो हु मुहुत्तो । मा अवरणं पमिस्केह ॥ ३ ॥

धीक्कार वा विषादके संसार चरीत्र तेहमां स्नेहरागे लीन थया
ना वीनासी सजावनां । पण ॥

ही संसारसहावं । चरिअं नेहाणुरायरत्तावि ॥

जे पूर्वे बे प्रहरमां दिठा ते पाठलना बे प्रहरमां नथी दे
जे संसार पदार्थ । खाता ॥ ४ ॥

जे पुष्षे दिठा । ते अवरणं न दिसंति ॥ ४ ॥

हे जीव ते माटे न प्रमाद नीडा नासवान वस्तुनो कीस्यो वीस
मां सुईस अप्रमादरूप जाग । वास राखवो ॥

मा सुअह जगिअवे । पलाइअवंमि कीस वीसमेह ॥

हे आत्मा त्रण जणा पुठे लाग्या एकतो रोग बीजी जरा वा वय
ठे ॥ हाणी त्रीजुं मृत्यु ॥ ५ ॥

तिन्नि जणा अणुलगा । रोगोअ जराय मच्चूअ ॥ ५ ॥

दिवस रात्री ए बे रूपतो घ आयुषरूप पाणी जीवनुं ग्रहण क

कीनी माला ठे ।

रेठे ॥

दिवस निशा घमिमालं । आऊसल्लिलं जीआण धित्तूणं
चंद्र सूर्य ए बे धोरी वृषज ठे । काल रूपीयो हांकनार ठे तेअर
इट प्रते जमाने ठे ॥

चंदाइच्चबइत्त्रा ।

काल रहटं जमानंति ॥ ६ ॥

तेइवी नथी जगतमां कला ते उषध तेइवुं नथी कांड पण वी
इवुं नथी जगतमां । ज्ञान ॥

सा नत्ति कला तं नत्ति । उसहं तं नत्ति किं पि विन्नाणं ॥
जेइने करी राखीये आ खाती अकी कालरूपीआ वीष
काया वा देह । धरे ॥ ७ ॥

जेण धरिऊइ काया । खऊंती कालसप्पेणं ॥ ७ ॥
दीर्घ वा लांबी सेषनागरूप महीघर वा परवतरूप केसरा दस
तो कमलनी नालय । दिस्वारूप मोहोटां पत्र ।

दीहर फणिंद नाले । महिअर केसर दिसामह दल्लिजे ॥
उते पश्चातापे पीयेठे काल लोकना गणरूप कमलनी सुगंधी वा
रूपीठ जमरो । मकरंद प्रथवीरूप पद्म वा कमलनीठ

उ पिअइ काल जमरो । जण मयरंदं पुहवी पउमे ॥ ८ ॥
सरीरनी गायाने मसले करी समस्त जीवोनां ठीइ जोवेठे वा
काल व्रतनां लक्षण । खोलेठे ॥

गायामिसेणं कालो । सयलजिआणं ठलं गवेसंतो ॥
पास वा समीपपणुं केमे तस्मात् कारणात् हे जीव धर्मे
पण नथी मुक्तो । उद्यम कर ॥ ९ ॥

पासं कहवि न मुंचइ । ता धम्मे उऊमं कुणह ॥ ९ ॥
कालमां अनादी कालथी रह्यो । जीव वीवीध प्रकारना कर्मना वसथी

कालमि अणार्इए। जीवाणं विविहकम्मवसगाणं ॥
 तेहवुंनथी संवीधान वा जेद। संसारमां जमतां जेहन संजवे ॥१०॥
 तं नहि संविहाणं । संसारं जं न संजवइ ॥१०॥
 बंधव वा ज्ञाइ सजन सुहृद वा मीत्र। पिता माता पुत्र ज्ञार्या वा स्त्री
 बंधवा सुहिणो सधे । पिय माया पुत्त ज्ञारिया ॥
 पित्रवन वा मसाणे पोचामे। देइने पाणीनी अंजलो एम स्वार्थी ठे ११
 पेअवणाणं निअत्तंति । दाऊणं सल्लिलंजलिं ॥११॥
 वीठ्ठे सुत वा पुत्र वीठ्ठे। ज्ञाइ वीठ्ठे जला संचीत अर्थ वा धन।
 विहमंति सुअ्या विहमंति। बंधवा विहमइ सुसंचित अत्तो
 एक कोइ दिवस न वीठ्ठे। धर्म अरे जीव श्री जिनेश्वरे कह्यो ते ॥११॥
 इको कहवि न विहमइ। धम्मोरे जीव जिणज्जणिण ॥१२॥
 आठकर्मना पासथी बंधायो । जीव संसाररूप बंधीखानामां रहे ॥
 अमकम्म पास बधो । जीवो संसारचारए ठाइ ॥
 ने तेज आठकर्मरूप पासलो आत्मा शिव वा मोक्षरूप घरमां
 मुक्याथी । रहे ॥ १३ ॥
 अमकम्म पास मुक्को । आया सिव मंदिरे ठाइ ॥१३॥
 वैजव धन्यादिक सज्जन मा तथा वीषयनां सुख तेहनं सेववुं म
 ता पितादिकनो समागमा नोइ ॥
 विहवो सज्जाण संगो । विसय सुहाइं विलास ललिअ्राइं ॥
 कमलनीनां पत्रना अग्रे हाल जेम पाणीना बींडु न गरे तेम
 ते । चंचल ठे सर्व ॥ १४ ॥
 नलिणीदलग्गघोलिर—जललवपरिचंचलं सधं ॥ १४ ॥
 ते कीहां कायानुं बल ते कीहां । योवनपणुं तथा सरीरनी मनो
 हरता कीहां ॥

तं कञ्च बलं तं कञ्च । जुषाणं अंगचमिमा कञ्च ॥

ए सर्व अनीत्य जो वा प्रीठ। देखतां नष्ट थाय स्युंते वस्तुये करी ॥१५॥

सव्व मणिच्चं पिञ्चह , दिठं नठं कयं तेण ॥ १५ ॥

घणा वा बहु कर्मरूप पास संसाररूप नगर तेहमां चारगतीरू
ले बंधायो । प मारगमां नाना प्रकारनी ॥

घण कम्म पास बद्धो । जव नयर चउप्पहेसु विविहान्ता ॥

पामे वीटंबानां ते माटे हे जीव कोण ठे इहां ताहरे शरण
पुगीए ठीए जे । ते ॥ २६ ॥

पावइ विमंबणां । जीवो को इत्त सराणं से ॥२६॥

हे जीव घोर वा जयंकर माठो मल तथा करदम असुची डुगं
माताना उदरमां । उनीक एहवामां ॥

घोरंमि गप्पवासे । कलमल जंबाल अमुइ बीज्जत्ते ॥

वस्यो पूर्वे अनंतीवार । जीव आपकत कर्मना प्रजावथी ॥२७॥

वसींठ अणंतखुत्तो । जीवो कम्माणुजावेण ॥२७॥

चोरासी नीश्वे लोकने वीषेये । जीवोनेउपजवानां स्थानकप्रमुखलाख

चउलसीई किर लोए । जोणीणं पमुह सयसहस्साइं ॥

ते चोरासीलाख योनीमांनी अनंतीवार उपन्यो हवे केम सम
अकेकी योनीमां जीव । उतो नथी ॥ १८ ॥

इक्कमिअ जीवो । अणंतखुत्तो समुप्पन्नो ॥ १८ ॥

माता वा जनेता पिता वा संसारमां रहे थके पुरीत एहवो जी
जनक बंधु वा सहोदर । वलोक ॥

माया पिय बंधूहिं । संसारत्तेहिं पूरिंठ लोग्गो ॥

घणी ज्योनी समस्त निवासा । नथीते जीव प्रते रक्षण अर्थे कोइ
वा वसावी । शरण वली ॥ १९ ॥

बहु जोणि निवासीहिं । नय ते ताणं च सराणं च ॥१८॥
जीव जे ते व्याधी वा रोगे मठनीपरे पाणी रहीत थलमां आ
व्याप्त थयो थको । कुल व्याकुल थाय ॥

जीवो वाहिविलुत्तो । सफरो इव निज्जले तमफमइ ॥
सर्व सजन संबंधी पण जन कोण समर्थ वेदना डुर करवा अ
जुवे । र्थात् कोइ नही ॥ १७ ॥

सयलोवि जणो पिहइ । को सको वेअणा विगमे ॥१८॥
न जाणीसहे जीव तुं । पुत्र स्त्री आदे परीवार मुजने सुखनां हेतुगे ॥
मा जाणसु जीव तुमां । पुत्तं कलत्ताइं मद्य सुहहेऊ ॥
तो स्युं ठे नीश्वे तुजने बंधन कीहां संसारमां फरतां थकां
ठे एहवा ते । ॥ ११ ॥

निज्जण बंधण मेअ । संसारे संसरंताणं ॥ ११ ॥
माता होय ते ज्वांतरे थाय वली स्त्री होय ते माता थाय पि
स्त्रीपणे । ता होय ते पुत्र थाय ॥

जणणी जायइ जाया । जाया माया पिअ्राय पुत्तोअ ॥
अनवस्तीत वा अनीम स्याथो कर्मनां वसथी संसारी सर्व
संसारमां । जीवने ॥ २२ ॥

अणवन्हा संसारे । कम्मवसा सब्जीवाणं ॥१२॥
नथी तेहवी जाती नथी तेहवी नथी तेहवुं क्षेत्र लोकमां नथी
योनी । तेहवुं कुल जे ॥

न सा जाई न सा जोणी । न तं ठाणं न तं कुलं ॥
नथी जन्म्या नथी मुवा जीहां । सर्व जीव आश्री अनंतीवारते
सर्व परंपराये पाम्या ॥ २३ ॥

न जाया न मुअ्रा जह । सब्जे जीवा अणंतसो ॥१३॥

तेहवुं कांइ पण नथी स्या चउद राजालोकने वीषे वालना अ
नक । अ ज्ञाग बेहेमा मात्र एण ॥

तं किंपि नञ्चि ठाणं । लोए वालगकोमि मित्तंपि ॥

जीवां नथी जीव घणीवार । सुख दुःखनी परंपरा पाम्या ॥२४॥

जन्तु न जीवा बहुसो । सुह दुख परंपरं पत्ता ॥२४॥

समस्त ऋद्धिं । पाम्या वली समस्त पण स्वजनी
दिक संबंध पाम्या ॥

सव्वान् रिद्धीन् । पत्ता सव्वेवि सयणसंबंधा ॥

संसार थकी ते कारण मा । ते थकी जो जाणता आत्माने ॥२५॥
टे वीरम्य राग तज ।

संसारे तो विरमसु । ततो जइ मुणसि अप्पाणं ॥२५॥

एक जे जीव बांधे ठे कर्म एक जीव मार बंधण मरण व्यसन
प्रते । वा कष्टादि प्रते ॥

एगो बंधइ कम्मं । एगो वहबंधमरणवसणाइ ॥

समस्त सहे एम संसारमां एक वली नीश्चे केम ठग्यो वा वं
जीव जमे ठे । व्यो ॥ २६ ॥

विसहइ ज्वंमि जमइ एगुच्चिअ कम्मवेल्लविन् ॥२६॥

हे आत्मा ! बीजो कोइ नथी क हीत पण आपणो आत्मा करे न
रतो तुजने अहीत वा माठुं । नीश्चे बीजो कोइ करे ॥

अन्नो न कुणइअहिअं । हिअं पिअप्पाकरेइ न हु अन्नो

तो हवे आपणु करेलुं सुख जोगवे ठे तेवारे स्या माटे दिनमुख
स्याता वा दुःख अस्याता । थाय ठे ॥ २७ ॥

अप्पकयं सुहदुस्कं । ज्ञंसि ता कीस दीणमुहो ॥२७॥

घणा खेती आदि आरंज जे धन ते धन जोगवेठे हे जीव सज

करी वृद्धी पमाम्युं । नादिकना समोह ॥
 बहु आरंज विदत्तं । वित्तं विलसन्ति जीव सयण गणा
 पण ते उपावतां श्रयुं जे पा तेतो अनुजवीस वा जोगवीस फ
 प कर्म । री तुंज नीश्वे ॥ १७ ॥

तज्जाणिय पावकम्मं । अणुहवसि पुणो तुमं चेव ॥१८॥
 जेम दुःखीआं ठे तेम वली भुख्यां जेम तुं चीतवेठे आपणां
 ठे । बालकने देखीने ॥

अहडुस्किआइंतहनु-स्किआइं जह चिंतियाइं मिंजाइं
 तेम हे आत्मा थोमुं पण वीचारतो तो हवे हे जीव तुंजने सुं
 नशी आपणुं हीत । केहेवुं ॥ २९ ॥

तह थोवंपि न अप्पा । विचिंतित्त जीवकिं ज्ञणिमो१ए
 अट्टपकालमां नासवान ने जीवतो तेथी बीजो ठे सास्वता
 एहवुं जे सरीर ठे । स्वरूपवंत ठे ।

खण जंगुरं सरीरं । जीवो अत्रोअ सासयसरूवो॥
 पण अनादि कर्मसंततीना ते माटे हे जीव वीसेषे संबंध इहां
 संबंधवंत ठे । स्यो तारे तेहथी ठे ॥ ३० ॥

कम्मवसा संबंधो । निव्वंधो इत्त को तुय ॥३०॥
 कीहांथी आव्यां कीहां जासे तुंपण कीहांथी आव्यो ठे कीहां
 संबंधी जन । जाइस ॥

कह आयं कह चलिअं । तुमंपि कह आगुन कहं गमिही॥
 मांहेमांही पण नथी जाणतोतो हे जीव कुटंअ कीहांथीताहारुं१

अनुन्नंपि न याणह । जीव कुडुंबं कउ तुय ॥३१॥
 अट्टपकालमां वीनश्वर ए मनुषनो जव वादलांनां परुल सरी
 हवुं सरीर । खो ठे ॥

खण जंगुरे सरीरे । मणुअन्नवे अप्रपमलसारिठे ॥

तेहमां सारतो एटलो जमात्रेजे जे करीश सो ज्ञनकारी धर्मते ज३२

सारं इत्तिअ मित्तं । जं कीरइ सोहणो धम्मो ॥३२॥

जन्मनां दुःख जरा वा वय रोग जे कास स्वासादिकनां दुःख
हाणी वा वृषणानुं दुःख । मरण प्राणत्याग लक्षणनां दुःखा ॥

जम्म दुक्कं जरा दुक्कं । रोगाणी मरणाणि य ॥

अहो इति आश्चर्य के दुःखनो जीहां कष्ट वा क्लेश पामेठे जंतु
समूह नीश्वे संसारमां । वा प्राणी ॥ ३३ ॥

अहो दुक्को हु संसारे । जत्त कीसंति जंतुणो ॥३३॥

जीहां सुधी न इंडिनना व जीहां सुधी नहि जरा वा वृषणा
लहाणी अयां होय । रूप राक्षणी घणुं व्यापी ।

जाव न इंदिअहाणी । जाव न जररक्कसी परिफुरइ ॥

जीहां सुधी नथी अयो रोग जीहां सुधी नथी मृत्यु समस्त प्र
नो प्रचार । कार उल्लस्युं ॥ ३४ ॥

जाव न रोगविअारा । जाव न मच्चू समुद्धिअइ ॥३४॥

जेम घर बलवा मांने अके कुत्त खोदी पाणी काढी न सके
ते अवसरे । कोइ ॥

जह गेहंमि पलित्ते । कूवं खणीं न सकए कोइ ॥

तेम जीवने प्राप्तअये मरणपढी । धर्म केम करीसके हे जीव वीचार ३५

तह संपत्ते मरणे । धमो कह कीरए जीव ॥ ३५ ॥

रूप ठे ते असाश्वतुं ठे ए जे । बीजलीना चमकारानी परे चपल
जगमां जीवीत ठे ॥

रूवमसासय मेअं । विजुलया चंचलं जए जीअं ॥

संध्यानां वादलादिकना रं अल्पकाल रमणीक वली योवन ठे

म समान ।

॥ ३६ ॥

संध्याणरागसरिसं । खणरमणीअं च तारुत्रं ॥३६॥

हाथीना काननी परे चपल लक्ष्मी त्रीदश वा देवताना चाप
एदवी । वा इंधनुष सरखी ॥

गयकत्रचंचलान । लनीउ तिअसचावसारिहं ॥

वीषयनां सुख जीवने एह माटे प्रतीबोध पाम रे बायना
वां ठे । जीव न मुऊ ॥ ३७ ॥

विसय सुहं जीवाणं । बुअसु रेजीव मा मुद्य ॥३७॥

जेम संध्याकाले पक्षीगणनो । संगम वा मेलाप तथा जेम मारगे
रस्तागीरनो मेलाप ॥

जह संध्याए सडणा-णसंगमो जह पहेअ पहीआणं ॥

तेम स्वजनादिकनो संजो तेमज अटपकालमां नाशवान ठे हे
ग वीनश्वर ठे । जीव ॥ ३८ ॥

सयणाणं संजोगो । तहेव खणजंगुरो जीव ॥३८॥

रात्री वीरामते पाठली राते उठी घर बलते अके केम हुं सुइ
जावुं । रहुं छुं ॥

निसा विरामेपरिजावयामि । गेहेपलिते किमहं सुआमि

तेम बलेठे देहरूप आपणुं घर ते जे हुं धर्म कख्या विना दिव
केम उवेखुं छुं । स गमावुं तुं ॥ ३९ ॥

मद्यंतमप्पाणा मुविक्कयामि । जं धम्मरहिण दिअहे गमा

हे आत्मा जे जे जायठे रात्री नही ते पाठीआवे [मि ॥३९॥

पद एक देशथी दिवस । एटले आयु गयुं नही आवे ॥

जाजा वच्चइ रयणी । न सा पमिनिअत्तई ।

अधर्म करतां थकां एल्ये वा फोगट धर्म वीना जा

यं रात्रीयो तथा दिवसं ॥४०॥

अहम्मं कुणमाणस्स । अहला जंति राईनु ॥४०॥

जेहनेठे मृत्यु वा मरणसाथे मीत्राश् । जेहनेजेमठे नासवानी जग्या

जस्सन्ति मच्चुणा सस्कं ॥ जस्सवन्ति पलायणां ॥

जे जीव एम जाणे ठे जे माहारे ते नीश्चे वांठ सुखनी इग्याये
मखुं नथी । राच्यो ॥ ४१ ॥

जौ जाणइ न मरिस्सामि । सो हु कंखे सुएसिया ॥४१॥

मन वचन कायाना योग रुं जायठे नीश्चे रात्रीयो तथा दिवस
नायठे क्लेस करतां । पण ॥

दंमकलिअं करित्ता । वच्चंते हु राइनु अ दिवसा य ॥

आउखुं वीलय वा नास गएलुं नही फरी नीवर्ते वा पाळुं वले
थायठे ते । ॥ ४२ ॥

आउसं विद्धंता । गयाय न पुणो निअत्तंति ॥४२॥

जेम सिंहनीपरे मृगने ग्रहण करे तेम मरणरूप सिंहं मृगरूप न
ठे । रने नीश्चे ले ठे ठेलेकाले ।

जहेव सीहोव मिठं गहाइ मच्चू नरं नेइ हु अंतकाले

नथी ते जीवनां दुख मातापि काल ते दुःखमां तेना अंशनो ज्ञा
ता ज्ञाइ वा कोइ । गी थाय वा दुःख ले तेम नथी ४३

नतस्समायाव पियाव ज्ञाया । कालंमि तं मंसहराज्जवंति

जीवीतव्य जलना बिंदु स धनधानादि संपत्ती ते ॥४३॥

मान जाणजे ने । पाणीना कल्लोख समान ठे ॥

।जअं जलबिंदु समं । संपत्तिठ तरंग लोल्लाउ ॥

सुप्न समानतो वली प्रेम वा ते माटे हे आत्मा हवे जेम जाणे
स्नेह ठे । तेम कर जलुं ॥ ४४ ॥

सुमिणायसमं च पिम्मं । जं जाणसु तं करिज्जासु ॥४४॥

संध्याकालनो जे रंग तथा जल आ जीवीतव्य जलना बीडुनी
ना प्रपोटानी नपमाये । परे चंचल ठे ॥

संजराग जलबुब्बु नवमे । जीविण्ण जलविंडु चंचले ॥

ज्योवन ते पण नदीना पुर हे पापी जीव केम नथी बोध पा
समान ठे ते माटे । मतो ॥

जुवणे नइवेगसन्निजे । पावजीवकीमिअं मबुप्रसे ॥४५॥

अन्यत्र जासे पुत्र अन्यत्र जासे स्त्री । चाकरादिक परीजन पण
अन्यत्र जासे ॥

अन्नञ्च सूत्रा अन्न-ञ्च गेहिणी परिअणोवि अन्नञ्च ॥

जेम जूतने बल बाकुला दिधां देखतांज हणे वा मारे कतांत
जाय तेम कुटंब पण । वा काल ॥ ४६ ॥

जूअ बलिघ कुडुंबं । पक्कितं हय कयंतेणं ॥ ४६ ॥

जीवे ज्ञवोज्ञवे मुक्यां जे । देह वा सरीर जेटलां संसारे ज्ञमतां ॥

जीवेण ज्ञवेज्ञव मि-ल्लिहआइ देहाइं जाइ संसारे ॥

तेसरीरनी न थाय सागरोपमे करी गणत्री वा संख्या अनंतेपण ४७

ताणं न सागरेहिं । कीरइ संखा अणंतेहिं ॥ ४७ ॥

नयन वा आंखयोनां आंसुनुं प्रमाण समुझेनां पाणीथी पण
पाणी पण तेइनुं । अतीघणुं थाय ॥

नयणोदयंपि तासिं । सागर सल्लिलानु बहुयरं होइ ॥

गड्युं वा ऊर्युं ज्ञवोज्ञवे रो मातानु अनेरी अनेरी वा अन्य
ती अकी । अन्यनुं ॥ ४८ ॥

गल्लियं रुयमाणीणं । माऊणं अन्नमन्नाणं ॥४८॥

जे नरकनेवीषयेनारकीठे ते। दुःखपांमेठे अतीआकरां रौड्रअंतरहीत
जं नरणे नरइआ । उहाइं पावंति घोरणांताइ ॥

ते दुःख थकी अनंतगणु । नीगोदमांही दुःख होय ॥ ४९ ॥

ततो अणंतगुणीअं । निगोअमद्ये डुहं होइ ॥४९ ॥

ते पण नीगोदमांही वा म वस्यो वा रह्यो अरे जीव नाना प्र
ध्ये । कारनां कर्मने वसथी ॥

तंमिवि निगोअ मद्ये । वसिनु रे जीव विविहकम्मवसा
घणां सदन करतो आकरां अनंतां पुज्जल परावरतन करयां जा
दुःख प्रते । वत् अनंतो काल ॥ ५० ॥

विसहंतो तिस्कडुहं । अणंत पुग्गन्न परावत्ते ॥ ५० ॥

हे आत्म नीकड्यो कीमहीके पाम्यो मनुषपणुं अरे जीव ॥
करी तीहां थकी ।

नीहरिअ कहवि ततो । पत्तो मणुअत्तणं परिजीवा ॥
तीहां पण जिनेश्वरे शुद्ध पाम्यो चिंतामणि रत्न सरीखो
धर्म कह्यो ते । ॥ ५१ ॥

तच्चवि जिणवरधम्मो । पत्तो चिंतामणिसरिद्धो ॥ ५१ ॥
पाम्यो पण ते धर्मअरे जीवहवे। करेठे प्रमादतेहमां तुं नीश्वेवली ॥
पत्तेवि तंमि रे जीअ । कुणसि पमायं तयं तुमं चेव ॥
जे प्रमादथी ज्वरूप आंध फरीने पण परुयो थको दुःख पामी
ला कूवामां । स ॥ ५२ ॥

जेणं ज्वंधकूवे । पुणोवि पम्भिड डुहं लहसि ॥५१॥
समीप पाम्यो श्री जिनधर्म । ते धर्म न समाचरथो प्रमाद दोस
ना वसथी ॥

उवल्लक्षो जिणधम्मो । नय अणुवित्रो पमायदोसुणं ॥

हा इति खेदनी वात हे जीव शुं घणुं आगल पण सोचीस ॥५३॥
आपे आणो वैरी ।

हा जीव अप्पवेरिअ । सुबहुं परत विसूरहिसि ॥५३॥
सोच वा पश्चाताप करसे ते । पढी उठ थके मरण वा मरण आ
रांक बापना । वे अके ॥

सोयंति ते वराया । पन्ना समुवठिअंमि मरणंमि ॥
पाप तथा प्रमादना वसथी । न संच्यो वा न मेलव्यो जे जीवे
जिनधर्म ॥ ५४ ॥

पावपमायवसेणं । न संचिउ जंहिं जिणधम्मो ॥५४॥
धीक्कार धीक्कार धीक्कार सं देवता मरण पामीने जे तिर्यच था
सारना अथीरपणाने । य ॥

धी धी धी संसारे । देवो मरिऊण जं तिरि होइ ॥
वली मरीने राजाना राजा । पचे नरकनां दुःखरूप अग्निनी जा
चक्रवर्ती आदे । लमां ॥ ५५ ॥

मरिऊण रायराया । परिपच्चइ नरयजालाए ॥ ५५ ॥
जाय अनाथ जीव । जेम ब्रह्मनुं फुल पवनथी कीहांइ जा
य तेम कर्मरूप पवने इणायो थको ॥

जाइ अणाहो जीवो । डुमस्स पुप्फं व कम्मवायहउ ॥
धन धान आचुषण आदे जला स्वजन कुटंब मूकीने पण जीव
सर्व लहमी । जाय ॥ ५६ ॥

धनधन्नाहरणाइं । वरसयण कुमंब मिट्ठेवि ॥५६॥
हे जीव वस्यो परवतने विषे त । गुफाने विषे तथा वस्यो समुद्रमां
था वस्यो । ही ।

वसिअं गिरीसु वसिअं । दरीसु वसिअं समुद्धमयांमि ॥

ब्रह्मना अग्रने वीषे वस्यो । संसारमां फरतां वा ब्रमण करतां ५७
 रुक्कंगसु अ वसिअं । संसारे संसरंताणं ॥ ५७ ॥
 हे जीव तें केहवा केहवा जव । कीमो अयो पतंगीयो थयो मनुष
 कस्या देवता थयो नारकी थयो । वेष थयो ॥

देवो नेरइउत्तिअ । कीम पयंगुत्ति माणसो वेसो ॥
 जला रूपवंत ययो वीरूप स्याता सुखनो जोगी थयो अस्याता
 वंत थयो । दुःखनो जोगी थयो ॥ ५८ ॥

रुवस्मी अ विरुवो । सुहज्जागी दुक्कजागी अ ॥ ५८ ॥
 राजा थयो रुमक वा ज्ञीखा वली एज जीव चंमाल अयो एज
 री थयो । वेदनो जाण ब्राह्मण थयो ॥

राउत्तिअ दुमगुत्तिअ । एस सपागुत्ति एस वेअविऊ ॥
 स्वामी थयो दास अयो पु खल वा दुर्जन अयो नीर्धन अयो धन
 जनीक थयो । वंत अयो इत्यादिक प्रयाय पाम्यो ५९

सामी दासो पुज्जो । खलुत्ति अधाणो धाणवइत्ति ॥ ५९ ॥
 नवी वा नथी वरततो कोइ नी । आपणां कर्म ज्ञानावर्णि आदे जेह
 यम वा नोश्चे । वारच्यां बांध्यां ते सरखी करीचेष्टा

नविअत्ति कोइनियमो । सकम्मविणिविठसरिसकयचिठो
 अन्य अन्य वा जुदां जुदां नट वा नाटकीयानो परे पराव
 रूप तथा वेष करीने । त्त करे जीव ॥ ६० ॥

अनुन्नरुववेसो । नमुव परित्तए जीवो ॥ ६० ॥
 नरकने वीषे दश प्रकारे ए वेदनानी उपमा नही अस्याता
 क्षेत्रवेदनादिक घणीज ॥

नरएसु वेयणाउ । अणोवमानु असाय बहुलाउ ॥
 रे बापरा जीव तें पामी वा जोगवी । अनंतीवार घणां प्रकारनीइ ?

रे जीव तएपत्ता । अणंतखुत्तो बहुविहाणं ॥६१॥
 देवतापणे मनुषपणे । परना अजीयोगपणे प्राप्त अइने
 देवते माणुअत्ते । पराजिउगत्तणं उवगएणं ॥

आकरां बीहामणां दुःख घ अनंतीवार समस्त अनुज्जव्यां वा
 णा प्रकारनां । जोगव्यां ॥ ६२ ॥

जीसणं दुहं बहुविहं अणंतखुत्तो स माणुअं ॥६२॥
 तिर्यचगतीने वीषे पाम्यो । बीहामणी घणी मोठी वेदना अनेक
 प्रकारनी ॥

तिरिअगइ अणुपत्तो । जीम महावेअणा अणोगविहा ॥
 जन्म मरणरूपीआ रहट कूवे । अनंतीवार ज्म्यो वा फरयो ॥६३॥

जम्माण मरण रहटे । अणंतखुत्तो परिप्रमिउ ॥६३॥
 जेटलां केटलांक दुःख । सरीरसंबंधी मनसंबंधी वा संसारमां ॥
 जावंति केइ दुस्का । सारीरा माणसा व संसारे ॥

पाम्योते अनंतीवार कीहां । जीव संसाररूप कंतार वा अटवीमां ६४
 पत्तो अणंतखुत्तो । जीवो संसारकंतारे ॥ ६४ ॥

तरसा अनंतीवार । संसारमांतेवा प्रकारनीहे जीव तुजने होतीहवी
 तणा अणंतखुत्तो । संसारे तारिसी तुमं आसी ॥

जे तरस उपसमावाने समुद्रानां पाणीथी पण न थाय
 अर्थे समस्त । वा न सके ॥ ६५ ॥

जं पसमेउं सबो- दहीणमुदयं न तीरिजा ॥ ६५ ॥
 होय वा वरते ठे अनंतीवार । संसारे जमतां तेवी क्षुधा वा

जुख पण तेइवा प्रकारनी ॥
 आसी अणंतखुत्तो । संसारे ते बुहावि तारिसीया ॥

जे उपसमावाने समस्त पुज्जलना समूहे करी पण न सकीये

वा सघला ।

वा न सके ॥ ६६ ॥

जं पसमेजं सधो । पुग्गल कानुवि न तरिजा ॥ ६६ ॥

करीने अनंता ।

जन्म मरण परावर्तन सदाय ॥

काऊण अणंताइं । जम्माण मरण परिअट्टण सयाइं ॥

दुःखेकरीने मनुष्यपणुं । जदी वा जेवारे पामे जथा इच्चायेजीवइ ७

दुस्केण माणुसत्तं । जइ लहइ जहि त्तिअंजीवो ॥ ६७ ॥

ते तेम दुःखे पामवा

बीजलीनीपरे चपल ठे वली मनुष्य

योग पाम्यो ।

पणुं ॥

तं तह दुल्लह लंजं । विज्जलया चंचल च माणुअत्तं ॥

धर्ममां जो वा जे सीदाय । ते का पुरुष वा कायरपुरुष नहि

ते सुपुरुष ॥ ६८ ॥

धम्मंमि जोवि सीअइ । सो काउरिसो न सुपुरिसो ६८

मनुष्यजव वा जन्मरूप कीनारो

जिनेश्वरनो धर्म न करयो

पामे अके ।

जेणे जीवे ॥

माणुस्स जंमेतमिल्लदणणं । जिणंदधम्मो न कनुअ जेणं

दुटेली पणठनुं जेम धनुष धनुष

हाथ घसवा जेवुं अवस्य

धरने ।

घाय तेणे ॥ ६९ ॥

तुहेगुणे जह धणु कणणं । हत्तामले वाय अ वस्स तेणं ६९

अरे जीव सांजल चपल स्वजाव । मूक समस्त स्वजन सरीरा

दिक बाऊ पदार्थजाव ॥

रेजीव निसुणी चंचल सहाव । मिट्ठेविणु सयलविबद्य

मूक नवजेदे घनादिक परीग्रह विविध समोह । [जाव ॥

नव जेअ परिग्गह विवह जाल ।

संसारीक जे अर्थ ते सह ठे इंजाल तंत्रप्रयोगी ॥ ७० ॥

संसार अन्ति सह इन्दिआल ॥ ७० ॥

पिता पुत्र मीत्र घर स्त्री ए सर्व अयां ठे जे कुटंब ।

पिय पुत मित्त घर घरणि जाय ।

ते आ लोक संबंधी सर्व आपणां सुखने अर्थे ठे स्वजावे ॥

इहलोइअ सव्व निय सुह सुहाव ॥

पण नथी कोइ तुजने सरण वा रक्क हे मूर्ख ।

नवि अन्ति कोइ तुह सरणि मुस्क ।

एकलो सहीश तिर्यच तथा नारकीनां दुःख प्रते ॥ ७१ ॥

इक्खु सहसि तिरि नयर दुस्क ॥ ७१ ॥

राजनी अणी उपर जेम उसना अल्पकाल रहे आलंब्यो
पाणीनो बीडुन थको ॥

कुसग्गे जह उस बिंडुए । थोवं चिठइ लंब माणए ॥

एम मनुष्यनुं जीवीतव्य ते माटे समयमात्र प्रजु कहे जे हे
वा आयुष थोमुं रहे । गौतम न करीस प्रमाद ॥ ७२ ॥

एवं मणुआण जीविअं । समयं गोअममा पमायए ७२

समस्त पण बुझो समझो कीम बुझवुं नीश्वे पण वली दुर्लज्जे
नथी बुझता वा समजता ।

संबुऊह किं न बुझह । संबोही खलु पि च उल्लहा ॥

नही नीश्वे पाठा आवे रात दिवसानही सुलज्जवली जीवीतव्यपणुं ७३

नो हु वणमंतराईउ । नो सुलहं पुणरावि जीवीअं ७३

गेकरां तथा वृध वा वरेरा तथा गर्जमां रहेता पणा चवे
जो वा देख । वा मरे मनुष्य ॥

महरा बुद्धाअ पासह । गप्रह्णावि चयंति माणावा ॥

सीचाणो पही जेम बटेरु एम आउखु हय अये तुटी जाय

पक्षीने ग्रहण करे ।

॥ ७४॥

सोरो जह बहियं हरे । एवं आनखयंमि तुट्टइ ॥ ७४॥
प्रल जुवनमां संसारी प्राणी म देखीने रोके वा यंत्रे जे नर न
रता । आपणा आत्माने ॥

तिहुअणजणं मरंतं । दट्टण निअंति जे न अप्पाणं ॥
तथा पाणे न वीरमे प्रमा धीक्कार धीक्कार धीक्कारावाला ते
दथी तो । जीवोने ॥ ७५ ॥

विरमंति न पावान् । धि द्वी धिठत्तणं ताणं ॥ ७५ ॥
नही नही बोलो वा कहे जे जीव बंधाया ठे नीवरु वा
घणुं । चीकणां कर्मे ॥

मामा जंपह बहुअं । जे बद्धा चिकणोहिं कम्मेहिं ॥
सर्वे ते जीवने धाय सुं हीतकारी उपदेश पण घणा दोष जणी ७६
संघवि तेसि जायइ । हिउवएसो महादोसो ॥ ७६ ॥
करीस ममता धन स्वजन । वैजव प्रमुखने विषे अनंता दुः
खने विषे तो ॥

कुणसि ममत्तं धाणसयण—विहवपमुहेसुणंत दुस्केसु ॥
सोअल वा हीलो करीस आदर वली । अनंत सुख मोक्ष विषे ॥ ७७ ॥

दिसेसि आपरं पुण । अणंतसुक्कंमि मुक्कंमि ॥ ७७ ॥
संसार दुःखनो हेतु वा दुःखनुं फल ठे दुःखे सहवा योग्य ठे
कारण ठे तथा । दुःख स्वरूप ठे ॥

संसारो दुहहेऊ । दुक्कफलो दुस्सहदुक्करुवो अ ॥
नअी तज्जता तथापी जीव अति वा नीवरु बंधाया ठे स्नेहरा
स्यापी । गरूप बेनीये करी ॥ ७८ ॥

न चयंति तंपि जीवा । अइबद्धा नेहनिअलेहिं ॥ ७८ ॥

आपणां कर्मरूप पवननो चला जीव संसाररूप अटवीमां घोर
व्यो । आकरी मांही ॥

निश्च कम्म पवण चलिउ । जीवो संसारकाणणे घोरे ॥
सी सी वीटंबनाउ वा दुःख न पामे दुःखे सदवा योग्य दुःख
न समवायो । प्रते अर्थात् पामे ॥ ७९ ॥

का का विमंबणाउ । न पावए दुसहडुस्काउ ॥७९॥
सीतकात्तमां ताढा वायरानी ॥ लेहेख्यो इजारोश्ची जेदातुं घणुंसरीर ॥
सिसिरंमि सीअलानिल-लहरिसहस्सेहिं जिन्न घण
तिर्यंचपणामां रणने विषे अनंतीवार नीधन वा मरण [देहो ॥
एम सीत दुःखे । पाम्यो ॥ ८० ॥

तिरिश्च तणामि रत्ने । अणंतसो निहुणमणुपत्तो ॥८०॥
ग्रीष्म वा उश्च वा उन्हालाना आ रणने वीषे जूख्यो तरस्यो
तप वा तापशी तप्यो वा पीमायो धणीवार ॥

गिम्हाय वसंततो । रत्ने तुहिउ पिवासिउ बहुसो ॥
पाम्यो तिर्यंचना जवने वीषे । मरणनां दुःख घणुं सोचतोथको८१
संपत्तो तिरिश्चजवे । मरणदुहं बहुवि सूरंतो ॥ ८१ ॥
वर्षारुत्तुने वीषे रणमां पर्वतनां नीजरणानां पाणीये बांधीतो
रह्यो थको । पीमातो तणातो ॥

वासासु रत्नमद्ये । गिरि निश्चरणोदगोहिं बद्यंतो ॥
सीतना पवनशी हीम बाढ्यो मरण पाम्यो ठे तिर्यंचपणे घ
थको । णीवार ॥ ८२ ॥

सीआनिलमद्यविउ । मज्जसि तिरिश्चतणोबहुसो ॥८२॥
एम तिर्यंचना जवने वीषे । क्लेस पामतो दुःख लाखो गमेथी ॥
एवं तिरिश्चजवेसु । कीसंतो दुस्कसयसहस्सेहिं ॥

वस्यो अनंतीवार । जीव बीहामणां जवरूप अरण्यने वीषे ॥८३॥
 वसिष्ठ अणंतखुतो । जीवो ज्ञीसणजवान्ने ॥ ८३ ॥
 मातां आठ ज्ञानावर्णादिक पवननी प्रेरणाथी जयंकर जव अर
 कर्मरूप प्रलयकालना । एयमां ॥

दुष्टकम्मपल्लया-निलेपरिष्ठ ज्ञीसणांमि जवारन्ने ॥

हेरुयो वा चाल्यो गयो नरक अनंतीवार हे जीव आत्मा एहवां
 ने वीषे पण । दुःख तुं पाम्यो ठे ॥ ८४ ॥

हिंसंतो नरएसुवि । अणंतसो जीव पतोसि ॥ ८४ ॥

रत्नप्रज्ञादिक सात नरक वज्र अग्निनो दाह तथा सीत वा
 प्रष्ट्वीने वीषे । टाढ वेदना मांही ॥

सत्तसु नरयमहीसु । वज्जानलदाहं सीअविअणासु ॥

वश्यो वा रह्यो हे जीव अनंतीवार । विलाप करतो दिनस्वरेकरीने ८५

वसिष्ठ अणंतखुतो । विल्वंतो करुणासद्वहि ॥ ८५ ॥

पिता माता स्वजन रहीत । दुःख अंत आवे एहवी व्याधीये
 करी पीनायो घणीवार ॥

पियमायसयणरहित । डुरंतवाहीहिं पीमीठ बहुसो ॥

मनुष्यना जवमां सार रही विलाप करया शुं नथी ते सांजरतुं
 तपणे । हे जीव तुजने ॥ ८६ ॥

मणुअजवे निस्सारो । विल्लिविष्ठ किं न तं सरसि ॥८६॥

पवननीपरे गगन वा आ अणदेखायो वा अणतलखायो फरे
 काशने मारगे । जवरूप वनमां जीव ॥

पवणुव गयणमग्गे । अलस्किठ जमइ जववणे जीवो ॥

ठामेठामे तजीने वा ठांहीने । धनना तथा स्वजनना समूहप्रते ८७

ठाणघाणंमि समु-च्छिऊण धण सयण संघाए ॥८७॥

वैधातो थको सदा नीरं जन्म जरा मरणरूप तीखा वा अणी
तर। याता ज्ञाता थकी ॥

विधिज्जंतोअ सयं । जम्मजरामरणतिस्ककुंतेहिं ॥

डुःख जोगवतो अती आकरां । संसारे जमतां थकां जीवा ॥८८॥

डुह मणुहवंति घोरं । संसारे संसरंत जीआ ॥ ८८॥

तोहे पण क्कणमात्र पण को अज्ञानरूप सर्पे मशा जीव तेथी ॥
इ दिवसे नीश्रे ।

तह विखणंपि कयाविहु। अत्राण जुअंगमंकिआजीवा

संसाररूप बंधीखाना थकी । नथी उजगता मूर्ख मननाजीव ८९

संसार चारगाड । नयउ विज्जंति मूढमणा ॥ ८९ ॥

क्रोधा करेठे केटली वेला । सरीर वा देहरूप वाव्य जीहां ठे
तेहमांधी समय समय प्रते ॥

कीलसि किअंत वेलं । सरीर वावीइ जह पइसमयं ॥

कालरूप अरहटनी घनी सोसे ठे वा खुटामे ठे जीवोतव्यरूप

उए करी । पाणीने ॥ ९० ॥

कालरहट घनीहिं । सोसिज्जइ जीविअंजोहं ॥९०॥

अरे जीव प्रतीबोध पाम न मुजाइश। नपरमाद करीश अरे पापी

रे जीव बुद्धि मा मुद्य । मा पमाय करेसि रे पाव ॥

केम परलोक गुरु वा मोहो ज्ञान वा वासण थार्इश अजाण

टां डुःखनुं । ॥ ९१ ॥

किं परलोए गुरु डु-स्क जायाणं होहिसि अयाण ९१

बुद्ध वा समझ रे जीव तुं । मा मुजाइश जिनमत पण जाणीने

बुद्धसु रे जीव तुमं । मा मुद्यसु जिणमयंपि नाऊणं ॥

जे कारण माटे फरीने ए जे सामग्री वा जोगवाइ दुर्लज ठे जी

जिनधर्म पामवानी । वने ॥ ९२ ॥

जम्हा पुणरवि एसा । सामग्गी डुल्लहा जीव ॥ ९२ ॥
 दुर्वज्ज पामवो ठे वली श्री जिन हे जीव तुं प्रमादनो आदर करे
 धर्म । ठे सुखनी इगये करी ॥

डुल्लहो पुण जिणधम्मो । तुमं पमापायरो सुहे सीय ॥
 पण ते प्रमादथी तो दुःख सहेवा तेवारे ताइरुं शुं अशे तेतो
 योग्य वली नरकनां दुःख पामीश । न जाणुं हुं ॥ ९३ ॥

डुसहं च नरयडुस्कं । कह होहिसि तं न याणामो ॥ ९३ ॥
 अथीर जे सरीर न थीर धर्म न नीर्मल धर्म परवश देह स्वा
 मलसहीत सरीर । धीन धर्म ॥

अथिरेण थिरो समलोण । निम्मलो परवसेण साहीणो ॥
 एहवा सरीरे करी जीवारे धर्म तो शुं नही समाप्त वा परीपूर्ण
 ब्रह्मी पामे वा पमाने । आय ॥ ९४ ॥

देहेण जइ विहप्पइ । धम्मो तो किं न पज्जतं ॥ ९४ ॥
 जेम चिंतामणीरत्न पामवुं सुलज्ज न होय कोनेओमा वैज्जववालाने
 जह चिंतामणिरयणं । सुलहं न हु होइ तुच्च विहवाण ॥
 गुणरूप वैज्जवे करी वर्जीत वा जीवने तेम धर्म चिंतामणि रत्न
 रदोतने । पण जाणवुं ॥ ९५ ॥

गुण विहववज्जीआणं । जीआणं तह धम्म रयणंपि ॥ ९५ ॥
 जेम दृष्टीमो संजोग । न होय जन्मथी अंध होय जे जीव तेहने
 जह दिठी संजोगो । न होइ जच्चंधयाण जीवाणं ॥
 तेम श्री जिनमतनो संजोग वा न होय मिच्छयात्वे करी अंध जं
 समागम । जीव तेहने ॥ ९६ ॥

तह जिणमयसंजोगो । न होइ मिच्चंधजीवाणं ॥ ९६ ॥

प्रत्यह अन्ता ज्ञानादिक
गुण ठे ।

श्री जिनधर्मने वीषे नथी दोषतो
लेशमात्र पण ॥

पञ्चस्कमांतगुणा ।

जिणांदधम्मे न दोस लेसोवि ॥

तोहे पण नीश्वे अज्ञाने
करी अंधला ।

धर्मे न रमे कोइ काले पण तेहमां
जीव ॥ ९७ ॥

तहवि हु अत्राणांघ्रा । नरमंति कयावितंमिजीआ ॥ ९७ ॥

जुन मिथ्यात्वमां अन्ता प्रत्यहपणे देखाय ठे नथी गुणनो ले
दोष अज्ञान हठ आदे । श पण ॥

मिन्हे अणंतदोसा । पयमा दीसंति नविअ गुणलेसो ॥

तोहे पण तेज नीश्वे जीव । कष्टनी वातके मोहे करी अंध
थया अका सेवे ठे ॥ ९८ ॥

तहवि अ तं चेव जीया । हा मोहंदा निसेवंति ॥ ९८ ॥

ते माटे धीकार धीकार हो तेम धीक् धीक् तेहना विज्ञानने त
ते नर वा पुरुष प्रते । आ गुणने तथा माहापणने ॥

धि द्वी ताण नराणां । वित्राणे तह गुणेषु कुसलते ॥

शुन सत्य एहवा धर्मरूप जली परीक्षा जे जीव नथी जा
रत्ननी । णता ॥ ९९ ॥

बुद्ध तच्च धम्मरयणे । सु परिस्कं जे न याणांति ॥ ९९ ॥

श्री जिनधर्म तेज जीवोने । अपूर्व ज्ञाव कल्पवृक्ष ठे ॥

जिहधम्मोअ जीवाणां । अप्पुवो कप्पपायवो ॥

स्वर्ग वा देवलोक अपवर्ग वा । फलनो दायक वा दानेस्वरी ए ठे
मोक्षसुखनां । ॥ १०० ॥

सग्गा पवग्ग सुक्का-णां फलाणां दायगो इमो ॥ १०० ॥

धर्म ठे ते बंधव समान तथा धर्म ठे ते उत्कष्टो गुरु ठे ॥

जला मीत्र समान ।

धम्मो बंधू सुमित्तो अ ।

धम्मो अ परमो गुरू ॥

जे जीव मोहमारगे प्रवर्त्या
तेहने ।

धर्म ठे ते उत्कष्टो वा उत्तम
रथ वाहन समान ठे ।

मुक्क मग्गे पयट्ठाणं ।

धम्मो परम संदणो ॥ १०१ ॥

चारगति त्रमण अनंत दुःखः
रूप अग्नि ए ।

बलतो जवरूप अटवीनो अग्नि
महा जयंकर ठे ॥

चउगइणंतउहानल-पलितजवकाणणे महाजीमे ॥

माटे सेव जले प्रकारे हे
जीव तुं ।

श्री जिनवचन अमृत रसना कुंठ
समान प्रते ॥ १०२ ॥

सेविसु रेजीव तुमं । जिणवयाणं अमियकुंठसमं ॥ १०३ ॥

वीषम जवरूप मारवाह
वेशमां ।

अनंत दुःख उनालारूप तापे
तपाव्या तेहने ॥

विसमे जवमरुदेसे ।

अणंत गिम्हंमि तावसंतते ॥

श्री जिनधर्मरूप कट्टपवृह ठे
ते प्रते ।

आश्रय कर वा समर तुं हे जीव
ते धर्म शिवसुखदायक ठे ॥ १०४ ॥

जिणधम्म कप्परुक्कं । सरसु तुमं जीव सिवसुहयं १०३

शुं धणुं कहीये पूर्वे कहुंज घ। यत्न वा उद्यम कर जेम जवरूप
णुं ठे तेमज धर्मने विषे । समुइ जयंकर ॥

किं बहुणा तह धम्मे । जइअवं जह जवोदहिं घोरं ॥

शीघ्रपणे पार पामीने अनंता सुख पामे जीव सास्वतुं स्थानकइति
लहु तरियमाणंत सुहं । लहइ जीन सासयं ठाणं १०४

ए रीते वैरागशतक टबार्थ पुरो थयो ॥

॥ इति वैरागशतकं समाप्तम् ॥

॥ अथ अन्नव्यकुलक लिख्यते ॥

जेम अन्नव्य जीवोये । नथी फरशा नीश्वे वा ए आदि ज्ञावा ॥
 जह अन्नविय जीवेहिं । न फासिया एव माइया ज्ञावा ॥
 इंडपणुं अनुत्तर सुर ते पांच त्रेसठ सलाका नरनी पदवी नव
 वीमानना देवपणुं न पामे । नारदपणुं न पामे वली ॥ १ ॥
 इंदत्तमनुत्तरसुर । सिलायनर नारयत्तं च ॥ १ ॥
 केवली जगवंत तथा गणधर दीक्षा न पामे तीर्थंकर वरसीदान
 जीने हाये । दे ते न पामे ॥
 केवल्लिगणाहरहृत्ते । पवजा तिष्ठवच्चरं दाणं ॥
 शासनना वा प्रवचनना अधी नव लोकांतीक देवपणुं न पामे
 ष्टायक एवा देवी देव न थाय । देवस्वामी न थाय ॥ २ ॥
 पवयण सुरी सुरत्तं । लोगंतिय देवसामित्तं ॥ २ ॥
 तेत्रीस गुरुस्थानकीया पंतर जातीना परमाधामी न थाय
 देवपद न पामे । जुगलीक मनुष न थाय ॥
 तायती ससुरत्तं । परमाहम्मिय जुयल्लमणुयत्तं ॥
 संजीनश्रोत लब्धी तथा । पूर्वधरनी लब्धी न पामे आहारक
 लब्धी पुलाकलब्धीपणुं न पामे ॥ ३ ॥
 संजिन्नसोय तह । पुषधरा हारय पुलायत्तं ॥ ३ ॥
 मतिज्ञान श्रुतज्ञानादिकनी सुपात्रे दान ज्ञावे न दे समाधी
 लब्धी न पामे । पणे मरण न थाय ॥
 मइनाणाइसुलद्धी । सुपत्तदाणं समाहिमरणत्तं ॥
 विद्याचारण ऊंघाचारण ए बे ल खोराश्रवलब्धी न पामे अही
 ब्धी मधुसरपालब्धी न पामे । एमाणसीलब्धी न पामे ॥ ४ ॥
 चारण डुग महुसिप्पय । खीरासव खीणठाणत्तं ॥ ४ ॥

तीर्थंकर तीर्थंकरनी प्रतीमा । सरीरना जोगादी कारखमां पण
नावे वली

तिष्ठयर तिष्ठपदिमा । तणु परिजोगाइ कारणेवि पुणो॥

प्रथ्वीकायादिपणाना ज्ञाव अज्ञव्य जीव जे ते न पान्यो वा
पामे पण । जोगमां नाव्यो ॥ ५ ॥

पुढवाइय ज्ञावंमि वि । अज्ञव्यजीवेहिं नो पत्तं ॥५॥

चक्रवर्तीनां चन्द्ररत्नमां पण पामे नही वली वीमानना स्वां
नावे । मीपणाने ॥

चन्द्रदस रयणात्तंपि । पत्तं न पुणो विमाणसामित्तं ॥

समकीत सम्यक्ज्ञान चारी तपादि गुणना बाऊ अच्यंतर ज्ञा
त्र न पामे । व व्रते न पामे ज्ञाव बे न पामे ६

सम्मत नाण संयम । तवाइ ज्ञावा न ज्ञावडुगे ॥ ६ ॥

गुणी गुणभी ज्ञाव सहीत जिनआणाए समान धर्मीनी तथा
जक्ति न पामे ॥ संघनी सेवाजक्ति साऊ

अणुजवजुत्ता जत्ती । जीणाण साहम्मियाण वड्डद्धं ॥

न साधि सके अज्ञव्यनो जीव । संसार दुःखनी खांण ठे एहवो
ज्ञाव न आय शुद्धयक न आय ७

नय साहेइ अज्ञवो । संविग्गतं न सुप्पस्कं ॥ ७ ॥

तीर्थंकरना पिता माता स्त्री न तीर्थंकरना जक जकणी तथा
थाय ॥ जुगप्रधान न आय ॥

जिणजणय जणणि जाया । जिणजक्का जक्कणी जुगपहा

आचार्यपदादि दसनो वीनय न । परमार्थ उत्कृष्टगुणेत्रधी[णा ॥

करे आण? उण? साण? संघ ४ । कपणुं न पामे ॥ ८ ॥

श्रिविर? कुल? गण? ए दसनो ।

आयरियपयाइ दसगं । परमञ्च गुणह्व मप्पत्तं ॥७॥
अनुबंधहिंसा हेतुहिंसा स्वरू तेज अहिंसा त्रण श्री तीर्थकरे
पाहिंसा । कही ते ।

अणुबंध हेतु स्वरूवा । तच्च अहिंसा तिहा जिणुदिवा ॥
इव्यथकी ज्ञाथकी । एवे प्रणारे पण ते अन्नव्य जीव न पामेए
दवेणय ज्ञावणय । उहावि तेसिं न संपत्ता ॥८॥
॥ इति अन्नव्यकुलकं समाप्तम् ॥

॥ अथ श्री पुण्यकुलक ५५ बोल ॥

संपूर्ण पांच इंद्रि अखंतीत मनुपपणुंश वली धर्मयोग कुल ३
पणुं ? । आर्यदेश १५॥ मां उपजवापणुं४
संपून्नइंदियतं । माणुसतं च आयरिय खितं ॥
मातापरुण संपूर्ण५ पितापहा । ए सर्व पामे घणा पुन्यना शुज नदये
संपूर्ण६ जिनेश्वर ज्ञाखीत ध । करीने हवे प्रज्जुतपुन्यनुं स्वरूप कहेहे
र्म ७ । अगणोतेर कोमाकोम सागरोपमनी
जाजेरी श्रीती ह्य आय देशेवणी
एक कोमाकोमनी श्रीती रहथो प्र
ज्जुतपुन्यनो नदय होय ॥ १ ॥

जाइकुलजिणधम्मो । लप्रंति पन्नूयपूत्रेहिं ॥ १ ॥

श्री जिनेश्वर१८ दोष रहित दे शुधपालक परूपक गुरुना चरण
वना पदकमलनी सेवान्निक्तिण नी सेवान्निक्तिनुं करवुं तिश्चे ए॥
जिण चलणकमल सेवा । सुगुरुपायपद्युवासणं चैव ॥
वाचनादी पांचजेद सजायनुं कर ए पामवुं प्रज्जुतपुन्ये करी

वुं१० माठामतनुं वादे जीतवुं ११ जीवने ॥ २ ॥

मोहोटाइपणुं पामवुं १२ ॥

सव्याय वाय वरुंतं । लप्रंति पन्नूपपन्नेहिं ॥ १ ॥

सुखे विना प्रयासे बोधीनुं संगम पामवो १४ कषायनुं तजवुं १५

पामवुं १३ जला गुरुनो । सर्व जीवनी दयानुं करवुं ॥ १६ ॥

सुधो ब्रह्मो सुगुरुहिं । संगमो नवसमं दयालुतं ॥

बनानुं दाहणय ते लज्यानुं करवुं १७ । ए पामीये घणा पुन्यने

एकेडीअदे जीवनी करुणा १८ पसाये करी ॥ ३ ॥

दाखिन्नं करणांजो । लप्रंति पन्नूपपन्नेहिं ॥ ३ ॥

यथार्थ वस्तुधर्मनुं सद्वद्वुं प्रतीत प्रह्यां जे जलां व्रत तेनुं यथार्थ

वुं ते समकीतगुणे अचलपणुं १९ । पालवुं २० कपट रहीत थवुं ॥ २१ ॥

समतं निचलंतं । वयाण परिपालणां अमायतं ॥

धर्मशास्त्रनुं जणवुं २२ जणेलुं गणवुं २३ एटलां पामीये घणा

गुरुवादिकनो वीनय करवो २४ । पुन्ये करीने ॥ ४ ॥

पढणां गुणाणं विणुण । लप्रंति पन्नूपपन्नेहिं ॥ ४ ॥

उत्सर्ग मार्ग जे ज्ञघन्य । नीश्वे ते आलंबनरहीत मार्ग २७ व्यवहार

उवानां तजवां उत्कृष्ट । ते आलंबन सहीत तेहमां नीपुण २८ जी

सुत्रे कहां तेम २५ अ । नकळप २६ श्रीवीरकल्प ३० जिनमार्गनो

पवाद ते उत्सर्गधी न । जाण ३१ शिवदर्शननो जाण ३२ नीश्वेमा

हुं पालवुं २६ । र्गनो जाण ३३ व्यवहारमार्गनोजाण ३४

उसग्गे नववाय । निह्वह विवहारंमि निणुणत्तं ॥

मनसुद्धी ३५ वचनसुद्धी ३६ एटलां वानां पामे घणा पुन्ये

कायसुद्धीनुं धरवुं ७ । करीने ॥ ५ ॥

मणवयाणकायसुद्धी । लप्रंति पन्नूपपन्नेहिं ॥ ५ ॥

अवीकारपणुं करवुं तरुणपणामां । श्री जिनश्राणाये रक्तपणुं ३९
अश्मत्ता मेघकुमारनीपरे ३८ । परने उपगारनुं करवुं ॥४०॥

अवियारं तारुन्नं । जिणाणां राउ परोवियारत्तं ॥

अमोल चीत ठे जेहनुं ए पामवुं घणा पुन्ये करी जीव
धर्मध्यानने विषे ४१ । ने ॥ ६ ॥

निकंपयाय घ्राणे । लप्रंति पञ्चूयपुत्रेहिं ॥ ६ ॥

परनी नीद्या करणनो आपणी प्रसंसा न करवी ४३ आप
परीहार वा त्याग ४२ णा गुण न वखाणवा ४४ ॥

परनिंदापरिहारो । अप्पसंसा अत्तणो गुणाणां च ॥

चारे गतिमां जीवने दुख ठे ४५ते ए पामवुं उप्र पुन्ये करी जीव
ज दुखथी नीकलवुं इठे ते ४६ । ॥ ७ ॥

संवेगो निवेगो । लप्रंति पञ्चूयपुत्रेहिं ॥ ७ ॥

अतिचारे रहीत सुद्ध शील वा दान देवानो उच्चास वांढा रही
आचारनुं पालवुं ४७ । त ४८हीताहीतनुं समीपपणुं ४९॥

निम्मलसीलाप्रासो । दाणुल्हासो विवेगसंवासो ॥

चारगतिनां दुखथी जय पामे ए पामवुं प्रचूत पुन्ये करी जीव
वा ते दुखने जय पामे ५० । ने ॥ ८ ॥

चउगई दुह संतासो । लप्रंति पञ्चूयपुत्रेहिं ॥ ८ ॥

माठा कर्मनुं नीदवुं नीजसाखे अनुमोदवुं ५२ गुरु पासे माठा
ग्रहा वा प्रसीद्ध करवुं गुरुसाखे कृतनुं प्राञ्छीत लेवुं ५३ बार
माठाकृत्यनुं ५१ ने जलाकृत्यनुं जेदे तपनुं करवुं ५४ ॥

डुकम गरिहा सुकमा-णु मोयणां पायत्तित्त तव चरणं ॥

स्वपरने जलुं इडक ध्याननुं ध्यावुं ५५ ए पामवुं वीशेष पुन्ययोग
वा परमेष्ठी नमस्कारादि ध्यानकरवुं । जीवने ॥ ९ ॥

सुहृद् व्याणं नमुक्कारो । लघ्प्रति पञ्चयपुत्रेहिं ॥९॥

ए प्रथमे कृष्णो ब्रह्मणेऽप्यगु सामग्रानि पाप्मणे जेणे ते बोल
णमणि ज्ञरवने ज्ञंकाररूप । आदर कस्या ॥

इय गुणमणिज्जकारा । सामग्गी पावीजण जेहकठ ॥

ते जीव समस्त प्रकारे तोनी पामे तेज जीव शास्वतां सुखप्रते
ने मोहना पास बंधने । कर्म रहीतने सिद्धि सुख ॥१०॥

विद्वानमोहपासा । लहंति ते सासयं सुखं ॥ १० ॥

ए प्रकारे पुन्यनो समुदाय बोल समाप्त ॥

॥ इति पुन्यकुलकं समाप्तम् ॥

॥ अथ पुन्यपापकुलकं लिख्यते ॥

उत्रोस हजार दीवस । वरस एकसेना थाय आयु परीमाणपुरुषना
ठत्तीस दिन सहसा । वाससए होइ आउ पुर्णिमाणं ॥

तेहमांश्री नुछुं आय ठे सम इम जाणीने शुद्ध धर्ममां उद्यम
य समय प्रते । कर्म ॥ १ ॥

जिघ्रंतं पईसमयं । पिबुनु धम्मभिं जइअव्वं ॥१॥

इवे पोषह फल जवार जे तप नीयम गुण कराने गमाव एक
जीव पोषधवृत्त सहीत । दीवस ॥

जइ पोसहसहीन । तवनियमगुणेहिं गमइ एगदिणां ॥

तो ते जीव बांधे देवग एटला संख्याये पढ्योपमनी स्थिती
तिनुं आउखुं । ॥ २ ॥

ता बंधइ देवान इतिअ मित्ताइं पल्लियाइं ॥२॥

सत्तावीस क्रोर सहीकमां सित्योतेर क्रोर सित्योतेर लाख सि

एटले २७०० क्रोम । त्योतेर हजार ॥
 सगवीसंकोमी सया । सतहत्तरी कोमिलख सहसाय॥
 सातसोने सित्योतेर एटलां नवजागमांना सातजाग एकपढ्योप
 पढ्योएम । मना २७ ७७ ७७ ७७ ७७७ जा० ७
 एक पोसहथी ॥ ३ ॥

सत्तसया सतहुत्तरि । नवजागा सत्त पल्लियस्स ॥३॥
 हवे एक पोहोरे फल अछा वरस एकसोना बे लाखने एटला
 सी हजार । पोहोर २००००० ॥

अघासीई सहस्सा । वाससए दुन्नि लख पहराणं ॥
 तेहमांनो एकज जेवारे पो धर्मे करी जुक्त जे जीव तेने एट
 होर । लो लाज थाय ॥ ४ ॥

एगोविअ्र जइ पहरो । धम्मजुठ ता इमो लाहो ॥४॥
 त्रणसें सरुतालोस क्रोम ३४७ने बावीस लाखने बावीसहजारने ॥

तिसय सगं चत्त कोमि । लखाबावीस सहस बावीसा ॥
 बसें ने बावीस ने उपर बे देवतानुं आयु बांधे एक पोहोरना घर
 जाग एटला पढ्योपमनुं । मनुं ३४७ ११ ११ १११ जाण १ ॥५॥

दुसय दुवीस दुजागा । सुराठ बंधोय इगपहरे ॥ ५ ॥
 हवे सामायक फल दसलाखने मुहूर्त्त वा बे घनीठनी गणती था
 एसीहजार एटलां । य एकसो वर्षनी ॥

दसलखअसीय सहसा । मुहुत्त संखाय होइ वास सए ॥
 तेमां जेवारे सामायक सही एक पण मुहूर्त्त तेह जीवने एटलो
 त धर्ममां बेघनी रहे वा लाज थाय ॥ ६ ॥

जइ सामाइअ्रसहिठ । एगोविअ्रता इमो लाहो ॥६॥
 बाणुक्रोम पल्योपम ने उगणसाठ लाख ने पचीस हजार ने ॥

बाणवय कोमीन । लस्का गुणसठि सहस पणवीसं ॥
 नवसेने पचीसे सहीत ने । एक पल्योपमना आठजागमांना सा
 तजाग देवगतीनुं आयु बांधे ॥ ७ ॥
 ए२ एए २५ ए२५ १ ज्ञा०

नवसय पणवीस जूआ । सतिहा अमजाग पलिअस्स७
 हवे घनीफल एकसो वर्षनी एकवीसलाखने तेमज साठहजार ॥
 घनीन कहेडे ।

वाससए घमिआणं । लखिगवीसं सहस्स तह सठी ॥
 तेहमांनी जो एक पण घनी घ जेवारे तेवारे ते जीवने एटलो
 र्मसाधन सहीत । लाज आय ॥ ८ ॥

एगाविअ धम्म जआ । जइ ता लाहो इमो होइ ॥८॥

ढेतालीस क्रोन ने नुगणत्रीस लाख । ठासठ हजार नवसेने ।

ठायल कोमी गुणतीस-लस्क ठासठी सहस्ससयनवगं
 त्रेसठ एटला पल्योपममां पल्योपमनुं देवतानुं आयु बांधे
 कांइक नुंणां । एकघनीना धर्मनुं ॥ ए ॥

तेसठी किंचूणा । सुरान बंधोई इगघमिए ॥ए॥

साठने प्रमाणे एक दिवस रातनी । घनीन जे जाय पुरुषनी ॥

सठी अहोरत्तेणं । घनीआन जस्स जंति पुरिसस्स ॥

व्रत नीम तेणे करी पण ते दिवस नीफलो ते जीवना जीवी
 रहीत आनुखुं । तमांधी ॥ १० ॥

निअमेणवि रहीआन । सो दिअहन निष्फलोतस्स१०
 हवे सासोसासनुं फल एकसो कोरु सातने लाख अमतालीसने ॥
 वर्षना नसास चारसे कोरुने ।

चतारीअ कोमिसया । कोमीन सतलस्क अमयाला ॥

चालीस वलौ हजार
४०७ ४८ ४० ००० ।

वर्ष एकसोना थाय सासोसास ते
इमांश्री ॥ ११ ॥

चालीसं च सहस्सा । वाससय हुंती ऊसासा ॥ ११ ॥

एक पण सासोसास । नही रहीत होय पुन्ये पाप करीने ने ॥

इको विअ उसासो । नय रहिन होई पूण्यपावेहिं ॥

जीवारे पुन्ये करी सहीत एक पण सासोसास तो एटवो ला
होय । न थाय ॥ १२ ॥

जइ पुणेणं सहिन । एगोविअ ता इमो लाहो ॥ १२ ॥

लाख बे हजारं पीस्तालीसने । चारसंने आठ नीश्वे पल्योपम ॥

२४५ ४०८

लख डुग सहस पण चतं । चउसया अठ चव पल्लियाई

कांइक उंणा चारजाग ए देवतानुं आउखुं बांधे एक सासो
टलुं । सासनां धर्म करयाश्री ॥ १३ ॥

किंचूणा चउजागा । सुराउ बंधो ईगुसासे ॥ १३ ॥

हवे नवकारफल उगणीसलाखने उपर । तेसठहजार बसेंने सरुसठ

एगुणावीसं लखा । तेसठी सहस्स डुसय सतठ ॥

एटला पल्योपमनुं देव आयु । बांधे जीव एक नवकार गणे वाठ
सासोसास धर्म सेवे तो ॥ १४ ॥

पल्लियाई देवानं । बंधइ नवकार उस्सगो ॥ १४ ॥

हवे लोगस्त फल लाख एकसठ पां । बसेंने दस पल्योपमदेवतानुं
त्रोस हजार । आयु ॥

लखिगसठी पणती—स सहसडुसय दस पल्लिअ देवाउं

बांधे कांइक अथीकुं जीव । हवे ए रीते धर्म सेवे तो देवगतीनुं
आउखुं बांधे पचीस सासोसास वा

एक लोगस्सने कानुसग्गे ॥ १५॥

बंधइ अहिअं जीवो । पणवीसुसास उस्सगो ॥ १५॥

हवे जो एज प्रमाणे पापकर्म होय तेज रीते नरकगतीनांआयु
करवामां तत्पर जे जीव । नो बंध पण करे ॥

एवं पावई परायाणं । हवेउ निरयानु अस्स बंधोवि ॥

इम जाणीने लहमीवानश्री जिनेश्व धर्ममां उच्चम करवो हे न
रे कहा । व्य वा जोगजीवो॥

इअ नानुसिरि जिण कि-त्तिअंमि धम्मंमि उच्चमंकुणह

ए रीते पुन्य तथा पाप कुलक समाप्तं ॥ [॥१६॥

इति श्री पुन्यपापकुलकं समाप्तं ॥

॥ अथ गौतमकुलक लिख्यते ॥

लोत्थीयापुरुष लहमी मेलववाने मूढ पुरुष कामजोगने त्रिषे
तत्पर होय । तत्पर होय ॥

लुद्धानरा अहपरा हवंति । मूढा नरा कामपरा हवंति ॥

पंडित पुरुष क्रमा ते जे क्रोध मिश्रपुरुष पूर्वोक्त प्रणवानां पण
जीतवाने तत्पर होय । आचरे ते ॥ १ ॥

बुद्धानरा खंतिपरा हवंति । मिस्सा नरा तिनिवि आयरंति १

तेज पंडित जे नर निवरत्या वि तेज साधु जे नर आगम
रोधधी । आधारे आदरे चाले ॥

ते पंडिया जे विरया विरोह । ते साहुणो जे समयंचरंति ॥

तेज शक्तिवंत जे नर नही तजे तेज बंधव मित्र जे नर कष्ट वा
धर्म प्रते । व्यसनमां पने आपणा आय ॥२

ते सत्तिणो जे न चयंति धम्मं । ते बंधवा जे वसणेहवंति ३
क्रोधे करी अजीजूत आकुल ते अजीमानी नर शोकना परा
नर न सुख पामे । जवने णामे ॥

कोहाजिजूआ न सुहंलहंति । माणंसीणो सोयपराहवंति
कपटिनर थाय परना दास जे नर लोजीया मोहोटीइहावंत ते र
वा चाकर । ति जे स्याता न पामे वा नकें उपजेइ

मायाविणो हुंति परस्सपेसा । लुद्रामहिहानरयंउविंति ३
क्रोध समान कोइ विष नथी अ अजीमान उपरांत कोइ वैरीनथी
मृत जीवदया उपरांत नथी । हीतकारी अप्रमादि जेवो नथी ॥
कोहो विसंकिं अमयंअहिंसा । माणोअरीकिं हियमप्य
माया समान कोइ जय नथी शर लोजसमान कोई डुख[मान] ॥

ए सत्य समान नथी । नथी सुख संतोष समाननथो ४
माया जयंकिंसरणंतु सच्चं लोहो डुहो किंसुहमाहतुठी ४
बुद्धि अति सेवे विनयवंत प्राणीने । क्रोधी कुशीलीआने सेवे अकीर्ति
बुद्धिअचंमं जयए वीणीयां कुधं कुशीलंजयए अकित्ति
जग्रचितवंतने सेवे अलक्ष्मी वा सत्येस्थितने समस्तपणे सेवे
नीरधनपणुं । लक्ष्मी ॥ ५ ॥

संजिन्नचितं जयए अलक्ष्मी । सचेठीयं संजयएसिरिय ५
तजे वा गंढे मित्र सजन पण तजे गंढे पाप जे डुःकर्म मुनि
नर जे करघा गुणने हणे तेने । जितेंडी प्रते ॥

चयंति मित्ताणी नरं कयथां चयंति पावाइ मुणिं जयंतं ॥
तजे गंढे सुका सरोवर प्रते हंस तजे गंढे बुद्धि कोपीत रीसा
ते । ल मनुष्य प्रते ॥ ६ ॥

चयंति सुक्काणिसराणिहंसा । चएइ बुद्धीकुवियंमणुस्सं ६

जेदने हैए धारणा नही तेदने धरम गइ वातनुं वा अर्थनुं केहेवुं
वचनादी कहेवुं ते विलाप ते फोगट ते वीलाप ॥

असंपहारे कहिए विलावो। अइयअन्ने कहिए विलावो॥
विषिन्नचितवंतने हितवचननुं के घणा माठा सिष्य तेदने हित
हेवुं ते विलाप । वचन केहेवुं ते विलाप ॥७॥

विस्मितचित्ते कहिए विलावो। बहु कुसीसे कहिए विलावो ७
दुष्ट राजा प्रजाने रंमवामां त वीद्याधर नर मंत्र साधनमां
त्पर होय । तत्पर होय ॥

दुठा हीवा दंमपरा हवंति । विज्ञाहरा मंतपरा हवंति॥
मूर्ख नर ते कोपमांज तत्पर ज्ञानामुनीश्वर तत्त्वग्रहणमां तत्प
होय । र होय ॥ ८ ॥

मुस्का नरा कोवपरा हवंति । सुसाहुणो तत्परा हवंति ८
सोजा होय उत्कृष्टा तपवंतने क थिर योग तेज उपसमवंतनी
मा थकी । शोजा ॥

सोहा जवे उगगतवस्स खंती॥ समाहिजोगो पसमस्ससोहा॥
ज्ञानगुण जलुं ध्यान ए बे ते चा सिष्यनी शोजा जे विनय
रित्रवंतनी शोजा । गुणमां प्रवरती ॥ ९ ॥

नाणं सुजाणं चरणस्ससोहा । सीसस्स सोहा विणएपवि
आजरण विना शोजे शीलव्रत परिग्रह रहित ते शोजे ति॥९॥
नो धरणहार । दीक्षाधारी जे साधु ॥

अजूसणोसोहइ बंजयारी। अकिंचिणो सोहइ दिस्कधारी
बुद्धि करी सहित होय ते शो लाजे करी सहित पुरुष्य ते शो
जा पामे राजानो परधान । जा पामे एक स्त्रीथी ॥ १० ॥

बुद्धिजुठ सोहइ रायमंती । लजाजुठ सोहइ एगपत्ति १०

आत्मा पोतानो वैरी समान हो आत्मा जस पामे सीलवंत जे
य जेना जोग गाम नही ते । मनुष्य ते ॥

अप्पाअरीहोइअणवठ्ठीयस्साअप्पाजसोसीलमउनरस्स
आत्माज डुरात्मा ज्ञानादिगुणे आत्माज आत्माने वस राखे तो
नथी अवस्थित जेनो ते । तेज सरण करवा योग ॥ ११ ॥

अप्पाडुरप्पा अणवठ्ठियस्साअप्पाजीअप्पा सराणं गइय
नथी धमंकारज समान बीजुं नथी प्राणनी हिंसा समान मोडुं
कार्य ॥ अकार्य ॥

न धम्मकज्जं परमह्ठी कज्जं । न पाणिहिंसा परमंअकज्जं ॥
नथी स्नेहराग समान उत्कण्ठुं नथी समकितना लाज समान
बंधन । उत्कण्ठो लाज ॥ १२ ॥

न पेमरागा परमत्ति बंधो । न बोहिल्लाजा परमत्तिल्लाजो १५
न सेववी वा न जोगववी प्रम म सेववा वा न आदरवा पुरुष
दा वा स्त्री परनी । जे अजाण वा मूढने ॥

नसेवियवा पमया परक्का । न सेवियवा पुरिसा अविद्या ॥
न सेववा अधम अज्जिमानी न सेववा चाम्पीकरणहार मनुष्यने
हीणा नरने । ॥ १३ ॥

नसेवियवाअहमा निहिणा । नसेवियवा पिसुणा मणुस्सा
जे धर्मी नर तेहने निश्चे सेववा जे पंम्मित नर तेहने निश्चे पू
आदरवा । ठवुं ॥

जे धम्मिया ते खलुसेवियवा । जे पंम्मियातेखलुपूत्तियवा
जे साधु वा जला नर तेहने जे निर्लोत्ती ममता रहीत नर ते
समस्त रीते वांदवा । हने आहारादि दान देवुं ॥ १४ ॥

जेसाहुणोतेअज्जिवंदियवाजे निम्ममा ते पम्मित्तियवा ॥

पुत्र तथा शिष्य ए वेने तुल्य रूपीश्वर तथा देवता ए वेने तु
विचारवा विनय माटे । ल्य विचारवा

पूत्ताय सीताय समं विज्ञता । रितीय देवा य समं विज्ञता
अज्ञानी नर तथा पशु जनावर मृतक तथा नीर्धन ए वेने तुल्य
ए वेने तुल्य विचारवा । विचारवा ॥ १५ ॥

मुक्तातिरिक्ताय समं विज्ञता । मुत्रादरिहाय समं विज्ञता
समस्त कला थकी धर्म आराध समस्त कथा थकी धर्म कथा
वानी कला जीते । जीते ॥

सवाकला धम्मकला जिणाइं । सवा कहा धम्मकहा जिणाइं
समस्त बल थकी धर्मनुं बल समस्त जे संसारीक सुखथी
जीते । धर्म सुख जीते ॥ १६ ॥

सवं बलं धम्मबलं जिणाइं । सवं सुहं धम्मसुहं जिणाइं
जूवटुं रम्यामां जे आसक्त ठे मांसज्जणमां जे आसक्त ठे ते
तेहने लक्ष्मीनो नास थाय । हने दयाबुधीनो नास थाय ॥

जूए पसत्तस्स धणास्स नासो । मंसं पसत्तस्स दयाइनासो
मदीरा पीवामां जे आसक्त ठे वेस्याज्जोगमां जे आसक्त ठे ते
तेहनो जस नास थाय ॥ इना कुलनो नास थाय ॥ १७ ॥

मज्जंपसत्तस्स जसस्स नासो । वेसा पसत्तस्स कुलस्स नासो
जीवनी हिंसामां जे आसक्त ठे । चोरी करवामां जे आसक्त ठे
तेहनो जलो धर्म नाश थाय । तेहना शरीरनो नाश थाय ॥

हिंसा पसत्तस्स सुधम्मनासो । चोरीपसत्तस्स शरीरनासो ॥
तेमज परनारीथी जे आसक्त सर्व पूर्वोक्त जला गुणनो नाश
ठे तेहने । थाय बली अधमगती पामे १८

तहा परत्तीसु पसत्तयस्स । सबस्स नासो अहमा गर्इय १८

दान देबुं निर्धनपणामां ने वली । तथा इच्छा वा अज्जितापनो रोध
ठकुराइ पामे क्कमा गुण ते । क ज्जलो दोय जेइने ते ॥

दाणां दरीदस्स पद्दुस्स खंती । इच्छा निरोहोइ सुहोइयस्स
जुवानीमां जे इंडियोने वश चारे ए जे प्रथम क्कहा ते नर
राखे ते । ज्जला दुःकरकारी जाणवा १ए

तारुन्नए इंदिय निग्गहो य । चत्तारि एयाणि सुदुक्कराणी
अशास्वतुं जीवीत क्कहुं ठे सं । ते माटे हे ज्जला प्राणीयो ! धर्मआ
सारी जीवलोकने विषे । दरो, श्रुतचारित्ररूप धर्म उत्तम
साधु जिनेश्वरनो क्कहो ॥

असासयं जीवियमाहु लोए । धम्मंचरे साहुजिणोवइठं ॥
ते धर्म जीवने रखोपानो करणहार । धर्म समस्त सेवीआदरीपाली
ठे, शरण ठे, उंचगती देणहार ठे । अव्याबाध सुख पामे ॥२०॥
धमो य ताणां सराणां गई य । धम्मं निसेवितुसुहं लहंति
ए रीते धर्मोपदेश लक्कमीवंत गौतमकुलक समाप्तम् ॥

॥ इति श्री गौतमकुलकं संपूर्णम् ॥

पूज्यश्री देवेइसूरिजीकृत दान शील तपज्ञावकुलक पदार्थ बालो
पकार अर्थे लीख्यो ठे तेमां प्रथम दान कुलक ॥

॥ अथ दानकुलकं लिख्यते ॥

तज्जिने राजनुं सार वा रहस्य उपानयो ठे संजमरूप एक अद्वि
सप्तांग लक्कमी आदे तीय मोटो ज्जार ते जेणे ॥

परिहरिय रक्कसारो । उप्पाम्भियसंजमिक्कगुरुत्तारो ॥

आपणा खज्जाथो देवडुण्य व संजमयोगे विचरता जयवंता वत्तो
ख्ख दीधुं ब्राह्मण प्रते एवा । वीरनामे चोवीसमा तीर्थकर ॥१॥

खंधाउ देवदूसं । विपरंतो जयउ वीरजिणो ॥ १ ॥

धर्मदान? अर्थदान? काम त्रिविध दान जगतमां विख्यात वा
दान? ए जेद । प्रसिद्ध ठे ॥

धम्मथ्यकामजेया । त्रिविहं दाणां जयंमि विस्कायं ॥

तोहे पण जिनेश्वरने ने तेमना । तेमने आहारादिक धार्मीक दान
शासनने आश्रीत जे मुनियो । ते प्रसंसे ठे वा वखाण ठे ॥२॥

तहवि य जिणंदमुणियो । धम्मियदाणां पसंसंति ॥३॥

ते दान कहेवुं ठे, सोज्जाग्य दान ते रोगरहितपणानुं कारण
पणानुं कारणहार ठे । उत्कृष्टुं ठे ॥

दाणां सोहग्गकरं । दाणां आरुग्गकारणां परमं ॥

ते दान उत्तम जोगनुं निधानठे । ते दान स्थानकठे गुणनासमूहनुं?

दाणां जोगनिहाणां । दाणां ठाणां गुणगणाणां ॥ ३ ॥

दानथकी पसरे वा विस्तरे दान देवे करी आय मत्त रहित
कीर्ति शरिरनी शोजा ॥

दाणेण फुरइ कित्ती । दाणेण य होइ निम्मत्ता कंती ॥

दानेकरी आवर्ज्युं ठे वश कर्युं । वैरी पण निश्चे दायकनेघेर पाणी
ठे हृदय ते थकी । वहे, दासपणुं करे ॥ ४ ॥

दाणावाज्जिय हियत्त । वयरी वि हु पाणियं वहइ ॥४॥

धनासार्थवाहने जे श्री रुष जे घीनुं दान करयुं जला श्रीधर्म
जदेवजीनो जीव । घोषसूरी प्रमुख साधूने ॥

धणसत्तवाहजम्मे । जं घयदाणां कयं सुसाहुणां ॥

ते महा पुण्यना कारण थकी त्रणलोकना पितामह वा दादा
श्री रुषजदेव जिन । थया ॥ ५ ॥

तकारणमुसज्जिणो । तेलुकपियामहो जात्त ॥ ५ ॥

कृपाये करीदीधुं अजयदा पाठवना जवमां तेथी ग्रह्युं पुण्यरूप

न पारेवा प्रते ।

किरियाणुं ॥

करुणाइ दिन्न दाणं । जम्मंतर गहिय पुन्न किरियाणुं ॥

तेश्रो तीर्थंकरपद तथा चक्रव पाम्या शांतिनाथ सोलमा तीर्थ
तीपद ए वे रिद्धो एक जवमां । कर पण ॥ ६ ॥

तिञ्चयर चक्र रिद्धिं । संपत्तो संतिनाहोवि ॥ ६ ॥

पांचसे साधु मुनिप्रते आहारा दानेकरी उपाज्यो उत्तम पुण्यनो
दि ज्ञोजन ते रूप । प्रागजार एहवो ॥

पंचसय साहु ज्ञोअण । दाणावज्जिय सुपुन्नपप्रारो ॥

आश्चर्यकारी जे चरित्र तेणे जरतचक्रवर्ती श्री रुषजदेवनो पु
ज्ज्या एहवो । त्र जरतहेत्रनो स्वामी अयो ॥७॥

अञ्जरिय चरिय जरिउ । जरहो जरहाहिवो जान ॥७॥

मूत्र लिधा विना पण गीलाण वा रोगी मुनिने आचरवा यो
दिधी । ग्य वस्तु तेश्री ॥

मुल्लं विष्णावि दानं । गिलाण पमिअरण जोगवञ्चूणि ॥

सिद्धि पाम्यो रत्नकंबल देण वावनाचंदन देणहार सेवीयो पण
हार । तेज जवमां ॥ ८ ॥

सिद्धोअ रयणकंबल । चंदणविणिउवि तंमि जवे ॥८॥

देशने खोरनुं दान । तपे करी सोषव्युं सरीर ठे जेणे एहवा
साधुने धन्यकारी ॥

दाऊण ग्वीर दाणं । तवेण सुसिअंग साहुणो धणिअं

लाकमां उपाज्यो चमत्कार जे समस्तपणे थयो गोअइश्रेष्ठीपुत्र
णे एहवो । शालीअइ पण जोगनुं जाजनए

जण जणिय चमकारो । संजान सालिअहोवि ॥ ९ ॥

पूर्वजन्मांतरना सुपात्र उद्धास पाम्युं अपूर्व शुजध्यान तेना

दान श्रुती ।

प्रज्ञावे ॥

जन्मंतर दाणात् । उल्लसिया पुत्र कुसल द्याणात् ॥

कयवन्नो सेठ कृतपुण्यनो धणी । जोगोनुं ज्ञाजन वास्थानक श्रयो १०

कयउन्नो कयपुन्नो । जोगाणं ज्ञायणं जात ॥ १० ॥

धृतपुष्प साधु तथा वस्त्र मोटा मुनि दोषना लेशश्री समस्त
पुष्प साधु ए बे । प्रकारे रहित ॥

घयपूस वन्नपूसा । महरिसिणो दोस लेस परिहीणा ॥

आपणी तप लब्धीए करी धृतनुं तथा वस्त्रनुं पुरवापणुं करीने
समस्त साधुमंरुलीने वा वा साधुनी ज्ञक्ती करीने उत्तमगति
समुद्दने । पाम्या ॥ ११ ॥

लक्ष्मीं सयल गन्तो । वग्गहगा सुग्गइं पत्ता ॥ ११ ॥

जीवंतस्वामी श्री महावीरनी वीरस्वामीना शासनमां वीचरीने
प्रतिमाने । ज्ञक्तीये करी ॥

जीवंतसामि पम्पिमाइं । सासणं वियरिऊण ज्ञक्तीए ॥

चारित्र लेइने सिद्धिपद पाम्यो । उदायननामे ठेहलो राजर्षि १२
पव्वईऊण सिद्धो । उदाइणो चरम रायरिसी ॥१२॥

जिनघर वा जिनप्रासादे करी देइने अनुकंपा दान तथा ज्ञक्ती
शोचनी ज्ञमीमंरुलीने । दान

जिणहरमंमियवसुहा । दानं अणुकंपत्तिदाणाइं ॥

तीर्थप्रज्ञावक पुरुषोमां रेखा । समस्तप्रकारेपाम्यो संप्रतीनामेराजा
समानपणुं । श्री आर्यसुहस्ती सूरि वचने ॥१३॥

तिष्ठपज्ञावगरेहिं । संपत्तो संपदराया ॥ १३ ॥

देइने श्रद्धा सुद्धवने करीने । शुद्धमान अरुदना बाकला मोटा
मुनीश्वरने ॥

दानं सद्वा सुदे । सुद्रे कुम्मासए महामुणिणो ॥
 श्री मुलदेव नामे कुमर । राज्यनी लक्ष्मी प्रते पाम्यो मोटी १४
 सिरि मूलदेव कुमरो । रजासिरिं पाविउ गुरुइ ॥ १४ ॥
 अतिघणुं दान तेणे करी सुखर ए रच्यां सैंकमोनी संख्याए का
 वा जे कविजन वा पंढित तेणे । व्य तेथी विस्तरयुं ॥

अइदाण मुहर कविअण । विरइअ सय संख कव विह
 विक्रमादित्य राजानुं चरित्र आजपण लोकमां समस्त [रिअं
 ते । पणे विस्तरे ठे ॥ १५ ॥

विक्रमनरिंद चरिअं । अऊवि लोए परिप्फुरइ ॥१५ ॥
 त्रणलोक वा समस्त जीवलो तेज जवमां सिद्धिगामी ठेलाज सा
 कना बंधव वा जाई एहवा । मान्य केवलीमां इइ ते तीर्थकरे ॥
 तियलोअ बंधवेहिं । तप्रव चरिमेहिं जिणवरिंदोहिं ॥
 कृतकृत्य तेमणे पण दीधुं एवुं । वर्षप्रमाण मोहोदुं दान ॥१६॥
 कय किचेहिवि दित्रं । संवत्तरिअं महादाणं ॥१६॥
 लक्ष्मीवंत श्रीश्रेयांसकुमार मोक्षपदनो स्वामी केम न थाय
 रुषजदेवनो पौत्र । अर्थात् थायज ॥

सिरिसेयंसकुमारो । निस्सेयस सामिउ कह न होई ॥
 आ चोवीसीमां प्रथम फासु प्रगट कीधो जेणे आ जरतहेत्रने
 क दाननो प्रवाह । विषे ॥ १७ ॥

फासूअदाणपवाहो । पयासिउ जेण जरहंमि ॥ १७ ॥
 केम ते न वखाणीए अर्थात् चंदनबाला कुमरी श्री महावीरने
 वखाणीएज । दान देवे करीने ॥

कह सा न पसंसिऊइ । चंदाणबाला जिणहंदाणेणं ॥
 ते महावीर ठमासिक तप ठास्यो वा संतोष्यो जेणे श्री महा

तप्या तेमने देइने । वीर जिनेश्वरने ॥ १८ ॥
ठम्मासिय तवताविनु । निवविनु जेहिं वीरजिणो ॥१८॥
दिक्का लीधा पढी प्रथम कस्यां हतां करेठे तेमज करशे त्रणे
आदे पारणां । काले ॥

पढमाइं पारणाइं । अकरिंसु करंति तह करिस्संति ॥
श्री अरिहंत ज्ञानादिगुणे जे गृहस्थने घेर, तेहने निश्चे सिद्धि त्र
सहित एहवा पूजनीको । णज्जवमां तथा आगे ॥ १९ ॥
अरिहंता जगवंतो । जस्स घरे तेसिं धुव सिद्धि ॥१९॥
१श्री जिनप्रासादक्षेत्र २श्रीजिनबिंब ४चतुर्विधसंघसाधु ५साधवी ६आ
वा प्रतिमाक्षेत्र ३जिनपुस्तकक्षेत्र । वक ७श्रावीकारूपजे सातक्षेत्रमां
जिणज्जवणबिंबपुत्रय-संघसरूवेसु सत्तखित्तेसु ॥
जल्लुं न्यायविधि योगे वाव्युं मोहरूप फलज्जणी आश्चर्यकारी अनं
जे इव्य ते श्राय । तगणुं ॥ २० ॥
वविअंधणांपि जायइ । सिवफलय महो अणंतगुणं १०॥
ए प्रकारे दान विषे २० गाथानो समूह समाप्तम् ॥

हवे संबंधे आव्युं ब्रह्मचर्य कुलक ते लखीए बीए ॥

॥ अथ शीलकुलक लिख्यते ॥

सोजाग्य गुणनुं मोहोदुं ए चरणे प्रणाम करुंश्री नेमिनाथ वा
वुं निधान एहवाने । वीसमा जिनपतिने ॥
सोहग्ग महा निहिणो । पाए पणमामि नमिजिणवइणो ॥
बालपणामां जुजाबले करी जनार्दन जे कृष्ण वासुदेवप्रते जेणे
ने । सहजमां जीत्यो ॥ १ ॥

बालेण शुश्रुबलेण । जणादणो जेण निज्जिणित्तं ॥१॥

जीवोने शीलगुण ठे तेज शील ठे तेज जीवोने मंगलीक उ
उत्तम वा पवित्र धन ठे । तृकृष्टुं ठे ॥

सीलं उत्तम वित्तं । सीलं जीवाण मंगलं परमं ॥

शील ठे ते दौर्जाग्यनुं शील ठे ते सुखनुं पीहर घरठे वा सु
हरणहार ठे । ख समस्तनुं स्थानक ठे ॥ २ ॥

सीलं दोहग्गहरं । सीलं सुस्काण कुलजवणं ॥२॥

शील ते धर्मनुं निधान ठे । शील ते पापनुं खंणहार कहुं
श्री तीर्थकर गणधरे ॥

सीलं धम्म निहाणं । सीलं पावाण खंण जणियं ॥

शील ते प्राणीयोने जगने अकृत्रीम अलंकार वा घरणुं श्रेष्ठ
विषे जयनुं करणहार ठे । ठे ॥ ३ ॥

सीलं जंतुण जए । अकित्तिमं मंणं पवरं ॥३॥

नरकरूप नगरना बारणाने रुं कमाना जोमाना जाइ सरखुं
धवाने । ठे ने ॥

नरय डुवार निरुंजण । कवाम संपुम सहोअर ङायं ॥

देवलोक रूप उज्वल घर तिहां । चरवाने सारी निसरणी समान
शील ठे ॥ ४ ॥

सुरलोअधवलमंदिर । आरुहणे पवरनिस्सेणिं ॥ ४ ॥

श्री उग्रसेन राजानी पुत्री । राजिमती पामी शीलवंती सतीमां
हि रेखा समान ॥

सिरि उग्गसेणधूआ । रायमई लहउ सीलवइ रोहिं ॥

गिरी गुफा विवरमां रह्यो एवो श्रो नेमनाथना जाइ रहनेमीप्रते,
जेणीये । आप्यो, संजम शील मार्गमां ॥

गिरि विवर गनु जीए । रहनेमी ठाविनु मग्गे ॥ ५ ॥

प्रज्वलितो पण निश्वे अग्निनो शीलना महिमाए करी पाणीनो
समूह ते । प्रवाह थयो ॥

पङ्कलिउवि हु जलणो । सीलपन्नावेण पाणियं हवइ ॥

ते जयवन्ती वतो जगमां सो जेहनी प्रगट वा प्रसिद्धे जशनी
ता श्री रामचंडनी स्त्री । पताका वा ध्वजा ॥ ६ ॥

सा जयनु जए सीआ । जीसे पयमा जसपमाया ॥६॥

चावणी वने काढ्युं पाणी ते जेणे उधारुयां दरवाजानां बारणां
णे करी चंपानगरीमां । त्रण ॥

चावणिजलेण चंपाए । जीइ उग्घामियं डुवारतियं ॥

ते केहनां न हरे चित्त ते चरित्र वा अवदात सती सुज
अर्थात् हरे । शानुं ॥ ७ ॥

कस्स न हरेइ चित्तं । तीय चरियं सुमहाए ॥ ७ ॥

समृद्धी प्रते पामो नर्मदा ते जलुं घणो काल जेणीए पाड्युं
सुंदरी । शुद्ध शील ॥

नंदनु नमया सुंदरि । सा सुचिरं जीइं पालियं सीलं ॥

गहिलापणुं पण करीने । सहन करी विटंबना घणाघणा प्रकारनीट

गहिलत्तणंपि कानं । सहिआय विमंबणा विविहा ॥८॥

कड्याण होजो कलावती बीहामणा रणमां राजाए तजी
सतीने । वा ठांती ॥

जइं कलावईए । श्रीसणरत्रंमि रायचत्ताए ॥

जे ते सतीना शीलगुणेकरीने । ठेदेलां अंग हस्तादी फरी नवांअयां

जं सा सीलगुणेणं । तिनंग पुणत्रवा जाया ॥ ९ ॥

सीलवतीना सील प्रते । समर्थ सुधर्माइंइ पण वर्णववाने नहो ॥

सीलवड्ण सीलं । सकड् सकोवि वत्रिणं नेव ॥

राजाना मोकल्या प्रधान चारेने पण शील राखवा प्रकर्षे ठ
वा मेहेता । ग्या जेणे ॥१७॥

रायनिउत्ता सचिवा । चउरोवि पवंचित्रा जीए ॥१७॥

ज्ञान अतिशय लक्ष्मो सहि जलो धर्मलाज्ज जेहने मोकलाव्यो
त महावीर परमेश्वरे ।

सिरि वद्धमाण पहुणा । सुधम्मलाज्जुत्ति जीड् पठविण ॥

ते जयवंती जगमांहे वर्तो सु शरदरुतुना चंडमानीपरे निर्मल
लसा श्रावीका । शीलगुणे ॥ ११ ॥

सा जयउ जए सुलसा । सारयससिविमलसीलगुणा ११॥

कृष्ण महादेव ब्रह्मा इंड ए मद वा अहंकारने जागनार एहवो
हवाना जे । कंदर्प तेहना वलनो अहंकार ॥

हरिहरबंजपुरंदर—मयजंजणपंचबाणवलदप्पो ॥

अप्रयासे जेणे मरद्यो वा ते श्री थुलीज्जजी आपो कल्याण
दलो नाख्यो । प्रते ॥ १२ ॥

लीलाइ जेण दलिउ । स थूलज्जदो दिसउ ज्जदं ॥१२॥

मनोहर योवनना समू प्रार्थना करतें थके पण स्त्रीरूप
हे वर्तते । पाणीपुरे करी ॥

माणहरतारुन्नजरे । पञ्चिज्जंतोवि तरुणि नियरेणं ॥

मेरूपर्वत परे अचल ठे मन ते श्री वयरस्वामी मोटा रुषि जय
जेहनूं एवा । वंता वर्तो ॥ १३ ॥

सुरगिरिनिच्चलचित्तो । सो वयरमहारिसी जयउ ॥१३॥

स्तवना करवाने तेहनी न श्रावक जे सुदर्शनना शीलगुणाना
सकीये । समूइ प्रते ॥

थुणियं तस्स न सक्का । सद्धस्स सुदंसणस्स गुणनिवहो ॥

जे विषम संकटमां निश्चे । पढे थके पण अखंरु शीलरूप
वन राख्युं ॥ १४ ॥

जो विसमसंकमेसुवि । पमिउवि अखंरुसील्लधणो ॥१४॥

सुंदरीजी रुपंनदेवनी पुत्री सु मणोरमा सुदर्शनशेठनी स्त्री । अंज
नंदा वैरस्वामीनी माता चेल । ना हनुमाननी माता । मृगावती चं
णा श्रेणीकनी स्त्री । दनवालानी चेली ॥

सुंदरि सुनंद चिद्धणा । मणोरमा अंजणा मिगावइअ ॥

ए जिनशासनमां प्रसिद्ध वा मोटी सतीउ हे जव्यो ! तमने
विख्यात एवी जली । सुख प्रते द्यो ॥ १५ ॥

जिणसासणसुपसिद्धा । महासइउ सुहं दिंतु ॥१५ ॥

अचंकारी जट्टानुं चरित्र सांजलीने कोनुं न धुणे निश्चे मस्तक
वा कथा प्रते । अर्थात् धुणेज ॥

अचंकारिअचरिअं । सुणिऊणं को न धुणइ किरसीसं ॥

जेणे अखंरुपणे शील पाल्युं जीलनो पति जे पत्नीपति तेणे करी
कष्टनी क्रोरु पण धैर्य न मूक्युं ॥१६॥

जा अस्कंमिअ सीला । जिद्धवइ कयन्तिआविदठं १६॥

आपणो मित्र आपणो ज्ञा आपणो जनक जे बाप आपणा वा
इ सगे । पनो बाप अथवा पण ॥

निय मित्तंनिय ज्ञाया ॥ निय जणउ निय पियामहो वा वि
आपणो पुत्र पण एटलामां जे न वाहालो होय लोकोने शील
शीलरहितकुशीलीयो होय ते । विना माटे ॥ १७ ॥

नियपुत्तोवि कुसीलो । न वद्धहो होइ लोआणं ॥१७॥

सघलाए पण व्रत प्रते । ज्ञागे थके अस्ति वा ठे कोइ पण

सर्वेसिंपि वयाणं । जग्गाणं अन्ति कोइ पन्दिआरो ॥
पण पाका घना प्रते कांना न होय शील फेर ज्ञागे कोइ उपा
न चोटे तेम । य ॥ १८ ॥

पक्कघम्सव कन्ना । न होइ सीलं पुणो जग्गं ॥ १८ ॥
वैताल पिसाच जूत राक्षसाकेसरीसिंह, चितला, हस्ती, सर्पएसर्वना
वेआलज्जूअरक्स-केसरिचित्तयगइंदसप्पाणं ॥

लीलाये करी ज्ञागे अहंकार पालतो जे होय निर्मल शील प्रते
वा मद प्रते । ते धणी ॥ १९ ॥

लीलाइं दलइ दप्पं । पालंतो निम्मलं सीलं ॥ १९ ॥
जे कोइ पूर्वे कर्मथो मुका गतकाले सिद्धा वर्तमानकाले सिद्धे
णा वा कर्मने मूकीने । आगामीकाले सिद्धसे तेमज ॥

जे केइ कम्ममुक्का । सिद्धा सिद्धांति सिद्धिहिंति तथा ॥
तेसर्व प्राणीने एहज बल । विस्तीर्ण आ जन्मपरिपालीतशीलनुं
ज माहात्म्य ॥ २० ॥

सर्वेसिं तेसिं बलं । विसालसीलस्स माहप्पं ॥ २० ॥

॥ ए रीते शीलकुलक संपूर्ण थयुं ॥

॥ इति शीलकुलकं समाप्तम् ॥

हवे संबंधे आव्युं तप कुलक ते लखीए ठीए ॥

॥ अथ तपकुलकं लिख्यते ॥

ते जयवंता वर्तो आ अवसर्पिणीनी जेमना खज्जा उपर सोजे ठे
आदे थया श्री आदिनाथ जिनेश्व मस्तकना केस जटारूप मु
र ते माटे जुगादिजिन । गट ॥

सो जयन्त जुगाश्जिणो । जस्संसे सोहए जम्ममन्तो ॥
तेमणे तपध्यानरूप अग्निये वा करमरूपीआं लाकमां तेथी थयो
ल्यां एवां । धूमामो तेनी पंक्ती तुब्बय ॥ १ ॥

तवजाणग्गिपल्लिविय-कम्मिधणा धूम पंत्तिव ॥ १ ॥

संवत्तरी वा वरसीतप काउसग्गमां जे एक स्थानके रह्यो
करी । पूज्यपदयुक्त जगवंत ॥

संवत्तरियतवेणां । काउसग्गंमि जो ठिन् जयवं ॥

पूरण करी आदरी आपणी डुर करो पाप वा माठां कर्मप्रते श्री
प्रतिज्ञा ते जेणे ते । बाहुबलजी श्रीरुषन्नदेवजीना पुत्रश्

पूरियनिययपइत्तो । हरन् डुरिआइं बाहुबली ॥ २ ॥

अथिर चलप्रते पण थिर अच रुजु सरलप्रते करे दुःखे पामवायोग्य
ल करे वांकां कार्य ते पण । कार्यनेपण तेम सुखे पामवायोग्यकरे
अथिरंपि थिरं वंकां-पि नजुअं डुल्लहंपि तह सुलहं ॥

दुःखे साधवा योग होय ते तपना महिमाये करी प्राप्त थाय
काम सुखे साधवा योग । समस्त कार्य ॥ ३ ॥

डुस्सअंपि सुसयं । तवेण संपज्जए कज्जं ॥ ३ ॥

ठठ ठठ एटले बे बे करतो थको श्री महावीरस्वामीनो
उपवासना तप प्रथम गणधर जगवंत ॥

ठठं ठठेण तवं । कुणमाणो पढम गणहरो जयवं ॥

अक्कीणमहाणसी महालब्धी गणधरपद लक्ष्मीसहित इंड्रजूती
आदे घणो लब्धीनवंत । गौतमस्वामी जयवंता वर्तो ॥४॥

अस्कीणमहाणसीउ । सिरि गोअमसामिन् जयन् ॥४॥

सोत्ते वा ठाजे चोथो चक्रव तपनां बले करी खेलोसही आदे
तिं सनत्कुमार नामे । लब्धीन पाभ्यो ॥

ठङ्कइ साणकुमारो । तवबलखेलाइलादिसंपन्नो ॥

आपणुं जे थुंकरे तेणे करी खरनी सोना सरखी दीप्ती प्रकासतो
आंगुली तेशी । हूवो ॥ ५ ॥

निवृत्त खवलि अंगुलि । सुवन्न कंति पयासंतो ॥५॥

गाय, ब्राह्मण, पेटनुं बालक, ब्राह्मणी ए चारने मारीने मोहोदुं
गर्जवती- पापकर्म ॥

गो बंज गप्प गप्पिणि । बंजणि धायाइ गुरुअ पावाइं ॥

करीने पण सोनानीपरेज । तप तपवेकरीथुइ थयो एवो दढपहारीइ
काज्जाणवि कणायंपिव । तवेण सुदो दढपहारी ॥ ६ ॥

पाठलने जन्मे आकरो तप । तप्यो वा करयो तेशी जे नंदीषेण
नामे मोटोटा रुपि ते ॥

पुवज्जवे तिध तवो । तविउ जं नंदिसेण महारिसिणा ॥

वसुदेवजी श्रीकृष्णानो पि थयो विद्याधरी हजारो गमेनो ॥७॥
ता ते कारणथी प्रीतम ।

वसुदेवो तेण पिउ । जानु खयरी सहस्साणं ॥ ७ ॥

देवता जे ते पण चाकर करे केनुं उत्तम कुल ते पितानुं जाती
वा दासपणुं । ते मातानी तेशी रहितनुं पण ॥

देवावि किंकरतं । कुणांति कुलजाइविरहिआणंपि ॥

तपस्यारूप जे मंत्र तेहना हरिकेसीचंमालकुले जन्म्या महामु
महीमाधकी । नि थया तेमनुं ॥ ८ ॥

तवमंतपजावेणं । हरिकेसबलस्स वरिसिस्स ॥ ८ ॥

वस्त्रसहीकरो गमे एकवस्त्रेकरी । एकज घनायेकरी घनाइजारोगमे
पद्मसयमेगपमेणं । एगेण घमेण घमसहस्साइं ॥

जे निश्चे करे मुनिउ ते । तपरूपी कढपवृद्धनुं तेमने निश्चे

फल जाणवुं ॥ ए ॥

जं किर कुणंति मुण्णिणो । तवकप्पतरुस्सत्तंस्कू फलंए
नीआणे करी रद्धित करयो तप जे तेने तप करनारनी सुं प्रसं
विधिये एहवो ॥ सा प्रते हूं ॥

अनिआणस्स विहीए। तवस्स तवियस्स किं पसंसामो॥
करुं जेणे तपे करी समस्त निकाचीत पण वा निश्चे कर्मने
नास कखां । ॥ १० ॥

किज्जइ जेण विणासो । निकाइयाणंपि कम्माणं॥१०॥
अती दुःखे कराय एवा तप जगत्गुरु श्री नेमिनाथ प्रते कृष्णे
नो कारक । पूढ्याथी ते प्रज्जुए ते प्रस्तावे ॥

अइडुकरतवकारी । जगगुरुणा कन्हपुत्तिएण तया ॥
कह्यो ते मोहोटा आत्मानो समरुं चित्तमां श्री नेमिनाथजीनो
घणी । शीष्य ढंढणकुमार मुनि प्रते॥११॥

वाहरिणु स महप्पा । समरिज्जु ढंढणकुमारो ॥ ११ ॥
प्रतिदिवसे सातजण प्रते वध करीने वा मारीने लीधी श्री
तेमां ठ पुरुष एक नारी । वीरजिन पासे दीक्षा ॥

पइदिवसं सत्तजणे । वहिऊणं गहियवीरजिणदिस्का ॥
डुकर अज्जिग्रहमां निरतो वा अर्जुनमाली मुनि सिद्धीपद पाम्यो
समस्त रक्त एहवो । ॥ १२ ॥

डुग्गाज्जिग्गहनिरु । अज्जुणुणु मालिनु सिद्धो ॥ १२॥
नंदीसरनामे आठमो द्वीप तथा मेरुपर्वतना शिखरने विषे एक
तथा रुचकनामे तेरमो द्वी फाले करी ॥
प तेने विषे निश्चे ।

नंदीसररुअगेसुवि । सुरगिरिसिहरेसु एगफालाए ॥

जंघाचारण विद्याचारण जायतपना प्रज्ञावेकरीने श्री जिनपदि
मुनिउ लब्धीवंत । मा वंदनार्थे ए अधीकार जगवतीसूत्रे
३०मा सतकनाएमा उद्देशामांढे ॥१३॥

जंघाचारण मुण्णिणो । गह्णंति तवप्पज्ञावेण ॥ १३ ॥

मगधदेशनो राजा जे श्रेणीक वरणव्युं वा वखाण्युं स्वमुखे श्री
तेना आगल जेहनं । महावीरस्वामीये तपनुं रूप ॥

सेणियपुरउ जेसिं । पसंसिअं सामिणा तवोरूवं ॥

ते श्री धनाजी सालिज्जना व ते बेहु पण पांचमे अनुत्तरे
नेवी तथा धनाकाकंदी मुनिनुं । पोहोच्या ॥१४ ॥

ते धन्ना धन्नमुणि । उन्नवि पंचुत्तरे पत्ता ॥१४ ॥

सांज्जलीने तप सुंदरीनांमे पुत्री जे तेनो आंबिलतप निरंतर
श्री रूपज्जदेवनी । वा आंतरा रहित ॥

मुण्णिक्कण तव सुंदरि । कुंमरीए अंबिलाणि अणवरयं ॥

साठ वर्षपद हजारपदसहित कहो केहनं न कंप्पे वा न धुजे
एटले साठहजार वर्ष सुधी । हैयुं धुजेज ॥ १५ ॥

सठ्ठिवास सहस्सा । जण कस्स न कंप्पए हिययं ॥१५॥

जे कीधो आंबीलनो तप बार वर्ष सुधी शिवकुमार तेणेज्जवे
जंबूने पाठलज्जवे । मुनिपणे ॥

जं विहिअमंबिलतवं । बारस वरिसाइं सिवकुमारेण ॥

ते देखी श्री जंबुस्वामी विस्मय पाम्यो हैयामां कुणीक
ना रूप प्रते । नामे राजा ॥ १६ ॥

तं दट्टु जंबुरूवं । विम्हइउ कोणित्त राया ॥१६॥

जिनकळपीमुनि परिहारविसुधी प्रतिमा अंगीकारवंत साधु ॥
तपवंत साधु । यथा लंदी तपवंत साधुनुं ॥

जिणकप्पिय परिहारिअ । पमिमा पमिवन्न लंदयाईणं ॥

सांजलीने तपनुं सरूप वा कोण बीजो धारण करे तप करवा
कथानक । नो गर्व ॥ १७ ॥

सोज्जण तवसरुवं । को अन्नो वहउ तवगवं ॥ १७ ॥
मासखमण पासखमण एटले बलज्जद्र मुनि कृष्णवासुदेवनो ज्ञाइ
महीनाना उपवास पत्ररदिन रूपवंत पण निश्चे वीरम्यो ॥
ना उपवास करनारो ।

मासध्रमासखवउ । बलज्जहो रूववंपि हु विरत्तो ॥
ते जयवंतो वरतो रणमां प्रतिबोध करतो स्वापद जे वनचर
वसणहारो । सिंह मृगादि हजारोने ॥ १८ ॥

सो जयउ रत्नवासी । पम्बोहिअसावयसहस्सो ॥ १८ ॥
धरहरी वा कंपीप्रध्वी, जलहल्या । समुद्र, हाल्या समस्त कुलगि
वा हालकल्लोल थया । री हीमवंतादि ॥

थरहरिअ धरं ऊलहल्लिय-सायरं चल्लियसयलकुलसेलं
जे करतो हूउ जयवंतो वर संघनुं कष्ट निवारणअर्थे करयुं लाख
तोश्रीविष्णुकुमार मुनीश्वरा जोजननुरूप ते तपनुंफल जाणवुं १९
जमकासि जयं विणहु । संघकए तं तवस्स फलं ॥ १९ ॥
शुं घणुं वा बहुधा केहेवाथी जे कोइने पण किहांइ कांइ सुख
वा जणवाथी । प्रते ॥

किं बहुणा जणिणां । जं कस्सवि कहवि कत्तविसुहाइं
दिसेठे जुवन वा लोकते । तिहां तप तेज कारण निश्चे एटले सम
मध्ये । स्त सुखनुं मुख्य हेतु तप तेज ठे ॥ २० ॥

दीसंति जवणमद्ये । तत्त तवो कारणं चैव ॥ २० ॥

॥ इति तपसमुदाय संपूर्णम्

॥ इति तपकुलकं समाप्तम् ॥

इवे ते तपमां ज्ञाव मले तो निर्जराहेतु तप आय, माटे लगतुंज
॥ ज्ञावकुलक लखीए ठीए ॥

॥ अथ ज्ञावकुलकं लिख्यते ॥

कमठनामे अज्ञान तपकरी अ । बोहामणुं प्रलयकाल वा कळपांत
सुरदेव थयो तेश्री कमठ असुर कालना सरखुं मेघनुं पाणी तेमां
देव तेणे पूरवेवेरे रच्युं । बोलवा माटे ॥

कमठासुरेण रइयं-मि ज्ञीसणे पलयतुल्लजलबोले ॥

तोहे पण ठकाय जीवनुं हित । परसयो एहवो जयवंतो वर्तो श्री
चिंतवता ज्ञावथी केवलज्ञा । पार्श्वजिन त्रेवीसमो तीर्थकरा॥१॥
नादि गुणलक्ष्मी ।

ज्ञावेण केवललक्ष्तिं । विवाहित जयउ पासजिणो॥१॥

चुना वीनानुं तंबोल सोजा पास विना वा खटाइ वीना वस्त्रा
न पामे रंग न आपे । दिके न थाय जेम रंग ॥

निचुत्रो तंबोलो । पासेण विणा न होइ जह रंगो ॥

तेम दान शील तप ज्ञावना ए निफल जाणवा अंतःकरण
चारे पण । शुद्धज्ञाव विना इति तत्त्वं २

तह दाणसीलतवजा-वणाउ । अहलाउ ज्ञावविणा२॥

मणि, रत्न, मंत्र, उषधी वा यंत्र, तंत्र तथा देवतानी उपासना
जमीबुद्धा । पण निश्चे ॥

मणि मंत नसहीणं । जंतयतंताण देवयाणंपि ॥

एटलांवानां ज्ञाव विना नही निश्चे कोइने देखाय वा आपे
सिद्धपणाने । लोकमां ॥ ३ ॥

ज्ञावेण विणा सिद्धी । न हु कस्सइ दीसई लोए ३

जली ज्ञावनाने बसे करीने । प्रसन्नचंद्रराजरुषी बेघरी मात्रिकरी

सुहृन्नावणावसेणं । पसन्नचंदो मुहुत्तमित्तेण ॥
 खपावीने कर्म जे घनघाती पाम्यो केवलज्ञान ते ज्ञावे करी
 रूप गांठ प्रते । ने, माटे ज्ञाव तेज मुख्य ठे ॥४॥
 खविऊण कम्मगांठिं । संपत्तो केवलं नाणं ॥ ४ ॥
 श्रुश्रुषंतो वा सेवना कर आपणी गुरुणी चंदनबालाने ने निं
 ती चरणे वा पगे । द्या करती पोतानां दुषण प्रते ॥
 सुस्सूसंती पाए । गुरुणीणं गरहिऊण नियदोसे ॥
 उपन्युं वा थयुं सर्वोपरी ज्ञान एहवी मृगावती साध्वी जयवंती
 केवलज्ञान इत्यर्थः । वर्तो शुद्धज्ञावे करीने ॥ ५ ॥
 उप्पन्नदिव्वनाणा । मिगावई जयउ सुहृन्नावा ॥ ५ ॥
 जगवंत वा पूज्य इलाची मोहोटा वांस उपर जे समस्त
 पुत्र मुनि । नटणीमोहे चरयो ॥
 जयवं इलाइपुत्तो । गुरुए वंसंमि जो समारूढो ॥
 तिहां रहे देखीने मुनिराज कोइ तेथी आव्यो शुद्धज्ञाव तेथी
 ग्रहस्थता घरमां गौचरिए गएला । केवल ज्ञानो थयो ॥ ६ ॥
 दठूण मुणिवरिंदे । सुहृन्नावा केवली जाउ ॥ ६ ॥
 कपिलनामे ब्राह्मण ते मुनि । अशोकवनिका नामे वामोमांही
 आपणां मनथी जे ॥
 कविलोअबंजण मुणी । असोगवाणिआइमद्ययारंमि ॥
 जहा लाहो तहा लोहो, लाहालोहां । ध्यातो अको थयो जातोस्म
 पवहइ ॥ दोमासा कणय कऊं,कोमी । रणवंतअनुक्रमे केवली थयो
 ए न नीठइ ॥१॥ ए गाथानो अर्थ । ॥ ७ ॥
 लाहालोहत्तिपयं । जायंतो जायजाइसरो ॥७ ॥
 तपसी मासखमणादिक सा वासीउदन वा करंबादिक जक्त वा

धुने निमंत्रणा पूर्वक । आहार जे तेणे शुद्धजावथी ॥
 खवगनिमंतणपुष्टं । वासियज्ञतेण सुद्वजावेण ॥
 खातो थको केवलज्ञान प्रते । पाम्यो श्री कूरगहूनामा मुनि॥७॥
 भुंजंतो वरनाणं । संपत्तो कूरगहूत ॥ ८ ॥
 पाठलना जवमां आचार्यपद ज्ञाननी आशातना वा अबज्ञा ते
 हूते पण कीधी । ना प्रजावे दुर्मध वा मूर्ख ॥
 पुष्टजवसूरिविरईय—नाणा सायण पजाव दुम्मेहो ॥
 आपणुं नाम ध्यातो थको । मासतुष मुनि केवलज्ञानी थयो ए॥
 नियनामं जायंतो । मासतुसो केवलीजात ॥ ९ ॥
 हाथो उपर चमी आवती रुढी देखीने कोनी श्री रुषजदेव
 हवी ते । स्वामीना अतिशयादिकनी ॥
 हृत्तिमि समारूढा । रिद्धिं दतूण नसजसामिस्त ॥
 तेज वखते शुध ध्यान ध्या मरुदेवी स्वामीनी श्री आदिनाथनी
 ती थकी । माता सिद्धी पामी ॥
 तस्कण सुहज्जाणेणं । मरुदेवी सामिणी सिद्धा ॥१०॥
 प्रतिजागरण वा वैयाव जंधानुं बल हीण थएलुं एहवा श्री अ
 च करती थकी । त्रीकापुत्र आचार्य उपरे जक्तिवंतने ॥
 पद्मिजागरमाणीए । जंधाबलखीणमन्त्रिआपुतं ॥
 संप्राप्त वा पामी केवल नमो नमो श्री पुष्पचूला नामे केव
 ज्ञान प्रते एवी । ली साधवी प्रते ॥ ११ ॥
 संपत्त केवलाए । नमो नमो पुष्पचूलाए ॥ ११ ॥
 कोमीनदिन्न सेवालादि पन्नर गौतमस्वामीये दिधी दिहा प्रते
 सें तापस अष्टापदे रहेलाने ।
 पनरसय तावसाणं । गोअमनामेण दिन्न दिस्काणं ॥

तेमने उपन्युं केवलज्ञान शुद्धज्ञावे करी तेथी नमुहुं ते केवलो
शाथी ते कहणे । जगवंताने ॥ १२ ॥

उप्पन्न केवलाणं । सुहजावाणं नमो ताणं ॥ १२ ॥

जीव जे तेने सरीर जे देह जेद जे जुझापणुं जाणीने समा
ते थकी । धीपणाने पाम्या एवाने ॥

जीवस्स सरीरानु । ज्ञेयं नानं समाहिपत्ताणं ।

घाणीमां पीलतां प्राणांत कष्ट खंधकसूरिना शिष्य तेमने नमस्का
मां उपजाव्युं केवलज्ञान एवा ॥ र हो ॥ १३ ॥

उप्पाम्भियनाणाणं । खंदगसीसाण तेसि नमो ॥ १३ ॥

श्री वर्द्धमान प्रज्जुना चरण पूजवानी वांढा सहित आवती
कमल प्रते । हूर्ड नगोरुना फूले करी ॥

सिरि वद्धमाणपाए । पूअच्छी सिंडुवारकुसुमेहिं ॥

उत्तमज्ञावे करीने देवलोके । दुर्गतानामे स्त्री सुखने पामी ॥ १४ ॥

ज्ञावेणं सुरलोए । दुग्गइनारी सुहं पत्ता ॥ १४ ॥

ज्ञावे सहित जुवनस्वामी वांदवाने रुक्को पण वाव्य
श्री महावीरने । थी नीकली चाटयो ॥

ज्ञावेण जुवणनाहं । वंदेउ दुद्धरोवि संचलित ॥

जतां श्रेणीकना घोराने प पोतानेज नामे उलखायो तेवो द
गे मरण पामीने वचमां । दुर्नानामे देव थयो सौधर्मे ॥ १५ ॥

मरिक्का अंतराले । नियनामंको सुरो जान ॥ १५ ॥

एक ज्ञाइए साधुव्रत लीधुं बीजे पाणीना पुरे करी जरेली एह
ज्ञाइए राज लीधुं एक उदरना । वो नदीए ॥

विरयाविरयसहोअर । उदगस्स जरेण जरिअसरिअप्राए ॥

पोताना स्वामीये तथा मुनिये तिवारे दीधो नदीए मारग

कहे हूते श्रावीकाने ॥ ६ ॥ ते ज्ञावना वशथी ॥ १६ ॥

जणिआइ साविआए । दिन्नो मग्गुत्ति ज्ञाववसा ॥ १६ ॥

श्री चंरुइनामे आचार्य गुरूये । मारचोअकां पण मंरुनाप्रहारेकरी

सिरिचंरुइगुरूणा । तामिज्जंतोवि इंरुघाएहिं ॥

तेज अवसरे तेमनो नवदी शुद्ध लेशाये ते केवलज्ञानी अयो

हित साधु शोष्य । ॥ १७ ॥

तक्कालं तस्सीसो । सुहलेसो केवली जाउ ॥ १७ ॥

जे नहि निश्चे जण्यो वा क जीवने वधे वा इण्ये पण समिती

ह्यो कर्मनो बंध । गुप्तीचंतने ॥

जं नहु जणिउ बंधो । जीवस्स वहेवि समिइगुत्ताणं ॥

ते ज्ञाव तीहां प्रमाण ठे । पण नथी प्रमाण ज्ञाव वीना एक

लो कायव्यापार ॥ १८ ॥

ज्ञावो तन्नपमाणं । न पमाणं कायवावारो ॥ १८ ॥

ज्ञाव तेज निश्चे परमार्थ वा ज्ञाव तेज आत्मधर्मनो साधक वा

उत्कृष्टो अर्थ ठे । सखाइउ कह्यो ठे ॥

भाव चिअ परमत्तो । भावो धम्मस्स साहउ भणिउ ॥

समकितनुं पण बीजजूत । एकलो ज्ञावज निश्चे कहेठे जगत्गुरु

तीर्थंकर गणधरादि ॥ १९ ॥

सम्मत्तस्सवि बीअं । भाव चिअ बिंति जगगुरूणो १९

ते माटे शुं घणुं कहेवे करी एक तत्त्वनी वात सांजलो हे महा

ने । सत्व प्राणीगण ॥

किं बहुणा भणिणं । तत्तं निसुणेह भो महा सत्ता ॥

मोक्षसुखनां बीजरूप वा जूत । जीवोने सुखनोधरणहारो ज्ञावजठेशु

मुक्कसुहवीयजून । जीवाण सुहावहो ज्ञावो ॥ २० ॥

ए रीते दान शील तप ज्ञावना जे करे शक्ती ज्ञक्तिये तत्पर
प्रते । हुतो नर पुरुष ते ॥

इयदाण सील तव ज्ञा-वणाजो कुणइ सत्ति ज्ञत्ति परो
देवताना इंडना समूह तेणे पूज्य अचीरात् वा थोकाकालमां ते
एहवो वा ए चार कुलक करताए पामे मोहनां सुख प्रते ॥२१॥
आपणुं नाम सूचयुं देवेइसूरिएहवुं।

देविंदविंदमहिअं । अइरा सो लहइ सिद्धिसुहं २१
ए प्रकारे ज्ञाव कुलक टवार्थ संपूर्णम् ॥

॥ इति ज्ञावकुलकं समाप्तम् ॥

इवे उपदेशरूप रत्ननो जंमार ते समान कुलक लखीये गीए ॥

॥ अथ उपदेशरत्न कोश ॥

उपदेशरूप रत्ननो जंमार ठे । नाश पमाक्यां ठे समस्त लोकना
दारीइ जेणे ॥

उवएसरयणकोसं । नासिअनीसेसल्लोगदोगच्चं ॥

उपदेशरूप रत्नना माला ठे कहुंछुं वांदी नमीने वर्तमान शास
वा श्रेणी ठे जेइमां एहवुं । नपति श्री वीरजिन प्रते ॥ १ ॥

उवएसरयणमालं । वुठं नमिऊणं वीरजिणं ॥ १ ॥

जीवदयाने विषे रमण क इंडीउना समूह जे श्रोत्रादिने दम
रीए चालीए सदा । वी वश राखवी सदाय पण ॥

जीवदयाइं रमिऊइ । इंदियवगो दमिऊइ सयावि ॥

सत्य मीठुं वचन नीश्वे बो धर्मनुं सार वा तत्व एणीपरे नी
लीये अवसर उचीत । श्वे ॥ २ ॥

सच्चं चैव चविऊइ धम्मस्स रहस्स मिणमेव ॥७॥

ब्रह्मचर्यं वा शुद्ध आचारं न न संवास वस्तीजे माठा आचारी
नीश्वे ज्ञागीए । साथे ॥

सीलं न हु खंमिऊइ । न संवसिऊइ समं कुसीलेहिं ॥
जला गुरुनुं हीतवचनं न उद्धं श्री जिनेश्वरना मुनिधर्मनो एज
धीये । उत्कृष्टो अर्थ ॥ ३ ॥

गुरुवयाणं न खलिऊइ । जइनऊइधम्मपरमत्तो ॥ ३ ॥
चपलं वा अजतनाये न चा कुलधर्मं मर्यादा उपरांतं न उद्धं
लीये पंथं जोइ चालवुं ट वेष धरीये ॥

चवलं न चंकमिऊइ । विरइऊइ नेव उप्पमो वेसो ॥
वांकी दृष्टीये न जोइये स रीसाणा पण बोले शुं चामीआ नर
मदृष्टीधी जोवुं । तेवा पुरुषने ॥ ४ ॥

वंकं न पलोइऊइ । रुढावि ज्ञांति किं पिसुणा ॥४॥
वशं करीये आपणी जीज वा विणा विचारयुं न होज करीये को
रसना इंडीने । इ कार्यं प्रते ॥

निअमिऊइ नीअजीह । अविअरिअ नेव किऊएकऊं
न आपणो जलो जे कुला तो ते नर प्रते माठो कोपेलो शुंकरे
चार तेने लोपीए ॥ पांचमो आरे वा कलिकाल ॥५ ॥

नकुलकमोअ लुप्पइ । कुविउकिं कुणइकलिकालो ॥५॥
कोइने मर्मवचनं न बोलीजे कोइने पण कुमु कलंकं न दीजीए
डुखहेतु । कोइ काले ।

मम्मं न उल्लविऊइ । कस्सवि आलं न दिऊइ कया ॥
कोइने पण न आक्रोस डु ए संत स्वजननो मारग एम डुलं
रवचनं बोलीये । ज जाणवो ॥ ६ ॥

कोवि न उक्कोसिऊइ । सऊणमग्गो इमो डुग्गो ॥६॥

सर्वने वा सर्व प्रकारे उप न विसारवो परजने उपगार कस्यो ते
गार करवो । प्रते ॥

सवस्स उवयरिज्झ । न पम्हसिज्झ परस्स उवयारो ॥

डुखीत दीनप्रते यथाशक्ति उपदेश हीतवचन एज जाण मा
आधार दीजीये । ह्या पुरुषोनो ॥७॥

विहलं अवलंबिज्झ । उवएसो एस विउसाणं ॥ ७ ॥

कोइनी पण न प्रार्थना की कोइये कांइ पण प्रार्थना करी होय
जीये । तो न जंग करीये ॥

कोवि न अप्पत्तिज्झ । किज्झकस्सवि न पत्तणान्जंगो ॥

दीन दयामणुं वचन न वो जीवीये जोहां सुधी आ जीवलो
लीये । कमां तीहां सुधी ॥ ८ ॥

दीणं नय जंपिज्झ । जीविज्झ जाव जिअलोए ॥ ८ ॥

आपणी न करीये प्रसंसा गु निंदीजे दुर्जनने पण निश्चे न कोइ
एवर्णन । काले पण ॥

अप्पा न पसंसिज्झ । निंदिज्झ दुज्जाणोवि न कयावि ॥

घणुं घणुं न हसीये, दुखनुं मूत्र पामीये मोटाइपणुं तेम चा
हासमाहनी ठे । लतां ॥ ९ ॥

बहु बहुसो न हसिज्झ । लप्पइ गुरुअत्तणं तेण ॥ ९ ॥

वैरीनो न विश्वास वा जरुंसो कोइकाले पण ठगीये नही विस
करीये । वास राखे तेने ॥

रिउणो न वीससिज्झ । कयावि वंचिजए न वीसत्तो ॥

नकरघागुणना लोपकअइये । ए प्रकारे न्यायमार्गनी रचना जाणवी

न कयग्धेहिं हविज्झ । एसो नायस्स नीसंदो ॥ १० ॥

राज्जी अइये जला गुण वा बांधीये राग नही साचा स्नेह

जला गुणीने देखीने । रहीत नर साथे ॥
 रञ्जिऊ सुगुणोसु । बघइ राउ न नेहवप्रेसु ॥
 करीये पात्रनी परीक्षा । दह माह्याने एज कसवटी हीम
 परीक्षा पाषाण तुल्य ठे ॥ ११ ॥
 किऊ पत्तपरिरका । दस्काण इमो अ कसवटो ॥११॥
 न अकार्यने आदरीये वा अं । आपणो आत्मा पानीजे नही निंद
 गीकरीये । नीक वचनमां ॥
 नाकऊ मायरिऊइ । अप्पा पामिऊए न वयणिऊे ॥
 न साहासीक प्रते तजीये वा । उजा राखीये ते गुणे जगत्मांहाअ
 ठोनीये कष्ट आवे तोपण । ॥ १२ ॥
 न य साहसं चइऊइ । उप्रिऊइ तेण जगहठो ॥१२ ॥
 कष्ट आवे पण न मुर्झाईये । न मुकोजे आदखा मारगनुं मा
 न नाम मरणांते पण ॥
 वसणेवि न मुप्रिऊइ । मुच्चइ माणो न नाम मरणोवि ॥
 लहमीनो हय वा नाश धाय । व्रत तरवारनी धार समान होय
 पण दान दीजे योग्य । निश्रे धीर पुरुषने ॥ १३ ॥
 विहवस्फएवि दिऊइ । वयमसिधारं खु धीराणां ॥ १३ ॥
 घणो स्नेह न धरीये वा । रीसावुं नही स्नेही उपर पण नी
 वहीये कोइथी । रंतर ॥
 अइनेहो न वहिऊइ । रूसिऊइ नय पिएवि पयदिहं ॥
 वधारीजे नही कलइ वा व. जलांजली आपीये दुःखने एम दुः
 ठवारु कोइथी । खमार्ग तजीये ॥ १४ ॥
 वधारिऊइ न कली । जलंजली दिऊइ दुहाणां ॥१४॥
 न माठा साथे वसीये मा । बालकषी पण ग्रहण करीये आपणा

गो संघ न कीजे । हीतनुं वचन ॥

न कुसंगेण वसिऊइ । बालस्सवि घिप्पए हिअं वयणां ॥

अन्याय मार्गथी नीव्रती जे । न थाय माठुं बोलवुं कोइने आण
वा पाठा नसरीजे । णुं ए रिते ॥ १५ ॥

अनयानु निवट्टिऊइ । न होइ वयणिऊया एवं ॥ १५ ॥

वैज्रव लह्मोए नीश्वे न अ । न खेद करीए निर्धनपणामां पणा ॥
हंकार वा माचवुं करीये ।

विह्वेवि न मच्चिऊइ । न विसीइऊइ असंपयाएवि ॥

प्रव्रती जे शत्रुमीत्रे, सुख डुखे । न होय सारेमाठे योगे तो आपण
समजावे—राग द्वेष रहीतपणे ने संताप ॥ १६ ॥

वट्टिऊइ समजावे ॥ न होइ रणरणइ संतावो ॥ १६ ॥

वरणवीजे सेवकना गुण । पाठल न कहीए । दीकराना गुण न
तेइने समक— प्रतक्ष, पाठल कहीए ॥

वन्निऊइ जिच्चगुणो । न परुस्कं नय सुअस्स पच्चखं ॥

स्त्री नारीनातो न प्रतक न न नाश पामे जेणे करी आपणुं
पाठल गुण कहीए । मोहोटापणुं ॥ १७ ॥

महिलानु नोत्तयाविहु । न नस्सए जेण माहप्पं ॥ १७ ॥

बोलीए हीतकारी वचन । करीए वीनय, देइए दान ॥

जंपिऊइ पिअवयणां । किऊइ विणानुअ दिऊए दाणां ॥

कोइमां गुण जाणीए तो ते । ए अमूल मंत्र सर्वने वश वा
गुण ग्रहण करीए । आयत करवानो ठे ॥ १८ ॥

परगुणगहणं किऊइ । अमूलमंतं वसीकरणां ॥ १८ ॥

प्रस्ताव वा उचीत अ समान दीजे डुर्जन नीस्नेही नरने
वसर आवे बोलवुं । प्रण घणामां ॥

पञ्चावे जंपिऊइ । सम्माणिऊइ खलोवि बहुमद्ये ॥
न तजीए नीजनं परनुं बिशे । समस्त अर्थ तेम चाखे तेना
षपणुं । सिद्ध आय ॥ १९ ॥

नऊइ सपरविसेसो । सयल्लुहा तस्स सिद्यंति ॥ १९॥
मंत्र तंत्र विद्या न जोइस । जइस नही परना घरमां एकलो बी
जादिक वीना ॥

मंतंताण न पासे । गम्मइ नइ परग्गहे अबीएहिं ॥
आपणी आदरी प्रतीक्षा जलुं कुलीणपणुं तेहने होय ए
वा व्रत पालीए । रीते ॥ २० ॥

पम्बिवन्नं पालिऊइ । सुकुलीणत्तं हवइ एवं ॥ २० ॥
मीत्रने घेर जमीए मीत्र । पूठीए मनमां विचार नपजे ते
ने जमाणीए । पूठे तेहने कहीए आप ॥

जुंजइ जुंजाविऊइ । पुठिऊ मणोगयं कहिऊ सयं ॥
सार वस्तु मीत्रने दीजे, मीत्र । जो वांठीए जीवारे निश्चल स्नेह
आपे ते लीजीए जोग वस्तु । मीत्रथी तो ॥ २१ ॥

दिऊइ लिऊइ उचिअं । इत्थिऊइ जइ थिरं पिम्मं ॥ २१ ॥
कोइने पण न अपमान दी । न गर्व करीए दानादिक ठते गुणे
जीए । पोताने ॥

कोवि न अवमन्निऊइ । नयगविऊइ गुणोहिं निअएहिं ॥
न विस्मय वा अचरीज चीतमां । घणां रत्ने करी जे माटे ए
लावीए जगमां कांइ अचरीजनथी ॥ प्रथवी जरी ठे ॥ २२ ॥

नय विम्हनुवाहऊइ । बहुरयाणा जेणिमा पुहवी ॥ २२ ॥
आरंज वा प्रथम कार्य इल । करीए काम मोहोइ पण पढीथी ॥
वो वा थोमो कीजे ।

आरंजिऊइ लहुअं । किऊइ कऊमहंतमवि पत्ता ॥

न आपणुं नतकृष्टपणुं ते पामीए मोहोटाइपणुं जेणे करीने
कीजीए । ॥ १३ ॥

नय नुकरिसो किऊइ । लप्रइ गुरुअत्तणं जेण ॥२३॥
ध्याइए श्री परमात्मा आपणा समान गणीए बीजा जी
वीतराग देव प्रते । वाने ॥

ऊइऊइ परमप्पा । अप्पसमाणो गणिऊइ परो ॥
करीएनही राग द्वेष कोइने । ठेदीजे एम चालतां संसारनां दुःख
केवारे । प्रते ॥ २४ ॥

किऊइ न राग दोसो । ठिन्निऊइ तेण संसारो ॥२४॥
ए रीते जला उपदेशरूप । जे प्राणी ए रीते थापे जली आप
रत्ननी माला । ले हृदये वा कंठे ॥

उवएसरयणामालं । जो एवं ठवइ सुठु निअकंठे ॥
ते प्राणीने नीरूपइव जे मोहनां । वहुस्थले आबी रमे पोतानी इ
सुखनी लक्ष्मी । ज्ञाए ॥ २५ ॥

सो नर सिवसुहलढी-वहुयले रमइ सञ्चाइं ॥ २५ ॥

ए रीते थयो उपदेशरत्ननो जंकार संपूर्णम् ॥

॥ इति उपदेशरत्नकोसः समाप्तम् ॥

॥ अथ शास्वता जिननामादि संख्या स्तवनं ॥

प्रथम शास्वताजिन चार नामे ठे । श्रीचंज्ञानन३ श्री वारिषेणधस्ता
ते कहेठे, ज्ञान अतिशय लक्ष्मी । मान्य केवलीरूप तारागणामां
वंत रुषज्ञानन१ श्रीवर्द्धमान२ । चंइमा समान ते प्रते ॥

सिरि उसहवद्धमाणं१ । चंदाणणश्वारिसेणधजिणधंढं
नमीने शास्वता जिन जवन वा । संख्या वा गणतिनुं समस्त व
प्रासादनी । रणव करुंहुं हुं ॥ १ ॥

नमिउं सासय जिण जव-ण संख परिकित्ताणं काहं १
जोतपीदेव व्यंतरदेवने वि। सातकोरु बहेतेरलाख जुवनपतिदेवता
षेअसंख्यात जिनजुवने। ने जिणे जिनधरठे ७७२००००००देहरां ॥

जोइवणेसु असंखा । सग कोमि बिसपरिलस्करजवणेसु
चोरासीलाख सत्ताणुं । हजार त्रेवीस उरुलोके जिनप्रासा
द ठे ८४९७०२३ देहेरां ॥ २ ॥

चुलसी लस्का सगनवइ । सहस्स तेवीसुवरिलोए ॥१॥
इवे चारबारणानां देहेरांगणा । चार चार जिनजुवन कुंरुलहीप
वेठे, बावनप्रासाद नंदीश्वरआ । रूचकहीपनां एटले वे हीपनां म
ठमा हीपनां । ली आठ जिनधर ठे ॥

बावन्नाणुनंदीसर-वरंमि चउधचउध कुंरुले रूअगे ॥
ए त्रण स्थानकनां मली साठ। त्रण द्वारनां बाकी रद्धां ते सर्व जि
जिन जुवन चार द्वारनां ठे । नजुवन ॥ ३ ॥

इअ सठी चउबारा । तिडुवारा सेस जिणजवणा ॥३॥
प्रत्येक द्वारे एटले बारणा । मुखमंरुप रंगमंरुप तेवार पढी ॥
बारणाने बीषे ।

पत्तेअं वारेसु । मुहमंरुव रंगमंरुवे तत्तो ॥
मणिमय पीठ वा चोतरो । थुज्जे ते उपर वारे दिसिने विषे चार
तेइ मणिपीठना उपर । पद्मिमा वा जिनबिंब ॥ ४ ॥

मणिमयपीठं तडुवरि । थुज्जे चउदिसिसु चउ पद्मिमा ४
तेवार पुंठे मणिपीठनुं यु । तेवार पुंठे अशोकवृक्ष तेवारपढी धर्म

गल वा जोरुलुं । ध्वज तेवार पठी पुस्करणी वाव्येठे ॥

ततो मणिपीठ जुगे । असोग धम्मद्युतत्र पुस्करणी ॥

जुवन जुवन प्रते प्रतिमा मू । मध्ये एकसो आठ १०८ ठे प्रति
ल मज्जारा- दितीए सतावीस ॥ ५ ॥

पइजवणां पम्पिमाणां । मये अट्टतर सयं च ॥५॥

हवे ते शास्वती प्रतिमा के । पांचसें धनुषनी ठे लघु वा नाहा
वनी ठे, तेहनं मान कहेठे । नी सात हाथनी ठे ॥

प्रतिमा बली मोहोटी ।

पम्पिमा पुण गुरुआन । पण धणुसय लहुअ सत्तहत्तान
ते कीदां ठे ? मणिमय पीठीका । सिंहासन उपर बेठी एहवी
उपर देवठंदासां । ठे ॥ ६ ॥

मणिपीठे देवहं-दयंमि सीहासणनिसत्रा ॥ ६ ॥

ते जिनप्रतिमाने पुंठे एक । प्रतिमा ठे जिनेश्वरना सहामी बे प्रति
उत्रधर । मा चामर धारक ठे ।

जिणपिठे ठत्तधरा । पम्पिमा जिणजिमुह डुन्निपुचमरधरा
नागदेव, जूतदेव, जह्णदेवनी । कुंभधारी आज्ञाधारी जिनेश्वरनां स
प्रतिमा । न्मुख बेबे प्रतिमाठे एम एकएकजि

न प्रतिमा प्रते अगीआर अगीआर
प्रतिमा उत्तधर आदेनी ठे ॥७ ॥

नागापूजुआपूजस्कापू । कुंभधरापू जिणमुहा दोदो ॥७॥

हवे ते जिनप्रतिमानां अंगो । पगनी, हाथनी, वालनी जूमी ।
पांगादिकनी वर्णसोत्राकेहेठे । जीत्र, तालवुं एट्ठां राते वर्णे ठे ॥

धो वड, माज्जि चुंचुक,

सिखिठ माज्जि चुंचुअ।पय कर केस महिजीह तालुरुणा

अंक रत्न समान नख तथा आं। अंते बेहमे राते वर्णे ठे तेमज
ख जाणवी । नासीका ॥ ८ ॥

अंकमया नह अह्नी । अंतो रत्ता तहा नासा ॥ ८ ॥

आंखनी कीकी तथा । आंखनी दल जे पांपण तथा जमुह जेजांप
रोमराइ वा रोमश्रेणी। ए तथा सर्वकेश एटलां श्याम रत्नमय ठे ॥

ताराइ रोमराइ । अन्निदला जमुहि केस रिठमया ॥

स्फटिकमय एटले नज्वलवर्णमय । मस्तक ठे परवालाना वर्णस
इंत जाणवा हवे वज्रमय । मान होठ ठे ॥

फलिह मय दसाण वयरम-य सीस विहुममया उठा ए
सोनावर्णमय हीचण तथा । शरीरयष्टी, नासिका, कान, जाल वा
जंघा ठे । कपाल, साथल ते सर्वे सोनावर्णि ठे ॥

कणगमय जाणु जंघा । तणुजठी नास सवण जालोरु ॥
ते प्रतिमा पढ्यंकासने वा । एणे प्रकारे ते शास्वती चार नामनी
पद्मासने बेठी ठे । प्रतिमानुं वर्ण थयुं ॥ १० ॥

पत्नीयंकनिसत्राणां । इअ पद्मिमाणां जवे वत्रो ॥ १० ॥

जुवनपतीदेव व्यंतरदेव क । पांच सत्रा ठे तेहनां नाम केहेठे
ल्प जे अच्युत सुधी देव जो । उत्पात सत्रा? अजिषेक सत्रा?
तिषीदेव तेहमां । तेमज अलंकार सत्रा ॥ ३ ॥

जवणावणा कप्पजोइसा नववांय? जिसेअ? तहअलंकारा? ३
व्यवसाय सत्रा? सुधर्मसत्रा? ५। मुखमंरुप आदे ठे करीसहीतठे? १

ववसाय? सुहम्मसत्रा? ५ । सुहम्मव माइ ठकजुआ ॥ ११ ॥

इवे एक एक जिनजुवने जिन । तेवार पढी एकेके बारणे पांचपांच
बींब संख्या केहेठे त्रणद्वारनां । सत्रा ठे ए सत्रा धुजना ६० जिन
जे जुवन ते प्रतेके त्रण चोमु । बींब ठे ते सहीत ॥

खनी १२ जिनप्रतिमा ठे ।

तिडुवारा पत्तेअं तो पुण सज्ज थूज्ज सठि बिंबेहिं ॥

ते चैत्य मूलनी १०७। जुवन जुवन प्रते जिनबिंब वा जिनप्र
प्रतिमा साथे । तिमा १०० एकसो एंसी ठे ए जाव

१२ ॥ ६० ॥ १०० ॥ १२ ॥

चेइअ बिंबेहिं समं । पइजवाणं बिंब असीइ सयं ॥१२॥

इवे ते जिनघर वा जिनजुवननुं । बोहोतेर अनुक्रमे दीर्घं वा लांबप

प्रमाण वा माप कहेठे एकसो । ए १०० जोजन पोहोळपणे ५०

जोजन पचासजोजन वली । जोजन उंचपणे ७२ जोजन ॥

जोपण सयं च पत्रा । विसयरि दीहत्तं पिहुल उच्चत्तं ॥

वैमानीकनां नंदीस्वरद्वीपनां । कुंमलद्वीपनां रुचकद्वीपनां एटला

जिनजुवननुं प्रमाण ॥ १३ ॥

वेमाणिअनंदीसर ५२ । कुंमलधरुअगेधजवण माणं १३

इवे त्रीस जुवन ठे हिमवंतादिक त्रीस कुलगिरि वा वर्षधरपर्वत

उपर दश जुवन ठे देवकुरु उत्तरकुरु क्षेत्रने विषे ।

तीस ३० कुंमलगिरिणु दस १० कुरु ।

पांच मेरुपर्वतना वनोमां ५० एंसी प्रासाद ठे वीस प्रासादगजदंताप

मेरु वणि असी ५० वीस २० गयदंते ॥ वत उपर ठे ॥

वस्कारा पर्वते एंसी प्रा । चार चार प्रासाद इखुकार पर्वते तथा

साद ठे । मानुष्योत्तर पर्वते ठे ॥ १४ ॥

वस्कारेसु असी ५० । चउधचउधइसुअर माणुअनगे १४

ए आदे असुरकुमारमांहि रक्षा जे प्रासाद तेनुं ।

एअ्राइं असुर जवण ठिअ्राइं ।

पूर्वे जे प्रमाण प्रासाद लांबा पोहोळा उंचानुं ठे तेथी अनुक्रमे अ

ईमान एटले दीर्घ ५० प्रथुल २५ उंचपणे ३६ जोजन जाणवां॥
पुबुत्त माण अद्दाई ॥

तेदथी अईप्रमाण नागकुमारादिक तेथी व्यंतरमां जुवनठे ते अ
नवनोकायने विषे प्रासादनुं प्रमाण ईप्रमाणठे लांवा १९ पोहोलां
ठे लांवा २५ पो १९ उं १८ जोजन ठे । ६ उंचां ए जोजन ॥ १५ ॥

दल मित्तो नागाई नवसु । वणोसुं इत अद्दं ॥ १५ ॥

दिग्गज पर्वतने विषे ४० चालीस प्रासाद ठे ।

दिग्गय गिरिसु चत्ता ४० ।

इहे एंसी जिनप्रासादठे कंचनगिरीनेविषे एकहजार जिनप्रासादठे
दहे असी ८० कंचणोसु इगसहसो १००० ॥

सितेर प्रासाद मोहोटी न एकसोने सितेर प्रासाद लांवा वैताढ्ये
दीयोने विषे ठे । ठे ॥ १६ ॥

सत्तरि ९० महानईसु । सत्तरि सयं १९० दीह वेअद्दे ॥ १६ ॥

कुंरुने विषे त्रणसें एंसि जिनप्रासाद ठे ।

कुंमेसु तिसय असीआ ३८० ।

वीतप्रासाद जमग पर्वतनेविषेठे पांच प्रासाद मेरुनीचुलीकाउपरठे
वीसं ९० जमगसु पंच ५ चूलासु ॥

अगीआरसें सितेर प्रासाद । जंबू प्रमुख दस वृहने विषे ठे १७

इकारस सय सत्तरि ११७८ । जंबूपमुहे दसतरुसु ॥ १७ ॥

वृत वैताढ्य पर्वत उपर वीस २५५५ प्रासाद एक कोस लांवा ठे

प्रासाद ठे एम दीग्गजादिक अईकोस पोहोला ठे एटले २००० ध

दस स्थानकना मली । नुष लांवा १००० ध नुष पोहोला ने ॥

वट्टवेअद्दे वीसा २० । कोस तयद्दं च दीहविठारा ॥

चउदसेने चालीस धनुष । अधिक उंचपणे ठे सघला ॥ १८ ॥

चनुदस धणुसय चालीस । अहिअ उच्चत्तणेसवे ॥१८॥

आठमे द्वीपे विदिसीए सोलप्रासाद ।

अरु दीवि विदिसि सोलस ।

सौधर्मइंड, ईसानइंड ए बेनी १६ देवीनी सोल नगरीत्तने विषे
सोहम्मसीसाणगदेविनयरीसु ॥ १६ ॥

एम बत्रीसैं नगणसाठ । सर्व सहीत प्रासाद त्रीर्गलोकमां-१ए

एवं बत्तीससया-गुणसठिजुआ तिरिअलोए ॥ १ए ॥

एम पूर्वे कक्षां ते त्रण लोक जे आठक्रोरसत्तावन्नलाख ५७ ॥
उरु अधो तीर्णे ए त्रण लोकमां ।

एवं तिहुअणमप्रे । अरु कोमी सत्तवन्न लस्काइ ॥

बसेंने व्यासी २८२ एटले
८५७००२८२ ।

ते शास्वतां जिनजुवन प्रते
वांडुछुं ॥ २० ॥

दोअसया बासीया । सासय जिणजवण वंदांमि ॥२०॥

हवे त्रणलोकमां जिन प्रतिमा ठे तेरसेंक्रोरएटले १३८ए६००००००
ते प्रत्येके कहेठे.साठलाख,नव्या जिनबिंब जुवनपतिमां ठे ॥
सीक्रोर ने

सठी लस्का गुणनवइ-कोमि तेरकोमि सयबिंबजवणसु

त्रणसैं वीस एकाणुं

हजारएद एकाणुंने जोरुज्यो ने
त्रणलाख एटले ३ए१३२एटला
जिनबिंब तीर्णे लोके ठे ॥२१ ॥

तिअसय वीसा इगनवइ । सहस्स लस्का तिगंतिरिअं२१

हवे वैमानीकमां जिनबिंब उपर बावनक्रोर चोराणुं लाख ने
कहेठे एकसोक्रोर नीश्वे !

एगं कोमि सय खलु । बावन्ना कोमि चणवइ लस्का ॥

चुंआलीसहजार सातसेने । साठ वैमानीक वा उर्द्धलोकमां जिन
बिंब ठे एटले १५२९४४७६० ॥२२

चउ चत्त सहस सगसय । सठा वेमाणि बिंबाणि॥२२॥

इवे त्रण जुवननां बिंबनी संख्या बेहेतालीसक्रोने ने अठावनला
समुदाये कहेठे पत्ररसें क्रोने । ख ने ॥

पनरस कोमि सयाइं । दुचत्त कोमि अमवन्न लस्काइं॥

ठत्रीस हजार ने ऐंसी । त्रण जुवनमां जिनबिंबने हुं प्रणमुंठुं
एटले कुल १५४२५०३६००० ॥२३॥

ठतीससहस असीआ । तिहुआण बिंबाणि पाणामामि२३

चक्रवर्तीपदवीरूप लक्ष्मीवंत ज जे अनेरां इहां एटले अठीघी
रतराजा आदे राजाठ तेमने । पमां नीपजाव्यां ॥

सिरिन्नरहनिवस्पमुहेहिं । जाइं अन्नाइं इत्त विहिआइं॥

श्री देवेंडमुनीश्वरे स्तव्यां ठे आपो जव्यजीवने सिद्धिसुख प्रते
एवा त्रीजग जिनबिंब ते । ॥ २४ ॥

देविंद मुणिंद थुआइं । दिंतु जवीयाण सिद्धिसुहं॥२४॥

उठेद अंगुलना मापे करी । अथोलोके उर्द्धलोके सात हाथ ॥

उस्सेह मंगुलेणं । अह उठ्ठमसेस सत्त रयणीउ ॥

तीर्द्धलोके पांचसे धनुष एहवी । शास्वती प्रतिमा प्रणमुंठुं २५

तिरिलोए पाण धाणुसय । सासय पमिमा पाणिवयामि२५

॥ इति शास्वता श्री जिनजुवन तथा जिनबिंब स्तवन समाप्तम्
आ प्रकरणमां संज्ञामात्र देहेगं प्रतिमाना संख्या ठ त वीस्तारे

यंत्रथी जाणजो, जली बुद्धि वंदना करज्यो ॥

॥ अथ त्रीलोक चैत्य विंब संख्या ॥

॥ अधोलोकमां जिनजुवन विंब संख्या ॥

ठामसं ख्या.	ठामनां नाम.	जुवनसंख्या.	जिनविंबसंख्या.
१	असुरकुमारमां ॥	६४लाख	११५२००००००
२	नागकुमारमां ॥	८४लाख	१५१२००००००
३	सुवन्नकुमारमां ॥	७२लाख	१२९६००००००
४	विद्युत्कुमारमां ॥	७६लाख	१३६०००००००
५	अग्निकुमारमां ॥	७६लाख	१३६०००००००
६	द्वीपकुमारमां ॥	७६लाख	१३६०००००००
७	नदधिकुमारमां ॥	७६लाख	१३६०००००००
८	दिग्कुमारमां ॥	७६लाख	१३६०००००००
९	वायुकुमारमां ॥	९६लाख	१७२०००००००
१०	स्तनीतकुमारमां ॥	७६लाख	१३६०००००००
प्रत्येक	चैत्ये प्रतिमा १८० ठे.	कुल. ७७२०००००	कुल. १३८९६००००००

॥ उर्ध्वलोकमां जिनजुवन विंबसंख्या ॥

ठामसं ख्या.	ठामनां नाम.	जुवनसंख्या.	जिनविंबसंख्या.
१	सौधर्मदेवलोके ॥	३२लाख	५७६००००००
२	ईशानदेवलोके ॥	२८लाख	५०४००००००
३	सनत्कुमारमां ॥	१२लाख	२१६००००००
४	माहेंद्रदेवलोके ॥	८लाख	१४४००००००
५	ब्रह्मदेवलोके ॥	४लाख	७२००००००
६	लांतकदेवलोके	१००००	९००००००

१८८

७	महाशुक्रदेवलोके ॥	४००००	७२०००००
८	सहस्रारदेवलोके ॥	६०००	१०८००००
९	आनतदेवलोके	२००	३६०००
१०	प्राणतदेवलोके	२००	३६०००
११	आरणदेवलोके	१५०	२७०००
१२	अच्युतदेवलोके	१५०	२७०००
३	प्रथमत्रीके ॥	१११	१३३२०
३	बीजेत्रीके ॥	१०७	१२८४०
३	त्रीजेत्रीके	१००	१२०००
५	अनुत्तरपांचे ॥	५	६००

	कुल.	कुल.
	८४९७०२३	१५२९४४४७५०

प्रथमदेवलोकथी १२ मा सुधी प्रत्येक चैत्ये १८० प्रतिमा ठे ॥
 पाच सज्जानी ६० प्रतिमा । त्रण बारणाना चोमुखनी १२ प्रतिमा
 मध्य चैत्यनी १०८ प्रतिमा । सर्व मली १८० जाणवी ॥ ग्रैवेके अ
 नुत्तरे १२० ठे कल्पतीत ठे, माटे सज्जा नथी ॥

॥ तीर्त्तलोकमां चैत्यविंबसंख्या ॥

गामसं ख्या.	गामनां नाम.	जिनचैत्य संख्या.	जिनविंबसंख्या.
१	व्यंतर असंख्यनग्रे ॥	असंख्यज्जुवन	असंख्यविंब
२	जोतषीचरथरमां ॥	असंख्यज्जुवन	असंख्यविंब
३	नंदीश्वरद्वीपमां प्र. १२४ ॥	५२	६४४८
४	कुंरुलद्वीपमां ॥	४	४९६
५	रुचकद्वीपमां ॥	४	४९६
६	कुंरुलगीरीमां प्र. १२० ॥	३०	३६००

७	देव उत्तरकुरुमां ॥	१०	१२००
८	मेरुवनने विषे ॥	८०	१६००
९	गजदंता पर्वते ॥	२०	२४००
१०	वखार गिरिये ॥	८०	९६००
११	इक्षुकार गिरिये ॥	४	४८०
१२	मानुषोत्तर गिरिये ॥	४	४८०
१३	दिग्गजे ॥	४०	४८००
१४	इहे ॥	८०	९६००
१५	कंचनगिरिये ॥	१०००	१२००००
१६	महानदीयोये ॥	७०	८४००
१७	दीर्घ वैताह्य गिरिये ॥	१७०	२०४००
१८	कुंभे ॥	३८०	४५६००
१९	यमकगिरिये ॥	२०	२४००
२०	मेरुपर्वतनी चूलीकाये ॥	५	६००
२१	जंबुप्रमुखवृक्षे ॥	११७०	१४०४००
२२	वृत्तवैताह्यगिरिये ॥	२०	२४००
२३	नग्रीयो वीजयादिके ॥	१६	१९२०

कुल

३२५९

कुल

३९१३२०

एहमां ६० प्रासाद तिहां प्रत्येके १२४ पन्निमा बाकी ३१९९ प्रासाद त्रीडुवारा तीहां प्रत्येके १२० पन्निमा ॥

॥ त्रीजगसंख्या ॥

अधालोके ॥	७७२०००००	१३८९६००००००
मर्द्धलोके ॥	८४९७०२३	१५२९४४४७६०
तिर्द्धलोके ॥	३२५९	३९१३२०

॥ एम त्रणलोकमा ॥

शास्वता प्रासाद ॥	शास्वता जिनबिंब ॥
८५७००९८९	१५४२५८३६०८०

॥ तेहने माहरी त्रीकालवंदना होज्यो ॥

॥ इति शास्वतां जिनज्जवन तथा जिनबिंब संख्यायंत्र समाप्तः॥

॥ अथ शत्रुंजय लघुकल्प ॥

श्री अइमुत्ता वा अतिमुक्त कहुं बे श्री शत्रुंजयतीर्थनुं महा
केवली जगवंते । त्म्य ॥

अइमुत्तय केवल्लिणा । कहिअं सेतुंज्जतिहमाहप्पं ॥
श्री नारदनामे रुषी आगल । ते सांजलो जाव धरीते हे ज्व्यजीवो ?
नारयरिसिस्स पुरउ । तं निसुणाह जावन जविअा ॥ १ ॥
ते शत्रुंजयतीर्थ नपर श्री रुषज्जदेव सिद्ध अयो मुनि पांचक्रोरुने
नो प्रथमगणधर पुंरुरीकनामे । परिवारे ॥

सेतुंजे पुंरुरीउ । सिद्धो मुणि कोमीपंच संजुत्तो ॥
चैत्रमासनी पुनमने दिवसे । ते कारणमाटेतेहने कहेउपुंरुरिकगिरि
चित्तस्स पुस्सिमाए । सोभन्नइ तेण पुंरुरिउ ॥ २ ॥
नमि विनमि बे जाइ विअ्याध ते सिद्ध अया बे क्रोरु मुनि सही
रना राजा । त ॥

नमि विनमि रायाणो । सिद्धा कोमिदिं दोहीं साहुणां ॥
तेमज डाविरु वालीखिद्ध बे निवृत्या वा सिद्ध अया दसक्रोरु
जाइ मुनि । साधु साधे ॥ ३ ॥

तह दविमवालीखिद्धा । निवुअ्या दसय कोमिउ ॥ ३ ॥
प्रद्युम्नकुमार, साबकुमार सामाआठक्रोरु कृष्णपुत्र कुमर

प्रमुख ।

सहीत सिध्या

पञ्चसंभवसमुहा ।

अधु वानु कुमार कोडित ॥

तेमज पांरुव पण पांच वीस सिद्धिपद पाम्या नारदरुषि एकां
क्रोरु साथे सिद्धि वख्या । णुं लाखथी ॥ ४ ॥

तह पंडवावि पंचय । सिद्धि गया नारयरिसिय ॥४॥

थावच्चाकुमर एकहजारथी, शुकमुनि एक मुनियो पण सिद्धप्रधा
हजारथी, पांचसेथी सेलगमुनि, एप्रमुख । तेम रामचंडमुनि ॥

थावच्चा सुय सेलंगाय । मुण्णिणोवि तह राममुणि ॥

जरतजीए बे दशरथ रा वरण क्रोड साधु सहित सिद्धि वख्या
जाना पुत्र । तेमने हुं वांडु शत्रुंजय उपर ॥५॥

जरहो दसरहपुतो । सिद्धा वंदामि सेतुजे ॥ ५ ॥

ए आदे बीजा पण घणा मु रुषजादिकना मोहोटा वंशमाहे
निराज मोहने क्य करीने । उपन्या ॥

अत्रेवि खवियमोहा । उसजाइविसाल्ववंससंभुत्रा ।

जे सिद्धपदपाम्या शत्रुंजयउपर । ते मुनि असंख्याताप्रते हुंनमुंछुं
जेसिद्धा सेतुजे । तं नमह मुणि असंखिजा ॥ ६ ॥

पचास जोजन प्रमाण । होतो हवो श्री शत्रुंजय वीस्तारेमूले ॥

पंनास जोयणाइं । आसी सेतुंज विह्वडो मूले ॥

दस जोजनप्रमाणे शीखरतलेठे । उच्चत्वपणे आठ जोजननोठे ७

दसजोयणा सिहरतले । उच्चतं जोयणा अठ ॥ ७ ॥

जे पामीये फल अन्यतीर्थे । आकरा तपे तथा उत्कृष्ट शीलव्रते ॥

जं लहइ अन्नतिह्ने । उग्गेण तवेण बंभचेरेण ॥

ते फल पामीये उद्यमे क श्री विमलगिरिमां वसतां वा रेहेतां

रीने तत्काल ।

थकां ॥ ८ ॥

तं लहइ पयत्तेणं । सेतुंजगिरिम्मो निवसंते ॥ ८ ॥

जे क्रोरुजणने जमामे पुंन्या कांमीतचांठीत जोजने जमामे जेनर
जं कोडिए पुत्रं । कामिय आहार जोइआ जेउ ॥

जे लहे वा पामे तीहां ते एक उपवास करतां थकां फल पर
सर्व पुन्य । मे शेत्रुंजे ॥ ९ ॥

जं लहइं तन्न पुत्रं । एगो चासेण सेतुंजे ॥ ९ ॥

जे कोइपण नाममात्र तीर्थ । स्वर्गलोके पाताललोके मनुष्यलोके ॥

जं किंची नामतीर्त्तं । सग्गे पायाले माणुसे लोए ॥

ते सर्व तीर्थ नीश्चे दिठां । एक पुंरुरीक तीर्थ वांदे थके ॥ १२ ॥

तं सब मेव दिठं । पुंरुरिए वंदिए संते ॥ १० ॥

प्रतिलाजतां वा जक्की क शत्रुंजय सन्मुख चावतां दिठे अण
रतां थकां चतुर्विध संघनी दिठे ते शत्रुंजय पर्वत नीश्चे, फल था
विमलाचल । य ते कहेवे ॥

पमिलाजंते संघं । दिठमदिठेय साहू सेतुंजे ॥

क्रोरुगणुं फल अणदिठे ध्या दिठे थके तो अनंतगणुंफल थाय
ने होय वली । ॥ ११ ॥

कोडिगुणंच अदिठे । दिठेअ आणंतये होई ॥ ११ ॥

केवल ज्ञाननी उत्पत्ति थइ नीर्वाण वा मोक्षप्राप्ति ठे जोहां मु
जीहां । नियोने ॥

केवलनाणु प्पत्ती । निव्वाणं आसि जह्ण साहूणं ॥

ते श्रीपुंरुरीकतीर्थ वांदेथके ते सर्ववांद्यांपूर्वीक सर्वेमुनि तीहां १२

पुंडरिए वंदिता । सबे ते वंदिया तन्न ॥ १२ ॥

अष्टापदतीर्थ रुषजदेव मोक्षके पावापुरी बीर मोक्षठांम चंपानग

त्र तथा समेतशिखरतीर्थ १० री वासुपूज्य सिद्धकेत्र गिरनारती

जिन सिद्धक्षेत्र ।

र्थ नेमनाथजीनुं मोक्षवाम ॥

अष्टावयं समेष्ट ।

पावा चंपाईं उक्तं नगे य ॥

ए तीर्थ वांदे पुन्यफ
ल प्राय ॥

सोगणुं फल तेश्री पण पुमरोकतीर्थ
त्रेते ॥ १३ ॥

वादिता पुत्रफलं ।

सयगुणं तंपि पुमरीए ॥ १३ ॥

पूजा कीधे थके जे पून्य
प्राय ते ।

एकगणुं तेहथी एकसोगणुं पुन्य प्र
तिमा जरावे पूजे प्राय वली ॥

पूत्रा करणे पुत्रं ।

एगगुणं सयगुणं च पडिमाए ॥

तेथी श्री जिनजुवन करावे
इजारगणं पुन्य ।

तेथी अनंतगणुं पुन्यफल शत्रुंज
य तीर्थ पालण करवे होय १४

जिणजवणेण सहस्सं । णंतगुणं पालणे होइ ॥ १४ ॥

प्रजुनी प्रतिमा अथवा
देहरासर ।

श्री शत्रुंजयगिरीतीर्थ मस्तके वा
उपर करे करावे ते ॥

पडिमं चेइहरं वा ।

सितुंजगिरीस्स नठए कुणइ ॥

जोगवीने जरतक्षेत्रनुं राज्य
एटले चक्रवर्तिपद जोगवी ।

वसे स्वर्गलोके तथा मोक्षे ॥ १५ ॥

जुतूण जरहवासं ।

वसइ सग्गेण निरुवसग्गे ॥ १५ ॥

नोकारसहिनो पञ्चखाण
पोरसहिनो पञ्चखाण ।

पुरीमठनो पञ्चखाण एकासणनो प
ञ्चखाण वली आंबलनो पञ्चखाण ॥

नवकारपोरिसीए ५ ।

पुरिमठेइगासणं च ४ आयामं ५ ॥

एटलां पञ्चखाण करे ने श्री फलनो वंडक करे उपवास तप इवे
पुंमरीकतीर्थ वली संजारे । ए ठनुं प्रत्येके फल कहेवे ॥ १६ ॥

पुंडरीयंच सरंतो ।

फलंकंखी कुणइ अजतठंइ ॥ १६ ॥

नठठ ते वे उपवासनुं पोअठम आठ अर्धमास ते पत्र उ

ते त्रण उपवासनुं२पु. दशम ते चा पवासनुं५ उ० मासखमण
र उपवासनुं३ ए० डुवालस ते पांच ते एक मासना उपवासनुं६
उपवासनुं ४ ।

ठठ१ठम२दसम३डुवालसाणं४। मास छमास५खवणाणं६
त्रीकरण ते मन वचन काया जे शेत्रुंजानुं ध्यान स्मरण करे
शुद्धे जे आराधे ते पामे फला ते ॥ १७ ॥

तिगरणसुद्धो लहइ । सितुज्जं संजरंतोअ ॥ १७ ॥

ठठने पञ्चखाणो प्रक्षेप गाथा चोवीहार करीने नीश्वे सातयात्रा ।
जणाय ठे ।

ठठेणं जत्तेणं ।

अपाणेणं तु सतजत्ताइं ॥

जे ज्वय प्राणी एक मने
करे शत्रुंजथ तीर्थे ।

ते ज्वयजीव त्रीजे ज्वे मोक्ष
सुख लहे ॥ १८ ॥

जो कुणइ सेतुंजे । तइय ज्वे लहइ सो मुक्कं ॥१८॥

आज पण देखायठे लोकमां । जोजन तजीने पुंढरीक पर्वते
अणसण करे ॥

अज्जावि दिसइ लोए । जत्तं चईउण पंडरीय नगे ॥

स्वर्गे सुखे करीने जाय । शीलव्रत वा आचार वर्जित होय तोपण
सग्गे सुहेण वच्चइ । सीज विहूणोवि होऊगं ॥ १९॥

ठठ्र दाने घजा दाने पताका चामर वीजे कलश चढावे थाल
वा ऊलरी चढावे दाने करी ॥

ठठं ऊय पद्मगं । चामर त्रिगार धालदाणेण ॥

विद्याधरनीपदवी पामे। तेमज चक्रवर्तिनीपदवी पामे रथदानेकरी
विजाहरो अ हवइ । तह चकी हाइ रहदाणा ॥२०॥

दशलाख१ बीसलाख२ त्रीस पचासलाख५एटलां फुलनी माला
लाख३ चालीसलाख४। चमावे वा आपे फल कहेवे ॥

दस बीस तास चत्ता । लखपन्नासा पुष्पदाम दाणेण ॥

पामे चोथ जे उपवासनुं? ठ दशमनुं४ डुवालसनुं५ एटलां तप
ठनुं२ अठमनुं३ । करयानुं फल अनुक्रमे पामे॥११॥

लहइ चउह ठठ ठम । दसम डुवालस फलाइं ॥११॥

जेतीर्थे कृष्णागरुआदि उत्तमधुप एक मासकृमण तपनुं फलकपूर
दे तेने पन्नरउपवासनुं फल प्राया जे बरासधूप देवे करी होय॥

धूवे पस्कृववासो । मासकृमणां कपूरधूवंमि ॥

केटलांएक मास खमणतपनुं मुनिने आहारादिकशुद्ध पढिलाज
फल । तो वा देतोथको पामे लहे॥२२॥

कित्तिय मासकृमणां । साहूपडिलाजिए लहइ ॥ २२॥

न थाय तेटलुंज सोनानुं आजूषणदान देवेकरी बीजा तीर्थ
दान जूमीनुं दान । ने विषे ॥

नवित्तं सुवन्न जूमी । भुसणदाणेण अन्नतिहेसु ॥

जेटलुं पामे पुन्यफल प्रते । पूजा न्हवण करवेकरी शेत्रुंजय
तीर्थे तीर्थपतिने तेटलुं ॥२३॥

जं पावइ पून्नफलं । पुत्रान्हवणेण सित्तुंजे ॥ २३ ॥

अटवीनो जय? चोरनो ज समुड्नो जय४ दारिड्पणानो जय५
य२ सिंहादिकनो जय३ । रोगनो जय६ वैरीनो जय७ रुड्अ

त्रि आदिकनो जय ८ ॥

कंतार१चोर२ सावय३ । समुह४दारिद५रोग६रिउ७रुहा८

ए आठजयथी मुकाय वा ए जे प्राणी शेत्रुंजय तीर्थनुं ध्यानघरे
जय मूके अविघ्नपणे । मनमां तेह प्राणी ॥ २४ ॥

मुच्चंति अविग्धेणां । जे सेतुंजं धरंति मणे ॥ २४ ॥

सारा वली नामे पयंनाने वीषे । गाथाउ ठे ते पूर्वधरे कहीठे ते
सारावली पयन्नग । गाहाउ सुअहरेण जणीआउ ॥
जे जणशे तथा गणशे तथा ते प्राणी पामशे शत्रुंजयनीजात्रा
जे सांजलशे । करवानुं फल ॥ २५ ॥

जो पढइगुणइ निसुणइ । सो लहइ सितुंऊ जत्तफलं५५
॥ इतिश्री शत्रुंजयलघुकल्पवार्थ संपूर्ण ॥
॥ इति शत्रुंजयलघुकल्प समाप्त ॥

॥ अथ उपगारीश्रीरत्नागरसूरिजी कृत ॥

॥ श्रीरत्नाकरपचीसी ॥

मोक्षरूप लक्ष्मीवंत कल्याणने क्रीडा करवानुं घर ।

श्रेयः श्रियां मंगलकेलिसद्य ।

नरना इंड ते चक्रवर्ती आदे देवना इंडते चमरादिक तेमणे नभ्या
ठे चरणकमल जेहना देवा ॥

नरेंड देवेंड नतांघ्रीपद्य ॥

हे सर्वजाण हे सर्व जे चोत्रीस अतीशय ते उत्कृष्टेकरी प्रधाना
सर्वइ सर्वातिशयप्रधान ।

हे स्वामी घणोकात्त जयवंता वर्तो हे ज्ञानकलानीधान ते केव
लज्ञान लीषनादी ७२ कला तेहनो जंकार ॥ १ ॥

चिरंजय ज्ञानकलानिधान ॥ १ ॥

हे जगत्रयआधार नई अधो त्रीर्णो ते त्रणलोकवासी जीवोने
आधार हे कृपावतार एटले दयावंत ।

जगत्रयाधारकृपावतार ।

दुःखे वारवायोग संसार जन्म जरा मरणरूप रोग वा विकार ते

वारवा हे वीतराग ज्ञाव वैद्य ॥

दुर्वारसंसारविकारवैद्य ॥

हे वीतराग रागद्वेष रहितनीजगुण लक्ष्मोवंत तमारा विषे बा तम
श्रीवीतराग त्वयि मुग्धज्ञावा- [आगे ज्ञोलेज्ञावे ।

हे बोशेषजाण; हेप्रज्ञो; वा ठाकोरविनति करुंछुं कींचित् वा लगार २
घिज्ञ प्रज्ञो विज्ञपयामि किंचित् ॥ २ ॥

बालकनी लीला वा क्रीडाए सहित एवो बालक जे ते शुं न ।
किं बाललालाकलितो न बालः ।

मातापिताने आगे बोले? बोलेज विकल्पपरहितपणे एटले जेमतेम
पित्रोःपुरो जल्पति निर्विकल्पः ॥ [बोले॥

ते प्रकारे वा तेमज साचे साचुं कहीश हे नाथ वा ठाकोर ।
तथा यथार्थं कथयामि नाथ ।

निजवा पोतानो आशय वा अज्ञिप्राय पश्चाताप करतोथकोहेनाथ
निजाशयं सानुशयस्तवाग्रे ॥३॥ [तमारा आगल॥३॥

इवे रत्नाकरसूरि आपणुं दुःकृतकहेठे सुपात्रे दान दीधुनहीतथा
दत्तं न दानं परिशीलितं च । (पाढ्युं नही

नही उत्तम वा मनोज्ञ शील तत्रा में तप बाह्य अच्यंतर बाग्नेदेन
न शालि शीलं न तपोन्नितमं ॥ (तप्यो ॥

शुभ्र वा प्रशस्त वा ज्ञलो ज्ञाव पण न ज्ञाव्यो आ मनुष्यज्वनेविषे
शुभ्रो न ज्ञावोप्यज्वन्नवेऽस्मिन् ।

हे प्रभु हुं ज्ञम्यो अहो वा खेदे फोगटज संसार चक्रमां ॥ ४ ॥

विज्ञो ज्ञया ज्ञांतमहो मुधैव ॥४॥

क्रोधरूप अग्निए करी हुं बढ्यो वली मुजने रुदयो ।

दग्धोऽग्निना क्रोधमयेन दष्टो ।

डुष्ट वा जयंकर लोचन नामा मोहोटा सर्पे ॥

डुष्टेन लोचनारुच्यमहोरगेण ॥

वली मुजने गह्वयो अजिमानरूप अजगरे वली मायारूपिणी ।

ग्रस्ताऽजिमानाजगरेण माया

जालमां हुं बंधायोछुं एहयो केम करी तमने जजुं एटले कषाय
सहितपणे जजेलुं काम नाव्युं ॥ ५ ॥

जालेन बद्धोऽस्मि कथं जजे त्वां ॥ ५ ॥

वली कहेणे न करयुं में परलोके सुखदायक कार्य वलीऽहनोअर्थ
कृतं मयामुत्र हितं न चेह । (आवते पदे केहेणे ।

हे लोकेश लोक ! जे उकायजीव तेहना ररुकरमाटे लोकेश आ लो
के वा वर्तमानजन्मे पण मुजने सुख न थयुं माटे

लोकेऽपि लोकेश सुखं न मेऽभृत् ॥

मुज सरीखानो जन्म वा जव केवलज ।

अस्मादशां केवलमेव जन्म ।

हे जिनेश थयो जव पूरवा वा योनी पूरवाने ॥ ६ ॥

जिनेश जज्ञे जवपूरणाय ॥ ६ ॥

वली केहेणेके हे मनोज्ञवृत्त ! हुं एम मानुछुं वा जाणुबुं जेकारणमाटे
मन्ये मनो यन्न मनोज्ञवृत्त । (चित्तज ते न

तमारा मुखरूप चंद्र अमृतरूप कीरण पामे थके ॥

त्वदास्यपीयूषमयूखलाजात् ॥

ग्रहण करतुं एवुं माहानंद रसने माटे कठोर ठे ।

इतं महानंदरसं कठोर—

हे देव माहारा सरीखा मनुष्यनुं मन पश्ररथी पण ॥७॥

मस्माद्दशां देव तदस्मतोऽपि ॥ ७ ॥

तमाराथकी घणुं दुःखेपामत्रायोग्य ते आ वेगे हुंपाम्यो शुं ते केहेठे
त्वतः सुदुःप्राप्यमिदं मयाप्तं ।

रत्नत्रय जे ज्ञानदर्शन चारीत्रएत्रण रत्न घणां ज्वन्नमणकरतेथके
रत्नत्रयं जूरि ज्व ज्वमेण ॥

तेरत्नत्रय प्रमादरूप निद्रानावशथकी येले वा फोगट गमाव्यांएटले
प्रमाद निद्रावशतो गतं तत् । (जन्म प्रमादे गमाव्यो ।

माटे माहारीजजुल तो हवे कोनाआगल हे नायक हुं पोकार करुं
कस्याप्रतो नायक पूत्करोमि ॥ ८

वैराग्यरंग लोकने ठगवाने अर्थे थयो ।

वैराग्यरंगो परवंचनाय ।

धर्मनो उपदेश कह्यो जे तेतो लोकने राजी करवाने काजे थयो ॥

धर्मोपदेशो जनरंजनाय ॥

वली विद्याज्ञएयो ते वादकरवाअर्थे मुजनेथइएटले आत्महेते नथइ
वादाय विद्याध्ययनं च मेऽज्ञूत् ।

हे ईश वा हेस्वामी माहारुकृत्य हास्यकारक केटलुंकहुंएटलेमंघणुं
कियदब्रुवे हास्यकरं स्वमीश ॥९॥ (अयुक्त करयुं ॥९॥

परनाअपवाद वा अठतादोषादि बोलवेकरी मुखदुःषण सहित करयुं
परापवादेन मुखं सदोषं ।

नेत्रजेआंखयो परनारीनां रूप आदे माठी बुझीथी जावेकरी सदोष
नेत्रं परस्त्रीजनवीक्षणोन ॥

चीत वा मनपरने अपाय जेकष्टश्रवानुं चिंतववेकरी सदोष करयुं।

चैतःपरापायविचिंतनेन ।

हे प्रजु एहवां कर्म कस्यां माटे माहारी आगत शी गती थशे १०

कृतं ज्ञाविष्यामि कथं विज्ञोहं ॥ १० ॥

वीमंभ्यु वीगोभ्युं जे कंदर्परूपि खानकरुनी वेदनानी ।

विमंभितं यत्स्मरघस्मरार्ति—

दशाना वशथी शब्दादिक वीषयमां अंधपणे थयो

एटले वीषयवशथी विवेकहीण थयो तेथी माहारुं ॥

दशावशास्त्वं विषयांधलेन ॥

प्रकाश्युं प्रगटकर्युं कहुं ते तमाराआगत वा समीप चरीत्र लज्या

प्रकाशितं तद्भवतो हियैव । (ये करीनेज ।

हे सर्वज्ञ सधलुं आपणी मेले नीश्वे जाणोगे एटले

मारुं चरीत्र केटलुं कहुं आप सर्व जाणने ॥११॥

सर्वज्ञ सर्वं स्वयमेव वेत्सि ॥ ११ ॥

बली में आम कर्युं ते कहेठेअनादर करथो अन्यमंत्र जे मारणमोह

न उचाटनादिथी परम इष्टपदवंते उलखाव्यो जे परमेष्टीमंत्रतेहनो।

ध्वस्तोऽन्यमंत्रैः परमेष्टिमंत्रः ।

कुशास्त्र जे कामक्रोधादिक दीपावकनां वाक्य ते ज्ञायो सांज्ञड्यां

ने सिद्धांत न ज्ञायो अर्थात् यथार्थ न आदस्यां आगम वचन ॥

कुशास्त्रवाक्यैनिहितागमोक्तिः ॥

करवाने फोगट पापकर्म कुदेव जे रागद्वेष सहीत तेमना संघथी

कर्तुं वृथा कर्म कुदेवसंगात् ।

वांग करी हे नाथ ए माहारी मतिनो वीचम उदय थयो ॥१२॥

अवांठिं हि नाथ मतिचमो मे ॥ १२ ॥

नेत्र मारगे आवेला एहवा तमोने मूकीने ।

विमुच्य दृक् लक्ष्य गतं ज्वंतं ।

ध्याया वा चिंतव्या में मूढबुद्धीये श्रंतःकरणे वीषे ॥

ध्याता मया मूढधिया हृदंतः ॥

कटाक्ष जे नेत्रवीकार वक्ष्योज स्तन गंजीरनाजी ।

कटाक्षवक्षोजगंजीरनाजी-

कमर वा केहेरनो जाग एहसंबंधी इत्यादीक स्त्रीयोनांश्रवयवनां वी
लास मनोहर वा सुंदरदेखी चींतव्यांएटले तेमांरागी थयो पणआप

कटीतटीयः सुदृशां विलासाः ॥१३॥ (ने न ध्याया ॥१३॥

लोल वा चंचल ईक्षण वा नेत्र ठे जेहनां एहवी स्त्री तेह
नुं मुख जोवे करीने वा चपल नेत्रपणे मुख जोवे करीने ।

लोलेक्षणावक्रनिरीक्षणेन ।

जे मनने वीषे रागनो लव एटले मोहना अंशनो रंग बेठो वा
यो मानसो रागलवो विलग्नः ॥ (लाग्योठे ते ॥

न गयो शुध वा पवित्र सिद्धांतरूप समुद्धने वीषे ।

न शुद्धसिद्धांतपयोधिमध्ये ।

हे संसारतारक धोयुं मन तोपण ते रंग न गयो तेहनुंशुं कारण ए
टले सिद्धांत वांचे जणे पण मोहराग न गयो ते शा माटे ॥१४॥

धौतोप्यगात्तारक कारणां किं ॥ १४ ॥

वलीरत्नाकरसूरि कहेठे शरीरनथीमनोहर तथा नथी वीनय औदार्या

अंगं न चंगं न गणो गुणानां । [विक गुणानो समूह ।

नथी नीर्मल वा जल्ली कलानो वीलास कोइ पण ॥

न निर्मलः कोपि कलाविलासः ॥

प्रधान वा ज्ञानी कांती तथा प्रज्ञता नथी कोइ पण ।

स्फुरत्प्रज्ञा न प्रज्ञता च कापि ।

तोहेपण अज्ञीमान वा गर्वेकरीनेकदर्शनाषाम्यो हुं एटले ते गुण वी
तथाप्यहंकारकदर्शितोऽहं ॥१५॥ [ना पण गर्व कस्त्रो ॥१५॥

आयु गलेढे वा जायढे शीघ्र पण पापबुद्धी नथी जती ।

आयुर्गलत्याशु न पापबुद्धिः ।

गइ वय बाल आदे पण वीषयनी वांढा गइ नही ॥

गतं वयो नो विषयाज्जिलाषः ॥

वली प्रयत्न वा उद्यम करयो उषध करी वेह पुष्टहेते
पण आत्माने धर्मने वीषे पुष्ट करवा यत्न करयो नही ।

यत्नश्च त्रैषज्यविधौ न धर्मे ।

हे स्वामी मोहोटा मोहे वीटंढ्यो वा पीरुचो मुजने ॥ १६ ॥

स्वामिन्महामोहविमंभना मे ॥ १६ ॥

नथी आत्मा वा जीव नथी तथा पुन्य वा सुकृत

नथी तथा ज्ञव वा अवतार नथी पाप वा डुरीत ।

नात्मा न पुण्यं न ज्ञवो न पापं ।

हुं जे तेणे नास्तिकादिक डुष्टाचारीनी माठी वाणी वा कटुकवाणी
मया विटानां कटुगीरपीयं ॥ [पीधी॥

धारण करी कानने वीषे केवलज्ञानरूप ज्ञास्कर वा सुर्य तमे ।

आधारि कर्णे त्वयि केवलार्के ।

हे देव अति प्रगटपणे वर्त्तते ढते पण धीक्कार हो मुजने

एटले आप ज्ञानी ढते माठाना वचनमां राव्यो ॥ १७ ॥

परिस्फुटे सत्यपि देव धिग्मा ॥ १७ ॥

वली हुं केहवोछुं ते केहेठे अरीहंतदेव न पूज्या वली पात्रपूजा ते
न देवपूजा न च पात्रपूजा । [सुसाधुने दान न दीधुं ।
न पाल्यो श्रावकनो धर्म वली जला मुनिनो धर्म न पाल्यो ॥
न श्राद्ध धर्मश्च न साधुधर्मः ॥

पामे अके पण आ मनुष जन्म सघलो ने ।

लब्ध्वापि मानुष्यमिदं समस्तं ।

करयुं में केम जेम रणमां वीलाप वा रुदन करेतेम मारो जववृथा
कृतं मयारस्य विलापतुल्यं ॥१८॥ [कस्यो ॥१८॥

करी में असत्य वा खोटाने वीषे पण कामधेनुनी इहा ।

चक्रे मयासत्स्वपि कामधेनुः ।

वली कटपडुम वा कटपवृक्षनी इहा करी चिंतामणि रत्ननी
इहा करी एटले वीनाशी वस्तुनी वंहा करी पीमा पासुं बुं ॥

कटपडुचिंतामणिषु स्पृहार्तिः ॥

तेवी रीते न जिनेश्वरना बताव्या धर्मने वीषे लीन
थयो केहवो ए धर्म प्रगटपणे सुखनो देनार निश्चे ।

न जैनधर्मे स्फुटशर्मदेऽपि ।

हे जिनेश्वरमाहारो जुवो मूढ वा मूर्खज्ञाव वा उपयोगअर्थात्हुंमूढ
जिनेश मे पश्य विमूढज्ञावं ॥१९॥ (शीरोमणि॥१९॥

वली हुं केहवो मूढबुं ते केहेठे जला शब्दादिक जोगनी लीला
चिंतवी पण रोगरूपी लोहखोळो दूर करवो विचाख्यो नही ।

सद्भोगलीला न च रोगकीला ।

धननो आगम जे आववापणुं चिंतव्युं यतः ॥गाथा॥ अङ्गं कच्छं
परं परारि । पुरिसा चिंतंति अन्न संपत्तिं ॥ अंजलिगयं व तोयं ।
गलतमाकुन पिबंति ॥१॥ वैराग्यसतके ॥ पण समय समयअवी

ची मरण आयुधन खुटेढे ते वीषे वीचार कस्यो नही वली ॥

धनागमो नो निधनागमश्च ॥

दारा वा स्त्री चीत्तमां चिंतवी पण ते संयोगथी नरकरूप
काराग्रह वा बंधीखानुं पांमीस ते मनमां न ।

दारा न कारा नरकस्य चित्ते ।

चिंतव्युं नीरंतर अघम हेवो हुं तेणे ॥ २० ॥

विचिंति नित्यं मयकाधमेन ॥ २० ॥

रह्योनही ज्ञवी व्रतीये वा रुमे आचारेण्टले उत्तमसाधुव्रतीहृदयमां
स्थितं न साधो हृदी साधुवृत्तात् । (न रही वृत्तथी पण ।
परने उपगार करवे करी नपेदाश करथो वा न अर्ज्यो यश वली ॥

परोपकारान्न यशोऽर्जितं च ॥

नश्री करथुं करवायोग्य कार्य तोर्थ जे जिनधरादिकनुं उद्धरवादिका
कृतं न तीर्थोद्धरणादि कृत्यं ।

में वृथा वा फोगट हास्यो वा गमाव्यो नीश्वेज जन्म वा जव११ ॥

मया मुद्रा हारितमेव जन्म ॥ २१ ॥

वैराग्य वा संसारजोगादीकश्री वीरक्तज्ञाव तेहमां रंगगुरुनांकह्यांज
वैराग्यरंगो न गुरूदितेषु । पदेशवचनथी न करथो
वली दुष्ट जीवोनां माठां वचननेवीषे उपशम वा शांतिनआणी अ
न दुर्जनानां वचनेषु शांतिः ॥ (र्थात् क्रोधादीक करथा ॥

हे देव न थयो मुजने अभ्यात्मलेशजे सम्यक्ज्ञणवुं जणाववुंधर्मानु
नाध्यात्मलेशो मम कोऽपि देव । (घान कारणादिके कोइ
माहारा आत्माने केमकरी तारुं जवसमुझनाडुःखथी एटले तेडुःख
थीतरवुं तोपुर्वोक्त सुक्रतोथी आय तेतो नसेव्यां माटे न तरायज११

तार्यः कथंकारमयं ज्ञवाब्धिः ॥ ११ ॥

गयाज्जवमां सुकृतमै न करयुं संका शायीजाण्युं उत्तरतथावीधसुख
पूर्वे ज्ञवेऽकारि मया न पुण्यं । (ना अज्ञावधी

आवता ज्ञवमां पण नही करीश ॥

आगामिजन्मन्यपि नो करिष्ये ॥

जेकारणमाटे हुं एहवा प्रकारनो ते कारणमाटे माहारे नष्ट अया शुं
यदीदृशोऽहं मम तेन नष्टा । (ते आवता पदमां केहेणे।

हे श्रीजोवनठाकोर ज्ञूत वा गयोकाल ज्ञविष्य वा आवतोकाल बर्त्त
मानकाल ए त्रणे जन्म पुन्य सुकृत न करवाथी माटे केम तरीश

ज्ञूतोद्भवद्वाविज्ञव त्रयीशः ॥ २३ ॥ (इति ॥२३॥

शुं अथवा मुधा वा फोगट हुं घणा प्रकारे हे देव ।

किं वा मुधाहं बहुधा सुधाञ्जुक ।

हे पूज्जतमाराआगल स्वकीय वा आत्मीयं वा माहारुं चरीत्रएटले

पूज्य त्वदग्रे चरितं स्वकीयं ॥ (तमारा आगल माहं चरीत्र
कहुंवुं जे कारणमाटे हे त्रण लोकनां स्वरूप तेहना ।

जल्पामि यस्मात् त्रिजगत्स्वरूप ।

नीरूपक वा त्रीज्जवन लक्षण कथक ठो माटे तमारा वीषये आ
ठेकाणे ए माहारुं चरीत्र मारे केहेवुं कोणमात्र ठे ॥ २४ ॥

निरूपकस्त्वं क्रियदेतदत्र ॥ २४ ॥

हवे स्तुती करता समाप्ती मंगल केहेणे हे दीनोद्धार धुरंधर
दीनदयामणा जीवोने उद्धार करवामां आगेवान तमारा वीना
कोइ नथी ने माहारा विना कृपानुं बीजुं ।

दीनोद्धारधुरंधरस्त्वदपरो नास्ते मदन्यः कृपा-

यात्र नथी आलोकमां हे जिनेश्वर तथापि वा तोहे पण ते

लक्ष्मीने हुं जाचतो वा मागतो नथी ॥

पात्रं नात्र जने जिनेश्वर तथाप्येतां न याचे श्रीयं ॥

शुं हे अरिहंत एक एज आश्चर्यकारी जलुं बोधी वा समकीत
रत्न केवल मोक्षहेतु अर्थात् मोक्षसुखनुं मुख हेतु ।

किंत्वर्हन्निदमेव केवलमहो सद्बोधि रत्नं शिवः ।

हे मोक्षलक्ष्मीना समुद्र हे मंगलीकना एकधाम मंगलीककारकं
प्रार्थना करूछुं इहां स्तोत्र करताये आपणुं नाम रत्नाकरसूरिपण
जणाव्युं ॥ १५ ॥

श्रीरत्नाकरमंगलैकनिलयश्रेयस्करं प्रार्थये ॥ १५ ॥

॥ इति रत्नाकरपचीसी समाप्त ॥

॥ अथ मिथ्यात्वकुलकं लिख्यते ॥

१ लौकिक मिथ्यात्व; २ लोकोत्तर ते बे जेदना देवगत मिथ्यात्व;
मिथ्यात्व अने गुरुगत मिथ्यात्व एवा प्र

त्येकना बे आन्तर्य जेद ते

लोइअ; लोउत्तरियं । देवगयं; गुरुगयं च उन्नयंपि॥

लौकिकमिथ्यात्वना देवगतमिथ्यात्व, आ प्रकारे अनुक्रमे सूत्रथी

अने गुरुगतमिण्लोकोत्तरमिथ्यात्वना । जाणी लेवा ॥

देवगतमिथ्यात्व अने गुरुगत मि० ।

पत्तयं नायध्वं ।

ऊह कमं सुत्तउ एवं ॥ १ ॥

प्रथम लौकिक, देवगत कहेठे कृष्ण । मंदीर वा देहराने विषेगमण
महादेव ब्रह्मादिक तेना । तथा पुजा नमनादिक ॥

हरिहर बंजाईणं । गमणं जुवणेषु पूअ नमणाई॥

तजजे हे सम्यक्त दृष्टि वा तज तेमनुं बोल्गुं ते पण वर्जजे

वुं सम्यक्त दृष्टि जे तेने । नीश्वे ? ॥ १ ॥
 वज्जिजे समदिठी । तदुत्तमेअंपि निठयत्तं ॥ २ ॥
 मंगलिकअर्थेनाम ग्रहण करवुं । विनायक जे गणेशनुंकामप्रारंजेर
 मंगल नाम गहणां । विणाय गाईण कळ पारंजे ॥
 शसि वा चन्द्रमा रोहीणी तेनां । गणेश बेसारवा विवाहमांध
 गीत गावां ३ ।
 ससि रोहिणी गेअ्राई । विणायग ववणां च विवाहे ॥३॥
 ठठी पूजनए मांह्य स्थापवीद । बीजनो चन्द्र देखी दोरो वा
 दशी नांखवीउ ॥
 ठठी पुअस माजणठविणं । बीयाइं चंद दसियं च ॥
 दुर्गादि देवीनी पूजा । तोतला देवीनी पूजाए ग्रह महिमा पू
 जा शान्ति करावे वलीए ॥
 दुग्गाईणो वाईया । तोतलया गहाय महिमं च ॥४॥
 चैत्र मासनी आठम ? ० महा मा सूर्य रथ नीकलवे ? २ सूर्य ग्र
 सनी नवमी ? ? । हणादिक ? ३ ॥
 चित्तठमि माहनवमी । रविरहनिरकमाण सुरगहणाई ॥
 होलीने प्रदिकणानुं देवुं । पूर्वजने पीरु मुकवा ? ४ थावर वा
 शनिश्वरनी पूजा ? ५ ॥
 होलीय पयाहिणं । पीरु पामण थावरे पूआ ॥ ५ ॥
 द्रो आठम ? ६ संकान्ति ? ७ रेवंत पूजा तथा मार्ग वा पंथ वा
 रस्ताना देवनी पूजा ? ८
 दूषू ठंमि संकति । पूजा रेवंत पंथ देवाण ॥
 शिव रात्रि ? ९ वठ वारसी ? १० क्षेत्रे साथे रतु आदे पुजणुं ? ११ ॥
 सिवरत्ति वठ वारसी । खित्ते सीआइ अचणायं ॥ ६ ॥

देवकी सातमी ११ नाम । पांचम २३ सरावलां माइनां २४ ॥

देवय सत्तमि नाग्गण । पंचमी मलगाइ माऊण ॥

रवावार सोमवारने विषे तप २५ । कुदृष्टि एटले मिध्यादृष्टि
गोत्र सूरनी पूजा २६ ॥

रवि ससिवारेसु तवो । कुदिठि गुत्ताइं सुरपूत्रा ॥ ७ ॥

नोरतां एटले आसो शुदि तथा बुधाष्टमि एटले अज्ञीहोम २७

चैत्र शुदि १थी नवरात्रिने विषे

पूजनादि २७ ।

नवरत्ताइंसुतत् पूत्र माई । बुहाअठमिगि होमं च ॥

सोनीणी, सूपीणी, रंगीणी पूजा १९ घतनुं दान कांबलनां वा
न माघ मासे ब्राह्मणने ३०

सुन्निणिरूपिणिरंगिणि । पूंआधय कंबलो माहे ॥ ८ ॥

काजल त्रीजे हींचवुं तीलनुं । दाजनुं दान देवुं ३१ सुत्राने
जलांजली देवी ३२

कळल तईआ तिल । दऊदाणं मय जलंजली दाणं ॥

श्रावण चंदण ठठ ३३ । गायना पूजादिकनुं ठेदवुं कर ठेदवुं ३४

सावण चंदण ठठिं । गो पूजाइसु करस्सत्तेन ॥ ९ ॥

सूर्यनी ठठ ३५ वली गौरी जक्त ३६ । सोक्य प्रतिमा पितरप्रतिमा

अकठठी गौरी जक्त च । सवति षियर पम्निमानु ॥

उत्तराणने दिन दानादि ३७ मंगलगत् सरावलां गोवर वा ठा

जुतने शरावलां ३८ । एणुं पुतलुं त्रीजे ४० ॥

उत्तरयण नूत्राण । मल्लग गोमय तइया ॥ १० ॥

देवशयनी एकादशी अशारु आंजली एकादसी कृष्ण पांरुवनी

शुभ १ कार्तिक शुदी ११ देव वली ॥

उठी एकादसी ।

देवस्स सुञ्चण उठावणं । आमलीकण पंम्वाणं च ॥

इगोपारसी तपादिक ४१ । परतीर्थे जावुं कण करिवुं ४२ ॥

इकारसी तवाइ । परतिष्ठ गमण खण करणं ॥ ११ ॥

श्राद्ध करे मासिसो करे उ पर्वदान पाणी पावुं ४४ ॥

मासिकादिक करे-४३ ।

सद्य मासिञ्च ठम्मासियाइ । पव्वदाण कन्नहल्लति ॥

तीर्थ अथविलोविनु ४६ घमा लहाणुं देवुं पण मिश्यात्वीने घर. ४८
पाणी दान ४७ ।

हज जल घमदाणा लोहणयदाणं विय मिह्हादिठीणं १५

कुमारिकादि जमानवी ४९ धर्मजणी वावरी चैत्रमासनी उजाणी

कौमारि आइ जत्तं । धम्मत्तं ववरीउ चित्तंमि ॥

असंजमोनी आणाइ । अकय त्रत्तिया एटले वैशाक शुदी ३ जे
अकतो पालवो. ५१ ॥

असंजयणो आणा । अखयतईआ अकत्तणायं ॥१३॥

सांरुनो विवाह करवो अमांवास्याए साधवानुं दान अमा

जेठ मासनी । वास्याए जमाइने ५६ विशेषथी ॥

संमविवाहो जिठिणि । अमावासाए विसेसउ ॥

जोजनादिक ५५ कुआ आदि षो गोचर मुक्कवुं ५७ पितरने हं

दाववुं धमार्थे ५६ । तकारे ५८ गा. १४ ।

जूजं कुवाइ खणण । गोअरस हिंमण पियर हंताई १४

कांगमा बीलामां इत्यादिने पिं वृक्षरोपण ६० पवित्राइ माटे

मूकवा ५९ । लीपवुं ६१ ॥

वायसविमाल माइपिमो । तरुरोवण पवित्तपउ ॥

ताला चरनी कथा सांज्ञलवी६२ । गोधन पूजा६३ इन्द्रजालनुं
देखवुं ६४ ॥

तालायर कहसवणां ॥ गोधणामह इन्द्रजालं च ॥१५॥

धर्म मानी देवता बालवो६५ ना पायक युद्ध धर्म ज्ञानी जोवुं ६७
टक धर्मज्ञानी जोवुं ६६ वली ।

धम्मग्गिदय नट पिह्णण च । पायकद्दुच्च दरसणायं ॥

एवं असुना प्रकारेण लोक्किक नमनादिक तापसादिकने ६८
गुरुने निश्चे ॥ गा. १६ ॥

एवं लोत्रग्ररूणावि । नमणांदित्र तावसाईणां ॥ १६ ॥

मूल नक्षत्रमां असलेष्या नक्ष बालको तेनां मूल विधान क
त्रमां जन्म्यां जे । रवां ब्राह्मणादिकने घर तेमवा

हवनादिक कराववुं ॥ ६९ ॥

मूले सोसा जाए । बालेजवणांमि बंजगोहवणां ॥

तेनी कथानुं सांज्ञलवुं ७० तेने ग्रह गमन ७२ ज्ञोजनादिक
दान देवुं ७१ । कराववुं ७३ ॥

तकह सवणां दाणां । गिहिगमणे ज्ञोयणोइय ॥ १७ ॥

एम लोक्किकमिथ्यात्व एटले उपर ते बे जेदे देव संबंधी गुरु सं
जे बोल कहा ते धर्म जाणी करे बंधी निश्चे परिहरवुं ॥

तो मिथ्यात्व कहीए ।

एवं लोईय गिहं । देवगयं गुरुगयंतु परिहरियं ॥

लोकोत्तर पण वर्जवुं ते कहेडे । परदर्शनीए ग्रहण कर्या जे जिन
बिंब गाथा १८ ॥

लोउत्तरे विवज्जइं । परतिहं संगहियबिंबे ॥१८॥

ज्यां जिन मंदीर वा देरासरमां रात्रिए पेसवुं अबला ते स्त्री

पण त्यां ।

महात्माने ।

जह्ण जिणमंदिरंमिवि । निप्पवेसो अबल्लसमणाणं ॥

तेहनुं वसवुं, नंदीनुं कराववुं, नाहण करावे, नाटक करावे,
बल्लिनुं देवुं ॥ प्रतिष्ठानुं कराववुं ॥

वासोअनंदि बल्लिदाण । नाहणानट्ट पयट्टाय ॥ १ए ॥

तंबोलादिकनुं आस्वादवुं वा खावुं पाणीनी क्रीडा, हींचोलादिक
ते आशातनाउ । क्रीडा ॥

तंबोलाई आसायणाउ । जलकेलि देवयंदोलं ॥

लोकिक देवग्रहने विषे । वर्त्तवुं असमंजसपणे एम एटले
अविनय करवुं ॥

लोइय देवगिहेसुव । वट्टइं असमंजसं एवं ॥२०॥

तेमां पण सम्यक्तड्ढि आशातना । न करे सादरपणे सम्यक्त रा
खवा तत्पर ॥

तस्सवि सम्मदिठी । न सायरं सम्मरक्काण पराणं ॥

उसुत्र जे सुशास्त्र विपरितपणा । कल्पे नहि सर्वश्रापणे जवाने ॥
ने वर्जनारने ।

उस्सुत्त वज्जग्गाणं । कप्पइं सवसाणनोगमणं ॥२१॥

जे लोकोत्तर लिंगा एटले जिन लिंगी हीणाचारी वेष पेहरी
मुनिना वेष रूप लिंगना धारण सचीत फुल तंबोल ॥
हार जे ।

जो लोकोत्तम लिंगा । लिंगिअ देहावि पुप्फ तंबोलं ॥

तथा आधा कर्मी सर्व । काचां पाणी फल नीश्वे सचित ए
सर्वना ज्ञोमी ॥

आहाकम्मं सव्वं ।

जलं फलं चैव सच्चितं ॥२२॥

जोगवे स्त्री प्रसंग । व्यापार करे ग्रन्थ संग्रह करे विजुषा
वा शरीर शोभा करे ॥

जुजंति ङी पसंगं । व्यवहारं गन्थसंगहं जूसं ॥

एकाकीत्वपणे जावुं । स्वठंदे एटले आप इगाए चाले चेष्टा
करे वा चेष्टा वचन करे ॥

एवागित्तज गमणं । सत्तुंद चेठिय वयण ॥ २३ ॥

चैतने मेने वसवुं । वस्तीने विषे पण नित्येरेहवुं एटले देव
मंदीरनी हृदमां नित्य रहे तो आशातना ॥

चेइयं मढाइ वासं । वसहीसु वि निच्चमेव संठाणं ॥

गीत नही चारित्रियाने । पूजाववुं पण सोनाने फूले करीने ॥

गेयं नेअं चरणाणं । अच्चावण मवि कणायकुसुमेहिं२४

त्रिविधे त्रिविधे एटले मन वचन जे वर्ज्युं डुरे ॥

कायाए करवुं, कराववुं, अनुमोदवुं

मिठ्यात्व प्रत्ये ।

तिविहंतिविहेणमिच्चतं । जेहिंति वजियं डुरं ॥

निश्चे श्रावक जे तेषे

ते मित्यात्वने जाणी वा अजाणी
माठा कृत्य करे ते अनेरा नाम श्रा
वक निश्चे गाथा २५ ॥

निच्चयउ ते सद्दा ।

अन्नेउण नामउवेव ॥ २५ ॥

एम जिनवरना वचनना अ
नुमत अनुसारे ।

एम जे पाले जे सम्यक्त एटले
यथार्थ प्रतिते ॥

जिणवय मयाणु सारं ।

एयं पालंति जेउ संमतं ॥

ते प्राणी शिघ्र वा तरत थोडा पामे निश्चे वा अचल जे मोक्ष

कालमां विघ्न जे अंतराय वा कट्याण सुख प्रत्ये ॥
रहितपणे ।

ते सिद्धं निविद्धं । पावंति ध्रुवं सिवं सुहृयं ॥१६॥

ए रीते मिथ्यात्वकुलक टवार्थ पुरो थयो.

॥ इति मिथ्यात्वकुलकंसमाप्तं ॥

॥ अथ आत्मकुलकं लिख्यते ॥

धर्मनी प्रज्ञा वा कान्ति तेषो करी जिनेश्वर प्रत्ये प्रणामीने वली
रमणिक वा मनोहर एहवा जे । जिनेश्वर केहेवा ठे? इंद्रादिक
ने नमवा योग्यठे जे तेमने ॥

धम्म प्यह रमजि जे । पणामितु जिणे महिंद नमणिजे
आत्माने अवबोध वा ज्ञाननी कहीश, ते कहेवुं ठे? संसारत्र
प्राप्तिनुं करनार एवं कुलक । मणनां जे दुःख तेने नाश कर
नारुं ठे ॥ १ ॥

अप्पा वबोह कुलयं । बुढं जवडुस्क कय पलयं ॥१॥
आत्मानो अवगम जे बोध ज आपेज आपने गुणे करी शुं घ
णुं कहे ठे ॥

अत्ता वगमो तज्जई । सयमेव गुणेहिं किं बहु जणसि ॥
जेम सूर्यनो उदय जाणिये । प्रज्ञाजे कान्ति देखी करी ते विना
सोगमेसमकरी कहिए न जणाय ॥

सूर दउ लस्किज्जई । पहाइनउ सवह निवहेण ॥ २ ॥

दमवुं ते पंच इन्दिनुं शमते संवेग ते मोहसुखनो अजिला
उपशम जे कषायनुं, सत्तते श प, विवेक ते जेदज्ञान, तिव्र नि
मताने मध्यस्थपणुं मैत्रो ते वेद ते संसार दुःखनो आकरो
परने हितनुं चितववुं । जय ॥

दम सम सत्तम मिति । संवेए विवेय तिबनिवेया ॥

ए गुप्त लक्षण जे आत्मा । अवबोधरूप बीजना अंकुर जाणवा ॥

एए पगूढ अप्पा । वबोह बीयस्स अंकुरा ॥३॥

जे जीव जाणेठे आत्माने ते जीव अल्प जे संसारना सुखनो
पुजल थकी जिन्नपणे । जोग संयोगनो न होय अजिजाणी ॥

जो जाणइ अप्पाणां । अप्पाणां सो सुहाणां नहु कामी

जेम पामीने कल्पवृक्ष जे बाकी वृक्षोने शुं प्रार्थे, वांठवे एटले
मन इच्छित आपे । कल्पवृक्ष समान आत्मबोध आगल

पुजल बीजा वृक्ष समान ठे ॥

पत्तमि कप्परूस्के । रूस्के किं पच्छणा असणे ॥ ४॥

जे पोताना आत्मज्ञानने विषे ते नरकादिक दुःखने कोइ जवा
कुशल ठे । न्तरे न पाम्या ॥

निअवित्राणे निरया । निरयाइ उहं लहंति न कयावि

जे मनुष्य आत्मबोध मार्गे ला ते मनुष्य संसार ब्रमण कुवा
ग्यो होय । मां केम पदे ॥

जोहोइ मग्ग लग्गो । कह सो निवमेइ कूवंमि ॥५॥

हवे जेणे आत्मा नथी जाणयो तेने क ते प्राणीने आतुरतानुं का
हेठे:-ते जीवने मोक्ष वा अणिमादिक रण धनादिक संपदा पर
आठ प्रकारनी सिद्धि वेगली ठे । नी देखीने ॥

तेसिं डुरेसिद्धी । रिद्धी रणरणय कारणं तेसिं ॥

ते जीवने आशा पुरी थाय जे जीवे पोतानो आत्मा नथी
नहिं । जाणयो तेने ॥

तेसिं मपुत्रा आसा । जेसिं अप्पा न वित्राउ ॥ ६ ॥

त्यां सुधी संसाररूप समुइ दुः त्यां सुधी जीताय नहि एवो वा

खे तरी शके । जोरावर मोटो मोहरूप राजा ॥

ता दुत्तारो ज्वजलहो । ता दुजेठ महालज्ज मोहो ॥

त्यां सुधी अति विषम वा ज्यांसुधी आपणा आत्मानो अवबोध
आकरो लोज्ज । वा आत्मप्रकाश ज्ञान थयुं नथी ॥

ता अइ विसमो लोहो । जाजानु नो निउबोहो ॥१॥

इवे कंठ्ठे (कामदेवे) जेने विटं हाय? हाय? जेम कोइ अना
बणा करीते कहेंठे; कंठ्ठे देवता अनी पेठे बाधित वा पीडित ॥
जे वैमानिक, असुर जे जुवन
पति आदेना नाथ जे इन्ड ।

जेण सुरअसुर नाहा । हाहा अणाहुव बाहिआसोवि ॥
अध्यात्म ध्यान आत्म प्रकाश परे पतंगियानी पेरे ते काम ॥
रूप अग्निने विषे ।

अऊप्पऊाणं जलणो । इए पयंगुत्तणं कामो ॥ ८ ॥

जे मन बांध्युं पण न रहे । वार्या ठतां पण सघली चारे दि
ज्ञानमां प्रसरे ॥

जं बघ्नपिनचिठई । वारिऊंतं विसट्टइ असेसा ॥

अध्यात्म ध्यानने बले ते चंचल चित्त जे मन ते पोतानी मेले
चित्त पण निश्चे । स्थिर आय ॥

झाण बलेणं तंपिहु । समयमेव विल्लिऊइ चित्तं ॥९॥

बाह्य व्याधि ताव कोरु इत्या नाना प्रकारनी व्याधि न दे ते
दिक; अतरंग व्याधि क्रोध, लो जीवने दुःख प्रत्ये ॥
जादिक जेदे करी ।

बाहि रंतरंग जेया । विविहवाही नदिंति तस्सडुहं ॥

जला गुरुना मुखवचनना शुज्ज ध्यान आत्म स्वरूप ते रूपरसा

उपदेश थकी जे जीव । यन जे परम उषध पाम्थुं ठे तेने ॥

गुरुवयणाउजेण । सुहज्राण रसायणं पत्तं ॥१०॥

जे जीव पोताना आत्मानुं स्वरूप ते जीवने कोइ पीमा करी
चिंतववा सावधान वा तत्पर ठे । शके नही; अथवा कोइ पूर्व
कर्म उदयथी पीमा पामे ॥

जिअमप्य चिंतापरं । न कोई पीमेई अहवा पीडेई

तोपण ते आत्मज्ञानी जीवने रण वा कर्म रूप देणा थकी
दुःख नथी, केमके ते मागं क मुकावुं माने ठे ॥
र्म जोगवी ।

ता तस्स नत्ति दुस्कं । रिण मुस्कं मन्नमाणस्स ॥११॥

दुःख जे जन्म जरा मरण रोग ते रागद्वेषथी चित्तने विषे चला
शोकादिकनी खाण तो निश्चे रा चल जे अस्थिरपणुं इष्टानिष्टमां
ग द्वेष वेज ठे । होय ॥

दुस्काणखाणीखलु रागदोसो । तेउंतिचित्तंमि चलाचलंमि

अध्यात्मस्वरूप समजवाथी वा ते परदृष्टान्त कहेठे;—जेम च
तेना योगथी ते चंचल चित्तप पल अने मदीन्मत्त हाथी बांध
णानो त्याग करिए एटले चित्त वाने थांजले बांधवाथी ठेकाणे
स्थिर थाय । रहेठे तेम मन पण आत्मध्या
न रूप थांजले बांधवाथी स्थिर
र रहे ठे ॥

अप्रप्यजोगेण चएइ चित्तं । चलेत्तमालाणिअ कुंजरुध्वं १२

ए आत्मा संजावे वर्ततो मित्र माटे एज आत्मा स्वर्गनां सुख
थाय, रागद्वेषे करी आत्मा अ नो देनारथाय अने एज आत्मा
मित्र वा शत्रु थाय अने नरका नरकादि दुःखनो देनार थाय ॥

दिक दुःख दे ।

एसोमित्तममित्तं ।

एसो सग्गो तहेव नरुअ ॥

एज आत्मा राजपदने देनार
तथा रंक पण थाय ।

एटलां केम अथवा क्यारे थाय के
जो ए आत्मा समो चाले तो जला
नो देनार अथवा ए आत्मा रूठयो
मागं फलनो देनार थाय ।

एसो राया रंको ।

अप्पातुठो अतुठो वा ॥१३॥

देवतानी किंवा नर मान आ जीवे विषय जे पांच इन्डिजन्य श
वनीरिद्धि वा संपत्ति पाम्यो। व्दादिक पांच त्रेवीस पण सदैव जवमां
जमतां अतृप्तपणे सेव्या ॥

लघ्नासुरनर रिद्धी । विसया वि सयानिसेविअ्रा णेण ॥

वलि संतोष विना जीवे ।

शुं इन्डि विषय सेवे कोइ जवे
कोइ काले ए जीवने निवृत्ति एट
ले संतोष थयो? अर्थात् न थयो॥

पुण संतोसेणविणा । किं कच्चवि निवुड जाया ॥१४॥

हे जीव ! तें पोतेज नीश्वे
निपजाव्यां वा कीघां ।

शरीर, धनमाल, स्त्री कुटुंब; तथा
माता पितादिकना नेह करीने तुं
कर्म आवराणो ॥

जीवसयंचिअ निम्मिय । तणु धणु रमणी कुटुंब नेहेणां

ते उपर दृष्टान्त कहे ठे:-जेम पोताना तेजे करीने सहित ठे
मेघ करीने दिवसनो स्वामी सूर्या तो पण (ठंकाय ठे) ॥

मेहेणवि दिणानाहो । ठाइज्जासिं तेअवंतोवि ॥ १५ ॥

ज्वर, दाघ, कुष्ठादिक रोग तथा कर्म हे आत्मा। अवगुणना क
रोग, व्याल, सर्पादिक तथा लोन्न, अ रनार ए जे तारा वैरी ॥

मि इत्यादि शरीरना व्याधि; तेने स्वा
धिन वशवर्तिनु तेणे ।

जं वाहिवाल्ल वेसानराण । तुहवेरीआण साहीणं ॥

शरीरने विषे ममत्व एटले मारुं ते करतो अको हे जीव ? शुं
एवुं जे ज्ञान । लइश; किंवा शुं पामीश

अर्थात् कांइ नहि ॥

देहेतु ममत्तं । जिअकृणमाणोवि किं लहसि ॥१६॥

सारां प्रधान ज्ञोजन, रसोइ इ शृंगार आत्तरणादिके (शरीरने)
त्यादि तथा गंगोदकादि सारां शोभाव्युं; चंदनादिक विलेपन क
जले स्नान कर्युं । र्युं, साचवीने सारुं पुष्ट कर्युं ॥

वरजत पाणन्हाणाय । सिंगार विलेवणेहिं पुठोवि ॥

ते निज एटले आपणे प्रचु वा शुकन जे कुतरु; तेना सरखुं
स्वामी जे जीव तेने विंढवे ए पण ए शरीर नहि ॥

टले जीव रहित अवे करी

निअ पहणो विहन्मंतो । सुणहेणवि न सरिसोदेहो १७

हे जीव! तने सीत तापादिक अनेक कष्ट जे धन धान्यादिक उपजा
घणांक हुवां घणीवार ते जोगवीने । व्युं वा पेदा कर्युं ॥

कठाइ कडुअ बहुआ । जं धण मावजिअं तएजीव

ते तनेज कष्ट दइने। ते धन धान्यादिक, अंत्ये पुन्याइ परवार्ये बीजे
प्रइण कर्युं एटले स्वजनादिक राजा प्रमुखे ॥

कठं तुळ दातुं । तं अंत्ये गहिअमन्नेहिं ॥ १७॥

जेम, जेम अज्ञानपणाने धन जे सोनुं रूपुं धान्य-कोठारादिक
वश अइने ॥ जे परिग्रह; तेने विषे जे ममता वा

मारुं, मारुं जे घणुं करे ठे ॥

जहजह अन्नाण वसा । धणधन्न परिग्गहं बहुं कुणसि ॥

तेम, तेम हे जीव ! तुं हलवो एम जवे जवे संसाररूप समुद्धे तो पण कर्म जारे जारे अइ मां (सुवीश) तेनुं दृष्टान्त कहे ने इवीश ।

ठे:-जेम अतिशे जार जरवाधी नावमी सुवे तेम ॥

तहतह लहु निमज्जसि । जवेजवे जारिअ तरिव ॥१९॥

जेखी शमणामांपण दीठी होयतो । देह धारण करनार प्राणीनेना देहनुं सर्वस्य-वीर्य हरी ले ।

जा सुविणे विहु दिठी । हरेइ देहिण दिह सबस्सं ॥

ते स्त्रीमारी वा मरगीसरखीजाण । तुंतेने गंमय दुर्बलठतांपण बलवने करीने ते आदरीशनहि

सानारी मारी इव । चयसु तुह दुबलत्तेणं ॥ १० ॥

तुं चित्तनी वा मननी शुद्धि अ स्त्रीना आवजाव देखी तेने विषे जिलषे ठे-वांठे ठे अने । तुं राचे ठे; हा !!! ए तारुं आ

श्र्यपणुं-मुठपणुं ।

अहिलससि चित्तशुद्धि । रज्जसि महिल्लासु अहह मुठतं

जेम गलीनेविषे मैलुंअतुं वस्त्र । ते वस्त्रनी धोलाइ केटलोकाळठरशे

नीलीमिल्लीए वण्णमि । धवल्लिमा किं चिरंठाई ॥ ११ ॥

हवे कुटुंब तपर स्नेह करवो हे जीव ! आ बंधीखानामां ते

सारो नहि; ते कहे ठे:-मोह ए खेपव्यो वा घाड्यो ठे? स्ने

थी आ संसाररूप बंधीखाना हरूप बेनी वा अठील वा नीग

मां डुरित दुःस्त्रे बंधाय ठे । ने करीने ॥

मोहेण जव डुरिए । बंधि खित्तोसि नेह निगमं हिं ॥

ते उपर रखवाल मुक्या ठे ते ए बधा पहोरेदार, चोकियाट वा

कहेते:—बंधव शब्दवने माता, रखवाल, ते उपर शो ? राग ध
पितास्वजनादिकनेमशे मूक्यागे रे ठे ॥

बंधव मिसेण मुक्का । पहरीआ तेसु कोराउ ॥ ११ ॥

हवे आत्मिक कुटुंब देखामे ठे: माता रूप, विवेक नामे जे त
धर्म जे वितरागे परूप्यो ते बा त्वार्थनुं चिंतवबुं ते जाई ॥

परूप, करुणा जे दया ते ।

धम्मो जणुण करुणा । माया ज्ञायाविवग नामेण ॥

हमा जे क्रोधनो त्याग, ते रूप गुण जे ज्ञान दर्शन चारित्रा
प्रिया वा स्त्री ते साथे संपूर्ण दिक रूप कुटुंब, ए कुटुंब सा
रम्य । धे प्रीति कर ॥

खंति पिआ सुपुत्रा । गुणो कुटुंब इमं कुणसु ॥२३॥

हे जीव ! अति पाली जे ज्ञानावर्णी स्त्री वा अबला तेणे लो
आदिक ७ वा १५७ प्रकृति रूप । कोदर नगरमांही बांधी

पोताने वश करीने सं
सारमां जमाव्यो ॥

अइ पालियाइ पगइ । जं ज्ञामीउसि बंधेण ॥

हे जीव ! बते पुरुषाकारे एटले बते अबलाथी तुं हारे ठे शुं
बले अबलाए हराव्यो । लजवातो नथी ॥

संतेवि पुरिसकारे । न लज्जसे जीव तेणंपी ॥२४॥

तुं पोतानी मेलेज कर्म करे ठे । ते कर्म वनेज तुं वाह्य ठे ठ
गाय ठे, लुंटाय ठे ॥

सयमेव कुणसि कम्मं । तेणथ वाहिज्जसि तुमंचेव ॥

हे जीव ! तुं पोतेज पोतानो वैरी ठे । बीजाने वा अन्यने दोष
शा माटे दे ठे ?

रे जीव अप्प वेरिआ अन्नस्सय देसि किं दोसं ॥१५॥

हे आत्मा ! तेवुं अण विमास्युं तेवुं दुर्ध्यान चिंतवे ठे तेश्री क
वगर विचार्युं काम करे ठे व रीने व्यसन वा कष्ट मर्णादिक
ली तेवुं सावद्य बचन बोलेठे । दुःख समुद्गमां परे ठे ॥

तं कुणसि तं च जंपसि । तं चिंतसि जेण वसामोहे ॥

ए पोताना घरनुं रहस्य वा बीजाने कहीश नहि (तारोज
गुह्य तेने आलोच-खोल्थ । दोष ठे) ॥

एयं स गिहरहस्सं । न सक्किमो कहिण मन्नस्स ॥१६॥

श्रोत्र, चक्षु, नासिका, रसना, । ते मन रूप युवराजाने मली
स्पर्श ते पांच इन्डिरूपी तत्पर ने घणुं पाप करे ठे ॥
चोर ठे ।

पंचिंदिअ परा चोग । मण जुवरन्नो मिलित्तु पावस्स ॥

ते सर्वे आप आपणा स्वार्थ जे तेउ ताहं मूत्र धन जे ज्ञान द
शब्दादिक; ते जोगववारक्त वा शंकादिक सहज धन ते प्रत्ये
तत्पर ठे । आवरे ठे वा लुंटे ठे ॥

निअनिअअन्न निरत्ता । मुल्लिअं तुअ लुपंति ॥१७॥

हे आत्मा ? तेउ ताहं राज्य धर्मनां चार अंग जेद पमा
खोवमावे ठे ते कहे ठे:-तेम मंठे. ते चार अंग कहे ठे:-मनु
णे हएयो वा मार्यो तारो वि ष्य जन्म, श्रुति, श्रद्धा, अने सं
वेक रूप मैत्री स्वर प्रत्ये । यम वीर्य; ए रूप धर्म अंगने वि
षयायी कर्या ॥

हाणिण विवेकग मंती । न्निअं चउरंग धम्म चक्कंपि ॥

ज्ञानादिक गुण रूप धन लुटयुं । तने पण बांधीने कुगति रूप
कुवामां नाख्यो ॥

मुठं नाणाइ धणां । तुमंपि बूढो कु गइ कूवे ॥१८॥

आटलो काल गयो त्यां प्रमादरूप नीद्रा गली गइ; प्रमादे करी
सुधी तने । ज्ञानरूप चेतन शुन्य थयुं वा अवरायुं॥

इतिअ कालं हुंतो । पमाइ निहाइ गली चे अत्रा॥

जो इवरां तुं जाग्यो ठे । गुरुनां वचनथो, तो शुं ते वेइनाउ
नथी जाणतो ? तने वीसरी गइ॥

जइ जग्गिउसि संपइ । गुरुवयणा ता नवेणसि ॥२९॥

हे आत्मा ! तुं लोक प्रमाण ठे । वली तुं अनंत ज्ञानमय ठे, वली
अनंत वीर्यमय ठे ॥

लोग पमाणोसि तुमं । नाणमउणांत विरिउसितुमं॥

पोतानी अंतरगत राज स्थिति धर्मध्यान रूप सिंहासन उपर
चितव्य । बेसीने ॥

निय रज्जाठिअं चितसु । धम्मइझाणा सणासीण ॥३०॥

कोप मनरूप युवराजा । तेनो कोण आशरो के तारुं राज ब्रष्ट
करी शके ।

कोवमाणो जुवराया । कोवा रायाइ रजापऊंसो॥

ए आत्मा ! जो इमणां तुं परमेश्वर प्रदेश शुइ आत्मस्वरूप
जाग्यो ठे । चेतनामां निश्चल थइ ॥

जइ जग्गिउसि संपइ । परमेसर पइस चे अत्रे ॥३१॥

हे आत्मा ! तुं ज्ञानवान बतां पण हे आत्मा ! तुं प्रभु वा ठाकुर
जरु वा मूर्खनी पेठे आचरे ठे । थको ज्यां चोरनी पेठे थयो ठे

नाणमउ वि जमोविव । पुऊव चोरुवजउजाउसि ॥

तेतुं संसाररूपी कुग्रामने विषे वसेठे तारे पोताने आधिन
शा माटे । शिव वा मोहरूप नगरठे ते

जवडुग्गामे किं तउ । वससि साहिण सिवनयरो॥३२॥

इवे व्रण गाथानु वने संसाररूप मोटा अपाय जे मरणादिकरूप
गिरी देखामे ठे—ज्यां कषाय श्वापदव्याघ्र चीतला प्रमुख घोर
रूपी चोर वसे ठे । जयंकर सदा वसे ठे ॥

जह कसाय चोरा । महवाया सावया सया घोरा ॥

तथा रोगरूपी दुष्ट सर्प तथा आशारूपी ज्यां नदी ठे; जेमां
फरे ठे । आपदारूपी घणा तरंग थयां करेठे ॥

रोगा दुठ जुअंगी । आसा सरीआ घणा तरंगा ॥३३॥

तथा काष्ठ सहित चिंता तथा अज्ञानरूप घणुं अंधारु ठे ज्यां स्त्री
रूपी अटवीमार्ग ज्यां ठे । रूपी मोटी गुफा देखीए ठीए ॥

चिंता म्वी स कठा । बहुलतमा सुंदरी दरीदिठा ॥

ज्यां खाणीरूपे चार गति ते पर्वतने शीखर आठ मद जेद
जाणवी । रूप ठे ॥

खाणी गइअ नेआ । सिहराई अठ मय जेआ ॥३४॥

रचनीचर वा राक्षस ते मिथ्यात मन दुकृतथी नपन्यो जे मम
रूप राक्षस वसे ठे । त ते रुपिणी ज्यां शिळा ठे ॥

रयणिअरोमिहत्तं । मण दुकमन सिल्लाजु ममत्तं ॥

तेहने जेय वा वीदार, हे आत्मा ! ध्यान शुक्लध्यानरूप जे वज्र
जव वा संसाररूप पर्वत प्रत्ये । तेण ए पर्वतजेद, सहज जे
दाशे पूर्वोक्त सर्व जेदाशे ॥

तंजिदसु जवसेलं । जाणासणिणा जिअ सहेलं ॥३५॥

जे शास्त्रने विषे आत्मज्ञान ठे; ते जण्ये ते श्रुत ज्ञानपण जा
सांजले आत्म स्वरूप उलखाय ॥ एणुं सिद्ध सुखनुं दे
नार ते ठे ॥

जह त्रि आय नाणं । नाणंपि वियाणं सिद्ध सुहयं तं

ते आत्मज्ञान विना जे शेष ज ते अज्ञान, मात्र जिविका जे बे
 णवादिक सर्व, बहु बतां पण अ ट जराइ तेने माटे अयुं; एम तुं
 हितनुं करनार ठे ॥ जाण ॥

सेसं बहुंपी अहियं । जाणसु आजिविआ मित्तं ३६
 जेम, जेम अतिशे बहु तेम तेम, गर्वे करीने चित्त-मन
 जणयो । पुरायुं ।

सुबहुं अहिअं जह जह । तहतह गवेण पूरिअं चित्तं ॥
 हेआने विषे आत्मज्ञान जेम रसायनादिक थकी नठेला व्याधि
 रहितने । वाला ते जीवने जाणवो ॥

हिअ अप्प बोह रहीअस्सा । नसहाउ उठिउ वाही ३७
 आपणा आत्माने अण प्रति केटलाक परने बोध दे ठे ते पण
 बोधतां । मूर्ख जाणवा ॥

अप्पाण म बोहंता । परं विबोहंती केई तेवि जमा ॥
 हे आत्मा ! तुं कहे के पोतानो शत्रुकारते दानशालानुं तो शुं
 परिवारतो जुख्यो रहे ठे; तोः— काम ? ॥

जण परियणंमि ठूहिए । सत्तु गारे किं कळं ॥३८॥
 का पुरुष—नपुसक परप्रा ते कालनुं स्वरूप जाणे ठे, आकरा थ
 णीने बोध करे ठे । इने ज्योतिषादिक जणेठे श्रुतसिद्धान्ता ॥

बोहंति परं कीवा । मुणंति कालं खरा पढति सुअं ॥
 हमेशां नीश्वे स्थानक पण आत्माने आत्मज्ञान अया
 मूके ठे । सिवाय सिद्धि थती नथी ॥

ठाण मुअंति सयावि हु । विणा य बोहं पुणन सिद्धि ३९
 अपर वा बीजानी निंदा न कोइकाले पोताना गुणनी प्रशंसा
 करवी । एटले वखाण करवां नही ॥

अवरो न नंदिअथा । पसंसि अबो कयावि नहु अप्पा
 सर्व उपर शमता जाव आत्मबोध समज्यानुं रहस्य
 करवो । एज जाणवुं ।

समजावो कायवो । बोहस्स रहस्स मिणमेव ॥४०॥
 परनी साख्य जजिने एटले बीजा । नीश्चे पोताना आत्माने
 ने देखामवानो धर्म मूकीने । रीजव्य ॥

पर सखित्तं जजसु । रंजसु अप्पाणा मप्पणा चेव ॥
 आलपंपाल कुकथा ठामोदे । जो आत्मज्ञान जाणवा इहेते तो॥
 बज्जसु विकहाए । जइ इहसि अप्प विजाणां ॥ ४१ ॥
 ते शास्त्र जण्य, गण्य. ते तेनु ध्यान कर, तेना उपदेश दे अने
 संबंधी पुस्तको वांच । तेवां तप जपादि आचर वा कख्य॥

तं जणसु गणसु वायसु । जायसु उवइसिसु आयरेसु॥
 हे जीव ! एक क्लममात्र पण. आत्मारूपी आराम किंवा बाग
 जणवाथी वांचवाथी । मां रमजे; वांच्ये-जस्ये:-

जिअ खणमित्तंपि विअखण । आयारामे रमसि जेणां४२
 एम सर्व शास्त्रनुं तस्व सुविहित गुरुहुं उपदेशेलुं वा कहेलुं परम
 रहस्य जाणीने । उत्कृष्ट तेने विषे प्रयत्न वा उद्यम कख्य॥

इअजाणिहुण तत्तं । गुरु वईठं परं कुण पयत्तं॥
 तेथी केवल ज्ञानरूप आठ कर्म रुप शत्रुने जीतीने मुगट होय
 लहमीने पामीने । एटले मोक्ष पामीश आ माथाए करीने क
 र्तानुं नाम जयशेखर सूरि एवंपण सूचव्युं॥

लहिउण केवल सिरिं । जेणं जयसेहरो होसि ॥४३॥

॥ इति श्रीजयशेखरसुरिविरचितआत्मकुलकं समाप्तं ॥

॥ अथ समवसरणप्रकरण लिख्यते ॥

हुं स्तवन करीश; केवल ज्ञान प्रधान विद्या जे ज्ञान लक्ष्मी,
सहित, अवस्था वा अवस्थिति आनंद वा सहज सुख, सर्व सं
ठेजेनी; (तेमने) वररूप, कीर्ति ते लोकमां गुण
श्लाघा; अर्थ ते पुरुषार्थ ॥

थुणिमो केवल्लि वहुं । वरविजाणांद धम्मकिंतिहुं ॥

देव-जे ज्ञानपति आदि देव; एवा तीर्थकर देवकृत समवसरण
तेना जे इन्द्र, तेमने नम्याठे मां ज्ञान अतिशय युक्त रत्ना ते
वा वांच्या ठे पद ते आगम मने ॥

ना अर्थ प्रत्ये ।

देविंद नय पयहुं । तिहुपरं समवसरणहुं ॥ १ ॥

प्रगट थया ठे, सधला जीवाजीव केवल ज्ञान ज्ञाव तीर्थकर ज
पदार्थना सामान्यपणे ज्ञाव वा। गवंतने जे क्षेत्रे थाय ॥

पयमिअ्र समहु ज्ञावो । केवल्लि ज्ञावो जिणाणजहुज्जवे
शोधे-त्रण कचरादिक माठी वस्तु एक योजन प्रमाण समस्त
डुर करे; सर्व दिशान्थी एम । पृथ्वी शुद्ध करे वायुकुमारदेव
सोहंति सबहु तहिं । माहि मा जोयण मनिल कुमाराप्र
वृष्टि करे यथायोग्य सुर्जी-सुगंधी जल, वा पाणी प्रत्ये; तथा
मेघकुमार देव । ऋतु देवता एटले ठ ऋतुनी अधिष्ठातृ दे
वता; पंचवर्ण सुगंधी फुलना समुद्र प्रत्ये॥

वरसंति मेह कुमरा । सुरहि जलं रिज सुरा कुसुमपसरं
वीरचे वा नीपजावे वाणव्यं रत्न जे इन्डनीलादिक तेणे करीने
तर मणि जे, चन्डकान्तादि चीतर्युं ठे पृथ्वीतल वा पृथ्वीनो
क सुवर्ण । पीठबंध वा ज्ञुमीतल; त्यार पढी

विरयंति वणामणि कण्ठग । रयण चित्तं महीअल्लं तौ
 हवे ते पीठबंध उपर समवस त्रण वप्र वा कोट वा धरु रचेते
 रणनी रचना कहे ठेः—आच्यं धरुने कांगरा ठे ते कहे ठेः—म
 तर जे मांही; मध्य जे वच खिरत्तना कांगरा रत्न धरुने, र
 मां अने बहार एम । त्तना कांगरा सुवर्ण धरुने ठे. कन
 कना कांगरा रूपाने धरुने ठे. -ते
 धरु शाना ठे ते कहे ठेः—

अग्नितर मऊबहिं । तिवप्पमणिरयणकणयकवीसीसा॥
 आच्यंतरनो धरु रत्ननो ठे, हवे ते धरु कीया देवताए कर्या ठे
 मध्यनो धरु सोनानो ठे. अ ते कहे ठेः—वैमानिक देव रत्ननो
 ने बहारनो धरु रूपानो ठे। धरु करे, जोतपी देव सोनानो धरु
 करे जवनपति देव रूपानो धरु करे

रयण कुण रूपमया । वेमाणिअ जोइ जवण कया ४
 हवे ते समवसरण बे संस्था तेत्रीश धनुष्य पहोलपण एटले ३३
 ने करे एक वृत्त, बीजुं चो धनुष्य अने ३२ आंगुल विस्तर ए
 रस, तेमां वृत्त समवसरणनुं टले जैत्यो जानी ठे ने ५०० धनुष्य
 प्रमाण कहे ठेः—वृत्त सम उंचपणे; त्रणे धरुनी जितो होय ॥
 वसरण बत्रीश आंगुलने ।

वहंमि पुत्तीसं गुल्ल । तीतिस धणुपिहुल्ल पणसय धणुच्चा॥
 हवे ते कोटने अन्तर कहे ठेः- ते धरुने रत्नमय चार द्वार; ए
 ठसें धनुष्य अने एक कोसनुं टले पोत्तो वा दरवाजाठे. ते वा
 आंतरो ठे, एटले २६०० धनु ह्य धरुना बहार दशहजार सो
 ष्य थयुं, रूपाना धरु, सोनाना पान वा पगधियां ठे, ते पूर्वोक्त
 धरु वच्ये अंतर ठे. तेमां ५० एक योजनमा प्रमाण उपरान्त
 धनुष्य समजाग, ११५० ध जाणवां. तथा प्रजुजीना सिंहा

२२९

नुष्य पगधियां ठे. ए तेरसें सनना पण दश हजार पगधि
 एक पासे; तेम तेरसें बीजी यां ठे तथा सिंहासनना हेठ
 पासे ठे. बे मली २६०० थाय लना मध्य जागथी रुपाना घ
 तेम सोना तथा रत्नना घरु रुना बाह्य प्रदेश सुधी पूर्व प
 वच्चे २६०० धनुष्य तथा १६०० श्रिम बे बे कोश ठे. रुपाना घ
 रत्न घरुनो मध्य जाग ए त्र रुनी परधि ३ योजन १३३३ धनु
 णे अंक मली, ३८०० धनुष्य प्य १ हाथ ८ आंगुल थाय. विखं
 थयां, तेमां १०० बसोनी जित्यो ज १ योजन ठे. यतः वीषम व
 मेलवतां ८००० धनुष्य वा चार ग दश गुण ६० गणीत रीते इति
 कोश किंवा एक योजन थाय। वृतसमवसरणस्थापनामानगाथा ५
 ठ धाणु सय इगकोसं । तराय रयणामय चनुदारा ॥५॥
 हवे बीजा समोसरणनुं चोरस पेहेला रुपाना कोटनी जित्ये.
 संस्थान ठे, तेनुं प्रमाण कहेठे दोठ कोष वा ३००० धनुष्य आं
 कोटनी जित्योनुं प्रमाण एकसो तरो ठे ॥

धनुष्य ।

चनुरंसे इग धाणुसय । पिहु वप्पा सह कोसं अंतरिआ

एक कोशनो अंतर ठे, ते पण
 बे पासे अइने बाकी प्रमाण पू
 र्वनी पेठे शेष एटले प्रथम घरु
 अने बीजा घरुने १५०० धनुष
 एक बाजु अंतर तेम बीजी त
 रफ १५०० धनुषमली ३००० थ
 या. बीजा तथा त्रीजा घरुने
 पण बे तरफ मली २००० धनु

प्रथम रुपाना घरुने अने बीजा प्य अंतर ठे. २६०० धनुष्य म
 सोनाना घरुने; बेनु पासे. हवे ध्य घरुनुं परतर ठे. सोना त

बीजा सोनाना घरने तथा रत्न था रत्नना घरनी जितो सहित
ना घरने । ८००० धनुष्य ठे ॥

पढम बिआबिअतइआ । कोसंतर पुवमिवसेसं ॥ ६॥

हवे ते घर पर चढवानां पढोलां तथा उंचा ठे. ते गंतुं जे च
सोपान-पगथियां कहे ठे: ढिने जइए; पृथ्वीथी त्यारे प्रथम वप्र
पगथियां १०००० ठे. ते ए कोट आवे ॥

क हाथ ।

सोवाण सहसदसकर । पिहु च गंतुं जुवो पढम वप्पो ॥

त्यारपढी पचाश धनुष्य तेढलुं जवा पढी पांच हजार पग
परतर ठे । थियां ठे ॥

तो पन्ना धणु पयरो । तउअ सोवाण पण सहसा ॥७॥

त्यारपढि बीजो घर; आगत परतर ठे. त्यारपढी पगथियां पां
पचास धनुष्य । च हजार ठे त्यारपढि ॥

तो बिअ वप्पो पनधणु । पयर सोवाण सहस पणततो ॥

त्रीजा कोटमांही ठसें । धनुष्य, एक कोष एटले ठवीसे धनुष्य
पीठ वा समजुमी-चोतरो ठे ॥

तईउ वप्पो ठसय । धणु इगकासेहिं तोपीठं ॥ ८ ॥

चार द्वार ठे, त्रण पगथियां मध्य जागे मणिरत्ननुं पीठ होय;
ठे, जेने एवुं मणिपीठ ते । ते पीठ वर्तमानजिनेश्वरना शरीर
प्रमाणे उंचुं ॥

चउदार ति सोवाणं । मझेमणिपीठयं जिणतणुच्चं ॥

ते पीठ अढि गाउ जुमि तलथी उं
चो ठे. हवे एनी गणितनी चरचा
कहे ठे:-पूर्वे जूमिथी ते त्रीजा घ

रु सुधीनां १०००० पावक्रियां कक्षां;
ते एक, एक हाथ पहोलां तथा उं
चां ठे. तो ते वीशे हजारनुं उंच
पणुं ५००० धनुष्य अयुं. तेह २ ॥
गाउ अयुं. तेनी कर जुमिकानी दो
री प्रजुना सिंहासन जुमीना मूल
थी ते बहार पगधियांना प्रान्त सु
धीमां ८२ धनुष्य १ हाथ १० अं
गुल आय. तथा जगवंतना सिंहास
नथी बहार धरुना कांगरानी दोरी
दइएतो ६४०३ धनुष्य ११ आंगुल

तथा बेहजार धनुष्य ते पीठ आय. ए गणित लिखावति रीते
लांबो पहोलो ठे । सिद्ध थाय. गाथा ए ॥

दो धणुसय पिहु दीहं । सहु डु कोसेहिं धरणीयला।ए

सम अधिक एक योजन पहोलो
अशोक वृक्ष सघन शीतल ढाया
ए रमणिक होय, आशंका करी
कहेठे:-धरुनी जित्यो उंचो तो
बाहार धरुसुधी केमं पहोचे प
ण समवायंगे कक्षां ठे के:-“चहु
विसाए तिड्यराणं चउवीसं चउ

हवे तेसमवसरणमां अशोक विसं चेइय रूखा होडा ” इत्या
वृक्ष ठे; तेनो विचार कहेठे: दिक ए चैत वृक्ष सहित अशोक
वर्तमानजिनेश्वरनागरीरथी वृक्ष युक्त संजवे ठे. चैत्य वृक्ष
बारघणो उंचो ठे । ते केवल ज्ञान ज्यां उपन्युं ते

जिणतणुबारगुणुच्चो । समहिअजोअणपिहूअसोगतरू
त्यां एटले अशोक वृकने मुले त्यां चारसिंहासन ठे तेपण पाद
देव ठंदो होय । पीठ वा बाजठ तेणेकरी सहितठे

तयहोइ देव ठंदो । चउ सीहासण स पयपीठा ॥१०॥
ते चारे सिंहासन उपर प्रतिरूप वा प्रजु जेवा दक्षिणादि दिशे
अण, त्रण, उत्र ठे । प्रतिबिंब त्रण होय तेम आठ चामर
धरा होय ॥

तडुवरिचऊत्ततया । पमिरूव तिगं तहअअठ चमरधरा
आमल सोनानां कमल । स्थित वा रहांठे तथा स्फाटिक रत्ननां
चार धर्मचक्र छे ॥

पुरउ कणाय कुसेसय ठिअ फालिह धम्म चक्र चहु ॥११॥
ध्वजा, उत्र, मकरध्वज, पंचाली जे पुतलिन, फुलनी माला, वे
अष्ट मंगलिक । दिका तथा जला कलश एटलां वानां ॥

ऊयत्त मयरमंगल । पंचाली दाम वेइ वर कलसे ॥
प्रतिद्वारे मणिनां त्रिकधुप घटि ते क्रभा गुरू आदेनी धुप
तोरण ठे । घटी करे वाण व्यंतरना देवता गाथा ॥

पइदारं मणि तोरण । तिय धुवघमी कुणांति वणा ॥१२॥
एक हजार जोजननो चारध्वज तेनां नाम धर्मध्वज, मान
दंरु ठे जेनो एवा । ध्वज, गज ध्वज, अने सिंहध्वज,
ए चारे दिशाए ॥

जोयण सहस्स दंम । चउऊया धम्म माण गय सीहा ॥
घंटीका पताकीकादिके सहित मान वर्तमान जिन हस्ते
शोत्रित ए सर्वनुं । लेवुं ॥

कुकुत्ताइ जुआसवं । माणमिणं निय निय करेण ॥१३॥

इवे समोसरणमां आवी प्रज्जु शो रोते । प्रदक्खिणा दइ पूर्व दि
करे तेकहेहेः-प्रवेशकरीनेपूर्व दिशेप्रज्जुजी। शाने सिंहासने बेसे ॥
पविसिअ पुवाइ पहु । पयाहिणं पुवआसणनिविठो ॥
पादपीठ जे बाजठने वीषे स्थाप्या प्रणाम करी तोर्षने कहे
ठे पग वा चरण जेणे । धर्मदेशना प्रत्ये ॥

पयपीठ ठविअ पानु । पाणमिअतिठं कहइ धम्मं ॥१४॥

इवे ते देशना सांजलनार बार सहित जुवनपति, जोतषी, वा
परखदा ते कहे ठेः-मुनिनी पर णव्यंतर, ए देवनी देवियोनी
खदा वैमानिकनी देवी सा त्रण्य सज्जा तथा एज देवनी त्र
धवी । एय सज्जा ॥

मुणि वेमाणिणि समणि । सज्जवणजोइ पाणदेविदेवतियं
रहे अग्नि कोण आदे विदिशिण
अनुक्रमेइ अग्निकुणे साधु, वैमा
निकदेवि, साधवी; त्रण नैरुत्थ
कोणे जुवनपति, जोतषी, वा
णव्यंतर देवनी देवि. त्रण वाव्य
कोणे. जुवनपति देव, जोतषी
देव, वाणव्यंतर देव. त्रण इशान
कोणे वैमानिक देव, मनुष्यनर,
मनुष्य नारी ॥

कट्टप जे वैमानिकना
देव, मनुष्य नर, मनु
ष्य नारी, ए त्रण ।

कप्प सुर नर ङ्घि तिअं । ठंतिगो इ विदिसासु ॥१५॥

अ्यारे नीकायनी देविउनी चार पर्षदा निविष्टा वा बेसीने मनुष्य
तथा साधवीनी पर्षदा, ए पांच सज्जा नर मनुष्य नारी, देवता
उज्जी रही देशना सांजले । चारे, मुनि ए सातै पर्षदा ॥

चउ देवि समाणिउछठिआ ॥ निविठा नरिउसुर समाणा ॥

ए पांच जेदे तथा सात जेदे श्री जिननी देशना प्रथम वप्र वा
पर्षदा सांजले । घरु जे रत्न घरु ते मांही ॥

इअ पण सगपरिस सुणांति । देसणां पणाम वप्पंतो १६
ए आवश्यक वृत्तिमां हवे चूर्णिकारने अजिप्राये वलि कहेठे:-
कहुं ठे । मुनिसर वेठा सांजले ॥

इअ आवस्सय वीति बुतं । चुन्निय पुण बुद्धि निविठा ॥
वैमानिक देवि तथा साधवी उज्जी रहे शेष जे बाकी नव परष
ए बे सजा । दा अनीअत रिशत रहे वा बेसे ॥

वेमाणिय समाणी दो । उह्ठ सेसा ठिआउ नव ॥१७॥

आ प्रकरण कारे देशमात्र कही
जे परषदानी व्याख्या; ते आ
वश्यकनी निर्युक्ति टीकाथी कां
इक कही, कांइक कहे ठे:-श्री
जिनेश्वर पूर्वाजि मुखे बेसे, ते
प्रज्ञूना पाद मूलमां अग्रिकोण
दिशे मुख्य गणधर पासे बेसे.
बीजा केवली आवे ते श्री जिन
प्रत्ये तीर्थ प्रत्ये वंदना करी ते
गणधरने मार्गे बेसे मनपर्यव
ज्ञानी पण केवलीनी पाठल बे
से. तथा वैमानिकनी देवि पण
प्रज्ञुने वांदि साधुनी पाठल रहे. देवठंदो होय एटल-इशान को
तथा साधवी पण वैमानिकनी ए देवठंदो ठे. त्यां सुख प्रथम
देविनी पाठल रहे. साधु, वैमा घरुथी उत्तरने छारे नीसरीने
निकनी देवि, साधवी ए त्रण पू प्रज्ञु ते देव ठंदोमां आवी

वद्वारे पेसी अघ्निकोणे रहे जु। बेसे. त्यार पढी बीजी पो
वनपतिनी, जोतषीनी, वाण रसीए प्रथम गणधर वा अ
व्यंतरनीदेवि ए प्रणदक्षिणद्वारे पर गणधर धर्मदेशनादीए. अ
पेसी अनुक्रमे नैऋत्यकोणे रहे. द्वियां शिष्ये प्रश्न कर्षो के बी
जुवनपति, जोतषी, वाणव्यंतर जी पोरसीए प्रजुजी देशना के
देव त्रएये पश्चिमे पेसी वायु म न दे? तेनो उत्तर-गाथा-
कोणे बेसे. इन्द्रसहित वैमा “ खेअ विणोउ सीसगुण दीव
निक देव, मनुष्य नर, मनुष्य णा पञ्चउ ज्ञउद्विसीसा यरीअ
नारी, त्रण उत्तरे पेसी इशान कमोविअ गणधर कइवे गुणाहुं
कोणे रहे. देवता अने नरनो ति ” माटे गणधर राजाना आ
अल्प महर्दिकनो विचारजाण एग सिंहासन उपर अथवा प्र
वो. हवे बीजा घरनी मांहीति जुना पाद पीठे बेसी धर्म कहे.
थं च जे वाघ, सिंहादिक रहे. त्रीजा घरमां यान जे वाहन,
इशाने । सुखपाल, पालखिन प्रमुख रहे॥

बीअंतो तिरि ईसाणि । देवहंदोअ जाण तइयंतो ॥
तेज वली चोरल समोत्तरणने कोणजे विषे तथा वृतसमवसर
अधिकारे बे, बे वाव्यो होय । णे एक, एक वाव्य होय ॥

तह चउरंसे छुउ वावि । कोणउ वट्टि इक्किा ॥१७॥
हवे त्रण घरना दरवाजा बार वैमानिक देव, वाणव्यंतर
ना पोलिआनो वर्णव कहे ठे:- देव जोतषीदेव, ज्वनपति
पीले वर्णे एटले सोनावर्णे, श्वेत देव, ए चारेना पोलिआपूर्वा
वर्णे, राते वर्णे, अने श्याम वर्णे । दि दिशिना रत्नने घरे ठे ॥

पीअ सिअ रत्त सामा । सुरवाण जोइ जवणारयाणवप्पे
हवे तेमना हाथमां शुंठे ते कहेठे:- हवे ते चारप्रतिहारनां अनुक्रमे
प्रथमना दाघमां धनुष्य ठे, बी नाम कहेठे-प्रथम सोम नामे,

जाना हाथमां दंढ ठे, त्रीजाना बीजो यम नामे, त्रीजो वरुण हाथमां पाश ठे, अने चोथाना नामे. चोथो घनद नामे. ए प्र हाथमां गदा ठे । कारे चार यह. गाथा. ॥१९॥

घणु दंढ पास गय हन्ना । सोम जमवरुणा धाणजस्का १९ हवे बीजे सोनाने घने प्रतिहारि ए चारनी श्वेतवर्ण, रातोवर्ण, ठे ते कहे ठे:-जया नामे, वि । पीत वर्ण, नील वा कृष्णवर्ण जया नामे, अजिता नामे अप नी आजा कान्ति ठे ॥ राजिता नामे ।

जय विजया जिअ अपराजिअत्ति। सिय अरुणापीयनी एम बीजे घने देविनुं हवे ते प्रतिहारीना हाथमां आयुध[लाजा जुगल ते पूर्व अकेक जे शस्त्र ठे ते कहेठे:-अजय, अंकुश, नामे बे बे देविनुं ठे । पाश, मगर हाथमां ठे अनुक्रमे ॥

बीए देवीकुअला । अजयं कुस पास मगर करा ॥२०॥ हवे त्रिजा रूपाना घन बहार जे खरुगी नामे, कपालि नामे देवता ठे, ते अनुक्रमे कहे ठे:- जटा मुकुटधारी नामे ॥ प्रथम तुंबुरु नामे !

तइअ बहि सुरा तुंबुरु खटंगि कपालि जम मनुमधारी ॥ पूर्वादि चारे दिशाए द्वार । तुंबुरु प्रमुख देवता प्रतिहार वा ठमि पाल ठे । दार वा पोलिआ ठे ॥

पुष्पाइ दारपाला । तुंबुरु देवोअ पमिहारो ॥ २१ ॥ हवे सामान्य वा साधारण ए विधि जे रचना ए प्रकारे होय ते समोसरणने विषे । एवी आवीने जो महर्षीकदेव करेतो सामन्न समोसरणे । एस विही एइ जइ महर्षि सुरो ॥

सर्व पूर्वोक्त विधि ए ते महर्षीक देव करे ने असुरजे अल्परीक्षितो एकलो पण निधे । घणी जे देव ततो ते रीते करे वा न करे ॥

सब मिणां एगोविं हु । सकुण्ड जयणोय रसुरेसु ॥११॥

इवे समोसरण क्यां करे ते कहेबे:- ज्यां वा जे स्थानके महहिं
पूर्वे जे क्षेत्रमां न थयुं होय त्यां क देव, तथा सुधर्मादिक
तथा ।
इन्द् आवे

पुब मजायंजठु । जठेइ सुरो महहिं मघवाई ॥

त्यां समोसरण निश्चे सततं वा निरन्तर वलि प्रातिहार्या-
होय । दिक होय ॥

तठु सरणं नियमा । सययं पुण पामि हेराइं ॥२३॥

दुस्त्रितार्थ समस्त । जन वा प्राणी तेषो प्रार्थित जे अर्थना सार्थ
अर्थित । जला ते देवाने समर्थ ॥

दुत्तिअ समठ अत्तिअ । जण पत्तिअ अठ सुसठु ॥

अर्हियां एटले आ समोसरणने श्री तीर्थकर जगवंत करो सुपद
द्वारे स्तव्यो लघु जे शीघ्र वा स्थ ते जला स्थानकने विषे अव
जलदी जन प्रत्ये । स्थित इति गाथा २४ ॥

इठं थुठ लहुजणां । तीळयरो कुणउ सुपयठं ॥२४॥

ए रीते समवसरण प्रकण समाप्त थयुं.

॥ इतिश्री समवसरणप्रकणं समाप्तं ॥

॥ अथ कर्मग्रंथ पहेलो ॥

ज्ञान अतिशय प्रातिहारज लक्ष्मी सहित । कर्मफल संक्षेपे कहुंछुं
महावीर रागादि जीत प्रत्ये वांदीने ।

सिरि वीर जिणां वंदीय । कम्मविवागं समासठु बुद्धं ॥

कीजीए जीव हेतु ४ मिथ्यात? जेणे तेने कही जे कर्म ॥१॥

अवत २ कषाय३ जोगे४, करीने ।

कीरइ जीएण हेउहिं । जेण तउ जन्नए कम्मं ॥१॥

प्रकृति वा १स्वप्नावा ते चार जेदे मोदकने दृष्टांते १प्रकृती वात
थिति वा कालमान, पित्त कफ वा हरे रथिति दशदिन प्रमुख
रस वा चिकणता प्र । १रस एकठाणीओ छी ठाणीआदिक४प्रदेश
देश वा दलमान चा । मेंदानो घांणी प्रमुखनो तेमज कर्मनी प्र०
रेनेबंधशब्दजोरजो । थि० रं० प्र० जाणवा ॥

१पयइउठिइरस४पएसा । तं चउहा मोयगस्स दिठंता ॥

प्रथम मूल प्रकृती आठ उत्तर । प्रकृती एकसो अठान जेदे ॥१॥

मूल पगइ ठ उत्तर । पगइ अरु वन्न सय जेअं ॥२॥

इवे कर्मनां नाम१ज्ञानावरणी वेदनी कर्म३ मोहनी कर्म४ आठ
कर्म १ दर्शनावरणी कर्म । खा कर्म५ नामकर्म६ गोत्रकर्म७ ॥

इहनाण१दंसणावरण२ वेअ३मोहा४उ५नाम६गोयाणि७

अंतराय कर्म ८ पुनः उत्तर । चार ४ एकसो त्रण १०३ बे१ पांच
प्रकृती पांच ५ नव ए बे २ । ५ ए आठ कर्मनी उत्तर प्रकृती अ
अठावीश २० । नुकमे १५० अइ ॥

विग्धंच पाण नवउ अठवीसचउतिसय उ पाणविहं ॥३॥

प्रथम ज्ञानावर्णी कर्मनां जेद कहे ठे । ए पांच ज्ञान, जेणे वस्तु
ज्ञान गुणरोके ते ज्ञानावर्णी. प्रथम । स्वरूप जाणये ते ज्ञान.
ज्ञान५ कहे ठे. १ मति ज्ञान, २ श्रुत । तेमां प्रथम मति ज्ञानना
ज्ञान३अवधिज्ञान४मन पर्यव ज्ञान ५ जेद १० कहे ठे ॥

केवल ज्ञान ।

मइ सुयउही माण केवळाणि नाणाणि तन्न मइनाणं ॥

जे इंद्रियने इंद्रोना विषय मळ्यां अका मन आख विना इं
जे अव्यक्त उपयोग समयात्मक ते व्यं डी चार ते व्यंजना
जनावग्रइ ४ जेदे । वग्रह ॥ ४ ॥

वंजण वगह चउहा । मणनयणविणिंदीय चउक्का॥४॥
 अर्थावग्रह किंचित् ज्ञान तेना जेद ६ इहा । इंडी ५ स्पर्शन, रस
 वग्रह ते विचारणा तेना जेद ६ अपाय ते । न, घ्राण, चक्षु, श्रोत्र
 निश्चे तेना जेद ६ धारणा अविस्मरण तेना । मन ६ जेद-सर्व
 जेद ६ । मली २७ ॥

अर्था. ६ इहा. ६ अपाय. ६ धारणा ६ व्यंजनावग्रह ४

स्पर्शन	१	१	१	१	१
रसन	१	१	१	१	१
घ्राण	१	१	१	१	१
चक्षु	१	१	१	१	०
श्रोत्र	१	१	१	१	१
मन	१	१	१	१	०

अनु १ गह इहा १ वाय १ धारणा करणमाणसेहिंठहा ॥

ए अठवीस जेद मति हवे श्रुत ज्ञानना जेद कहे ठे. चउद १४
 ज्ञानना । विस १० जेद वा श्रुतना ॥

इअ अठवीस जेयं । चउदसहा वीसहा च सुअं॥५॥

हवे श्रुतना जेद १४ सांजले ते श्रुत

१ अकार श्रुत-अकारादिक अह
 रोधी अवबोध,

२ अनाकार श्रुत-अकार विना चे
 ष्टादिके,

३ संनिश्रुत-मन सहितने जे श्रुतते ३ सादि श्रुत-गणधरे रख्याते,
 ४ असंनि श्रुत-मन रहितने ७ अनादि श्रुत-सर्वेठ इय शा
 जे श्रुत ते, श्वत ठे निश्चे,

५ सम्यक्त्व श्रुत-सम्यक्त्व स ए सपर्य वसीत श्रुत-जरतैराव
हितने जे श्रुत ते, ते श्रुत विवेद ठे ते,

६ मिथ्यात्व श्रुत-विपर्यास स १० अपर्य वसीत श्रुत महाविदे
हितने जे श्रुत ते, हे अर्थसूत्र अविच्छेद ठे ते ॥

अखरसत्रीऽसगमं३ । साङ्ग्रं४खलु सपङ्क५वसीअंच॥

११ गमिक श्रुत-सरखा पाठनये
करीने,

१२ अगमिक श्रुत-सरखा पाठ
न होइ सामान्य पाठ ते,

१३ अंग प्रविष्ट श्रुत-द्वादशांगी
सिद्धांत मूल तेमां जे पाठ
होय ते,

मूल जेद सात ए. सातना प्रति

१४ अनंग प्रविष्ट श्रुत-आवश्य । पही ए बत्रे मली चौद १४
कादिक ते, जेद प्राय ॥

गमिअं६अंगपविठं७ । सत्तवि एएस पन्निवस्का ॥६ ॥

इवे श्रुतना १० जेद देखामे ठे,

१ पर्याय-ठ इव्यमां एकनां प
र्याय जाणे ते,

२ पर्याय समास ठए इव्यना
पर्याय जाणे ते,

३ अक्षर त्रण जेद-संज्ञा, लब्धि,
व्यंजन तेमांथी एक जाणे ते

ए पन्निवत्ति-बासठ मार्गणा ए

४ अक्षर समास-सर्व अक्षर जे
इ जाणे ते, योगादिक एक जाणे ते,

१० पन्निवत्ति समास-बासठ मा

५ पद-अधिकार विशेष ते एक
र्गणाए योगादि सर्व जाणेते

५४१

- पद जाणे ते. ११ अनुयोग-उपक्रम निक्षेप अ
 ६ पद समास-अनेक पद जाणे ते नुगम नय ए चारमां एक
 ७ संघात-एक मार्गणा जाणे ते जाणे ते.
 ८ संघात समास-सर्व मार्गणा १२ अनुयोग समास-चारे अनु
 जाणे ते, योग जाणे ते
- पङ्कय १ अस्कर २ पय ३ संघाया ४ पमिवत्ति ५ तहय अणु उगो
- १३ पाहुन-पूर्वने विषे पाहुना १७ वस्तु-पूर्वमां वस्तु अधिकार
 अधिकार विशेष ते एक ठ ते एक जाणे ते.
 जाणे तेवा- १८ वस्तुसमास-सर्व वस्तुजाणे ते
- १४ पाहुन समास-घणा पाहु १९ पूर्व-एक पूर्व जाणे ते.
 ना जाणे ते. २० पूर्व समास-सर्व पूर्व जाणे ते
- १५ पाहुन पाहुन-ते पण पूर्व श्रुत पद सघले जोमजो-मू
 मां अधिकार ठे. ते देश ल दश जेदने समास पद जो
 जाणे ते. रुजो एटले उन्नयमली २०)
 थशे.
- १६ पाहुन पाहुन समास-ते अधिकार सर्व जाणे ते.
- चुरणीमते पाठान्तर १३ पाहुन
 पाहुनने १४ पाहुन पाहुन समा
 स १५ पाहुन १६ पाहुन समास.
- पाहुन ७ पाहुन ८ पाहुन । वच्चू ९ पूवाय १० ससमासा ११ ॥१॥
- हवे अवधिज्ञानना ठ जेद कहेठे.
- १ अनुगामी-जे क्षेत्रे अवधि ज्ञा
 न अयुं त्यांथी ज्यां जाय त्यां
 साथे चाले फानसदीपकवत्. ५ पमिवाइ-जे उपना पठी
 जाय ते.
- २ अ-अनुगामी-ते अनानुगामी

साधे न चाले स्थिर दीपकवत् द्व्यपमिवाइ-जे उपना पढी न
 ३ वर्द्धमान-उपनाथी वृद्धि पामे ते जाय ते-मुल त्रण जेद-इतर
 ४ हीयमान उपना पढी हानी त्रण जेद-बत्रे मली ठे जेद
 पामे ते. होय.

आणुगामि१वह्वमाणय२। पमिवाइ३इअर३विहा ठहानुही
 हवे मन पर्यव ज्ञानना जेद २
 ते मन वर्गणायुष्मद् जेदे करी
 जाणे ते-मुनिवेखे होय.

१ ऋजुमति-अढीछीपमां तिर्हा
 लोकना संज्ञीपंचेंडि जीवना
 मन पर्याय अढी अंगुल उच्छुं
 सामान्ये देखे ते.

२ विपुलमति-संपूर्ण अढीछीप
 १ए०० जोजन तिर्हा लोक,
 उर्ध्व, अधोगत संज्ञीना मन
 चिंतन विशेषथी जाणे ते.
 तन्नवसिद्धिरे, मनगतवात
 अवधी ज्ञानी जाणे पण यु
 ष्मत् मननी वात मन पर्यव केवल ज्ञान-असहाइ नीरावर्ण
 ज्ञानी जाणे. सर्व जाणे एक जेद.

रिऊमइ१विउल्लमइ२मण । नाणं केवल१मिगविहाणं ८
 ए पांच ज्ञानने जे आवरे ढांके पाटावत् ज्ञानरूप चक्षु तं
 ते ज्ञानावर्णी । तेने आवरणं ॥

एसिं जं आवरणं । पशुव चक्षुस्स तं तथा वरणं ॥
 हवे दर्शनावर्णी कर्मना ए जेद कहे ठे. ठनीदार समान

दर्शनावर्णी चार ४ तथा पांच ५ निद्रा दर्शनावर्णी कर्म

दंसण चउ पण निद्रा । वित्तिसमं दंसणावरणं ॥ ९ ॥

१ आंखथी सामान्य उप शेष इंडियतथा मन? अवधि दर्शन ३
योगे देखे ते चक्षुदर्शन । ४ केवल दर्शन. सत्ता ग्राहक सामान्यो

२ अचक्षुदर्शन-बाकी चा । पयोगदर्शन ॥

२ इंडिय देखे ते.

चस्कू दिठि?अचस्कू?। सेसिं दिअ उहि३केवलेहिं४ चा॥

ते चारे दर्शनने आवरे ते चार
जेदे चक्षु दर्शनावर्ण १, अचक्षु
दर्शनावर्ण २, अवधीदर्शनावर्ण

दर्शन इहां सामान्य प्रकारे ते । ३, केवल दर्शनावर्ण ४, ॥१०॥

दंसणमिह सामन्नं । तस्सा वरणं तयं चउहा ॥१०॥

द्वे पांच जेद निद्राना कहेवे. १ निद्रानिद्रा-दुःखे महता क
सुखे जागे ते-निद्रा १ । २ जे जागे ते ॥

सुह पमिबोहा निद्रा?। निद्रानिद्रायपुडुस्क पडि बोहा ॥

३ प्रचला-बेगं उजां । ४ प्रचलाप्रचला-चालतां उंघे घोमा
उंघे ते नी परे ते ॥

पयलाइठिन वविठस्स । पयलपयलाउ४चंकमउ ॥११॥

५ दिननो चिंतव्यो काम ते थिणंदिनुं बल चक्रवर्तिथी अर्हु वा
रात्रे उंघमां करे । सुदेवतेथी अर्हु बलदेवनुं बल तेटलुंहोय

दिण चिंती अन्नकरणी । थीणधीअध्वक्किअध्वबला ॥

वेदनी कर्मनुं स्वरूप ते चाटता मीठाश लागे ते साता

मधुमदथी खरडी ख जीज कपाय ते असातावेदनी ते वेदनी

ब्रनी धारा ।

साता असाता ॥

महुलित खग्ग धारा-लिहणं च डुहानु वेअणीअं॥१२॥
सातावेदनी प्राये देव साता असाता तिरीमां ठे नरक गतिमां
मनुष्य गतिमां, उद प्रबल असाता ठे साता तो तीर्थकरना
य अधिक । जन्मादिके ॥

उसन्नं सुरमाणुए । सायमसायं च तिरीअ निरएसु ॥
हवे मोहनीकर्मनुं स्वरूप कदेठे ते मोहनीकर्मना वे जेद-दर्शन
मदिराषानधीमुझायतेममोहनी मोहनी अने चारित्र मोहनी ॥
ना उदये जीव मुझाय ।

मज्जं व मोहणीअं । डुविहं दंसणचरणमोहा ॥ १३ ॥
ते दर्शन मोहनीना त्रण जेद ठे ? सम्यक्त्वमोहनी २ मीश्रमो
सम्यक्त्व गुणने मुझवे ठे । हनी, ३तेमज मिथ्यातमोहनी
दंसणमोहं तिविहं । सम्मं१मीसंपूतहेवमिहत्तं ३ ॥
इहां ते त्रणने दृष्टांते करी देखामे ठे.

१ शुद्ध पुज्य दल वेदे. ३अविशुद्ध दल वेदे ते होय अनुक्रमे
२ अर्द्धविशुद्ध दलवेदे.

सुद्धं अघ्विसुद्धं । अघ्विसुद्धं तं हवइ कमसो ॥१४॥
अथ नव तत्व. ५ आ श्रव-कर्मनुं आववुं. ६ संवर
१ जीव-चेतना लक्षण २ अ कर्म आवतां रोके, ७ बंध-जीव प्र
जीव-अचेतना लक्षण ३ पु देशे कर्म एकता ४मोह-सर्व कर्म
न्य शुज्ज कर्मलक्षण, ४ पाप- क्य अयेथी-ए निर्जरा-जे कर्म उद
अशुज्ज कर्म लक्षण । य आव्युं ते खपावे ते ॥

जिअ१अजियपूत्र३पावा४सव५संवर६बंध७मुस्क८निज्ज
जे ए नव तत्व शुद्ध निश्चे व्य सम्यक्त्व कहुं तेना [रणा॥ए॥
वहारे सदहे तेहने क्हायकादिक बहु जेद ठे १५

जेणं सद्वहइ तयं । सम्मं खइ गाइ बहुजेअं ॥१५॥
 मिश्र दृष्टिने न राग तथा द्वेष । जिन धर्मेअंतमुहूर्त्त जेअ अनउपरे
 मीसा न राग दोसो । जिणधम्मे अंतमुहु जहाअत्रे ॥
 नालीयर द्वीपना मनुष्यने मिथ्यात्व ते सत्य जिन धर्मयो विप
 राग द्वेष न आय ते रीते । रित कुश्रदा अज्ञानवत् ॥ १६ ॥
 नालीअरदीवमणुणो । मिहंजिणधम्मविवरीअं ॥१६॥
 इवे चारित्र मोहनिना १५ जेद

सोल१६कषाय नवएनो कषाय । बे प्रकारे चारित्र मोहनिय कर्म
 सोलस१६कसायनवएनो-कसाय दुविहं चरित्तमाहणीअं
 इवे सोल१६ कषायनुं स्वरूप कहे ठे

अनंतानुबंधी ४ अप्रत्याख्यानी ४ । प्रत्याख्यान ४ संजलणीय ४ ॥ १७ ॥
 अण ४ अप्पच्चक्राणा ४ । पच्चक्राणाय ४ संजलणा ४ ॥ १७ ॥

संजलणनी एक पक्क-पंदर दिन, इवे
 चार चोकणीए वर्ततां जे गतीनां क

ते कषायनी स्थिति कहे ठे. म ग्रहे ठे ते कहे ठे.

- १ अनंतानुबंधी जाव जीव १ अनंतानुबंधी नरकगती
- २ अप्रत्याख्यानी एक वर्ष २ अप्रत्याख्यानी तिर्यच गती.
- ३ प्रत्याख्यानी चार मास ३ प्रत्याख्यानी मनुष्य गती.
- ४ संजलन देव गती.

जाजीव १ वरिस २ चउमास ३ । पक्कगा ४ निरय १ तिरिय २ नर ३

ते कषाय जीवना शा गुण रोके ते [अमरा ४ ॥
 कहे ठे.

- १ अनंतानुबंधी समकित गुण रोके
- २ अप्रत्याख्यानी श्रावक गुण रोके ४ संजलननी यथाख्यात
- ३ प्रत्याख्यानी सर्व विरती साधुगुण रोके। चारित्र गुण रोके १८

सम्मा१णु२सव्वविरइ३अहस्काय४चरित्तघायकरा॥१७॥

तेमां चार प्रकारना क्रोधनुं स्वरूप कहे ठे.

१ संजलन क्रोध जलनी रेखा तुरत भटे.

२ प्रत्याख्यानी क्रोध रजनी रेखा कांइ

क विलंब.

३ अप्रत्याख्यानी क्रोध पृथ्वीनी रेखा. रेखा समान चार

४ अनंतानुबंधी क्रोध पत्तरनी रेखा । प्रकारे क्रोध जाणवो

जल१रेणु२पुढवि३पव्वय४ राइ सरिसो चउविहो कोहो॥

हवे चार प्रकारनां मान कषाय

नुं स्वरूप कहे ठे;

१ संजलन मान नेतरनी वेल स

मान तरत नमे.

२ प्रत्याख्यान मान काष्ट थं

ज कष्टे नमे

४ अनंतानुबंधी मान पत्तर थंज

३ अप्रत्याख्यान मान हारु घणा कष्टे नमे । समान तेन नमे१ए

तिणसलया कठठिअ । सेलहंजो वमो माणो ॥१ए॥

हवे चार प्रकारे माया कषाय कहे ठे. ३ अप्रत्याख्यानी माया

१ संजलनी माया वांसनी ढाल्य जे घेटाना सिंग जेवी कठण

म वाले तेम वले ।

वांकी ठे.

२ प्रत्याख्यानी माया गाय के बलद ४ अनंतानुबंधी माया वा

नां मूत्रनां जेवी वांकी कारणे सर सना निविरु मूल समा

ल थाय ।

न वांकास न ठोमे ॥

मायावल्लेहि गोमुत्ति । मिढसिंग घणावंसमुलसमा ॥

हवे चार प्रकारे लोजन कषाय कहे ठे. ३ अप्रत्याख्यान लोजन

१ संजलन लोजन हलदरना रंग जेवो, गरना कादव समान रंग

२ प्रत्याख्यान लोचन गारुणी तथा दी ४ अनंतानुबंधी लोचन क
वानी मली समान ठे. कष्टे जाय । रमजना रंग समान ॥

लोहो हलिद्वखंजण । कदम किमिराग सारिणो ॥२०॥

हवे नवनोकषाय मोहनी कहेठे. हास? रति२ अरति३ शोक४
जे कर्मना उदये होय जीवने । जय ५ दुगंठा ६

जस्सु दयाहोश्जिए । हास१रइ२अरई३सोग४जय५कुठा६

ए ठ मोहनी ते कारणथी तथा ते इहा हास्यादिक मोहनि
अन्यथा ते स्वप्नावथी आय । कहीये ॥

सानिमित्त मन्नहा वा । तं इह हासाइ मोहणिअं ॥२१॥

हवे वेदमोहनी कहेठे. पुरुष सेववानो अज्जि । अज्जिलाष जे क
लाष ते नारी वेद नारी सेववानो अज्जिलाषते । र्मना वशथी जे
नर वेद ! नरनारी बे सेववानी वांछा ते नपुं । इने होय ते ॥
सक वेद ।

पुरिसि च्छि तडुज्जयं पइ । अहिलासो जवसाहवइसोउ

त्रण वेदना विषयनो ताप कहे ठे
१ स्त्रीनो बकरीनी लींकीना ताप
समान.

स्त्री १ नर २नपुंसकवेदनदय ३ पुरुषनो तरणना ताप समान
जाणवो. ३ नपुंसकनो नगरदाह समान.

थी १नर २नपुंसवेउदउ । कुंकुमतणनगरदाहसमो ॥२२॥

हवे आयु कर्मना ४ जेद कहे ठे. आयु कर्म हेरुथ सरखु ठे
१ देवतानुं आयु, २मनुष्यनुंआयु नाम कर्म चितारा समानठे
३ तिर्यचनुं आयु ४ नरकनुं आयु।

सुर नर तिरि निरयाऊ। हम्सिरिसं नामकम्म चित्तसमं॥

हवे नाम कर्मना०३ जेद कहेठे. त्रणे अधिक एकसो०३ तथा
बेंतालिस४२ त्राणुं९३ जेद कहेठे। समसठ ६७ ए चार जेदे ठे.
बायाल४२ तिनवइ९३ विहं । तिउत्तरसयं च सत्तठी २३
हवे प्रथम ४२ जेद;

गति? जाति? शरीर? अंगोषांग? । बंधन ५ संघातन ६ संघयण ७
गइ? जाइ? तणु ३ उवंगा ४ बंधण ५ संघायणाणि ६ संघयणा ७
संस्थान ८ वर्ण ९ गंध १० रस ११ । फरस १२ अनुपूर्वि १३ विहायोगति १४
संठाणा वन्न गंध रस फास अणुपूर्वि विहगगइ १४
पिंरु प्रकृति ते चौद, एक जेदमां हवे प्रत्येक प्रकृति कहे ठे.
घणां जेद मले ते पिंरु कहीए । पराघात नाम १ श्वासोश्वास

नाम आताप नाम

३ उद्योत नाम ४

पिंरुपयामितिचनुदस । परघा? नसास? आय ३ बुज्जोयं ४ ॥

अगुरु लघु नाम ५ तिर्थंकर उपघात ८ ए आठ प्रत्येक प्रकृती
नाम ६ निर्माण नाम ७ ते एकमां बीजो जेद मलेल नहिते

अगुरुलघु तिष्ठ निमिणो-वघायमिय अठ पत्तेय ॥२५॥

हवे त्रसनो दसको कहे ठे. प्रत्येक नाम ४ थिर नाम ५ शुज्ज ना
त्रसनाम १ बाहर नाम २ पर्या म ६ चवली सुज्जग नाम ७ चवली ॥

त नाम ३ ।

तस? वायर? पज्जत्तं ३ । पतेअधथिरं ५ सुज्जं ६ च सुज्जगं ७ च ॥

बोलमिठो प्रिय होय ते सुस्वर नाम ८, ए त्रसनो दसको; हवेथाव
आदेय नाम ९ जसनाम १० । रनो दसको आ रीते ते कहे ठे ॥

सुसरा ८ इज्ज ९ जसं १० । तसदसगं थावरदसं तु इमं ॥२६॥

थावर नाम १ सुद्धम नाम २ साधारण नाम ४ अधिर नाम ५

अपर्याप्त नाम ३ ।

अशुभ नाम ६ दुर्जग नाम ७ ॥

थावर १ सुहम २ अपजस ३ । साधारण ४ मथिर ५ सुजग ६ दुजग

दुस्वर नाम ७ अनादेय ८ ए थावर नाम तेनो इतर जे [गणि ७ ॥

नाम अजस नाम । त्रस दशको बने मली वोश थया. पिंरु

१४ प्रत्येक आठ त्रस दश १० थावरदश

एकत्र मीले बेतालीस ४२ जेद थया ॥

दुसर आणाइ जाजस-मिय नामे सेयरा वीसं ॥ २७ ॥

अधिरनो ठक कहे ठे. अथिर १

इवे प्रकृतिउनां नाम संज्ञाकहेठे अशुभ २ दुर्जग ३ दुःस्वर ४

त्रसनो चोक तेनां नाम-त्रस ५ अनादेय ६ सूहमनो

बादर २ पर्याप्त ३ प्रत्येक ४ थि त्रिक कहेठे. सूहम १ अपर्याप्त

रनो ठक-तेनां नाम-थिर, सुजग २ साधारण ३ थावरनो चोक

सुजग ३ सुस्वर ४ आदेय ५ कहे ठे थावर १ सूहम २ अप

जस ६ ।

र्याप्त ३ साधारण ४ ॥

तस चउ थिर ठकां अथिर ठकं सुहुमतिगथावर चउकं

सुजगत्रिक कहे ठे. सुजग १ सुस्वर २ । जे प्रकृतिथी गणे ते आ

आदेय ३ आदि शब्दथी दुर्जगत्रिक । दे संख्या प्रमाणादि प्र

कहे ठे. दुर्जग १ दुस्वर, अनादेय । कृति गणजो ॥

सुजगतिगाइ विजासा । तदाइ संखाहिं पयमीहिं ॥ २७ ॥

इवे ए ३ प्रकृतिनो मेल कहेठे. गतिआदि चार ४ पांच ५ त्रण ३

चौद बोल अनुक्रमे गणवा. ते बोल पांच ५ पांच ५ ठ ६

प्रसंगे फरी लखीए ठीए ।

ठ ६ ॥

गति-	जाति-	अनुक्रमे
४ गति १	५ संघातन ६	५ रस ११

५ जाति २	६ संघयण ७	८ फर्स १२
५ तनु ३	६ संस्थान ८	४ अनुपूर्वि १३
३ उपांग ४	५ वर्ण ९	१ विहगगति १४
५ बंधन ५	२ गंध १०	ए पांसठ जेद वे पदे कह्या ते

गई आईण उकमसो । चउ पणपणतिपण पंच ठ ठकं
पांचए बेश पांचएआठएचारधबेश । ए उत्तर जेद पांसठ६५अया.
पणडुगपणठ चउडुग । इय उत्तरजेय पणसठी ॥१५॥

ए ६५ मध्ये२८ युक्त करीए त्या
रे ए३ प्रकतो थाय-६५ पिंरु
प्रकती १४ ना उत्तर जेद ८ प्र

त्येक प्रकती २० त्रसदशक १० अथवा बंधण प्रथमे पांच ५ ग
थावर दशक १० मली एवं सर्व स्या ठे तीहां१५ गणीये तो१०३
संख्या ए३ थइ. एकसो त्रण जेद पण थाय ॥

अम्बीस जुआ तिन वडा संते वा पनरबंधणेतिसयं१०३

ए बीस जेद-शरीरनाज उत्तर
जेद ठे ने वरणादि १० जेद पूर्वे
त्राणु प्रकतीमां गायठे, ते सा
मान्यशी चार ४ जेद वर्ण १ गं
ध १ रस ३ फर्स ४ बाकी १६-
ने २० बंधनने संघातन मली३६

बंधन १५ संघातन ५ ग्रहो ।

बंधण संघाय गहो । तणूसु सामन्न वन्न चउ ॥३०॥

नहि समकित मोहनी मीश्रमोहनी,

एसरुसठ बंधमां उदयमांठे ते अबंध ठे एकसो वीशनो बंध

इय सत्त ठी बंधो दएय नयसम्म मीसया बंधे ॥

१५१

एकसोवीस बंधमां-५ ज्ञानावर्णि
ए दर्शनावर्णि २ वेदनी २६मोह
नी ४ आयु कर्मनी ६७ नाम क
र्मनी ९ गोत्र कर्मनी ५ अंतराय
कर्मनी १२०। उदयमां १२२ वे
ज्जेलतां १९० ॥ तेज २ मो

बंधमां१९०उदयमा१२९सत्ता। हनी सम १ मीश्र सत्तामां तो
मां १५० । १५० समग्र ठे ॥

बंधुदए सत्ताए । वीस डुवीस ठवन्न सयं ॥३१॥

हवे १४ प्रथमे पिंरु प्रकृति क । २ जातिना जेद ५-ते एकेंद्रि १
ही ठे. तेजा उत्तर जेद ६५वि। बे इंडि
वरीए ठीए. गति जेद ४ ते न। २ तेरंडी ३ चौरंडी ४ पंचेंडी ५
रक १ तिर्यच २ मनुष्य ३ अने ए पांच जाति जाणवी ॥
देवगति ४ ।

निरय १तिरि २नर ३सुर ४गर्ह १इगबिय २तिय ३चनु ४पणिदि
३ शरीरना जेद ५ ते १ उदा ४ तेजस ५ कार्मण ए (जाईना)।

रिक २ वैकीय ३ आहारक । शरीरना पांच जेद बे पदे कह्या।।
उराल १विनवा २हार ३-तेय ४ कम्मण पण सरिण ॥३२॥
४ नपांग त्रण शरीरना ते बांहो १। पेट १ ए आठ अंग नपांगते
साथल २ पुंठ १ मस्तक १ ढाति १ आंगुली प्रमुख ॥

बाहुरु २पिठि १सिर १नर १-उअरं १ग उवंग अंगुलीपमुहा
शेष नख केशादिक अंगो ते अंगोपांग प्रथम शरीर त्रणनेविषे
पांग । नपांग ठे

सेसा अंगोवंगा । पढमतणुतिगस्सु वंग्गाणि ॥३३॥

उदारिकादिक पुङ्गलोनो । संबन्ध पूर्वे बांध्या शरीरपणे प्रणमाया
न बांध्या तेने एकमेक करवुं ते बंधन

उरलाइ पुग्गलाणं । निबद्ध बज्जंतयाण संबन्धं ॥

जे करे लाखथी सांधेला पदारथ ते उदारिकादिक शरीरनामे बं
जेम बंधाणा रहे तेम पुङ्गलनुं बंधन पांचए जाणवां १ उदारिक
धावुं ।

बंधन, २ वैक्रिय बंधन, ३ आ
हारक बंधन ४ तेजस बंधन
५ कार्मण बंधन ॥

जंकुणाइ जउ समंतं । बंधण मुरलाइ तणुनामा ॥३४॥

जे संग्रह वा समुह उदारि पुङ्गल जेम दंतालीथी कर्षणी त्रण्या
कादिक पुङ्गल जेला करे । ना समूह जेगा करे तेम पुङ्गलजेला
करे ते संघातन ॥

जं संघायइ उरलाई पूग्गले तणुगणं च दंताली ॥

ते संघातन बंधनपरे १ उदारीक संघातन एमज शरीर
२ वैक्रिय संघातन, ३ आहारक संघातन, ४ नामे नीचे जेदे
ते जस संघातन, ५ कार्मण संघातन ।

तं संघायं बंधण-मिव तणु नामेण पंचविहं ॥ ३५ ॥

हवे १५ बंधन कहेठे १ उदारिके उदारिक बंधन, २ उदा
रिके ते जस बंधन, ३ उदारिके कार्मण बंधन, ४ उदारिके तेज
स कार्मण बंधन, ५ वैक्रिये वैक्रिय बंधन, ६ वैक्रिये तेजसबंधन,
७ वैक्रिये कार्मण बंधन, ८ वैक्रिय तेजस कार्मण बंधन, ९ आ
हारके आहारक बंधन, १० आहारके तेजस बंधन, ११ आहारके
कार्मण बंधन, १२ आहारके तेजस कार्मण बंधन, १३ तेजसे ते
जसबंधन, १४ कार्मणे कार्मणबंधन, १५ तेजसे कार्मणबंधन ॥

उराल वेउवाहारयाण । सगतेय कम्मजुत्ताणं ॥

नवबंधणाणि इयर । ३ सहियाणं तिन्नि तेसिं च ॥३६॥

संघयण ते हारुनो ते संघयणना ठ प्रकार ठे. १ वज्ररिषज्जनारा
समुदाय । च-खीली पाटो मृकत बंधन ॥

संघयणमठिनिचउ । तं ठठा वज्जरिसह नारायं ॥

तेमज १ रिषज्जनाराच-पाटो १ नाराच-वे बाजु मृकत बंधन
मृकत बंधन । ४ अर्घनाराच-एक बाजु बंधन

तह रिसह नारायं २ । नारायं३ अर्घनारायं ४ ॥३७॥

५ किलिका खीली ६ ठेवहुं इहां । रिषज्ज ते पाटो वज्र ते खीली
किलिअठेवठंइह । रिसहो पट्टोय कीलीया वज्जं ॥

नाराचते वे बाजु मुकटा ते नाराच कहुं ठे. ए औदारिक शरीरे
बंधन । होयतिरिनरने होय देवनारकीने नहि॥

उज्जउ मकमबंधो । नारायं इम मुरालंगे ॥ ३८॥

हवे संस्थान जे आकृतीठ ते कहे ठे.

१ समचोरस-सर्व अवयव शोजित ३ सादि-ते नाज्जीनीनिचेनो
संपूर्ण ज्ञागे मलता २ न्यग्रोध-ते ज्ञाग सुंदर सोज्जनिक ४ कुब्ज
जेम वरुनुं ज्ञारु उपर सुंदर नीचे ५ वामन ६ हुंरुक ॥

अशुजाकार ।

समचउरंस १ निग्गोह २ । साइ३खुजाइ४वामणं ५हुंरुं ६॥

ए संस्थान कहुं-हवे वर्ण ५ ऋण १ नील १ रातो ३पिलो ४धोलो ५
संठाणा वन्नकिन्ह नील लोहीअ हलिह सिअ्या ॥३९॥

हवे गंध १ सुरज्जि १, डुरज्जि १ तिखो, कहुवो, ३ कसायलो, ४

१, हवे रस पांच ।

अंजीलाते खाटो, ५ मधुरो ते मीठो

सुरहि डुरहि १ रसा पाण । तित्तकमू २ कसाय ३ अंबिला ४

हवे फरसट, ना नाम? जारे २ ५ टाढो, ६ उनो, ७ (महुरा ५
हलवो, ३ सुंआलो, ४ बरसट । चीकणो, ७ लुखो ए आठ ४० ॥

फासा गुरु? लहुमिउ ३ खरधासि ५ उएह ६ सिणा ७ ७ रुक्कठ ८

ए वीसमां अशुजना १ शुजना?? ४ तिखो, ५ कफुवो, ६ जारे,
हवे अशुजना जेद कहे ठे ७ बरसट, ८ लुखो ॥

१ निलो, २ कालो, ३ डुगंध ।

नील? कसिणां ३ डुगंधं । तित्तं ४ कडुअं ५ गुरुं ६ खरं ७ रुक्कं

हवे बाकी ११ रद्या ते शुज सु
त्रे कह्या ठे. इहां प्रसंगेथी लखुं

छुं. १ रातो, २ पिलो, ३ घोलो,
४ सुरजी, ५ कसायलो, ६ आं
बील, ७ मीष्ट, ८ हलवो, ९ सु

वली सीतल ए नव अशुज
जाणवः ।

आलो, १० उष्ण, ११ चीकणो
ए अगीयार शुज ४१ ॥

सीअं च असुहनवगं ।

इकारसगं सुजं सेसं ॥४१॥

गतिडुग १ गति २ अनुपूर्वी बे

मळये गतिडुग देवडुग १ गति

२ अनुपूर्वी, मनुष्यडुग १ गति

३ अनुपूर्वी तिर्यचडुग १ गति २

अनुपूर्वी, नरकडुग १ गति ३ अ

गति चोक नाम? देवगति, २ मनुपूर्वी, गतित्रिक? गति २ अ

नुष्यगति ३ तिर्यच गति, ४ नरनुपूर्वी ३ आयु, देवत्रीक १ गति

क गति अनुपूर्वी चोक नाम-? अनुपूर्वी ३ आयु, मनुष्यत्रिक १

देवानुपूर्वी, २ मनुष्यानुपूर्वी, गति २ अनुपूर्वी ३ आयु, तिर्यच

३ तिर्यचानुपूर्वी, ४ नरकानुपूर्वी, गति ३ अनुपूर्वी ३ आयु,

वीं, चार गतिनी परेअनुपूर्वीं नरकत्रिक १ गति अनुपूर्वीं ३
जाणवी । आयु, ए पोताना आयुष सहित

चउह गइवणुपुवी । गइपूव्विडुगंतिगं नियानुजुअं ॥

अनुपूर्वीं वक्रगतिये जता विहग गति चालवानी चाल्य शुज्ज
जीवने उदे होय । वृषज्जादिकनी परे अशुज्ज नंटादिक
नी परे ॥ ४२ ६

पूर्वीनुदनु वक्के । सुहअसुहवसु द्वाविहगगई ॥ ४५ ॥

पराघात नाम कर्मना पर बलिन होय तो पण पराघात उदय
उदयथी जीवने । वालाने देखी निर्बल आय, बोली पण न
शके, डुर्जेय होय ॥

परघा उदया पाणी । परेसिबल्लिणंपि होइ डुद्धरिसो ॥

श्वासोश्वास लब्धि सहित । होय सुखे लेवानी शक्ति ते उसास
नाम कर्मना उदयथी ४३ ॥

ऊससण लद्धिजुतो । हवइ ऊसास नाम वसा ॥४३॥

आताप नाम रविविमानना ताप युक्त ते आतापनाम कर्मना
पुद्गल जीवनां अंगो । उदयथो होय पण अग्निने आ
ताप न कहीए ।

रविबिंबेनु जीयंगं । तावजुअं आयवानुननुजलणे ४४ ॥

जे माटे अग्निमां तो उष्ण ने राता वर्णनो उदय ठे पण आ
फर्स ठे । ताप नामनो उदय नहि ॥

जमुसिण फासस्सताहिं । लोहिअ वन्नस्सउदउत्ति ॥४४॥

नहि उभ्र पण प्रकाशवंत जीवनां सरीर उद्योत करे ते उद्योत
रूप । नाम ।

अणुसिणपयासरूवं । जिअंगमुज्जाअ एहु जोअ्या ॥

जे वारे यति अने देवता उत्तर चंड सूर्य, ग्रह, नक्षत्र, तारा ख
वैक्रीय करे ते वारे ने । जवादिक, मणि, मोति, हीरा
माणेकने उद्योत नाम कर्म ॥४५८॥

जइ देवुत्तरविक्रिअ । जोइस खजोअ माइव ॥ ४५ ॥

शरीर जारे नहि, इलवुं मध्य शरीर सुखे धारण थाय जे जीवने
नहि । ते अगुरु लघु नामनो उदय ॥

अंगंनगुरु न लहुअं । जायइ जीवस्स अगुरुलहुउदया

तिर्थकर नामना उदयथी पुज्यपणुं पामे ते उदय केवलज्ञानप
जीव त्रिजुवनमां । णुं पाम्या पढो तिर्थकरने होय ॥

तिष्ठेण तिहुअणस्सवि पूजा से उदउ केवलिणो ४६॥

अंग उपांग जेम शोत्रे निर्माण नाम कर्म करे सुत्रधार जेम
तेम निपजवुं ते । सुंदर आकारे पुतली घने तेम ॥

अंगोवंगनियमाणं । निम्माणं कुणई सुत्तहारसमं ॥

उपधात नाम उदयथी ते पोतानां शरीरनां अवयवमाहिं अंग
जीवनुं शरीर इणाय- लो, पनजीनी, गलकंठो प्रमुख वधारे
विणसे । होय ते ॥ ४७ ॥

उवघाया उवहम्मइ सतणुवयव लंबीगाईहिं ॥ ४७ ॥

त्रसनाम—बेरंडी, तेरंडी, चौरंडी, बादरनाम कर्मना उदयथी च
पंचेंडी तेने त्रसकहीए.हालेचाले र्म चक्षुदर्शमान मोटा शरीर
माटे त्रस नाम कर्मनाउदयथी । वंत थाय ५

बि तिचउ पाणिदिअ तसा । बायरउ बायराजिआथुला ॥

पोतपोतानी गति संबंधी पर्याप्ती ते पर्याप्ती बे जेदे, १ लब्धी
पुरी करे ते पर्याप्ती जुक्त । नीज पर्याप्ती पुरी पामशे ते

२ करण—पोतानी पर्याप्ती
पुरी पाम्यो ते ॥

निय निय पङ्क्तिजुआ । पङ्क्ता लद्विकरणेहिं ॥४८॥
 एक शरीरमां एक जीव ते प्रत्येक शिरनाम ते जेना उदयथी
 नाम कर्म । दांत हारु विगेरे शिर रहे ते

पत्तेअ तसू पत्ते । उदएणां दंत अदि माई शिरं॥

नाजि उपर सर्वांग मस्तकादि सुजग नाम उदये सर्व लोकने
 सुंदर ते शुजनाम उदये । वल्लज लागे ते ॥ ४९ ॥

नाजुवरिसिराइ सुहं । सुजगाउ सबजणाइठो ॥४९॥

सुस्वर थको मिठो सुखकारी आदेय नामकर्मना उदये तेनो
 लागे शब्द । बोल सर्व लोक माने ॥

सुसरा महुरसुहसुणी । आइजा सब लोय गिप्र वउ ॥

जस नामकर्मथी जसकीर्ति थाय ए त्रसनो दशको ॥

जसउ जसकितीउ ॥

इवे थावरनो दशको कहे ठे, ते त्रसकायथी विपरीत जा
 एवो. तेनी सूत्रमां सूचना करी ठे, पण प्रसंगे लखुंछुं. १ थावर
 पृथ्वी, पाणी, अग्नि, वायु, वनस्पति थीर रहे ते. २ सुहम-चरम
 चक्षुए न देखाय ते. ३ अपर्याप्त-पर्याप्ती पुरी न पामे ते. ४ सा
 धारण-एक शरीरे अनंता जीव ते ५ अशीर. दांत हारुथीर नहि
 ते. ६ अशुज-नाजि उपर अमनोइ माठो, ७ दुर्जाग्य सर्वजन
 अनीष्ट. ८ दुस्वर-वचन बोले धुनी अमनोइ माठी. ९ अनादेय
 तेनो बोल सर्व अमान्य होय. १० अजस-जसकीर्ति न पामे.

थावर दसगं विवक्तं ॥ ५० ॥

इवे गोत्र कर्मना बे जेद-१ गोत्र ते कुंजार जेम सारो घमोत
 उंच गोत्र २ नीच गोत्र । था मदिरानो माठो घमो ए बेहु
 निषजावे ॥

गोत्रं दुहुच्च नीयं । कुलाल इव सुघनं जुञ्जलाईत्रं ॥

इवे अंतरायकर्मना पाच जेद कहेढे १ जोगांतराय, ४ उपजोगांत
१ दानांतराय, २ लाजांतराय । राय वीर्यांतराय ।

विग्धं दाणे १ लाजे २ । जोगु ३ वजोगे सुधुविरिएत्र ५ ॥ ५१ ॥

लक्ष्मीपतिना जंकारी जेम जंकारी जलटो रूठयो होय तो रा
समान ए अंतराय कर्म । जाए देवराव्या दानने रोके ॥

सिरिहरिअसमं एत्रं । जह पमिकुलेण तेण रायाई ॥

न करे दानादिक इहां । एम अंतरायकर्मना उदयथी दानादिक
पांचे लब्धि न पामे जीव पण ॥ ५२ ॥

न कुणइ दाणाईत्रं । एवं विग्धेण जीवोवि ॥ ५२ ॥

इवे ए आठ कर्मशाथी बांधायते कहेढे ! ३ ज्ञानादिकनो उपघात
प्रथम ज्ञानावर्णि दर्शनावर्णि बांधे ते ? नाश करे, ॥ जणता
जिनमतथी विपरितपणे चाले २ सिद्धां प्रत्ये ध्वेश करे, ५ ज
त मार्गनो लोप करे । एताने अंतराय करे ॥

पमीणीअ तण निन्हव । उवघाय पुनस अंतराएण ॥

६ गुरुनी, ज्ञाननी, जिन प्रतिमा एम करतां ज्ञान दर्शन गुणने
नी अति आशातना करे ॥ हांके जीव एटले कारणे आव
र्ण पेदा करे ॥

अच्चा सायणयाए । आवरणडुगं जिउ जयई ॥ ५३ ॥

इवे वेदनी कर्म बांधवानां कारण; ४ व्रत पाले, ५ जोगनी च
तेमां शातावेदनी कर्म केम बांधे ? पलता जय करे, ६ क्रोधादि
गुरु जक्ति करे २ कृमा धरे, ३ जी जय करे, ७ रुडु दान करे ॥
व रक्षा करे ।

गुरुजति १ खंति २ करुणा ३ । वय ४ जोग ५ कसाय ६ विजय

८ दृढ धर्मी होयए धर्म उपर ए रीते शातावे [दाणजुउण ॥

धीर प्रणामो पेदास करे । दनी बांधे तेथी जलट करे अशा
ता वेदनी बांधे ते केम ॥ ५४ ॥

दृढ धम्मईं अज्जइण । साय मसायं विवज्जयनु ५४
नुन्मारग देखामे, मारगनो । नाश करे देव इय्य हरण करीने ॥
नुम्मग्ग देसणा मग्ग—नासणा देवदव्व हरणोहिं ॥

जे जीव दर्शन मोहनीकर्म बांधे जिन प्रतिमा देरासर, चतु
ते जिन, तीर्थंकर साधु, विंध संघ एटलानो प्रत्यनीक
थाय ते दर्शन मोहनीकर्म बांधे

दंसणमोहं जिणमुणि । चेइअ संघाइ पणिणीउ ॥५५॥

वे प्रकारे चारित्र मोहनी क्रोधादिकषाय, हासादिनोकषाय
बांधे । पांचइंदिना विषयवश मन ते मोह
नीकर्म बांधे ॥

डुविहंपि चरणमोहं । कसायहासाइ विसय विवसमणो ॥

हवे बांधे नरकनुं आयु आरंज खेती, घर बाग, आदि परिग्रह
महोटा । नवविध ते उपर रक्त जीव वधादि चिं
तन ध्यान ॥ ५६ ॥

बंधइ नरयान महा । रंज परिग्गह रनु रुद्धो ॥ ५६ ॥

तिर्यंच आयु बंधकारक मूर्ख होय, मायादि शल्य सहीत होय
हृदयनो गुठ होय । ते तेमज मनुषनुं आयु बांधे ॥

तिरिअणु गूढहियउ । सढो ससत्तो तइ मणुस्सानं ॥

प्रकृति ते स्वजावे पातळा दान देवानी रुचि बुद्धि होय मध्यम
कषाय होय । गुण होय ॥ ५७ ॥

पयईइ तणुकसान । दाणरुइ मध्निम गुणोय ॥५८॥

अविरती गुण ठाणाथी सातमा गुण । अज्ञान तप अकाम निर्ज

गणा सुधी जीव देवायु बांधे । राए मेलवे ॥

अविश्य माइ सुराजं । बालतवी कामनिऊरो जयइ ॥

सरलचित्त गर्व ते शुजनाम बांधे, तेथी अन्यथा ते उलटो
रहित । चाले ते अशुजनाम ॥ ५८ ॥

सरलो अगारविद्धो । सुहनामं अन्नहा असुहं ॥५९॥

गुणनो खपी मदे रहित । जणवा जणाववानी रुचि नित्य ॥

गुणपेही मय रहित । अप्रयण प्रावणा रुई निचं ॥

विशेषे करे तीर्थकर गुरु प्रमुखनी उंच गोत्र बांधे नीच गोत्र
जक्ति करे तो । तेथी विपरीत ते बांधे ॥

पकुणइ जिणाइ जतो । उचं नीअं इअर हाउ ॥६०॥

जे जीव जिन पूजानो जीवहिंसामां जे तत्पर होय जे वारे ते
अंतराय करे । उपाजें अंतराय कर्म बांधे ॥

जिणपूआ विग्धकरो । हिंसाइ परायणो जयइ विग्धं ॥

ए रीते कर्मनो जे विपाक ते । लखयो उपगारी श्रीदेवेंडसूरिजीए
इयकम्मविवागोयं । लिहित देविंदसूरिहिं ॥६१॥

॥ ए प्रथम कर्मविपाकनाम समाप्तः ॥

॥ इति कम्म विवागं पढमं ॥

॥ कर्मनी मूल प्रकृति ८ ॥

१ ज्ञानावर्णीय कर्म

३ वेदनीय कर्म

५ आयुः कर्म

७ गोत्र कर्म

२ दर्शनावर्णीय कर्म

४ मोहनीय कर्म

६ नाम कर्म

८ अंतराय कर्म

॥ ज्ञानावरणीयकर्मनी प्रकृति ५ ॥

१ मतिज्ञानावरणिय

३ अवधि ज्ञानावरणिय

५ केवलज्ञानावरणिय

२ श्रुतज्ञानावरणिय

४ मनःपर्यवज्ञानावरणिय

॥ दर्शनावर्णियकर्मनी प्रकृति ६ ॥

१ चक्षु दर्शनावर्णिय

३ अवधि दर्शनावर्णिय

५ निद्रा

७ प्रचला

९ धीणद्धी

२ अचक्षु दर्शनावर्णिय

४ केवल दर्शनावर्णिय

६ निद्रा

८ प्रचला प्रचला

॥ वेदनीयकर्मनी प्रकृति ७ ॥

१ शातावेदनीय

२ अशातावेदनीय

॥ मोहनीयकर्मनी प्रकृति ८ ॥

१ सम्यक्त मोहनीय

३ मिथ्यात्व मोहनीय

५ अप्रत्याख्यानीयो क्रोध

७ संज्वलनक्रोध

९ अप्रत्याख्यानि मान

११ संज्वलनमान

१३ अप्रत्याख्यानीमाया

१५ संज्वलनी माया

१७ अप्रत्याख्यानीयोलोत्र

१९ संज्वलनलोत्र

२१ रति

२ मिश्र मोहनीय

४ अनंतानुबंधियो क्रोध

६ प्रत्याख्यानी वरणक्रोध

८ अनंतानुबंधि मान

१० प्रत्याख्यानावरणमान

१२ अनंतानुबंधिनी माया

१४ प्रत्याख्यानीवरणीमाया

१६ अनंतानुबंधीयो लोत्र

१८ प्रत्याख्यानीवरणलोत्र

२० हास्य

२२ अरति

२३ शोक
२५ जुगुप्सा
२७ स्त्री वेद

२४ जय
२६ पुरुषवेद
२८ नपुंसकवेद

॥ आयुःकर्मनी प्रकृती ४ ॥

१ देवायुः

२ मनुष्यायुः

३ तिर्यचायुः

४ नर्कायुः

॥ नामकर्मनी प्रकृति १०३ ॥

१ नरकगतिनाम कर्म
३ मनुष्य गतिनाम कर्म
५ एकेंद्रिय जाति नाम कर्म
७ तैन्द्रिय जाति नाम कर्म
९ पंचेंद्रिय जाति नाम कर्म
११ वैक्रिय शरीर नाम कर्म
१३ तेजस शरीर नाम कर्म
१५ औदारिकोपांग नाम कर्म
१७ आहारकोपांग नाम कर्म
१९ औदारिक तेजस बंधन नाम कर्म
२१ औदारिक तेजस कार्मण बंधन नाम कर्म
२३ वैक्रिय तेजस बंधननामकर्म
२५ वैक्रिय तेजस कार्मण बंधन नाम कर्म
२७ आहारक तेजस बंधन नाम कर्म

२ तिर्यचगति नाम कर्म
४ देवगति नाम कर्म
६ बे इन्द्रिय जाति नाम कर्म
८ चतुरिन्द्रिय जाति नाम कर्म
१० औदारिक शरीर नाम कर्म
१२ आहारक शरीर नाम कर्म
१४ कार्मण शरीर नाम कर्म
१६ वैक्रियोपांग नाम कर्म
१८ औदारिक औदारिक बंधन नाम कर्म
२० औदारिक कार्मणबंधन नाम कर्म
२२ वैक्रियवैक्रिय बंधननाम कर्म
२४ वैक्रियकार्मणबंधन नामकर्म
२६ आहारक आहारक बंधन नाम कर्म
२८ आहारक कार्मण बंधन नाम कर्म

२९ आहारक तेजस कार्मण बंधन नाम कर्म

३१ तेजस कार्मण बंधननाम कर्म

३३ औदारिक संघातननाम कर्म

३५ आहारक संघातन नाम कर्म

३७ कार्मण संघातन नाम कर्म

३९ रूपज्ञनाराच संघयण नाम कर्म

४१ अर्द्धनाराच संघयण नाम कर्म

४३ देवठा संहन नाम कर्म

४५ न्यग्रोध संस्थान नाम कर्म

४७ वामन संस्थान नाम कर्म

४९ हुंन संस्थान नाम कर्म

५१ नीलवर्ण नाम कर्म

५३ हरिड्वर्ण नाम कर्म

५५ सुरजिगंध नाम कर्म

५७ तिक्तरस नाम कर्म

५९ कषायरस नाम कर्म

६१ मधुररस नाम कर्म

६३ मृदुस्पर्श नाम कर्म

६५ लघुस्पर्श नाम कर्म

६७ उष्णस्पर्श नाम कर्म

६९ रुक्कस्पर्श नाम कर्म

७१ तिर्यगानुपूर्वी नाम कर्म

७३ देवानुपूर्वी नाम कर्म

७५ अशुभविहायोगति नाम कर्म

३० तेजस तेजस बंधन नाम कर्म

३२ कार्मण कार्मणबंधननाम कर्म

३४ वैक्रिय संघातन नाम कर्म

३६ तेजस संघातन नाम कर्म

३८ वज्रज्ञपञ्च नाराच संघयण नाम कर्म

४० नाराच संघयण नाम कर्म

४२ किलीका संहन नाम कर्म

४४ समचतुरस संस्थाननाम कर्म

४६ सादिम संस्थान नाम कर्म

४८ कुज संस्थान नाम कर्म

५० कृष्णवर्ण नाम कर्म

५२ लोहितवर्ण नाम कर्म

५४ श्वेतवर्ण नाम कर्म

५६ दुर्गंध नाम कर्म

५८ कटुकरस नाम कर्म

६० आम्लरस नाम कर्म

६२ कर्कशस्पर्श नाम कर्म

६४ गुरुस्पर्श नाम कर्म

६६ शीतस्पर्श नाम कर्म

६८ स्निग्धस्पर्श नाम कर्म

७० नरकानुपूर्वी नाम कर्म

७२ मनुष्यानुपूर्वी नाम कर्म

७४ शुभविहायोगति नाम कर्म

७६ पराघात नाम कर्म

७७ उस्वाम नाम कर्म
 ७८ उद्योत नाम कर्म
 ७९ तीर्थकर नाम कर्म
 ८० उपघात नाम कर्म
 ८१ बादर नाम कर्म
 ८२ प्रत्येक नाम कर्म
 ८३ शुभ्र नाम कर्म
 ८४ सुस्वर नाम कर्म
 ८५ यशः कीर्ति नाम कर्म
 ८६ सूक्ष्म नाम कर्म
 ८७ साधारण नाम कर्म
 ८८ अशुभ्र नाम कर्म
 १०१ दुस्वर नाम कर्म
 १०३ अयशो अकीर्ति नाम कर्म

७८ आतप नाम कर्म
 ८० अगुरु लघु नाम कर्म
 ८२ निर्माण नाम कर्म
 ८४ व्रस नाम कर्म
 ८६ पर्याप्त नाम कर्म
 ८८ थीर नाम कर्म
 ९० सुभ्रग नाम कर्म
 ९१ आदेय नाम कर्म
 ९४ आवर नाम कर्म
 ९६ अपर्याप्त नाम कर्म
 १० अथीर नाम कर्म
 १०० दुभ्रग नाम कर्म
 १०१ अनादेय नाम कर्म

गौत्रकर्मनी प्रकृति ९.

१ नृचैर्गौत्र कर्म

२ नीचैर्गौत्र कर्म

अंतरायकर्मनी प्रकृति ५

१ दानांतराय कर्म

२ लांजांतराय कर्म

३ ज्ञोगांतराय कर्म

४ उपज्ञोगांतराय कर्म

५ वीर्यांतराय कर्म

२६५

कर्मणा	ज्ञान	दर्शन	वेदनी	मोहनी	आयु	नाम	गोत्र	अंतराय	एक्य
	१	२	३	४	५	६	७	८	
बांधे प्रकृति	५	९	२	२६	४	६७	२	५	१२०
उदये प्रकृति	५	९	२	२८	४	६७	२	५	१२२
उदीरणा	५	९	२	२८	४	६७	२	५	१२२
सत्तायां	५	६	२	२८	४	१०३ ९३	२	५	१५८ १४८

॥ अथ कर्मग्रंथ २ प्रारंभ ॥

तेमज स्तवुंछं वीर जेम गुणठाणाने विपे समस्त कर्म
जिणंदने । प्रत्ये ॥

तह थुणिमो वीरजिणं । जह गुणठाणेसु सयल्ल कम्माइं ॥

बंधपणे उदयपणे उदिरणा सत्तापणे पाम्या जेणे न खपाव्या
पणे । ते वांदिने ॥ १ ॥

बंधुदयोदीरणाया । सत्ता पत्ताणि खवियाणि ॥ १ ॥

हवे गुणठाणानुं नाम स्वरूप ४ अविरती गुणठाणुं, ५ देस
कहे ठे । विरती गुणठाणुं ॥

१ मिठ्यात्वगुणठाणुं, २ ६ प्रमत्त गुणठाणुं, ७ अप्रमत्त
सास्वादन गुणठाणुं ३ मि गुणठाणुं ॥
श्रगुणठाणुं ।

मिच्छे १ सासण २ मीसे ३ । अविरय ४ देसे ५ प्रमत्त ६ अप्रमत्ते ७ ॥

८ निवृत्ति बादर गुणठाणुं, ९ ११ उपशांत मोहगुणठाणुं, १२
अनिवृत्ति बादर गुणठाणुं. १० क्षिणमोह गुणठाणुं, १३ सयोगी
सूक्ष्मसंपराय गुणठाणुं । गुणठाणुं, १४ अयोगी गुणठाणुं ॥

निअट्टिअनिअट्टिसुहुमु-वसमखीणसयोगिअजागिगुणा २

इवे ते चौद गुणगणो
कर्म बंध कहे ठे. स
मस्त नवां कर्म ग्रहण
करे बांधे ते बंध ।

ते बंध नथे तीहां एकसो वीसनो तेना
नाम संख्या ५ ज्ञानावर्णा, ए दर्शना
वर्णि १ वेदनी, १६ मोहनी, ४आनुखा
कर्म, ६७ नाम कर्म, २ गोत्र कर्म, ए
अंतराय कर्म ॥

अग्निवकम्मग्गहणां। बंधो नहेण तच्च वीस२०सयं१००

ते एकसो विसमां प्रत्येक गुण
गणो बंध कहे ठे:-मिथ्या ते क
हे ठे बंध ११७ तिर्यकर नाम

आहारक दुगविना ।

ए त्रण वर्जिने मिथ्या ते ११७ बांधे

तिन्नयरा हारग दुग ।

वज्जं मिच्चंमि सतर सयं ॥३॥

२ इवे सास्वादन गुणगणो १०१
नो बंध ३ नर्कत्रिकगति, अ
नुपूर्वि १ आयु, ४ जातिचोक-

एकेंडि, बेन्डि, तेन्डि, चोरन्डि; चोक, हुंमक संस्थान, आताप,
स्थावरचोक, स्थावर, सूद्धम, ठेवठु संघयण, नपुंसकवेद, मि
अपर्याप्त, साधारण; ए स्थावर थ्यात मोहनी ॥

नरय तिगजाइ थावर ।

चउ हुंमा यवठेवठं नपुंमिच्चं।

ए सोल प्रकृति बीजे इवे त्रिजे मिश्र गुणगणो ७४ बांधे तिर्यच
गुणगणो न बांधे मा। गति. अनूपूर्वि, आयु ३ श्रीणधी, प्रचला
टे १०१ बांधे । प्रचला, नीजानीजा, दुर्जग, दुतर, अनादेय ३

सोलंतो इग हीअ सयं । सासणि तिरिथीण दुहगतिगंध

४ अनंतानुबंधी क्रोण १ मा०१ मा० ३ लो०४ चोक, नीचगोत्र,
मध्यसंस्थान-निग्रोध, सादि, वामन, उद्योत, असुज्जवि
कुब्ज ४ मध्यसंघयण-रिखज्ज, नाराच हायो गति १ स्त्री

नाराच, अर्द्धनाराच, किलकाए ।

वेद ए रीते ॥

अणमज्ञा गिइ संघयणा चउ नि ऊद्योअ कुखगइत्तित्ति

ए पचीसनो अंत एकसो एकमांधो २५ काठि त्यारे ७६ तेमां
करे मिश्र गुण मनुष्य आयु, तथा देव आयु न बांधे त्यारे
ठाणे ३ । ७४ बांधे ॥

पणावीसंतो मीसे । चउ सयरि डुआनअ अबंधा ॥५॥

इवे ४ समकित गुणठाणे प्रकृति हवे पांच देश विरति गुणठाणे
७७ बांधे ते तिर्थकर नाम, देव प्रकृति ६७ बांधे ते-१ वजररी
तानो आयु, मनुष्य आयु, ए षज नाराच संघयण ३ नरनुं
त्रण अने ७४ त्रीजा वाली त्रिक गति? आयुश् अनुपूर्वी ३
ए प्रकारे ७७ प्रकृति चोथे बांधे। अपत्याख्यानी क्रो? मा२ मा३ लो ४

सम्मसगसयरि जिणानुबंधि। वयरनरतिअ ३ बिअकसाया ४

२ उदारिकनुं डुग शरिर? देसविरतिए ६७ बांधे इवे ठठे गुण
उपांग २ ए दज्ञानो अन्त ठाणे प्रकृति ६३ बांधे ते कहेठे ४ त्रिजा
करे देस व्रतिए । कषायना चोकनो अंत करे क्रो १ मा २
मा ३ लो ४ ॥

उरलडुगंतो देसे । सतठी तिअ कसायंतो ॥ ६ ॥

बाकी ६३ प्रमत्त गुणठाणे बांधे हवे २ अस्थिरनु डुग अथिर १
सातमा अप्रमत्त गुणठाणे प्रकृति बां असुज २ ? अजस ? अ
धे ते २ सोग ? अरति २ । साता ॥

तेवठि पमत्ते सोगअरइ । अथिरडुग २ अजस ? अस्सायं ?

ए ठ प्रकृति तजिए अथवा सात देवतानु आयु न बांधे तो सा
न बांधे । त काठवी ॥

वुत्तिऊठच्च सत्तव ।

नेइ सुराठं जया निठं ॥७॥

माटे अप्रमत्ते ५९ बांधे । देवतानुं आयु बांधतो जीव ज्यारे सात
मे आवे तो ॥

गुणसष्टि अप्पमत्ते । सुराज बंधंतु जइ इहागढे ॥
बीजी रीते अठवन ए सात ठ काढतां ५६-५७ आय ठे तेमा
बांधे । आहारगडुग सरीर उपांग बांधे. माटे ५८,
५९ बांधे ।

अन्नह अठावन्ना । जं आहारगडुगं बंधे ॥८॥

इवे आठमा गुणठाणाना बाकी ज्ञाग ठ, त्यां बन्ध विचार २
सात ज्ञागे तेमां पहेले ज्ञा नीडा ? प्रचला २ ए बेनो अन्त करे.
गे एकज ५८ नो बंध बाकी ५६ बांधे पांच ज्ञागमां ठठा
होय । ज्ञाग सुधी ॥

अम्वन्न अपुवाइंमि । निद्वडुगंतो ठपन्न पण ज्ञागे ॥

इवे ठठा ज्ञागने अंत्ये ३० ए त्रसनवः त्रस ? वादर ? पर्याप्त ?
प्रकृति न बांधे तेनां नाम; प्रतेक ? धिर ? सुज ? सुजग ? सुस्वर
२ देवगति ? अनुपूर्वि ? पं ? आदेय ? ४ उदारिक विना सरीर
चेंडि ? सुजखगति । चार वै ? आ तेइका ४ २ उपांगः वैक्रीय
उपांग आहारक उपांग ॥

सुरडुग पणिंदि सुखगइ । तसनव उरलविणु तणुवंगाए

१ समचोरस संस्थान ? ४ अगुरु लघुचोकः अगुरुलघु उपघात
निर्माण ? जिन नाम ४ ? पराघात उसास ए त्रीस प्रकृतिनो
वर्णचोकः वर्ण ? गंध २ ठठा ज्ञागने अन्ते अंत करे ॥
रस ३ फर्स ४ ॥

समचउर निमिण जिण वन्न । अगुरुलहु चउ ठलंसि

ते त्रीसनो अंत करतां ठेले इवे नवमें अनिवृत्ति वादर [तीसंतो

१सातमे जागे ठविसनो बन्ध गुणठाणे बंध कहेठेः--हास ? रति
हाय । डुगंठा ? जय ? ए चार जेद करे ॥

चरमे ठवीस बंधो । हास रई कुठजयजेठ ॥ १० ॥

ते प्रथम जागे ते चार न बांधे त्यारे हवे बाकी जाग चारे बा
१२ बांधे ते अनिवृत्ति बादर गुणठा वोस मांहाथी एक एकही
णाना जाग पांच ठे । ण करे ते कहे ठेः-

अनिअट्टि जाग पाणगे । इगेग हीणो डुवीस विहबंधो

बीजे जागे पुरुष वेद न बांधे
माटे एकवीस, त्रीजे जागे सं
जलणना क्रोध विना १० बांधे.

चोथे जागे संजलणना मान वि अनुक्रमे जाग, जाग प्रत्ये एक
ना १८ बांधे पांचमे जागे संज एक ठेद करता दसमे गुणठाणे
लणनी माया विना १८ बांधे । संजलणना लोच विना सत्तर बांधे

पुम संजलण चउएहं । कमेणठेठ सतर सुहुमे ॥ ११ ॥

दवे ११, १२, १३, गुणठाणे जे प्रकृति ५ अंतरायज्ञानावर्णी मे
बांधे ते कहे ठेः-४ दर्शनावरणि ? नं । लवतां दस सांथे ठ जुग्त
च गोत्र ? ? जसनाम ५ ज्ञानावर्णी । करीएतो सोलन बांधे
चउदंसणु च ? जस ? नाण विग्धदसगंति सोलस ठेठ ॥

ते वारे त्रणे गुणठाणे ? साता ते साता वेदनी तेरमाने अंते अ
वेदनीनो बंध ठे । बंध पठे बंधनो अजावथयो-अनं
तो काल सिद्धमां ॥

तिसु साय बंध ठेठ । सजोगि बंधंतु णंतोय ॥ १२ ॥

॥ इति कर्म बन्ध गुणठाणे समाप्तः ॥

माटे अप्रमत्ते ५९ बांधे । देवतानुं आयु बांधतो जीव ज्यारे सात
मे आवे तो ॥

गुणसठि अप्पमत्ते । सुराज बंधंतु जइ इहागठे ॥
बीजी रीते अठावन ए सात ठ काढतां ५६-५७ आय ठे तेमा
बांधे । आहारगडुग सरीर उपांग बांधे. माटे ५८,
५९ बांधे ।

अन्नह अठावन्ना । जं आहारगडुगं बंधे ॥७॥
इवे आठमा गुणठाणाना बाकी ज्ञाग ठ, त्यां बन्ध विचार २
सात ज्ञागे तेमां पहेले ज्ञा नीझा ? प्रचला २ ए बेनो अन्त करे.
गे एकज ५८ नो बंध बाकी ५६ बांधे पांच ज्ञागमां ठठा
होय । ज्ञाग सुधी ॥

अम्वन्न अपुवाझमि । निहडुगंतो ठपन्न पण ज्ञागे ॥
इवे ठठा ज्ञागने अंत्ये ३० ए त्रसनवः त्रस ? बादर ? पर्याप्त ?
प्रकृति न बांधे तेनां नाम; प्रतेक ? धिर ? सुज ? सुजग ? सुस्वर
२ देवगति ? अनुपूर्वि ? पं ? आदेय ? ४ उदारिक विना सरीर
चेंडि ? सुजखगति । चार वै ? आ ते ? का ४ २ उपांगः वैक्रीय
उपांग आहारक उपांग ॥

सुरडुग पणिंदि सुखगइ । तसनव उरलविणु तणुवंगाए
१ समचोरस संस्थान ? ४ अगुरु लघुचोकः अगुरुलघु उपघात
निर्माण ? जिन नाम ४ १ पराघात उसास ए त्रीस प्रकृतिनो
वर्णचोकः वर्ण १ गंध २ ठठा ज्ञागने अन्ते अंत करे ॥
रस ३ फर्स ४ ॥

समचऊर निमिण जिण वन्न । अगुरुलहु चउ ठलंसि
ते त्रीसनो अंत करतां ठेले इवे नवमें अनिवृत्ति बादर [तीसंतो

१सातमे ज्ञागे ठविसनो बन्ध गुणठाणे बंध कहेठेः--हास ? रति
हाय । डुगंठा ? जय ? ए चार जेद करे ॥

चरमे ठवीस बंधो । हास रई कुठजयजेठ ॥ १० ॥

ते प्रथम ज्ञागे ते चार न बांधे त्यारे हवे बाकी ज्ञाग चारे बा
१२ बांधे ते अनिवृत्ति बादर गुणठा वीस मांहाथी एक एकही
णाना ज्ञाग पांच ठे । ण करे ते कहे ठेः-

अनिअट्टि ज्ञाग पाणगे । इगेग हीणो डुवीस विहबंधो

बीजे ज्ञागे पुरुष वेद न बांधे
माटे एकवीस, त्रीजे ज्ञागे सं
जलणना क्रोध विना १० बांधे.

चोथे ज्ञागे संजलणना मान वि अनुक्रमे ज्ञाग, ज्ञाग प्रत्ये एक
ना १९ बांधे पांचमे ज्ञागे संज एक ठेद करता दसमे गुणठाणे
लणनी माया विना १० बांधे । संजलणना लोत्त विना सत्तर बांधे

पुम संजलण चउएहं । कमेणठेठ सतर सुहुमे ॥११॥

हवे ११, १२, १३, गुणठाणे जे प्रकृति ५ अंतरायज्ञानावर्णी मे
बांधे ते कहे ठेः-४ दर्शनावरणि ? उं । लवतां दस सांथे ठ जुग्त
च गोत्र ? ? जसनाम ५ ज्ञानावर्णी । करीएतो सोलन बांधे
चउदंसणु च्च ? जस ? नाण विग्धदसगंति सोलस ठेठ ॥

ते वारे त्रणे गुणठाणे ? साता ते साता वेदनी तेरमाने अंते अ
वेदनीनो बंध ठे । बंध पठे बंधनो अज्ञावथयो-अनं
तो काल सिद्धमां ॥

तिसु साय बंध ठेठ । सजोगि बंधंतु णंतोय ॥१२॥

॥ इति कर्म बन्ध गुणठाणे समाप्तः ॥

इवे १४ गुणठाणे कर्म प्रकृति उदय कहे ठेः--

उदीरणा जे कर्म उदय आयु न
थी तेने उदयमां लावी खपावे
ते उदीरणा अहियां उदय उदी
रणामां सामान्ये १२२ होय. ए
ज्ञा. ए द. २ वे. २८ मो, ४ आ.
६७ नाम. २ गोत्र ए अंतराय

उदय ते कर्म विपाकनुं वेदवुं । ए एकसो बावीस ॥

उदउ विवाग वेयणं । उदीरणा मपत्ति इह डुवीससयं ॥

ते पांच प्रकृति केइ ते कहे ठेः-
१ समकित मोहनी १ मिश्र मो
हनी १ तीर्थकर नाम २ आहार
क डुग ए पांच उदय नहि माटे

मिथ्यात गुणठाणे ११७ नो उदय ११७ उदे ठे ॥

सतर सयं मिन्नेमीस । सम्म आहारजिण एदया ॥११३॥

इवे सास्वादने गुणठाणे १११ नो उदय ए मिथ्याते हती ते सा
सूक्ष्म त्रिक सूक्ष्म साधारण १ अय स्वादने उदय नहि माटे
याप्त १ आताप मिथ्यात्व मोहनी । १११ सास्वादने ॥

सुहुम तिगा यव मिहं । मिहंतं सासणे इगार सयं ॥

ए नर्कानु पूर्वि सहित इवे मिश्र गुणठाणे उदय कहे ठेः--अनं
ठ प्रकृति जतां १११ तानुबंधी चोक क्रो मा२ मा३ लो४ १
रहो ।

आवर १ एकेन्द्रि १ बेरेंडि १ तेरेंडी १ चो
रेंडी ए नवनो अंत करे ॥

नरयाणु १ पुषि एदया । अणु ४ थावर १ इगविगल अंतो १४

मिश्र गुणगणे एकसो उदय ठे ते ए बार प्रकृति काढता एए
कहे ठेः--१११नो सास्वादन गुणग रही त्यां मिश्र मोहनी उद
णे उदय ठे तेमांथी एपूर्वे कही ते य होय माटे ते ज्ञेवतां१००
काढवी ३ मनुष्य १ त्रियंच २ देवा प्रकृति उदयमां ठे ॥
नु पूर्वि ३ ॥

मीसे सय मणुपूर्वी । णुदया मीसोदएण मीसंतो ॥
हवे चोथे गुणगणे उदय कहे ठेः- ४,अनुपूर्वि, देव १ नर ३ तीरी ३
एकसो चार प्रकृतिनो उदय १०४ नरक ४ ए पांच प्रक्षेप करे
मिश्र मोहनी उदय नहि; तारे ११ त्यारे १०४ उदय होय हवे
रही. तेमां पांच प्रकृति, १ समकि पांचमे गुणगणे प्रकृति ८७
त मोहनी । उदय ते कहे ठेः--४ प्रत्या
ख्यानि चोक ॥

चनुसय मजए सम्मा । णु पुविखेवा विअ्र कसाया १५
१ मनुष्यनी अनुपूर्वि १ त्रियंचनी
अनुपूर्वि ८ वैक्रिय अष्टक १ वैक्री
य शरीर २ वैक्रीय अंगोपांग ३ दे
वगति ४ देवानुपूर्वि ५ देवनुं आयु
६ नरक गति ७ नरकानु पूर्वि ८ १ दुर्जग १ अनादेय १ अजस
नरकायु । ए सत्तरनो ठेद करे ॥

मणु तिरिणु पुवि विनवठ । डुहगअणाइऊडुगसतरठेउ
देस विरति गुणगणे ८७ उदय तिरि आयु १ निच गोत्र १ उ
होय. हवे ठे गुणगणे प्रकृति द्योत नाम ४ प्रत्याख्यानि चो
उदयहोय ते कहे ठेः-१ तिरिगति। कनी क्रोण १ मा २ माया ३ लोत्र ४
सगसीइ देसितिरिगई। आउ १ नि १ उऊअ १ तिकसाया १७
ए आठ प्रकृति ठेद करवे ७१ थाय ने ए प्रमत्त ठे ८१ कही

८१ प्रमत्त गुणगणे होय। त्यां आहारक दुग् प्रक्षेप करतां स
रीर उपांग ८१ थाय ॥

अठत्तेन इग सी पमत्ति । आहार जुअल पस्के वा॥

हवे सातमे अप्रमत्त गुणगणे ७६

नो उदय ते कहे ठेः--३ श्रीणंदी

त्रिक निशानिशा प्रचला प्रचला २

धिणंदि ३ २ आहारक दुग् १ सरीर ए पांच काढतां ७६ अप्रमत्ते
२ अंगोपांग । उदय होय ॥

थीणं तिगा ३ हारग दुगं १ ठेन ठस्सयरि अपमत्ते ॥ १७ ॥

हवे आठमे अपूर्व गुणगणे उदये ७२

त्रण ए चार प्रक

१ समकित मोहनी ठेलां १ अर्धनाराच १

ति ठेद करतां ७२

किलिका १ ठेवतु ए संघयण ।

उदे आठमे ॥

सम्मत्तं तिम संवयण । तिअग ठेन बि सत्तरि अपुवे ॥

नवमे अनिवृत्ति गुणगणे ६६ उदे

ए ठ काढतां ठासठ नवमें

१ हास १ रति १ अरति १ जय १

उदये हवे दसमे सूक्ष्मसंप

शोक १ दुगंठा ए ठनो अंत कर

राय गुणगणे उदयकहे ठेः-३

तांने ।

वेदत्रणयस्त्री १ पुरुष १ नपुंसक १

हासाइ ठक् अंतो । ठासठि अनिअट्टि वेअतिगं ॥ १७ ॥

त्रण संजलन क्रोध १ मान १ साठनो उदय दसमे. हवे ११ मे गु
माया १ ए ठ ठेद करतां । णगणे संजलन लोचनो अंतकरतां

संजलण तिगं ठ ठेन । सठि सुहुमंमि तुरिअ लोचंतो ॥

उपशान्त गुणगणे ५९ हवे बारमे क्णिण मोह गुणगणे उद

नो उदय ।

य कहे ठे; ते गुणगणाना बे जाग ठे

पहेले जागे रिखत्त नाराच १ नाराच

ए बे काढता ॥

उवसंत गुणे गुणसति । रिसहनाराय दुगअंतो ॥१९॥
सत्तावन क्लीण मोह गुण। इवे क्लीण मोहना बीजे जागे उदय
ठाणाने प्रथम जागे उदया॥ ते कहे ठे:-निडा प्रचला ए बेनो ठेद
करे ठेले जागे ५५ नो उदय ॥

सगवन्न खीण डुचरिमि । निद दुगंतोय चरिमि पणवन्ना
इवे सजोगी केवली तेरमे गुणठाणे चार ए चौद प्रकृतिनो ठेद
उदय कहे ठे:-५ ज्ञानावणी ५ अंत । करे त्यारे सषोमी गुणठा
राय ४ दर्शनावणीठे । णे१३मे४२प्रकृतिनोउदय होय

नासुं५तराय५दंसण४। चउठेउ सयोगि बायाला ॥२०॥

बारमाने अंते ५५ नो उदय ह
तो तेमांथी तेरमे चौद ठेद क
री त्यारे ४१ उदय रहे ने उपर
तेरमे ४२ कही माटे तीर्थकर

नाम जेली जे हवे प्रकृति ठेदे ५ सुज विहायो गति ३ असुज
ते कहे ठे:-१ उदारिक शरीर २ विहायो गति ३ प्रत्येकठ थोरए
उदारिक उपांग ३ अथोर नाम सुजग १५संस्थान ठ स.१नि.२
४ असुज । सा. ३ वा. ४ कु. ५ हुं. ६ ॥

तिहुदया उरला थिर । खगइ दुगपरिततिगठसंठाणा॥

१६ अगुरु लघु १७ उपघात १८ परा २५ तेजस२६ कार्मण

घात १९ श्वासो श्वास २३ वर्णचोक २७ आदि संघयण ॥

१ वर्ण २ गंध ३ रस ४ फर्स२४निर्माण।

अगुरुलहु वन्न चउ निमिण । तेअ कम्माइ संघयणां२१

२० डुस्वर २१ सुस्वर ३० अथवा असाता ए वेमांथी एक ए
साता । त्रीश प्रकृति ठेद करे ॥

दूसर सूसर साया । साए गयरंच तीस बुहेउ ॥

त्यारे बार प्रकृतिनो १४ मे अजोगी । १ आदेय ३ जस ४ साता
गुणगणे उदय होय. हवे चोदमाने । असातामांनी रही होय ते ॥
अंते खपावे ते कहे ठे:- १ सुजग ।

बारस अजोगी सुजगा । इऊजस त्रयर वेयणीअं ११ ॥

त्रसनुं त्रिक ७ त्रस १ बादर २ १० मनुष्यनी गति ११ जिननाम
पर्याप्त १८ पंचेन्दि ए मनुष्य १२ उंचगोत्र ए बार प्रकृति ठे
आयु । ले समये ठेद करी सिद्धे ॥

तस तिग पणिंदि मणुआन गइ जिणुचंति चरमसमयंता

॥ इति उदय समाप्तः ॥

॥ हवे उदीरणा कहे ठे:-

उदयनी पेठे उदिरणा उघे १११

ठे मिथ्यात ११७ सास्वादने १११

मिश्रे १०० अविरतिए १०४ दे

स विरतिए ८७ प्रमत्ते ७१ ए

ठ गुणगणे तुल्य ठे पण विशे हवे अप्रमत्तादिक सात गुणग

ष ठे ते कहे ठे:- णाने विषे जे ॥

उदउ बुदीरणा पर । म पमत्ताई सग गुणोसु ॥ २३ ॥

फेर ठे ते कहे ठे-ए प्रकृति त्रण उणी साता १ असाता २ आहा

कीजे साता १ असाता २ मनुष्यनुं आ रक शरीर ३ आहारक ४

यु ३ ए त्रण । अंगोपांगशिणंधि त्रिक ७ ॥

एसा पयमि तिगूणा । वेअणी आहारजुअल थीणतिगं

मनुष्यनुं आयु १ ए आठ आदि शब्दथी बाकीना गुणगणे उ

प्रकृति ठा गुणगणाने दिरणा कहे ठे-आठमे ६९ नवमे ६३

अंते काढतां ७३ सातमे दसमे ५७ अगियारमे ५६ बारमे ५४
रहे । तेरमे ३९ अजोगिए उदिरणा रहित
जगवंत होय ॥

माणु? आन पमतंता । अजोगि अणुदीरगोन्नयवं १४
॥ इति उदिरणा समाप्ता ॥

हवे कर्म प्रकृतिनी सत्ता कहे छे:-

सत्ता ते बांध्या कर्मनी श्रीती नापाके। बंधादि करणें करी लाधु ठे
त्यां सुधी जीवसुं लाग्या रहे ते सत्ता। आत्मलाजकर्मपणुं जेणे एवी
सत्ता कम्माण ठिई । बंधाई लक्ष अत्त लाजाणं ॥

हवे गुणठाणे चढवानी बे श्रे

णियो ठे-उपशम, रूपक, तेमां

प्रथम उपशम श्रेणीनी सत्ता

कहे ठे:-जे जीव उपशम

समकित, उपशम चारित्र वंत

ठे तेने सत्ताए १४० ठे सर्व प्रकृ जाव उपशान्त मोह गुणठाणे

ति १५० नुधे प्रथमे कही ठे.ते बीजे सास्वादने १४७ त्रीजे, मिश्रे

मांथी १५ बंधनमांथी १० काढतां १४७ १ जिन नामनी सत्ता न

१४८ (मिथ्या ते) सत्ता । होय माटे १४७ नो सत्ता ४

सते अरुयाल सयं । जाउवसमु वि जिणु बियतइए १५

आठमे, नवमे, दसमे, अनंतानुबंधी क्रोध १ मान २ माया ३ लो

अगियारमे कहे ठे:- ज ४ तिर्यच आयु ५ नरकायु ६ ए ठ

खपावे तेने १४२ नी सत्ता होय ॥

अपुवाइ चउके । अणु तिरि निरयाउविणु बियालसयं
समकित गुणठाणे सात प्रकृति

खपावी होय तो? ४? सत्त होय
ते शी रीते, अनंतानुबंधी क्रो. ?
मा. २ माया. ३ लोत्र ४ समकीत

मोहनी ५ मिथ्यात मोहनी ६ मिश्र ए एकसो एकतालिमनी सत्ता
मोहनी ७ ए सात खपावी होय होय उपशमश्रेणि आशरी
तो चोथे, पांचमे, षठे, सातमे । अश्रवा ।

सम्माइ चउसु सत्तग खयंमि इग चत्तसय महवा १६
इवे रूपक श्रेणिए ते चारे गुणठा एकसो पीसतालिशनी सत्ता
एाने विषे कहे ठे:-
ते शी रीते ? नर्कायु ? तीर्य
च आयु २ देव आयु ३ ए
त्रण विना ॥

खवगंतु पप्प चउसुवि । पणयालं निरयतिरिसुराउविणा
अने रूपके सप्तक विना १३० नी सत्ता यावत् नवमाने पेहेले
होय. अनंतानुबंधी क्रो. १ मा. २ मा. ३ जागे. ए नवमा गुण
लो. ४ मोहनि त्रण विना । ठाणना नव जाग ठे ॥

सत्तग विणु अरुत्तीसं जा अरुत्तीपट्टी पढम जागे ॥ १७७ ॥

ए चार बोल बे, व गणतां उप
इवे नवमाने बीजे जागे सत्ता रनी आठ तथा ए पदमा ठे ते
कहेठे:- स्थावर १ सूक्ष्म २ तीर्य निदानिडा १ प्रचलाप्रचला १०
च गति ३ तीर्यचनी अनुपूर्वि श्रीणदि ११ एकेन्डि जाति १२
४ नर्कगति ५ नर्कनी अनुपूर्वि बेइन्डि जाति १३ तेन्डिजाति १४
६ आतप ७ उद्यात ८ । चोरेन्डिजाति १५ साधारणनाम १६

यावर १ तिरि २ निरया ३ यव ४ दुगथी ५ तिगेगविगलसाहारं ॥

बीजे जागे होय. इवे नवमाने
त्रिजे जागे सत्ता कहे ठे:- अग्र

१११

त्याख्यान प्रत्याख्यान क्रो. १मान.१

मा. ३ लो. ४ ए आठनो अंन्त करे.

एसोखपावे त्यारे १११नी सत्ता. ११४ नी सत्ता रहे ॥

सोखन दु वीससयं । वियंसिवियष्टिअप्रकसायंतो १०

चोथे जागे ११३ नी सत्ता . ठे

पांचमे जागे ११२ नी सत्ता ठे.

हवे ठठे जागे १०६ नी सत्ता ठे.

सातमे जागे १०५ नी सत्ता ठे.

आठमे जागे १०४ नी सत्ता ठे

हवे श्रीजा जागथी मांकी कहे। नवमे जागे १०३ सत्ता ठे; अ

ठे:-त्रिजे जागे ११४नी सत्ताठे। नुक्रमे ॥

तइआइसु चउदस तेर बार ठपणचउतिहिअसयकमसो

नपुंसकवेद जतां चोथे जागे हवे संजलन क्रोध जते आठमे

११३ स्त्री वेद जतां पांचमे जा जागे १०४ संजलन मान जते

गे ११२, हास ठक जतां ठठे नवमे जागे १०३ संजलन मा

जागे १०६; पुरुषवेद जतांसा या जते १०२ हवे दशमे गुणठा

तमे जागे ॥ १०५ ।

णे सत्ता कहे ठे:-

नपु इतिहासठगपुस तुरीअ कोहमयमायखन ॥१६॥

दशमे सूक्ष्म संपराय गुणठाणे १०२ नी । वारमाने पेहेले जागे

सत्ता इती ते रूपक श्रेणिए चढतां १२ । १०१ नी सत्ता ठे.नि

मे गुणठाणे संजलनो लोन्न तजे । डा १प्रचला १खपावे॥

सुहुंमि दुसय लोन्नंतो । खीण दुचरिमेगसयदुनिदखन॥

वारमाने बीजे जागे एए नी दर्शनावर्णी चार; ज्ञानावर्णी पां

सत्ता ठे ।

च; अंतराय पांच ॥

नव नवइ चरम समये । चउदंसण४नाण५विग्धंतो॥३०॥

पेहेले जागे तो ८५ नी सत्ताठे.
इवे बीजा जागनी सत्ता कहेठे
७२ प्रकृति खपावे तेनां नाम;

ए चौद खपावे ते तेरमेसजो। देवगति, १ देवानुपूर्वि, २ शुज
गी केवलि गुणठाणे ८५नी सा विहायो गति, ३ असुज विहायो
चा रही, इवेअजोगी गुणठाणे। गति, ४ सुरजि गंध, ५ डुरजि
सत्ता कहे ठे:- गंध, ६ ॥

पणसीइसयोगि अयोगि। डुचरिमे देव२खगइ२गंध२डुगं॥
फरस आठ, वरण पांच, बंधन पांच उदारिकादिक संघा
रस, ५ सरीर, ५ । तन, ५ उदारिकादिक निरमाण
नाम कर्म ? ॥

फासठ वन्न रस तणु । बंधण संघाय पण निमिणां॥३१॥
संघयण ठ; अथीर ठ अथीर ? अशुजा अगुरु लघु ? उपघात
२ डुर्जग ३ डुःस्वर ४ अनादेय ५ अजा २ पराघात ३ उसासध
स ६ संस्थान ६ । ५ अपर्याप्त ॥

संघयण६अथिर६संठाण६ठक्का अगुरुलहु चउ अपज्जतं
साता वा असातामांथी प्रत्येक ? थीर २ सुज ३ उदारिक उ
एक । पांग ४ वैक्रीय, उपांग ५ आहारक
उपांग ६ सुसर नाम ७ निचगोत्र ८॥

सायंच असायं वा । परित्तु३वंगतिग३सुसर१निअं॥३२॥
पेहेले जागे ए ७२ प्रकृति तेर प्रकृतिनो क्य करे ते कहे ठे:-
खपावे ठेले जागे । मनुष्य त्रिक गति ३ अनुपूर्वि आयु
त्रस ? बादर२ पर्याप्त ३ जस ? आदेय ?

विसयखिखनञ्च चरिमेतेरस मणुञ्चतसतिगजसा१इज्जं
सुजग१ जिननाम२ उंचगोत्र ३ साता असाता १मांनी जे रही
पंचेन्दि जाति ४ । होय, ते एक; ए तेर प्रकृति
नो ठेद करे ॥

सुजग१ जिणु२च्च३पणिदिञ्च४। सायासाएगयरठेनु॥३३॥
मतान्तर कहे ठे मनुष्यनी ते वारे बाकी बार ठेला समयमां
अनुपूर्वि विना । जे खपावे ॥

नर अणुपुध्विविणावा । बारसचरिम समयंमिजो खविनु॥
एम कर्म रहित अइ षाम्या॥ वांदवा योग्य हुं नमुतुं वीर स्वामी
सिद्धि मोक्ष गति देवता इ। ने कर्म ग्रंथ कर्त्ताए पोतानुं नाम दे
न्दने । वेन्द सूरि ते सूचव्युं ॥

पत्तो सिद्धि देविंदं । वंदिञ्चं नमह तं वीरं ॥३४॥

॥ इतिश्री विपाक नामे बीजो कर्मग्रन्थ समाप्तः ॥

॥ अथ बन्ध प्रकृति यन्त्र ॥

संख्या	नाम.	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	ज्ञानावर्णा	दर्शनावर्णा	वेदनी ३	मोहनी ४	आयु कर्म	नाम कर्म	गात्र कर्म	अंतराय ५	गुणठाणानी स्थिति
	ओघ	७८	१२०	५	९	२२६	४	६७	२५			
१	मिथ्यातगुणठाणे	७८	११७	५	९	२२६	४	६४	२५			अनंतोक्पाल
२	मास्वादगुणठाणे	७८	१०१	५	९	२२४	३	६१	२५			आवलि ६
३	मिश्रगुणठाणे	७	७४	५	६	२१९	०	३६	१५			अन्तर मूहूर्त
४	अविरतिगुण०	७८	७७	५	६	२१९	५	३७	१५			३३ गागरसाजेना
५	देशविरतिगुणठाणे	७८	६७	५	६	२१५	१	३३	१५			३३ गणपुर्नकोड
६	प्रमत गुणठाणे	७८	६३	५	६	२१५	१	३२	१५			अन्तर मूहूर्त
७	अप्रमतगुणठाणे	७८	५९	५	६	१	९	३१	१५			॥
८	निवृत्ति गु.भाग७											॥
	भाग १	७	५८	५	६	१	९	०	३१	१५		॥
	भाग २	७	५६	५	४	१	९	०	३१	१५		॥
	भाग ३	७	५६	५	४	१	९	०	३१	१५		॥
	भाग ४	७	५६	५	४	१	९	०	३१	१५		॥
	भाग ५	७	५६	५	४	१	९	०	३१	१५		॥
	भाग ६	७	५६	५	४	१	९	०	३१	१५		॥
	भाग ७	७	५६	५	४	१	९	०	३१	१५		॥
९	अनिवृत्तिगुणठा											॥
	भाग ५											॥
	भाग १	७	२२	५	४	१	५	०	१	१५		॥
	भाग २	७	२१	५	४	१	४	०	१	१५		॥
	भाग ३	७	२०	५	४	१	३	०	१	१५		॥
	भाग ४	७	१९	५	४	१	२	०	१	१५		॥
	भाग ५	७	१८	५	४	१	१	०	१	१५		॥
१०	सूक्ष्मंपराय गु.	६	१७	५	४	१	०	०	१	१५		॥
११	उपमांतमो.गु.ठा	१	१	०	०	१	०	०	०	०		॥
१२	क्षीण मो. गु.ठा	१	१	०	०	१	०	०	०	०		॥
१३	सजोगी गु. ठा.	१	१	०	०	१	०	०	०	०		३३ गणपु पु. को.
१४	अजोगी गु. ठा.	०	०	०	०	०	०	०	०	०		अंतर मूहूर्त

॥ अथ उदय प्रकृति यन्त्र ॥

संख्या	नाम.	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	ज्ञानावर्णी	दर्शनावर्णी	वेदनी ३	मोहनी ४	आयु कर्म	नाम कर्म	गोत्र कर्म	अंतराय कर्म
	ओघ	८	१२२	८	०	२	२८	४	७७	७	८
१	मिथ्यातगुणठाणे	८	११७	८	०	२	२७	४	७७	७	८
२	सास्वादगुणठाणे	८	१११	८	०	२	२८	४	७७	७	८
३	मिश्रगुणठाणे	८	१००	८	०	२	२२	४	७७	७	८
४	अविगतिगुण०	८	१०४	८	०	२	२२	४	७७	७	८
५	देशविरतिगुणठाणे	८	८७	८	०	२	१८	४	७७	७	८
६	प्रमत्त गुणठाणे	८	८१	८	०	२	१४	४	७७	७	८
७	अप्रमत्तगुणठाणे	८	७६	८	०	२	१४	४	७७	७	८
८	निवृत्ति गुणठाणे	८	७२	८	०	२	१३	४	७७	७	८
९	आनवृत्तिगुणठा	८	६६	८	०	२	७	४	७७	७	८
१०	सूक्ष्ममंपराय गु.	८	६०	८	०	२	७	४	७७	७	८
११	उपसांतमो. गु. ठा	७	८९	८	०	२	०	४	७७	७	८
१२	क्षीण मो. गु. ठा										
	भाग २										
	भाग १	७	८७	८	०	२	०	४	७७	७	८
	भाग २	७	८६	८	०	२	०	४	७७	७	८
१३	सजोगी गु. ठा.	४	४२	०	०	२	०	४	७७	७	८
१४	अजोगी गु. ठा.										
	भाग २										
	भाग १	४	१२	०	०	२	०	४	७७	७	८
	भाग २	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०

॥ अथ उदिरणा प्रकृतियन्त्र ॥

संख्या	नाम.	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	ज्ञानावर्णी	दर्शनाव०	वेदनी ३	मोहनी ४	आयु कर्म ५	नाम कर्म ६	गोत्र कर्म ७	अंतरायक. ८
	ओघ.	८	१२२	८	०	२	२८	४	७७	७	८
१	मिथ्यात गु. ठा.	७/८	११७	८	०	२	२७	४	७७	७	८
२	सास्वाद गु. ठा.	७/८	१११	८	०	२	२८	४	७७	७	८

१८२

३	मिश्र गुण ठा.	८	१००	५	९	२	२२	४	५१	२	५
४	अविरति गु.ठा	७।८	१०४	५	९	२	२२	४	५५	२	५
५	देशविरतिगु.ठा.	७।८	८७	५	९	२	१८	२	४४	२	५
६	प्रमत्त गु. ठा.	७।८	८१	५	९	२	१४	१	४४	१	५
७	अप्र. गु. ठाणे.	६	७३	५	६	०	१४	०	४२	१	५
८	निवृत्ति गु. ठा.	६	६९	५	६	०	१३	०	३९	१	५
९	अनिवृत्तिगु. ठा.	६	६३	५	६	०	७	०	३९	१	५
१०	सूक्ष्मसंपरायगु.	६।५	५७	५	६	०	१	०	३९	१	५
११	उपशान्तयोगु.ठा	५	५६	५	६	०	०	०	३९	१	५
१२	क्षीणमो गु. ठां										
	भाग २										
	भाग १	५।२	५४	५	६	०	०	०	३७	१	५
	भाग २	५।२	५२	५	४	०	०	०	३७	१	५
१३	सजोगि गु. ठा.	२	३९	०	०	०	०	०	३८	१	०
१४	अजोगि गु. ठा.										
	भाग २										
	भाग १	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०
	भाग २	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०

अथ सत्ता प्रकृतियन्त्र.

संख्या	नाम.	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	उपसम श्रेणी	क्षपकश्रेणी	ज्ञानावणी १	दर्शनावणी २	वेदनी ३	माहनि ४	आयु क. ५	नाम क. ६	गोत्र क. ७	अंतराय क. ८
	ओध.	८	१४८			५	९	२	२८४	९३	२		५
१	मिथ्यात गु. ठा.	८	१४८			५	९	२	२८४	९३	२		५
२	मास्वादन गु. ठा.	८	१४७			५	९	२	२८४	९३	२		५
३	मिश्र गु. ठा.	८	१४७			५	९	२	२८४	९३	२		५
४	अविरति गु. ठा.	८	१४८	१४१	१४५	५	९	२	२८४।१	९३	२		५
					१३८				२१				
५	देशविरति गु. ठा.	८	१४८	१४१	१४५	५	९	२	२८४।१	९३	२		५
					१३८				२१				
६	प्रमत्त गु. ठा.	८	१४८	१४१	१४५	५	९	२	२८४।१	९३	२		५
					१३८				२१				
७	अप्रमत्त गु. ठा.	८	१४८	१४१	१४५	५	९	२	२८४।१	९३	२		५
					१३८				२१				

८	निवृत्ति गु. ठा.	८	१४८	१३९	१३८	५	९	२	२८	२१	१९३	२	५
			१४२						२४				
९	अनिवृत्ति गु. ठा.								२१				
	भाग ९												
	भाग १	८	१४८	१३९	१३८	५	९	२	२८	२१	१९३	२	५
			१४२						२४				
	भाग २	८			१२२	५	६	२	२१		८०	२	५
	भाग ३	८			१६४	५	६	२	२१	१	८०	२	५
	भाग ४	८			१३३	५	६	२	१३	१	८०	२	५
	भाग ५	८			१६२	५	६	२	१२	१	८०	२	५
	भाग ६	८			१०६	५	६	२	११	१	८०	२	५
	भाग ७	८			१०५	५	६	२	५	१	८०	२	५
	भाग ८	८			१०४	५	६	२	४	१	८०	२	५
	भाग ९	८			१०३	५	६	२	३	१	८०	२	५
१०	सूक्ष्मसंपरायगु.ठा	८	१४८		१०२	५	९	२	२१		८०	२	५
			१४२	१३२					२८	२१	१९३	२	५
११	उपशान्त मोह गु.	८	१४८	१३९		५	९	२	२४		८०		
			१४२						२१	१४	१९३	२	५
१२	क्षीणमोहगु.भाग२								२८	२४			
	भाग १	७			१०१	५	६	२	०	१	८०	२	५
	भाग २	७			९९	५	४	२	०	१	८०	२	५
१३	सजोगि गु. ठा.	४			८५	०	०	२	०	१	८०	२	०
१४	अयोगिगु. भाग२												
	भाग १	४			८५	०	०	२	०	१	८०	२	०
	भाग २	०			१३	०	०	१	०	१	१०	१	०
					१२						९		

॥ सामान्ययन्त्र ॥

संख्या	नाम.	बंध	उदय	उदिरणा	सत्ता	उपश्रमश्रे	हायकश्रे
१	मिथ्यात गु.	११७	११७	११७			१४८
२	सास्वादन गु.	१०१	१११	१११			१४७
३	मिश्र गु.	७४	१००	१००			१४७

२०४

४	अविरति गु.	७७	१०४	१०४	१४१	१४५
५	देशविरति गु.	६७	८७	८७	१४१	१४५
६	प्रमत्त गु. गा.	६३	८१	८१	१४१	१४५
७	अप्रमत्तगु.गा.	५९	७६	७३	१४१	१४५
८	नि.वृ.गु.जा ७	५८				
	जाग १	५८	७२	६९		१३८
	जाग २	५६				
	जाग ३	५६				
	जाग ४	५६				
	जाग ५	५६				
	जाग ६	५६				
	जाग ७	२६				
ए	अनिवृत्ति गु.					
	गा. जा.ए					
	जाग १	२२	६६	६३	१४२	१३८
	जाग २	२१				१२२
	जाग ३	२०				११४
	जाग ४	१९				११३
	जाग ५	१८				११२
	जाग ६					१०६
	जाग ७					१०५
	जाग ८					१०४
	जाग ९					१०३
१०	सू.संपराय गु.	१७	६०	५७	१४२	१०२
११	उपशान्त मोह गु.	१	५९	५६	१४२	
१२	हीणमोह गु. गा. जा.२					

१८५

	ज्ञाग १	१	५७	५४	१०१
	ज्ञाग २		५५	५२	९९
१३	सजो० गु.ठा.	१	४२	३९	८५
१४	अ.जोगीज्ञा३				
	ज्ञाग १		१२		८५
	ज्ञाग २		अंतेखपे		१३-१२

॥ अथ त्रीजो कर्मग्रन्थ लिख्यते ॥

कर्मबन्धना प्रकारथो एवा श्री वर्द्धमान स्वामो प्रत्ये वांदिने
मूकाणा । ते केवा ठे ? सामान्य जिनरूप, ताराग
णमां चन्द् समान ॥

बंध विहाण विमुक्तं । वांदिथ सिरि वद्धमाण जिण चंदं॥
गतिः गमन करवुं, आगतिः आव संक्षेप थकी बन्धना स्वा
वुं इत्यादि मार्गणाए जले प्रकारे क मी कोण, जीव केटलीप्र
हीशुं । कृति बांधे ॥

गई याई सुवुद्धं । समासठ बंध सामित्तं ॥ १ ॥

हवे प्रथम वासठ मार्गणा गणावे जोग३ वेद३ कषाय४ज्ञान८
ठेः-गति४ इन्दि५ काय ६ ।

गइ इंदिय काए । जोए वेए कसाय नाणेसु ॥

संजम७ दंसण४ लेसा६ । जव्य१अजव्य१ समकीत६ संनिनु१
असंनिनु१ आहारी१ अणाहारी१ ॥

संजम दंसण लेसा । जव सम्मे सन्नि आहारे ॥२॥

हवे प्रथम नर्क गतिनी मार्गणा
ए कर्म प्रकृतिनो बन्ध कहे ठेः-
ते नर्कगतिमां पेहलां चार गुण

ठाणां ठे तेमां प्रथम नुवे १०१
 प्रकृति बांधे. ते जिननाम १देव
 गतिश् देवतानी अनुपूर्वि३ वैकी देवतानुं आयुखु? नर्कगति२ न
 य सरीर४ वैक्रिय अंगोपांग ५ कअनुपूर्वि३ नर्कनुं आयु ४ सू
 आहारक सरीर६ आहारक उ ह्म५अपर्याप्ताहसाधारण७बंदि
 पांग७ । तेरेंदि१ चौरिंदि१० [विगल३स्तिगं

जिण१सुर२विजवा३हार२डु२ । देवानुय१निरय३सुहुम३
 एकेंदि जाति १थावरनाम२ आ नपुंसकवेद १ मिठयात्वमोहनी१
 ताप३। हुंमक संस्थान ठेवठो संघयण१
 एगिंदि थावरा यव । नपुं? मिठं? हुंम? ठेवठं? ॥३॥

अनंतानुबंधी: क्रोध? मान२ मा
 या३ लो३४ मध्य संस्थान: नि असुज्ज विहायोगति? निचगोत्र?
 प्रोध? सादि२ वामन३ कुज४ स्त्रिवेद? दुर्जग १ दुस्वर? अना
 संघयण: रिखज्जनाराच१ नारा देय? नीजानीजा? प्रचलाप्रचला?
 च२ अर्धनाराच३ कीलीका४। श्रीगंदि? एत्रिका॥ [श्रीणा३तिगं॥
 अण४मझागि३४संघयण४। कुखग३१ निअ? इत्ति? उहग ३

मनुष्य आयु? मनुष्य गति? अ
 नुपूर्वि? उदारिक शरीर? अंगो
 नद्योत नाम? तिर्यंच गति? अ पांग १ वज्ररिखज्ज नाराच संघय
 नुपूर्वि? तिर्यंचनु आयु? । ए ए प्रकारे पंचावनप्रकृतिकही

उद्योय? तिरिडुगंप्रतिरि१। नरानु१नर२नरल२दुगरिसहं ४

एकसो विसनो नुघे बन्ध कह्यो
 ठे. तेमांथी सुरगति आदिक? ए
 काठवी ते लखे ठे:- देवगति ?
 अनुपूर्वि २ वैक्रिय शरीर? अं

गोपांग २ आहारक शरीर? अं
गोपांग देवतानुं आयु १३ नरक
गति? अनूपूर्वि? आयु १३ सूक्ष्म
? अपर्याप्तो? साधारण नाम? ३
बेडि तेंडि चोरिडि ३ एकेंडि जा
ति? थावर? आताप? ए नुग
णीश वर्जिए ।

बाकी १०१ नुधे नारकी बांधे ॥

सुरइ गुणवीसवळं । इग सन नुहेण बांधाहें निरया ॥

हवे बीजे सास्वादन गुणठाणे

हवे नर्कमां गुणठाणा ४ ठे; ते ए३ बांधे. नपुंसक वेद १ मिथ्या
मां प्रथम मिथ्याते १०० बन्ध तर हुंमक संस्थान ३ ठेवठो सं
ठे. तीर्थकर १ विना ।

घयण ४ ए चार वगर ठनु बांधे

तिष्ठ विणा मिच्छिसयं । सासणि नपुचनविणा ठनुई ५

हवे त्रिजे मीश्रगुणठाणे ७० नो

बन्ध ठे. चार अनन्तानुबंधी क्रो?

मा. २ मा. ३ लो. ४ मध्य संस्था

न नि. १ सा. २ वा. ३ कु. ४ सं

घयण रि. १ ना. २ अ, ३ की- ४

अशुज विहायोगति १ निचगो

त्र १ स्त्रीवेद १ दुर्जग १ दुखर २

अनादेय ३ ३ श्रीणंदि? प्रचलापच

ला १ निज्ञनिज्ञा ३ १ नद्योतः ? हवे चोथे समकित गुणठाणे ७२

तीर्थच त्रीक गति १ अनुपूर्वि २ जिननाम १ मनुष्य आयु एवे

आयु ३ मनुष्यनो आयु १ एठविशा ॥ प्रकृति ७० मां जेगी करजो ॥

विणुअण छवीस मीसे । बिसयरि सम्मंमिजिण १ नराउ १

हवे चोथी पंक प्रजा [जुआ ॥
 पांचमी धुम प्रजा ठठीतम
 प्रजा त्यां नुधे १०० नो बन्ध
 तिर्थंकर विना मिथ्याते। सास्वा
 ए रत्न प्रजा सक्र प्रजा वालुप्र दने ए६ मिश्र ७० समकित७?
 जा सुधी जाणवुं । मनुष्य आयु ज्ञेत्ववुं ॥

इअर रयणाइसु जंगो । पंकाइसु तिन्नयर हीणो॥६॥
 सातमीए तमतमा प्रजाए। हवे मिथ्यात गुणठाणे सातमीए व
 नुधे एए नो बन्ध. जिना न्ध. मनुष्यगति? अनुपूर्वि ? उंचगो
 नाम ? मनुष्य आयु ? बे। त्र ? ए त्रण विना ठनु बन्ध ठे ॥
 काढवां ॥

अजिणामणुआठ उहो सतमिए नरदुगुपुच्च?विणुमिठे
 सास्वादन गुणठाणे। तिर्यंचनुं आयुष्य ? नपुंसकवेद २ मिथ्या
 ए? नो बन्ध ठे । त ३ हुंरक संस्थानध ठेवठो संघयणं ५ ए
 पांच जतां ए? नो बन्ध ॥

इग नवई सासाणे । तिरि आउ? नपुंसधचउ वळं ७॥

अनन्तानुबन्धि आदिक २४ का
 ठतां ६७ रहे; तेमां त्रण वधा
 रीए एटले ७० नो बन्ध; ने मिश्र
 समकिते होय. अनन्तानु ४ म
 ध्य संघयणः४ मध्य संस्थान ४

असुजगति ? निचगोत्र ? स्त्रि मनुष्यगति ? अनुपूर्वि ? उंच
 वेद? दुर्जगत्रिक? श्रीणंदित्रिक गोत्र ? ए त्रणे ज्ञेत्वतां ७० बां
 ३; उद्योत? त्रीयंचगति ? अनु धे. त्रीजे चोथे गुणठाणे सात
 पूर्वि ए चोवीश । मी नर्कवाला ॥

अण चतुर्वीस विरहिया । सनरडुगु चाय सयरिमीसडुगे
 हवे तिर्यंच गति मार्गणाए प्रकृति पर्यासा तिर्यंचने तिर्यंकरना
 बन्ध कहे ठे:—उधे ११७ नो बन्ध म? आहारकर डुग ए त्रण
 ठे मिश्रयात गुणठाणे ११७ । विना ११७ नो ॥

सतरस उ उहिमिठे । पञ्जतिरिया विणुजिणाहारं ॥७॥

हवे मिश्र गु. ठा. ६९ बांधे३२
 न बांधे तेनां नाम:—देवआयु ?
 अनन्तानुबन्धि४ क्रो. मा. मा.
 लो. मध्यसंस्थाननी? सा.२वा.३
 कु.४ मध्यसंघयण रि. ? ना.२
 अ.३की.४असुज वीहायोगति?
 नीचगोत्र? स्त्रिवेद? दुर्जगत्रिक३
 दुर्जग दुसर अनादेय श्रिणंदि?प्र

हवे सास्वादन गुणठाणे १०? चलाप्रचला२ निज्ञनिज्ञ३उयो
 नो बन्ध; ते सोल काढीने ते क त? तिर्यंचगति ? अनुर आ.३
 हे ठे:—नर्कगति? अनुपूर्वि२ आ उदारिकसरिर? अंगोपांग२ नर्क
 यु३ जाति:—४ आवर:४ हुंरुकर? गति? अनुपूर्वि२ आयु३ प्रथम
 आताप?ठेवठु? संघयण नपुंस संघयण? ए बत्रीश मिश्र गुण
 कत्रद? मिश्रयातमोहनी? ए सो ठाणे न बांधे माटे ६ए नो ब
 ल विना सास्वादाने १०? । न्ध होय ॥ [मीसे ॥

विणु निरयसोज्ञसासणि । सुराउ?अण३?एगतीसविणु

हवे समकीत गुणठाणे७० नो हवे पांचमे गुणठाणे ६६ बांधे
 बन्ध ठे. देव आयु सहित करते अप्रत्याख्यानि क्रोध? मान२
 सीत्तेरनो बन्ध । माया३ लोज्ञ४ विना ॥

ससुरान सयरि३० सम्मे । बीअ्र कसाए विणादेसे॥ए॥

पण त्रियंच मनुष्यमा एटलो
विशेष जे चोथे गुणठाणे जिन
नाम सहित मनुष्य ७१ बांधेन
घे. हवे देसविरतादिक गुणठाणे
कहे ठे:-बीजि चोकनी रहित

एम प्रथम गुणठाणाथी चोथा
गुणठाणा सुधी मनुष्य त्रियंच
ने तुह्य बन्ध जाणवो ।

६७ नो देसविरतिए बांधे. ठे
गुणठाणे त्रिजी चोकनी न बां
धे माटे ६३ इत्यादिक ॥

इय चन गुणोसुविनरा । परमजया रुजिणनुहु देसाई ॥

हवे अपर्याप्ता त्रियंच तथा नर
ने बन्ध कहे ठे:-१०ए जिनना
मादि ११ न बांधे. जिनना
म१ देवद्विक मति२ अनुपूर्वि३
वैकीद्विक सरिर४ अंगोपांग ५
आहारकद्विक सरीर६ अंगोपां
ग७ देवआयु८ नरकत्रिकगति९

अनुपूर्वि१० आयु११ ए अगिआ
र विना ।

१०एबांधे गुणठाणुएक मिठयात्व
होय ए अपर्याप्ता त्रियंच नरने॥

जिण इकारसहीणं । नवसय अपकृत तिरिअ्र नरा १०

नुघे १०४ मिठयाते १०३ एकें
दि१ थावर२ आताप३ ए त्रण
जेलतां नुघे १०४ नो बन्ध. मि

नारकोव-नर्कगतिना बन्धनी पे

थ्याते जिन नाम काठतां१०३

ठे सुरने-देवताने पण बन्ध जा नो बन्ध ठे. सा. ए६ मि. ७०
 णवो; एटलुं विशेष जे:- स. ७१ ॥

निरयव्व सुरा नवरं । उहे मिन्हे इगिंदि तिग सहिया ॥

जिन नाम विना जोतिस, जव
 नपति, व्यंतरमां उधे मिथ्याते

वे देवलोके सुधर्म इसाने पण १०३ नो बन्ध सा. १६ मि. ७०
 एमज १ स० ७१ ॥

कप्पडुगेविअ एवं । जिण हीणो जोइ जवण वणे ११

आणंतादि जावत् पंच अनुत्तर

रत्नप्रज्ञानी परे सनतकुमारथी सुधी उधे १७ नो बन्ध ते के
 सहसार सुधी उधे १०१ नो ब म-उद्योत? तिर्यच त्रिकगति २
 न्ध, मिथ्याते १०० सास्वादने अनुपूर्वि३ आयु४ ए चार विना
 १६ मिश्रे ७० नो बन्ध, चोधे १७, मिथ्याते १६ सास्वादने
 ७२ नो बन्ध ॥ ए१ मिश्रे ७० अविरति ए ७२

रयाणव्व साणं कुमाराइ । आणयाई उज्जोअचत्तरहिआ

एकसो नव केटली मार्गणाए
 बन्ध होय ते कहे ठे एकेंडि१
 पृथ्वीकाय२ अपकाय३ वनस्पति
 काय४ वेरंदि५ तेरंदि६ चोरंदि७
 एटली मार्गणाए १०८ नो बन्ध

अपर्याप्त तिर्यचनी परे उधे १०९ मिथ्या ते पण १०८

अपज्जतिरिअव्व नवसय । मिगिंदिपुढविजलतरु विगले ११

सास्वादनेए६ नो बन्ध तेर प्र
 कृति विना सूद्धमत्रिक, ३ विग
 ल त्रिक, ३ एकेंडि७ थावरण आ

तापए नपुंसक १० मिथ्यात्व ११

हुंरुक् १२ ठेवठु संघयण १३ ए कोइक आचार्य वली कहे ठे
तेर विना ए६ बांधे । के-सास्वादने चोराणुंनो बंधा ॥

ठनवइ सासणी विणु सुहुमतेर । केइ पुणविति चउनवई

शरीर पर्याप्ति कर्था पेहेलां आ
हार पर्याप्ति सुधी सास्वादने
वर्ते-माटे ते बन्धतो पर्याप्ता थ

तिर्यच आयु मनुष्य आयु
न बांधे माटे १४ बांधे ।

या पढी बांधे तेशी १४ नो व
न्ध कह्यो ॥

तिरिअ नरान्हिं विणा । तणु पज्जाति न जंति ऊठ ॥१३॥

तेउ वायुकाय गति त्रस कह्या
माटे तेने बन्ध १०५ प्रकृतिनो
ठे. १२० मांधी १५ न बांधे. जि
ननाम १ देवदिक गति २ अनुपू
र्वि ३ वैक्रिशरीर ४ अंगोपांग ५
आहारक शरीर ६ अंगोपांग ७ दे

उधे पंचेन्दिनी तथा त्रसकायनी । वायु ८ नर्कगति ९ अनुपूर्वि १०
मार्गणा ए उधे १२० मिथ्यात्वे आयु ११ मनुष्य गति १२ अनुपू
११७ सास्वादने १०१ मिश्रे । विं १३ आयु १४ उंचगोत्र १५ ए
७४ समक्रीते ७७ देशव्रति ६७ ए । पंदर न बांधे. एक मिथ्यात्व गु
आदे प्रकृति बंध पूर्ववत् । एठाणु ठे ॥

उहु पणिंदि तसे गइ । तसेजिणिंकार नरतिगुच्च विणा ॥

उदारिक काय योगे मनुष्यनी
पेरे उधे १२० मिथ्याते ११७ सा

मन योग, वचन योगनी मार्ग

स्वादने १०१ मिश्र ६९ समक्री

णाए न्धे १२० यावत् गुणग। ते ७१ देसे ६७इत्यादिक मिश्र
णा १३ ठे । पद आगला पदने जोरजो ॥

मणावय जोगेनहो । उरले नर जंगुत म्मिस्से ॥१४॥
उदारिक मिश्र काय योगे बन्ध

कहे ठे:-आहारक शरिर? अंगो। एकसो ११२ १ मिथ्यात्वे
पांग२ देवायु३ नर्कत्रिक गति ४। १०एतेलखे ठे. तीर्थकरनाम?
अनुपूर्वि५ आयु६ ए ठ प्रकृति । देवगति७ अनुपूर्वि३ वैक्रियडुग
अपर्याप्ता न बांधे माटे न्धे बन्धा शरीर४ अंगोपांग५ ए पांचवि
रह्यो. ते आवता पदमां कहेठे:। ना १०ए बांधे ॥

आहार ठग विणोहे । चऊदससज मिन्निजिणापणागहीणां

एकसोनवनो बन्ध मिथ्यात्वे ह
तो तेमांथी पंदर न बांधे ते वा
रे ए४ बांधे, सूक्ष्मत्रिक३ वि
गलत्रिक३ एकेंडि७ थावर७ आ
ताप ९ नपुंसक वेद १० मिथ्या

सास्वादन गुणगणे ९४ बांधे । त्व ११ हुंरुक १२ ठेवगो१३ म
कइ प्रकृति विना ते आगल क । नुष्य आयु १४ तीर्थच आयु१५
हे ठे: । ए पन्नर मिश्र गुणगणु नथी॥

सासणि चउनवइ विणा । नरतिरिआज सुहुमतेर ॥१५॥

इधे समकीते ७५ नो बन्ध ते
कहे ठे:-१४ मांथी २४ काढे
अनन्तानुबन्धि क्रो. १ मा. २
मा.३ लो. ४ मध्य संघयण रि.

५ ना. ६ अ. ७ की. ८ मध्य सं इवे ते ७० मां पांच जेलवजो
स्थान नि. ए सा.१०वा.११ कु. ते पांचना नाम; जिन नाम?

१२ कुख गइ १३ नीच १४ खिा देवगति २ अनुपूर्वि ३ वैक्रिय श
वेद १५ दुर्जग १६ दुसर १७ रीर ४ अंगापाग ५ ए पांच बां
धीलंधीत्रिक नीजानोडा १७ प्रचा धे माटे ७५ नो बन्ध; पढी चो
लाप्रचला १९ धीलंधी २० नद्यो। थाश्री बारमा सुधी न बांधे. ते
त २१ त्रिर्यचत्रिकगति २२ अनु रमे एक सातानो बन्ध ठे. नदा
पूर्वि २३ आयु २४ चोराणुमांश्री रिक मिश्र काय योगमां चार
ए चोविस जाय त्यारे ७० रहे। गुणठाणा होय. १. २. ४, १३
अण चनुवीसाइ विणा। जिण पणजुअसम्मिजोगिणो
इवे कार्मण काय योगनी मार्ग [सायं॥

णाए पण नुधे ११२ नो बन्ध;
मिथ्याते १०७ नो वे प्रकृति न
बांधे. ते त्रिर्यच आयु १ नर आ
यु २ न बांधे. पेहेले १०७ बीजे
१४ चोथे ७५ सजोगि
गुणठाणे सातानो बंध कार्मण
काय जोगे।

इवे आहरक काय योग, आहा
रक मिश्र काययोग ठे गुण
ठाणे होय माटे ठे गुणठाणे
बन्ध स्थानक ६३ नो होय॥

विणु तिरि नरानु कम्मवि । एव माहार दुगि उहो॥१६॥

इवे सजाविक वैक्रिय योगे
बन्ध कहे ठे:-नुधे १०४ दे
व नर्क गतिमां ठे; माटे देव
आयु गवेख्युं देव गतिसमा

इवे वैक्रीय मिश्र योगे बन्ध कहे
ठे:-त्रिर्यच आयु १ नर आयु २ वि
ना नुधे १०७ नो बन्ध ठे. गुणठा
णा ३ होय १. २. ४.

सुर उहो वेनुधे । तिरिअ नरानु रहिनुअ तम्मिस्से ॥

इवे त्रण वेदनि मार्गणाए
पहेली चोकनी, बीजी
चोकनी, त्रीजी चोकनी

गुणठाणा त्रण वेद गुणठाणा १ प्र
थमश्री अनंतानुबंधी चोकनिये २ गु
णठाणां, बीजी चोकनिये ४ गुणठा

१९५

ए बन्ध धानक कहे ठे ।

एा ठे. त्रीजे चोकमिये ५ गुणठा
णा पेहेलां ठे.

वेअप्रतिगा इमविय तियकमाय । नवडु चनु पंच गुणा १७

संजलन क्रोव ? मान? माया

नी मार्गणाए गुणठाणा बंधथा

नक कहे ठे:-गुणठाणादि एलो

जे १० नुघे १२० मिथ्यात्व ११७

सास्वादन १०? मिश्र ७४ सम

कीते ७७ देसे ६७ प्रमत्ते ६३

अप्रमत्ते ५८ निवृत्ति ए जाग ७ रहे

ले ५८ बीजे त्रीजे चोथे पांचमे

ठे ५६ सातमे १६ अनिवृत्ति ए

१२ २१ २० १९ १८

संजलन तिगेनव दस । लोहे १० चनु ४ अजडुति अत्रा

हवे चरु अचरुदर्शन; ए बे मा

र्गणाए गु. ११ प्रथमथी नुघे

१२० मि. ११७ सा. १०? मि

७४ अ. ७७ देस ६७ प्र. ६३ अ.

५९-५८ नि. ५८-५६-१६ अ.

२१-२१-१०-१९-१८ सूहमसं. १७

उपसमे ? कीण मोहे १।

बारसअचरकु चरकुसु । पढमा अहखाडु चरमचनु ॥१८॥

हवे मनपर्यवज्ञाने कहे ठे:-

गुणठाणा ७ प्रमत्तथी कीण मो

ही सुधी नुघे ६५ प्रमत्ते ६३ अ

५९-५८ नि. ५८-५६-१६ अ.

२१-२१-१०-१९-१८ सूहमसं. १७

संजलन लोत्रे दश गुणठाणा

लोत्र ठे माटे १७ नो बन्ध ह

वे अविरति मार्गणाए गुणठा

णा ४ तेनो बन्ध नुघे ११८ पेहे

ले ११७ बीजे १०? त्रीजे ७४

चोथे ७७ मतिश्रुत विजंग ए

त्रण अज्ञाननी मार्गणाए गुण

ठाणा २-३ होय नुघे ११७ मि.

११७ सा. १०? मिश्र ७४

११७ सा. १०? मिश्र ७४

हवेयथाख्यातचारित्रनी मार्ग

णाए ठेला चार गुणठाणां त्वां

बन्ध ? सातानो त्रण गुणठाणे

चनुदमे अबन्ध ठे. ॥

हवे सामायक ठेदोपस्थापन

चारित्रनी मार्गणाए गुणठाणा

चार ठे. ६, ७, ८, ९, परिहार

५९-५८ नि. ५८-५६-१६ अ.

२१-२१-१०-१९-१८ सूहमसं. १७

उपसमे ? कीण मोहे १।

बारसअचरकु चरकुसु । पढमा अहखाडु चरमचनु ॥१८॥

हवे मनपर्यवज्ञाने कहे ठे:-

गुणठाणा ७ प्रमत्तथी कीण मो

ही सुधी नुघे ६५ प्रमत्ते ६३ अ

[एतिगे॥

प्रमत्ते ५१। ५८ निवृत्ति ५८। ५६
 २६ अनिवृत्ति २२ २११ ५१८
 सूक्ष्मे १७ उपशमे १ क्लोणे १।
 मणनाणि सगजयाई । समई अठे अ चउ डुत्रि परिहारे ॥

इवे केवल ज्ञान, केवल दर्शन
 नी मार्गणाए गुणठाणा बेठे
 ११, १४, त्यां तेरमे एक साता
 नो बन्ध ठे; चउदमे बन्ध नथी
 केवल डुगि दो चरमा । जयाइनव मइसु उहि डुगे ॥१८॥

उपशम समकीते चौथाथी अ
 गिआरमा सुधी गु० ८ होय
 वेदक कहेतां खयोपशम सम
 कीत कहेवुं. त्यां समकीतथी
 ४ गुणठाणा होय. त्यां उधे ७५
 देशे ६६ प्रमत्ते ६९ अप्रमत्ते, ५८

अमउवसमिचऊवे आगि खइए इकार मिहतिगि देसे ॥

इवे सूक्ष्म संपराय चारित्रनी
 मार्गणाए दशमुं गुणठाणुं ते
 र गु. आवता पदमां ।

सुहमि सठाण तेरस । आहारग निअ निअ गुणोहो १०
 इवे उपशमे फेर ठे; ते कहे आयु न बाधे. ते कारण माटे अ

विशुद्धि चारित्रनी मार्गणाए गु
 बे ६. ७, त्यां बन्ध उधे ६५ प्र.
 ६३ अ. ५९ नि. ५८ अ. २२ ॥

इवे मतिज्ञान, सुतज्ञान, अवधि
 ज्ञान अवधि दर्शन; ए चार मार्ग
 णाए समकितथी मांकी बारमा
 गुणठाणा सुधी; नव गुणठाणा
 त्यां बन्ध पूर्वनी पेटे जाणजो ॥

इवे खायक समकीते गु-अगि
 आर; चौथाथी चौदमा सुधी.
 मिथ्यातनी मार्गणाए एक मि
 थ्यात गु० सास्वादननो मार्ग
 णाए एक सास्वादन गु मि
 श्रनी मार्गणाए एक मिश्र गुण
 ठाणु; देश विरतिनी मार्गणाए
 एक पांचसु गु० बन्धपूर्वे कही
 गया तेम गणजो.

इवे आहारनी मार्गणाए तेरगु
 णठाणा तेरमा सुधी प्रथम प्र
 माणे ॥

ठे, उपशमे वर्तता । विरति ७७ नो बन्ध हतो ॥
 परमुवसमिवृता । आञ न बंधांत तेणअजय गुणे ॥
 तेमांथी देवतानुं आयु, देसविरति आदे गुणगणे देवतानो आ
 मनुष्यनुं आयु, न बांधे यु काठो त्यारे ६७ मांथी एक गये ६६
 माटे ७५ नो बन्ध नुंधे नो बन्ध; प्रमत्ते वासठ बांधे; अप्रमत्ते
 ५८ एम गणजो ॥

देव मणु आञ हीणो । देसाइसु पुण सुराउ विणा ११
 हवे लेसा ठए बन्ध कहे ठे:- आहार शरिर, अंगोपांग ते बेए
 नुधे ११८ नो बन्ध ठे; ते शी रहित, ते पेदेली त्रण लेसा क्र
 रीते ? ते बतावे ठे । स्न नील कापोते ॥

उहे अठार सयं । आहार डुगूण माइ लेसतिगे ॥
 सास्वादनदिक गुणगणे पूर्ववत् सा. १०१
 मिश्र ७४ स. ७७ देसे ६७ प्रमत्ते ६३ अ
 तेमांथीजिन नाम वि । हिंयां जगवति सूत्रे ३१ सतके त्रण आ
 ना ११७ बांधे मिठयाते । दि लेसाए विमानिक आयु न बांधे. ६
 ति बहु श्रुत गम्यं ॥

तं तिठोणं मिठे । सासणाइसु सबहिउहो ॥११॥
 हवे सुक्क लेसानी मार्गणाए
 उद्योत १ तिर्यच त्रिकगति २
 अनुपूर्वि ३ आयु ४ नर्कत्रिकग. ५
 अ. ६ आ. ७ सूद्धम ८ अपर्याप्त ९
 तेजु लेसानी मार्गणाए १११ साधारण १० वे. ११ ते. १२
 नो बन्ध; नव न बांधे ते नर्कत्रि चो. १३ विगलत्रिक आताप १४
 क ३ सूद्धम ४ अपर्याप्त ५ सा एकेंडि १५ आवर १६ ए सो
 धारण ६ बेरंदि ७ तेरंदि ८ चो ल न बांधे माटे १०४ नो बन्ध;

४९८

रंदि जाति ९ ।

गुणगणा १३ बन्ध पूर्वपरे

तेज निरय नवूणा । उज्जोय चउ निरयबार विणुसुक्का
 हवे पन्न लेसानी मार्गणाए १०८ नो जिननाम १ आहारक
 उधे बन्ध ठे, ते उपली सोल काढी ते दुग २ एत्रण विना मि
 मां उद्योतादि चार प्रक्षेप करतां १०८ ध्याते तेजु १०८ पन्न.
 थाय; एटले नर्कत्रिकादि बारविना १०५ सुक्क. १०१ए त्रण
 १०८ नो । लेसाए बंध कह्यो, इति ले

शा बन्धः ॥

विणु निरय बार पम्हा । अजिणाहारा इमा मिठे ॥१३॥

चौदे गुणगणा दोय ज्ञव्यनी हवे अज्ञव्य मार्गणाए; असंनि
 मार्गणाए सन्नियानि मार्गणा मार्गणाए १ ए बेमार्गणाए ११७
 ए बन्ध पूर्वे कह्यो तेम सघले नो बन्ध उधे ठे. मिथ्यात्वे पण
 कहेजो । ११७ नो बन्ध ॥

सवगुणज्ञव सन्निसु । उहु अज्ञवाअसन्निमिठसमा ॥

हवे अणाहारीनी मार्गणाए, का
 र्मण शरिर मार्गणानी पेठे बन्ध
 ज्ञांगो जाणवो. उधे ११२ तेने
 गुणगणा पांच ठे. मि. १०७ सा.
 ए४ अवि. ७५ सजोगि १ अजो
 गि० तेमां मिथ्यात्वे १०७ बांधे.
 जिन १ देवगति २ अनुपूर्वि ३
 वैक्रीय शरिर ४ अंगोपांग ५ ए
 पांच काढतां १०७ रही. सास्वा
 दने ए४ नो बन्ध; ते तेर काढे
 ठे. सूद्धमत्रिक, विगलत्रिक, ए

१७७

केंद्रिजाति, ७ थावर ८ आताप ए
नपुंसकवेद १० मिथ्यात्व मोह
नो ११ हुंस्क १२ ठेवटु १३ ए
तेर विना चोराणुं बांधे. समकित
गुणठाणे ७५ चोराणुमाथी चोवीस
अनन्तानुबन्धि आदिक काढतां सी
तेर रहे. तेमां जीननुं पंचक नांखे

सास्वादने १०१ नो बन्ध; सनि तेरमे सातानो बन्ध ठे; अजोगि
आनी रीते असंनिने । ए अबन्ध ठे ॥

सासणि असत्रि सत्रिव । कम्मणजंगो अणाहारे ॥१४॥

हवे लेस्या क्रप्न, नील, कापोतं, ए चार, सात, तेर, गुणठाणा
त्रण लेसाए गु० पहेलां चार ठे. ते लेस्या अनुक्रमे गणज्यो.ब
जो तथा पद्म लेसाए गु० पहेलां न्ध पूर्ववत् एवं स्वामीत्व त्रि
सात ठे. सुक्ल लेसाए गु० १३ जो कर्मग्रन्थ थयो ॥

ठे; अजोगि विना ॥

तिसु डसु सुक्काइ गुणा । चउ सगतेर तिवंध सांमितं ॥

थी पूज्य देविन्ड सूरिजी आचार्ये जाणजो बीजो कर्मस्तव ते
लखयो कहेतां रच्यो ठे । जणीपढीत्रीजो जजज्यो; तो

विशेष बोध हेतु थशे ॥

देविंद सूरि लिहिअं । नेयं कम्म हयं सोउ ॥१५॥

॥ मार्गणादि यन्त्र ॥

संख्या	६२ मार्गणा नाम	१४ जीव स्थानक	१४ गुणठा णा.	१५ योग	१२ उपयो ग	६ लेस्या	अल्पावहुत	
१	देवगति	२	४	११	९	६	असंख्य गु	३
२	मानवगति	३	१४	१५	१२	६	सर्वथीथोडा	१
३	तिर्यचगति	१४	५	१३	९	६	अनंत गुण	४
४	नारकी	२	४	११	९	३	असंख्यगुण	२
५	एकेन्द्रि	४	२	५	३	४	अनंत गु	५
६	बेरेंद्रि	२	२	४	३	३	विशेषाधिक	४
७	तेरेंद्रि	२	२	४	३	३	वि०धिक	३
८	चोरिंद्रि	२	२	४	४	३	वि०धि०	२
९	पंचेद्रि	४	१४	१५	१२	६	सर्वथी थोडा	१
१०	पृथ्वीकाय	४	३	३	३	४	विशेषाधिक	३
११	अपकाय	४	२	३	३	४	विशेषाधिक	४
१२	तेजकाय	४	१	३	३	३	असंख्य गु	२
१३	वाउकाय	४	१	५	३	३	विशेषाधिक	५
१४	वनस्पतिका.	४	२	३	३	४	अनंतगुणा	६
१५	त्रसकाय	१०	१४	१५	१२	६	सर्वथी थोडा	१
१६	मनोयोग	१२	१३	१३	१२	६	सर्वथी थोडा	१
१७	वचनयोग	५८	१३	१५	१२	६	असंख गु	२
१८	काययोग	१४	१३	१५	१३	६	अनंतगु	३
१९	स्त्रीवेद	४	९	१३	१२	६	संख्यातगुणो	२
२०	पुरुषवेद	४	९	१५	१२	६	सर्वथी:थोडा	१
२१	नपुंसकवेद	५४	९	१५	१२	६	अनंतगुणा	३
२२	क्रोध	१४	९	१५	१०	६	विशेषाधिक	२
२३	मान	१४	९	१५	१०	६	सर्वथीथोडा	१
२४	माया	१४	९	१५	१०	६	विशेषाधिक	३
२५	लोभ	१४	१०	१५	१०	६	विशेषाधिक	४
२६	मतिज्ञान	२	९	१५	७	६	विशेषाधिक	३
२७	श्रुतज्ञान	२	९	१५	७	६	विशेषाधिक	४
२८	अवधिज्ञान	२	९	१५	७	६	असंख्यातगु	२
२९	मनपर्यवज्ञान	१	७	१३	७	६	सर्वथीथोडा	१
३०	केवलज्ञान	१	२	७	२	१	अनंतगुणा	५

३१	मतिअज्ञान	१४		१३	५	६	अनंतगुणा	६
३२	श्रुतअज्ञान	१४		१३	५	६	अनंतगुणा	६
३३	विभंगज्ञान	२		१३	५	६	असंख्यातगु	४
३४	सामायक	१	४	१३	७	६	संख्यातगु.	५
३५	छेदोपस्थान	१	४	९	७	६	संख्यातगु.	४
३६	परिहारवि	१	२	९	७	६	संख्यातगु.	२
३७	सूक्ष्मसंपराय	१	१	९	७	१	सर्वथीथोडा	१
३८	यथाख्यात	१	४	११	९	१	संख्यातगु.	३
३९	देशविरती	१	१	११	६	६	असंख्यातगु.	६
४०	अविरती	१४	१४	१३	९	६	अनंतगुणा	६
४१	चक्षुदर्शन	३६	१२	१३	१०	६	असंख्यगुणा	२
४२	अचक्षुदर्शन	१४	१२	१५	१०	६	अनंतगुणा	४
४३	अवधिदर्शन	२	९	१५	७	६	सर्वथीथोडा	१
४४	केवलदर्शन	१	२	७	२	१	अनंतगुणा	३
४५	कृष्ण	१४	६	१५	१०	१	विशेषाधिक	६
४६	निल	१४	६	१५	१०	१	विशेषादिक	५
४७	कापोत	१४	६	१५	१०	१	अनंतगुणा	४
४८	तेजु	२	७	१५	१०	१	संख्यातगुणा	३
४९	पद्म	२	७	१५	१०	१	संख्यातगुणा	२
५०	शुक्ल	२	१३	१५	१२	१	सर्वथीथोडा	१
५१	वेदक	२	४	१५	७	६	असंख्यगुणा	४
५२	क्षायक	२	११	१५	९	६	अनंतगुणा	५
५३	उपशम	२	८	१३	७	६	संख्यातगुणा	२
५४	मिश्र	१	१	१०	६	६	संख्यातगुणा	३
५५	मास्त्रादन	७	१	१३	५	६	सर्वथीथोडा	१
५६	मिथ्यात	१४	१	१३	५	६	अनंतगुणा	६
५७	भव्य	१४	१४	१५	१२	६	अनंतगुणा	२
५८	अभव्य	१४	१	१३	५	६	सर्वथीथोडा	१
५९	संज्ञि	२	१४	१५	१२	६	सर्वथीथोडा	१
६०	असंज्ञि	१२	२	६	४	४	अनंतगुणा	२
६१	आहारी	१४	१३	१५	१५	६	असंख्यातगु.	२
६२	अणहारी	८	५	१	१०	६	सर्वथीथोडा	१

अथ षडशित्तीकनामा चोथो कर्मग्रन्थ लिष्यते ॥

नमस्कार करीने वोतराग प्रत्ये जि गुणठाणा १४ उपयोग १२
वना जेद १४ बासठ मार्गणा जेदे। योग १५ लेसा ६॥[साउद
नमिअजिणांजिय १ मग्गणा २। गुणठाणा ३ वउग ४ जोग ५ जे
कर्मबन्ध हेतु मूल ४ उत संख्यातु, असंख्यातु, अनन्तु; कांइक
२५७ अढपाबहुत जावमू कहीशुं. ए जेदोनो विवरो आगल चा
ल ५ उत्तर ५३ । लशे; माटे प्रथम गाथाए संक्षेप लखयोडे.

बंध ७ प्पबहू ७ जावेए । संखिजाई १० किम विवुठं ॥१॥

इवे प्रथम जिवना चौद जेद कहे बेन्डि ३ तेन्डि ४ चोरिन्डि ५

ठे:-सूदम एकेन्डि १ वादर एकेन्डि २ असंज्ञी पंचेन्डि ६ संज्ञी पंचेन्डि ७

इह सुहुम बायरे गिदि । बि ति चउ असन्नि सन्नि पंचिदि

ए सात अपर्याप्ता; अने सात अनुक्रमे ए चौद जिवनां स्थान
पर्याप्ता । क जाणवां ॥

अपज्जता पज्जता । कमेण चउदस जियठाणा ॥ २ ॥

इवे ते चौद जिव स्थानके गुणठाणा क्रियाठे ? ते देखामे पोतानी पर्याप्ति पुरो नहि, ते अ

ठे:-वादर एकेन्डि अपर्याप्त; अ पर्याप्त. उपरना पांच जेदमां गुण

ठाणा बे ठे. पेहेलां मिथ्यात्व अ ठाणा बे ठे. पेहेलां मिथ्यात्व अ

संज्ञी पंचेन्डि अपर्याप्त; बेन्डि ने सास्वादन ए वे पामिये. सं

अपर्याप्त; तेन्डि अपर्याप्त; चो ज्ञी पंचेदे अपर्याप्ताने आवते

रिन्डि अपर्याप्त । पदे कहेशे ॥

बायर असन्नि विगळे। अपज्जिपढम बिअ सन्निअ पज्जते

अविरति सम्यक सहित त्रण गुणठाणा जाणवां; सर्वे चउदे गुणठाणा जाणवां;

णठाणा होय. मो. सा. २ अ. बाकी जीव धानके पेहेलुं मि

१; इवे संज्ञी पर्याप्ताने आवते प ष्यात्व गु. जाणवुं, (जमणी

दे कहे ठे-

बाजुनो नीचेनो यन्त्र तपासि
लेवो.)

अजय जुअ सन्नि पळे । सबगुणा मिह सेसेसु ॥३॥

॥ यन्त्र ॥

स्थान	नाम.	अपर्याप्त ने गु. ठा.	पर्याप्तने गु. ठा.
२	सूक्ष्म	१	१
२	बादर	२	१
२	बेन्डि	२	१
२	तेन्डि	२	१
२	चोरिन्डि	२	१
२	असंज्ञी	२	१
२	संज्ञी	३	१४

हवे चौद जिवस्थानके जोग पं
दर कहे ठे:-सूक्ष्म अपर्याप्त १
बादर अपर्याप्त २ बेन्डि अपर्याप्त
३ तेन्डि अपर्याप्त ४ चोरिन्डि
अपर्याप्त ५ असंज्ञी पंचेन्डि अ
पर्याप्त ६ ए ठ अपर्याप्त जिव
स्थानके उदारिक मिश्र १ कार
मण काय; ए बे जोग होय ।

मिश्र पदनो अर्थ प्रथम पदना
अर्थनो ठे. ७ सन्नि अपर्याप्तने
जोग ३, ४. ॥

अपज्जत ठक्के कम्मुरल । मीसा जोगा अपज्ज सन्नि सु ॥
कार्मण, १ उदारिक मीश्र, ते उदारिककाययोग जेवतां चार
वैक्रोय मीश्र, ३ । योग पण होय मतांतरे ॥

ते स विजिधि मीसएसु । तणु पळेसु उरल मन्ने ॥४॥
ए सूक्ष्म पर्याप्ताने उदारिक

जोग एक ठे. ज्ञाखा सहित चार जिव स्थानके बेडिपर्याप्त १० तेन्डि पर्याप्त ११ चोरिन्डि पर्याप्त १२ असन्निपर्याप्त १३ ने सर्वयोगपंदरे सन्निपर्याप्ताने होय । योग बे. उदारिक १ असत्या अमृखा २ होय ॥

सवे सन्नि पङ्कते । उरखं सुहुमे सन्नासु तं चउसु ॥
बादर एकेन्डि पर्याप्ताने त्रण यो हवे चौद जिवस्थानके उपयोग ग; उ ? वै २ वैक्रीमीश्र ३ वा बार फेलावे ठे १ पर्याप्ता सन्नि युकाय आश्री । ने बारे उपयोग होय ॥

बायरि स विउवि डुगं । पङ्क सन्नि सु बार उवउगा ॥५॥

चक्षु अचक्षु मति अज्ञान श्रुत अज्ञान ए चार उपयोग ठे. वे दर्शन, वे अज्ञान, ए चार गया पदना अर्थमां गैया ठे. हवे दश जिवस्थानके जोगा कहे ठे:—
सूक्ष्म एकेन्डि पर्याप्त ४, अपर्याप्ता ५ बादर एकेन्डि पर्याप्त ६ अपर्याप्ता ७ बेन्डि पर्याप्त ८ अपर्याप्त ९ तेरेन्डि पर्याप्त १० अपर्याप्त ११ चोरिन्डि अपर्याप्ता १२ असंज्ञी पंचेन्डि अपर्याप्ता १३ ए दशपदे उपयोग; अचक्षु, मतिअज्ञान, श्रु

पर्याप्ता चोरिन्डिने २ असंज्ञीने ३ । त अज्ञान; ए त्रण होय ॥

पञ्च चतुरिंदित्रसत्रिसु । दुदंस दुअत्राण दससु चक्रुविणा

संज्ञी पंचेन्दि १४ अपर्याप्ताने

आठ उपयोग ते कहे ठे:-चार
मांथी चार नहि ते; मन पर्यव
ज्ञान? नहि ॥

चक्रु दर्शन नहि; २ केवलज्ञान
३ केवलदर्शन ४ ए नहि; माटे
आठ कहा ॥

सत्रि अपञ्जे मण नाण । चखुकेवल दुग विहूणा ॥६॥

हवे चौद जिवस्थानके लेसा क
हे ठे:-संज्ञी पंचेन्दि पर्याप्त; अ
पर्याप्तने ठ लेस्या ।

अपर्याप्ता बादर एकेन्दिने ले
स्या कृष्ण, नील, कापोत, तेजु
ए चार, बाकी जिवस्थानक अ
गिअरे त्रणकृष्ण नीलकापोत ॥

सत्रि दुगि ठ लेस । अपञ्ज बायरे पढम चउ ति सेसेसु

हवे मूलकर्म आठ; ते चौदजिव
स्थानके बंध, उदय, उदिरणा,
अने सत्ता कहे ठे:-सात, आठ,
आयु सहित बन्ध तथा उदिर
णामां.

सत्ता उदय ए बेमा आठजहो
य; संज्ञीपंचेन्दि पर्याप्ता विना
तेर जिव स्थानके.

सत्त ठ बंधुदीरण । संतु दया अठ तेरससु ॥ ७ ॥

संज्ञीपंचेन्दि पर्याप्ताने बन्धक
हेठे:-आठ आयु विना, सात
मोहनी आयु विना ठ बांधे.सा
ता वेदनी एक बांधे ।

हवे संज्ञी पंचेन्दि पर्याप्ताने स
त्ता, उदय स्थानक कहे ठे-सा
त, आठ, चार, आठ, मोहनी
विना सातनी ज्ञानावरणी दर्श
ना वर्णीमोहनी अंतराय विना
चारनी सत्ता ॥

सत्त ठ ठे ग बंधा । संतु दया सत्त अठ चत्तारि ॥

हवे उदिरणा कहे ठेः—सात आठ, पांच, बे, ते केम आठ आयु विना सातनी आयु वेदनी विना ठनी आयुवेदनी मोहनी विना पांचनी तेमांथी ज्ञानावर्णी, दर्शनावर्णी, अंतराय विना बेनी उदिरणा जाणवी ।

सत्त ठ ठ पंच दुगं ।

हवे मार्गणा मूल १४ उत्तरद्वे
तेनां नाम कहे ठे, गति? इन्दि
२ काया३ ।

गइ इंदि एय काए ।

संजमठ दर्शन१ लेस्या १० ।

संजम दंसणा लेसा१० । जव सम्मे सन्नि आहारे ॥ए॥

हवे मार्गणा उत्तर वासठनांना

म कहे ठेः--चार गतिनां नाम;

देवगति, मनुष्यगति. तिर्यंचग

ति, नर्कगति; ४ ।

सुरनर तिरि नरयगई।इगविअ तिअ चनु पाणिंदिठकाया

पृथ्वीकाय, अपकाय, तेउकाय,

वानकाय, वनस्पति काय, ।

उदिरणा संज्ञी पर्याप्तने कही॥

उदीरणा सन्नि पज्जते ॥७॥

जोग४ वेद५ कषाय६ ज्ञान ७

जोए वेए कसाय नाणिसु ॥

जव्य ११ सम्यक्त १२ संज्ञी१३

आहारक १४ ए मूल चौद; उ

त्तर वासठ थया ॥

हवे इन्दिपांचनानाम-एकेन्दि

बेन्दि, तेरन्दि, चोरिन्दि, पंचेन्दि

पठी ठकाय कहेशे. ॥

त्रसकाय, ए ठकाय. हवे त्रण

जोगनां नामः--मनयोग, वचन

योग, अने काययोग. ३ ॥

जुजल जलणा निल वणा तसायमाण वयण तणुजोगा
हवे त्रण वेदनाम-पुरुष, स्त्री । चार कषाय नाम-क्रोध, मान,
अने नपुंसकः । माया, लोभ ॥

वेय नरिठि नपुंसा । कसाय कोह मय माय लोभति ॥

हवे आठ ज्ञानना नाम--मति विज्ञंगज्ञान, मतिअज्ञान, श्रुत
ज्ञान, श्रुतज्ञान, अवधिज्ञान, अज्ञान, ए ज्ञान ते साकार उ
मनपर्यवज्ञान केवलज्ञान । पयोग ॥

मइ सुअऽवहिमाण केवल विज्ञंग मइ सुअ अत्राणसागारा

सात संजम गणावे ठेः--सामा

यक, ठेदोपस्थान, परिहार सूक्ष्म संपराय, यथाख्यात, दे
विशुद्धि । सविरति अने अविरति, ए सात ॥

सामाऽअ ठेय परिहार । मुहुम अहखाय देसजय अजया

चार दर्शननां नामः--चक्षुदर्श
न, अचक्षुदर्शन, अवधिदर्शन । केवलदर्शन, ए चार अनाकार ॥

चखु अचरकू उही । केवल दंसण अणागारा ॥१२॥

ठ लेस्यानां नामः--कृष्णलेस्या । तेजोलेस्या, पद्मलेस्या, शुक्कले
नीलेल्या, कापोत लेस्या । स्या, १६ ज्वयबेजेद; ज्वय-अज्वय

किएहा नीला काऊ । तेऊ पम्हाय सुकू जविअरा ॥

ठ समकित नाम--वेदक वा ष मिश्र, सास्वादन ए ठ; हवे सं
योपसम, समकित क्षायक, उ ज्ञीनामः--संज्ञी, १ असंज्ञी; २
पशम, मिथ्यात ।

वेअग षड् गु वसम मिह । मीससासाण सन्नि अरे १३

हवे बासठ मार्गणाए चौद जि
व स्थानक फेलावे ठेः--संज्ञी

पंचेन्द्रिपर्याप्त, अपर्याप्ता, एवे,
१३ मार्गणाए होय ते कहे
ठे:-देवगति, नर्कगति, विजंग

आहारिनाम:-आहारि, अणा । ज्ञान, मतिज्ञान, श्रुतज्ञान, अव
हारि; । धिज्ञान, अवधिदर्शन; ७ ॥

आहारे अर ज्ञेया । सुरनिरय विजंग मइ सु नहि दुगे
उपशम समकित, क्हायक सम शुक्ललेस्या, संज्ञी; एतेर मार्ग
कित, क्हायोपसमकित, पद्मले णाए सन्निपर्याप्त, अपर्याप्त, ए
स्या ११ । वे जिव स्थानक ॥

सम्मत तिगे पम्हा । सुक्का सन्नीसु सन्नि दुगं ॥१४॥

मनुष्य गति मार्गणाए जिवस्थान तेजो लेस्यानी मार्गणाए जि
कत्रण ठे. संज्ञी पंचेन्द्रि पर्याप्त व स्थानक-संज्ञी पंचेन्द्रि पर्या
अपर्याप्त, असंज्ञी अपर्याप्ता ३ अपर्याप्ता ए त्रण ठे देवता च
चौद स्थानके उपजे ते. अपर्या वीने तेजु लेस्याधी एकेन्द्रि था
सज मरे माटे नरने विवे. य ठे; माटे गवेप्युं ठे. ॥

तमसन्नि अपकू जुअं । नरे सबायर अपकू तेणए ॥

पृथ्वी, अप, तेज, वायु, वनस्प चार गया पदनो संबन्ध ठे अ
तिकाय, एकेन्द्रि; एठमार्गणाए संज्ञी मार्गणाए बार जिव स्था
सूक्ष्म पर्याप्त, अपर्याप्त, वादर नक जाणवां. संज्ञो पर्याप्त, अ
पर्याप्त, ए वे विना वेन्द्रिनी
पर्याप्त, अप मार्गणाए वेन्द्रि पर्याप्त, अप
पर्याप्त, ए वे. तेरन्द्रिनी मार्गणा
ए तेना वे जेद, चोरिन्द्रिनी मार्ग
स्थानक ठे. हवे- । णाए तेना वे एम जाणवां ॥

थावर एगिदि पठमा । चउ बार असत्रिडु डुविगळे १५

त्रसकायनी मार्गणाए जिव स्था
नक दस ठेलां ते; बेरंडि, तेरंडि
चोरंडि, असंझी, संझी, पर्याप्त,
अपर्याप्त अविरति मार्गणादिक
१७ मार्गणाए कहे ठे:-अविर
ति मार्गणा, ।

आहारिमा० तिर्यचमा०काय
योगमा०क्रोध,मान,मायालो
ज,मतिअज्ञान,श्रुतअज्ञान,१०

दस चरम तसेअजया।हारग तिरितणु कंसायडुअत्राणे

कृष्णलेस्या, निल्लेस्या, का
पोतलेस्या,जव्य,अजव्य,१५।

अचक्षु दर्शन, नपुंसक, मिथ्या
त्व; ए अराठ मार्गणाए सर्वचौ
द जिव स्थानक होय. ॥

पठम तिलेसा जविअर । अचक्षु नपुं मिठि सबेवि १६

अगिअर मार्गणाए जिव स्था
नक एक संझी पर्याप्त ठे. मा
र्गणा नाम केवलज्ञान,केवल द
र्शन. २ ।

सामायक चारित्र ३ ठेदोप स्था
पन,४ परिहार विशुद्धि,५ सूक्ष्म
संपराय,६ यथाख्यात,७ मनप
र्यवठ देसविरति,८ मनयोग१०
मिश्रष्टी११ ए अगिअरमांतेए
क जीव स्थानक ॥

पऊ सत्रि केवलदुग । संजम मणनाण देसमण मिसे॥

वचन योगमार्गणाए बेरन्दि,ते
रन्दि, चोरन्दि, असंझी, संझी,
ए पांच पर्याप्ता आय. पांच जे
द पण गवेख्या ठे ।

चक्षुदर्शन मार्गणाए जीवस्थान
क ३ अश्रवा द होय तेनां ना
म:-चोरिन्दि, असंझी, संझी, पं
चेन्दि, ए चक्षु ए पर्याप्ता तथा
तेहीज अपर्याप्ता गणतां ठ जे
द पण गवेख्या ठे ॥

पण चरम पञ्च वयणे । तिअ ठवा पङ्कियर चक्कुमि १७
 हवे स्त्रीवेद, पुरुषवेद, पंचेन्द्रि, हवे अणाहारिनी मार्गणाए जी
 ए त्रण मार्गणाए ठेला चारजी वस्थानक संज्ञीपर्याप्त, अपयो
 वस्थानक ठे.संज्ञीपर्याप्त, अप स, सूक्ष्म अपर्याप्त, बेरन्डि अ
 र्याप्त असंज्ञीपर्याप्त, अपर्याप्त पर्याप्त, तेरन्डि अपर्याप्त, चोर
 ए चारअसंज्ञीमां स्त्री पुरुषवेद न्डि अपर्याप्त, असंज्ञी अपर्या
 नथी पठी बहु श्रुत गम्य । प्त, अने बादर अपर्याप्त, एआ
 ठ होय ॥

थी नर पणिंदि चरमा । चउ अणाहारे डुसन्नि ठअपञ्जा
 हवे सास्वादन गुणठाणानी मा सास्वादनेए वासठेमार्गणाचौ
 र्गणाए सात जीव स्थानक, ते द जीवस्थानके कहीरह्या;हवे
 आठ उपर कह्यां तेमांथी सूक्ष्म मार्गणावासठेचउदे गुणठाणां
 अपर्याप्त काढतां बाकी सात कहे ठे:-
 होय ।

ते सुहम अपञ्च विणा । सासणि इत्तो गुणे वुत्तं ॥१७॥

पेहेलां पांच गुणठाणां त्रियंच हवे पांच मार्गणाए चौदे गुण
 गतिनी मार्गणाए ठे. पेलां चा ठाणां ठे. ते पांचनां नाम-मनु
 र गुणठाणां देवनर्कगतिनी मा ऋस, ए पांचमां सर्वे गुणठा
 र्गणाए ठे । णां ठे ॥

पण तिरि चउ सुर निरया नरसन्नि पणिंदि ऋवतसिसधे

सात मार्गणाए गुणठाणां कहे ए सातमां मिथ्यात, सास्वाद
 ठे: एकेन्डि, बेरन्डि, तेरन्डि, चो न, ए वे गुणठाणां ठे. हवे ग
 रिन्डि पृथ्वीकाय, अपकाय, व ति ऋस; तेउकाय, वायुकाय, अ
 नस्पतिकाय ७ । ऋव्य ए त्रण मार्गणाए एकमि
 ध्यात्व गुणठाणु ठे ॥

इग विगल नूदगवणे । डुडु एगं गइ तस अत्रवे १ए

हवेठ मार्गणाए नवगुणठाणां
होय; ते पुरुषवेद, स्त्रीवेद, नपुं
सकवेद, क्रोध, मान, माया ए
ठमां मिथ्यात्वश्री नवमाअनि
वृत्ति सुधी होय. ने लोत्तनी मा
र्गणाए दश गुणठाणां ठे ।

अविरति मार्गणाए मिथ्यात्वादि
क चार गुणठाणां ठे. मति अ
ज्ञान, श्रुत अज्ञान, विजंगज्ञा
न ए त्रण मार्गणाए मिथ्यात्व,
सास्वादन, ए बे अश्रवा केटला
क त्रण गुणठाणां कहे ठे. मि
श्र सहित ॥

वेअतिकसायनवदसलोत्ते। चउअजइडुति अत्राण तिगे

चहुदर्शन, अचक्षुदर्शन, ए बे
मार्गणाए बार गुणठाणा ।

पेलां हवे यथाख्यात चारित्रनो
मार्गणाए ठेलां चार गुणठाणां
होय ॥

बारस अचक्कु चक्कुसु । पठमा अहखाइ चरम चउ१०

मनपर्यव ज्ञाननी मार्गणाए ठ
ठु, सातमु, आठमु, नवमु, द
शमु, अगिआरमु, बारमु, एसा
त गुणठाणां ।

सामायक ठेदोपस्थान ए बे चा
रित्रनी मार्गणाए ठठु, सातमु,
आठमु, नवमु, ए चार गुणठा
णां ठे. परिहार विशुद्धि चारित्रि
नी मार्गणाए ठठु, सातमु, ए
बे गुणठाणां होय ॥

माण नाणि सग जयाई । समइअ ठेअ चउ डुन्नि परिहारे

केवलज्ञान, केवलदर्शन, ए बे
मार्गणाए तेरमु, चौदमु, ए बे
ठेलां गुणठाणां ठे.

मतिज्ञान, श्रुतज्ञान, अवधिज्ञा
न, अवधि दर्शन, ए चार मार्ग
णाए चोश्रेथी बारमे सुधी नव
गुणठाणा ठे ॥

केवल डुगि दोचरमा । जयाइ नव मइ सुठहि डुगे ॥११॥

उपज्ञम समकितनी मार्गणाए
चोथ्याथी अगियारमा सुधी
आठ गुणठाणा ठे. वेदक कृत्यो
पसम समकितनी मार्गणाए
चोथ्याथी सातमा सुधी चार
गुणठाणा ठे ।

अरु उवसमि चउ वेयगि।
सूद्धम संपराय चारित्रनी मार्ग
णाए दसमु एक गुणठाणुं ठे इ.
वे तेर गुणठाणा ठे ते आवता
पदमा कहेसे ।

सुहुमे अ सठाणं तेर ।

असंज्ञीनी मार्गणाए पेहेलांवे
गुणठाणां ।

असन्निसु पढम डुगं । पढम तिलेसासु ठच्च डुसुसत्त ॥
इवे अणहारिनी मार्गणाए मि
थ्यात, १ सास्वादन, २ सजोगी ३
अजोगी चोधुं अवीरति ए पांच
गुणठाणा ।

खायक समकितनी मार्गणाए
चोथ्याथी अजोगी सुधी अगिया
र गुणठाणां ठे. मिथ्यात्व मार
गणाए मिथ्यात गुणठाणुं एक;
सास्वादन मार्गणाए बीजुं गुण
ठाणुं; मिश्रनी मार्गणाए त्रीजुं
गुणठाणुं; देसविरतिनी मार्गणा
ए पांचमुं गुणठाणुं एक ठे ॥

खइए इकार मिच्छ तिगिदेसे
मनयोग, वचनयोग, काययोग,
आहारी, शुक्त्वलेस्या, ए पांच
मार्गणाए मिथ्यातथी ते सजो
गी सुधी तेर गुणठाणा ठे ॥

जोग आहार सुक्काए ॥२२॥

कृष्ण, निल, कापोत, ए त्रण ले
स्यानी मार्गणाए मिथ्यातथी प्र
मत्त सुधी गुणठाणा ठे ठे. तेजो
पद्म, ए वे लेस्यानी मार्गणाए
पेहेलाथी सातमा सुधी सात गु
णठाणा ठे ॥

अणहारी मार्गणाए ठे समुद घा
तादिक आश्री जाणवांए मार्ग
णाए गुणठाणा समाप्त ॥

पढमं तिम दुग अजया । अणहारे मग्गणासु गुणा २३

मन, वचन साथे ते चार पद जो
रुतां आठ थाय ते सतमन, अ
सतमन, मिश्रमन, व्यवहार म
न, सतवचन, असतवचन, मि

हवेपंदर योगनां नाम कहेठे:-

सत. असत, मिश्र, असत्या अ
मृखा ।

श्रवचन, व्यवहार वचन, ए आ
ठ; वैक्रीय काययोग, आहारक
काययोग, ॥

सच्चे अरमीस असच्च मोस । मणवय विजुवि आहारा

उदारिक काययोग, एत्रएयने मि
श्र शब्द जोरुतां त्रण वधे; ते
उदारिकमिश्र, वैकीयमिश्र, आ
हारक मिश्र, कर्मण काययोग

ए पंदर जोग, हवे ते जोग बा
सठ मार्गणाए फेदावेठे. अण
हारीनी मार्गणाए कर्मण का
ययोग ठे.

उरलं मीसा कम्मण । इय जोगा कम्म अणहारे ॥२४॥

हवे २६ मार्गणाए पंदर जोग हो
य. ते मार्गणा अनुक्रमे कहेठे:-
मनुष्यगति, पंचेन्द्र, त्रसकाय,
काययोग ४ ।

अघट्टु दर्शन, पुरुषवेद, नपुंसक
वेद, क्रोध, मान, माया, लोत्र,
खायक समकित, कयोपशम
समकित. १३ ॥

नर गइ पणिंदि तस तणु। अचरुकरनपुकसायसम्मदुगे

संज्ञी, कृष्ण, निल, कापोत, ते
जु, पद्म, शुक्ल, ए ठलेस्या;
आहार। २१ ।

न्नव्य, मतिज्ञान, श्रुतज्ञान, अ
वधिज्ञान, अवधिदर्शन ए ठविस
मार्गणाए सर्व जोग होय ॥

सन्नि ठ लेसा हारग । नव मइसु उहि दुगि सवे ॥२५॥

मति, श्रुत, विजंग, ए त्रण अ

तिर्यचगति, स्त्रीवेद, अतिरति मा। ज्ञान, उपशम समकित, अन्न
गणा, सास्वादन समकित; ४ । व्य, मिथ्यात्वने विषे ॥

तिरि इत्ति अजयसासण। अत्राण उवसम अन्नवमिन्नेसु

देव गति, नर्क गति, वे मार्गणा

ए अगिआर; जोग उदारिक, उ

एटली मार्गणा ए तेर जोग, आ। दारिक मिश्र, आहारक, आहा
हारक, आहारक मिश्र एवेविना। रक मिश्र; ए चार विना ॥

तेरा हार दुगूणा । ते उरल दुगूणा सुरनिर ए ॥२६॥

पृथ्वी, अप, तेन, वनस्पति; ए। एकेन्दि, वायुकाय, एवे मार्गणा
चार कायनी मार्गणाए कार्म। ए कार्मण, उदारिक, उदारिक
ण, उदारिक, उदारिक मिश्र, । मिश्र, वैक्रीय, वैक्रीय मिश्र; ए
ए त्रण जोग ठे । पांच ॥

कम्मु रल दुगं थावरि। ते सविनवि दुगपंच इग पवणे ॥

असंज्ञी मार्गणाए उदारिक दु। बेरन्दि, तेरेन्दि, चौरिन्दि, ए त्र
ग, वैक्रीय दुग कार्मण, अस । ए मार्गणाए उदारिक दुग, का
त्यामृखा, ए ठ जोग; पहेला । रमण, असत्या मृखा; ए चार
पांचमां ठेलुं वचन जोरतां । जोग ठे विगलमां ॥

ठ असन्नि चरमवयजुयाते विनवि दुगूण चन विगले २७

वचन जोग, सामायक, ठेदोप

हेवे जे मार्गणाए तेर जोग ठे, स्थापन, चक्रुदर्शन, मनपर्यवज्ञा
ते कहे ठे:-कार्मण, उदारिक मि। न, ए ठ मार्गणाए उपर कहा
श्र, ए वे विना मन जोग । ते तेर जोग ठे ॥

कम्मु रल मिस विणु मण। वयसमइअ ठेअ चरकु मण नाणे

हेवे केवल ज्ञान, केवल दर्शन। अंतिम मन, वचन, सत असत्या
नी मार्गणाए जोग कहे ठे-उ। मृषा; ए सात योग केवलज्ञान,

दारिक दुग । कामेण प्रथम । केवल दर्शने ठे ॥

नरल दुग कम्म पढमं । तिम मण वय केवल दुगंमिपूठ

परिहार विसुद्धि मार्गणाए
सत वचन? असत वचन?मी
श्र वचन ३ व्यवहार ४ मन
सत, १ असत, ४ मिश्र, ३
व्यवहार ४ उदारिक; ए
नव योग ठे।

सूद्धम संपराय चारित्रनी मार्ग
णाए पण मनना; वचनना, ४
उदारिक काय;? ए नव योग ठे.
मिश्र समकितनी मार्गणाए म
नना, वचनना, उदारिक वैकीय
ए दश योग ठे. ॥

मण वय नरला परिहार।सुहुम नव तेउ मिसि सविकुवा

देसविरति चारित्र मार्गणाए
मनना, वचनना, उदारिक,
वैकीय, वैकीय मिश्र; ए अ
गिअार जोग ठे ।

यथाख्यात चारित्रनी मार्गणा
ए मन, वचन, उदारिक, उदारि
क मिश्र, कारमण; ए अगियार
जोग ए रीते वासठ मार्गणाए
कहा ॥

देसे स विउद्धि दुगा । स कम्मु रल मीस अहखाएपूए

इवे बार उपयोग नाम त्रण अज्ञान

मति, श्रुत, विजंग; पांचज्ञान—

मति, श्रुत, अवधि, मनपर्यव,
केवल, चार दर्शन जेद.

चहु, अचहु अवधि, केवल, ए
बार जीवनुं लक्षण उपयोगता ॥

तिअनाण नाणपण चउ । दंसणवार जिअलखणु वउगा

देवगति, नर्कगति, तिर्यचगति,

इवे वासठ मार्गणाए तं उपयो अविरति, ए चार मार्गणाए न
ग कहे ठे:-मनपर्यव, केवलज्ञा व उपयोग ठे. उपर कहा ते त
न, केवल दर्शन, ए त्रण विना। जी वाकीए रहा ते ठे ॥

विणु मण नाण दुकेवलानवसुर तिरि नरय अजएसु ३०

इवे तेर मार्गणा ए उपयोग क

हे ठे:-त्रसकाय, मन, वचन, का ।
ययोग, स्त्री, पुरुष, नपुंसकवेद।
शुक्ल लेस्या, ८

आहारी, मनुष्य गति, पंचे
न्डि, संज्ञी, जव्य; ए तेर मा
र्गणाए वार उपयोग ठे ।

तस जोग वेअ सुका । हार नर पाणिदि सन्नि जवि सवे॥

इवे अगिअर मार्गणाए उपयो

ग कहे ठे:-चक्षुदर्शन, अचक्षु ।
दर्शन, कृष्ण, निल, कापोत, ते
जो, पद्मलेस्या ।

क्रोध, मान, माया, लोभ; ११
ए मार्गणाए केवलज्ञान, केव
ल दर्शन विनादश उपयोगठे॥

नयणे यर पाण लेसा । कसाय दस केवल दुगूणा॥३१॥

चक्षुदर्शन, अचक्षुदर्शन, ए चार
ठे. एकेन्डि, बेरन्डि, तेरन्डि, पृ
थ्वी, अप, तेउ, वाउ, अने वन

चौरिन्डि, असंज्ञी, एवेमार्गणा

ए उपयोग-मति अज्ञान, श्रुत
अज्ञान ।

स्वति; ए आठ मार्गणाए उप
योग मतिअज्ञान, श्रुत अज्ञान
अचक्षुदर्शन; एत्रण उपयोगठे॥

चउरिदि असन्निड अनाण । दंसङ्गबिति थावर अचस्कू

इवे ठ मार्गणाए पांच उपयो ।

ग ठे. मतिअज्ञान, श्रुतअज्ञान, ।

विज्ञंगज्ञान, चक्षुदर्शन, अच।

क्षु दर्शन ।

मिथ्यात, सास्वादनमां उपर क
ह्या ते पांचे उपयोग ठे ॥

तिअनाण दंसण डुगं । अनाण तिग अजवमिड्डुगे॥३२॥

खायक समकित, यथाख्यातचा

केवलज्ञान, केवलदर्शन, एबे

मार्गणाएकेवलज्ञान, केवलदर्श

रित्र, ए बे मार्गणामां त्रण अ
ज्ञान विना पांच ज्ञान, चार दर्श

न ए वे उपयोग ठे ।

न; ए नव उपयोग ठे ॥

केवलउगे निअडुगं नव तिअनाण विणु खइय अहखाए

चहु, अचहु, अवधि ए दर्शन
त्रणय; मतिश्रुत अवधि ए उ
पयोगदेसविरतिनीमार्गणाएठे।

मिश्र समकितनी मार्गणाए त्र
ण अज्ञान, मीश्र त्रण दर्शन;
ए उ उपयोग ठे.

दंसण नाणतिगं देसि । मीसि अत्राण मीसंतं ॥ ३३ ॥

दस उपयोग अणहारीए ठे. इ
वे अगिअर मार्गणाए सात उप
योग ठे; ते अनुक्रमे कहे ठे:-

इवे अणहारी मार्गणाए मन
पर्यवज्ञान, चक्षुदर्शन; ए वे
उपयोग विना ।

चक्षुदर्शन, अचक्षुदर्शन. अवधि
दर्शन, मति, श्रुत, अवधि मन
पर्यव, उ ए सात ॥

माणनाण चखु वजा । अण हारे तिन्नि दंस चउनाणा ॥

इवे ते अगिअरनां नाम कहे
ठे:-चारज्ञान; मति, श्रुत, अव
धि, मनपर्यव; चारसंजम-सा
मायक, ठेदोपस्थान, परिहा ।
र विशुद्धि, सूद्धम संपराय, उ ।
पसम समकित ।

हयोपशमसमकित, अवधिद
र्शन; एअगिअर मार्गणाए पूर्वे
कहा ते सात उपयोगजाणावा ॥

चउनाण संजमो वसम । वे अगे उहि दंसे अ ॥३४॥

इवे बीजा आचार्यना मतान्तर
त्रण योगमां; जीवस्थानक, गुण।
ठाणा, जोग, उपयोग, तेमां जे।
द ठे; ते कहे ठे-एमनो अन्निप्रा।
य केवल एक, एक जोग संबंधी।

मन शब्द प्रथम लीघो ठे. इवे
वचन योगे जीव स्थानक आठ
गुणठाणावे, योगचार, उपयोग
चार; अनुक्रमे नाम कहे ठे:-

ठे. अमे प्रथम समुदाये कहुंठे; बेरन्डि, तेरन्डि, चोरन्डि, असंझी तेथी पाठान्तर ठे. बाकीतो जि ए चार; पर्याप्त, अपर्याप्त ए आठ न मतमां जेदपके नही-मनयो जीव स्थानक; मिश्र्यात्व, सा गे जीव स्थानक बेठे; संझी प स्वादन; ए बे गुणठाणा ठे. कार्याप्त, अपर्याप्त; गुणठाणा तेर मण काय, उदारिक, उदारिक ठे. अजोगी विना जोग तेरठे. मिश्र, सत्यामृखा ए चार योग कार्मण, उदारिक मिश्र ए बे ठे उपयोग-मतिअज्ञान, श्रुत विना तेर उपयोग वारेठे. मन अज्ञान, चक्षुदर्शन, अचक्षुदर्शन; योगे नाम आवते पदे कहेशो। ए चार उपयोग ॥

दोतेर तेर बारस । मणे कम्मा अठ डु चउ चउ वयणे॥

हवे काययोगे जीव स्थानक चार, गुणठाणा बे; योग पांच, उपयोग त्रण, तेनो विवरो अनुक्रमे कहे ठे:-सूक्ष्म, वादर, पर्याप्त, अपर्याप्त, ए चार जीव स्थानक ठे. मिश्र्यात्व, सास्वादन, ए बे गुणठाणा ठे. उदारिक उदारिक मिश्र, वैक्रिय वैक्रिय मिश्र कार्मणकाय, ए पांच योग ठे. मतिअज्ञान, श्रुतअज्ञान, अचक्षु दर्शन, ए त्रण उपयोग ठे. ए काय योगे ।

ए रीते प्रथम त्रणयोगे जीव स्थानक, गुणठाणा, योग, उपयोग. एटला जेदे बीजा आचार्यनी अपेक्षा देखानी ॥

चउ डु पाण तिन्नि काये । जिय गुण जोगो वउगन्ने३५

हवे वासठ मार्गणाए ठ लेस्या कहे ठे:-लेस्या ठनी मार्गणाए जे लेस्यानी मार्गणा तेज लेस्या

ठे. कृष्णमां कृष्ण, नीलमां नी
ल, कापोतमां कापोत, तेजुमां
तेजु, पद्ममां पद्म; अने शुक्ल
मां शुक्ल ।

एकेन्द्रि, असंज्ञी, पृथ्वीकाय,
अपकाय वनस्पतिकाय, ए
पांच मार्गणाने विषे ॥

ठसु लेसासु सठाणं । एगिंदि असत्रि नू दग वणोसु ॥

पेहेली चार कृष्ण, नील, का
पोत, तेजु; लेस्यान ठे. उपरनी
पांचे मार्गणानमां पेहेली कृष्ण,
नील, कापोत, ए त्रएये ते कहेठे:

नर्कगति, बेरन्द्रि, तेरिन्द्रि, चौ
रिन्द्रि, तेनकाय, वायुकाय, ए
ठमां पहेली त्रण लेस्या ठे ॥

पठमा चउरो तिन्निठ । नारय विगल गि पवणोसु ॥३६॥

एडुग, ए चार मार्गणाए शुक्ल
लेस्या एक ठे; बाकी एकतालि
स मार्गणानां नाम-गति ३ पं
चेन्द्रि १ त्रस १ योग ३ वेद ३
कषाय ४ ज्ञान ७ संजम ५ द
र्शन ३ ज्ञव्य ९ समकित ६ सं
ज्ञी १ आहार २ ए एकतालिस

यथाख्यात चारित्र, सूक्ष्म संप
राय, केवलज्ञान, केवलदर्शन ।

मां ठ लेस्या ठे. एवासठ मार्ग
णाए लेस्या कही ॥

अहखाय सुहुमि केवल । डुगि सुक्का ठवि सेसठाणोसु ॥

हवे अढपावहुत कहे ठे-प्रथम
गति चारनो सर्वथी थोला मनु
ष्य संख्याता ठे. उत्कृष्टा नग
णत्रीस आंक सुधी, तेथी नार्की
असंख्यात घणा ठे. ते नार्कीथी

देवता असंख्यात घणा ठे. देव
ताथी तिर्यच सूक्ष्म सुधी अनं
त घणा ठे; ते आवता पदमां
कहेशे- ।

श्रीमाबेनेअसंख्याता. एकेअ
नन्ता;उपरकह्यातेनेजाणजो ॥

नर निरय देव तिरआ।थोवा ५ असंख णंत गुणा॥३१॥

ए मार्गणाए श्रीमाघणा ठे, ते आ
इवे पांच इन्दिमार्गणाएअल्पा पदमां अनुक्रमे कहे ठे-थोमा
बहुत पंचेन्दि, चोरन्दि, तेरन्दि, त्रणय, वीसेसा अधिका, एक अ
बेरन्दि, एकेन्दि ।
नन्तगुणा ॥

पण चउ ति ५ एगिंदिथोवातिन्नि अहिया अणंतगुणा
इवे ठ काय मार्गणाए थोमाघ पृथ्वीकाय, अपकाय, वायुकाय;
णा कहेठे:--त्रसकाय थोमा; ते ए त्रणप्रत्येके वीसेसा अधिका
थी अग्निकाय, असंख्यातघणा । वनस्पतिकाय अनन्ता ॥

तस थोव असंघगी नूजल निन्न अहिय वण णंता ३८
इवे त्रण योगमार्गणानो अट्टपा
बहुत मनयोगी, वचनयोगी, का श्रीमाअसंख्यातगुणा, अनन्त
ययोगी । गुणा ॥

मण वयण काय योगी । थोवा असंघगुणा अणंतगुणा
इवे त्रण वेदमार्गणानो अट्टपात्र
हुत पुरुषवेदी थोमा, स्त्री संख्या संख्यात पद स्त्री पदने कहुंठे
तगुणी । अनंतगुणा नपुंसक छे ॥

पुरिसा थोवा इन्दी । संघ गुणा णंत गुण कीवा ॥३९॥
लोन्नमार्गणाए चार एकएकधी
इवेकषाय मार्गणानो अट्टपाव विशेषा अधिका ठे. इवे आठ
हुत मानमार्गणा, क्रोधमार्गणा, ज्ञानमार्गणाए अल्पावहुत कहे

मायांमार्गणा ।

ठे. मनपर्यवज्ञानी थोमा ॥

माणी कोही माई।लोत्री अहिअ मणनाणिणो थोवा॥

अवधिज्ञानी असंख्यातगुणा;
मतिज्ञानी, श्रुतज्ञानी ।

अधिका अवधिज्ञानीथी मत्तिश्रु
त आपसमां तुढ्य ठे. तेथी वि
जंगज्ञानी असंख्यातगुणा ॥

उहि असंषा मइ सुअ।अहिअ समअसंषविजंगा ४०

विजंगज्ञानीथी केवलज्ञाननी मा
गणाए अनन्तगुणासिद्धिसहिता

तेथी मत्तिश्रुत अज्ञानी अनन्त
गुणा ठे मांढोमाह्य तुढ्य मत्ति
श्रुतअज्ञानी

केवल्लिणो णंत गुणा।मइ सुअ अत्राणि संत गुणतुद्धा॥

इवे चारित्रनी मार्गणानो अढपा
बहुत सूद्धम संपराय चारित्रिया

थोमा, तेथी परिहार विशुद्धिसं
ख्यातगुणा ।

संख्यातपद कहुं तेथी यथाख्या
त चारित्रिया संख्यातगुणा ॥

सुहुमा थोवा परिहार । संष अहषा य संष गुणा ॥४१॥

तेथी ठेदोपस्थापनी संख्यात

गुणा तेथी सामायक चारित्र व ।
न्त संख्यात गुणा ।

तेथी देसविरति असंख्याताठे;
तेथी अविरति अनन्त गुणा ठे।

ठेअ समईअ संषा।देस असंख गुणाणंतगुण अजया॥

इवे चार दर्शननो अढपा बहुत ।
थोडा असंख्याता, अनंताअनंता।

अवधि दर्शनी थोमा; तेथी चहु
दर्शनी असंख्यात गुणा; तेथी

केवलदर्शनी अनन्ता; तेथी अच
क्षुदर्शनी अनंत गुणा ठे ॥

थोव असंष दुणंता उहि नयण केवल अचस्कू ॥४२॥

शुक्ललेस्यावंत सर्वथी थोमा
 तेशी पद्मलेस्यावंत असंख्या
 ता; तेशी तेजोलेस्यावंत असं
 खयाता तेशी कापोतलेस्यावंत
 हवे लेस्या ठनो अढ्या बहुत का अनन्ता; तेशी निललेस्यावंत
 हे ठे--पण पश्चानुपूर्वि लेस्या । अधिका; तेशी कृष्णलेस्यावंत
 लेजो । अधिका ॥

पन्नाणु पुवि लेसा । थोवा दोऽसंख णंत दो अहिया ॥
 हवे समकित मार्गणानो अढ्या
 ज्ञव्यनी मार्गणानो अल्पाबहुता बहुत, सास्वादनसमकित्ती थो
 अज्ञव्य थोमा ज्ञव्य अनन्त । मा; तेशी उपशमसमकिति
 गुणा । संख्यात गुणा ॥

अज्ञवि अर थोवणांता । सासण थोवो वसम संखा४३॥
 तेशी मिश्र समकित्ती. संख्याता असंख्यात गुणा तेशी हाय
 गुणा; वेदकसमकित्ती, वेदक । क समकित्ती; तेशी मिथ्यास
 कथोपशम, ए एकज ठे । मकित्ती अनन्त गुणा ठे ॥
 मीसा संखा वेयग। असंप गुण षड्अमिच्च उअणांता ॥
 हवे संज्ञी मार्गणा केहे ठे-सं। आहारीनी मार्गणा केहे ठे-अ
 ज्ञी थोमा, असंज्ञी अनन्त गु। णहारी थोमा, आहारी असं
 णा ठे । खयात गुणा ठे ॥

सन्नि-अर थोवणांता । अणहार थोवे अर अणहार४४॥
 बीजे सास्वादन गुणगणे जी
 वना जेद सात ठे. बादर, एके
 हवे चौद गुणगणे जीवना चौ। न्दिबेरन्दि, तेरन्दि, चौरिन्दि, अ

द जेद फेलावे ठे--मिथ्यात्व गु संज्ञी, ए पांच अपर्याप्त, संज्ञी
 णठाणे जीवना जेद चौदे ठे। पर्याप्त, अपर्याप्त, ए मलीने सात
 सब जिअठाण मिठे। सगसासणि पण अपजसन्निडगं॥

बाकी गुणठाणां अगियार, ते
 मिश्र, देस, प्रमत्त, अप्रमत्त,
 निवृत्ति, अनिवृत्ति, सूक्ष्म
 संपराय, उपशान्त, क्षीण मो
 ह, सजोगी अजोगी ए अगि

समकित गुणठाणे जीवथानक। यारे जीव स्थानक संज्ञी पर्याप्त
 वे ठे; संज्ञीपर्याप्त अपर्याप्त १। एक ठे ५

सम्मे सन्नि ३ विहो । सेसेसु सन्नि पज्जतो ॥ ४५ ॥

इवे गुणठाणे पंदर जोग कहे आहारक डुगविना आठमे, नव
 ठे:-मिथ्यात, सा स्वादन अने मे, दशमे, अगियारमे तथा बा
 समकित; ए त्रण गुणठाणे जो रमे ए पांच गुणठाणे जोग क
 ग तेर होय । हे ठे:--

मिठु डुगि अजइ जोगा । हारडुगूणा अपुव पणगेन ॥

मनना चार, वचनना चार। उदारिक, वैक्रीय सहित दश जो
 अने उदारिक, ए नवयोग न। ग ठे; तेज पूर्वना नवने वैक्रीय,
 परनां पांच गुणठाणे ठे, वै। वैक्रीय मीश्र ए वे सहित अगि
 क्रीय सहित ते कहे ठे:--। यार जोग पांचमे गुणठाणे ठे॥

माण वय उरल सविठवि मीसि स विठवि डुगदेसे, ४६॥

हवे ठे प्रमत्त गुणठाणे आहा

रक, आहारक मीश्र, सहित त। इवे अप्रमत्त गुणठाणे,
 था पूर्वना अगिआर सुखां तेर । वैक्रीयमीश्र, आहार

जोग ठे.

क मीश्र; विना अगिअर जोग ठे

साहार दुग पमत्ते । ते विजुवा हार मीस विणु इअरे ॥

हवे तेरमे गुणठाणे कहे ठे:-;का
र्मणकाय, उदारिक, उदारिक
मीश्र, सत्यमन, असत्वा मृषा,
मनयोग, सत्य वचन योग, अ
सत्या मृषा वचन योग, ए सा
त योग ठे ।

आद्यन्त मन वचन, ते गया पद
मां कहां ठे सजोगी तेरमे. हवे
अजोगी गुणठाणे जोगातितठे ॥

कम्मु रल्ल दुगंता इम । मण वयण सजोगिन अजोगी ४९ ॥

हवे गुणठाणे उपयोग बार कहे
ठे:-मिथ्यात्व, सास्वादन; ए बे
गुणठाणे मति श्रुत, विजंग अ
ज्ञान, चहु, अचहु, बे दर्शन; ए
पांच उपयोग ठे ।

हवे अविरति अने देसविरति,
ए बे गुणठाणे उपयोग-मति
श्रुत, अवधिज्ञान, चहु, अचहु
तथा अवधि दर्शन ए ठे ॥

ति अनाण दुदंसा इम दुगे अजय दंसिनाण दंस तिगं ॥

मीश्र गुणठाणे तेज ठे उपयोग;
पण जेने समकित सबल, तेने
ज्ञान सबल जेने मिथ्यात सब
ल, तेने अज्ञान सबल; पण उप
योग ठे. हवेठठा गुणठाणाथी बा
रमा सुधी सात उपयोग ठे-म
ति, श्रुत, अवधि, मनपर्यव, च
हु, अचहु, अवधि दर्शन एसात ।

ठठाथी बारमा सुधि "जयाइ"
पदनो अर्थ हवे तेरमे तथा चौ
दमे; ए बे गुणठाणे केवलज्ञान
तथा केवल दर्शन; ए बे उपयो
ग ठे ॥

ते मीसि मीस समणा । जयाइ केवल दुगं तदुगे ४८ ॥

वली वैक्रीय तथा आहारक कर तां उदारिक मीश्र, सिद्धान्त का हवे सिद्धान्तने तथा कर्म ग्रन्थ र कहे ठे; पण ते अर्हियां गवे ने जे फेर ठे ते देखामे ठे—सि ख्युं नथी. मूल वैक्रीय अपर्या ङान्तमांसास्वादनने ज्ञानी कह्या प्ते आय ठे पण उत्तरवैक्रीये ठे, अर्हियां अज्ञानी कह्या ठे। अर्हियां गवे ख्युं नहि ॥

सासण जावे नाणं । विउवगा हारगे उरल मिस्सं ॥

वली सिद्धान्तमां एकन्द्रिने सा स्वादन गुणठाणु कहुं नथी;ने अर्हियां तो कोइ जीव उपशम समकित वमतो एकन्द्रिमां जा य तेने सास्वादन आय ।

एटला बोल अर्हियां गवे ख्या न थी. सिद्धान्ते कह्या ठे तो पण अर्हियां पूर्वानु योग ठे माटे ॥

नेगिंदिसु सासाणो । नेहा हिगयं सुअ्र मयंपि ४ए ॥

एक सातमामां त्रण उपर कही

हवे गुणठाणे ठ लेस्या कहे ठे— ते ठे हवे आठमाथी तेरमा सु प्रथमथी षठा गुणठाणा सुधी धी ठए गुणठाणे शुक्ल एक ले सर्वे लेस्या ठे. तेजु, पद्म, शुक्ल। स्या ठे चउदसुं तो अलेसी ठे ॥

ठसु सवा तेउ तिगं । इगि ठसु सुक्का अजोगि अद्धेसा ॥

कसायजोग, अर्हिया प्रमाद जो

हवे बंधनां कारण चार कहे ठे—मिथ्यात, अवृत्त । गमां गवे ख्यो ठे. ए चार मूल बन्ध हेतु ठे ॥

बंधस्स मिन्न अविरइ । कसाय जोगति चउ हेउ ५०॥

हवे प्रथम मिथ्यातना पांच जे अज्जिनिवेश-वितराग वचन, जा द कहे ठे; अज्जिग्रहिक--गुण अ णीने विपरित प्ररुपे--संशयि वगुण अजाणे तेज जलुं जाणे क--जिनवचनमां संदेह धरे.

कदाग्रह--अनजिग्रहिक सर्वद । अनाजोगिक--जे धर्मकरणीप्र
र्शन धर्मतुल्य जाणे । मुख करे ते अव्यक्त पणे ॥

अजिग्रहियमणजिग्रहियाजिनिवेसिअ संसइयमणाजोगा
ए पांच मिथ्यात कहां; । मननो अण संवर फरसादि पांच
हवे अवृत्त बार कहे ठे:- इन्दिनो अण संवर, ठकाय जी
वना वधादिकनो अण संवर, ए
बार अवृत्त ॥

पणमिन्नबारअविरइ। मण करणानियमुठजिअ वहो५१

हवे कषायबंधस्थानकना उ
त्तर जेद कहे ठे नवनो कषाय
हासादिक ठ, स्त्री वेदादि त्रण,
मली नव अनन्तानुबंधी.क्रोध,
मान, माया, लोभ, अप्रत्याख्या
नि प्रत्याख्यानी संजलनाए सो
ल मले पचीस जेदे कषाय. हवे
पंदर जोग-मन, वचन, काया ।
ना ए पंदर जोग ।

ए चारे मूलबन्ध हेतुना उत्तर
जेद सत्तावन थया ॥

नव सोल कसाया पनर जोगा इअनुतरानु सगवन्ना ॥

हवे मूलबन्ध हेतु चार, तेने गु
णठाणां कहे ठे-कीयां गुणठा
णां केटलां, कीयां बन्ध स्थान

के, ते कहे ठे. एक मिथ्यात्व, । पेहेले चारे बंध हेतु ठे. मिथ्या
चारगुणठाणां. सास्वादन, मी । त, अवृत्त, कषाय, योग. बे, त्र
श्र, समकित्त, देसविरति, ए चा। ण, चार, पांचमे गुणठाणे मि
र हवे पांच गुणठाणां--प्रमत्त, । थ्यातविना त्रण बंध हेतु ठे. ठ,

अप्रमत्त, अपूर्व, अनिवृत्ति, सू। सात, आठ, नव, दश, कषा
 ह्रमसंपराय; ए पांच. त्रण गु। य, योग, ए बे ठे ११-१२-१३
 ठाणां -उपशान्त, क्लीण, सजो। एक जोग ए प्रतियो बंध ठे
 गी केवली; ए त्रण ॥ चौदमे अबंध ठे ॥

इग चन पण तिगुणेषु चनति डु इग पच्चन बंधो॥५१॥

हवे एकसो विस प्रकृति, चार बन्धहेतुमां कइ; केटली प्र
 कृति केटला, क्रिया बन्ध हेतुथी बंधाय ते कहे ठे:-साता वेदनि
 चारे बन्ध हेतुथी बंधाय ठे. सोल प्रकृति, मिथ्यात्व एक बन्ध
 हेतुथी बंधाय ठे; तेनां नाम-नर्कत्रिक, जातिचार, स्थावर चो
 क, हुंमक, ठेवठो, आताप, नपुंसक, मिथ्यात्व ए सोल. हवे
 पांत्रीस प्रकृति मिथ्यात्व, अवृत्त, ए बे बंधहेतुथी बंधाय तेनां
 नाम-तिर्यंच त्रिक, श्रीणंधीत्रिक, दुर्जगत्रिक, अनन्तानुबन्धि चो
 क, मध्यसंघयण, मध्यसंस्थान, कुख गइ, निच गोत्र, उद्योत,
 स्त्रीवेद, वज्ररिषन्नाराच, मनुष्यत्रिक, अप्रत्याख्यानिचोक, उ
 दारिक, ए पांत्रीस ठे ते हेतुथी बांधे ॥

चन मिच्च मिच्च अविरइ पच्चइया साय सोलपण तिसा॥

आहारक शरीर, अंगोपांग जिन
 नाम विना बाकी पांसठ बंधा
 य तेनां नाम-प्रत्याख्यानि, ४
 सोग, अरति, अस्थिर, बे अजस,
 अशाता, देवायु, नीझडुग. देव
 डुग, पंचेन्डि, शुभ्रविहायोगति,
 त्रसदस वैक्रीय, उपांग समचो
 रस, निर्माण, वर्णचोक, ४ अ
 गरु लघु, ४ हास, रति, जय.

डुगंठा, पुरुषवेद, संजलन चो
क, ४ दर्शनावर्णी चोक, ४ ज्ञा
नावर्णी ५ अन्तराय, ५ उंचगो
त्र, शरीर, ३ ए पांसठ प्रकृति
हवे मिथ्यातविना जिन नाम
त्रण हेतु ए बंधाय. आहारक क
हवे जोगविना त्रण बन्ध हेतु। पायजोग, ए बे प्रति बंधाय. ए
श्री पांसठ प्रकृति बंधाय ठे ते। सर्वमली १२० ने बंध हेतु
कहे ठे ।
कह्यां ॥

जोग विणु ति पच्चइया। हारग जिण वज्ज से साठ ५३॥

हवे गुणठाणे उत्तर बन्ध हेतु स
त्तावन मध्ये कये गुणठाणे के चालिस पद उपरना पदमां
टलो बन्ध हेतु ठे, अनुक्रमे पंचा जोरुजो. नगणचालिस, ठ
वन पचास, तेतालिस, ठेतालिस, विस, चोविस, बाविस; पा
पेहेले, बीजे, त्रिजे, चोथे । चमे, ठठे, सातमे, आठमे ॥

पण पन्न पन्न तियठहिय। चत्त गुण चत्तठ चत्तडुगवीसा॥
सोल, दश, नव, नव, मात, न । हेतु ए रीते. चौदमे तो बन्ध
वमे, दशमे अगियारमे, बारमे। हेतु एके नथी ॥

तेरमे,

सोलस दस नव नव सत्ताहेउणो न अजोगंमि ५४ ॥

हवे उपर गुणठाणे नुधे बन्ध स्थानक ए बेउंणा पंचावन ठे.
कह्यां; पण घटारुचानां नाम कहे छे- हवे सास्वादने पचास
मिथ्यात गुणठाणे पंचावन कह्यां ते हेतु कह्या; ते आहार
सत्तावनमांश्री आहारक शरीर, मीश्र क डुग, पांच मिथ्या
त्व, ए सात विना ॥

पण पत्र मित्र हारग। डुगूण सासणि पत्र मित्र विणा॥

हवे मिश्र गुणगणे तेतालिस

ठे; ते आहारक डुग, मिथ्यात

पांच, उदारिक मीश्र वैक्रियमी

श्र कार्मण, अनंतानुबंधी चा

र; ए चौद विना ॥

तेतालिस मीश्रे बंध ठे. हवे

ठेतालिस बंध हेतु कहे, ठे ॥

मिस्स डुगकम्म अण विणु। तिचत मीसे अहठवत्ता५५

उदारिक मीश्र, वैक्रीय मीश्र,

कार्मण, ए त्रण तेतालिसमां

मेलवीए ते वारे चोथे गुणग

णे ठेतालिस बंध हेतु ठे ।

त्रसनी अविरति, कार्मण, उ

दारिक मीश्र, अप्रत्याख्यानि

चोक चोथे ठेतालिस इता, ते

मांथी ए सात

सडु मिस्सकंम अजए । अविरइकंमुरल मीस वि कसाए

मूकी बाकी उगणचालिस ब

न्धहेतु ठे, देसवृत्तिए ।

मुत्तु गुण चत देसे ।

हवे पांचमे उगणचालिस ह

ती तेमांथी पन्नर काठतां बाकी

चोविस रहे; तेमां आहारकडुग

जेलतां ठविस ठे. पन्नरनां ना

म-अवृत अगिअर, अने प्रत्या

ख्यानिचोक मली पन्नर थाया।

अविरइइगार तिकसाय ।

चोविस होय हवे फरी आठमे

अपूर्वे ।

ठविस बन्धहेतु, आहारक डुग

सहित ठठे प्रमत्ते ठे; ते केम ?

ते आवता पदमां कदेशे ॥

ठवीस साहार दु प्रमत्ते ५६ ॥

वर्जवां उपरना ठविसमांथी वै

क्रिय मिश्र, आहारक मीश्र ए

वे रहित सातमां अप्रमत्ते ॥

वळअपमत्तिमीस डुगरहिया॥

बाविस; वैक्रीय, आहारक, ए

बे विना ॥

चतुर्वीस अपुत्रे पुण । दुर्वीस अविनविआहाराऽ॥

हवे दसमा सूक्ष्म संपराय गुण
नहि उबन्ध हेतु हासादिक ।
हास, रत, अरत, जय, शोका
दुगंगा, ६ नवमे गुणगणे ।
सोल बन्ध हेतु ठे ।

गणे उपरना सोलमांथी उ का
ढतां दश बन्ध स्थानक ठे स्त्री,
पुरुष, नपुंसक, संजलन क्रोध,
मान, माया ए उ विना ॥

अठहास सोल बायरि सुहुमे दस वेअसंजलणति विणा ॥

बारमे क्षीणमोह, अगियारमे
उपशान्त मोहे संजलन लो ।
उ विना नव बन्ध हेतु ठे ।

तेरमा सजोगी गुणगणे पूर्वे क
हेला सात, बन्ध हेतु ठे; जोग
प्रति. सतमन, असत्या अमृषा
मन, सत्य वचन, असत्या अमृ
षावचन, उदारिक, उदारिक मी
श्र, अने कार्मण ए सात ठे ॥

स्त्रीणु वसंति अलोजा । सजोगि पुधुत्त सग जोगाऽ॥

हवे चौद गुणगणे मूल कर्मनो
बन्ध कहे छे. पेहेले, बीजे, चो
थे, पांचमे, ठठे, सातमे; ए उ
गुणगणे आयु बांधतां आठनो
बन्ध; आयु न बांधतां सातनो ।
बन्ध ।

त्रीजे, आठमे, नवमे, आयु
बंध नथी सातनो बन्ध ठे ॥

अपमत्तता सत्त ठ ।

मीस अपुत्र बायारा सत्त ॥

दशमे मोहनी कृयथये मोहनी ।
आयु विना छनो बन्ध छे. हवे
एकनो बन्ध छे ते कहे छे ।

उपरनां अगिआरमुं, बारमुं, ते
रमुं; ए त्रणमां एक वेदनिनो ब
न्ध छे चौदमे अजोगिये अबन्ध ठे

बंधहिं ठ सुहुमो एग ।

मुवरिमा बंधगा जोगी ५ए ॥

हवे चौद गुणगणे कर्मनी उद
य, सत्ता, कहे छे:-मिथ्यातथी
दसमा सुधी दस गुणगणे सत्ता,
उदय ।

आठे होय. मोहनी विना वा
रमे सातनो उदय सत्ता छे॥

आसुहुमं संतुदए । अठवि मोह विणु सत्त षीणम्मि ॥

तेरमे, चौदमे, चारनो उदय; चा
रनी सत्ता छे. वेदनि, आयु, ना
म, गोत्र, ए चार उपशान्त अ
गियारमे आठे छे ।

सत्तामां सातनो उदय छे,
उपशान्ते ॥

चक्र चरिम डुगे अठउ ।

संते उवसंति सत्तु दए ६०॥

हवे चौदे गुणगणे कर्मनी उदि
रणा कहे छे:-उदिरणा मिथ्या
त्व, सास्वादन, अविरति, देस
विरति, प्रमत्त, ए पांच गुणगणे ।

सात, आठनी छेली आवलिए
आयु कर्मनी उदिरणां नथीमा
टे सात. मीश्र, त्रिजे गुणगणे
सदा आठनी उदिरणा छे. मर्ण
नथी माटे हवे वेदनि आयुविना

उयरंति पमत्तंता । सग ठ मीस ठ वेअ आउ विणा ॥

छ कर्म, पांच कर्म, दशमे उदि
रे छे; वेदनि आयु विना छ. वेद
नि मोहनी आयु विना पांच अ

उनी उदिरणा सातमे, आठमे,
नवमे, ए त्रण गुणगणे छे ।

गियारमे पांच कर्मनी उदिर
णा छे ॥

ठग अपमत्ताइ तउ । छ पंच सुहुमो पणु बसंतो ६१ ॥

हवे वारमे क्लिणमोहे पांचनी त

था बे कर्मनी उदिरणा छे प्रथ
म पांच उदिरे छे. पढी ज्ञानावा अजोगी चौदमे उदिरणा नथी
षी, दर्शनावली, श्रंतराय; ए त्रा गुणठाणे वर्तता जीव तेनाअ
ए कर्म क्य थयेनाम, गोत्र,। ल्पाबहुत कहे छे:-उपशान्त अ
ए बे कर्म उदिरे छे; तेरमे पणा गियारमे वर्तता जीव थोना उ
नाम, गोत्र, एबेनी उदिरणागे त कृष्ण ५४ छे माटे ॥

पण दोषीण डु जोगी । णुदीरगु अजोगि थोवउ वसंता ॥

अनिवृत्ति नवमाना आठमा अ
पूर्वना ए त्रण आपसमां सर
तेथी क्षिण मोह बारमे गुणा खा. बारमाथी अधिका ते केम
ठाणे संख्यात गुणा जे माटे चोपन उपशमना एकसो आठ,
रूपक श्रेणिए चरता उत्कृष्ण। रूपकना बनेना मली एकसो
१०८ होय माटे तेथी सूक्ष्म । बासठ आय माटे विशेषा अ
संपराय दशमाना । धिका कह्या छे ॥

संष गुण षीणसुहुमा । निअटिअपुव्व सम अहिया ६२ ॥
तेथी सजोगी केवली गुणठाणे संख्यात गुणा पद प्रथमे उपर
वर्तता जीव संख्यात गुणा ठे। ना पदमां गण्युं ठे, तेथी देसवृ
उत्कृष्ण बे कोरथी नव क्रोर । ति गुणठाणे असंख्यात गुणा
ठे; माटे हवे तेथी सातमा अ । जीव ठे. तिर्यंघ, गर्ज, पंचे
प्रमत्त गुणठाणे वर्तता जीव सं । न्दि पर्याप्ता ज्ञड्या तेथी सास्वा
ख्यात गुणा ठे. उत्कृष्ण बे ह । दने वर्तता जीव असंख्यात गु
जार कोरथी नव हजार क्रोर । णा पण होय; तेथी मिश्र गुण
ठे, माटे तेथी इतर ठग प्रमत्ते । ठाणे असंख्याता सास्वादनथी
संख्यात गुणा; अप्रमत्तथी प्र । काल अन्तर मुहूर्त ते मोटो
मत्ते संख्याता होय माटे । ठे ते माटे ॥

जोगि अपमत्त इअरे । संष गुणा देस सासणा मीसा ॥

तेथी अविरति समकित्ती असं । उपर कह्या देस, सास्वादन, मी
रुयात गुणा ठे. चारे गतिमां । श्र, अविरति, अजोगी मिथ्या
पामीए माटे तेथी अजोगी अनं। त्व; तेमां चारने असंरुयात पद
त गुणा ठे. सिद्ध जगवान ठे,। अने बे पाठलाने अनन्त पद
तेथी मिथ्याति अनन्त गुणां। जोरुयुं ठे ॥

अविरय अजोगि मिन्हा । असंख चउरो दुवेणंता ६३

हवे मूल पांच जाव कहे ठे- परिणामिक, ए पांच जाव. हवे
उपशम, हायक, क्योपशम,। तेना उत्तर जेद कहे ठे-अनुक्रमे
उदयिक जाव, ४ । गणजो-बे, नव, अठार, एकविश

जवसम षय मीसो दय । परिणामा दु नवठारइग वीसा
त्रण्य ए उत्तर जेद त्रेपन स । उपशमना बे जेद-उपशम सम
त्रिपाति ते जेमां बे, त्रणादि । कित, उपशम चारित्र; ए प्रथम
जाव मले ते सत्रि पाति । जाव जेद ठे ॥

तिअ जेअ संनिवाइय । सम्मं चरणं पढम जावे ॥६४॥

हवे त्रीजा हायक जावना नव। हायक समकित, दानादि पांच
जेद कहे ठे-केवल ज्ञान, केव । लब्धि दान, लाज, जोग, उप
ल दर्शन २ । जोग, वीर्य, यथाख्यात चारि

त्र, ए नव हायक जावना
जेद ठे ॥

बीए केवल जुगलं । सम्मं दाणाइ लद्धि पाण थरणं ॥

हवे बीजा क्योपशम जावना
जेद अठार-शेष उपयोग दश,
चार ज्ञान-मति, श्रुत, अवधि।
मनपर्यव, त्रणअज्ञान-मति, ।
श्रुत, बिजंग, त्रण्य दर्शन-चक्षु।

पांचलब्धि-दान, लाज, जोग,
उपजोग, वीर्य, समकित, देस
विरति, सर्व विरति; ए अराठ

अचक्षु, अवधि; ।

हयोपशम ज्ञावना ज्ञेद ठे ॥

तइए सेसु वनगा । पण लक्ष्मी सम्म विरइ डुगं ॥३५॥

असंजम वा अविरति लेस्या; क्र,

नी. का. ते. प. शु. क्रोध, मान,

इवे उदयिक ज्ञावना एकवि

माया, लोत्र, देवगति, नरगति,

स ज्ञेद कहे ठे; अज्ञान, आ

तिर्यचगति, नर्कगति, स्त्री, न

सिद्ध संसारी ।

पुंसक, पुरुष, २० अने ॥

अत्राण मसिद्धता । संजम लेसा कसाय गइ वेअ्रा ॥

मिथ्यात्व; ए एकविस उदयिक

ना ज्ञेद. ए चोथाना थया; इवे

परिणामिक ज्ञावना त्रण ज्ञेद।

अत्रव्य, जीवत्व; ए त्रण प

कहे ठे-त्रव्य ।

रिणामिकना ज्ञेद ॥

मिन्हे तुरिए ज्ञवा । ज्ञवत्त जीअत्त परिणामे ॥६६॥

परिणामिक ज्ञावे जीवपणु,

त्रव्यपणु उदयिक ज्ञावे गति,

लेस्या, वेद कषाय, ए त्रिक जो

इवे सन्निपातिक ज्ञावना भांगा। गी एक ज्ञांगो; ते चारे गतिए

कहे ठे:-चार ज्ञांगा चारे गतिए। गणतां चार ज्ञांगा थाय ठे. इ

ते कहे ठे; त्रण ज्ञाव मिश्रिता वे चतुः संयोगी गणे त्यारे हा

मिश्र ज्ञावे, इन्डिय, ज्ञान, अज्ञा। यक ज्ञाव सहित चार गतिये

न दर्शन, लब्धि; चारे गतिए । चार ज्ञांगा ॥

चउ चउगईसु मीसग । परिणामुदएहिं चउ सु षइएहिं॥

अथवा उपशम सहित गणिये

तो पण चारे गतिये चार ज्ञां

गा थाय ठे. ए मूल ज्ञांगा त्रण;

एम चार; तेरमा चौदमाना के

उत्तर ज्ञांगा बार थया उपशम। वलीने ज्ञाव त्रण होय, बे नहि.
 ज्ञावे, सम्यक्त मिश्र ज्ञावे, ५। घातीकर्म अज्ञाव ठे माटे परि
 न्दिय ज्ञान दर्शन लब्धि उदयि। णामिक ज्ञावे जीवत्व उदयिक
 क ज्ञावे गति लेस्या वेद कषा। गति लेस्या असिद्ध क्हायक
 ज्ञाय, प्रणामिक ज्ञावे, जीवत्व,। नादि ए त्रण ज्ञाव ठे. मूल ज्ञां
 ज्ञव्यत्व. ए चतुः संयोगी होया। गा चार, उत्तरज्ञांगा तेर थया॥
 नवसम जुएहिंवा चउ केवल परिणासु दय षड्ए ॥७७॥

हवे पंच संजोगी ज्ञांगो एक क
 हे ठे—कोइक मनुष्य उपशम
 श्रेणिए ठे; क्हायक समकित ठे,
 हवे सिद्ध जगवन्तने क्हायका तेने उपशम चारित्र ठे. तेने पं
 ज्ञाव, परिणामिक ज्ञाव; ए चसंजोगी ज्ञांगो लागे ठे—क्हाय
 बे ज्ञाव ठे. मूल ज्ञांगा पां क, उपशम, क्हायोपशम, उदयि
 च, उत्तर ज्ञांगा चौदे। क अने परिणामिक, ए पांच ॥
 स्वय परिणामे सिद्धा। नराण पण जोगु वसम सेठीए
 सन्नि पातिकना भांगा ठविस
 ठे; तमां भांगा छ वसता क्हाया। वाकी भांगा विश, असंभव
 ए सन्निपाति भावना मूल भां। ठे. कोइ जीवमां लाभे नहि
 गा ठे, उत्तर पंदर क्हाया। तेणे असंभवी छे ॥

इत्थ पन्नर सन्निवाइत्थ। ज्ञेया वीस असंज्ञविणो ६७॥
 हवे ते भाव कोया कर्मयोगे हो
 य ते कहे ठे—उपशम भाव ए। चार घाति कर्ममां ठे, वाकी
 क मोहनी कर्ममां ठे. वाकी क। नां कर्ममां नहि. वाकी त्रण
 र्ममां नहि. हवे क्हायोपशम भा। उदयिक, परिणामिक, क्हाय
 वे कर्म कहे ठे। क आठे कर्ममां ठे ॥

मोहोवसमो मीसो । चउ घाडसु अठ कम्मसु असेसा ॥
हवे उए इव्यमां भाव कहे छे.

परिणामिक भाव धर्मास्तिका पुज्जल खंधमां उदयिक भाव
यादि छ एमां ठे । पण होय ॥

धम्माइ परिणामिअ । ज्ञावे पंधा उदयएवि ६ए ॥

हवे चौद गुणठाणे भाव कहे

छे:—समकित, देसविरति, प्रमत्त,

अप्रत्त, ए चार गुणठाणे जेने क

योपशमिक, समकित होय ते।

ने मिश्र भावे ज्ञानदर्शन विर ।

ति—उदयिक भावे गत्यादिक, पा

रिणामिक ज्ञावे जीवत्व, ज्ञव्या

त्व, ए त्रण संयोगी होय. हवे ।

चार संजोगी ज्ञाव कहे ठे:—

जे क्हायक समकिति जीव, ते ।

चारे गुणठाणे ठे. तेने चार ज्ञा

व ठे. क्हायक ज्ञावे, समकित ।

मिश्र ज्ञावे, ज्ञानादिक उदयिक

ज्ञावे, गत्यादिक परिणामि ज्ञा

वे. जीवत्व ए चार. हवे जे जी

व उपशम समकिति ठे; तेने उ

पशम ज्ञाव, उदयिक; परिणा

मिक, क्हायोपशमिक, ए चार ।

सम्माइ चउसु तिग चउ । ज्ञावाचउ पणु वसामगु वसंते

बारमे कीण मोह, आठमे आ

पूर्वकरण; ए बे गुणठाणे चार।

हवे उपशम श्रेणिए बे संबधी

भाव कहे छे:—त्यां गुणठाणां

त्रण-नवसुं, दससुं, अगियारसुं

ए त्रण छे. उपशम श्रेणिए, उ

पशम समकिते, चार ज्ञावठे

उदयिक, गति, परिणामिक जी

वत्व, क्हायोपशमिक इन्द्रिय,

उपशमिक समकित चारित्र;

हवे क्हायक समकिति उपशम

श्रेणि ए पांच ज्ञाव ठे. क्हाय

क ज्ञावे समकित, उपशम

ज्ञावे चारित्र उदयिक ज्ञावे ग

ति, परिणामिक ज्ञावे जीव

त्व; अने क्हायोपशम ज्ञावे इ

न्द्रि, एमचार-पांच ज्ञाव ठे ॥

हवे तेरमे, चौदमे गुणठाणे त्र

ण ज्ञावठे--उदयिक, परिणामि

ज्ञाव ठे-ह्नायक, परिणामिक,। क, ह्नायक. हवे चोथा गुणठाण
 उदयिक, ह्योपशमिक; ए चा। थी अगियारमा सुधी पांच ज्ञा
 र ठे. हवे पेहेलां मिश्यात, सा। व पण ठे; पण उपर कह्या ते
 स्वादन, मिश्र ए त्रण गुणठाणे। ज्ञाव एक जीव संबंधी कह्याठे
 ज्ञाव त्रण ठे-परिणामिक, उदा बहु जीव संबंधी बहु ज्ञाव जा
 यीक, ह्योपशमिक । णवा ॥

चन षीणा पुव्व तिन्नि । सेस गुणठाणगे ग जिए ७० ॥

परित्त, असंख्यातु जुतअसंख्या
 हवे संख्यातादिकनो विचारका तु(असंख्यात,असंख्यातु)ए पो
 हे ठे; प्रथम संख्यातु ते एक जे । ताना पद सहित त्रण बोलजो
 द असंख्यातु तेना त्रण जेद ठे । मतां असंख्याता त्रण जेदथाय
 संबिज्जे ग मसंघं । परित्त जुत्त निअप्रपयं जुयंतिविहं ॥

एम संख्यात, असंख्यात, अन
 न्त, त्रणना मली सात जेद थ

एम अनन्ताना पण त्रण जेद।
 ठे. (परित्त, अनंतु) जुत्त, अमं।
 तु अनन्त, अनंतु ।

या; ए सातने ऊघन्य, मध्यम,
 उत्कृष्ट, त्रणे पदे जोमतां सात
 तरी एकविश जेद थया ॥

एव मणंतं पि तिहा । जहन्न मज्जु कसा सवे ॥ ७१ ॥

हवे ते जेदना अर्थ देखामे ठे-
 ऊघन्य संख्यातु बेना आंकने
 कहे ठे ।

हवे मध्यम संख्यातु त्रणथीमां
 मी ज्यां सुधी उत्कृष्टु न थाय
 त्यां सुधी मध्यम ॥

लहु संबिज्जं दुं चित्र । अनपर मज्जिमंतु जा गुरुअं ॥

हवे उत्कृष्ट संख्यातु कहे ठे-
 जंबुद्धिप प्रमाणे- ।

चार प्याला तेनी प्ररुपणादिक
 ए रीते; ते आगल कहे ठे ॥

जंवूद्धीव पमाणय । चउपद्ध परुवणाइ इमं ॥ ७२ ॥

हवे ते चार प्यालानां नाम क प्रतिसिलाग, महासिलाक, ए हे ठे-अनवस्थित, सीलाग । चार नाम ॥

पद्म्राण वठिय सिलाग । पद्मिसिलाग महासिलागस्का ॥

वेदिका सहित ते प्यालामे जग ति; ते जगति आठ योजन उंची नीचे वार योजन, मध्ये आठ योजन, उपर चार योज

हवे ते प्यालानुं प्रमाण कहे ठे- न, पहोली ते उपर पांचसे पेहेलानुं प्रमाण लाख योजन धनुष लांबी-पहोली; बे गानु लांबो-पहोली; एक हजार यो नुंची वेदिका ठे. ते प्यालामां जन नुंमो । शोखर सुधी शरशव जरीए ॥

जोयण सहसो गाढा । सवेइ अंता स सिंह जरिआ ९३

तेवो अनवस्थित प्यालो ते मा न सहित कोइ देव उपामी छी सरशव नाखतां ते सघला प--समुइ प्रत्येके एक, एक । सरशव खाली आय. पहेलो ॥

तो दीवु दहीसु इकि क सरिसवं खिविय निठिए पढमे ।

जे छीप वा समुइ प्रथम प्यालो ते फरी सरशवे जरीए; ते पूर्व खाली थयो ते छीप वा समुइ नी पेठे छीप समुइ प्रत्येके सर प्रमाणे प्यालो कल्पिए । शव नाखतां ज्यां खाली आय ॥

पढमं वतदंत चिअ । पुण जरिए तंमितह वीणे ९४ ॥

ते छीप वा समुइ बीजीवार खा ली आय; ते छीप--समुइ प्रमा णे प्यालो कल्पे, तेमां फेर श रसव जरे. हवे पेहेलो प्यालो ज्यां खाली थाय त्यां सीलाग

नामना बीजा प्यालामां एक एम एक, एक, सरशव बीजा
दाणो नाखीए । प्यालामां नाखतां ॥

षिप्पइ सलाग पद्धे गु । सरिसवो इअ्र सलागषवणोणं ॥

पूर्वनी पेठे ते उधरीने तेनी री
ती नीचे मुजबः-पेहेला प्याला
थी बीजो ज़रवो. ते नाखता बी
जे जे द्वीप-समुडे पेहेलो प्या जो जे समुडे वा द्वीपे खाली
लो खाली थाय; ते, ते क्षेत्र तु थाय,त्यारे त्रिजामांदाणो एक
द्वय प्यालो कळपी ते ज़रवो. ने नाखे. फेर पेहेलाथी बीजो ज़
बीजामां एक, एक दाणो नाख रे. वली बीजो उपादे. ते नाख
तां बीजो ज़राय ते वारे, हवे तां खालीथाय त्यारे एकदाणो
बीजो प्यालो ज़रेलो उपादीने त्रिजामां नाखे, ते पढी फेरपे
तेमांथी एक, एक दाणो द्वीप- हेलाथी बीजो ज़रते उपादेने
समुडे नाखतां ते बीजो प्यालो खाली थाय त्यारे त्रिजो दाणो
खाली थाय तेवारे त्रिजा पदी त्रिजामां नाखेएन्याये त्रिजो
सलाक प्यालामां एक, एक स ज़रेते त्रिजो ज़राय त्यारे तेउ
रशव नाखिये; एम पूर्वनी पेठे पानो ज्यां खाली थाय, ते वारे
त्रिजो प्यालो ज़राय त्यारे ते चोथामां एक दाणो नाखे. पढी
उपादीए. ते खाली थये एक फरीवली बीजो ज़रे, बीजाथी
दाणो महा सीलाग चोथो प्या त्रिजो पूर्वनान्याये ज़रे नेत्री
लो तेमा प्रक्षेप करतांते ज़राय। जाथी पूर्वनान्याये चोथो ज़रे

पुनो बीजु अतउ । पुवं पिव तंमि उद्धरिए ॥ ७५ ॥

एम क्षीण कहेतां सलाक प्या
लो खाली थाय ।

एम पेहेलाथी बीजो ज़रीए ॥

षीणे सलाग तइए ।

एवं पढमेहिं बीयअं ज़रसु ॥

ते त्रिजाथी चोथो; यावत् प्रग

वली ते बीजाधी त्रिजो । ट च्यारे प्याला पूर्ण थया ॥
 तेहिअ तइ अं तेहिअ । तुरिअं जाकिर फुमा चनरो ७६
 हवे जे त्रणे प्याले प्रथमे जेस अने जे च्यार प्याला जराइ र
 रशव क्षीप-समुडे नाख्या; ते ह्या ठे ते सरशवनी संख्या ए
 सरशव नदरिये । कठी करीए ॥

पढम ति पद्मवरिआ । दीवु दही पद्म चउ सरिसवाय ॥
 ते ढगलामांथी एक सरशव का
 ए सघला सरशवना समूहनो ढी पाठल रहेला सरशवना ढग
 ढगलो थाय । लाने नत्कष्टु संख्यातु कहेवुं ॥

सधोवि एस रासी । रूवूणो परम संखिऊं ॥ ७७ ॥

प्रथमे ढगलामांथी जे सरशवनो
 एक दाणो काढ्यो हतो; ते पा हवे जे परित असंख्यातानी
 ठे ढगलामां नाखीए तो ते प (रासी लघुने) रासि अज्या
 रित ऊधन्य असंख्यातु थाय । से करी गुणाकार करे ॥

रूव जुअंतु परित्ता । संपं लहुअस्स रासि अप्रासे ॥

ए असंख्यातानुं मान, एक अ;
 वलि कालमां जेटला समय ठे
 तेटला सरशव जुत्ता लघु असं
 ए जुत्ता असंख्यातु लघु अयुं । ख्यातामां ठे ॥

जुत्ता संखिऊं लहु । आवलिआ समय परिमाणं ॥ ७८ ॥

बि कहेतां बीजुं, मूल जेदनी अपेक्षाए जुक्त असंख्यातु, ते
 नो राशि अज्यास करतां, सगासंख कहेतां सातमुं असंख्यातु
 असंख्यातुं थाय. ति कहेतां मूलनी अपेक्षाए त्रीजुं, ऊधन असं
 ख्यातु असंख्यातु तेनो राशि अभ्यास करतां पढम कहेतां पेहे
 लुं ऊधन प्रत्येक अनंतु थाय; ने मूल जेदनी अपेक्षाए चोथुं प्र

त्येक अनंतु तेनो राशि अभ्यास करतां नव अनंता मांहुलुं चोथुं
ऊधन्य युक्त अनंतु थाय. ने मूलनी अपेक्षाए पांचमुं मध्यमयुक्त
अनंतु ठे, तेनो राशि अभ्यास करतां सत्तणंता कहेतां सातमुं ऊ
धन्य अनंता अनंतु होय. रुजुआ कहेतां एक रूपे जुक्त करीये
तो मध्यम थाय; एक रूप उणुं करिये तो गुरुपन्ना कहेतां पाठ
लुं उक्कण्डु थाय ॥

वि ति चनु पंचम गुणणे। कमा सगा संखपढमचनुसत्ता
णंताते रूव जुया । मद्या रूवूण गुरु पन्ना ॥ ७९ ॥

ए वात पूर्वे कही ते अनुयोगद्वारमां कहा प्रमाणे में क
ही; पण बीजा कोइ आचार्य कहे ठे के-चोथे ऊधन्य जुक्ता
असंख्यातु तेने एकवार वर्ग करीए ते वारे सातमुं जे ऊधन्य
असंख्याता असंख्यातु होय, ए ऊधन्य असंख्याता असंख्यातु
तेमां एक नाखीए ते वारे मध्यम थाय ॥

इअ सुत्तुतं अत्रे वग्गि । अमि कसि चनुत्तय मसंपं ॥
होइ असंषा संपं । लहु रूव जुयंतु तं मद्यं ॥ ८० ॥

जे ऊधन्य असंख्याता असं तेने त्रणवार वर्ग करीए तेमां
ख्यातु ठे तेमांथी एक सरसवे दश असंख्या बोल प्रहेप क
उणुं करीए ते वारे उक्कण्डु यु रीए; ते दश बोल कहे ठे ॥
क्त असंख्यातु थाय ।

रूवूण माइमं गुरु । तिव गिगु तन्निमे दस खेवे ॥

तेमां वली धर्मास्ती १ अधर्मा
स्ती काय १ तथा एक जीवना

१ उपर जे संख्यातु असंख्यातु तथा अनंतु तेनो संक्षेपे अर्थ लख्यो छे;
विशेष अर्थनी इच्छा होय तेमणे मोटा बालाबोध तथा टीका जोइ लेखी एवी
भमारी विनंति छे.

तेमां लोकाकाशना प्रदेस । प्रदेश ४ प्रक्षेप करीए ॥

ल्लोगागास पएसा । धम्मा धम्मेग जिय देसा ॥८१॥

तेमां वली रसनां स्थानक ६ यो

तेमां वली स्थिति बन्धना गना सूक्ष्म ठेद ७ जे एकना बे
अध्य वसायए । न थाय तेवा ॥

ठिइ बंध ऊ वसाया । अणुजागा जोग ठेय पलिजागा

तथा तेमां प्रत्येक जीवना शरीरए

उत्सर्पिणि, अवसर्पिणीना वनस्पतिना, निगोदियानां शरीर
समय ८ । १० ए दश असंख्यातां ज्ञेयीए ॥

डुन्हय समाण समया । पत्तेअ निगोअ ए षिवसु ॥८९॥

पेहेलुं परित अनन्तु ऊघन्य थयुं;

तेने वली त्रण वार वर्ग करीए। ते, ऊघन परित अनंतानोरासी ॥

पुण तंमिति वग्गिअए । परित णंत लहु तसरासीणं ॥

अच्यास करीए ते वारे चोथुं ऊ ते अनन्ते अज्जव्य जिवनुं प्रमा
धन्यजुक्ता अनन्तु थाय । ए ठे ॥

अज्जासे लहु जुत्ता । णंतं अज्जव जिय माणं ८३ ॥

ते जुक्ता जघन्य अनन्ताने वर्ग अनन्ता अनन्तु ऊघन्य सातमु
करीए तो । थाय, तेनो वली त्रणवार ॥

तवग्गे पुण जायइ । णंता णंत लहु तंच तिरकु तो ॥

ते वारे आगला बोल ठ प्रक्षेप

वर्ग करतां पण अनन्तु न होय। करीए ते हवे कहे ठे ॥

वगासु तहवि न तं होइ । णंत खेवे षिवसु ठ इमे ८४ ॥

वनस्पति कायना जीव, त्रण

सिद्ध निगोद सूक्ष्म बादर सर्व
जीव ।

कालना समय, सर्व पुञ्ज पर
माणु ॥

सिद्धा निगोत्र जीवा । वण स्सई काल पुग्गला चव ॥

तेने त्रण वार वर्ग करीए तेमां
सर्व अलोकना आकाश प्रदेश, केवलज्ञान, केवल दर्शनना पर्या
एठ बोद्ध ज्ञेयतां जेरासी थाया। य ज्ञेयवीए ॥

सव्वमल्लोग नहं पुण्ण । तिवग्गि उ केवल्ल दुग्गमि ८५ ॥

उत्कृष्टु नवमु अनन्तु थायठे पण
सर्व जगतमां वस्तु आठमे अन
ए सर्वे ज्ञेया कर्णे अके जे आंक न्ते ठे, नवमा अनन्ता प्रमाणे ब
थयो ते उत्कृष्ट अनन्ता अनन्तु। स्तु नथी ॥

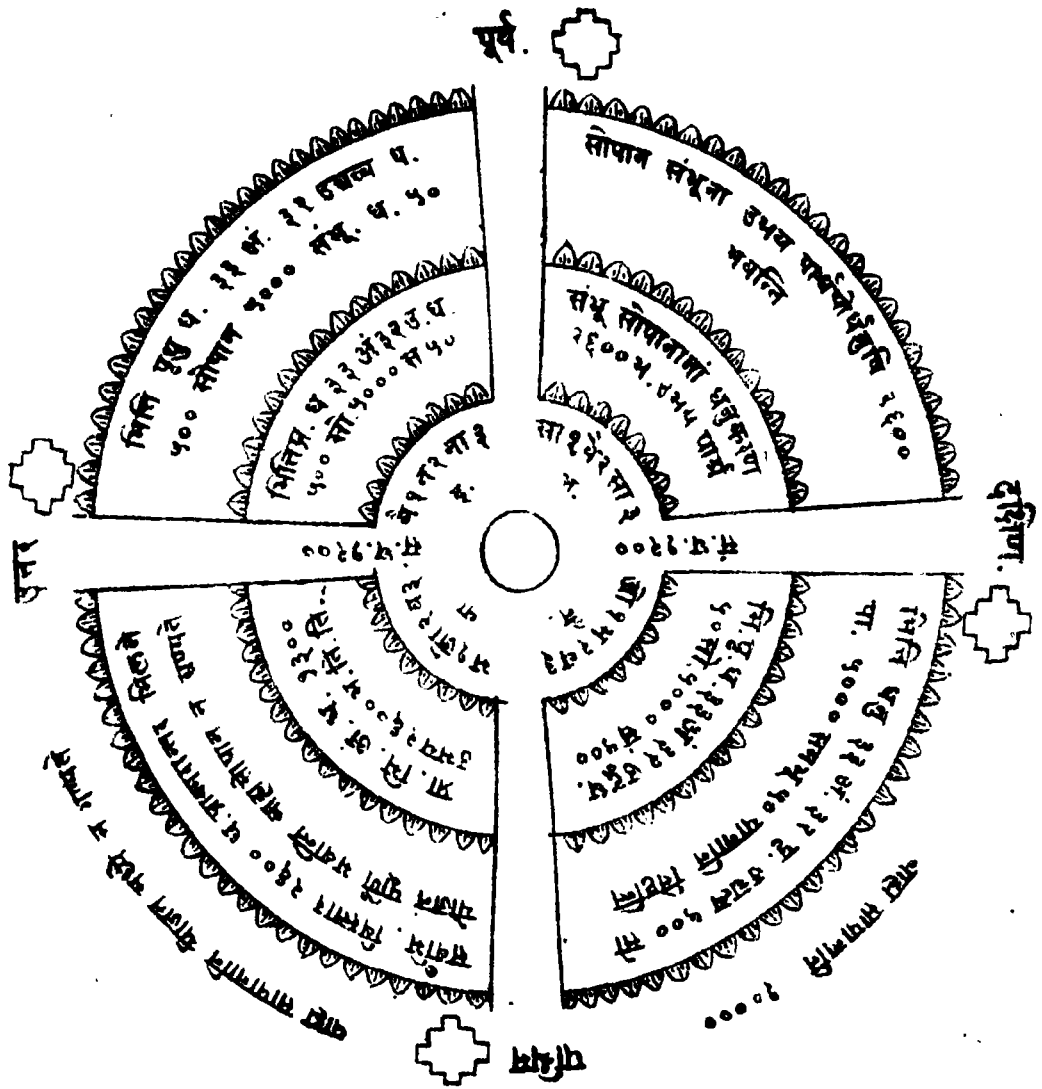
षित्ते णांताणांतं । हवइ जित्तंतु ववहरइ मऊं ॥

ए सूक्ष्म अर्थ विचारनामा चो लखयो-जोरुयो श्री पुज्य देवे
थो कर्म ग्रन्थ समाप्त थयो । न्द्र सूरिजी महाराज जीए ॥

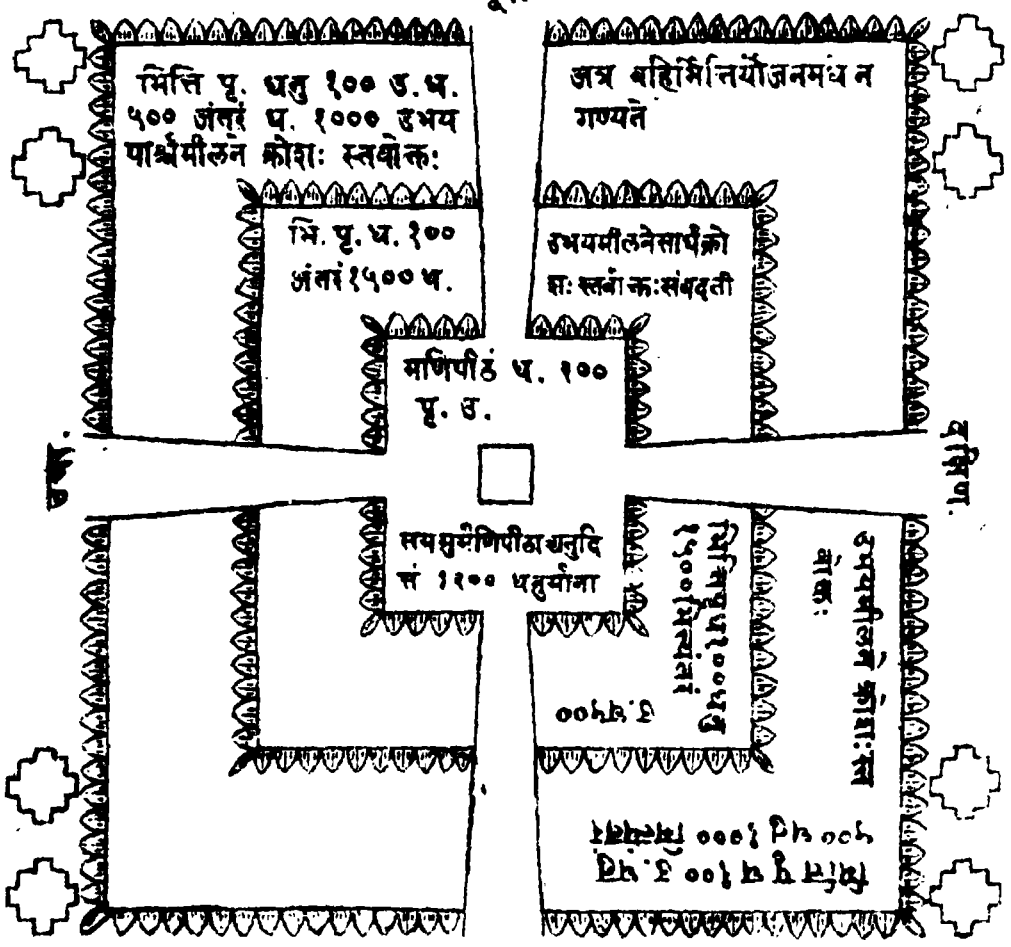
इअ सुहुमत्थ वियारो । लिहिउ देविंद सूरीहिं ८६ ॥

॥ इति षड् शीतिक नामा चतुर्थःकर्मग्रन्थः समाप्तः ॥

ए प्रकारे चोथो कर्मग्रन्थसमाप्त.

पूर्व.

दक्षिण

॥ अथ पाचमो कर्मग्रन्थ लिष्यते ॥

नमस्कार करी जिन प्रत्ये बन्धा

दि द्वार ठविस अनुक्रमे कहे

ठे:-जे प्रथम ग्रन्थादिकमां कर्म

प्रकृतियो कही ठे, तेना जेद ध्रु

व बन्धादिक कहे ठे. प्रथम ध्रु

वबन्धी, अध्रुवबन्धी, २

ध्रुवजदयी, अध्रुवोदयी, ध्रुव

सत्ता, अध्रुवसत्ता, घाती, अ

घाति. पुन्य पाप, पराव्रतमा

न, अपराव्रत मान. १२ ॥

नमिअ जिणं ध्रुवबंधो१दय२संता३घाइ४पुत्र५परिअत्ता६

कही बन्धविधि. प्रकृति, स्थि

ति. रस, प्रदेस, प्रकृतिबन्ध

स्वामो, स्थितिबन्ध स्वामी,

ए ठ अने तेना इतर; ए बार

जेद अया. चार विपाक-क्षेत्र

जीव, जव अने पुज्ज ।

रसबन्ध स्वामी, प्रदेसबन्ध स्वा

मी, अशब्दथी उपशम श्रेणी,

अनेरूपक श्रेणी; ए ठविस.

सेअर१२ चउह विवागा । वुहं बंध विह सामीअ १ ॥

हवे प्रथम ध्रुवबन्धनी सुरता

लीस वर्णवे ठे-वर्णादिचार; ते

जस, कार्मण, ६ ।

अगुरुलघु, निर्माण, उपघात,

जय, जुगुप्सा; ११ ॥

वन्न चउ तेअ कम्मा । गुरुलहु निमिणो वधाय जयकुह्वा

मिथ्यात्व, १२कसाय सोल, ज्ञा अन्तराय पांच; ए ध्रुवबन्धी सुर

नावर्णी पांच, दर्शना वर्णी नव । तालीश अइ ॥

मिह कसाया वरणा । विग्धं ध्रुवबंधि सगचत्ता १॥

जाति एकेन्द्रियादिक पांच, गति

इवे बीजुं अध्रुवबन्धी द्वार कहे। देवतादिक चार; सुज विहायोग

ठे-उदारिक, वैक्रीय, आहारक ति, असुज विहा यो गति, चारे शरीर त्रणनां उपांगठ, आकृति गतिनी अनुपूर्वि चार, तीर्थकर कहेतां संस्थान ठ, संघयण ठ। नाम, श्वासोश्वास; ३५ ॥

तणु वंगा गिइ संघयण जाइगइखगइ पुवि जिणु सासं ॥

त्रसनो दशको, स्थावरनो दशको, उंचगोत्र, नीचगोत्र, साता

उद्योत, आताप, पराघात; ३७। वेदनी, असाता वेदनी; ६२ ॥

उजो आयव परघा। तसवीसा गोत्र वेअणियं ३ ॥

चार गतिनां आयुखां चार; ए

हास, रति, अरति, शोक स्त्री सर्वमलीतहो तेर प्रकृति अधुव वेद, पुरुषवेद नपुंसक वेद दण बन्धी होय ॥

हासाइ जुअल डुग वेय। आउ तेवत्तरी अधुवबंधा ॥

हवे ज्ञांगा चार थाय ठे, तेकहे सादि अनन्त, सादिसन्त; ए ठे:-अनादि अनन्त, अनादिसन्त चार ॥

ज्ञांगा अणाइ साई। अणंत संतु तरा चउरो ४ ॥

हवे ते चार ज्ञांगाना स्वामीक धुवबन्धी प्रकृतिमां त्रण ज्ञां हे ठे-पहेलो तथा बीजो; ए बे गा ठे. चारमांथ्री त्रिजो वजि ज्ञांगा धुव उदयी प्रकृतिमां होया ये बाकी त्रण रह्या ॥

पढम विअ्रा धुवउदइसु। धुवबंधिसु तइअ वऊ जंगतिअं ॥

मिछ्यात्वमां त्रण ज्ञांगा-प्रथम

अन्नव्य, बीजो न्नव्य, अने चो अधुवबन्धी, अधुव उदयी, एबे थो ज्ञांगोश्रेणीथी परुताने हो जेदमां सादि सन्तनामे चोथो य; ए त्रण अया। ज्ञांगो होय।

मिहंमि तिन्निजंगा। उहावि अधुवा तुरिअ जंगा ५ ॥

इवे त्रीजुं द्वार ध्रुवउदयी प्रकृ

ति; तेनां सत्ताविस नामनी सं

ख्या कहे ठेः--निर्माण, स्थिर, शुज, अशुज, तेजस्, कार्मण
अस्थिर, अगुरु लघु; ए चार । चारवर्णादि मली बार ॥

निमिण थिर अथिर अगुरुअ । सुह असुहं तेअ कम्मवज
ज्ञानावर्णी पांच, अन्तराय पांच, [वन्ना

दर्शनावर्णी चहु, अचहु, अव अने मिळयात्व ए सत्ताविस ध्रुव
धि, केवलावर्णी । उदयी होय ॥

नाणं तराय दंसण । मिहं ध्रुव उदय सगवीसा ६ ॥

इवे अध्रुवोदयी प्रकृति पंचाणुं

ते कहे ठेः--स्थिर, अस्थिर, शु

ज, अशुज, ए चार प्रकृति ध्रुवो

दयमां गणी ठे माटे अध्रुवबन्धी

त्रोतेरमांथी काढीए एटले अग

णोतेर अध्रुवबन्धी रही. ते अ

ध्रुव उदयमां गणी ।

थिर सुजि अर विणु अध्रुवबन्धी मिह विणुमोह ध्रुवबन्धी ॥

अने समकित मोहनीए पंचा

नीजा पांच, उपघात, मिश्रएणध

निहो वधाय मीसं । सम्मं पण नवइ अध्रुवुदया ७ ॥

इवे ध्रुव सत्तानुं द्वार कहे ठे; त्र

सदश, स्थावर दश, ए बे मली

विश; वर्ण पांच, गन्ध बे, रस

पांच, फर्स आठ, ए वर्णादि वि

मिळयात्व विना मोहिनीनी अ

राह प्रकृति ध्रुवबन्धी ते अहिं

यां अध्रुवोदयमां गणीए ७७ ॥

अने समकित मोहनीए पंचा

णुं अध्रुवोदयी जाणवी ॥

ए ध्रुव सत्ता सुदतालिस ठे

तथा ध्रुवबन्धी प्रकृति सुद

तालिस ठे तेमांथी वर्णचोक,

तथा तेजस् अने कार्मण एठ

शः सात तेजस् काम्मण तेनां
नाम-तेजस् शरीर तेजस संघा
तन, तेजस् बन्धन, काम्मण
शरीर, काम्मणसंघातन, काम्म
ण २ बन्धन अने तेजस काम्म
ण बन्धन, ए तेजस सप्तक ।
तस वन्न वीससगतेअ कम्म ।

संस्थान ठ, संघयण ठ, जाति
पांच; ए सत्तने आकृति त्रिक
नी संज्ञा ठे. वेदनी बे; अने ।

आगिइ तिग वेअग्निअं ।

शुज विहायो गति, अशुज वि
हायो गति, तिर्यच गति, अनुपू
र्वि, नीचगोत्र, ए सर्वेभलो ३०
ध्रुवसत्ता कही ।

खगई तिरिडुगनीअंध्रुवसत्ता ।
वैक्रीय अगियार तेनां नाम--वै
क्रीय शरीर, अंगोपांग, बन्धन,
संघातन, वैक्रीय तेजस बन्धन,

जतां ध्रुवबन्धी एकतालिस प्रकृ
ति रही तेनां नाम-सोलकसाय,
जय, जुगुप्सा मिथ्यात्व, पांच
ज्ञानावर्णी नव दर्शनावर्णी पांच
अंतराय, निर्माण, उपघातअगु
रुलघुध? बे मलीने अठासी वेद ३॥
ध्रुव बंधिसेस वेअ तिगं ॥

हास, रति, अरति, शोक; ए चा
र; ए वेउने युगलनी संज्ञा ठे.
इवे सात उदारिक ते कहेठे-उ
दारिक शरीर, अंगोपांग बन्धन,
संघातन, उदारिक तेजस बन्धन
उदारिक, काम्मण बन्धन, उदा
रिक तेजस काम्मण बन्धन; श्वा
सोश्वास उद्योत, आताप परा
घात; एचारने श्वासचोकसंज्ञा ॥

डुजुअल सगउरल सासचऊ ७ ॥

हेवे अध्रुवसत्ताप्रकृति कहे ठे:-
समकित मोहनी, मीश्र मोह
नी, मनुष्यगति, अनुपूर्वि, ४

सम्म मीस मणुअ डुगं ॥

आहारक सप्तक तेनां नाम-आ

वैक्रीय कार्मण बन्धन, वैक्रीय तेजस कार्मण बन्धन, देवगति, देवानुपूर्विनर्कगति, नर्कानुपूर्वि, ए अगियारः जिननाम, देवआयु, मनुष्य आयु, त्रौर्यैष आयु, नर्कायु; मली विश ।

विज विकार जिणा ऊ ।

हवे षण गाश्राए गुणठाणाने विवे ध्रुवसत्ता, अध्रुवसत्ता, प्रकृतिकहे ठे प्रथमे, बीजे, त्रिजे, गुणठाणे मिश्यात मोहनीया

पढम तिगुणोसु मीहं । सास्वादन गुणठाणे निश्रे सम्यक्त मोहनी सत्ताए होया

सासाणे खलु सम्मं ।

सास्वादन, मीश्र ए वे गुणठाणे निश्रे ।

सासाण मीसेसु धुवं ।

हारक शरीर, अंगोपांग, बन्धन संघातन, आहारक तेजस बन्धन, आहारक कार्मण बन्धन; आहारक तेजस कार्मण बन्धन, ए सप्तनंच गोत्र मली अद्वा विस अध्रुव सत्ता कही ॥

हारसगु चा अध्रुव सत्ता ए ॥

नीमा होय. चोथे, पांचमे ठठे, सातमे, आठमे, नवमे, दशमे, अगियारमे ए आठ गुणठाणे मिश्यात मोहनीनी जजनाए सत्ता होय ॥

निअ्रमा अजयाइ अठगे जजं ॥

मिश्यात्वथी उपशान्त मोह अगियारमा गुणठाणा सुधी बीजा विना दस गुणठाणे सम्यक्त मोहनीनी सत्ता भजनाए होय ॥

संतं मिच्छाइ दसगेवा १० ॥

मीश्र मोहनी होय; ने मिश्यात्वादि नव गुणठाणे यावत् अगियारमा सुधी मीश्र मोहनी जजनाए होय ॥

मीसं मिच्छाइ नवसु जयणाए ॥

वाकी नव गुणठाणे मीश्रथी

पेहले बीजे गुणगणे अनन्तानु यावत् उपशम मोहनी सुधी
बन्धिय निश्चे होय । अनन्तानु बन्धीय भजनाएहोय

आइ दुभे अण नियमा । जइआ मीसाइ नवगंमिं ११॥

सर्व चौदे गुणगणे होय. बीजा
त्रिजा गुणगणा विना बार गु
णगणे तीर्थकर नामनी सत्ता

आहारक सप्तक विकल्पे । होय ॥

आहार सत्तगंवा । सब गुणे बि ति गुणे विणा तित्थ ॥

जिननाम. आहारक सप्तकः ए

बे ने उन्नय कहीए एवे स

त्ता उतां मिथ्यात्व न आवे; अ
ने आवेतो ।

मिथ्यात्वे आव्या जीव तीर्थकर
र नामवन्त अन्तर मुहूर्तजरहे ॥

नोन्नय संते मिच्छो ।

अंत मुहुतं जवे तित्थे १२ ॥

इवे सर्व घाति प्रकृति कहे ठे—

केवल ज्ञानावर्णी केवल दर्शना
वर्णी ।

पांच नीजा, पेहेलो, बीजी, त्रि
जी, चोकरीना बार कषाय ॥

केवल जुअला वरणा पण निहा बारसाइ म कसाया ॥

इवे देश घाती प्रकृति कहे ठे—
मति, श्रुत, अवधि, मनपर्यव ए

मिथ्यात्व ए विश प्रकृति सर्व
घाती.

चार ज्ञानावर्णी, चहु, अचहु,
अवधिए त्रण दर्शनावर्णी ॥

मिच्छंति सबघाई ।

चउनाण तिदंसणा वरणा १३ ॥

पांच अन्तरायनी ए पचीस प्र
कृति देशघाती कहि. इवे पंचो

संजलन चोक, नवनो कषाया तेर प्रकृति अघाति कहे ठे ॥
संजलण नोकसाया । विग्धं इअदेसघाइत अघाई ॥

प्रत्येक प्रकृति आठ तनुअष्टकते
पांच शरीर, त्रण अंगोपांग, सं
स्थानठ, संघयण ठ, जातिपांच,
गतिचार, सुज्जविहायो, गतिअशु
ज्जविहायोगति चारगतिनी अनु
पूर्वि चार, चार गतिनांआयुचार

त्रस तथा स्थावर ए बे दसका,
उंच, निच, बे गोत्र; साता, अ
साता, बे वेदनि; वर्णचोक; ए
सर्वमली पंचातेर अघाति ।

पत्तेअ तणु ठाहु । तस वीसा गोअ दुग वन्ना १४ ॥

हवे पुन्य प्रकृति बेतालिसनुं द्वा
र कहे ठे:—देवत्रिक, मनुष्यत्रि
कगति. अनुपूर्वि आयु मली ए
ठ उंचगोत्र सातावेदनि ।

त्रसनो दसको, शरीर पांच; उ
पांग त्रण वज्जरीषभ, नाराच,
संघयण, सम चोरस संस्थान ॥

सुर नर तिगु च साया । तसदस तणु वंगवइरचउरंसं ॥

पराघात, उश्वास, आताप, उ
द्योत अगुरुलघु, तीर्थकर निर्मा
ण, ए सप्तक कह्युं; तिरीनुंआयु।

शुज्जवर्णादि चोक, पंचेइ, शु
ज्जविहायो गति ॥

परघा सग तिरिआठ वन्नचउ पणिंदि सुज्जख गई १५ ॥

हवे पापप्रकृति व्यासी; ते क
हे ठे:—प्रथम संस्थान टाली पां
च संस्थान, अशुज्जविहायो ग
ति; प्रथम संघयण टाली पांच

ए बेतालिस पुन्य प्रकृति कही । संघयण ॥

बायाल पुत्र पगई । अ पढम संठाण स्वगइसंघयणा ॥

तिर्य्येचगति. अनुपूर्वि, असाता उपघात, एकेन्द्रि, बेरन्द्रि, तेर
वेदनी, निचगोत्र, । न्द्रि, चोरिन्दी नर्कत्रिक गति,
आयु, अनुपूर्वि ॥

तिरिडुग असायनीऊ । वधाय इगविगल नरय तिगं१६॥
स्थावरनो दसको; अशुन्न वर्ण बाकी प्रकृति घाति पीस्तालिस
चोक । सहित गणतां व्यासि थऽ ॥

थावर दस वन्न चनुक्क । घाऽ पणयाल सहि अवासीई ॥
ए पाप प्रकृति; वर्ण चोक बे ठा
मे क्हा ठे ते । वर्णादिकलेवा. शुभ, अशुन्न॥

पाव पयमिति दोसुवि । वन्नाइ गहा सुहा असुहा ॥१७॥

हवे अपरावर्त्तमान प्रकृति द्वार
कहे ठेः—नाम कर्मनी धुव बन्ध
प्रकृति नव ठे ते-वर्ण, धतेजस ए
कार्मणइ अगुरुलधुउ निर्माणउ दर्शनावर्ण, ष ज्ञानावर्ण, ए अ
उपघात ए । न्तराय, ५ पराघात ॥

नाम धुवबंधि नवगं । दंसण पणनाण विग्ध परधायं ॥
न्नय, जुगुप्सा, मिथ्यात्व, श्वा जिन नाम; ए नगणत्रिश अप
सोश्वास । रावर्त्तमान प्रकृति जाणवी ॥

न्नय कुन्न मिन्न सासं । जिण गुणतीसा अपरिअत्ता१८

हवे परावर्त्तमान प्रकृति कहे
ठेः--तणु आठ, कहेतां ३३ प्र
कृति गणावे ठे उदारिक बे, वै
क्रीय बे, आहार द्विक, संघय
ण ठ, संस्थान ठे, गनि चार,

जाति पांच, विहायो गति बे,
अनुपूर्वि चार, एतेत्रीशप्रकृति
ने तन्वष्टक संज्ञा ठे. वेदत्रण,
हास, रति, अरति, सोग, ए
जुगल ।

कषाय, सोल; उद्योत, आताप,
गोत्र बे, वेदनी बे, नीझ पांच ॥

तणु अठ वेअ डुजुअलाकसाय उज्जोअ गोयडुगनिहा
त्रस दश, स्थावर दश, आयु चा हवे क्षेत्र विपाकी प्रकृति
र, ए एकाणुं प्रकृति परावर्त चार कहे ठे:-चार गतिनी
मान ठे । आनुपूर्वि चार ॥

तस वीसा उ परित्ता । खित विवागा णुपुव्वीउ ॥ १ए ॥

हवे जीव विपाकी चार देखामे
ठे-प्रथम घनघाती प्रकृति सुरु
तालिस, ज्ञानावर्णी पांच, दर्श
नावर्णी नव, मोहनी अठाविस.
अन्तराय पांच; ए सुरुतालिस.
गोत्र बे, वेदनी बे, जिननाम ।

त्रस, बादर, पर्याप्त, स्थावर,
सूक्ष्म, अपर्याप्त, सुभग, सु
स्वर, आदेय, जस, दुर्भग, ड
स्वर, अनादेय, अजस ॥

घण घाड डुगोअ जिणातसि अरतिग सुन्नगडुन्नगचउ
श्वासोश्वास; जाति पांच, गति,
चार, खगडू बे; ए अगियारने
जाति त्रिक संज्ञा ठे, ए सर्व हवे नव विपाकी प्रकृति द्वार
मली ७८ प्रकृति जीव विपाकी कहे ठे-चार गतिनां आयु
जाणवी । खां चार नव विपाकी ॥

सासंजाइ तिग जिअ विवागा। आऊ चउरो नव विवागा १०

इवे पुञ्जल विपाकी प्रकृतिहार
कहे ठे--नाम ध्रुवोदइ बार, नि
र्माण, स्थिर, अस्थिर, अगुरु ल
घु, शुभ्र, अशुभ्र, तेजस, का
र्मण, वर्षाचोक, प्रथम शरीर

ण, अंगोपांग त्रण, संस्थान
संघयण ठ, ए अराठने तनुचोक
संज्ञा ठे ।

उपघात साधारण, प्रत्येक; उ
द्योत. आताप, पराघात; ए
त्रणने उद्योतत्रिकनी संज्ञा ठे॥

नामध्रुवोदयचतुर्णां वधाय साहाराणि अरुजोअतिगां॥

ए ठत्रिस प्रकृति पुञ्जल विपाकी
जाणवी. इवे बन्धहार कहे ठे।

प्रकृति बन्ध, स्थितिबन्ध, रस
बन्ध प्रदेश बन्ध ॥

पुग्गल विवागि बंधो। पयई ठिई वस पएसत्ति ११ ॥

इवे बन्ध विधिने विषे जूयस्का
र कहे ठे--तेमां मूल प्रकृति आ
श्री जूयस्कार पेहेलो देखामे ठे;
मूल प्रकृति आठनो बन्ध, आयु
विना सातनो बन्ध ।

आयु मोहनी विना ठनो बन्ध,
एक सातानो बन्ध, ए चारबन्ध
स्थानके त्रण भूयस्कार होय॥

मूल पयमीण अरुसत्त । ठे ग बंधेसु तिन्नि जूयगारा ॥

अवस्थित बन्धक जेटली प्रकृति
बांधतो होय तेटलीज बांधे; ते
अवस्थित बन्ध अथवा बन्धका
लना बीजा समयादिके सर्वत्र
अवस्थित बन्ध होय. चारे प्रकारे
प्रथम अबन्ध थइ बन्ध थाय. ते

अढ्यत्तर त्रण, एकादिक मुठुं

आयु बंधाय ठे सप्तबन्धक प्र
थम समये. प्रथम अल्पतर ब
न्ध, ङ बंधक प्रथम समये.
बीजो अल्पतर बन्ध, एक ब
न्धक प्रथम समय. त्रीजो अ
ल्पतर बन्धे हवे चार ।

ने पेहेले समये अव्यक्त बन्धक
कहीए. ते मूल प्रकृति विषये न
हि. अबन्धक तो अयोगि थइने
सिद्धि वरे ते तो फरी कर्म बांधे
नहि; माटे मुलने विषे अव्यक्त
बंधन नथी ॥

अप्पतरा तिअ चउरो । अवठिआ नहु अवत्तवो ॥२२॥

हवे जूयस्कार देखामे ठे—एक
थकी अधिको बन्ध स्थानक हो
य त्यारे जूयस्कार होय ।

एकादिक हीण करतो बन्ध
करे ते अल्पतर कहीए ॥

एगादहि गे जूउ । एगाई हुण गंमि अप्पतरा ॥

बीजा समयने विषे तेटलुं ब
न्ध स्थानक होय त्यारे अव
स्थित कहीए ।

अबन्ध थइ बन्धक थाय. ते पे
हेले समये बन्ध करे ते. अवक्त
व्य उत्तर प्रकृतिमांमूलमांनहि ॥

तं मतो वठि अउ । पढमे समए अवत्तवो ॥ २३ ॥

हवे उत्तर प्रकृतिने विषे जूयस्कारादिक कहे ठे—दर्शनाव
र्णी नव प्रकृतिने त्रण बन्ध स्थानक ठे. जूयस्कार बे ठे. हवे ब
न्ध स्थानक पेहेले तथा बीजे गुणठाणे नवे प्रकृति बन्धाय. ए
प्रथम बन्ध स्थानक त्रिजा गुणठाणाथी आठमा गुणठाणाना
प्रथम जाग सुधी शिणंधी त्रिकनो बन्ध टले. उनो बन्धक ते बी
जुं बन्ध स्थानक. ते उपर बे नीद्रानो बन्ध टले. दशमा गुणठा
णा सुधी चारनो बन्धक ते त्रिजुं बन्ध स्थानक. हवे जूयस्कार
बे कहे ठे—श्रेणोथी परतो चार बांधी ङ बन्ध समये प्रथम जू
यस्कार ङ बांधतो सास्वादने नवे बांधे, ते बीजो जूयस्कार ।

नव ङ चउ दंसेदु ।

हवे अल्पतर बन्ध कहे ठे—मिथ्यात्वे नव बांधतो समकिते ठ बांधे, ते प्रथम समय प्रथम अल्पतर बन्ध. आठमे ठ बांधतो चार बांधे ते प्रथम समये बीजो अल्पतर बन्ध. हवे अवस्थित कहे ठे—त्रण बन्ध स्थानकने प्रथम समय पढी बीजा समयादि के त्रण अवस्थित होय. हवे अवक्तव्य त्रण कहे ठे—अगियारमे गुणगणे अबन्ध थइ पढी दशमे चारनो बन्ध करे. ते प्रथम समय प्रथम अवक्तव्य अगियारमे काल करी देवता थायत्यां ठ बांधे; तेवारे प्रथम समये बीजो अवक्तव्य. एटले दर्शनावर्णी कर्म ना त्रण बन्ध स्थानक ज्ञयस्कार, १ अल्पतर, २ अवस्थित, ३ अवक्तव्य, २ इति दर्शनावर्णी उत्तर प्रकृति बन्ध स्थानादिक कहुं; हवे मोहनी अठाविस प्रकृति बन्धादि कहे ठे:—बन्ध स्थानक दश ठे. मोथ्यात्व गुणगणे समकित, मोश्र, ए बे विना ठविसनो बन्ध ठे. तेमां मोथ्यात्वे बाविसनो बन्ध ठे; ते वेद बे न बांधे. एक वेद बांधे, गमे ते एकनाज बन्ध माटे. अरति, शोक अथवा रति ने हास ए चारमां बे न बांधे तेवारे ठविसमांथो चार जतां बावीस उत्कृष्टी बांधे ते प्रथम बन्ध स्थानक. सास्त्रादने मोथ्यात्व विना एकत्रिशतुं बीजुं बन्ध स्थानक. मोश्र तथा अविरतिए अनंतानु बन्धी चार विना सत्तरनुं त्रिजुं बन्ध स्थानक ॥

डु ति डु मोहे डु इगवीस सत्तरस

देसविरतिए अप्रत्याख्यान टले. तेरनु चौथु बन्धस्थानक प्रत्याख्यानी टले. प्रमत्तथी अपूर्व कर्ण सुधी नवनुं पांचमु बन्ध स्थानक. हास, रति, जय, कुन्ना, ए चार टले. अनिवृत्तिने पेहेले जागे पांचनो बन्ध, ते ठठुं स्थानक. बीजे जागे पुरुष वेद टले चारनुं बन्ध स्थानक सातमु. त्रीजे जागे संजलन क्रोध टले. त्रणनुं बन्धस्थानक आठमु. चौथे जागे संजलन मान टले बेनो बन्ध, ते नवमुं बन्धस्थानक ।

तेरस नव पाण चठ ति डु ।

पांचमे ज्ञागे संजलन माया टले एकनो बन्ध ते दशमुं बन्ध स्थानक इति बन्ध स्थानक. हवे ते दश बन्ध स्थानके नव ज्ञूयस्कार होय. आठ अल्पतर होय: दश अवस्थित होय. बे अवक्तव्य होय. हवे ते ज्ञूयस्कार कहे ठे. जे वारे एकनो बन्धक थइ परतां बेनो बन्धक थाय; तेने पेहेले समये प्रथम ज्ञूयस्कार. एम बाविस बन्धक सुधी नव ज्ञूयस्कार थाय. हवे अल्पतर कहे ठे—मीश्यात्वं बाविस बन्धक, ते चठतां त्रिजे, चौथे, सत्तरनो बन्धक थाय. ते पेहेलो अल्पतर एकविसनो बन्ध, परतां ठे; माटे चठताने गवरुयो नथी एम एक बांधे त्यां सुधी ते आठ अल्पतर होय. हवे दश अवस्थित कहे ठे—बीजा समयादिके होय ते पूर्ववत्. हवे अवक्तव्य बे प्रकारे ते कहे ठे:--अगियारमे मोहनो अवन्धक थइ परतां, नवमे संजलन लोच बांधतां प्रथम समये अवक्तव्य होय ते प्रथम अवक्तव्य ने अगियारमे मरी देव गति ए चौथे गुणठाणे सत्तरनो बन्धक थाय ते प्रथम समये बीजो अवक्तव्य होय. ए मोहनोनी अठाविश प्रकृतिना जेद, बन्ध स्थानक, १० ज्ञूयस्कार नव, अल्पतर आठ, अवस्थित दस, अवक्तव्य बे, ए पांच जेद कह्या.

इको नव अठ दश डुत्रि १४ ॥

हवे नाम कर्मने विषे ज्ञूयस्कारादि देखामे ठे. बन्ध स्थानक ते संख्या तेवीस, पचिस, ठविस, अठाविश, नगणत्रिस; हवे प्रथम त्रैविस प्रकृतिनुं पेहेलुं बन्ध स्थानक कहे ठे--वर्णचोक, तेजसू, कार्मण, अग्ररु लघु, निर्माण, उपघात, ए नव ध्रुव बन्धी आठमाना ठा ज्ञाग सुधी सर्वजीव सदा निश्चे बांधे माटे ध्रुव बन्धी तिर्यंचगति, आनुपूर्वि, एकेन्डि जाति, उदारिक, हुंरक स्थावर. अपर्याप्त, अस्थीर, अशुच, डुर्जग, अनादे, अजस सूदम

वा वादर, साधारण वा प्रत्येक, अपर्याप्त प्रायोग्य एकेन्द्रियादिक
ने ए प्रथम बन्ध स्थानक. त्रिसनुं कहुं; हवे बीजुं बन्धस्थान
क पचिसनुं कहेठेः-त्रेविश पूर्वे कही ते उस्वास, अने पराघात,
ए पचिस, पण त्रेविसमां अपर्याप्त, अस्थिर, अशुज, अने अजस
ए चारनो प्रतिपक्षी गणवो, ए बीजुं बन्ध स्थानक. पर्याप्त एके
न्द्रि प्रायोग्य. हवे उविसनुं त्रीजुं बन्ध स्थानक कहेठे-पचिस प्र
थमनी मध्ये आताप वा उद्योतमांती एक मिथ्यात्वे बांधे ते त्रि
जुं बन्ध स्थानक हवे अठाविशनुं बन्ध स्थानक कहे ठे-देवगति,
देवानुपूर्वि, पंचेन्द्रिय जाति, वैकीय शरीर वैकीय अंगोपांग, स
म चोरस, सासोश्वास. पराघात. शुनविहायो गति. त्रस, वादर
पर्याप्त, प्रत्येक, स्थिर अस्थिरमांती एक, शुन अशुजमांती एक,
जस अजसमांती एक सृजग. सुस्वर, आदय, अने ध्रुवबन्धी न
व. ए अठाविसनुं चोथुं बन्ध स्थानक, देव योग्य हवे उगणत्रि
शनुं पांचमुं बन्धस्थानक कहे ठे-पचिस पूर्वनी, खगति, संठाण,
संघयण, अने उदारिक अंगोपांग; ए उगणत्रिश एकेन्द्रि ठामे,
पंचेन्द्रि स्थावर ठामे, त्रस कहेवी. ए पंचेन्द्रि पर्याप्त, तीर्थच
योग, पांचमुं बन्ध स्थानक विस पदजोरुजो ॥

ति पण ठ अठ नवहिया वीसा ।

हवे त्रिसनुं उठुं बन्ध स्थान कहेठेः-पूर्वे कहेल अठाविश
मध्ये आहारक शरीर, अने अंगोपांग जेलिये एटले त्रिश; अने
अठाविशमां अथिर, अजस, अशुज, ए कह्या ठे तेने बदलेस्थिर.
जस, शुज कहेवा. देवयोग अप्रमत्त साधु बांधे अथवा अठाविश
मां पेहेलुं संघयण जिननाम जेलाय. अने देवद्विक ठामे मनुष्य
द्विक कहिये. ए त्रिश मनुष्य योग समकित्ती देव बांधे. ए उठुं
बन्ध स्थानक हवे एकत्रिशनुं सातमुं बन्ध स्थानक कहे ठेः-त्रि
श पूर्वनां अने तेमां जिननाम जेलतां एकत्रिश, देवयोग्य, अप्रम

तत्तु अपूरुवकरणे साधु बांधे. ते सानमुं बन्ध स्थानक इवे आठमु बन्ध स्थानक एकनुं कहे ठे-आठमे, नवमे दशमे गुणठाणे साधु जस कीर्त्ति बांधे. ए आठमु बन्ध स्थानक; ए नामकर्मनां आठ बन्ध स्थानक कहां ॥

तीसे गतीस इग नामे

ए आठ बन्ध स्थाने ठ जूयस्कार, सात अल्पतर होय, आठ अवस्थित होय, अवक्तव्य त्रण होय. इवे ते जूयस्कार ठ कहे ठे-त्रेविस बांधीने विशुद्धि पचिश बांधतां प्रथम समये प्रथम जूयस्कार. ठविश बांधतां बीजो, अठाविश बांधतां त्रिजो, उगणत्रिश बांधतां चोथो, त्रिश बांधतां पांचमो, एकत्रिशो ठठो, परुतां कमती बांधतां जूयस्कार गवेखयो नथो. इवे सात अल्पतर कहे ठे-आठमे १७, १९, २०, २१, बांधी श्रेणे चढी एक जस बन्ध प्रथम समये प्रथम अल्पतर. कोइक मनुष्य देव योग. ११ बांधी देवगतिमां त्रिश. मनुष्य योग बन्ध प्रथम समये. बीजो तेज देव चवी मनुष्य थइ जिननाम सहित देव योग्य. उगणत्रिश बन्ध प्रथम समये. त्रिजो कोइ मनुष्य त्रिपवगति उगणत्रिश बांधतो विशुद्धि परिणामे देवयोग अठाविश बांधते प्रथम समये. चोथो कोइ अठाविश बन्धक संक्लिष्ट परिणामे एकेद्धि योग्य ठविस बांधेते आद्य समये. पांचमो तेज पचिश बांधे ते पण आद्य समये. ठठो ते त्रेविश बांधे ते आद्य समये. सातमो इवे अवस्थित आठ कहे ठे:-आठ बन्ध स्थानकना द्वितियादि समये आठ अवस्थित होय; इति ॥ इवे त्रण अवक्तव्य कहे ठे उपशान्त मोइ (नाम कर्मनो) सर्वथा अवन्ध थइ परुतो एक जस बांधेते प्रथम समय. प्रथम अवक्तव्य उपशान्त मोइकाल करीने अनुत्तरे जाय त्यां प्रथम समये जिननाम सहित. मनुष्य गति योग्यत्रिश बांधे त्यारे बीजो अवक्तव्य. तेज कोइक जिननाम विना उगणत्रि

श बांधे त्यां प्रथम समये त्रिजो अवक्तव्य. जूयस्कार ठ, अल्पतर सात, अवस्थित बंध आठ अवक्तव्य ।

ठ स्मग अठ ति बंधा ।

शेषकर्म ज्ञानावर्णी वेदानि, आयु. गोत्रः अन्तरायः ए पांच कर्मने विषे एक, एक बन्ध स्थानक होय, तथा ए पांचने विषे जूयस्कार अल्पतर संज्ञवे नहि. बीजा बे अवस्थित अवक्तव्य, ए बेमां जे ज्यां संज्ञवेते त्यां कहेवो. ए प्रकारे प्रकृतिबन्धदेखावयो ॥

सेसेसु ठाण मिके कं १५ ॥

नाम गोत्र बेनी सीत्तेर कोडा हवे स्थिति बन्ध कहे ठे-विश कोनी सागरोपमनी स्थिति सागरोपमकोडाकोनीस्थिति। मोहनि कर्मनो ॥

वीस यरकामि कोनी । नामे गोएअ सतरी मोहे ॥

तीस कोनाकोनी सागरोपमनी स्थिति, ज्ञानावर्णी, दर्शनावर्णी नार्की, देवताना आयुनी स्थि अन्तराय वेदानि ए चारेनी । ति तेत्रिश सागरोपमनी ॥

तीस यर चउनु उदही । निरय सुराजंमि तितोसा १६ ॥

हवे ऊचन्य स्थितिबन्ध कहेठे:-

अकषाय मूर्काने एम कथुं; ते माटे अगियारमे, बारमे, तेरमे;

ए गुणठाणे वेदनीनी स्थिति बे सकषायने बारमुहूर्त ऊचन्य समयनी होय । वेदनीनी स्थिति ॥

मुत्तु अकषाय ठिई । बार मुहुत्ता जहन्न वेअणिए ॥

शेष कहेतां बाकी रह्यां ज्ञानावर्णी दर्शनावर्णी, मोहनी, अन्तराय.

नाम कर्मनी, गोत्रकर्मनी, आठ
आठ मुहूर्तनी ।

अठठ नाम गोएसु ।

मूल प्रकृति आठनो ऊघन्य उ
त्कृष्टो स्थिति बन्ध कह्यो; हवे
उत्तर प्रकृतिनो ऊघनउत्कृष्टो
स्थिति बन्ध कहे ठे:-पांच अ
न्तराय, ज्ञानावर्णी पांच, दर्श
नावर्णी नव अज्ञातावेदनी,

विग्धा वरण असाए । तीसं अठार सुहुम विगल तिगे॥

प्रथम संस्थान, प्रथम संघयण ।

पढमागिइ संघयणे । दस

चालिस क्रोमाक्रोम सागरोप
मनी स्थिति सोले कषायनी॥

चालीसकसाएसु । मिठ लहुनिदुएह

आयु; ए पांचेनी स्थिति अ
न्तर मुहूर्तनी ॥

सेसएसु मुहुत्तंतो १७ ॥

ए विश प्रकृतिनी उत्कृष्ट स्थि
ति त्रिश क्रोमाक्रोम सागरोपम
नी; हवे अराम सागरोपमनी
स्थिति सूदूम, अपर्याप्त, साधा
रण. बेरन्डि, तेरन्डि, चौरिन्डि
ए ठ स्थानके ॥

दशक्रोमा क्रोम सागरोपम एबे
ने स्थिति बन्ध बीजे संघयणे
बीजे संस्थान बार क्रोमाक्रोम
नी; त्रिजे संघयण संस्थाने चौ
द क्रोमाक्रोमनी; चौथे संघयण
संस्थाने सोल क्रोमाक्रोमनी, पां
चमे संघयण संस्थाने अराम क्रो
माक्रोमनी, षठे संघयण संस्था
ने विश क्रोमाक्रोम सागरोपम

स्थिति बन्ध जाणवो ॥

दुमु चरिमेसु दुग वुट्टी १७॥

मृदु, लघु, स्निग्ध, उष्ण, सुरजि,
उज्वल वर्ण, मधुररस, ए सात
नी स्थिति ॥

सुरहिसिअ महुरे ॥

दश क्रोमाक्रोम सागरोगमनी पी
लो वर्ण, आम्लरस, ए बेनी सा
माबारनी, रातोवर्ण, कषायरस,
ए बेनी पंदरनी, नीलवर्ण, कटु
करस, ए बेनी सामासत्तरनी;
कालो वा श्याम, तीखो रस, ए
बेनी विसनी; प्रथमे दश पद ठे,
तेमां डुगे डुगे अठी अठी वधा
रवी ।

दसदो सदृ समहिया । ते
हवे दश क्रोमाक्रोम सागरोपम
नी स्थितिनी प्रकृतियो तेर ग
णावे ठे-शुन्नविहायो गति, उ
च्च गोत्र ।

दस सुह विहगइउचे । सुर
मिथ्यात्व मोहनीनी सीत्तेर क्रो
माक्रोमी सागरोपमनी स्थिति
मनुष्य गति, अनुपूर्वि ।

मिठ्ठे सत्तरिमणुडुग ।

हवे विश क्रोमाक्रोम सागरनी
स्थितिनी प्रकृति कहे ठे-जय
डुगंठा, अरति, शोक, ए४ चार।

जय, कुष्ठ, अरइ, सोए। विउच्चि तिरिउरल्लनरयडुगनिए॥

ते इलिइ वर्ण खाटारस प्रमु
खनी स्थिति यावत् विश सु
धी गणजो ॥

हालिदं बिलाईणं ॥५९॥
देवगति, अनुपूर्वि स्थिरठकना
म-स्थिर, शुन्न, सुजग, सु
स्वर, आदेय, जसकीर्ति; पुरुष
वेद, रति, अने हास; ए तेर ॥

दुगथिरठक पुरिसरइ हासे ॥

स्त्रीवेद, सातावेदनि; ए चार
प्रकृतिनी पंदर क्रोमाक्रोम
सागरनी स्थिति ठे ॥

इत्ति साएसु पन्नरस ३० ॥

वैक्रीय, शरीर, अंगोपांग, तिर्यं
च गति, अनुपूर्वि; उदारिक श
रीर, अंगोपांग, नर्कगति, अनुपू
र्वि, ए चार डुग, नीच गोत्र; ए
तेर थयां ॥

तेजस् पंचक-तेजस्, कार्मण,
अगुरु लघु, निर्माण, उपघात;
हवे अस्थिर ठक कहे ठे-अस्थि
र, अशुज, दुर्जग, दुस्वर, अना
देय, अजस् ए ठ; (सर्वमली
चोविस) ।

हवे त्रस चोक-त्रस, बादर,
पर्याप्ता, प्रत्येक; ए अठाविस
स्थावर, एकेन्डि, पंचेन्डि; ११॥

तेअ पण अस्थिर ठके । तसचऊ थावर इग पणिंदी ३१॥

नपुंसकवेद, अशुज विहायो ग
ति, ३३ श्वासोश्वास चोक-श्वा
सोश्वास, उद्योत, आताप, परा
घात; ३७ ।

जारे फर्स, कर्कश, लुखो, शी
तल, दुर्गन्ध; ४२ ॥

नपुं कुखगइ सासचन । गुरु कस्कम रुकसीअ दुग्गंधे ॥

ए बेताविस प्रकृतिनी विश क्रोमाक्रोमनी स्थिति ठे, तथा
ते शरीर जेगां बन्धन संघातन प्रकृति पंदर जेवतां सत्तावन प्र
कृतिनी विश क्रोमाक्रोम जाणवी. हवे ते पंदरनां नाम कहे ठे-
वैक्रिय संघातन, वैक्रोय वैक्रोय बन्धन, वैक्रोय तेजसू बन्धन, वै
क्रोय कार्मण बन्धन, वैक्रोय तेजस् कार्मण बन्धन, उदारिक सं
घातन, उदारिक उदारिक बन्धन, उदारिक तेजसू बन्धन, उदारि
क कार्मण बन्धन, उदादिक तेजस् कार्मण बन्धन, तेजसू संघा
तन, कार्मण संघातन, तेजस तेजस बन्धन, कार्मणकार्मण बन्ध
न, तेजस कार्मण बन्धन; ए पंदर मतान्तरे शरीर संबंधे ठे माटे।

वीसं क्रोमाक्रोमी ।

ए स्थिति जाणवी. हवे तेनो अबाधा काल एक क्रोमाक्रो
म सागरोपमे एकसो वर्षनी अबाधा गणवी. विश क्रोमाक्रोम सा

गरे विसर्से वर्ष अबाधा जाणवी. कर्म प्रदेश विपाक अनुदयअ
बाधा काल ॥

एवइ आ बाह वीससया ॥ ३२ ॥

इवे ए आठ प्रकृतिनो अबाधाका

ल कहे ठे-उत्कृष्ट स्थिति अ जिननाम, आहारक शरीर, अं
न्त क्रोमाक्रोमी सागरोपमनी गोपांग; ए त्रणनी. तेनी ऊघन
होय । अबाधा अन्तरमुहूर्त्तनी प्रदेशउदे

गुरु कोमिकोमि अंतो । तिन्ना हाराण जिन्न मुहुबाहा ॥

ए त्रणनी ऊघन्य स्थिति एक

क्रोमाक्रोम सागरनी संख्यात

गुणी उणी अबाधा अन्तर मु मनुष्य त्रिर्यचनी आयुः स्थि
हूर्त्तनी । ति त्रण पढयोपमनी ॥

लहु ठिइ संख गुणुणा । नर (तिरि आणाठ) पद्धतिगं ३३

पत्योपमनो असंख्यातमो ज्ञाग

चारे गतिनां आयु मन रहित

एकेन्दि. विगलेन्दिनी स्थितिआ जे असन्नि पर्याप्ता आवता जव

युनी पूर्वकोरुनी आवताजवनी नां बांधे अबाधा त्रिजे ज्ञागे ॥

इग विगल पुव्वकोमी । पल्लिआ संखंस आउचउ अमणा

निरूपकर्म आयुवन्त जे देवता,

नार्कि, असंख्यात आयुवन्त जु

गलीआ मनुष्य; तीरयंच अबा

धा ठ मासनी जाणवी ।

बीजा संख्यात आयुवन्त नरत्रि

यंचने अबाधा जवने त्रिजेज्ञागे.

निरूव कमण ठमासा । अबाह सेसाण जव तंसो ३४ ॥

एक लोचन, पांच अन्तराय, पांच
ज्ञानावर्णी, चार दर्शन, एष

हवे ऊघन्य स्थिति बन्धनसंजलन नरने ॥

लहु ठिइ बंधो संजलण । लोह पण विग्ध नाण दंसेसु ॥

अन्तर मुहूर्त्तनी स्थिति; हवे अन्तर मुहूर्त्तनी साता वेदनीनी
आठ मुहूर्त्तनी स्थिति । स्थिति ॥

जिन्न मुहुत्तंते अठ । जसुच्चे वारस य साए ॥ ३५ ॥

संजलन क्रोध, मान, माया; ए
त्रणने उपर कही ते स्थिति अ
नुक्रमे गणजो. पुरुषवेदनी स्थि
ति आठ वर्षनी नवमाने प्रथम

बे मास, एक मास, एक पक्ष। ज्ञागे ॥

दो इगमासो पस्को । संजलण तिगे पुम ठ वरि साणि ॥

शेष बाकी पंचासी प्रकृतिनी मिथ्यात्व मोहननी सीत्तेर क्रो
नाक्रोमीनी स्थिति वैहेचतां जे
उत्कृष्टी स्थिति । लाजे ते ।

सेसाणु कोसाठ । मिहत्त ठिइए जंलधं ॥ ३६ ॥

पढ्योपमने असंख्यातमे ज्ञागे
नुगे करीए तेवारे एकेन्दिने ऊ
घन्य स्थिति बन्ध थाय, ए एके
न्दिमां पंचासीमांनी बावीश प्र
कृति ठे ते कहे ठे-ज्ञानावर्णी
पांच, दर्शनावर्णी चार, अन्तराय
पांच, संजलन चार, पुंवेद, सा

हवे पंचासीने ऊघन्य स्थिति क ता, उंचगोत्र, जसकीर्ति, ए
हेहे ठे--एकेन्दिने विषे जे उक्क बाविस ऊघन्य बन्ध एकेन्दि
ष्ट स्थिति ठे तेमांथी । मां ठे माटे ॥

अय मुकोसो गिंदिसु । पलिया संखंस हीण लहुबंधो ॥

हवे विगलेन्दिने उक्कष्ट स्थिति
बन्ध देखामे ठे. अनुक्रमे एके
न्दिना ऊघन्य बन्धघी पचीस पचास घणो, सो घणो, ह
घणो बेरन्दिने उक्कष्ट स्थितिबन्ध जार घणो ॥

कमसो पण वीसाए । पत्रा सय सहस्ससं गुणित ॥३७॥

तेरन्दि, चौरिन्दि, असन्नि पंचेन्दि
ने, ए त्रणने अनुक्रमे पचास ऊघन्य स्थिति बन्ध पढ्योप
सो, हजार गुणो उक्कष्टो । मने असंख्यातमे जामे नणो ॥

विगल असंनिसु जिठो । कणिठत पत्त्रसंख जामूणो ॥

हजार वर्ष. शेष मनुष्य त्रिर्यंच
देवता नार्किना आउ ऊघन्य ने ऊगन बंध कुच्चक जव एट
स्थिति बन्ध तुढ्य दस । ले बसे ठपन आवलीनो होय ॥

सुर नरया उ समदस । सहस्स सेसान खुहु जवं ३७ ॥

अन्तर मुहूर्त अवाधा काल आ
युचारे गतिनां उक्कष्टांनी पण
अवाधा अन्तर मुहूर्तनी आयु
अवाधा, जेष्टजेष्ट, जेष्टऊघन्य,

सर्व उत्तर प्रकृति एकसोविस ऊघन्य जेष्ट, ऊघन्व होय तेना
झघन्य बन्धे झघन्य अवाधा । जामा चार ॥

सद्वाणवि लहु बंधो । जिन्न मुहु अवाह आउ जिद्वेवि ॥

कोइक आचार्य एम कहे ठे के

देवताना झघन्य आयु प्रमाणे
जिननामनी अबाधा होय तेतो
तत्व केवली गम्य ।

अन्तर मुहूर्त्त आहारक शरीर
आहारक अंगोपांग; ए बेने झ
घन्य बन्ध कहे ठे ॥

केइ सुराज समं जिण । अंतमुहु विंति आहारं ३ए ॥

हवे कुल्लक जवनुं स्वरूप कहे

ठे-सत्तर जव तुल्य उपर अधि
क निश्चे ।

एक श्वासोश्वासमां होय क्षु
ल्लक जव नीगोदियाने ॥

सत्तरस समाहिआ किर । इगाणुपाणंमि हुंति खुडुजवा ॥

सातरिसे अनेन्योतेर ३७७३ ।

श्वासोश्वास वली एके मुहूर्त्ते
थाय ॥

सग तीससय तिहुत्तर । पाणू पुण इग मुहुत्तंमि ४० ॥

पासठ हजारपांचसे । ६५५०० व पुरा ॥

ठत्रिंश एक मुहुत्तना कुल्लक ज

पाण सठिसहसपाणमस । ठतीसा इग मुहुत्त खुहु जवा ॥

हवे कुल्लक जवनुं प्रमाण कहे
ठे-आवलिका बसेने ।

उपन एक क्षुल्लक जवनी असं
ख्यात समय एक आवलिआया ॥

आवलियाणं दोसय । ठप्पन्ना एग खुहु जवे ४१ ॥

हवे एटली प्रकृतिने उत्कृष्ट स्थि
ति बन्धना स्वामी कहे ठे-अवि
रति समकिते कोइ जीव जिन
नाम उत्कृष्ट स्थितिनुं बांधे ।

आहारक शरीर, अंगोपांग, देव
आयु, सातमे अप्रमत्ते उत्कृष्ट
स्थिति बांधे पण देवतानुं आयु
ठठे गुणठाणे आरंजि अप्रमत्ते
चरुतो बांधे ॥

अविरय सम्मो तिहुं । आहार दुगामराज अप्रमत्तो ॥

उत्कृष्टि स्थिति बाकी एकसो

मिथ्या दृष्टि जीव बांधे ते । सोल प्रकृतिनो स्थिति बांधे ॥
मिथुदिधि बंधइ । जिठ ठिई सेस पयमीणं ॥ ४२ ॥

हवे एकसो सोल प्रकृतिनो उ

त्कृष्टस्थितिबन्ध कहे ठे-विगल
त्रिक, सूक्ष्मत्रिक, आयुत्रिक-
नारकी, तीर्यच, मनुष्य ।

गर्जज तीर्यच, मनुष्य ए बे सु
रगति, अनुपूर्वि, बे वैकीयशरी
र, अंगोपांग बे. नर्कगति, अनु
पूर्वि बे; ए पंदर प्रकृति बांधे ॥

विगल सुहमानु तिगं । तिरिमणुआ सुर विठविनरय डुगं

एकेन्डि, स्थावर, आताप ।

एगिंदि थावरा यव । आ

यावत् इज्ञानदेव उत्कृष्ट स्थिति
ए त्रण प्रकृति बन्ध करे ॥

ईसाणा सुरुकोसं ॥ ४३ ॥

ठेवठुं संघयण ए ठ प्रकृति देव
तानारकी मिथ्यादृष्टि उत्कृष्ट
स्थिति बांधे. बाकी बाणुं प्रकृ

तिर्यच गति, अनुपूर्विवे, उदा
रिक शरीर, अंगोपांग उद्योता

तिनो उत्कृष्टो स्थिति बन्ध चा
रे गतिवाला करे ॥

तिरि उरल डुगुजोअं । ठेवठ सुर निरय सेसचनगइआ

हवे झघन्य स्थिति बन्ध स्वामी

कहे ठे-आहारक द्विक. जिन
नाम; ए त्रण अपूर्व गुणगणा
ना घणी बांधे ।

नवमेअनिवृत्ति गुणगणे संज
लन चोक, पुरुषवेद; ए पांच
झन्घय स्थिति बन्ध करे ॥

आहार जिण मपुवो । नियट्टि संजलण पुरिस लड ४४

हवे दशमे गुणगणे सत्तर प्रकृ
तिनो झघन्य स्थिति बन्ध करे

अन्तराय पांच, ए सत्तर सूक्ष्म
संपराये वैकीय षटक्-नारकी
य द्विक, वैकीय द्विक, देवद्विक

ते कहे ठे-सातावेदनि, जसना
म उच्चगोत्र, ज्ञानावर्णी पांच,
दर्शनावर्णी चार ।

ए ठ प्रकृति असन्नि, त्रिपंच,
पंचेंद्रि पर्याप्त झग्न्य स्थिति
बंध करे ।

साय जसु चा वरणा । विग्धं सुहुमो विजिधि ठ असन्नी

चारे गतिनां आयु झग्न्य बन्ध
स्थिति संज्ञी, असंज्ञी बेने पण
होय हवे वादर पदनो अर्थ आ
वता पदे देखामशे ।

वादर पर्याप्ता एकेन्दिने ठाक
ती पंच्यासी प्रकृतिनो झग्न्य
स्थिति बंध करे ॥

सन्नी वि आन बायार ।

पद्ये गंदीन सेसाणं ४५ ॥

हवे ते स्थिति झग्न्य प्रकारे गु
णगणे देखामे ठे-उत्कृष्टते ते
थी मोटो बन्ध बीजो कोइ न
हि ते; एक अनुत्कृष्ट-उत्कृष्टथी
समयादिक हीनथी अन्तर सुहू
र्त यावत् स्थिति बन्ध ते बे झ
ग्न्य ते जेथी कोइ स्थिति ब
न्ध उगो नहि ते ३ अझग्न्यते
झग्न्यथी एक समय अधिक
यावत् उत्कृष्ट सुधी ४ ।

हवे ज्ञांगाचार सादि प्रमुख
चार कहे ठे-सादिते बन्ध ठे
दी फरी बांधे ते. अनादिजे
बन्ध प्रवाहनी आदि न जाणे
ते. ध्रुव-ते बन्ध प्रवाहनो ना
श नहि ते. अध्रुव-बंध प्रवाह
नो नाश थाय ते ॥

उक्तास जह ली पर । जंगा

साई अणाइ ध्रुव अध्रुवा ॥

सादि प्रमुख चारे ज्ञांगा आयु
कर्म विना साते कर्मने अझग
न्ये बंध स्थानक थाय ठे, ते दे
खामे ठे-प्रथम अनादि जेद मो
हनीनो नवमानेअन्त समये ऊध

बीजा त्रण ज्ञांगा; उत्कृष्ट, अ
नुत्कृष्ट, अनेजग्न्य, ए त्रणजे
दने तथा आयु कर्म एटला जे

न्य बन्ध ठे, तथा दशमाने अन्त
समये मोह, आयु, बे विना उ
कर्मनो ज्ञघन्य बन्ध ठे. ते स्था
नक जे जीवे नथी स्पर्श्या तेने
अनादि अज्ञघन जांगो ? लो.
हवे बीजो जांगो-सादि; जे जी
व उपशम श्रेणी पामी त्यां ऊ
घन्य स्थिति बन्ध करे; अथवा
अबन्ध होय. पढी अऊघन्य ब
न्ध करे ते सादि बीजो. हवे स
न्त जांगो-जे जीव ज्ञव्य श्रे
णीगत थइ ज्ञघन्य बन्ध करी
सिद्धि वरशे; ते जीवने अज्ञघ
न्यनो अन्त थशे; ते संत जांगो
त्रिजो. हवे अनन्त जांगो-जे
अज्ञघन्यने अज्ञघन्यनो ठेह नथी
माटे अनन्त जांगो चोथो. एचा
रे जांगो अज्ञघन्य बंधे फेलाव्ये।

चउहा सग अजहन्नो । सेस
हवे उत्तर प्रकृति ए चार जेद क
हे ठे--चार जेद सादि, अनादि,
ध्रुव, तथा अध्रुव, अज्ञघन्य बंधे
होय. ए चार जेद अरारुप्रकृति
ने होय ते अरारुनां नाम ।

चउ जेयो अजहन्नो । संजलणावरणि नवग विग्धाणां ॥

दोने, सादि तथा सात ए बे
जांगो लागे ठे; ते लखुं ठुं-प्र
थम उत्कृष्टने संक्षो, पंचेंद्रिय
र्यात, मिथ्यादृष्टि, संक्लिष्ट परि
णामे उत्कृष्ट स्थिति बंध बेस
मयनो करी त्रिजा समयादिके
समयादिक हिन जे अनुत्कृष्ट
करे; ते सादिसान्त बे थया. ह
वे अनुत्कृष्टे कहे ठे-उत्कृष्ट व
न्वथीसमयादिके हिन अनुत्कृष्ट
बंध करे ते. सादि तथा अनन्त
त्कृष्टबंध करी अबंधथायते अंत
हवे जघन्य बंध नवमे, दशमे,
अन्त एक समय करी पढी पा
ठो करे ते सादि सांत. तथा आ
युःकर्म ज्ञवमां एक वारज बांधे
तेचारे जेदेवे जांगो सादि सांत
ए चार जांगो मूल कर्म कहा ॥
तिगे आनुचउसु उहा ४६ ॥
संजलन चोक, ज्ञानावर्णि पां
च, दर्शनावर्णि चोक, अन्तराय
पांच, ए अरारुने अऊघन्य
साथे सादि, सान्त, अनादि,
अनन्त, ए चारे होय ॥

बाकी उत्कृष्ट, अनुत्कृष्ट, जघन्य; तेम चार जेद उत्कृष्टादिसा
ए त्रण जेदे बन्ध स्थानके सादि, दि प्रमुख साथे बाकी प्र
अधुव सान्त ए बे होय । कृति एकसो बेने होय ॥

सेस तिगि साइ अधुवो । तह चउहा सेस पयमीणां४१॥

हवे जघन्य स्थिति बंध गुणगणे

कहे ठे सास्वादन गुणगणाथी अ
पूर्व करण गुणगणा सुधी ।

साणाइ अपुवंते । अयरंतो

नेओगोपण नही मिथ्यात्व गुणग
णे सागरोपम अंत क्रोमा क्रोमी बां
धे उगे नहि ।

बंधो नहु हीणोनय । मिहे

हवे स्थिति बन्ध उत्री बोलनो

अढपा बहुत्व एकेन्द्रियादिक जी
व आश्री कहे ठे. गाथा त्रण ज
ति जे मुनि सर्वथी ओको ज
घन्य स्थिति बन्ध सूक्ष्म संपरा
य गुणगणे करे, तेथी बादर ।

जइ लहु बंधो बायर । पऊअसंखगुण सुहुम पऊहिगो

सूक्ष्म एकेन्द्रि अपर्याप्तो उत्कृष्ट
स्थिति बंध विषेकाधिक उ; ई अ
रजे बादर अपर्याप्तो उत्कृष्ट स्थि

तेथी ए जे प्रथमे बादर सूक्ष्म
पर्याप्ता कहातेनावे अपर्याप्ता
बादर अपर्याप्तानो विषेकाधिक

सागरोपम अन्त क्रोमा क्रो
मीना बंध होय अधिकोनहि ॥

कोमिकोमिउ नहिगो ॥

मिथ्यात्वि जघ्य, अजघ्य,
संज्ञी पंचेन्द्रिने सागरोपम
अन्त क्रोमा क्रोमी होय ॥

जविअरसंनिमि ॥४०॥

जे एकेन्द्रि पर्याप्तो जघन्य
स्थिति बंध असंख्यात गुणो
करे तेथी सूक्ष्म पर्याप्तो ए
केन्द्रि जघन्य स्थिति बन्ध वि
सेसा अधिक करे ३ ॥

सूक्ष्म एकेन्द्रि अपर्याप्तो उत्कृष्ट
स्थिति बंध विषेकाधिक उ; ई अ
रजे बादर अपर्याप्तो उत्कृष्ट स्थि

ति बंध विषेकाधिक सात; सू
क्ष्म एकेन्द्रि पर्याप्तो उत्कृष्ट स्थि
ति बंध विषेकाधिक आठ; बा

चार; तेथी सूक्ष्म अपर्याप्तानो दर पर्याप्ता उत्कृष्ट स्थिति बंध विषेकाधिक पांच । ध विषेकाधिक नव ॥

एसि अपज्ञाण लहू । सुहमे अरअपज्ञ पज्ञ गुरू ४ए हवे (बेइंदिने) स्थिति बंध कहे तेथी अपर्याप्ता बे इंदिने गुरू बे-लघुस्थिति बंध बे इंदि प स्थिति विषेकाधिकवार; तेथी यार्प्ताने संख्यात गुणोदश; ते पर्याप्ता बे इंद्रिने गुरू स्थिति दी बे इंदि अपर्याप्ताने विषे विषेकाधिक तेर; ए रीते विशेषाधिक अगियार । पाधिक पद जोमजो ॥

लहु बिअ पज्ञ अपज्ञे अपज्ञिअर विय गुरूअहिगो ॥

एमज तेरन्दि, चौरिन्दि, असन्नि पंचेदिने विषे अट्टपावहु तनी विगत-तेरमाथी तेरन्दि पर्याप्ताने ऊघन्य स्थिति बंध विशेषाधिक १४ तेथी अपर्याप्ताने ऊघन्य विशेषाधिक १५ तेथी अपर्याप्ताने उत्कृष्ट विशेषाधिक १६ तेथी पर्याप्ताने विशेषाधिक १७ तेथी चौरिन्दि पर्याप्तानी ऊघन्य स्थिति विशेषाधिक १८ तेथी अपर्याप्तानी ऊघन्य विशेषाधिक १९ तेथी एज अपर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २० तेथी पर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २१ तेथी असन्नि पंचेन्दि पर्याप्तानी ऊघन्य स्थिति बंध संख्यातगुणी २२ तेथी अपर्याप्तानी ऊघन्य स्थिति विशेषाधिक २३ तेथी अपर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २४ तेथी असन्नि पर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २५ ॥

एवंति चनु असंनिमु नवरं । संखगुणा वियअमाण पळे ५०

हवे असंज्ञी पंचेदि पर्याप्ताने उत्कृष्ट स्थिति बंध विशेषाधिक कद्धो बे. तेथी यति जे मुनि; ते संख्यातगुणो ठविस, तेथीदे मने उत्कृष्टो स्थिति बंध । अविरतिने ऊघन्य स्थिति बंध संख्यातगुणो सत्ताविश; तेथी तेनो उत्कृष्टो स्थिति बंध संख्यातगुणो अठाविश ॥

तो जइ बंधो जिठो । संखगुणो देसविरयउस्सि अरो॥

हवे आठ बोलने कहे ठे-देशविरतिना उत्कृष्ट स्थिति बंध
 अकी अविरति सम्यक दृष्टि पर्याप्तानो ऊघन्य स्थिति बंध २९
 तेथी ते अपर्याप्तानो ऊघन्य स्थिति बंध; ३० तेथी तेज अपर्या
 प्तानो उत्कृष्ट स्थिति बंध; ३१ तेथी पर्याप्तानो उत्कृष्ट स्थिति
 बंध; ३२ तेथी सन्नि पंचेंद्रिपर्याप्ता मिथ्यात्वीनो ऊघन्य स्थितिबंध;
 ३३ तेथी तेना अपर्याप्तानो ऊघन्य स्थिति बंध; ३४ तेथी तेज
 अपर्याप्तानो उत्कृष्ट स्थिति बंध ३५ तेथी पर्याप्तानो उत्कृष्ट
 स्थिति बंध ३६ ए आठेनो अनुक्रमे संख्यातगुणो बोल कहेवो ॥
 सम्म चउ सन्नि चउरो । ठिइ बंधाणु कम संखगुणा ५१

अशुच जाणवी. कारणके अति
 सर्व प्रकृतिनी उत्कृष्ट स्थिति। संक्रीष्टपरीणामथी थाय माटे ॥
 सवाणवि जिठ ठिइ । असुच्चा जं साइ संकिलेसेण ॥

पण मनुष्य, देवता, तिर्यच; ए
 इतर जे बीजी ऊघन्य स्थि त्रणनां आयुष्य मूकीने. शा माटे
 ति विशुद्ध परीणामथी उप तेमने उत्कृष्ट स्थिति बंध कर
 जे माटे शुच जाणवी । तां विशुद्ध परीणाम होय माटे ॥

इअरा विसोहिउ पुण । मुत्तुं नर अमर तिरि आउ ५२

तेथी वादर अपर्याप्तो निगोदि
 हवे एकला कषायथीज स्थिति यो ऊघन्य योगअसंख्यातगुणो
 बंध होय नहि; योग सहितहो २ तेथी वेइंद्रि अपर्याप्त ऊघ
 य. ते माटे बोल अठ. दिशानोस न्य योग ३ तेथी तेरेंद्रि अपर्या
 र्व जीवने विषे योग बदलनोअ प्त ऊघन्य योग ४ तेथी चोरिं
 ल्पावहुत कहे ठे; सूक्ष्म निगोदि डि अपर्याप्त ऊघन्य योग ५ ते
 यो, लब्धि अपर्याप्तो, प्रथमस थी असंज्ञी अपर्याप्त ऊघन्य

मये उपन्यो तेनो वीर्य व्यापार योग ६ तेषी संज्ञी अपर्याप्त
ते झघन्य सर्वथा योग । झघन्य योग ७ ॥

सूहम निगो आइ खणप्प जोग । बायर विगल अमण मणा

सूहम पर्याप्त झघन्य योग १०

बादर पर्याप्त झघन्य योग ११

सूहम निगोद बे कहा ते झघ

न्य योगेतर कहेतां सूहम पर्या

प्त उत्कृष्ट योग १२ बादर प

याप्त उत्कृष्ट योग १३ ए सर्व

असंख्यात गुणो ए सर्वत्र जा

णवो ॥

सूहम निगोदिया अपर्याप्ता
नो उत्कृष्ट योग ८ बादर अ
पर्याप्त उत्कृष्ट योग ए ।

अपङ्क लहुपढमदुगुरु । पङ्कहस्सि अरो असंखगुणो ५३

बेंडि पर्याप्त झघन्य योग १९

तेंडि पर्याप्त ऊघन्य योग २०

चौरिंडि पर्याप्त ऊघन्य योग २१

असंज्ञी पर्याप्त ऊघन्य योग २२

संज्ञी पर्याप्तो झघन्य योग २३

बेंडि पर्याप्त उत्कृष्ट योग २४

तेंडि पर्याप्त उत्कृष्ट योग २५

चौरिंडि पर्याप्त उत्कृष्ट योग २६

असंज्ञी पर्याप्त उत्कृष्ट योगे

२७ संज्ञी पर्याप्त उत्कृष्ट योग

२८ एणे प्रकारे योगनां स्थिति

स्थानक अनुक्रमे एकएकथी अ

संख्यातगुणां जाणवां ॥

बेंडि अपर्याप्तानो उत्कृष्ट यो
ग १४ तेंडि अपर्याप्तानो उ
त्कृष्ट योग १५ चौरिंडिय अ
पर्याप्तानो उत्कृष्ट याग १६ अ
संज्ञी अपर्याप्तानो उत्कृष्ट यो
ग १७ संज्ञो अपर्याप्तानो उ
त्कृष्ट योगे १८ अपर्याप्ता बें
डियादिकनो उत्कृष्ट योग ।

असमत्त तसुकोसो । पङ्क जहन्नि अरएव ठिइ गणा ॥

परं केवल अपर्याप्त वैदिने विषे हवे जीवनां चौद स्थानकनेवि स्थिति स्थानक असंख्यातगुणा षे पूर्व रिति संख्यात, असंख्या होय. हवे सर्वथी शोभा सूद्धम त गुणा देखामे ठे-अपर्याप्त त अपर्याप्त, तेथी वादर अपर्याप्त, था पर्याप्त एक एक समय वृद्धि संख्यात गुणा. एम चौद जेदे स्थिति स्थानक संख्यातगुणा। जाणजो ॥

अपङ्के अर संखगुणा। परम पङ्क बिए असंखगुणा ५४

अपर्याप्ता ते स्थिति स्थानक, कृण कृण प्रत्ये असंख्यात गु स्थिति स्थानक प्रत्ये असंख्या णी वीर्यवृद्धि योगवृद्धि करी ता लोकना आकाश प्रदेश ते वधता जाणवा । प्रमाण ॥

पइखणामसंखगुण विरिआ अपङ्कपइठिइमसंख लोगसमा

प्रथम स्थिति स्थानक कहां ते मां अकेकी स्थिति स्थानकने आयुविना सात कर्मने विषे प्र उपजवानां जेटलां अध्यवसाय थम स्थितिना अध्यवसाय स्था स्थानक होय ते देखामे ठे-सा नकथो बीजी स्थितिना अध्यव त कर्मने विषे स्थिति विशेषा सायनां स्थानक (विषे षाधिक) धिक अध्यवसाय स्थानक अ तेथी आयु कर्मना असंख्यात धिक । गुणा अध्यवसाय स्थानक होय ॥

अऊवसाया अहिआ । सत्तसुआऊसु असंख गुणा ५५

हवे मिथ्यात्वमां सास्वादनने विषय विज्ञेद पामी एकतालिस प्रकृतिनो पंचेदिने विषे जेम । मनुष्यना जव सहित, चारप

जेटलो उत्कृष्ट स्थितीय बंध द्वयोपम सहित एकसो त्रैसठ
काल ते देखामे ठे-तीर्थचत्रण, सागरोपम अबंध युगलीआने
नर्कत्रिक, उद्योत, ए सातप्रकृति काल जाणवो ॥

तिरि नरयति जोयाणं । नरन्नवजुअ सचउ पल्ल तेसठं ॥

तथा आताप, ए नव प्रकृतिने
मनुष्यजव सहित चार पल्लोप
म अधिक एकसो पंचासी सां
गरोपम नारकी आदिकजवमां
अबंध काल ॥

हवे स्थावरचोक, एकेंडिजाती
य, विगलेंडीय त्रण; ।

थावर चउ इग विगला । यवेसु पाणसीइ समयरा ५६
प्रथम संघयणविना पांच सं अशुज विहायो गति, अनंतानु
घयण, प्रथम संस्थान विना बंधी चोक, मिष्ठ्यात्व, दुर्नगत्रि
पांच संस्थान । क, थीणंक्षित्रिक ॥

अपढम संघयणा गिइ । खगईअण मिन्नडुजगथीणतिगं

निच गोत्र, नपुंसक वेद, स्त्रीवे
द, ए पचीस प्रकृतिने मनुष्य
जव अधिक मुनि जव आदि दे पंचेंडियने विषे अबंध स्थि
इ एकसो बत्रीश सागरोपम । ति उत्कृष्टि होय ॥

निअ नपुं इत्तिडुतीसं । पाणिंदिसु अबंध ठिइपरमा ५७

हवे प्रथम एकसो बत्री तथा ए
कसो त्रैसठ तथा एकसो पंचा
सी सागरोपमनो अबंध कह्यो
तेनां ठाम देखामे ठे-विजया
दिक हरेके तेतरी सागरना
बे भव तथा त्रण भव वा

रमे बाविस सागरनी करे तो

एकसो बत्रोस थाय एम ग्रैवेक

ने विषे १६३ ।

एमठगी प्रमुखमां सागरोपम

एकसोबत्रीसतथाएकसोत्रैसठ

विजयाइसु गेविजे । तमाइ देहि सय डुतीस तेसठं ॥

हवे अघुव प्रकृति त्रोतेरनो उ

त्कृष्ट अघन्य बंध निरंतर बांध

चानो काल देखामे ठे-पड्योपम

त्रण, सुरद्विक, वैक्रीयद्विक, ए

तथा एकसो पंचासी अबंधकाल। चारने ॥

पणसीइ सय यबंधो । पल्लतिगं सुर विजविडुगे ॥५७॥

तिर्येच डुग, निचगोत्र, ए त्रण

एक समय स्थिते असंख्यातो

ने आउषानो बंध सततं अन्तर

काल ।

मूर्हत् ॥

समया दसंख कालं । तिरिडुग नीएसु आयु अंतमुहू ॥

सातावेदनीनो बंध सततं स्थि

उदारिकनो सतत बंध असं

ति पूर्वकोड नव वर्ष उणो केव

ख्याता पुद्गल परावर्त्त ।

ली आश्री ॥

उरलि असंख परदा । सार्येठिइ पुद्व कोमूणा ॥५८॥

पराघात, उश्वास, पंचेन्डी त्रस

सागरोपम एकसो पंचासी ल

चोकने विषे सतत बंध होय.

गी निरंतर ।

उत्कृष्ट एवं ॥

जल्लहि सयं पण सीयं । परघुस्सासे पणिंदि तसचउगे ॥

हवे १३२ सागरनी स्थिति

पुरुषवेद, सुजग त्रिक, उच्चगोत्र,

शुज विहायो गतिनो ।

समचोरस संस्थान ए सातने विषे

बंध होय. ११२ सागरोपम ॥

बत्तीससुहविह गइ । पुम सुज्ज तिगुच्च चउरंसे ॥ ६०॥

अशुज्ज विहायो गति, अशुज्ज अशुज्ज संघयण ५ आहारकडुग
जाति ४ अशुज्ज संस्थान ५। १ नर्कडुग १ उद्योत डुग २

असुख गइ जाइ आगिइ । संघयणा हार नरयजोयडुगं

नपुंसकवेद, स्त्रीवेद, हास २ अरति

स्थिर, शुज्ज, यश, स्थाव २ ते युगल अशातावेदनि ए एकता
र दशक, । लिश प्रकृतिने ॥

थिर सुज्जजस थावरदस । नपुंइढ्ठीडुजुअलमसायं ६१

ए एकतालिस प्रकृतिना ऊघन्य मनुष्य द्विक, जिन नाम, वज्र

बंध कहे ठे-ऊघन एक समयथी रिषज्जनाराच उदारिक अंगो

अंतर मुहूर्त्तलगी नीरंतर बंधा पांग ए पांचने विषे ॥

य पढे ।

समयादंत मुहुत्तं । मणुदुगजिण वइर उरलु वंगेसु ॥

ए पांचने अंतर मुहूर्त्त ऊघन्य

बंध तथा आयु कर्म ४ जिन

नामने पण बाकी ६८ प्रकृतिने

तेत्रीश सागरोपम उत्कृष्ट सत

ऊघन्य बंध एक समय जाण

त बंध होय अनुत्तर देवने ।

वो. इति स्थिति बंध समाप्तः॥

तित्तिस यरा परमो । अंतमुहु लहु विआण जिणो ६२

इवे अनुजाग जे रस बंध ते

अशुज्ज प्रकृतिनो मंदरस संक्लेश

देखामे ठे. तीवरस अशुज्ज प्रकृ

नी मंदताअने शुज्ज परिणामनी

ति०२ ने संक्लेश परिणामे हो

वृद्धि. शुज्ज प्रकृतिनो मंदरस

य. शुज्ज प्रकृति ४२ ने तीव्र शु

मलीन परिणामे तथा विसुद्धि

ज रस विशोधी परिणामे होय.

नी हानीए ॥

तिषोअसुह सुहाणं । संकेस विसोहिउ विवज्जयउ ॥

जे वारे अशुज्जनो तीव्ररस बांधे
ते वारे शुज्जनो मंदरस बांधे. जे
वारे शुज्जनो तीव्ररस बांधे ते
वारे अशुज्जनो मंदरस बांधे. हवे
तीव्ररस, मंदरस, शाकारणे था
य ते कहे ठे-पर्वतनी रेखा

समान ? पृथ्वीनी रेखा समान
२ रजनी रेखा सखीं ३ ।

जलनीरेखा सखीं ४ ए चारक
षाये करी मंदे मंद; तीव्रे तीव्र ॥

मंदरसो गिरि महिरय जल । रेहा सरिस कसाएहिं ६३

हवे रसनुं स्वरूप देखामे ठे-ज्यां
अशुज्जनो चोठाणियो; त्यां शुज्ज
नो एक ठाणियो. ज्यां अशुज्ज
नो त्रिठाणियो. त्यां शुज्जनो
द्विठाणियो, ज्यां अशुज्जनो बे
ठाणियो; त्यां शुज्जनो त्रिठा
णियो. ज्यां अशुज्जनो एक ठा
णियो. त्यां शुज्जनो चोठाणियो
चार, त्रण, बे, एक; स्थानकरस
अशुज्ज प्रकृतिनो अशुज्ज ।

शुज्ज प्रकृतिनो शुज्ज: हवे जे
प्रकृतिना जेवा रस होय ते
देखामे ठे-पांच अन्तराय, देश
धाती आवरण सात मति, श्रु
त, अबधि, मनपर्यव, चक्षु, अ
चक्षु अबधि ॥

चउ ठाणाइ असुहो । सुहन्नहाविग्ध देस आवरणा ॥

पुरुषवेद, संजलन कषाय ४ ए
सत्तर प्रकृतिने एक, बे, त्रण,
चारे ठाणिया रस होय ।

एम बाकी प्रकृति १०३ तेने
शुजाशुज्ज बे त्रण, चार ठा
णिया होय ॥

पूम संजलणिग इतिचउ ठाण रसा सेस दुगमाइ ६४

हवे एक ठणिया प्रमुखनो दृ
छान्त-लिवमानो रस, शैल
मिनो रस, स्वजाविक ते एक
ठणियो अशुज्ज प्रकृतिनो अ
शुज्ज, शुज्जनो शुज्ज ॥

बे जाम उकालतां एक रह्यो ते
बे ठणियो, त्रण जाम उकालतां
एक जाम रह्यो ते त्रिठणियो;
चार जाम उकालतां तेमां एक
भाग रह्यो ते चोठणियो ॥

निंबुहुरसो सहजो । इतिचउ जाम कटिइक जागंतो ॥
ते एक ठणियादिक रस अशुज्ज अशुज्ज प्रकृतिनो शुज्ज रस,
रस ते । शुज्ज प्रकृतिनो निश्चे वली ॥

इग ठाणाई असुहो । असुहाण सुहोसुहाणांतु ६५

इवे उत्कृष्ट रस बंध स्वामी
कहे ठे:-उत्कृष्ट तिव्र रस एके
न्दि, स्थावर, आताप; ए त्रण
प्रकृतिनो ।

देवता मिथ्यादृष्टि बांधे. विम
लत्रिक, सूक्ष्मत्रिक, सु० अ०
सा० नर्कत्रिक ॥

तिव्व मिग थावरा यव। सुरमिन्हा विगल सुहुम नरयतिगं
तीर्यंच आयु, मनुष्य आयु; ए तीर्यंच दुग गति, अनुपूर्वि ठेव
अगियार प्रकृतिनो तिव्ररस ती ठु, ए त्रण प्रकृति देवता नार्की
रियंच मनुष्य मिथ्यादृष्टिबांधे बांधे ॥

तिरि मणु आउ तिरि नरा । तिरिदुग ठेवठ सुर निरया

शुज्ज विहायोगति, शुज्ज वर्षाचो
क, तेजस् चोक-तेजस्, कार्म
ण, अगुरु लघु, निर्माण, जिन

वैक्रीयदुग, सुरदुग, आहारकदुग नाम, साता ॥

विउवि सुरा हारग दुगं। सुखगइ वन्न चउतेय जिणसायं

पंचेन्दि जाति, श्वासोश्वास, उ
च्चगोत्र, ए बत्रिस प्रकृति आठ

मावाला, दशमा गुणगणावा
ला त्रण प्रकृतिनो साता, जस,
उचगोत्र, ए रूपक श्रेणीवाला
समचउरस, पराघात, त्रसदशक उत्कृष्ट रसे बांधे ॥

समचऊ परघा तसदस । पणिंदि सासु च खवगान् ॥६३॥

समकित दृष्टि देवता, मनुष्य
सातमी नर्कना नारकी उद्योत दुग, उदारीक दुग, वज्ररुषत्र
नाम तिव्र बांधे सम्यक्त सन्मुख नाराच; एपांच तिव्र रसे बांधे ॥
तमतमगा उज्जोत्रं । समसुरा मणुअ उरल दुग वइरं ॥

चारे गतिना मीथ्या दृष्टी थाक
सातमा गुणगणा वाला देवआ ती रही प्रकृति तिव्र रस बांधे.
यु, उत्कृष्टा रसे बांधे । इति तिव्ररस बंध;
अपमतो अमराऊ । चउ गइ मिहान सेसाणं ६७ ॥

हवे ऊघन्य रस बन्धना स्वामी
कहे ठे-थीणं द्वित्रिक, अनन्ता ए आठ प्रकृति मंदरसे संजम
नु बंधी चोक, मिथ्यात्व ॥ सन्मुख मिथ्यात्वी बांधे ॥

थीण तिगं अणमिहं । मंदरसं संजमु म्पुहो मिहो ॥
देसवती बांधे. ठा गुणगणा
बीजी चोकनी अवीरति सम वालो अरति, शोक, ए बे प्रकृ
कित्ती बांधे त्रीजी चोकनी । ति मंदरसे बांधे ॥

विअ तिअ कसाय अविरइ । देसपमतो अरइ सो ए ६९
बे निशं कहेतां निडा, ? प्रचला,
सातमा गुणगणाने आयसम ? अशुन्नवर्ण चोक हास, रति,
ये आहारक दुग मंदरसे बांधे दुगंठा ॥

अपमाप हारग दुग । दुनिह असुवन्न हास रइ कुठा ॥

जय, मोदनी, उपघात; ए अ नवमे गुणगणे पुरुषवेद, संज
गियार प्रकृति आठमे गुणगणे लण चोक, ए पांच मंद रसे
जघन्य रसे बांधे । बांधे ॥

जय मुवघाय मपुवो । अनियंदि पुरिस संजलणे ॥७०॥
अंतराय पांच, आवर्ण नव ए मनुष्य, तिर्यंच, ए बे सूक्ष्मत्रि
चौद दशमे गुणगणे रूपकव क, सु० सा० अ० विगलेंड्रिक,
न्त मंदरसे बांधे । चार गतिनां आयु ॥

त्रिग्धावरणे सुहुमो । मणु तिरिआसुहुमविगल त्रिगआयु
वैकीय ठक; ए सोल मंदरसे वां नारकी, उद्योत, उदारिक डग
धे देवताने । ए त्रण मंदरसे बांधे ॥

वेउधि ठक ममरा । निरया उज्जोय उरलडुगं ॥ ७१ ॥
जिण नामनो मंदरस बांधे अ
तीर्यंचडुग, नीचगोत्र; सातमी विरति समकीति नर्क विनात्र
नर्क नारकी बांधे, उपशम स ए गतिना जीव. स्थावर एके
मकितने सन्मुख थका । न्द्रि; ए बे मंदरसे बांधे ॥

तिरिडुग निअंतमतमा। जिणमविरय निरयविणिग थावरयं
यावत् सुधर्मा देवलोक सुधी उ शाता, स्थीर, शुज्ज, जस; मंद
पलक्षणथी इसान पण कहेवुं रसे बांधे. ते चारनी इतर जे अ
आताप नामनो मंदरस बांधे प शाता, अस्थिर, अशुज्ज, अजस;
रतो हवे समकीती । समकीती चरतो मंदरसे बांधे ॥

आ सुहुमा यवसम्मो। वसायथिरसुज्ज जसासिअरा ७२॥
प्रसचोक, शुज्जवर्णचोक, तेजस् विहायो गति, बे पंचेन्द्रि, श्वा
चोक, मनुष्य डग । सोश्वास, पराघात, उच्चगोत्र ॥

तसबन्न तेअचउ मणु खगइ डग पणिंदि सास परधुच्चं ॥

संघयण ठ, संस्थान ठ, नपुं सक वेद, स्त्री वेद ।
सुज्ञगत्रिक, दुर्ज्ञगत्रिक, दुर्ज्ञग
दुस्वर, अनादे ए त्रस चोकादि
चालिस प्रकृति चारे गतिना मी
ध्या दृष्टि मंदरसे बांधे ॥

संघयणा गिइनपुंथी॥सुज्ञगि अरतिमिन्न चउगइआ ७३॥

हवे रस बन्धना मूल उत्तर प्रकृ
ति आश्री ज्ञांगा कहे ठे:-तेजस् ए दशनो अनुत्कृष्ट ज्ञाग र
चोक-तेजस्, कार्मण, अगुरु स बन्ध सादि, अनादि, ध्रुव,
लघु, निर्माण, शुज्ञवर्ण चोक, अध्रुव, ए चार भेदे बंधाय.
वेदनी२। शेष ध्रुवबंधी प्रकृति४३नोअने॥

चउ तेय वन्न वेयणिय । नाम गुक्को सं सेस ध्रुवबंधी ॥

घाती कर्म चारनो अऊघन्य चारे ज्ञांगा होय. इतिरस बन्धः
रस चारे ज्ञांगे बांधे । गोत्रकर्मने विषे बे प्रकारे अनु
त्कृष्ट अऊघन्य रसबंधने विषे
समाप्तः ॥

धाइणं अजहन्नो । गोए डुविहो इमो चउहा ७४ ॥

कही प्रकृतिथी शेष बाकी रही जे
६९ प्रकृति आयुषा कर्म अघन्य,
अअघन्य उत्कृष्ट, अनुत्कृष्ट, ए चा
रमां बंध सादि, अध्रुव. ए बे हों
य इति ॥ हवे प्रदेस बन्धनुं स्व
रूप तेमां प्रथम कर्म वर्गणा क
हे ठे-एक परमाणुनो समुह ते
परमाणु वर्गणा, बे परमाणु ए

एम त्रण्यादि जीव अनस्त पर
माणुं मले अज्ञव्यपी अनस्त गु

कठा मले ते बे प्रदेसी वर्गणा । एा अणुए बंधाया एवा ॥
 सेसंमि डुहाइग दुग । एुगाइ जा अन्नवणांत गुणिं आणू ॥
 तेम एकथी पाठवनी जे वर्ग
 खंध ते उदारिकने उचीत प्र णानु ते अप्रहणिक ठे ए उदारि
 हवा योग वर्गणा । क वर्गणा बादर ठे ॥

खंधा उरलो चिअ वर्गणा उ । तह अगहणांतरिआ १५ ॥

चोथी तेजस वर्गणा, पांचमी
 भाषा वर्गणा, षठी श्वासोश्वा
 एम बीजी वैक्रीय वर्गणा. त्री स वर्गणा, सातमी मनवर्गणा
 जी आहारक वर्गणा । आठमी कार्मण वर्गणा; तेमां ॥

एमेव विउच्चा हार । तेअ जासा एुपाण मण कम्मे ॥
 तेमां अनुक्रमे एक एकथी सूहम

आय. तेनी अरव गाहना । उठेद आंगुल असंख्यातमो भाग
 सुहुमा कमा वर्गहो । ऊणूणंगुल असंखंसो १६ ॥
 अनंतमे भागे उदारिक वर्गणा
 ते खंध वैक्रीयादि सातेने अ
 एक एक वधतां सिद्धने । ग्राह्य ठे

इकिक हिआ सिद्धा । णांत सा अंतरेसु अगहणा ॥

सघले आप आपणी ऊघन्य यो आप आपणा अनंत जागे
 ग्य वर्गणाथी । साधिक उत्कृष्टी वर्गणा ॥

सबडु जहनु चिआ । निअणांत साहिआ जेठा ॥१७॥

इवे कर्म पणे जे परमाणुं लेवा
 य तेनुं स्वरूप कहे ठे-वेला चा

र फर्स-टामो, उनो, लुखो, चोप वर्ण पांच, पांच रस, ए सोल
 न्यो तेणे सहित बे गन्ध सुर कर्म प्रकृति योग जे खंधनाद
 ज्ञी, दुर्नि । लीश्रामां ॥

अंतिम चउ फास डुगंध । पंचवन्न रस कम्म खंध दळीं ॥
 जेमां ठे तेवा परमाणुं सहित
 अनन्ता प्रदेस ठे. एवा कर्म द
 सर्व जीवथी अनंतगुणो रस । लते ॥

सव्व जीअ णंतगुण रस । अणुजुत्त मणंतय पएसं ॥३८॥
 पोताना असंख्यात प्रदेसे ग्रहे
 एक प्रदेसे अवगाह्यो जे कर्मते। जीव ॥

एग पएसो गाढं । निअ सव्व पएस उ गहेइ जिउ ॥
 नामकर्म, गोत्रकर्म, आपसमां
 तुळ्य आयुधी अधिक आवते प
 तेमां थोना आउखाकर्मनो जाग दे पण जोरुजो ॥

थोवो आऊ तदंसो । नामे गोए समो आहिउ ॥३९॥

नाम गोत्रथी अन्तराय कर्म, ज्ञा
 नावणीं, दर्शनावणीं, कर्मनो अ सर्वथी अधिक वेदनी कर्मनो
 धिको जाग; तेथी मोहनी कर्म जाग. जे कारणथी थोमो वे
 नो जाग अधिको । दनीनो जाग होय तो ॥

विग्घा वरणे मोहे । सव्वोवरि वेअणीइजेणप्ये ॥

ते प्रगटपणे न होय । स्थिति विशेषे शेष उत्तर प्रकृति
 भाग कर्म दलमांथी जाणवी ।

तस्स फुमत्तं न हवइ । ठिई विसेसेण सेसाणं ८० ॥

सत्तर प्रकृतिने आप आपणी मू

ल प्रकृति तेनीज जाति कहिये तेनो जे अनंतमो जाग सर्वघा
ते मूल प्रकृति आठे कर्म वेहेच ती प्रकृतिनो होय विशेषव्या
तां लाध्यां दलियां । खया वृत्तिथी जाणजो ॥

निअ जाइ लक्ष दलिया । णंतसो होइ सब घाईणं ॥

वध्यमान प्रकृतिनो भाग वेहे शेष सर्व घाती प्रकृतिनो अनंत
चे पण अवध्यमान प्रकृतिनो मो जाग तेथी बाकी देस घाती
जाग वेहेचे नही । सर्व घाती प्रकृतिने तो जे पो
तानी जातिनी प्रकृति समय १
प्रत्ये बांधे अने वेहेचे ॥

ब ऊंतीणं विज्जुइ । सेसं सेसाण पइ समयं ८१ ॥

हवे जाग लब्ध जे दलिया गुण
ठाणानी श्रेणिये रचना देखामे
ठे-तेमां प्रथम अगियार गुण
नी श्रेणियोनां नाम देखामे ठे-
समकितनी श्रेणी, देसविरतिनी
श्रेणी, सर्व विरतिनी श्रेणी ।

सम्मदेस सब विरइत्त। अण
मोहनी उपशमावा उपशम श्रे
णी आठमे, नवमे दशमे गुणठा
णे ठठी, मोह उपशमी रह्यो ते
थी उपशम, अगियारमे गुणठा
णे सातमी कृपक श्रेणी चढतां
आठमाथी दशमा गुणठाणा सु
धी आठमी

अनंतानु बंधिया सत्तामांथी ४
काढवानी चोथी दर्शन मो
हनी खपावेते पांचमी श्रेणी
विसंजोअ दंस खवगेअ ॥

वारमे गुणठाणे सर्व मोह ख
प्यो ते नवमी, तेरमे गुणठा
णे दशमी श्रेणी, चौदमे गु
णठाणे अजोगी गुणठाणे
श्रेणी अगियारमी

मोहसम संत खवगे । खीण सजोगिअरगुण सेठी ८२ ॥

हवे गुणश्रेणी अगियार कही;

तेनो अर्थ अने गुणश्रेणिये रह्या

जीव कर्म निर्जरे ते देखाहेठे—

उत्तरोत्तर गुणानी प्राप्ति करे पू

र्वे जे कर्मदलनी रचना करीतेने।

समय २ दीठ कर्मना उदय

नासमयथी मांही असंख्यात

गुणाकारे कर्म निर्जरे ॥

गुण सेढी दल रयणा । ए समय मुदया दसंख गुणणाए ॥

एणे गुणाकारे वली अनुक्रमे प्र

थमे कह्या गुण स्थानक तेने ।

असंख्यात गुणाकारे कर्मनी

निर्जरा करे ते जीव ॥

एअर गुणा पुण कमसो । असंष गुण निजरा जीवा ८३ ॥

सास्वादन वादाने जो बीजां गु

णठाणां फरसी आवे तो अंतर

हवे गुणठाणानां ऊघन्य उत्कृ

ष्टां आंतरा देखाहेठे. पढ्योप

मनो असंख्यातमो जाग आंतरु

पमेवा अंतर मुहूर्त्तनुं पमे कोने?।

मुहूर्त्त पूर्वे कहुं तेज; ए वे जघ

न्य आंतरां. इतर, कहेतां बीजा

दस गुणठाणे जघनथी अंतर

मुहूर्त्तनुं आंतरु ॥

पलिआ संखं तमुऊ। सासाण इअर गुणअंत रहस्सं ॥

बीजा गुणठाणाने विषे उत्कृष्ट

उत्कृष्ट आंतरु मिथ्यात्वने वि

षे वे ठासठ सागरोपमनुं ।

गुरु मिन्हे वे ठ सठी ।

आंतरु अर्द्धपुद्गल मांही अन्तनां

वारमे तेरमे चौदमे अंतर नथी ॥

इअर गुणे पुग्गलधंतो ८४ ॥

हवे पुद्गल परावर्त्तनुं स्वरूप देखाहवा पढ्योपम सागरोपमा

दिक मान कहे ठे:—उद्धार पढ्योपम, अद्धार पढ्योपम, क्षेत्र पढ्यो

पम; एक योजन लांबो पहोलो उंमो कुवो तेमां जुगलियानां वा

ले करीने ठांसीने कुवो जरिये, तेमांथी समये समये अकेको वा

ल काढतां कुवो खाली थाय त्यारे उद्धार वादर पढ्योपम आय;

ने ते उपर कहेला वालने असंख्यात घणा कळपीने समये, सम ये अकेको काढतां कुवो खाली थाय त्यारे सूद्धम उद्धार पल्योपम थाय. तथा पूर्वे जे कुवो वाले नरेलो ठे, ते सो, सो, वर्षे अकेको वाल काढतां खाली थाय त्यारे बादर अक्षा पल्योपम थाय, ने ते वाल असंख्यात घणा कळपीने सो, सो, वर्षे अकेको काढतां अक्षा सूद्धम पल्योपम थाय उपर कहेलो कुवो जे वालाग्रे नरेलो ठे तेने जे आकाश प्रदेश फरशेला ठे. तेमांथी अकेको आकाश प्रदेश काढतां जे वारे सर्व वालाग्रेने फरसेला आकाश प्रदेश निर्लेप थाय, तेवारे बादरथी क्षेत्र पल्योपम थाय उपर कहेला जे वालाग्रेने स्पर्शा तथा अणस्पर्शा एवा समस्त आकाश प्रदेशने समय, समय, काढतां जे वारे समस्त आकाश प्रदेश निर्लेप थाय ते वारे क्षेत्र थकी सूद्धम पल्योपम थाय. जे उपर सूद्धम उद्धार पल्योपम कह्यो ठे, तेवा पचिस क्रोमाक्रोमी पल्योपमना जेटला समय थाय, तेटला द्वीप समुद्र ठे. आनखांनी स्थिति प्रमुख सूद्धम अक्षा पल्योपमे ठे त्रसादिक जीवनुं परिमाण सूद्धम क्षेत्र पल्योपमे ठे तेज जेदे सागरोपम ठे ॥

उद्धार अक्ष खितं पल्लिय तिहा समय वास सय समण।
केस वहारो दीवो दहि आन तसाइ परिमाणं ॥ ८५॥

इवे पुज्जल परावर्तना जेदे आ
ठ; इव्य पुज्जल, पराव्रत क्षेत्र,
काल, जाव ।

दवे खिते काले जावे ।
होय अनंती, उत्सर्पिणी. अव
सर्पिणी ।

ते चार जेदने बे गुणा करतां
आठ थाय बादर चार, तेनानो
काल थोमो माटे सूद्धम चार,
ते मोटो काल घणो माटे एआठ
चउह उह बायरो सुहुमो ॥

पुज्जल, पराव्रत कालनुं प्रमाण ॥

होइ अणंतु स्सप्पिणि।परिमाणो पुग्गल परिट्ठो ८६॥

हवे इय्य पुज्जल पराव्रतनुं मान एक जीव मके फरसीने ए
कहे ठे—उदारिकादिक सात व साते वर्गणाना सर्व परमाणु
गणा आहारक विना । प्रत्ये अनानुक्रमे तेम ॥

उरलाइसत्त गेणं। एग जीउ मुअइ फुसिअसव्व अणु ॥

इय्यथी जाणवुं. हवे इय्य सूहम
कहे ठे—सात वर्गणामांथी अनु
क्रमे एक वर्गणाना परमाणु फ
रसे वव्ये बीजी फरसे ते लेखे
नहि. एम फरसतां जे काल आ

जेटलो काल आय तेटलो काल यते इय्य सूहम पुद्गल परा
स्थुल जे वादर पुज्जल पराव्रत । व्रत जाणवुं ॥

जतिअ कालि सथूलो । दवे सुडमो सगन्नयरा ॥८७॥

हवे क्षेत्रादिक त्रण, पुद्गल परा
व्रत वादर तथा सूहम देखामे
ठे—चउद राजलोकना आकाश
प्रदेश, अनुक्रमविना जन्म, म
रण करी सर्व फरसे ते वादर
क्षेत्र पुज्जल पराव्रत तेज आका
श प्रदेश अनुक्रमे फरसे; ते सू
हम क्षेत्र पुद्गल पराव्रत उत्सर्पि
णी, अवसर्पिणी, कालना जेट
ला समय, अनानुक्रमे फरसे ते
वादर काल पुद्गल पराव्रत तेज
समय अनुक्रमे फरसे ते सूहम

समया पदनोअर्थ उपरना पद
जेगो कहोठे. हवे ज्ञावपुद्गल
पराव्रत वे जेदे कहे ठे-अनुज्ञा
गवा रसबन्धनां जेटलाअध्यव
सायना स्थानक ठे, ते सर्व

काल पुद्गल पराव्रत ।

स्थानक ॥

लोग पएसो सप्पिणी । समया अणुजागबंधठाणाय ॥

ते प्रत्ये जेम तेम अनानुक्रमे

फरसी मरे ते वादर रस बन्ध

पुज्जल पराव्रत तेज स्थानक. अ

नुक्रमे मरणे करी समस्त फर

सो मरे ते सूद्धम रस बंध; वा एमफरसीमरेते.हेत्रादिपुज्जल

जाव पुज्जल पराव्रत ।

परावर्त स्थूल, सूद्धम, जाणवा

जह तह कम मरणेणं । पुठाखित्ताइ थुयियरा ॥ ८८ ॥

इवे जीव उत्कृष्ट ज्ञधन्य प्रदेश

बंध करे तेना स्वामी देखामे ठे उत्कृष्टा योगनो धणी संज्ञी

थामामां थोमी प्रकृति बांधनार । पर्याप्तो ॥

अप्पयर पयमि बंधि । उत्कृष्ट जोगी असंनि पज्जतो ॥

ज्ञधन्य योगनो धणी असन्नि

अपर्याप्तो जीव ज्ञधन्य प्रदेश

करे-प्रदेश बंध उत्कृष्टो

बंध करे ।

कुणाइ पएसु कोसं । जहन्नयं तस्स वच्चासे ॥ ८९ ॥

इवे मूल उत्तर प्रकृति आशारी

उत्कृष्ट प्रदेश बंधना स्वामी दे

खामे ठे-मीछ्यात, अविरती स

म्यक्त, देसविरती, प्रमत्त, अप्र

मत्त, ए पांच गुणठाणे प्रवर्ततो

आयु कर्मनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध

करे ।

बीजा, त्रिजा गुणठाणा विना

मोहनी कर्मनो उत्कृष्टो प्रदेश

बंध करे. सात गुणठाणावाला

मीछ्यातथी नवमा अनिवृति

वाला सुधी सात ॥

मिच्च अजयचउआण। वितिगुणविणु मोहिसत्तमिच्चाइ

ठमूल प्रकृति मोहनी आयु वि
ना तथा उत्तर प्रकृति सत्तर ते
नां नाम-ज्ञानावर्णी पांच, दर्श
नावर्णी चार, अन्तराय पांच,
साता, जस, उंच गोत्र; ए सत्त
रनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध दशमा
गुणगणावालो बांधे ।

चोथा गुणगणा वालो बीजी
चोकनीनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध
करे. देशविरती गुणगणावा
लो त्रिजी चोकनीनो उत्कृष्ट
प्रदेश बंध करे ॥

ठन्हं सत्तरस सुहुमो । अजया देसा बिति कसाए॥९०॥

पांच प्रकृति--पुरुषवेद, संजलन
चोक ए पांच उत्कृष्ट प्रदेश बंध
अनिवृत्ति गुणगणानो धणी क
रे शुज विहायो गति ।

नरनुं आयु, देवत्रिक, सुजग
त्रिक, वैक्रीयडुग; ॥

पण अनियट्टि सुखगइ। नराजसुर सुजगतिगविजविडुगं॥

समचोरस संस्थान, असाता
वेदनी;

वज्रकृषज नाराच संघयण, ए
तेर प्रकृतिनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध
मीळ्या दृष्टि अथवा सम्यग् दृ
ष्टि गुणगणे करे ॥

समचउरंस मसायं । वडरंमिहो व संमोवा ॥ ९१ ॥

नीडा, प्रचला, बे जुगल ते.
हास्य, रति, अरति, शोक; ।

जय मोहनी, डुंगामोहनी,
तीर्थकरनाम कर्म; ए नव प्रकृ
तिनों उत्कृष्टो प्रदेश बंध सम्य
क् दृष्टि बांधे ॥

निहा पयला डुजुअल ।

जय कुहा तिह सम्मगो ॥

जलो मुनि जे अपूर्वकरणवालो
तथा अप्रमत्तवालो आहारक ड

गनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध करे.

शेष जे बीजी ठासठ प्रकृति र उत्कृष्टो प्रदेश बंध मिथ्या
ही तेनो । दृष्टि बांधे ॥

सुजइ आहार दुगं सेसा । उक्कोस पएसगा मिहो ९५

इवे ऊघन्य प्रदेश बंध बांधे ते
ना स्वामी कहे ठे-जलोमुनि

जे अप्रमादी आहारक दुगनो नर्कनुंत्रिक, तथा देवतानुं आयु
झघन्य प्रदेश बंध करे असंझी ए चार प्रकृति झघन्य प्रदेश बंध
पर्याप्तोजोगऊघन्य वीर्यवर्ततो ध करे. देवद्विक, वैक्रीय द्विक॥

सुमुणी दुत्रि असत्री। नरय तिग सुराउ सुरविउद्विदुगं

सूहम निगोदियो जवने आद्य
सम्यक दृष्टि जिन नाम स समये अपर्याप्तो ऊघन्य योग
हित पांच प्रकृति झघन्य प्र माटे बाकी १०ए प्रकृतिनो झघ
देश बंध करे । न्य प्रदेश बंध करे ॥

संमो जिणं जहन्नं । सुहुम निगोआइ खणि सेसा ९३॥

इवे मूल प्रकृति तथा उत्तर प्र
कृतिना ज्ञांगा चार प्रकारे दे
खाके ठे-दर्शन ठक, चक्षु दर्श
ना वर्णीआदि चार-नीडा, प्रच
ला, जय, कुठा ।

बीजी चोकनी, त्रिजी चोक
नी चौथी चोकनी, अन्तराय
पांच ज्ञानावर्णी पांच ॥

दंसण ठग जय कुठा । वितितुरिय कसायविग्ध नाणाणा॥

मूल प्रकृति ठ मोहनी आयु वि
ना उत्तर त्रिश; मूल ठ मली ए
ठत्रिश प्रकृतिने अनुत्कृष्टप्रदेश

सादि, १ अनादि, २ ध्रुव, ३अ
ध्रुव, ४ सादि अध्रुव; एबे प्रका
रे शेष जे प्रकृति मूल बे उत्तर

बंध चारे ज्ञांगे होय, ते ज्ञांगा नेत्रने चारे प्रकारे. वे ज्ञांगाहोय
नां नाम कहे ठे ।

मूल ठगेणु कोसो । चउह डुहा सेसि सबड्ड ॥८४॥

हवे सात स्थानकनो अल्पाचहु
त देखामे ठे. घनीकृत लोकनी
एक प्रदेशनी श्रेणिमां जे आ
काश प्रदेश तेने असंख्यातमे
ज्ञांगे आकाश प्रदेश तेटलां ।

जोग स्थानक ठे तेथी प्रकृति
बन्धनां स्थानक असंख्यात गु
णाठे. तेथी स्थिति बन्धनां स्था
नक असंख्यात गुणा ठे

सेठि असंखिजं से । जोग ठाणाणि पयमिठिइ जेया ॥

स्थिति बन्ध स्थानकथी जीवना
अध्यवसाय स्थानक तिन्न मंदता
रुप असंख्यात गुणा ठे ।

तेथी रस बन्ध स्थानक असं
ख्यात गुणा ठे. उपरनां पदोने
जोरजो ॥

ठिइ बंध ऊवसाया । णु ज्ञाग ठाणा असंपगुणा ८५

तेथी कर्मना प्रदेश ।

अनन्त गुणा तेथी रसना ज्ञाग
कषाय प्रति जे कारणे सर्वजी
वथी अनंत गुणा रस ठे माटे ॥

ततो कंम पएसा । अनंत गुणीआ तजरसठेआ ॥

जोगथी प्रकृति बन्ध, प्रदेश बं
ध; ए बे बंधाय ।

स्थिति बन्ध, रसबन्ध, ए बे कषा
यथी बन्धाय, मिष्यात, अविर
ति ए बे तो दृढिकरण हेतु ठे ॥

ज्ञांगा पयमि पएसं । ठिइ अणुज्ञागं कसायान ॥९६॥

हवे लोकना धन श्रेणी परतर
स्वरुप कहे ठे—चन्द्रराज प्रमा
ण लोक कह्यो ठे ।

बुद्धिथी कल्पनाए करी तेनो घ
न करीए तो सात राज आय ॥

चनुदस रज्जु लोको । बुद्धि कउ होइ सत रज्जुघणो ॥
 श्रेणी कही ते श्रेणो वर्ग क
 ते घन रज्जुमांना दीर्घ एक रीए ते वारें परतर होय; तेनो
 प्रदेशनी । वर्ग करीए त्यारे घन थाय. प्रदे
 श बन्ध समाप्तः ॥

तद्दीहेग पएसा । सेढीपयरोअ तवगो ॥ ९७ ॥

हवे उपशम श्रेणी स्वरूप दे
 खाने ठे—प्रथम अनन्तानुबन्धी
 चोकने उपशमावे पढी दर्शन मो
 हत्रिक जे सम्यक्त,मीश्र मिथ्यात
 मोहनी; उपशमावे पढी नपुंस
 क वेद, उपशमावे; पढी स्त्रीवे
 द उपशमावे ।

अणदंस नपुंसिन्नी ।

अप्रत्याख्यान क्रोध, प्रत्याख्या
 न क्रोध; उपशमावे; पढी सं
 ज्वलन क्रोध उपशमावे; पढी अ
 प्रत्याख्यान, प्रत्याख्यान मान
 उपशमावे, पढी संज्वलन मान
 उपशमावे, पढी अप्रत्याख्या
 न, प्रत्याख्यान माया उपश
 मावे. पढी संज्वलननो माया
 उपसमावे पढी अप्रत्याख्यान,
 प्रत्याख्यान लोत्र उपशमावे, प
 ढी स्वंजलनना लोत्रनी कीटी

वेद पद पाठल पदने अर्थे ठे.
 पढी दास्यादिक ठ उपशमावे;
 वली पुरुषवेद, उपशमावे. एसर्व
 वेय ठकं च पुरिस वेयंच ॥

क्रोधे क्रोध, माने मान, मायाये
 माया, लोत्रेलोत्र; एम बीजी,
 त्रीजी, चोकनीना सर्वे सर्वा
 जोमातेना वच्ये वच्ये संजल

करे ते दशमे गुणठाणे उपश नी एक, एक उपशथावे. इति
मावे । उपशम श्रेणी

दो दो एगंतरिए । सरिसे सरिसं नवसमेइ॥९८॥

इवे रूपक श्रेणीनुं स्वरुप कहे त्रणनां आयु-देव, तीर्यच, नर्कनां
ठे-प्रथम अनन्तानुबन्धीचोक, खपावे; एकेंडि जातिपणुं विगलें
खपावे. पढी मिश्रयात मिश्र, द्वि त्रिक खपावे; पढी थीणंधी
सम्यक्त मोहनी खपावे । त्रिक, खपावे; उद्योतनाम खपावे॥

अणमिठ्ठ मीस सम्मंतिअणु इगविगलथीण तिगुजोयं

साधारण, आताप, पढी प्रत्या
खयानी, अप्रत्याखयानी; बेना

तीर्यच डुग, नर्क डुग, स्थाव
र डुग; ।

आठ कषाय खपावे पढी नपुंस
क वेद अने पढी स्त्रीवेद खपावे॥

तिरि नरय थावर डुगं । साहारा यव अठनपुंढी ९९

नीझ पदनो अर्थ पूर्व पदमां क
ह्यो ठे. अन्तराय, ५ ज्ञानावर्णी,

पढी हास्यादिक ठक खपावे,
पुरुष वेद खपावे, पढी संज्व
लन चोक खपावे, नीझडुग-
नीझ, प्रचला, ।

५ दर्शनावर्णी, ४ ए सर्व खपावे
रूपक श्रेणी पुरी थइ. केवल

ज्ञान उपजे ॥

ठग पुम संजलणा दो । निद्दा विग्ध वरणखएनाणी ॥

ए रीते पुज्यश्री देवेन्ड सूरि शतक नामा पांचमो कर्मग्रन्थ
जीए लख्यो वा रव्यो । एम आत्माने संज्ञारवार्थे इति॥

देविंद सूरि लिहियं । सयग मिणंआय सरणठा॥१००॥

॥ इति टवार्थ सहित पाचमो कर्मग्रन्थ समाप्त थयो ॥

॥ सप्ततिकानामा षष्ठः कर्मग्रन्थः ॥

इवे सप्ततिका नामे उठो कर्मग्रन्थ लखुं तुं.

सिद्ध अचल पद वा सिद्धप्रति बन्ध प्रकृति, उदय प्रकृति, स
द्धपद कर्म प्रकृति आदिथकी ता प्रकृति, तेनांस्थानक;तेनो
घणा अर्थे सहित एवो । समुदाय वे त्रयादि ॥

सिद्ध पएहिं महत्तं । बंधोदय संत पयमि ठाणाणं ॥

कहु तुं; ते सांज्ञल. किंचित् वा रच्यो एवो अर्थ दृष्टिवादना
संक्षेप अर्थ प्रत्ये । निजरणा रूप मध्येधी ॥

वुत्तं सुण संखेवं । नीसंदं दिठि वायस्स १ ॥

केटली प्रकृति बांधतोकेटली प्र केटली, केटली अथवा सत्ता
कृति वेदे । प्रकृतिनां स्थानक होय ॥

कइ बंधंतो वेअइ । कइ कइ वा संत पयमि ठाणाणं ॥

ज्ञांगा तेना जे विकल्प वा जे
द, बन्ध, उदय सत्ता संबंधी अ
न्योन्य थाय ते जाणवा आठ
बांधे आठ उदय सत्ता आयु वि
ना सातनो बंधक, आठ उदय
सत्ता मोइ आयु विना उनो बं

मूल प्रकृति उत्तर प्रकृतिनेविषे। घक. आठनी उदय सत्ता ॥

मूलुत्तर पगइसु । जंग विगप्पा मुणे अवा २ ॥

आठना बन्धे आठनो उदय, आ
ठनी सत्ता, ए ज्ञांगो मिथ्यात्व
धी अप्रमत्त सुधी ठे. सातना बं

तेमां मूल प्रकृति संबंधीज्ञांगा घकने आठ उदे, सत्ता नवमा

देखामे ठे-आठ प्रकारे बांधता सुधी; ठना बंधके आठ उदे
सात बांधता, ठ बांधता थका। सत्ता दशमे गुणगणे ॥

अठ विह सत्त ठ बंधएसु । अठेव उदय संतंसा ॥

साता एक विषे बंधकना त्रण
विकल्प ठे. अगियारमे, बारमे, एक विकल्प अबंधी चौदमा
तेरमे । वात्ताने ॥

एग विविहे तिविगप्पो । एग विगप्पो अबंधमि ३ ॥

हवे जीव स्थानके मूल प्रकृति
ना ज्ञांगा देखामे ठे सात कर्म
नो वा आठ कर्मनो बंध होय आठनी सत्ता होय. तेर जीव
तेने आठनो उदयने । स्थानकने विषे होय ॥

सत्त ठबंध अतुदय । संत तेरससु जीव ठाणेसु ॥

हवे एकजे चउदमा जीव स्थान
कने विषे एटले संज्ञी, पंचेन्डि
पर्याप्ताने विषे पांच भांगा होया। वे भांगाहोयकेवलीजगवानने॥

एगंमि पंचज्ञांगा । दो ज्ञांगा हुंति केवलिणो ४ ॥

हवे गुणगणा चौदमां सात ज्ञा
गाना विकल्प कहे ठे:-आठ
गुणगणाने विषे एक विकल्प. हवे ठ गुणगणे पण बेबे विक
त्रण, आठ, नव, दश, अगियार, ल्प पामे एक, बे, चार, पांच
बार, तेर, चौद, ए आठ । ठ, सात; ए ठए गुणगणे ॥

अठेसु एग विगप्पो । ठस्सुवि गुणसन्निएसुडुविगप्पा ॥

प्रत्येके प्रत्येके । बंध उदय सत्तापणे कर्मप्रत्ये ॥

पत्तेयं पत्तेयं । बंधोदय संत कम्माणं ५ ॥

इवे उत्तर प्रकृति आश्रित कहे
ठे-ज्ञानावर्णी पांच, दर्शनावर्णी आयुनी चार, तेमज नाम क
नव वेदनी बे, मोहनी अठाविश। मनी बेतालिश ॥

पंच नव दुन्नि अठावीसा । चउरो तहेव बायाला ॥

गोत्र कर्मनी बे, अन्तराय एवी जे प्रकृतिउ; ते मूल कर्मना
कर्मनो पांच कही अनुक्रमे जाणवी ॥

दुन्निय पंचय त्रणिा । पयमीउ आणु पुवीए ६ ॥

इवे उत्तर जे प्रकृतियोनां बन्ध ज्ञानावर्णी तथा अन्तरायने
स्थानक, ते कहे ठे-बन्धमां, उ विषे बन्धकाले ए बेनी दश
दयमां, सत्तामां । प्रकृति बन्ध उदय सत्ता पांच,
पांच, प्रत्येकनी होय ॥

बंधोदय संतंसा । नाणा वरणं तराइए पंच ॥

ते बेनी दशे प्रकृतिनो बन्ध ट उदयमां, सत्तामां, होय. ते वे
ले पण तेमज । नी पांच, पांच ॥

बंधो वरमे वितहा । उदय संता हुं ति पंचेव ७ ॥

इवे दर्शनावर्णीने कहे ठे-बन्ध प्र कृतिनां स्थानक त्रणये तुल्य
ने विषे, सत्ताने विषे । ठे. नव, ठ, चार सर्वे नव थीणं
त्रिक गये ठ, नीज्ञ, प्रच
ला, हीने चार ॥

बंधस्सय संतस्सय । पगइ ठाणाणि तिनि तुद्धाणि ॥

उदय स्थानक बे होय, चार, चारनुं, पांचनुं, ए बे दर्शनाव
पांच ॥ र्णी कर्मने विषे ॥

उदय ठाणाणि दुवे । चउ पणग दंसणा वरणो ८ ॥

बीजुं जे दर्शनावर्णी कर्मनान। चार पांचनो उदय होय; नवनी

वना बंधने विषे ।

सत्ता होय ॥

बीआ वरणे नव बंधएसु । चउ पंच उदय नव संता ॥

ठ प्रकृत्तिनो बन्ध, चार प्रकृत्ति

नो बन्ध होय, त्यां पण एम चारनो बन्ध, चारनो उदय, त्यां

जाणवुं ।

ठनी सत्ता होय; ऋषक श्रेणी ॥

ठ चउ बंधे चेंवं ।

चउ बंधु दए ठ लंसाय ९ ॥

नवनी सत्ता होय. पांचना उद

यमां नवनी सत्ता. चारनो उद

बन्ध अकी वीरमे थके चार

य त्यां ठनी सत्ता. चारनो उद

नो अने पांचनो उदय. ने ।

य त्यां चारनी सत्ता पण होय ॥

नुवरय बंधे चउ पण । नवंस चउरुदय ठ चउ वसंता ॥

भांगानी बेंदेचण करे ठे—मोह

नीय कर्मना ज्ञांगा तो आगल

हवे वेदनि आयु गोत्रने विषे ।

वा पढी कहीशुं ॥

वेयणि आउअ गोए । विज्जळ मोहं परं वुहं १० ॥

गोत्र कर्मने विषे सात ज्ञांगा । आठ भांगा ठे वेदनि कर्मने विषे ॥

गोत्रंमि सत्त ज्ञांगा । अठयज्ञांगा हवंतिवेअणिए ॥

पांच, नव, नव, पांच, ज्ञांगा । आयुखां चारने पण अमुक्रमे ॥

पण नव नव पण ज्ञांगा । आउचउकेविकमसोउ ॥११॥

हवे मोहनीनां बन्ध स्थानक दश

कहे ठे बाविस. एकविस ।

सत्तर, तेर, नव, पांच. ॥

बावीस इक्कीसा ।

सत्तरसं तेरसेव नव पंच ॥

चार, त्रण, बे वली एक; ए दश। बन्धनां स्थानक मोहनी कर्मनां

चउ तिगं दुगं च इक्कं । बंध ठाणाणि मोहस्स ॥१२॥

हवे मोहनी कर्मनां उदय स्थानक एदशी एकेक अधिक दश
कहे ठे-एक वली बे, चार । उत्कृष्टा ॥

एगंच दोव चउरो । इतो एगाहिआ दसुकोसा ॥
उधे वा सामान्ये मोहनीय कर्मने विषे । उदय स्थानक नव होय ॥
उहेण मोहणिजे । उदय ठाणाणि नवहुंति ॥१३॥

हवे मोहनी कर्मनां सत्ता स्था
नक कहे ठे. बीजा पदने अन्ते
वीस पद कह्युं ठे. ते प्रथम प
दादिमां कह्या आंकने जोरुवुं. त्रेविस, बाविस, एकविस, पद
अठाविस. सत्ताविस ठविस, चो मां कहेला आंकमां अधिकाहो
विस, । य विस ।

अठय सत्तय ठ चउ । तिग डुग एगा हिआ जवेवीसा ॥

एशी आगल पांचशी मांकी ए
क, एक, उणा करे, पांच, चार
तेर, वार, अगियार, । त्रण, बे, एक; ए पांच ॥

तेरस बारिकारसैं । इतो पंचाइ एगूणा ॥ १४ ॥

ए सत्तानां प्रकृति स्थानक । तेज मोहनी कर्मनां होय पन्न
र होय ॥

संतस्स पयमि ठाणाणि । ताणि मोहस्स हुंतिपन्नरस ॥

मोहनी कर्मना ज्ञांगाना विक
बन्धनां, उदयनां, सत्ताने विषे । ल्प वा जेद घणा जाणवा ॥

बंधोदय संते पुण । जंग विगप्पाबहुं जाण ॥१५॥

हवे मोहनी कर्मनां बंध स्थान
कने विषे यथायोग्य ज्ञांगा कहे

छे-ठ ज्ञांगा बाविसना बन्ध स्था

नकमां चार ज्ञांगा एकविसना
बंध स्थानकने विषे ।

ठब्बावीसे चउ इगवीसे ।

नवना बन्ध स्थानकने विषे पण
बे ज्ञांगा ॥

नवबंधगेवि डुन्निउ । इकि

हवे एटलां बंध स्थानक मध्ये
केटलां उदय स्थानक होय ते
कहे ठे—सात आदि लइने दश
पर्यन्त चार उदय स्थानक होय,
बाविसना बंधने विषे सात,
आठ, नव, दश, एकविसना ब
न्ध स्थानकने विषे ।

दस बावीसे नवइग वीसे ।

ठ आदि लइ नव पर्यन्त सत्तर
ना बंध स्थानकने विषे. छ सा
त, आठ नव ।

ठाई नव सत्तरसे ।

चार आदि देइ नवना बंध स्थान
कने विषे चार, पांच, ठ, सात ।

चत्तारि आइ नवबंधएसु ।

पांच विध बंधकने विषे ब्रली ।

पांच विह बंधगे पुण । उदउ

सत्तरना, तेरना, ए बे बंध स्था
नकने विषे बे, बे, ज्ञांगा प्रत्येके

सत्तरस तेरसे दोदो ॥

ते पछी जे बन्ध स्थानक छे,
पांच प्रमुख तेने विषे प्रत्येके
एक, एक ज्ञांगो ठे ॥

कमउ परंजंगा ॥ १६ ॥

सात आदि लइ नव पर्यन्त उ
दय कर्मना ज्ञांगा होय ॥

सत्ताइ उदय कम्मंसा ॥

तेरना बंध स्थानकने विषे पांच
थी मांकी आठ सुधी उदय स्था
नक होय. पांच छ, सात, आठ ॥

तेरे पंचाइ अठेव ॥ १७ ॥

ऊकृष्टो सात पर्यन्त उदय स्था
नक होय ॥

ऊकोस सत्त मुदयंसा ॥

उदय स्थानक बेनो जाणवो ॥

डुएहं मुणो अघो ॥ १८ ॥

ए थकी एटले पंचविध बंधक

पढी चतुरविध बंधकादिक देइ
चार, त्रण, बे, एक ।

इत्तो चउ बंधाई ।

एक, एक, उदय स्थानक होय
सधले पण ॥

इक्कि कु दया हवति सवेवि ॥

उदय स्थानक होय तेमज उद
य स्थानकने अत्रावे पण जे न
पशान्त कषायने विषे सत्ता
स्थानक एक होय ॥

बंध मटे वा टले पण तेमज ।

बंधो वरमे वि तथा । उदयात्रावे विवाहुजा ॥ १९ ॥

हवे दस आदे देइ एक सुधी जे

टला ज्ञांगा उपजे तेज कहे छे.

दसना उदयने विषे एक चोवि

सि ठचोविसी नवोदयने विषे

अगियार चोविसी आठना उद

यने विषे ।

इक्कग ठक्कि कारस ।

ए ते पूर्वे सात बोल मलीने

चालिस चोविसीनु थइ ।

सातना उदयने विषे दस चोवि

विसी, ठना उदयने विषे सात

चोविसी, पांचना उदयने विषे

चार चोविसि, चारना उदयने

विषे एक चोविसी नीश्वे ॥

दससत्त चनुक्कइक्कगं चेव ॥

बार ज्ञांगा बेना उदयने विषे ठे.

एकना उदय स्थानकने विषे अ

गियार ज्ञांगा ॥

एए चनुवीस गया । बार दुगि कंमिइक्कारा ॥ २० ॥

हवे तेज ज्ञांगानी संख्या अने पदनी संख्या बीजे मते कहे ठे

यतः चनुबीस दुगति बेने उदये एक चोविसी. एटलो स्वमते प

र मते पाठान्तर ठे. स्वमते चालिस चोविसीना नवसो साठ ज्ञां

गा बेना उदयमां बार ज्ञांगा एकना उदयमां अगियार ज्ञांगा, ए

सर्व मली नवसो त्यासि ज्ञांगा थाय ठे. बीजे मते एकतालिस

चोविसीना नवसो चोरासी ज़ांगा, ने एकना उदयमां अगिधार ज़ांगा, ते मेलवतां नवसो पंचाणुं ज़ांगा थाय ।

नव पंचाणुअसए ।

उदय स्थानक नव विकल्पमां ज़ांगा वा विकल्प नवसो पंचाणु वा नवसो त्यासिमां मोह्या वा मुजाणा जे जीवा।

॥मोहनीय कर्मना उदय चोविसी विकल्प पद संख्या॥

उदयस्था.	१०	९	८	७	६	५	४	३	२	१	०
चोविमी.	१	६	११	१०	७	४	१	१			४१
विकल्प.	२४	१४४	२६४	२४०	१६८	९६	२४	१२	११	९९	९८३
पदछेद.	२४०	१२०६	२११२	१६८०	१००८	४८०	९६	२४	११	६९	६९४७

अगणोतेरसेने इकोतेर पदना समूहे सो पद उपर जोड्युं तेणे करी सहित आंक जाणवो ए मतान्तरेण ॥

उदय विगप्पेहिं मोहिया जीवा ॥

अणत्तरिएगुत्तरि । पयविंद सएहिविन्नेआ ॥२१॥

हवे स्वमतने अजिप्राये उदयना पद उदयने विकल्पे वा जेदे नी संख्या कहें ठे-नवसेने ज्यासी वा ज़ांगे मुजाया जीवा॥

नव तेसीइ सएहिं । उदय विगप्पेहिं मोहिआ जीवा ॥

हवे नवसे ज्यासीना पदछेद क हे ठे पूर्वे बंध स्थानके जे चो विसीउं कही, ते स्थानक साथे चोविसीउं गणे पदछेद थाय; अगणोतेरसें सुमतालिस ठे. अगनोतेरसें सुमतालिस पूर्व य न्त्रथी जाणजो ।

पदना समूहे सूत्रमां “सय” पद ठे, ते गया पदमां आंक कहेवा. ग्रहुं ठे जाणवा ॥

अनुत्तरि सीयात्ता । पयविंद सएहिंवित्रेअ्या ॥११॥

हवे सत्ता स्थानक साधे बन्ध एकविसना बन्ध स्थानकने विषे
देखामे ठेः—त्रण सत्ता स्थानक अठविसनु एकज सत्ता स्थान
बाविसना बन्धने विषे होय,ते क होय, सत्तरना बन्ध स्थानक
जअठविस, सत्ताविस, ठविस। ने विषे तो ॥

तित्रेवय बावीसे । इगवीसे अठविस सत्तरसे ॥

ठ सत्ता स्थानक होय, निश्चे ते
रना बन्ध स्थानकने विषे तथा
नवना बन्ध स्थानकने विषे आ
वते पदे कहे ठेः—

पांचज सत्ता स्थानक होय॥

ठच्चेव तेर नव बंध एसु । पंचेव ठाणाणि ॥ १३ ॥

ठ, ठ, सत्ता स्थानक होय, बा
की रद्यां जे बन्ध स्थानक, ते

पांच तथा चार ए बे बन्ध मां पांच, पांच, सत्ता स्थानक
स्थानकने विषे तो ॥ होय ॥

पंचविह चउविहेसु । ठ ठक सेसेसु जाण पंचेव ॥

प्रत्येके, प्रत्येके; । चार सत्ता स्थानक होय बन्ध टलेथी ॥

पत्तेअं पत्तेअं । चत्तारिअ बंध वुठ्ठेए ॥ १४ ॥

दस, नव, पन्नर, आदि लशने । बन्ध, उदयनेसत्ता प्रकृतिस्थानक

दस नव पन्नर साई । बंधोदय संत पयमि ठाणाणि ॥

हवे पठी नामकर्मनां बन्ध, उ

दय अने सत्ता प्रकृति स्थानक

मोहनी कर्मने विषे कद्यां । कहेसे ॥

अणिआणि मोहणिजे । इतो नामं परं वुठ्ठं ॥१५॥

इवे नाम कर्मने विषे प्रथम ब
न्ध स्थानक प्रत्ये त्रेविस, बीजे
बन्ध स्थानके पचिस बन्ध
स्थानक ॥

त्रीजे छविस, चोथे अठविस,
पांचमे उगणत्रिस, बन्धस्थानक

तेवीस पन्न वीसा । ठवीसा अठवीसा गुणतीसा ॥

ठे त्रीस, सातमे एकत्रिस, आ
ठमे एक ।

ए रीते बन्धनां स्थानक नाम
कर्मनां ॥

तीसे गतीस मेगं । बंध ठाणाणी नामस्स ॥ १६ ॥

इवे कीया बन्ध स्थानकने विषे
केटला ज्ञांगा ते सर्व संख्या क
हे ठे-चार ज्ञांगा त्रेविसना ब
न्ध स्थानकमां, पचिस ज्ञांगा प
चिसना बन्ध स्थानकने विषे,
सोल ज्ञांगा ठविसना बन्ध स्था
नकने विषे ।

नव ज्ञांगा अठविसना बन्ध
स्थानकने विषे नव हजार बसो
अरुतालिस ज्ञांगा उगणत्रिस
ना बन्ध स्थानकने विषे ठे ॥

चउ पणवीसा सोलस । नव बाणउई सयाय अरुयाला

एक, एक, ज्ञांगो एकत्रिसना ब
न्ध स्थानकमां तथा एकना ब
न्ध स्थानकमां ठे. सर्व ज्ञांगा
१३ए४५ अया. बन्ध स्थानक
आठनां मलीने १३, २५, १६,

एकतालिस उत्तर ठेतालिसें
एटला ज्ञांगा त्रीसना बन्ध
स्थान कने विषे ठे ।

२८, १९, ३०, ३१, १ सर्व
८, ना ४, २५, १६, ए, ए२४८,
४६४१, १, १, १३ए४५; ॥.

एयालुत्तर ठायाल सया ।

इक्कि बंधविही ॥ १७ ॥

हवे नाम कर्मनां उदय स्थान
क कहे ठे-विसनुं उदय स्थान
क विस; एकविसनुं उदय स्था
नक एकविस; चोविसनुं उदय
स्थानक चोविस; ते पढी ।

वीसि गविसा चनुवीस गानु । एगा हियाय इगतीसा ॥

एटलां उदय स्थानक होय ।

उदय ठाणाणि नवे । नव

हवे कीया उदय स्थानकने विषे
केटला ज्ञांगा होय ते देखामे
ठे-एक ज्ञांगो विसना उदय
स्थानकने विषे ठे. वेतालि
स ज्ञांगा ११ ना उदय स्थानक
ने विषे ठे. अगियार ज्ञांगा चो
विसना उदय स्थानकमां ठे ।

इक बीयालि इकारस्स । तित्तीसाठस्सयाणि तित्तीसा ॥

वारसेने बे ज्ञांगा अठाविसना
उदय स्थानकमां, सतरसेने पं
चासी ज्ञांगा २ए ना उदय
स्थानकमां ।

बारस सतरस सयाण । हिगाणि वि पंचसीई हिं ॥१ए॥

उगणात्रीससें अने सतर ज्ञांगा त्रीसना उदय स्थानकमां
अगियारसेने पांसठ ज्ञांगा एकत्रिसना उदय स्थानकमां ए बे प

एक, एक, आंक अधिक करतां
यावत् एकत्रिंश लगी. १०, २१,
२४, २५, २६, २७, २८, २९,
३०, ३१, ए दस

नवनुं उदय स्थानक ११ आठनुं उ
दय स्थानक १२ होय. ए बार

उदय स्थानक नाम कर्मनां ॥

अठय हुंति नामस्स ॥१८॥

तेत्रिस ज्ञांगा पचिसना उदय
स्थानकमां ठे. ठसें भांगा ठवि
सना उदय स्थानकमां ठे. तेत्रि
स ज्ञांगा सत्ताविसना उदय
स्थानकमां छे ॥

अधिक पद उपर पदमां वारसें,
सतरसें, बे आंक कहा, ते उप
र वधारवा अर्थे ठे. बे पंचासी
सहित करवा ते प्रथमे कहा ठे ॥

दनो जेगो अर्थ ठे ।

अनुण तीसिकारस ।

	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३
उदय	२०	२१	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	९	८	कुल.
भांगा	१	४२	११	३३	६००	३३	१२०२	१७८५	२९१७	११६५	१	१	७७९१

सयाणि हिय सत्तर पंच सठीहिं ॥

आठना उदय स्थानकना प्रका
हवे एक, एक, ज्रांगो नवना र जाणवा तेने विषे ज्रांगानी
तथा आठना उदय स्थानक संख्या ७७ए१ जाणवा (तेनो
मां वीसना उदयथ्री ते । यंत्र उपरनो) ॥

इक्कि गंच वीसा । ददुदयं तेसु उदय विही ॥३०॥
हवे नामकर्मनां सत्ता स्थानक
कहे ठे त्राण्य, वे, ए आंकने ने
उना आगल धरजो त्राणुं, अठयासी, ष्यासी, एंसी, अग
बाणुं नव्यासी । प्यासी

तिडुनउई गुणनउई । अठ ठलसी असीइ गुणसीइ॥
अठयोतेर ठोहोतेर, पंचयोतेर;
ए आठ ठ, पांच, ने सीतेर प नव, आठ, ए बार. नाम कर्म
द साथे मेलवजो । नां सत्ता स्थानक जाणवां ॥

अठठपन्नतरि । नव अठय नाम संताणि ॥३१॥

हवे नाम कर्मना संवेध कहेवा
माटे नाम कर्मना बन्ध, उदय,
सत्ता स्थानकनी संख्या देखा
ने ठे-आठ बंध स्थानक, बार
उदय स्थानक, बार सत्ता स्था

नक; ए त्रण प्रकारे प्रकृति स्था
नक. बे पदनो जेगो अर्थ ल
ख्यो ठे ।

अठय बारस बारस । बंधोदय संत पयमि ठाणाणि ॥
उधे वा सामान्ये ए जे बन्धा हवे विशेष प्रकारे जेने जेम सं
दि तेने । जेवे तेम ज्ञागा उपजाववा ॥

उहेणा एसेणाय । जन्जहा संज्वं विज्जजे ॥३१॥
हवे प्रथम सामान्य प्रकारे सं त्रेविसना बंध स्थानकने विषे
वेध देखामेठे-नाम कर्मनांनव तथा तेमज पचिसना तथा ठ
उदय स्थानक, ने पांच सत्ता विसना बंध स्थानकने विषे प
स्थानक । ए जाणवी ॥

नव पणगोदय संता । तेवीसे पन्नवीस ठवीसैं ॥

नव उदय स्थानक; ने सात स
आठ उदय स्थानकने चार सत्ता । ता स्थानक. उणत्रीश तथा
स्थानक, अठविशना बंधने विषे । त्रीशना बन्ध स्थानकने विषे ठे
अठ चउर ठवीसे । नव सत्ति गुणतीस तीसंमि ३३
एक उदय स्थानक, अने एक तथा एकना बंध स्थानकने वि
सत्ता स्थानक हवे एकत्रिशना षे एक उदय स्थानक, आठ स
बंध स्थानकने विषे ठे । ता स्थानक ।

एगेग मेगतीसे । एगे एगुदय अठ संतंमि ॥

वीरमे वा अबन्धे वा बन्ध टड्ये वेदक वा उदय स्थानक, सत्ता
दस, दस । स्थानक होय ॥

नुवरय बंधे दस दस । वेयग संतंमि ठाणाणि ॥ ३४ ॥

हवे एटला ज्ञागा जीव स्थानक

तथा गुण स्थानक आश्री स्वा
मी देखामे छे-त्रण विकल्प,
बन्ध, उदय, सत्तारूप जे विक
ल्प तेनां प्रकृति स्थानक तेणे
करी ।

चऊद जीव स्थानकने चउद
गुण स्थानक; तेने विषे पूर्वो
क्तवा हवे कहे ठे- ॥

तिविगप्प पगइ ठाणेहिं । जीव गुण संनिएसु ठाणेसु॥
तेम ज्ञांगाना प्रयोग करवा । ज्यांजेम संजव होय त्यांतेम॥
ज्ञांग पञ्जियवा । जथ्य जहा संजवो जवई ३९ ॥

हवे जीवस्थानक आश्री कहे
ठे-तेर जीवस्थानकने विषे सं
क्षेप शब्द स्थानक वाची ठे
एक संज्ञी पर्याप्तो वर्जने ।
तेरससु जीव संखेव एसु ।
एक जीवस्थानक संज्ञी पंचे
न्दिने विषे त्रण विकल्प होय;
बे विकल्प पण होय ।

ज्ञानावर्णी, अन्तराय, एवे कर्म
ना त्रण विकल्प जे बन्ध, उदय,
सत्तारूप पामिये ते केम ? ते
कहे ठे-पांचनो बन्ध, पांचनो
उदय, पांचनी सत्ता होय ॥
नाणंतराय ति विगप्पो ॥
केवली प्रत्ये एके ज्ञांगो नहिं ते
कारणथी ज्ञानावरणीं अन्तराय
कर्म न होय ॥

इकंमिति डुवि गप्पो । करणं पइ इत्थ अवि गप्पो ३६॥
हवे दर्शनावर्णी कर्म जीवस्था
नके कहे ठे-प्रथम तेर जीव
स्थानकेनवनो बन्ध, चारनो त
था पांचनो उदय पण होय ।
तेर नव चउ पणगं । नव
हवे वेदनी कर्म, आयुर्कर्म, गो
त्र कर्मने विषे ॥

पइ इत्थ अवि गप्पो ३६॥
नवनी सत्ता होय, एक संज्ञी पं
चेन्दिने विषे अशियार ज्ञांगा
उपजे, प्रथम कहा ठे तेम ॥
सत्ते गम्मि ज्ञांग मिक्कारा ॥
ज्ञांगा कहीने मोहनीय कर्म
ना पठे कहेसे ॥

वे अप्णित्र्य आठ गोए । विज्जु मोहं परं वुहं ३७ ॥

ए त्रणना ज्ञांगा देखारुवा अंत

र भाष्य गाथा कहे ठे-पर्याप्त एकने आठ ज्ञांगानपजे बीजा
सन्निने विषे इतर तेर जीवस्था ने चार ज्ञांगा उपजे. ए वेद
नकने विषे । नीय कर्मना ज्ञांगा ॥

पज्जत्तग सन्नि अरे । अठचउकंच वेअप्णित्र्य ज्ञांगा ॥

हवे गोत्रकर्मना देखामे छे-पर्या

प्त संज्ञीने विषे सात भांगा; बा

की तेर स्थानकने विषे त्रण ज्ञां प्रत्येके जीव स्थानकने विषे
गा गोत्र कर्मना । ज्ञांगा होय ॥

सत्तय तिगंचगोए ।

पत्तेअंजीवठाणेसु ॥ ३८ ॥

हवे आयु कर्मना ज्ञांगा देखारु

वा अंतर ज्ञाष्य गाथा कहे ठे

पर्याप्त संज्ञीने विषे, अपर्याप्त

संज्ञीने विषे ।

मन सहित वाताने पर्याप्त अ
संज्ञीने विषेशेषेषु-शेष अ
गियार स्थानकने विषे ॥

पज्जता पज्जत्तग ।

समणे पज्जत्त अमणसेसेमु ॥

प्रथमने अठाविश ज्ञांगा वा

जाने दश ज्ञांगा ।

त्रीजाने नव भांगा, चोथाने पां

च ज्ञांगा समस्त आयु कर्मना

जाणवा ।

अठावीसं दसगं ।

नवगं. पाणगं च आनुस्स ३ए

हवे जीव स्थानकनेविषे मोहनी

य कर्मना बन्ध, उदय, सत्ता

स्थानक देखामे ठे--आठ जीव

स्थानके; पांच जीव स्थानकने

विषे; एक जीव स्थानके ।

आठने एक, पांचने बे, बन्ध

स्थानक होय. दश बन्ध स्थान

क; एक जीव

स्थानकेमोहबंध

८५	१स्थानक१४
१२	१०बंधस्थानक

अथसु पचसु एगे ।

पूर्वोक्त अनुक्रमे त्रण; चार, न
व, उदय स्थानक; एटले आठ
जीव स्थानके त्रण, पांचे चार
एके नव ।

८	५१	जीव०
३	४९	उदय०

एग दुगं दसय मोहबंधगए॥

त्रण, त्रण, सत्ता स्थानक मो
हनीनां आठ जीव स्थानके त्र
ण, पांचे त्रण, एके पंदर, एम
पूर्व रीते अनुक्रमे

८५	१जी०
३३१५	स०

तिग चउ नव उदय गए । तिग तिग पन्नरस संतंमि४०

हवे जीव स्थानके नाम कर्म, बं
ध, उदय, सत्ता स्थानक विचारे
ठे-पांच बंध स्थानक, बे उदय
स्थानक, पांच सत्ता स्थानक
पांच बंधस्थानक चार उदय
स्थानक ।

पांच सत्तास्थानकअने पांचनो
बंध, पांचनो उदय, पांचनी स
त्ता ए होय. त्रणे जेद पांच,
पांच लाधे ॥

पाण दुग पाणगं पाण चउ ।

पांच बन्ध स्थानक, ठ उदय स्था
नक, पांच सत्ता स्थानक, ठ ब
न्ध स्थानक; ठ उदय स्थानक;
पांच सत्ता स्थानक ।

पाणगं पाणगा हवंति तिन्नेव

आठ बन्ध स्थानक, आठ उदय
स्थानक, दस सत्ता स्थानक; ए
त्रण ठ ए जीव स्थानकना ठ
विकल्प फेलाववा हवे कहे ठे ॥

पाण ठ प्पाणगं ठठ पाणगं ।

सात अपर्याप्तानो प्रथम जेद
तेने बन्ध, उदय, सत्ता पूर्वे
कहेलां जोरुजो ।

अथ ठ दसगं ति. ४१ ॥

ए प्रथम स्वामी १ हवे सूक्ष्म प
र्याप्तानो बीजो जेद तेने बन्ध
पांच उदय चार, सत्ता पांच,
२ बादर पर्याप्तानो त्रीजो जेद
बन्ध पांच, उदय पांच, सत्ता
पांच, ३ तीश्रे एम ॥

सत्तेवय अपङ्गता । सामी सुहुमाय बायरा चव ॥

तेमज असंझीनो पांचमो जेद
 विगलेन्डि त्रणनो चोथो जेद,
 तेने बन्ध, उदय, सत्ता, ४ ब
 न्ध पांच, उदय ठ, सत्तापांच। उदय आठ, सत्ता दस; ६ ॥
 विगलिंदि पाय तिन्रिउ । तहय असत्रीअ सत्रीय ४२ ॥

॥ यन्त्र ॥

नाम.	बन्ध	उदय.	सत्ता
अपर्याप्त ७	५	२	५
सूक्ष्मपर्याप्त?	५	४	५
बादर पर्याप्त?	५	५	५
वीखंडी ३	५	६	५
असत्री १	६	६	५
सत्री १	७	७	१७

हवे गुणगणा आश्री कहेठेज्ञा
 नावर्णी कर्म. अन्तराय कर्म,
 त्रण प्रकारे, पांचनो बन्ध, पां
 चनो उदय, पांचनी सत्ता

नाणांतराय तिविह । मवि दससु दोहुंति दोसु ठाणेसु ॥

हवे मीश्यात्व गुणगणुं, सास्वा

दन गुणगणुं, बीजुं दर्शनावर
 णी कर्म कहे ठे ।

मिन्हा सासणे बीए । नव चनु पण नवय संतंसा ४३ ॥

मीश्र जे त्रीजुं गुणगणुं त्यां
 श्री ते आठमा गुणगणाना प्र
 थम ज्ञाग सुधी ।

तेमज वानीश्वे प्रथम दशगुण
 ठाणाने विषे. हवे बे प्रकार जे
 उदय अने सत्ता अगियास्मे,
 बारमे गुणगणे होय ॥

नवनो बन्ध, चार, पांचनो
 उदय, नवनी सत्ता होय ॥

ठनो बंध, चार वा पांचनो उद
 य, नवनी सत्ता कर्मना अंश होय

मीसाइ निअट्टिन । ठ चउ पाण नवयसंत कम्मंसा ॥

अपूर्व ८ अनिवृति ९ सूक्ष्म
संपरायएत्रण गुणगणे चार
नो बन्ध, चार.पांचनो उदय।
नवनी सत्ता; हवे बे जुगल जे
जोसो चारनो कूपक श्रेणीने
विषे नवमे, दसमे, गुणगणे
चारनो बन्ध, चारनो उदय, ठ
नी सत्ता ॥

चउ बंध तिगेचउ पाण । नवंस डु सुजुअल ठस्संता ४४
उपशान्त जे अगियारमे चार
नो वा पांचनो उदय, नवनी
सत्ता ।
क्षीण मोहे चारनो उदय ठनी
सत्ता प्रथम ज्ञागे चारनो उदय,
चारनी सत्ता बीजे ज्ञागे ॥

उवसंते चउ पाण नव । खीणे चउ रुदय ठच्चउसंता ॥
हवे वेदनी. आयु, गोत्र, ए
त्रण कर्मना ।
भांगा वेहेचीने मोहनी कर्म ष
ठी कहेशे ॥

वेअण्णिअ आउ गोए । विअद्य मोह परंवुठं ॥४५॥

हवे वेदनीय कर्म, गोत्र कर्मना
ज्ञांगा जाणवा ज्ञाप्यनी गाथा
वेखामे ठे-चार ज्ञांगा पेहेला वे
दनीना ठगुणगणाने विषे. वे

ज्ञांगा त्रीजा, चोथा, आगला
सात गुणगणाने विषे जाणवा
नीना ज्ञांगा जाणवा ॥
एक चउदमाने विषे चार वेद

चउ ठस्सु डुन्नि सत्तसु । एगे चउ गुणिसु वेअण्णियजंगा

गोत्र कर्मने विषे पांच ज्ञांगा,
मीळ्यादृष्टि गुणगणाने विषे

चार ज्ञांगा, सास्वादन गुणग

एक ज्ञांगो; आगल्यां आठ गु

एणाने विषे बे ज्ञांगा, त्रीजे, चो
थे, पांचमे गुणठाणे ॥

गोए पाण चउ दोतिसु ।

हवे आउखाना ज्ञांगा जाणवा
ने काजे अन्तर भाष्य गाथा क
हे ठे-आठ, ठ, साथे अधिक पद
विस जोरुवुं; एटले अठविस
ठविस, प्रथम गुणठाणे, वीजे
गुणठाणे ज्ञांगा ।

अठठा हिंग वीसा ।

बे ज्ञांगा बार गुणठाणे पामि
ये आठ, नव, दश, अगियार,
त्रण गुणठाणे एक ज्ञांगो बार,
तेर, चौद; ॥

दोचउसु तीसुइकं । मित्राइसु आउए ज्ञांगा ॥ ४७ ॥

हवे मोहनोय कर्मनां बन्ध स्था
नक गुणठाणे कहे ठे-गुणठा
णां प्रथम आठने विषे ।

गुणठाणांगेसु अठसु ।

पांच, बन्ध स्थानक अनिवृत्ति
गुणठाणे पांच, चार, त्रण वे
एक ।

पंचा नियट्टिठाणे ।

हवे मोहनोय कर्मनां उदय स्था

एणाने विषे बे ज्ञांगा, एक
चउदमे गुणठाणे ॥

एग ठसुउत्रि इकंमि ४६

सोल भांगा मीश्र गुणठाणे, वी
स ज्ञांगा वली चोथे गुणठाणे
जाणवा. बार ज्ञांगा पांचमे गु
णठाणे, ठज्ञांगा वे गुणठाणे
ठठे सातमे ॥

सोलस वीसंच बार ठदोसु ॥

ए मीश्रयात्वादिक अजोगी सु
धी आयु कर्मना ज्ञांगा जाणवा ॥

अकेकुं मोहनोय कर्मनुं बन्ध
स्थानक होय, वली ।

इक्किं मोहबंध ठाणंतु ॥

बंधवीरमे ते उपर दसमा आ
दि गुणठाणे, त्यार पढी ॥

बंधो वरमो परंततो ॥४८॥

नक कहे ठे-सातथी मांकी दश सास्वादन मीश्र ए बे गुण
लगी उदय स्थानक होय; मी ठाणे उदय सातथी मांकी न
ध्यात गुणठाणे । वनो उत्कृष्टो होय ॥

सत्ताइ दसन मिन्हे । सासायण मीसए नहुकोसो ॥

ठ आदि नव लगी उदय स्थान
क चौथे गुणठाणे होय ।

देशवृत्ति गुणठाणे पांचथी मां
की आठ पर्यन्त उदय स्थानक
होय ॥

ठाई नवन आविरइ ।

देसे पंचाइ अठेव ॥४९॥

विरति छठे गुणठाणे, कयोपसम
जे सातमे गुणठाणे ।

चारथी मांकी सात सुधी उदय
स्थानक होय, चारथी मांकी
ठ सुधी आठमा गुणठाणे ॥

विरए खनुसमिए ।

चउराई सत्त ठच्च पुवंमि ॥

नवमे अनिवृत्ति वादर गुणठाणे
वली ।

एक अथवा बे उदयना ज्ञांगा
होय ॥

अनियट्टि बायरे पुण ।

इकोव डुवेव उदयंसा ॥५०॥

एक उदय स्थानक सूक्ष्म संप
राय जे दशमु गुणठाणु तेने वि
षे होय ।

एम वेदे वा जोगवे मोहनीनो
उदय अवेदक बाकी चार गुण
ठाणांने विषे ॥

एगं सुहुम सरागो ।

वेएइ अवेअगा जवे सेसा ॥

ज्ञांगानुं वली प्रमाण वा संखा

पूर्वे देखामया ठेतेम जाणवा ॥

ज्ञांगाणं च पमाणं ।

पुवु द्विठेणनायवं ॥ ५१ ॥

इवे उदयने विषे चोविसि देखा

मे ठे-एक चोविस दसना उदय
यने विषे, ठ चोविसी नवना

अगियार चोविस सातने उदये
अगियार चोविसी ठने उदये,

उदयने विषे, अगियार चौविसी नव चौविसी पांचने उदये, त्रण
आठने उदये । चौविसी चारना उदयने विषे ॥

इकगं ठकिकारि । क्रारसेव इकार सेव नवतिन्नि ॥

ए जे कही चौविसियो ५२ होय । बार ज्ञांगा बेना उदयमां, पांच
ज्ञांगा एकना उदयमां होय ॥

एए चनुवीस गया । बार दुगे पंच इकामि ॥५१॥

हवे उदयनी सर्व संख्या देखा उदयना विकल्प वा जेदे मो
रे ठे बारसें अने पांसठ १२६५ । ह्या वा मुजाया जीवो ॥

बारस पाण सठिसया । उदयविगप्पे हिं मोहिआजीवा

पदना वृदे वा समूहे सोपद उ

आठ हजार चारसें सीत्योतेर परना आंकमांकहुं तेने अर्थेठे,
८४७७ । ते जाणवुं ॥

॥ उदय यन्त्र ॥

नाम	१	२	३	४	५	६	७	८	९	सर्व
उदय	१०	८	८	७	६	५	४	२	१	९
चौविसी	१	६	११	११	११	९	३	०	०	५२
भांगा	२४	१४४	२६४	२६४	२६४	२१६	७२	१२	५	१२६५
पदवृद	२४०	१२९६	२११२	१८४८	१५८४	१०८०	२८८	२४	५	८४७७

चुलसीइ सत्तसत्तरि । पयविंद सएहिं विन्नेआ ॥ ५३ ॥

हवे मीथ्या दृष्टयादिक गुणठा

णाने विषे उदय ज्ञांगा प्ररुप

वानी अन्तर ज्ञाप्य गाथा कहे

ठे-आठ चौविसी, चार, चौवि

सी, चार चौविसी, ४, ५, ६, ७,

चार गुणठाणे प्रत्येके ।

आठ चौविसी, होय, आठमे

चार चौविसी होय ॥

अठ१चउ२चउ३चउ४ । ठगाय चउरोअहुंति चनुवीसा

मीथ्यात्वादिक आठमा गुण गणा सुधी जाणवी ।
 वार ज्ञांगा तथा पांच ज्ञांगा अनि वृत्ति गुणठाणे जाणवा. च शब्द थी अनिवृत्ति बादरे चार भांगा होय ने पांचमो ज्ञांगो सूक्ष्म संपराय गुणठाणे एक उदयने विषे होय ॥

मिन्नाइ अपुवता । बारस पाणगंच अनियट्टि ॥५४॥

इवे पद समूह योग्य गतिदेखा ने ठे-तेमां उदय पद देखाम वाने ज्ञाप्य गाथा कहे ठे-मि छ्यात्वने विषे अरुसठ उदय पद होय. सास्वादनने विषे बत्रिश उदय पद होय ।

मीश्रने विषे बत्रीश उदय पद होय. अविरतिसम्यक्ते साठ उ दय पदज होय. देसविरतिने विषे बावन उदय पद होय ॥

अठठी वत्तीसं ।

वत्तीसं सठि मेव बावन्ना ॥

चुंआलिस उदय पद वे गुणठा णाने विषे, ठठे, सातमे, आठमे गुणठाणे वीस उदय पद ।

मीथ्यात्वादिक अपूर्वतगीउदय पद सामान्य प्रकारे जाणवां॥

चोआल दोसु वीसा ।

मिन्ना माइसु सामन्नं ५५ ॥

जोग, उपयोग, लेस्या ।

दिकने मुणाकारे गुण्या थका करवा ॥

जोगो वजग लेसा । इए हिं मुणीआ हवंति कायवा॥
 जे जोगादिक ज्यां गुणठाणाने विषे होय ।

ते त्यां होय गुणकार कर्षे ॥

जे जह गुणठाणे ।

ते तह हवंति गुणकारा ५६ ॥

त्रण सत्ता स्थानक मीश्र गुण

हवे मोहनीनां सत्ता स्थानक क गणे होय. पांच सत्ता स्थानक
हे ठे-प्रथम गुणठाणे त्रण स चोथे, पांचमे, ठे, सातमे गु
त्ता स्थानक होय. बीजे गुणठा णठाणे त्रण सत्ता स्थानक.
णे एक सत्ता स्थानक होय । आठमे गुणठाणे ॥

तिन्ने गे एगेगं । तिग मीसे पंच चउमु तिग पुवे ॥

अगियार सत्ता स्थानक नवमे दसमे गुणठाणे चार सत्ता स्था
गुणठाणे । नक; त्रणे सत्ता स्थानक उपशा
न्त जे अगियारमे गुणठाणे ॥

इकार बायरंमी । सुहुमे चउ तिन्नि उवसंते ५७ ॥

हवे नाम कर्मने विषे बंध, उद य, सत्ता स्थानक, गुणठाणाने
विषे देखामे ठे-प्रथम गुणठाणे बेनी सत्ता. मीश्र गुणठाणे बे
छेनो बंध, नवनो उदय, ठनी बन्ध, त्रण उदय स्थानक, बे स
सत्ता; बीजे गुणठाणे त्रणनो बं ता स्थानक चोथे गुणठाणे त्रण,
ध, सातनो उदय । बंध, आठ उदय चार सत्ता स्थानक

ठन्नव छक्क तिग सत्त । दुगं दुगं तिगदुगं तिअद् चउ॥

पांचमे गुणठाणे बे बंध चार सत्ता ६ सातमे गुणठाणे
स्थानक, ठ उदय स्थानक, चार बन्ध स्थानक, बे उदय स्था
चार सत्ता स्थानक ठे नक, चार सत्ता स्थानक, आठ
गुणठाणे बे बंध स्थानक, पांच मे गुणठाणे पांच बन्ध स्थान
उदय स्थानक । क, एक उदय स्थानक, चार
सत्ता स्थानक ॥

दुगछचउदुगपणचऊ । चऊदुगचऊपणगएगचऊ ५८ ॥

नवमे गुणठाणे एक बंध स्था आठ सत्ता स्थानक, १० छदमस्त
नक, एक उदय स्थानक, आठ ते अगियारसुं, बारसुं, गुणठाणुं

सत्ता स्थानक, ए दश मे गुण केवली ते तेरमे, चौदमे गुणग
ठाणे एक बंध स्थानक, एक णे वर्त्ततां जिन रागद्वेष क्य
उदय स्थानक । थएला ॥

एगेग मठ एगेग । मठ ठऊ मठ केवल्लि जिणाणं ॥

तेरमे गुणगणे आठ उदय स्था
नक, चार सत्ता स्थानक, १३
एक उदय स्थानक, चार सत्ता चौदमे गुणगणे बे उदय स्था
स्थानक, ११ बारमे एक उदय, नक, अने अंस कहेतां सत्ता स्था
चार सत्ता. १२ ॥ नक ठ जाणवां. १४ ॥

एग चऊ एग चउ । अठ चउ डुठक मुदयंसा ५९ ॥

हवे मीळयात्व गुणगणे त्रेविस
आदिबंध स्थानकने विषे अनुक्रमे
जांगा प्ररूपवाने जाण्य गाथा क
हे ठे-चार जांगा त्रेविशना ब
न्ध स्थानके, पचिस जांगा प
चिसना बन्ध स्थानके, सोल जां नव जांगा अठाविशना बन्धने
गा ठविसना बन्ध स्थानकने विषे, चालिससेंने बाणुं भांगान
विषे । गणत्रिसना बंध स्थानक विषे ॥

चउ पण वीसा सोलस । नव चत्ताला सयाय बाणुं ॥

सो पदनो अर्थ बेतालिसना आं
बत्रिश आगला ठेंतालिससेंजां कमां कह्यो ठे-ए ठ बंध विधि
गा त्रिसना बन्ध स्थानकने विषे । मीळयात्व गुणगणाने विषे कही ॥
बत्ती सुत्तर छायाल । सया मिहस्स बंधविही ६० ॥

एकतालिस जांगा चोविसना उदय स्थानके, अगियार जा
गा पचिसने उदये, बत्रीश भांगा ठविसने उदये, ठसें जागास

ताविशने उदये, एकत्रिंश ज्ञांगा अठाविशने उदये, अगियारसेने नवाणु ज्ञांगा जगणत्रीशने उदये, सत्तरसेने एकाशी ज्ञांगा उपजे त्रीशने उदये, जगणत्रोसेने चौद ज्ञांगा एकत्रिसने उदय स्थानके, अगियारसेने चोसठ ज्ञांगा उपजे मिथ्यात्व गुणगणणे (७ ७७३) ज्ञांगा होय ॥

एग चत्तिगार बत्ती स छसय इग तिसिगार नव नउइ ।
सत्तरिगं सिगुत्तिस चउद इगार चऊसठि मिह्नुदया ॥६१॥

हवे सास्वादन गुणगणणे अठ विस प्रमुख बंध स्थानके त्रण अर्थ अंतर ज्ञाप्य गाथा आठ

ज्ञांगा अठाविसना बंध स्थानक त्रीसना बन्धने विषे बत्रिसेने विषे. चौसठसे ज्ञांगा जग ज्ञांगा, ३० ए सास्वादन गुणगण त्रिसना बंध स्थानकने विषे। गणे ज्ञांगा जाणवा ॥

अठसया चऊ सठी । बत्तीस सयाइ सासणे ज्ञेआ ॥

अठाविस, जगणत्रिस, त्रीस, सर्व आठे अधिक ठंनुसे एटवे ए त्रण बन्ध स्थानकना मली ॥ ए६०८ थया ॥

अठावीसाईसु । सद्याण गाहिय छंनऊइ ॥ ६२ ॥

हवे सास्वादने गुणगणणे एकविस आदि उदय स्थानक सात, तेना ज्ञांगा प्ररुपवा ज्ञाप्य गाथा--बत्रिंश ज्ञांगा एकविसना

उदय स्थानकमां, वे ज्ञांगा चो ब्यासिसेने पांच ज्ञांगा, ठवि विसना उदयमां, आठ ज्ञांगा सना उदय स्थानकमां नव पचिसना उदयमां । जगणत्रिसना उदयमां ॥

बत्तीस डुन्नि अठय । बासीय सयाय पंचनव ऊदया ॥

त्रेविसेंने बार ज्ञांगा, त्रिसना बाबन अधिक अगियारसेंएटले
उदयमां । ११५१ज्ञांगा एकत्रिसना उदयमां

बार हिया तेवीसं । बावन्निकारससयाय ॥ ६३ ॥

हवे चार गतिए अनुक्रमे बन्ध,
उदय, सत्ता, स्थानक कहे ठे-
प्रथम वे बन्ध स्थानक, नर्कग
तिए ठ बन्ध स्थानक तीर्येच ग
ति ए. आठ बन्ध स्थानक मनु
ष्य गतिए चार बन्ध स्थानक
देव गतिए ।

हवे उदय कहे ठे-नारकीने वि
षे पांच उदय स्थानक, तीर्येच
गतिने विषे नव उदय स्थानक
मनुष्य गतिने विषे अगियार
उदय स्थानक, देव गतिने विषे
ठ उदय स्थानक ठे ॥

दोठकेठचऊकं ।

पाण नव इकार छऊगं उहया ॥

नर्कगति आदि नीश्वे सत्तास्था
नक अनुक्रमे कहे ठे:-

त्रण सत्ता स्थानक नारकीने वि
षे, पांच सत्ता स्थानक तीर्येचने
विषे अगियार सत्ता स्थानक
मनुष्यने विषे, चार सत्ता स्था
नक देव गतिने विषे ॥

नेरइया इसु सत्ता ।

तीपंच इकारसचऊकं ॥६४॥

हवे इन्डिआश्री कहे ठे-प्रथम बंध
स्थानक-एकन्डि बेरन्डि, तेरन्डि.
चौरिन्डिने विषे, पंचेन्डिने विषे;
आवता पदमां अनुक्रमे कहेशे
तेम ।

पांच बन्धस्थानक एकेन्डिमां
पांच बन्ध स्थानक विलेन्डिमां
आठ बंध स्थानक पंचेन्डिने वि
षे, ए बंधस्थानक पद कहुं ने।

इग विगल्लिदिय सगले । पाण

पंचय अठ बंधठाणाणि

हवे उदय स्थानक तेज अनुक्र
मे कहे ठे पांच उदय स्थानक

हवे सत्ता स्थानक एज त्रणने
कहेछे-पांच सत्ता स्थानक एके

एकेन्दिमां, ७ उदयस्थानक वि
कलेन्दिमां, अगियार उदयस्था
नक पंचेन्दिने विषे, उदयपद
त्रणने जोरुयुं ते ।

न्दिने विषे, पांच सत्तास्थानक
विकलेन्दिने विषे. बार सत्ता
स्थानक पंचेन्दिने विषे; सत्ता
स्थानक पद प्रत्ये कह्युं ते ॥

पण षड्भिकारुदया । पण पण बारसय संताणि ॥६५॥

। जले प्रकारे बंध, उदय, संता

ए प्रकारे कर्म प्रकृतिनां स्थानक

कर्मनां ॥

इय कम्म पयमिठाणाणि । सुतुबंधुदय संत कम्माणं ॥

चार प्रकारे करीने जाणवा, ते

गति आदिक चउद मार्गणा
स्थानके सत्पद प्ररुपणादिक
आ आठ द्वारने विषे ।

कीयां चार-प्रकृति बन्ध. १ स्थिति
बन्ध, २ रस बन्ध, ३ प्रदेश बंध
४ ए चार ॥

गई आएहिं अठसु । चउ प्यारेण नेयाणि ॥६६॥

इवे गति आदिक चउद मार्ग

णा नामनी गाथा गति, ४ इन्दि
५ काय ६ ।

योग, वेद, कषाय, ४ ज्ञाना
ज्ञान, ७ ॥

गइ इंडिएअ काए ।

जोए वेए कसाय नाणोय ॥

संयम, ७ दर्शन, ४लेइया, ६

ज्रव्य, अज्रव्य, सम्यक्त ६ संज्ञी
असंज्ञी, आहारी, अणहारी, ॥

संजम दंसण लेसा । ज्रव संमे संनि आहारे ॥ ६७॥

इवेसंत पदादि आठ द्वारनाम
गाथा छता पदनी प्ररुपणा द्वारे

इव्यना प्रमाणनुं द्वार, वली
क्षेत्र द्वार, स्पर्शना द्वार ॥

संत पय परूवणाया । दइ पमाणं च खित्त फुसणाय ॥

कालद्वार, अन्तर द्वार, जावद्वार

अद्वपा बहुत ध्वार, समस्त
ए द्वार जाणवां ॥

कालं तरंच ज्ञावो । अप्पा बहुयं च दाराइं ॥ ६८ ॥

स्वामी पणाथी नथी वर्ततुं आं
उदयने विषे ऊदीरणा साथे तरुं ॥

उदयस्सुदीरणाए । सामित्तानु नविऊइ विसेसो ॥

मूकीने एकतालिस प्रकृतिप्रत्ये। शेष प्रकृति ऐंसी समस्तने ॥

मुत्तुणाय इग आलं । सेसाणं सब पयमीणं ॥६९॥

प्रथम उगणचालिस वा एकता

लिस प्रकृति टालीने देखामे ठे दर्शनावर्णी कर्मनी नव प्रकृ
ज्ञानावर्णी पांच, अन्तराय पांच, ति, वेदनी कर्मनी बे प्रकृति
बेनी दश प्रकृति । मीथ्यात्व मोहनी ॥

नाणं तराय दसगं । दंसण नव वेअण्णिऊ मिच्चतं ॥

चार गतिनां आयुखां चार, न
सम्यक्त मोहनी, लोत्र मोह व प्रकृतिनां नाम कर्मनी उच्च
नी वेद त्रणय । गोत्र वली ।

सम्मत्त लोत्र वेअं । आण्णि नव नाम उच्चंच ॥७०॥

इवे नाम कर्मनी नव कही इ

ती तेनां नाम कहे ठे-मनुष्यनी वादर नाम, पर्याप्त नाम सुत्र
गति, पंचेन्डि जाति, त्रसपणुं.३। ग नाम, आदे नाम; ७॥

मणुअ गइ जाइ तसा बायरं च पऊत शुत्रग आइऊं॥

जस कीर्ति नाम, तीर्थकर ना नाम कर्मना होय नव ए नाम
म; ए । कह्या ते इति प्रकृति ४? ॥

जस किती तिच्चवरं । नामस्स हवंति नव एअ्रा ॥७१॥

इवे कीये गुणठाणे कइ प्रकृति
बांधे ते देखामे ठे-तीर्थकर ना

म, आहारक शरीर, अंगो पां उपाजे वा बांधे बीजी सर्व११७
ग, ए त्रण प्रकृति विना । प्रकृतिउ कोण ते कहे ठे ॥

तिष्ठयरा१ हारग विरहिआउ । अजेइ सब पयमिउ ॥

मोख्यादृष्टि गुणठाणानो वेदक उगणीस प्रकृति नर्क त्रिका
ते ? हवे सास्वादन गुणठाणा दिक विना शेष जे बाकी प्रकृ
नो धणी विण । ति १०१ बांधे ॥

मिष्ठत वेयगो सासाणोवि । इगुण वीस सेसान ॥७२॥

ढेतालिस प्रकृति टालो बाकी अविरति जे चोथुं गुणठाणुं ते
च्युनतेर प्रकृति मीश्र गुणठा गुणठाणाने वर्त्ततो तेंतालिस वि
णे बांधे ॥ ना बाकी सीत्योतेर प्रकृति बांधे

ढायाल सेस मीसो । अविरय सम्मोतिआलपरिसेसा ॥

त्रेपन प्रकृति टालीने देसविर विरतिजे ठठे गुणठाणे सत्ताव
ति गुणठाणे सरुसठ प्रकृति न प्रकृति विना शेष त्रेंसठ प्र
बांधे । कृति बांधे ॥

तेवन्न देशविरउ । विरउ सगवन्न सेसान ॥ ७३ ॥

बांधे; देवगतिनुं आयखुवली.

इतरजे प्रमत्त गुणठाणे ते वारे

उगणसाठ प्रकृति सातमा गु अठावन प्रकृतिनो बंध करे अप्र
णठाणानो धणी । मत्त गुणठाणानो धणी ॥

दगुण सठि मप्पमत्तो । बंधइ देवानुयं च इय रावी ॥

अठावन प्रकृति अपूर्व करणजे

आठमे गुणठाणे । उपन वा ठविस पण बांधे ॥

अठावन्नमपुवो । उप्पन्नं वा वि ठवीस ॥ ७४ ॥

बाविसथी मांन्नी एक, एक, उ बांधे अरारु सुधी नवमा गुणठा

णी वा उठी ।
बावीसाएगूणं ।

सत्तर प्रकृति बांधे दसमा गुण
ठाणानो धणी ।

सत्तरस सुहुम सरागो । सायममोहो सज्जोगिति ॥७५॥

ए सर्व बंध स्वामीपणुं ।

ए सोऊ बंध सामित्तं ।

प्रथम सामान्य प्रकारे कहुं ठे
तेथी कहेवो ।

उहाऊ साहिज्जइ । जह्व जहा पयमि सद्यावो ॥७६॥

हवे जे गतिमां जे प्रकृति पामे
ते प्रकृति कहे ठे-तीर्थकर नाम
कर्म. देवतानुं आयु, नारकीनुं
आयसु, ।

तिह्वयर देव निरया । उयंच तिसु तिसुगईसु बोधबंधं ॥

वाकी ११७ प्रकृति एकसो सत्त
र बन्धनी ।

अवसेसा पयमीऊ ।

णानो धणी ॥

बंधइ अठार संतअनियट्टी ॥

एक साता वेदनी प्रकृति अमो
हीजे अगियारमे, बारमे, सजो
गी तेरमे गुणठाणे बांधे ॥

उधे वा सामान्य प्रकारे गति
आदिक मार्गणा स्थानकने वि

षे कहुं तेम जाणवुं ॥

उहु गइ आइएसुवितहेव ॥

ज्यां जेम प्रकृति ठती होय छ
ता पणे ॥

आउसु वली त्रण त्रण गति
मां जाणवुं ते कहे ठे-तीर्थकर
नाम, देव, मनुष्य नर्कगतिमां
होय देव आयु, देवगति, मनु
ष्यगति, तीर्थच गतिमां होय.
नारकीनुं आयु, मनुष्यगति, ती
र्थचगति. नर्क गतिमां होय ॥

होय सर्वे पण गतियोने विषे ॥

हवंति सवासु विगईसु ॥७७॥

हवे उपश्रम श्रेणी कहे ठे-प्रथ
म चार कषाय, अनन्तानुबन्धी
क्रोध, मान, माया. लोभ, ते
चारने ।

दर्शन त्रिकने सम्यक्त मोहनी,
मीळयात मोहनी, मीश्र मोह
नी, एवं सात विण उपशमावे

पढम कसाय चनुकं । दंसणातिग सतगाविउवसंता ॥

अविरति सम्यक्त गुणठाणाधी
मांहीने ।

यावत् निवृत्ति गुणठाणुं आठ
मुं त्यां सुधी जाणवी ॥

अविरयसम्मताउ । जावनिअट्टि तिनायवा ॥ ७८॥

हवे अनिवृत्ति बादर जे नवमे
थी मांहीने, सात प्रकृतिथी मां
हीने पचीस प्रकृति सुधी उप
शान्त प्रकृतिपामीये एवुं देखा
ने ठे-सप्तक उपशम्ये-सातनपु
सक वेद उपशम्ये आठ, पठे
स्त्रीवेद उपशम्ये, नव; पठे हा
स्यादि छ उपशम्ये पन्नर,

पठे पुरुषवेद उपशम्ये सोल प्र
त्याख्यान, अप्रत्याख्यान, बेनो
क्रोध उपशम्ये, अठार, संज्वल
न क्रोध उपशम्ये नगणीस ॥

सत्तठनवय पनरस । सोलस अठारसेव इगुणवीसा ॥

प्रत्याख्यानी, अप्रत्याख्यानी मान

बे उपशम्ये एकविस, संज्वलन
मान उपशम्ये बाविस; प्रत्या
ख्यान अप्रत्याख्यान, माया बे
उपशम्ये चोविस, एक, बे, चा
र पदने वीस पद जोरुजो ।

संज्वलन मायाउपशम्ये पची
स नवमे गुणठाणे जाणजो ॥

ए गाहि ३ चउ वीसा । पाणवीसा बायरेजाण ॥ ७९॥

हवे दशमे प्रत्याख्यान, अप्रत्या तेज दशमे संज्वलन लोत्र
ख्यान लोत्र बे दसमे उपशम्ये उपशम्ये अठाविस; ए अठा
सत्तावीस । विस मोहनीनी प्रकृतिउ

सत्तावीसं सुहुमे । अठावीसंच मोहू पयमीउ ॥

उपशान्त वितराग अगियारमे
गुणठाणे ।

उपशान्त होय एवुं जाणवुं ॥

उवसंत वीयरगे ।

उवसंताहुंति नायद्वा ॥ ८० ॥

हवे कृपकश्रेणी देखामे ठे-प्र
थमे प्रथम जे अनन्तानुबन्धी

चोक क्रो० मां० मा० लो० ख
पावे ।

ए पठे मीथ्यात्व मोहनी, मी
अ मोहनी, सम्यक्त मोहनी ॥

पठम कसाय चउकं ।

इतो मित्रत मीस सम्मत्तं ॥

चोथे गुणठाणे तथा देसविरति
गुणठाणे ।

ठठे प्रमत्ते, सातमे अप्रमत्ते ख
पावे ॥

अविरय सम्मे देसे । पमत्त अपमत्त खीयंति ॥ ८१ ॥

शीलंदि त्रिक, ते-नीडा नीडा,
प्रचला प्रचला, शीलंदि; ए त्र
ण आदि १६ प्रकृति खपावे ते
कहे ठे-नर्कगति चार, नर्कनी
अनुपूर्वि पांच, तिर्यचगति ठ,
तिर्यच अनुपूर्वि सात, एकेन्द्रि
आठ, बेरन्दि नव, तेरन्दि दश,
चौरिन्दि जाति अगियार, स्था
वर बार, आताप तेर, उद्योत

हवे अनिवृत्ति बादर गुणठाणे

चौद, सूद्धम पंदर, साधारण; ए

नवमे षण ।

सोल प्रकृति प्रत्ये ॥

अनिअट्टि बाघरेवी । श्रीणिगिद्धि तिग निरयतिरिय नामानु

एअनिवृत्ति गुणठाणानो संख्या तेने योग्य उपर कही ते प्रकृ
तमो ज्ञाग थाक तो होयते वारे ति सोले खेपवे ॥

संखिऊइमे सेसे । तप्पानु गानु खीयंति ॥ ८१ ॥

त्यार पठे ह्य करे आठ कषाय

जे प्रत्याख्यानी अप्रत्याख्यानि आठ षण पठी नपुंसक वेद
या क्रोधादि चार, चार मलीने । खपावे, पठे स्त्री वेद खपावे ॥

इत्तो हणइ कसाय ।

ठगंपि पन्ना नपुंसगं इत्ती ॥

त्यार पठीना कषायनुं ठक जे
हास्यादिक ठ खपावे ।

बुऊइ कहेतां बुऊवे-होलवे-ख
पावे वा संज्वलन क्रोधने विषे ॥

तो नो कसाय ठकं । बुऊइ संजलण कोहंमि ॥ ८३ ॥

आगल पुरुषवेद आश्री कहेठे-पु

रुषवेद बंधादि ठेदे थके गुण सं
क्रमे करी संज्वलन क्रोधे संक्रमे
क्रोध षण बंधादिकथी ह्य थये
थके ते क्रोध ।

संज्वलन माने संक्रमे पठे व
ली संज्वलन मायाये संक्रमे ॥

पुरिसं कोहे कोहं ।

माणे माणंच बुहइ मायाए ।

मायाथी वली करण विशेषे
संज्वलन लोत्ते संक्रमे ।

लोत्त सूक्ष्म षण नीश्वे हणे त्या
र पठे हणे स्थिति घातादि ना
श पमाने ते नाश थये थके ह्यो
ण कषाइ आय ॥

मायंच बुहइ लोहे । लोहं सुहुमंमितो हणइ ॥ ८४ ॥

पठे खीण कषायना ठेला बे स
मयने विषे ।

नीडा, प्रचला, ए बे प्रत्ये हणे
वा ह्य करे उदमस्त थको ॥

खीण कसाय दु चरिमे । निदं पयलंच हणइ ठउ मञ्जो
पठे आवरण चौद ते ज्ञानावर्णी

पांच, दशनावर्णी चार मलीने एम ठदमस्त थको ठेला स
नव तथा अंतराय पांच । मयने विषे हणे ॥

आवरण मंतराए । ठउमञ्जो चरम समयंमि ॥ ८९॥

पठे देव गति सहचारिणी वैक्री

य शरीर, आहारक शरीर, ए

बेनां बंधन, संघातन, अंगोपांग,

देव गति, देवानुपूर्वि ए समस्त

प्रकृति ।

ठेला बे समयने विषे ज्ञव्य

प्राणी खपावे ॥

देव गइ सह गयाउ । दुचरम समयंमि ज्ञविअखीयंति

सविपाक उदय इतर अनुदयी

प्रकृति नामकर्मनी तेनां नाम-

संख्या-उदारिक, तेजस, कार्म

ण, ए त्रण शरीर, बन्धनत्रण,

संघातन त्रण; संस्थान ठ, संघ

यण ठ, वर्ण चोक, मनुष्यनी

अनुपूर्वि, पराघात, अगुरु लघु,

उदारिकअंगोपांग; ए उगणत्रि

श. गतिद्विक, प्रत्येक अपर्याप्त,

श्वासोश्वास, स्थिर, अस्थिर, शु

ज, सुस्वर, दुस्वर, दुर्जग, परा

घात, अनादेय, अजसकीर्ति, नि

र्माण, ए पीस्तालिस ।

नीचगोत्र प्रकृति पण त्यां ते

ठेला समये खपावे ॥

सविवागे अरनामा । नीया गोअंपि तञ्जेव ॥ ९६ ॥

हवे चौदमे गुणगणे केटली अ
ने केइ प्रकृतिनो उदय होय ते
कहे ठे-अन्यत्रवेदनी एटले सा
ता असातामांनी एक ।

मनुष्यनुं आयु, उच्चगोत्र, अने
नवप्रकृति नाम कर्मनी एटली

अत्रयर वेयाणिक । मणु आउअ उच्चगोअ नव नामे ॥

बार प्रकृति वेदे वा जोगवे वा
उदय अयोगी केवली जिन ।
वेएइ अजोगि जिणो ।

तेमां उत्कृष्टी वेदे तो बार, ज्ञ
घन वेदे तो अगियार, तिर्थ
कर नाम कर्म विना ॥

उकोस जहन्न मिकारे ७९

हवे नपरनी गाथामां नाम क
र्मनी नव प्रकृति कही ठे ते जु
दी, जुदी कहे ठे-मनुष्यगति,
पंचेन्डि जाति, त्रसपणु,

बादरपणु वली पर्याप्तपणु, सु
जगपणु, आदेयपणु ॥

माणुअ गइ जाइ तस । बायरंच पऊत सुजग आइऊं
जस कीर्ति, तिर्थकर नाम, । एज ॥

नाम कर्मनी होय नव प्रकृति

जसकित्ती तिञ्चयरं । नामस्स हवंति नवएआ ॥७७॥

हवे चौदमा गुणगणाने विषे
कह्या जेदथी मतान्तर ठे ते दे
खामे ठे-पूर्वे जे बार प्रकृति क
ही ठे तेमां मनुष्यगति कहीते

साथे मनुष्यनी अनुपूर्वि पण।
तेर प्रकृति जवसिद्धिआ जीवने
ठेला समयने विषे ॥

तच्चाणु पुवि सहिआ । तेरस जव सिद्धि अस्सचरमंमि
उतां कर्म उत्कृष्टां होय वा ठ
ती तेर प्रकृति उत्कृष्टि होय ।

अने ऊघयन्य बार प्रकृति होय
तीर्थकरनाम कर्मविना ॥

संतंसग मुक्तोसं ।

जहन्नयं बारसहवन्ति ॥ ८९ ॥

मनुष्यगति सहचारिणी, मनु
ष्यगति पंचेन्द्रि जाति, ।

जव विपाकी मनुष्यनुं आयु,
क्षेत्रविपाकी मनुष्यानुपूर्वि,
जीव विपाकी सात तेनां नाम
अस, बादर, पर्याप्त, सुजग, आ
दे, जसकीर्ति, तीर्थकर नाम, ॥

माणुअगइ सह गयाण । जवखित्त विवागजिअविवागाण

साता, असाता, ए बे वेदनीमां
नी अन्यत्र वेदनी साता वा अ
साता, उच्च गोत्र, वलो. एटली
प्रकृति तेर ।

चौदभा गुणठाणाने गेले स
मये खपावे ॥

वेअण्णिअन्नयरुच्चंच । चरम समयमि खीअन्ति ॥ ९० ॥

इवे कर्मरहित थये जे फल थ
युं ते देखामे ठे—चौदमे गुणठा
णे सर्व कर्म प्रकृति कृप करी
पठी निर्दोष समस्त लोकनेसी
षरे वा मस्तके वा अग्रे ।

रोगरहित उपमारहित जे स्व
जाव ठे, जेने एवुं मोक्ष सुखा ॥

अहसु इअ सयल्ल जगसिहर । मरुअ निरुव सहाव सिद्धि सुहं

नथी कोइथी वा कोइवारे इण
नार एवो बाध जे ज्ञीनाज्ञीम
नी पीना तेथी रहित ।

त्रण जे रत्न ज्ञानदर्शन चारि
व ए रत्नमय सार फल प्रत्ये
जोगवे वा अनुभवे ॥

अनिहाण मवाबाहं । तिरयण सारं अणुहवन्ति ॥ ९१ ॥

दुःखे वा कष्टे समजाय एवो अ
ने सूक्ष्म बुद्धिना धणी जाणे
परमार्थ सहित ।

रुचिर बहु ज्ञांगानी जाल ठे;
ज्यां एवा दृष्टिवादनामा बार
अंग मध्येथी ॥

डुरहि गम निउण परमत्त । रुद्ध बहु जंग दिठिवायान
थाकता अर्थ जाणवा । बन्ध, उदय, सत्ता कर्मनी ॥

अत्ता अणु सरियवा । बंधोदय संतकम्माणं ॥ ९२ ॥

अर्थ मारा थोटा ज्ञेया माटे
हवे कर्त्ता पुरुष आपनी लघुता बांध्या होय वा लख्या होय,
कहे ठे-जे ज्यां न पुरो होय। वारच्या होय ॥

जोअत्त अपमि पुत्रो । अत्तो अप्पागमेण बंधोत्ति ॥

ते मारो अपराध खमीने बहु

श्रूत ।

पुरो अर्थ करीने आगल कहेजो

तं खमिउण बहु सुया । पूरेऊण परि कहंतु ॥ ९३ ॥

हवे ठठा कर्मग्रन्थनी समाप्तिनी

संख्या केटली गाथाए ते कहे

ठे-गाथानु सत्तरीनामा ठठा क
र्मग्रन्थमां ।

चन्द्र महत्तर पूर्वाचार्यना म
तने अनुसारे ॥

गाहगंगं सयरीए ।

चंद्र महत्तर मयाणु सारीए ॥

टीकाकारे प्रक्षेप करेली गाथा
सहित ।

एकेउणी नेंउ गाथा होय एटले
नव्यासी ॥

टीगाइ निअमि आणं । एगुणा होइ नउईउ ॥ ९४ ॥

॥ इतिश्री कर्मग्रन्थ सत्तरीनामे ठठो समाप्त ॥

